

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZETET LÉTREHOZÓ EGYEZMÉNY**
(HL L 336., 1994.12.23., 3. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Jegyzőkönyv a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény módosításáról	L 284	3	2015.10.30.
► <u>M2</u>	Jegyzőkönyv a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrákési Egyezmény módosításáról Megállapodás a halászati támogatásokról	L 148	3	2023.6.8.

▼B**A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZETET LÉTREHOZÓ
EGYEZMÉNY**

– AZ EGYEZMÉNYBEN RÉSZES FELEK,

FELISMERVE, hogy kereskedelmi és gazdasági törekvéseik terén kapcsolataikat az életszínvonal emelése, a teljes foglalkoztatottság, a reáljövedelem, a tényleges kereslet nagy és kitarthatóan növekvő volumenének biztosítása, az áruk és szolgáltatások előállításának és kereskedelmének növelése érdekében kell alakítaniuk, ugyanakkor lehetővé téve a világ erőforrásainak optimális felhasználását, összhangban a fenntartható fejlődés céljával, óhajtva mind a környezet védelmét és megővését, mind az ezt szolgáló eszközök erősítését oly módon, ami megfelel igényeiknek és aggályaiknak a gazdasági fejlődés különböző szintjein,

FELISMERVE továbbá, hogy pozitív erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy biztosítható legyen a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országok számára, hogy gazdasági fejlődésük igényeihez mérten részesülhessenek a nemzetközi kereskedelem volumenének növekedéséből,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy e célokhoz viszonyossági alapú és kölcsönösen előnyös, a vámok és más kereskedelmi akadályok lényeges csökkentésére, valamint a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokban a megkülönböztető elbánás felszámolására irányuló megállapodások megkötésével hozzájáruljanak,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy integrált, életképesebb és tartósabb multilaterális kereskedelmi rendszert fejlesszenek ki, amely felöleli az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményt, a korábbi kereskedelemi liberalizálási erőfeszítések eredményeit, valamint a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának valamennyi vívmányát,

AZZAL AZ ELTÖKÉLT SZÁNDÉKKAL, hogy a multilaterális kereskedelmi rendszer alapelveit megőrzik, és alapvető céljainak megvalósulását elősegítik,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

*I. cikk***A Szervezet létrehozása**

Ezennel létrejön a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO).

*II. cikk***A WTO hatálya**

(1) A WTO közös intézményi keretet nyújt a tagjai közötti kereskedelmi kapcsolatok alakításához az Egyezmény mellékleteiben szereplő megállapodásokkal és a kapcsolódó jogi aktusokkal összefüggő ügyekben.

(2) Az 1., 2. és 3. mellékletekben szereplő megállapodások és a kapcsolódó jogi aktusok (a továbbiakban: multilaterális kereskedelmi megállapodások) az Egyezmény szerves részét képezik, és minden tagra nézve kötelezőek.

(3) A 4. mellékletben szereplő megállapodások és a kapcsolódó jogi aktusok (a továbbiakban: „plurilaterális kereskedelmi megállapodások”) az azokat elfogadó tagok vonatkozásában szintén részét képezik ennek az Egyezménynek, és e tagokra nézve kötelezőek. A plurilaterális kereskedelmi megállapodások nem keletkeztetnek sem jogot, sem kötelezettséget azokra a tagokra nézve, amelyek azokat nem fogadták el.

▼B

(4) Az I.A. mellékletben szereplő 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: „1994. évi GATT”) jogilag eltér az 1947. október 30-án az Egyesült Nemzetek kereskedelmi és foglalkoztatási konferenciája előkészítő bizottságának második ülészakát befejezően elfogadott záróokmány mellékletét képező, a későbbiekben kiigazított, kiegészített vagy módosított Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménytől (a továbbiakban: „1947. évi GATT”).

*III. cikk***A WTO feladatai**

(1) A WTO az Egyezmény és a multilaterális kereskedelmi megállapodások végrehajtását, igazgatását és érvényesülését segíti elő, céljaitak előmozdítja, valamint keretet ad a plurilaterális kereskedelmi megállapodások végrehajtásához, igazgatásához és érvényesüléséhez.

(2) A WTO tárgyalási fórumot biztosít tagjai számára multilaterális kereskedelmi kapcsolataikat illetően azokban az ügyekben, amelyekkel az Egyezmény mellékleteiben szereplő megállapodások foglalkoznak. A WTO fórumot biztosíthat a tagjai közötti további tárgyalások vonatkozásában is multilaterális kereskedelmi kapcsolataikat illetően, illetve keretet nyújthat e tárgyalások eredményeinek végrehajtásához, ha a Miniszteri Konferencia így határoz.

(3) A WTO elősegíti az Egyezmény 2. mellékletében foglalt, a vitarendezés szabályairól és eljárásairól szóló egyetértés (a továbbiakban: „Vitarendezési Egyetértés” vagy „VRE”) érvényesülését.

(4) A WTO működteti a kereskedelempolitikai felülvizsgálati mechanizmust (a továbbiakban: „KPFM”), amit az Egyezmény 3. melléklete tartalmaz.

(5) Annak érdekében, hogy a globális gazdaságpolitika alakításában nagyobb összhang valósuljon meg, a WTO megfelelő módon együttműködik a Nemzetközi Valutaalappal és a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, valamint a hozzájuk tartozó szervezetekkel.

*IV. cikk***A WTO felépítése**

(1) A tagok képviselőiből létrejövő Miniszteri Konferencia két évente legalább egyszer ülésezik. A Miniszteri Konferencia ellátja a WTO feladatait, és ezzel kapcsolatban intézkedéseket hoz. Amennyiben valamely tag kéri, a Miniszteri Konferencia – az Egyezmény és a kapcsolódó multilaterális kereskedelmi megállapodások döntéshozatalra vonatkozó különleges előírásaival összhangban – jogosult a multilaterális kereskedelmi megállapodások hatálya alá tartozó valamennyi ügyben döntést hozni.

▼B

(2) A tagok képviselőiből létrejövő Általános Tanács szükség szerint ülésezik. A Miniszteri Konferencia ülései közötti időszakokban annak feladatait az Általános Tanács látja el. Az Általános Tanács emellett ellátja az Egyezményben ráruházott feladatokat is. Az Általános Tanács elfogadja eljárási szabályzatát, és jóváhagyja a 7. bekezdésben említett bizottságok eljárási szabályzatait.

(3) Az Általános Tanács szükség szerint összeül annak érdekében, hogy ellássa a Vitarendezési Egyetértésben említett Vitarendezési Testület feladatait. A Vitarendezési Testületnek saját elnöke lehet, és megállapíthatja a feladatok végrehajtásához szükségesnek ítélt eljárási szabályokat.

(4) Az Általános Tanács szükség szerint összeül annak érdekében, hogy ellássa a KPFM-ben említett Kereskedelempolitikai Felülvizsgáló Testület feladatait. A Kereskedelempolitikai Felülvizsgáló Bizottságnak saját elnöke lehet, és megállapíthatja a feladatok végrehajtásához szükségesnek ítélt eljárási szabályokat.

(5) Létrejön az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács és a Szellemi Tulajdonjogok Kereskedelmi Vonatkozásaival Foglalkozó Tanács (a továbbiakban: „TRIPS-Tanács”), amelyek az Általános Tanács általános irányítása alatt működnek. Az Árukereskedelmi Tanács felügyeli az I.A. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások működését. A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács felügyeli a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményben (a továbbiakban: „GATS”) foglaltak érvényesülését. A TRIPS-Tanács felügyeli a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezmény (a továbbiakban: „TRIPS-egyezmény”) működését. Ezek a tanácsok ellátják azokat a feladatokat, amelyeket a vonatkozó megállapodások és az Általános Tanács részükre meghatároznak. Elfogadják eljárási szabályzataikat, amelyekhez az Általános Tanács jóváhagyására is szükség van. A tanácsokban való részvétel minden tag képviselője előtt nyitva áll. A tanácsok szükség szerint üléseznek feladataik ellátása érdekében.

(6) Az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács és a TRIPS-Tanács szükség szerint alárendelt szerveket létesít. Ezek az alárendelt szervek eljárási szabályait az illetékes tanácsok jóváhagyásával alakítják ki.

(7) A Miniszteri Konferencia létrehozza a Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottságot, a Fizetésimérleg-korlátozásokkal Foglalkozó Bizottságot és a Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottságot, amelyek ellátják az Egyezményben és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokban számukra meghatározott feladatokat és az Általános Tanács által rájuk ruházott további feladatokat. A Miniszteri Konferencia a megfelelőnek tartott feladatokkal további ilyen bizottságokat is létrehozhat. Feladatai részeként a Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottság időszakonként áttekinti a multilaterális kereskedelmi megállapodásoknak a legkevésbé fejlett országok javát szolgáló előírásait, és jelentést tesz az Általános Tanácsnak megfelelő intézkedésre. A részvétel e bizottságokban nyitva áll minden tag képviselői számára.

▼B

(8) A plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban említett testületek ellátják a megállapodásokban számukra előírt feladatokat és a WTO intézményi keretein belül tevékenykednek. E testületek rendszeresen tájékoztatják az Általános Tanácsot tevékenységükről.

*V. cikk***Kapcsolatok más szervezetekkel**

(1) Az Általános Tanács megfelelő intézkedéseket tesz a WTO feladataival összefüggő feladatokkal rendelkező kormányközi szervezetekkel való hatékony együttműködés érdekében.

(2) Az Általános Tanács megfelelő intézkedéseket tehet a WTO ügyeivel összefüggő ügyekkel foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel való konzultáció és együttműködés érdekében.

*VI. cikk***A Titkárság**

(1) Létrejön a WTO Titkársága (a továbbiakban: „Titkárság”), amelyet a főigazgató vezet.

(2) A Miniszteri Konferencia kinevezi a főigazgatót, és elfogadja a főigazgató jogkörét, feladatait, szolgálati feltételeit és hivatali idejét meghatározó előírásokat.

(3) A főigazgató kinevezi a Titkárság személyzetének tagjait és meghatározza feladataikat és szolgálati feltételeiket, összhangban a Miniszteri Konferencia által elfogadott előírásokkal.

(4) A főigazgató és a Titkárság személyzetének felelőssége kizárólagosan nemzetközi jellegű. Feladataik ellátása során a főigazgató és a Titkárság személyzete nem kérhet és nem fogadhat el utasítást egyetlen kormánytól sem, illetve a WTO-n kívüli egyetlen más hatóságtól sem. Tartózkodniuk kell bármely tevékenységtől, ami hátrányosan érintheti nemzetközi tisztviselői pozíciójukat. A WTO tagjai tiszteletben tartják a főigazgató és a Titkárság személyzete felelősségének nemzetközi jellegét, és nem kívánják befolyásolni őket feladataik ellátásában.

*VII. cikk***Költségvetés és hozzájárulások**

(1) A főigazgató a Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság elé terjeszti a WTO éves költségvetési tervét és pénzügyi beszámolóját. A Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság megvizsgálja a főigazgató által előterjesztett éves költségvetési tervet és pénzügyi beszámolót, és ajánlást tesz ezekre vonatkozóan az Általános Tanácsnak. Az éves költségvetési tervet az Általános Tanács hagyja jóvá.

(2) A Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság pénzügyi szabályokat javasol az Általános Tanácsnak, amelyek előírásokat tartalmaznak, meghatározva:

a) a hozzájárulások mértékét, amely a WTO kiadásait felosztja a tagok között; és

▼B

b) a hátralékban levő tagokkal szemben szükséges intézkedéseket.

A pénzügyi szabályok, amilyen mértékben alkalmazható, az 1947. évi GATT szabályain és gyakorlatán nyugszanak.

(3) Az Általános Tanács a pénzügyi szabályokat és az éves költségvetési tervet a WTO tagok több mint felét jelentő kétharmados többséggel fogadja el.

(4) Minden tag késedelem nélkül befizeti hozzájárulását a WTO-nak a WTO kiadásaiban való részesedése szerint, összhangban az Általános Tanács által elfogadott pénzügyi szabályokkal.

*VIII. cikk***A WTO jogállása**

(1) A WTO jogi személy és minden egyes tag olyan jogképességgel ruházta fel, amely szükséges lehet feladatai ellátásához.

(2) A WTO számára minden egyes tag olyan előjogokat és mentességeket biztosít, amelyek szükségesek feladatai ellátásához.

(3) A WTO tisztviselőinek és a tagok képviselőinek a tagok hasonlóan olyan előjogokat és mentességeket nyújtanak, amelyek szükségesek a WTO-val kapcsolatos feladataik független ellátásához.

(4) Egy tag által a WTO, annak tisztviselői és tagjainak képviselői részére nyújtandó előjogok és mentességek hasonlóak azon előjogokhoz és mentességekhez, amelyeket az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1947. november 21-én jóváhagyott, a szakosított szervezetek előjogairól és mentességeiről szóló egyezmény tartalmaz.

(5) A WTO székhely-megállapodást köthet.

*IX. cikk***Döntéshozatal**

(1) A WTO folytatja az 1947. évi GATT alatt követett konszenzuson alapuló döntéshozatali gyakorlatot⁽¹⁾. Más rendelkezés hiányában, ha egy döntést nem lehet konszenzussal meghozni, az ügyet szavazással kell eldönteni. A Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács ülésein a WTO minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik. Ahol az Európai Közösségek gyakorolja szavazati jogát, annyi számú szavazata van, amennyi azon tagállamainak száma⁽²⁾, amelyek a WTO tagjai. A Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács döntéseit a leadott szavazatok többségével hozza, ha az Egyezmény vagy az érintett multilaterális kereskedelmi megállapodás más előírást nem tartalmaz⁽³⁾.

⁽¹⁾ Az érintett szerv által az állásfoglalásra elé terjesztett ügyben hozott döntés konszenzus alapján állónak tekintett, ha az ülésen a döntéshozatalkor jelen levő tagok egyike sem ellenzi formálisan a javasolt döntést.

⁽²⁾ Az Európai Közösségek és tagállamai szavazatainak száma semmilyen esetben sem haladhatja meg az Európai Közösségek tagállamainak számát.

⁽³⁾ Ha az Általános Tanácsot Vitarendezési Testületként hívják össze, döntéseit csak a Vitarendezési Egyetértés 2. cikkének (4) bekezdése szerinti előírásokkal összhangban hozhatja.

▼B

(2) Kizárólag a Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács jogosult az Egyezmény, illetve a multilaterális kereskedelmi megállapodások értelmezéseit elfogadni. Az 1. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások értelmezése esetében ezt a jogkört az adott megállapodást felügyelő tanács ajánlása alapján kell gyakorolni. Az értelmezést elfogadó döntést a tagok háromnegyedes többségével kell meghozni. Ezt a bekezdést nem lehet olyan módon alkalmazni, hogy aláassa a X. cikk kiegészítésekkel foglalkozó előírásait.

(3) Kivételes körülmények között a Miniszteri Konferencia elhatározhatja, hogy mentességet ad valamely tag számára az őt az Egyezmény vagy bármely multilaterális kereskedelmi megállapodás alapján terhelő kötelezettség alól, feltéve, hogy az ilyen döntést a tagok háromnegyedes többségével hozzák ⁽¹⁾, kivéve, ha e bekezdés másként rendelkezik.

a) Az Egyezményt érintő mentességi kérelmet a Miniszteri Konferencia elé kell terjeszteni megfontolásra a konszenzuson alapuló döntéshozatal gyakorlatának megfelelően. A kérelem tanulmányozására a Miniszteri Konferencia egy 90 napot meg nem haladó időszakot határoz meg. Amennyiben az időszak során nem sikerül konszenzust elérni, a mentesség megadásáról szóló döntés a tagok háromnegyedes többségével hozható.

b) Az 1.A. vagy 1.B. vagy 1.C. mellékletekben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodásokat és ezek mellékleteit érintő mentességi kérelmeket először az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatás-kereskedelmi Tanács vagy a TRIPS-Tanács elé kell vinni 90 napot meg nem haladó időszak alatti megfontolásra. Az időszak végén az érintett tanács jelentést tesz a Miniszteri Konferenciának.

(4) A Miniszteri Konferencia mentességet megadó döntésének rögzítenie kell a döntést indokló különleges körülményeket, a mentesség alkalmazásának előírásait és feltételeit, valamint a mentesség megszűnésének időpontját. Minden egy évet meghaladó időszakra nyújtott mentességet a Miniszteri Konferenciának felül kell vizsgálnia a megadást követő egy éven belül, és azután évente, amíg a mentesség le nem jár. A Miniszteri Konferenciának minden felülvizsgálat során meg kell vizsgálnia, hogy a mentességet indokló különleges körülmények léteznek-e, és a mentességhez szabott előírások és feltételek teljesültek-e. A Miniszteri Konferencia az éves felülvizsgálat alapján meghosszabbíthatja, módosíthatja vagy megszüntetheti a mentességet.

(5) A plurilaterális kereskedelmi megállapodások szerinti döntésekre, beleértve az értelmezésekről és mentességekről szólókat, az adott megállapodás előírásai az irányadók.

⁽¹⁾ Csak konszenzuszos döntéssel adható mentesség olyan kötelezettség alól, amely átmeneti időszakhoz vagy fokozatos végrehajtáshoz kötött, és amelynek az igénylő tag a vonatkozó időszak végéig nem tett eleget.

*X. cikk***Kiegészítések**

(1) A WTO bármely tagja kezdeményezhet javaslatot az Egyezmény vagy az 1. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek kiegészítésére e javaslatnak a Miniszteri Konferencia elé terjesztése útján. A IV. cikk 5. pontjában felsorolt tanácsok ugyancsak javasolhatják a Miniszteri Konferenciának az 1. mellékletben szereplő, általuk felügyelt multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek kiegészítését. Amennyiben a Miniszteri Konferencia nem határoz meg hosszabb időszakot, a javaslat Miniszteri Konferencia elé történő hivatalos benyújtását követő 90 napon belül a Miniszteri Konferencia minden olyan döntésének, miszerint a javasolt kiegészítést a tagok elé terjeszti elfogadásra, konszenzuson kell alapulnia. Kivéve, ha a 2., 5. vagy 6. pontok rendelkezései alkalmazandók, a döntésnek meg kell határoznia, hogy a 3. vagy 4. pont rendelkezéseit kell-e alkalmazni. Konszenzus esetén a Miniszteri Konferencia a javasolt kiegészítést haladéktalanul a tagok elé terjeszti elfogadásra. Amennyiben a meghatározott időn belül a Miniszteri Konferencia ülésén nem születik konszenzus, a Miniszteri Konferencia a tagok kétharmados többségével határoz arról, hogy a javasolt kiegészítést a tagok elé terjessze-e elfogadásra. Kivéve a 2., 5. és 6. pontokban rögzítetteket, a javasolt kiegészítésre a 3. pont rendelkezései vonatkoznak, kivéve, ha a Miniszteri Konferencia a tagok háromnegyedes többségével úgy határoz, hogy a 4. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) E cikk rendelkezéseinek és a következő cikkek rendelkezéseinek módosításai csak az összes tag általi elfogadás után lépnek hatályba:

- az Egyezmény IX. Cikke,
- az 1994. évi GATT I. és II. Cikke,
- a GATS II:1. cikke,
- a TRIPS-egyezmény 4. cikke.

(3) Az Egyezmény vagy az 1.A. és 1.C..mellékletekben felsorolt multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek módosításai, a 2. és 6. pontokban említettekén kívüli módosítások, amelyek olyan jellegűek, hogy módosítják a tagok jogait és kötelezettségeit, a tagok kétharmadának elfogadásával a módosítást elfogadó tagokra nézve hatályba lépnek, majd ezt követően minden más tagra nézve is, amikor azok azt elfogadják. A Miniszteri Konferencia a tagok háromnegyedes többségével határozhat úgy, hogy az e pont szerint hatályosuló bármely módosítás olyan természetű, hogy a Miniszteri Konferencia által esetenként megállapítandó határidőig a módosítást el nem fogadó tagnak szabadságában áll a WTO-ból kilépni vagy tagságát fenntartani a Miniszteri Konferencia egyetértésével.

(4) Az Egyezmény vagy az 1.A. és 1.C..mellékletekben felsorolt multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek, a 2. és 6. pontokban említettekén kívüli módosításai, amelyek olyan jellegűek, hogy nem változtatják meg a tagok jogait és kötelezettségeit, a tagok kétharmadának elfogadásával minden tagra nézve hatályba lépnek.

(5) A 2. pontban említettek kivételével a GATS I., II. és III. részeinek és azok mellékleteinek módosításai a tagok kétharmados elfogadásával a módosítást elfogadó tagokra nézve lépnek hatályba, majd ezt követően minden más tagra nézve is, amikor azok azt elfogadják. A Miniszteri Konferencia a tagok háromnegyedes többségével határozhat úgy, hogy a fenti rendelkezés szerint hatályosuló bármely módosítás

▼B

olyan természetű, hogy a Miniszteri Konferencia által esetenként megálapítandó határidőig a módosítást el nem fogadó tagnak szabadságában áll a WTO-ból kilépni vagy tagságát fenntartani a Miniszteri Konferencia egyetértésével. A GATS IV., V. és VI. részeinek és azok mellékleteinek módosításai a tagok kétharmadának elfogadásával minden tagra nézve hatályba lépnek.

(6) Függetlenül e cikk más rendelkezéseitől, a TRIPS-egyezmény módosításait, ha azok teljesítik a TRIPS-egyezmény 71. cikke (2) bekezdésének követelményeit, a Miniszteri Konferencia további formális elfogadási eljárás nélkül elfogadhatja.

(7) Az Egyezmény vagy az 1. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodás módosítását elfogadó tag a WTO főigazgatójánál helyezi letétbe az elfogadási okiratot a Miniszteri Konferencia által meghatározott elfogadási határidőn belül.

(8) A WTO bármely tagja kezdeményezhet javaslatot a 2. és 3. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek módosítására, a javaslatnak a Miniszteri Konferencia elé terjesztése útján. A 2. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodás módosításainak jóváhagyásáról konszenzussal döntenek, és ezek a Miniszteri Konferencia jóváhagyásával az összes tagra nézve hatályba lépnek. A 3. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodás módosításainak elfogadásáról szóló döntések a Miniszteri Konferencia jóváhagyásával az összes tagra nézve hatályba lépnek.

(9) Valamely kereskedelmi megállapodás részes tagjainak kérelmére a Miniszteri Konferencia kizárólag konszenzussal dönthet úgy, hogy a megállapodást a 4. melléklethez csatolja. Azon tagok kérelmére, akik valamely plurilaterális kereskedelmi megállapodás részesei, a Miniszteri Konferencia dönthet úgy, hogy a megállapodást törli a 4. mellékletből.

(10) Valamely plurilaterális kereskedelmi megállapodás módosításaira az adott megállapodás rendelkezései az irányadók.

*XI. cikk***Eredeti tagság**

(1) A WTO eredeti tagjaivá válnak, akik az Egyezmény hatálybalépése napján az 1947. évi GATT Szerződő Felei, valamint az Európai Közösségek, amennyiben elfogadják az Egyezményt és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokat, valamint az engedményekről és kötelezettségvállalásokról szóló listáikat az 1994. évi GATT-hoz, az egyedi kötelezettségvállalásokról szóló listáikat a GATS-hoz csatolják.

(2) Az Egyesült Nemzetek által legkevésbé fejlett országnak elismert országoknak csak olyan mértékben kell engedményeket és kötelezettségeket vállalniuk, ami összhangban van egyedi fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteikkel vagy igazgatási és intézményes teljesítőképességükkel.

▼B*XII. cikk***Csatlakozás**

(1) Bármely állam vagy önálló vámterület, amely teljes autonómiával rendelkezik külkereskedelmi kapcsolatai alakításában és az Egyezmény, illetve a multilaterális kereskedelmi megállapodások alá tartozó más ügyekben, csatlakozhat az Egyezményhez az adott Fél és a WTO közötti megállapodás feltételei szerint. Az ilyen csatlakozás vonatkozik az Egyezményre és az annak mellékleteit képező multilaterális kereskedelmi megállapodásokra.

(2) A csatlakozásról a Miniszteri Konferencia határoz. A Miniszteri Konferencia a csatlakozás feltételeit rögzítő megállapodást a WTO tagok kétharmados többségével hagyja jóvá.

(3) Plurilaterális kereskedelmi megállapodáshoz való csatlakozásnál az adott megállapodás rendelkezései az irányadók.

*XIII. cikk***Multilaterális kereskedelmi megállapodások nem alkalmazása meghatározott tagok között**

(1) Az Egyezmény és az 1. és 2. mellékletben szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások nem alkalmazandók két tag között, ha azok bármelyike bármelyikük taggá válásakor nem adja egyetértését az alkalmazáshoz.

(2) A WTO eredeti tagjai, akik az 1947. évi GATT Szerződő Felei voltak, egymás közötti viszonyaikban csak akkor hivatkozhatnak az (1) bekezdésre, ha az 1947. évi GATT XXXV. cikkére korábban hivatkoztak, és az hatályos volt ezekre a Szerződő Felekre abban az időpontban, amikor rájuk nézve ez az Egyezmény hatályba lépett.

(3) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazható egy tag és egy, a XII. cikk szerint csatlakozott tag között, ha az Egyezmény alkalmazásával egyet nem értő tag a Miniszteri Konferenciát értesítette a csatlakozás feltételeit rögzítő megállapodás Miniszteri Konferencia általi jóváhagyását megelőzően.

(4) A Miniszteri Konferencia felülvizsgálhatja e cikk működését konkrét esetekben bármely tag kérelmére, és megfelelő ajánlásokat tehet.

(5) Plurilaterális kereskedelmi megállapodás nem alkalmazásánál az adott megállapodás előírásai az irányadók.

*XIV. cikk***Elfogadás, hatálybalépés és letétbe helyezés**

(1) Az Egyezmény nyitva áll, hogy az 1947. évi GATT Szerződő Felei és az Európai Közösségek, akik az Egyezmény XI. cikkének megfelelően a WTO eredeti tagjává válhatnak, aláírással vagy másként elfogadják. Az elfogadás az Egyezményre és az ennek mellékleteit képező multilaterális kereskedelmi megállapodásokra vonatkozik. Az Egyezmény és az ehhez mellékelte multilaterális kereskedelmi megállapodások a miniszterek által a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának eredményeit tartalmazó záróokmány 3. pontjával

▼B

összhangban meghatározott napon lépnek hatályba, és az ezt követő két éven át állnak nyitva elfogadásra, amennyiben a miniszterek másként nem határoznak. Az Egyezmény hatálybalépését követő elfogadás az elfogadás napja utáni 30. napon lép hatályba.

(2) Az Egyezményt annak hatálybalépése után elfogadó tagnak a multilaterális kereskedelmi egyezményekben foglalt azon engedményeit és kötelezettségeit, amelyek végrehajtási időszaka az Egyezmény hatálybalépésével kezdődik, úgy kell végrehajtania, mintha az Egyezményt hatálybalépésekor fogadta volna el.

(3) Az Egyezmény hatálybalépéséig az Egyezmény és a multilaterális kereskedelmi megállapodások szövegét az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek főigazgatójánál helyezik letétbe. A főigazgató az Egyezményt elfogadó minden kormány és az Európai Közösségek részére haladéktalanul eljuttatja az Egyezmény és a multilaterális kereskedelmi megállapodások hiteles másolatát, és értesítést küld az azokra vonatkozó minden elfogadásról. Az Egyezményt és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokat, továbbá minden módosításukat az Egyezmény hatálybalépésének napján a WTO főigazgatójánál helyezik letétbe.

(4) Plurilaterális kereskedelmi megállapodás elfogadásakor és hatálybalépésekor az adott megállapodás rendelkezései az irányadók. Ezeket megállapodásokat az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek főigazgatójánál helyezik letétbe. Az Egyezmény hatálybalépésének napján az említett megállapodásokat a WTO főigazgatójánál helyezik letétbe.

*XV. cikk***Felmondás**

(1) Bármely tag felmondhatja az Egyezményt. A felmondás egyaránt vonatkozik az Egyezményre és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokra. A felmondást írásban kell benyújtani a WTO főigazgatójához, és az a benyújtástól számított hat hónap elteltével lép hatályba.

(2) Plurilaterális kereskedelmi megállapodás felmondásánál az adott megállapodás rendelkezései az irányadók.

*XVI. cikk***Vegyes rendelkezések**

(1) Ha az Egyezmény vagy a multilaterális kereskedelmi megállapodások másként nem rendelkeznek, a WTO-t az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek és az 1947. évi GATT keretében létrehozott testületeknek a határozatai, eljárásai és szokásos gyakorlata vezérlik.

(2) Az alkalmazhatóság mértékéig az 1947. évi GATT Titkársága helyébe a WTO Titkársága lép, és amíg a Miniszteri Konferencia az Egyezmény VI. cikk (2) bekezdésével összhangban nem nevez ki főigazgatót, az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek főigazgatója lesz a WTO főigazgatója.

▼B

(3) Amennyiben az Egyezmény rendelkezése és bármely multilaterális kereskedelmi megállapodás rendelkezése között ellentét keletkezik, úgy az ellentét mértékéig az Egyezmény rendelkezése az irányadó.

(4) Minden tag biztosítja törvényi, rendeleti előírásainak és közigazgatási eljárásainak összhangját a mellékelt megállapodások szerinti kötelezettségeivel.

(5) Az Egyezmény egyetlen rendelkezésével szemben sem lehet fenntartással élni. A multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseivel szemben csak olyan mértékben lehet fenntartásokkal élni, amennyiben az adott megállapodások lehetővé teszik. Plurilaterális kereskedelmi megállapodás rendelkezéseivel szembeni fenntartásnál az adott megállapodás rendelkezései az irányadók.

(6) Az Egyezmény az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban kerül bejegyzésre.

Kelt Marrakesh-ben az ezerkilencszázkilencvennegyedik év április havának tizenötödik napján, egyetlen eredeti példányban angol, francia és spanyol nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

Magyarázó megjegyzések:

Az Egyezményben és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokban használt „ország” vagy „országok” megnevezés úgy értendő, hogy az kiterjed a WTO önálló vámterület tagjaira is.

A WTO önálló vámterület tagjai esetében, ha az Egyezményben és a multilaterális kereskedelmi megállapodásokban valamely kifejezéshez a „nemzeti” szó kapcsolódik, a kifejezést – eltérő rendelkezés hiányában – úgy kell érteni, hogy a vámterületre vonatkozik.

▼B

A MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

1. MELLÉKLET

1.A. MELLÉKLET: Multilaterális árukereskedelmi megállapodások

Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény

Megállapodás a mezőgazdaságról

Megállapodás az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról

Megállapodás a textil- és ruházati termékekről

Megállapodás a kereskedelem műszaki akadályairól

Megállapodás a kereskedelmi vonatkozású befektetési intézkedésekről

Megállapodás az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról

Megállapodás az 1994. évi GATT VII. cikkének végrehajtásáról

Megállapodás a szállítás előtti vizsgálatról

Megállapodás a származási szabályokról

Megállapodás az importengedélyezési eljárásokról

Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről

Megállapodás a halászati támogatásokról

Megállapodás a védintézkedésekről

1.B. MELLÉKLET: Általános egyezmény a szolgáltatások kereskedelméről

1.C. MELLÉKLET: Egyezmény a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól

2. MELLÉKLET Egyetértés a vitarendezés szabályairól és eljárásairól

3. MELLÉKLET A kereskedelmi politika felülvizsgálatának mechanizmusa

4. MELLÉKLET Megállapodás a közbeszerzésről

Megállapodás a szarvasmarhahúsról

Levélváltás-tervezet Uruguay és az Európai Közösség között

▼B*I. MELLÉKLET**I.A. MELLÉKLET***MULTILATERÁLIS ÁRUKERESKEDELMI MEGÁLLAPODÁSOK**

Általános értelmező megjegyzés az I.A. melléklethez:

Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény rendelkezései, illetve a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezmény (a továbbiakban: WTO-egyezmény) I.A. mellékletében foglalt valamelyik másik megállapodásnak a rendelkezései közötti ütközés esetén a másik megállapodás rendelkezései az irányadók.

AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY

1. Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (1994. évi GATT) az alábbiakat tartalmazza:

- a) az 1947. október 30-án kelt Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény rendelkezései, amelynek a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően hatályba lépett jogi aktusokkal helyesbített vagy módosított szövegváltozatát csatolták az Egyesült Nemzetek Kereskedelmi és Foglalkoztatási Konferenciájának Előkészítő Bizottsága 2. ülészakának befejeztével elfogadott záróokmányhoz (kivéve az átmeneti alkalmazásra vonatkozó jegyzőkönyvet),
- b) az alábbiakban felsorolt jogi aktusok, amelyek a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt az 1947. évi GATT alapján léptek hatályba:
 - i. a vámtarifai engedményekre vonatkozó jegyzőkönyvek és igazolások,
 - ii. csatlakozási jegyzőkönyvek (kivéve azon rendelkezéseket, amelyek – az átmeneti alkalmazásra, illetve az átmeneti alkalmazás visszavonására vonatkoznak, valamint – előírják, hogy az 1947. évi GATT II. részét átmenetileg a legteljesebb mértékben alkalmazni kell, amennyiben nem ellentétes a Jegyzőkönyv létrejöttékor hatályos jogszabályokkal),
 - iii. az 1947. évi GATT XXV. cikke szerint nyújtott, és a WTO-egyezmény hatálybalépésének időpontjában még érvényben lévő, mentességekről szóló határozatok ⁽¹⁾,
 - iv. az 1947. évi GATT Szerződő Feleinek egyéb határozatai;
- c) az alábbiakban felsorolt egyetértések:
 - i. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény II. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezéséről;
 - ii. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XVII. cikkének értelmezéséről;
 - iii. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezéseiről;
 - iv. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XXIV. cikkének értelmezéséről;

⁽¹⁾ Az e rendelkezés szerinti mentességek az 1993. december 15-i MTN/FA dokumentum II. része 11. és 12. oldalának 7. lábjegyzetében, illetve az 1994. március 21-i MTN/FA/Corr. 6-ban kerültek felsorolásra. A Miniszteri Konferencia első ülésén megállapítja az e rendelkezés szerinti mentességek felülvizsgált listáját, kiegészítve azt az 1947. évi GATT alapján 1993. december 15. után, de a WTO-egyezmény hatálybalépésének napja előtt nyújtott bármely mentességgel, és törölve azokat, amelyek erre az időpontra már lejártak.

▼ B

- v. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményen alapuló kötelezettségek alóli mentességekről;
 - vi. Egyetértés az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XXVIII. cikkének értelmezéséről;
- d) az 1994. évi GATT-hoz csatolt Marrakesh-i Jegyzőkönyv.
2. Magyarázó megjegyzések:
- a) A Szerződő Félre történő hivatkozások az 1994. évi GATT rendelkezéseiben tagra történő hivatkozásokként értelmezendők. A kevésbé fejlett Szerződő Félre, illetve fejlett Szerződő Félre történő hivatkozások fejlődő ország tagra, illetve fejlett ország tagra történő hivatkozásokként értelmezendők. Az ügyvezető titkárra történő hivatkozások a WTO főigazgatójára történő hivatkozásokként értendők.
 - b) Az 1994. évi GATT XV. cikkének (1), (2), és (8) bekezdésében, a XXXVIII. cikkében, illetve a XII. és XVIII. cikkéhez fűzött megjegyzésekben, továbbá a XV. cikkének (2), (3), (6), (7) és (9) bekezdésében a speciális árfolyam-megállapodásokról szóló rendelkezésekben az együttesen fellépő Szerződő Felekre történő hivatkozásokat a WTO-ra történt hivatkozásokként kell értelmezni. Azon egyéb funkciókat, amelyeket az 1994. évi GATT rendelkezései az együttesen fellépő Szerződő Felekre ruháznak, a Miniszteri Konferencia osztja fel.
 - c) i. Az 1994. évi GATT szövege angol, francia és spanyol nyelven hiteles.
 ii. Az 1994. évi GATT francia nyelvű szövege az MTN.TNC/41 dokumentum A. mellékletében szereplő javított kifejezésekkel módosítandó.
 iii. Az 1994. évi GATT hiteles spanyol nyelvű szövege az Alapvető Jogi Aktusok és Válogatott Dokumentumok (Basic Instruments and Selected Documents) sorozat 4. kötetében található szöveg, figyelemmel a kifejezéseknek az MTN.TNC/41 dokumentum B. mellékletében szereplő helyesbítéseire.
3. a) Az 1994. évi GATT II. részének rendelkezései nem vonatkoznak a valamely tag által olyan specifikus kötelező jogszabályok alapján hozott intézkedésekre, amelyeket az érintett tag az előtt léptetett életbe, mielőtt az 1947. évi GATT Szerződő Felévé vált volna, és amelyek tiltják a külföldi építésű vagy külföldön rendbe hozott hajóknak a nemzeti vizek vagy valamely kizárólagos gazdasági övezet vizeinek pontjai közötti kereskedelmi célú használatát, értékesítését vagy bérbeadását. Ezt a mentességet az alábbiakra kell alkalmazni: – az eltérő jogszabálynak a fenntartására vagy azonnali megújítására, valamint – az eltérő jogszabálynak a módosítására olyan mértékben, hogy a módosítás ne csökkentse az 1947. évi GATT II. része rendelkezéseivel való összhangot. Ez a mentesség a fenti jogszabályok alapján fogantatosított olyan intézkedésekre korlátozódik, amelyeket a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt bejelentettek és meghatároztak. Ha az ilyen jogszabályokat utólagosan oly módon módosítják, hogy az csökkentse a jogszabálynak az 1994. évi GATT II. részével való összhangját, az már nem minősül a jelen pont szerint megengedettnek.
- b) A Miniszteri Konferencia a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított legfeljebb öt éven belül, majd azt követően, amíg e mentesség hatályos, két évente megvizsgálja e mentességet, azzal a céllal, hogy megállapítsa, a mentesség szükségessé tévő feltételek fennállnak-e még.
 - c) Az a tag, amelynek intézkedései a jelen mentesség alá tartoznak, évente pontos statisztikai adatokat közöl, amelyek a mentességgel érintett hajók tényleges és várható szállításainak ötéves átlagát, valamint a mentességgel érintett hajók használatára, értékesítésére, bérbeadására vagy rendbehozatalára vonatkozó további adatokat tartalmazzák.
 - d) Az a tag, amely úgy véli, hogy e mentesség oly módon működik, hogy az indokolja a mentességet igénybe vevő tag területén épített hajók használatának, értékesítésének bérbeadásának vagy rendbehozatalának a viszonyossági alapon történő arányos korlátozását, szabadon bevezethet ilyen korlátozást a Miniszteri Konferencia előzetes értesítése mellett.

▼ B

- e) E mentesség nem érinti azokat a megoldásokat, amelyek ágazati megállapodások során vagy egyéb fórumokon megtárgyalt, e mentesség hatálya alá tartozó jogszabályok egyedi aspektusaival kapcsolatosak.

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNY II. CIKKE (1) BEKEZDÉSE b) PONTJÁNAK
ÉRTELMEZÉSÉRŐL**

A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. A II. cikk (1) bekezdésének b) pontjából adódó jogok és kötelezettségek átláthatóságának biztosítása érdekében az említett rendelkezésben szereplő, a lekötött vámtételekre kivetett „egyéb vámok, vagy illetékek” jellegét és szintjét az 1994. évi GATT-hoz csatolt engedményes listákban annál a vámtételnél kell feltüntetni, amelyre alkalmazzák. A tagok egyetértenek abban, hogy ez értelemszerűen nem változtat az „egyéb vámok, vagy illetékek” jogi jellegén.

2. A II. cikk alkalmazásában az „egyéb vámok vagy illetékek” lekötésének napja 1994. április 15. Az egyéb váموkat vagy illetékeket ezert az ezen a napon érvényes szinten kell az engedményes listában feltüntetni. Az engedmények minden egyes későbbi újratárgyalásakor vagy új engedmények tárgyalásakor a kérdéses vámtétel alkalmazásának kezdési időpontja az új engedménynek a megfelelő engedményes listába való foglalásának napja lesz. Mindamellet annak az okmányanak a dátumát, amellyel egy adott vámtételre vonatkozó engedményt először foglaltak az 1947. évi GATT-ba vagy az 1994. évi GATT-ba, továbbra is szerepeltetni kell a Cserelapos Listák 6. oszlopában.

3. Az „egyéb váموkat vagy illetékeket” minden egyes vámlékötés esetében feltüntetik.

4. Ahol egy vámtétel már korábban is engedmény tárgya volt, ott a megfelelő engedményes listában feltüntetett „egyéb váموk vagy illetékek” szintje nem lehet magasabb, mint az a szint, amelyet az engedménynek azon engedményes listába történt első beépítésekor elértek. Minden tag számára fennáll a lehetőség, hogy kétségbe vonja valamely „egyéb vám vagy illeték” fennállását azon az alapon, hogy a kérdéses tétel eredeti lekötése idején ilyen „egyéb vám vagy illeték” nem létezett, valamint bármely feltüntetett „egyéb vám vagy illeték” szintjének összhangját a korábban lekötött szinttel, a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított három éven belül, vagy ha ez későbbi időpont, akkor a szóban forgó listának az 1994. évi GATT-ba történő foglalásáról szóló okmányának a WTO főigazgatójánál történt letétbe helyezése napjától számított három éven belül.

5. Az „egyéb váموk vagy illetékek” engedményes listában való feltüntetése nem érinti azok összhangját az 1994. évi GATT szerinti jogokkal és kötelezettségekkel kivéve a 4. pont által érintetteket. Minden tag fenntartja a jogot, hogy bármikor kétségbe vonja bármely „egyéb vám vagy illeték” ezen kötelezettségekkel való összhangját.

6. Ezen Egyetértés alkalmazásában az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell követni.

7. Az engedményes listából, annak az 1994. évi GATT-ba történő foglalásáról szóló okmányának a WTO-egyezmény hatálybalépéséig a GATT Szerződő Felek főigazgatójánál vagy azután a WTO főigazgatójánál történő letétbe helyezésének időpontjában kihagyott „egyéb váموkkal vagy illetékekkel” azt a későbbiekben kiegészíteni nem lehet és semelyik „egyéb vám vagy illeték”, amely az alkalmazás kezdési időpontjában az akkor érvényes szinthez képest alacsonyabb szinten lett megjelölve, nem állítható vissza arra a szintre, kivéve, ha az ilyen kiegészítések vagy változtatások az okmány letétbe helyezésének napjától számított hat hónapon belül történnek.

▼B

8. A 2. pont szerinti, az egyes engedményeknek az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdése b) pontja szerinti alkalmazása kezdési időpontjára vonatkozó határozat az alkalmazás kezdési időpontjára vonatkozó, 1980. március 26-i BISD 27S/24 határozat helyébe lép.

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNY XVII. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL**

A TAGOK,

tudomásul véve, hogy a XVII. cikk a tagok számára kötelezettségeket ír elő a XVII. cikk (1) bekezdésében említett állami kereskedelmi vállalkozások tevékenységére vonatkozóan, amelyeknek összhangban kell lenniük a magánvállalkozások importját vagy exportját érintő állami intézkedésekre az 1994. évi GATT-ban előírt, a megkülönböztetésmentes elbánásról szóló általános elvekkel,

tudomásul véve továbbá, hogy a tagoknak eleget kell tenniük az 1994. évi GATT szerinti, az állami kereskedelmi vállalkozásokat érintő állami intézkedésekre vonatkozó kötelezettségeknek,

felismerve, hogy ez az Egyetértés nem érinti a XVII. cikkben leírt tartalmi szabályokat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. Az állami kereskedelmi vállalkozások tevékenysége átláthatóságának biztosítása érdekében e vállalkozásokat a tagok az Árukereskedelmi Tanács részére bejelentik, hogy azokat az 5. pontnak megfelelően létrehozandó munkacsoport felülvizsgálhassa, összhangban az alábbi munkameghatározással:

„Az állami és nem állami vállalkozások, ideértve az értékesítési szervezeteket is, amelyeknek kizárólagos vagy különleges jogokat vagy előjogokat biztosítottak, ideértve a törvényi vagy alkotmányos jogköröket is, amelyek gyakorlásakor ezek vásárlásaikon vagy eladásaiikon keresztül befolyásolják az import vagy export mértékét vagy irányát.”

Ez a bejelentési kötelezettség nem vonatkozik az olyan importált termékekre, amelyeket állami célra történő közvetlen vagy végső fogyasztásra, vagy a fentiekben meghatározott vállalkozásban történő felhasználásra szánnak, és sem viszonteladásra, sem egyes eladásra szánt áruk előállítására nem használják fel.

2. Figyelemmel ezen Egyetértés előírásaira minden egyes tag felülvizsgálja az állami kereskedelmi vállalkozásokról az Árukereskedelmi Tanács számára benyújtandó bejelentések vonatkozásában folytatott politikáját. A felülvizsgálat során minden tag figyelemmel van arra, hogy a bejelentésben szereplő vállalkozások tevékenységének, valamint tevékenységük nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásának egyértelmű megítélhetősége érdekében a bejelentések vonatkozásában a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell az átláthatóságot.

3. A bejelentéseket az állami kereskedelemre vonatkozó, 1960. május 24-én elfogadott kérdőívnek (BISD 9S/184-185) megfelelően készítik el, és egyetértenek abban, hogy a tagok az 1. pontban említett vállalkozásokat bejelentik függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e importra vagy exportra.

4. Bármely tag, amelynek oka van azt feltételezni, hogy egy másik tag nem megfelelően teljesítette bejelentési kötelezettségét, az érintett taghoz fordulhat az ügyben. Ha az ügyet nem sikerült kielégítően megoldani, az érintett tag egyidejű értesítése mellett viszontbejelentést nyújthat be az Árukereskedelmi Tanácshoz, amelyet az 5. pontnak megfelelően létrehozott munkacsoport megvizsgál.

▼B

5. Az Árukereskedelmi Tanács munkacsoportot hoz létre a bejelentések és viszontbejelentések felülvizsgálata céljából. E felülvizsgálat alapján és a XVII. cikk (4) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül az Árukereskedelmi Tanács ajánlásokat tehet a bejelentések megfelelőségére és további információk szükségességére vonatkozóan. A munkacsoport a kapott bejelentések fényében ugyancsak megvizsgálja az állami kereskedelemre vonatkozó, fent említett kérdőív megfelelőségét és az 1. pont szerint bejelentett állami kereskedelmi vállalkozások körét. Ugyancsak kidolgoz egy, az államok és vállalkozások közötti kapcsolatok fajtáit és az ezen vállalkozások által folytatott tevékenységek típusait bemutató szemléltető listát, amely a XVII. cikk céljai szempontjából célszerű lehet. Egyetértés van arról, hogy a Titkárság a munkacsoport számára általános háttérdokumentumot készít az állami kereskedelmi vállalkozások nemzetközi kereskedelmet érintő tevékenységéről. A munkacsoportban való tagság nyitva áll minden olyan tag előtt, amely részvételi szándékát jelzi. A munkacsoport a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül, ezután legalább évente egyszer ülésezik. Évenként jelentést készít az Árukereskedelmi Tanácsnak ⁽¹⁾.

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNY FIZETÉSI MÉRLEGRE VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEIRŐL**

A TAGOK,

elismerve az 1994. évi GATT XII. cikkének és XVIII. cikke B. szakaszának, valamint az 1979. november 28-án elfogadott, fizetésimérleg-okokból megtett kereskedelmi intézkedésekről szóló nyilatkozatnak (BISD 26S/205-209, ezen Egyetértésben a továbbiakban: 1979. évi nyilatkozat) a rendelkezéseit, valamint az említett rendelkezések világossá tétele céljából ⁽²⁾,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

Az intézkedések alkalmazása

1. A tagok megerősítik kötelezettségüket, hogy a lehető leghamarabb nyilvánosan közzéteszik a fizetésimérleg-okokból megtett importkorlátozó intézkedések megszüntetésének ütemtervét. Egyetértenek abban, hogy ezek az ütemtervek szükség esetén a fizetésimérleg-helyzet változásainak figyelembevételével módosíthatók. Az ütemterv nyilvános közzétételét elmulasztó tag igazolja a mulasztás okait.

2. A tagok megerősítik kötelezettségüket, hogy előnyben részesítik azokat az intézkedéseket, amelyek a legkisebb mértékben zavarják a kereskedelmet. Az ilyen intézkedések (ezen Egyetértésben a továbbiakban: áralapú intézkedések) úgy értendők, hogy magukban foglalják az import vámpótlékot, az importtal kapcsolatos biztosítékadási követelményeket vagy más, azzal egyenértékű kereskedelmi intézkedéseket, amelyek az importált áruk árát befolyásolják. Egyetértés van arról, hogy a II. cikk rendelkezései ellenére fizetésimérleg-okokból megtett áralapú intézkedések az adott tag engedményes listájában szereplő vámokon túlmenően alkalmazhatók. A tag továbbá ezen Egyetértés bejelentési eljárásának megfelelően, egyértelműen és elkülönítve közli azt az összeget, amellyel az áralapú intézkedés túllépi a lekötött vámot.

⁽¹⁾ E munkacsoport tevékenységét össze kell hangolni a bejelentési eljárásokról szóló, 1994. április 15-én elfogadott miniszteri határozat III. szakaszában előírt munkacsoport tevékenységével.

⁽²⁾ Ezen Egyetértés rendelkezéseinek egyike sem irányul arra, hogy módosítsa a tagoknak az 1994. évi GATT XII. cikkében vagy XVIII. B) cikkében lefektetett jogait és kötelezettségeit. Az 1994. évi GATT XXII. és XXIII. cikke, ahogyan azt a Vitarendezési Egyetértés kifejti és alkalmazza, vehetők igénybe bármely ügyben, amely fizetési mérleg okokból bevezetett importkorlátozó intézkedések alkalmazására vonatkozik.

▼B

3. A tagok törekszenek arra, hogy elkerüljék új mennyiségi korlátozások bevezetését fizetésimérleg-okokból, kivéve, ha kritikus fizetésimérleg-helyzetben az áralapú intézkedések nem képesek megállítani a külső fizetési pozíció súlyos romlását. Azokban az esetekben, amelyekben egy tag mennyiségi korlátozásokat alkalmaz, igazolnia kell annak okait, hogy az áralapú intézkedés miért nem megfelelő eszköz a fizetésimérleg-helyzet kezelésére. A mennyiségi korlátozást fenntartó tag az egymást követő konzultációkon tájékoztatást nyújt az ilyen intézkedések kiterjedésének és korlátozó hatásának jelentős csökkentése terén elért előrehaladást. Egyetértés van arról, hogy fizetésimérleg-okokból egynél több fajtájú korlátozó importintézkedés nem alkalmazható egy termékre.

4. A tagok megerősítik, hogy fizetésimérleg-okokból bevezetett importkorlátozó intézkedések csak abból a célból alkalmazhatók, hogy az import általános szintjét ellenőrzés alatt tartásuk, és nem haladhatják meg a fizetésimérleg-helyzet kezeléséhez szükséges mértéket. Azért, hogy minimálisra csökkenjen bármely járulékos védőhatás, a tagnak a korlátozásokat átlátható módon kell igazgatnia. Az importőr tag hatóságainak megfelelően indokolniuk kell azokat az ismérveket, amelyek alapján a korlátozás alá vont termékeket meghatározták. A XII. cikk (3) és XVIII. cikk (10) bekezdése szerint a tagok bizonyos alapvető termékek esetében kizárhatják vagy korlátozhatják az általánosan alkalmazott vámpótlékok vagy egyéb, fizetésimérleg-okokból megtett intézkedések alkalmazását. Alapvető termékek az olyan termékek, amelyek alapvető fogyasztási szükségletet elégítenek ki vagy amelyek hozzájárulnak a tagnak a fizetésimérleg-helyzet javítására tett erőfeszítéseikhez, mint például tőkejavak vagy termeléshez szükséges inputok. A mennyiségi korlátozások igazgatásakor az egyedi engedélyezést a tag csak akkor alkalmazhatja, ha az elkerülhetetlen, és azt fokozatosan meg kell szüntetnie. Megfelelően indokolni kell, hogy milyen ismérvek alapján történik a megengedett import mennyiségének és értékének meghatározása.

Fizetési mérleggel kapcsolatos konzultációs eljárások

5. A Fizetésimérleg-korlátozásokkal Foglalkozó Bizottság (ezen Egyetértésben a továbbiakban: bizottság) konzultációkat tart az összes, fizetésimérleg-okokból alkalmazott importkorlátozó intézkedés felülvizsgálatára. A bizottsági tagság nyitva áll minden olyan tag előtt, amely részvételi szándékát kinyilvánítja. Az alábbi rendelkezésekre is figyelemmel a bizottság az 1970. április 28-án elfogadott, a fizetésimérleg-korlátozásokra vonatkozó konzultációs eljárásokat (BISD 18S/48-53, ezen Egyetértésben a továbbiakban: teljes körű konzultációs eljárás) követi.

6. Az új korlátozásokat bevezető vagy a meglévő korlátozások általános szintjét az intézkedések lényeges szigorításával emelő tag az ilyen intézkedés elfogadásától számított négy hónapon belül konzultál a bizottsággal. Az ilyen intézkedést bevezető tag kérheti, hogy a konzultáció a XII. cikk (4) bekezdésének a) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének a) pontja alapján történjen. Ha ilyen kérelem nem érkezik, a bizottság elnöke felkéri a tagot a konzultációra. A konzultáción megvizsgálható tényezők magukban foglalják többek között a fizetésimérleg-okokból megtett új fajtájú importkorlátozó intézkedések bevezetését vagy a korlátozás szintjének, illetve termékkörének növelését.

7. A bizottság minden fizetésimérleg-okokból bevezetett korlátozást rendszeresen felülvizsgál a XII. cikk (4) bekezdésének b) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének b) pontja alapján, annak lehetőségével, hogy a konzultációk időközönként módosítsa a konzultáló taggal egyetértésben vagy valamilyen, az Általános Tanács által szükség esetén meghatározott külön felülvizsgálati eljárás alapján.

▼B

8. A bizottságnak korábbi konzultációk alkalmával bemutatott ütemtervvel összhangban liberalizációs erőfeszítéseket folytató legkevésbé fejlett ország tagok vagy fejlődő ország tagok esetében konzultáció tartható az 1972. december 19-én jóváhagyott egyszerűsített eljárás (BISD 20S/47-49, ezen Egyetértésben a továbbiakban: egyszerűsített konzultációs eljárás) szerint. Egyszerűsített konzultációs eljárást akkor is lehet folytatni, amikor a fejlődő ország tag kereskedelem-politikai felülvizsgálata ugyanabban a naptári évben szerepel napirenden, mint a konzultációra kijelölt időpont. Ilyen esetben a döntést, hogy teljes körű konzultációt tartsanak-e, az 1979. évi nyilatkozat 8. pontjában felsorolt tényezők alapján kell meghozni. A legkevésbé fejlett ország tagok esetét kivéve egyszerűsített konzultációs eljárás keretében legfeljebb két egymást követő konzultáció tartható.

Bejelentés és dokumentáció

9. A tag bejelenti az Általános Tanács részére a fizetésimérleg-okokból alkalmazott importkorlátozó intézkedések bevezetését vagy az azok alkalmazásában bekövetkezett bármilyen módosítást, valamint az ilyen intézkedések visszavonására vonatkozó, az 1. pontban foglaltak szerint bejelentett ütemterv bármilyen módosítását. Lényegi változásokat a közzététel előtt vagy legkésőbb 30 nappal az után kell az Általános Tanács részére bejelenteni. A tag évente összegző bejelentést bocsát a Titkárság rendelkezésére a jogi előírásokban, a politikai nyilatkozatokban vagy közzétételekben bekövetkező valamennyi változásról, hogy a tagok azokat megvizsgálhassák. A bejelentés teljes körű információt tartalmaz, amennyire csak lehetséges a vámsorok szintjén, az alkalmazott intézkedések fajtájáról, az intézkedés működtetésének ismérveiről, a termékköréről és az érintett kereskedelmi forgalomról.

10. Bármely tag kérelmére a bizottság felülvizsgálhatja a bejelentéseket. Az ilyen felülvizsgálat a bejelentéssel kapcsolatban felvetődő egyedi kérdések tisztázására vagy annak vizsgálatára korlátozódik, hogy szükséges-e a XII. cikk (4) bekezdésének a) pontja vagy a XVIII. cikk (12) bekezdésének a) pontja szerinti konzultáció. Azok a tagok, amelyeknek okuk van feltételezni, hogy egy másik tag importkorlátozó intézkedést fizetésimérleg-okokból alkalmaz, felhívhatják erre a bizottság figyelmét. A bizottság elnöke információt kér az intézkedésről, és azt az összes tag rendelkezésére bocsátja. A bizottsági tagok azon jogának sérelme nélkül, hogy a konzultáció során az ügyeket megfelelő módon tisztázhassák, a konzultáló taghoz megfontolás céljából előzetesen kérdések intézhetők.

11. A konzultáló tag a konzultációra elkészít egy alapidokumentumot, amely más fontosnak tartott információk mellett az alábbiakat tartalmazza: a) áttekintés a fizetésimérleg-helyzetről és kilátásokról, ideértve a fizetésimérleg-helyzetet befolyásoló belső és külső tényezőkre, valamint a megalapozott és tartós egyensúly helyreállítása céljából meghozott belpolitikai intézkedésekre vonatkozó megfontolást; b) a fizetésimérleg-okokból alkalmazott korlátozások, jogalapjuk, valamint a nem kívánt védőhatások csökkentésére tett lépések teljes körű leírása; c) a legutolsó konzultáció óta a bizottság következtetései alapján az importkorlátozások liberalizálása céljából megtett intézkedések; d) a fennmaradó korlátozások leépítésére és fokozatos enyhítésére vonatkozó tervek. Adott esetben utalás történhet a WTO-hoz benyújtott egyéb bejelentésekben vagy jelentésekben szereplő információkra. Az egyszerűsített konzultációs eljárásnak megfelelően a konzultáló tag az alapidokumentumban található felsorolásokról szóló lényeges információkat tartalmazó írásos nyilatkozatot tesz.

12. A Titkárság a bizottságban történő konzultációk megkönnyítése érdekében a tervezett konzultáció különböző szakmai kérdéseire háttéranyagot készít. Fejlődő ország tag esetében a titkársági dokumentum a külkereskedelmi környezetnek a konzultáló tag fizetési mérlegére és kilátásaira kifejtett hatására vonatkozó szakmai háttér- és elemző anyagot is tartalmaz. A Titkárság technikai segélyszolgálat a fejlődő ország tag kívánságára segítséget nyújt a konzultációk dokumentációjának elkészítéséhez.

▼ **B****A fizetési mérleggel kapcsolatos konzultációk során levont következtetések**

13. A bizottság konzultációiról jelentésben számol be az Általános Tanácsnak. Teljes körű konzultációs eljárás alkalmazása esetén jelentésében a bizottság megjelöli a konzultációs terv különböző elemeiről szóló következtetéseit, valamint azokat a tényeket és indítékokat, amelyeken ezek alapulnak. A bizottság törekszik arra, hogy következtetéseit a XII., XVIII. B) cikkek, az 1979. évi nyilatkozat és az ezen Egyetértés végrehajtásának elősegítését célzó ajánlásokra vonatkozó javaslatokat is tartalmazzanak. Azokban az esetekben, amikor a fizetésimérleg-okokból megtett korlátozó intézkedések visszavonására ütemtervet terjesztenek elő, az Általános Tanács ajánlhatja, hogy azt a tagot, amely az ilyen ütemtervet betartja, tekintsék úgy, mint amely eleget tesz az 1994. évi GATT alapján fennálló kötelezettségeinek. Minden olyan esetben, amikor az Általános Tanács konkrét ajánlásokat tesz, a tag jogait és kötelezettségeit az ilyen ajánlásokra figyelemmel kell értékelni. Ha az Általános Tanács nem tett ajánlásra vonatkozó konkrét javaslatot, a bizottság következtetéseiben rögzíteni kell a bizottságban megfogalmazott különböző nézeteket. Egyszerűsített konzultációs eljárás alkalmazása esetében a jelentés tartalmazza a bizottságban megvitatott fő elemek összefoglalását, valamint egy határozatot arról, hogy szükség van-e teljes körű konzultációs eljárásra.

EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY XXIV. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL**A TAGOK,**

tekintettel az 1994. évi GATT XXIV. cikkének rendelkezéseire,

elismerve, hogy az 1947. évi GATT létrehozása óta a vámuniók és szabadkereskedelmi övezetek száma és jelentősége nagymértékben megnőtt, és mára már a világkereskedelem jelentős hányadát fedik le,

elismerve, hogy az ilyen megállapodásokban részt vevő felek szorosabb gazdasági integrációjuk révén hozzájárulhatnak a világkereskedelem bővüléséhez,

elismerve továbbá, hogy ez a hozzájárulás nő, ha a vámoknak és egyéb korlátozó kereskedelmi szabályozásoknak az integrációt alkotó területek között történő megszüntetése kiterjed a kereskedelem egészére, és csökken bármely főbb kereskedelmi szektor kizárása esetén,

újlag megerősítve, hogy az ilyen megállapodások célja a kereskedelem megkönnyítése az integrációt alkotó területek között, és nem akadályok emelése más tagok ezen területekkel folytatott kereskedelme elé; cél továbbá az, hogy a vámuniók és a szabadkereskedelmi övezetek kialakításánál vagy bővítésénél az abban résztvevők a lehető legnagyobb mértékben kerüljék el a többi taggal folytatott kereskedelemre való kedvezőtlen hatás kiváltását,

meggyőződve arról, hogy szükség van az Árukereskedelmi Tanács szerepe hatékonyságának megerősítésére a XXIV. cikk szerint bejelentett megállapodások felülvizsgálata során, az új vagy bővített megállapodások értékelésére vonatkozó kritériumok és eljárások tisztázásával, és a XXIV. cikk szerinti összes megállapodás átláthatóságának javításával,

elismerve a közös értelmezés szükségességét a tagoknak a XXIV. cikk (12) bekezdésében leírt kötelezettségei tekintetében

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. A vámunióknak, szabadkereskedelmi övezeteknek és a vámunió vagy szabadkereskedelmi övezet létrehozásáról szóló ideiglenes megállapodásoknak ahhoz, hogy összhangban legyenek a XXIV. cikkel, meg kell felelniük többek között az említett cikk (5), (6), (7) és (8) bekezdésében szereplő rendelkezéseknek.

XXIV. cikk (5) bekezdés

2. A vámunió kialakítása előtt és után alkalmazott vámok és más kereskedelmi rendelkezések általános hatásának a XXIV. cikk (5) bekezdésének a) pontja szerinti értékelése a vámok és illetékek vonatkozásában a súlyozott vámtarifaátlag és a beszedett vám átfogó felmérésére épül. Ez a felmérés a vámunió által egy korábbi reprezentatív időszakról szolgáltatott importstatisztikákon alapul, vámsoronként, értékben és mennyiségben, valamint WTO származási ország szerinti bontásban. A Titkárság a súlyozott vámtarifaátlagot és a beszedett vámot a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója vámajánlatainak értékelésénél használt módszer szerint számítja ki. Az e célra figyelembe veendő vámok és díjak a ténylegesen alkalmazott vámtételek. A tagok elismerik, hogy az egyéb kereskedelmi rendelkezésekből eredő hatás átfogó felmérése céljaira - amelyeknél a számszerűsítés és összesítés nehéz - szükséges lehet egyes intézkedések, szabályok, termékek és az érintett kereskedelmi forgalom vizsgálata.

3. Az „összerű időtartam”, amelyre a XXIV. cikk (5) bekezdésének c) pontja utal, csak rendkívüli esetben haladhatja meg a 10 évet. Azokban az esetekben, amikor a tagok, akik egy ideiglenes megállapodás felei, úgy gondolják, hogy 10 év nem lesz elégséges, teljes körű magyarázatot kell adniuk az Árukereskedelmi Tanácsnak a hosszabb időszak szükségességéről.

XXIV. cikk (6) bekezdés

4. A XXIV. cikk (6) bekezdése határozza meg azt az eljárást, amelyet követni kell, amennyiben egy vámuniót létrehozó tag lekötött vámtétel emelését javasolja. Ebben a vonatkozásban a tagok újra megerősítik, hogy a XXVIII. cikkben meghatározott, az 1980. november 10-én elfogadott iránymutatások (BISD 275/26-28) és az 1994. évi GATT XXVIII. cikkének értelmezéséről szóló egyetértés által kiegészített eljárást azelőtt kell megkezdeni, mielőtt vámenedmények módosítására vagy visszavonására sor kerül egy vámunió létrehozása alkalmával vagy vámuniót létrehozó ideiglenes megállapodás alapján.

5. Ezeket a tárgyalásokat jóhiszeműen folytatják egy kölcsönösen kielégítő kompenzációs kiigazítás elérése érdekében. Az ilyen tárgyalások során a XXIV. cikk (6) bekezdésének megfelelően figyelembe veszik vámunió létrehozásakor az azonos vámsorokhoz tartozó vámoknak a vámunió más tagjai által történő csökkentését. Amennyiben e csökkentések nem lennének elegendőek a szükséges kompenzációs kiigazításra, a vámunió kompenzációt ajánl fel, amely más vámsorhoz tartozó vámok csökkentésének formáját öltheti. Ezt az ajánlatot azok a tagok fontolják meg, amelyek a módosítandó vagy visszavonandó lekötésre vonatkozó tárgyalási joggal rendelkeznek. Amennyiben a kompenzációs kiigazítás elfogadhatatlan marad, folytatni kell a tárgyalásokat. Ha az ilyen erőfeszítések ellenére az 1994. évi GATT XXVIII. cikkének értelmezéséről szóló egyetértéssel kiegészített XXVIII. cikk szerinti kompenzációról folytatott tárgyalásokon egy a tárgyalások megkezdésétől számított ésszerű időn belül nem is sikerül megegyezésre jutni, a vámunió mégis szabadon módosíthatja vagy vonhatja vissza az engedményeket; ezután az érintett tagok is szabadon visszavonhatják a lényegében azonos értékű engedményeket a XXVIII. cikkel összhangban.

6. Az 1994. évi GATT nem ró kötelezettséget azon tagokra, amelyek vámunió létrehozása vagy vámuniót létrehozó ideiglenes megállapodás következtében vámcsökkenésből származó előnyökhöz jutnak, hogy a résztvevőknek kompenzációt nyújtsanak.

Vámuniók és szabadkereskedelmi övezetek felülvizsgálata

7. A XXIV. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján tett valamennyi bejelentést megvizsgálja egy munkacsoport az 1994. évi GATT vonatkozó rendelkezései és ezen Egyetértés 1. pontja alapján. A munkacsoport jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak az e téren tett megállapításairól. Az Árukereskedelmi Tanács általa megfelelőnek ítélt ajánlásokat tesz a tagoknak.

▼B

8. Ideiglenes megállapodások vonatkozásában a munkacsoport jelentésében megfelelő ajánlásokat tehet a javasolt időkeretre és a vámunió vagy szabadkereskedelmi övezet létrehozásának befejezéséhez szükséges intézkedésekre. Amennyiben szükséges, a megállapodást tovább vizsgálhatja.

9. Ideiglenes megállapodásban részt vevő tagok a megállapodásban lefektetett terv és ütemezés lényeges módosításairól értesítik az Árukereskedelmi Tanácsot, amely, ha erre kéri, a módosításokat megvizsgálja.

10. Ha a XXIV. cikk (7) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett ideiglenes megállapodás a XXIV. cikk (5) bekezdésének c) pontja ellenére nem tartalmaz tervet és ütemezést, a munkacsoport jelentésében ajánlást tesz egy ilyen tervre és ütemezésre. Egy ilyen megállapodást a résztvevők nem tarthatnak fenn és nem léptethetnek hatályba, ha nem készek azt az ajánlásoknak megfelelő módosítani. Az ajánlások alkalmazásának további felülvizsgálatáról intézkedni kell.

11. A vámuniók és a szabadkereskedelmi övezetek tagjai időszakonként jelentést tesznek az Árukereskedelmi Tanácsnak a vonatkozó megállapodások végrehajtásáról, ahogyan azt az 1947. évi GATT Szerződő Felei előírányozták az 1947. évi GATT Tanácsa számára adott, a regionális megállapodásokról szóló jelentéstételre vonatkozó utasításukban (BISD 18S/38). A megállapodások bármely lényeges változását és/vagy fejleményét a jelentésekben meg kell említeni.

Vitarendezés

12. A tagok minden olyan ügy vonatkozásában, amely a XXIV. cikk vámuniókra, szabadkereskedelmi övezetekre, vagy vámuniót vagy szabadkereskedelmi övezetet létrehozó ideiglenes megállapodásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásából adódik, hivatkozhatnak az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértés által kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseire.

XXIV. cikk (12) bekezdés

13. Az 1994. évi GATT alapján minden egyes tag teljes felelősséget visel az 1994. évi GATT valamennyi rendelkezésének betartásáért, és minden rendelkezésre álló megfelelő intézkedést meghoz annak érdekében, hogy az Egyezményt a területén lévő regionális vagy helyi önkormányzatok és hatóságok is betartsák.

14. A tagok minden olyan intézkedés vonatkozásában, amely az Egyezménynek a tagok területén lévő regionális vagy helyi önkormányzatok és hatóságok által történő betartását érinti, hivatkozhatnak az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseire. Ha a Vitarendezési Testület úgy döntött, hogy az 1994. évi GATT valamely rendelkezését nem tartották be, a felelős tag minden rendelkezésre álló célszerű intézkedést megtesz a rendelkezés betartásának biztosítása érdekében. A kompenzációra és az engedmények vagy egyéb kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket olyan esetekben kell alkalmazni, amikor a kötelezettségek betartását nem volt lehetséges biztosítani.

15. Minden egyes tag vállalja, hogy az 1994. évi GATT évi működését érintő, saját területén belül megtett intézkedéseire vonatkozó, más tag által tett felvetéseket méltányos megfontolás tárgyává teszi, és megfelelő alkalmat nyújt konzultációkra.

▼B**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNYEN ALAPULÓ KÖTELEZETTSÉGEK ALÓLI
MENTESSÉGEKRŐL**

A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. A mentesség vagy meglévő mentesség időbeli hatályának meghosszabbítása iránti kérelem tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyeket a tag meg kíván tenni, a specifikus politikai célokat, amelyek elérésére a tag törekszik, és azokat az okokat, amelyek a tagot meggátolják abban, hogy politikai céljait az 1994. évi GATT-ból eredő kötelezettségeivel összhangban álló intézkedésekkel érje el.

2. Minden, a WTO-egyezmény hatálybalépése napján érvényben lévő mentesség megszűnik, kivéve, ha az 1. pontban vagy a WTO-egyezmény IX. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően időbeli hatályát meghosszabbítják a lejáratá napján vagy a WTO-egyezmény hatálybalépését követő két éven belül, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

3. Bármely tag, amely úgy ítéli meg, hogy az 1994. évi GATT-ból eredő valamely előnye semmissé válik vagy korlátozásra kerül

a) mert a tag - amely a mentességet kapta - elmulasztja a mentesség feltételeinek betartását; vagy

b) a mentesség előírásainak és feltételeinek megfelelő intézkedés alkalmazásából adódóan

hivatkozhat az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXIII. cikke rendelkezéseire.

**EGYETÉRTÉS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNY XXVIII. CIKKÉNEK ÉRTELMEZÉSÉRŐL**

A TAGOK A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. Engedmények módosítása vagy visszavonása alkalmazásában az a tag tekinthető főszállítói érdekeltséggel rendelkezőnek, amelynek az engedmény által érintett exportja (azaz a terméknek az engedményt módosító vagy visszavonó tag piacára irányuló exportja) teljes exportjához viszonyítva a legnagyobb részaránnyal rendelkezik, amennyiben nem rendelkezik máris eredeti tárgyalási joggal vagy főszállítói érdekeltséggel a XXVIII. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Mindazonáltal megállapodás jött létre arról, hogy az Árukereskedelmi Tanács ezt a rendelkezést a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított öt éven belül felülvizsgálja, hogy eldöntse, kielégítően működött-e ez az ismerv a tárgyalási jogok kis- és közepes exportőr tagok számára kedvező újraelosztásának biztosításában. Amennyiben nem, megfontolja a lehetséges továbbfejlesztést, beleértve – megfelelő adatok rendelkezésre állásának figyelembevételével – olyan ismerv elfogadását, amely az engedmény által érintett exportnak a szóban forgó termék összes piacára irányuló exportjában való részarányán alapul.

2. Amennyiben valamely tag úgy véli, hogy fennáll az 1. pont szerinti főszállítói érdekeltsége, igényét írásban közli az ezt alátámasztó bizonyítékkal együtt az engedményt módosítani vagy visszavonni szándékozó taggal, és egyidejűleg tájékoztatja a Titkárságot. Ezekben az esetekben az 1980. november 10-én elfogadott „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” 4. pontját (BISD 27S/26-28) kell alkalmazni.

3. Annak meghatározása során, hogy mely tagok rendelkeznek főszállítói érdekeltséggel (akár a fenti 1. pont, akár a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint) vagy lényeges érdekeltséggel, csak az érintett termék legnagyobb kedvezményes elbánás alapján folytatott kereskedelmét veszik figyelembe. Ugyanakkor figyelembe veszik az érintett termékek nem szerződéses preferenciák keretében bonyolított kereskedelmét is, amennyiben a szóban forgó kereskedelem preferenciális elbánásából történő részesedése megszűnt, és ilyenformán, az az engedmények módosítására vagy visszavonására vonatkozó tárgyalások idejére vagy a tárgyalások lezárásáig a legnagyobb kedvezményes elbánás szerinti kereskedelemmé válik.

▼B

4. Új termékre vonatkozó vámengedmény módosítása vagy visszavonása esetén (azaz olyan terméknel, melyről nem áll rendelkezésre hároméves kereskedelmi statisztika) azt a tagot, amelynek arra a vámsorra, amely alá a terméket jelenleg vagy korábban osztályozták, eredeti tárgyalási joga volt, úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó engedményre is eredeti tárgyalási joga áll fenn. A főszállítói vagy a lényeges érdekeltség meghatározásánál és a kompenzáció kiszámításánál tekintetbe kell venni többek között, az exportáló tag termelési kapacitását és beruházásait az érintett termékben, valamint az export növekedésére vonatkozó becsléseket, illetve az importőr tagnál adott termék esetében a keresletre vonatkozó előrejelzéseket is. E pont alkalmazásában az „új termék” tartalmazza a meglévő vámsorból való kiemeléssel létrehozott új vámtételt is.

5. Amennyiben valamely tag úgy véli, hogy a 4. pont alapján főszállítói vagy lényeges érdekeltsége van, igényét írásban, az ezt alátámasztó bizonyítékkal együtt kell közölnie az engedményt módosítani vagy visszavonni szándékozó taggal, és egyidejűleg tájékoztatnia kell a Titkárságot. Ezekben az esetekben a fent említett „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” 4. pontját kell alkalmazni.

6. Amennyiben valamely korlátozás nélküli vámengedményt vámkontingenssel váltják fel, a kompenzáció mértékének meg kell haladnia az engedmény módosítása által ténylegesen érintett kereskedelem nagyságát. A kompenzáció kiszámításának alapjául az a mérték szolgál, amellyel a jövőre vonatkozó kereskedelmi kilátások a kontingens szintjét meghaladják. Egyetértés van arról, hogy a jövőbeni kereskedelmi kilátások kiszámítása az alábbi tényezőkön alapszik, attól függően, hogy melyik a nagyobb:

a) a legutolsó reprezentatív hároméves időszak átlagos évi kereskedelmi forgalma megnövelve ugyanezen időszak átlagos évi importnövekedési ütemével vagy 10 %-kal, attól függően, hogy melyik a nagyobb; vagy

b) a legutolsó év 10 %-kal megnövelt kereskedelmi forgalma.

Egy tag semmiképpen sem kötelezhető olyan kompenzációra, amely meghaladja azt a mértéket, amelyet az engedmény teljes visszavonása vonna maga után.

7. Minden tag, amelynek a fenti 1. pont vagy a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján egy módosított vagy visszavont engedmény vonatkozásában főszállítói érdekeltsége van, eredeti tárgyalási jogot élvez a kompenzációs engedmények terén, kivéve ha az érintett tagok a kompenzáció más formájában egyeznek meg.

▼ **M1***A KERESKEDELMI ELJÁRÁSOK EGYSZERŰSÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ
MEGÁLLAPODÁS MELLÉKLETE***A KERESKEDELMI ELJÁRÁSOK EGYSZERŰSÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ
MEGÁLLAPODÁS SZERINT „A” KATEGÓRIÁBA SOROLT
KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK BEJELENTÉSE**

ALBÁNIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Albánia kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a megállapodás alábbi rendelkezéseit jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakiságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata

▼ **M1**

10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk, (3) bekezdés,	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó díjak, rendeletek és alakiságok
11. cikk, (4) bekezdés,	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó megkülönböztetésmentesség megerősítése
11. cikk, (11) bekezdés, (1)–(5) albekezdés,	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó garanciák
11. cikk, (12)–(13) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó együttműködés és koordináció
12. cikk	Vámügyi együttműködés

BOTSWANA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásaikról.

Hivatkozással a fentiekre, a Botswanai Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Botswanai Köztársaság a megállapodás I. szakaszában foglalt alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozó kötelezettségvállalásokként, amely rendelkezéseket a megállapodás hatálybalépését követően fogja végrehajtani:

2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
5. cikk, (1) bekezdés	Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele

▼ M1

10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás

BRAZÍLIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásaikról.

Hivatkozással a fentiekre, Brazília képviselte tisztelettel értesíti a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottságot, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

- 3. cikk, (6) bekezdés, b) pont,
- 3. cikk, (9) bekezdés, a) pont, ii. alpont,
- 7. cikk, (1) bekezdés,
- 7. cikk, (7) bekezdés, (3) albekezdés, valamint
- 11. cikk, (9) bekezdés.

BRUNEI DARUSSALAM ÁLLAM

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a megállapodás szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásaikról.

Hivatkozással a fentiekre, Brunei Darussalam Állam kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Brunei Darussalam Állam a megállapodás 1–12. cikkében szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk: (2) bekezdés, (1) albekezdés, a) és b) pont
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése: (2) albekezdés
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
10. cikk, (4) bekezdés	Egyablakos rendszer

CHILE

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Chile bejelenti, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre, a 7. cikk engedéllyel rendelkező szereplőkre vonatkozó (7) bekezdésének kivételével.

▼ **MI**

KÍNA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Kínai Népköztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Kínai Népköztársaság a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

- 7. cikk, (6) bekezdés Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
- 10. cikk, (4) bekezdés Egyablakos rendszer
- 10. cikk, (9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás és
- 12. cikk Vámügyi együttműködés.

KOLUMBIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Kolumbia bejelenti, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre, az alábbiak kivételével:

- 5. cikk, (3) bekezdés Vizsgálati eljárások
- 7. cikk, (9) bekezdés Romlandó áruk

KONGÓ

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikkével összhangban a Kongói Köztársaság kormánya tisztelettel bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

- 3. cikk, (1) bekezdés Előzetes határozatok
- 4. cikk, (1) bekezdés Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
- 5. cikk, (1) bekezdés Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
- 5. cikk, (2) bekezdés Visszatartás
- 5. cikk, (3) bekezdés Vizsgálati eljárások
- 7. cikk, (9) bekezdés Romlandó áruk
- 10. cikk, (6) bekezdés Vámügynökségek igénybevétele
- 10. cikk, (7) bekezdés Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
- 10. cikk, (9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás

▼ M1

COSTA RICA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) (2) és (3) bekezdése alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Costa Rica bejelenti, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

- 10. cikk, (1) bekezdés, (1) albekezdés Alakíságok és dokumentációs követelmények
- 10. cikk, (2) bekezdés, (2) albekezdés Másolatok elfogadása

ELEFÁNTCSONTPART

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikkével összhangban az Elefántcsontparti Köztársaság bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

- 4. cikk, (1) bekezdés Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
- 5. cikk, (1) bekezdés Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
- 5. cikk, (2) bekezdés Visszatartás
- 5. cikk, (3) bekezdés Vizsgálati eljárások
- 7. cikk, (4) bekezdés Kockázatkezelés
- 7. cikk, (5) bekezdés Vámkezelés utáni ellenőrzés
- 7. cikk, (8) bekezdés Gyorsított szállítások
- 7. cikk, (9) bekezdés Romlandó áruk
- 9. cikk Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
- 10. cikk, (3) bekezdés Nemzetközi szabványok használata
- 10. cikk, (5) bekezdés Előzetes áruvizsgálat
- 10. cikk, (7) bekezdés Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
- 10. cikk, (8) bekezdés Elutasított áruk
- 10. cikk, (9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
- 11. cikk Az árutovábbítás szabadsága

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Dominikai Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot az A kategóriába tartozóként megjelölt, a megállapodás I. szakaszának megfelelő rendelkezésekről.

- 1. cikk, (2) bekezdés Interneten elérhető információk
- 1. cikk, (3) bekezdés Tájékoztatási pontok
- 2. cikk, (1) bekezdés Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt

▼ **M1**

2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
3. cikk	Előzetes határozatok
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakítások és dokumentációs követelmények
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk	Vámügyi együttműködés
13. cikk, (2) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

ECUADOR

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikkével összhangban az Ecuadori Köztársaság bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

Cikk/ Bekezdés (*)	Leírás
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
4. cikk	Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése

▼ M1

9. cikk	Behozatalra szánt, vámenellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk, (1) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (2) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (3) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (4) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (5) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (6) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (16) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága
11. cikk, (17) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága

(*) Amennyiben meghatározott bekezdésekre történik hivatkozás, az Ecuadori Köztársaság által vállalt kötelezettség az adott bekezdések tartalmára korlátozódik és nem terjed ki a cikk egészére.

EGYIPTOM

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikkével összhangban Egyiptom bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

Cikk	Leírás
4. cikk, (1), (3), (4) és (5) bekezdés	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (2) bekezdés	A behozatallal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés, (2), (4), (5) és (6) albekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (3) bekezdés, (1), (2), (3), (4) és (5) albekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától

▼ **M1**

Cikk	Leírás
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk,(5) bekezdés, (1) albekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk,(9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk, (2), (3), (11), (12), (13), (14), (15), (16) bekezdés	Az árutovábbítás szabadsága

SALVADOR

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Salvador bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

1. cikk Információk közzététele és elérhetősége
2. cikk Véleménynyilvánítási lehetőség, információk hatálybalépés előtt, valamint konzultációk
3. cikk Előzetes határozatok
4. cikk Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások: (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdés
5. cikk Egyéb intézkedések a pártatlanság, megkülönböztetésmentesség és átláthatóság javítására
6. cikk A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre, valamint a büntetésekre vonatkozó szabályok: (1) és (3) bekezdés
7. cikk Áruk kiadása és vámkezelése: (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) (3), (4), (5), (6) albekezdés), (8) és (9) bekezdés
8. cikk A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés: (1) bekezdés
9. cikk Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk A behozatalhoz, kivitelhez és továbbításhoz kapcsolódó vámalkiságok: (1), (2) ((2) és (3) albekezdés), (3), (5) ((1) albekezdés), (6), (7), (8) és (9) bekezdés
11. cikk Az árutovábbítás szabadsága: (1), (2), (3), (4), (5), (6), (8), (9), (10), (11), (14), (15), (16) és (17) bekezdés
12. cikk Vámügyi együttműködés: (1), (3), (4), (5) ((1) és (2) albekezdés), (12) bekezdés

▼ M1

GABON

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikkével összhangban a Gaboni Köztársaság bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás

GUATEMALA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Guatemala kormánya értesíteni kívánja az előkészítő bizottságot, hogy a 2014. július 7-i WT/PCTF/W/27 WTO-dokumentummal összhangban a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelölt meg, az alábbiak kivételével:

- 1. cikk, (1) bekezdés, (1) albekezdés, d) és f) pont
- 1. cikk, (2) bekezdés, (1) albekezdés, a) és b) pont
- 1. cikk, (3) bekezdés, (1) albekezdés
- 1. cikk, (3) bekezdés, (2) albekezdés
- 1. cikk, (4) bekezdés, b) és c) pont
- 2. cikk, (1) bekezdés, (1) albekezdés
- 3. cikk, (9) bekezdés, b) pont, (iii) alpont
- 5. cikk
- 6. cikk, (1) bekezdés, (4) albekezdés
- 7. cikk, (1) bekezdés, (2) albekezdés
- 7. cikk, (4) bekezdés, (3) albekezdés
- 7. cikk, (6) bekezdés, (1) albekezdés
- 7. cikk, (6) bekezdés, (2) albekezdés
- 7. cikk, (7) bekezdés, (3) albekezdés, a), d), e), f) és g) pont
- 7. cikk, (8) bekezdés, (2) albekezdés, c) és d) pont
- 7. cikk, (9) bekezdés, (3) albekezdés
- 8. cikk, (1) bekezdés
- 8. cikk, (2) bekezdés, d) és e) pont

▼ **M1**

- 10. cikk, (1) bekezdés, (1) albekezdés
- 10. cikk, (2) bekezdés, (3) albekezdés
- 10. cikk, (4) bekezdés, (1) albekezdés
- 10. cikk, (4) bekezdés, (2) albekezdés
- 11. cikk, (17) bekezdés
- 12. cikk, (2) bekezdés, (1) albekezdés
- 12. cikk, (3) bekezdés
- 12. cikk, (4) bekezdés
- 12. cikk, (5) bekezdés
- 12. cikk, (6) bekezdés
- 12. cikk, (7) bekezdés
- 12. cikk, (8) bekezdés
- 12. cikk, (9) bekezdés
- 12. cikk, (10) bekezdés
- 12. cikk, (11) bekezdés

HONDURAS

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikke alapján Honduras bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
3. cikk	Előzetes határozatok
4. cikk	Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok (kivéve a 6. cikk (1) bekezdésének (3) albekezdését és a 6. cikk (1) bekezdésének (4) albekezdését)
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások (kivéve a 7. cikk (8) bekezdése (2) albekezdésének d) pontját)
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk (kivéve a 7. cikk (9) bekezdésének (3) albekezdését)
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés (kivéve a 8. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontját)
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása

▼ M1

10. cikk, (1) bekezdés Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (3) bekezdés Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk, (12) bekezdés Kétoldalú és regionális megállapodások

HONGKONG (KÍNA)

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Hongkong (Kína) kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Hongkong (Kína) a (miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani.

INDONÉZIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, az Indonéz Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Indonézia a megállapodás alábbi rendelkezéseit jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

6. cikk, (3) bekezdés A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés Érkezés előtti feldolgozás
10. cikk, (6) bekezdés Vámügynökségek igénybevétele

IZRAEL

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Izrael Állam tisztelettel értesíti a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottságot, hogy Izrael Állam a megállapodás I. szakaszában foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg.

▼ M1

JORDÁNIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Jordánia kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradéktalanul, az alábbiak kivételével:

1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
3. cikk, (1) bekezdés	Előzetes határozatok
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattalal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
10. cikk, (1) bekezdés	Alakítások és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (4) bekezdés	Egyablakos rendszer
11. cikk, (5)–(10) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó eljárások és ellenőrzések

KOREA

Tisztelettel hivatkozom a 2013. december 7-i miniszteri határozatra (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), amelynek értelmében az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Továbbá tisztelettel értesítem az előkészítő bizottságot, hogy a Koreai Köztársaság kormánya úgy határozott, hogy a megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg.

KUVAIT

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Kuvait Állam tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Kuvait Állam az I. mellékletben foglalt rendelkezéseket az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

▼ **M1**

3. cikk, (1) bekezdés	Előzetes határozatok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattalal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
10. cikk, (4) bekezdés	Egyablakos rendszer
11. cikk, (11)–(15) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó garanciák
12. cikk	Vámügyi együttműködés

KIRGIZ KÖZTÁRSASÁG

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Kirgiz Köztársaság Gazdasági Minisztériuma nevében örömmel értesítjük az előkészítő bizottságot, hogy a Kirgiz Köztársaság a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozó kötelezettségvállalásokként, amely rendelkezéseket a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

4. cikk	Valamennyi rendelkezés (Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások)
5. cikk	(2) bekezdés (Visszatartás)
9. cikk	(Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása)
10. cikk	(5) bekezdés (Előzetes áruvizsgálat)
11. cikk	(1)–(4) bekezdés (Áthaladó áruforgalomra vonatkozó díjak, rendeletek, alakiságok és megkülönböztetésmentesség)

MAKAÓ (KÍNA)

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN (13)/36) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Makaó (Kína) kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Makaó (Kína) a megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépését követően fogja végrehajtani, az alábbiak kivételével:

▼ **M1**

7. cikk: (4) bekezdés – Kockázatkezelés
7. cikk: (5) bekezdés – Vámkezelés utáni ellenőrzés
9. cikk: Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk: (4) bekezdés – Egyablakos rendszer

MALAJZIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Malajzia kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Malajzia a (fenti miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

7. cikk, (8) bekezdés (Gyorsított szállítások) és
11. cikk, (9) bekezdés (A továbbítási dokumentumok és adatok előzetes iktatása és feldolgozása az áruk megérkezése előtt).

MAURITIUS

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Mauritiusi Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Mauritiusi Köztársaság a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás alábbi rendelkezéseit jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk, (1) bekezdés Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés Interneten elérhető információk
1. cikk, (4) bekezdés Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés Konzultáció
3. cikk Előzetes határozatok
4. cikk Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (1) bekezdés Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
5. cikk, (2) bekezdés Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok

▼ **M1**

6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés, (1) albekezdés	Áruk ideiglenes behozatala
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
23. cikk, (2) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

MEXIKÓ

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Mexikó kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradéktalanul.

MOLDOVA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Moldovai Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Moldovai Köztársaság a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozó kötelezettségvállalásokként, amely rendelkezéseket a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk	(1) és (4) bekezdés (Közzététel, Értesítés)
3. cikk	(ELŐZETES HATÁROZATOK)
4. cikk	(FELLEBBEZÉSI ÉS FELÜLVIZSGÁLATI ELJÁRÁSOK)

▼ **M1**

5. cikk	(2) bekezdés (Visszatartás)
6. cikk	(2) bekezdés (A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok)
7. cikk	(2), (4) és (5) bekezdés (Elektronikus fizetés, Kockázatkezelés, Vámkezelés utáni ellenőrzés)
8. cikk	(A HATÁR-ELLENŐRZÉSI HATÓSÁGOK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS)
9. cikk	(BEHOZATALRA SZÁNT, VÁMELENŐRZÉS ALATT ÁLLÓ ÁRUK MOZGATÁSA)
10. cikk	(3) és (5)–(9) bekezdés (Nemzetközi szabványok használata, Előzetes áruvizsgálat, Vámügynökségek igénybevétele, Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények, Elutasított áruk, Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás)
12. cikk	Valamennyi rendelkezés

MONGÓLIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásaiokról.

Hivatkozással a fentiekre, Mongólia kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Mongólia a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozó kötelezettségvállalásokként, amely rendelkezéseket a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
10. cikk, (1) bekezdés	Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága

MONTENEGRÓ

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (wt/min(13)/36, wt/l/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásaiokról.

▼ **M1**

Hivatkozással a fentiekre, Montenegró kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Montenegró a megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépését követően fogja végrehajtani:

1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
3. cikk, (1) bekezdés	Előzetes határozatok
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
5. cikk, (3) bekezdés	Vizsgálati eljárások
6. cikk, (2) bekezdés	A behozatalra és kivitelre, illetve azzal kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk, (1)–(3) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó díjak, rendeletek és alakíságok
11. cikk, (4) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó megkülönböztetésmentesség megerősítése
11. cikk, (11)–(15) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó garanciák
11. cikk, (16)–(17) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó együttműködés és koordináció
12. cikk	Vámügyi együttműködés

▼ M1

MAROKKÓI KIRÁLYSÁG

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásokról. Hivatkozással a fentiekre, a Marokkói Királyság tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy az alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozóként.

1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
3. cikk	Előzetes határozatok
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
5. cikk, (3) bekezdés	Vizsgálati eljárások
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattalal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattalal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
9. cikk	Behozatalra szánt, vámmellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás

▼ M1

11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk	Vámügyi együttműködés
13. cikk, (2) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

NICARAGUA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Nicaraguai Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot az A kategóriába tartozóként megjelölt, a megállapodás I. szakaszának megfelelő rendelkezésekről.

1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
3. cikk	Előzetes határozatok
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakiságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk, (1) bekezdés	Megfelelést és együttműködést elősegítő intézkedések

▼ **M1**

12. cikk, (2) bekezdés	Információcsere
12. cikk, (3) bekezdés	Ellenőrzés
12. cikk, (4) bekezdés	Kérelem
12. cikk, (5) bekezdés	Védelem és titoktartás
12. cikk, (6) bekezdés	Információs szolgáltatás
12. cikk, (7) bekezdés	Kérelem elhalasztása vagy elutasítása
12. cikk, (8) bekezdés	Viszonosság
12. cikk, (9) bekezdés	Adminisztratív teher
12. cikk, (10) bekezdés	Korlátozások
12. cikk, (11) bekezdés	Jogosulatlan felhasználás vagy közzététel
12. cikk, (12) bekezdés	Kétoldalú és regionális megállapodások
13. cikk, (2) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

NIGÉRIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN (13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Nigériai Szövetségi Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Nigéria a megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépését követően fogja végrehajtani:

6. cikk, (3) bekezdés:	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) cikk:	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (3) bekezdés:	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
9. cikk:	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (7) bekezdés:	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (9) bekezdés:	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk, (3) bekezdés:	Önkéntes korlátozások
11. cikk, (4) bekezdés:	Megkülönböztetésmentesség
11. cikk, (6) bekezdés:	Dokumentációs követelmények
11. cikk, (8) bekezdés:	A kereskedelem technikai akadályai alkalmazásának tilalma
11. cikk, (9) bekezdés:	A továbbítási dokumentumok előzetes iktatása és feldolgozása
11. cikk, (10) bekezdés:	Árutovábbítási művelet haladéktalan beszüntetése és
11. cikk, (11) bekezdés:	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó garanciák.

OMÁN

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

▼ **M1**

Hivatkozással a fentiekre, az Ománi Szultánság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Omán a megállapodás alábbi rendelkezéseit jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk:	Közzététel:
1. cikk, (1) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk:	Véleménynyilvánítási lehetőség, információk hatálybalépés előtt, valamint konzultációk:
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
4. cikk:	Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások:
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
5. cikk:	Egyéb intézkedések a pártatlanság, megkülönböztetésmentesség és átláthatóság javítására:
5. cikk, (1) bekezdés	Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
5. cikk, (3) bekezdés	Vizsgálati eljárások
6. cikk:	A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó szabályok:
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
7. cikk:	Áruk kiadása és vámkezelése:
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
9. cikk:	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk:	A behozatalhoz, kivitelhez és továbbításhoz kapcsolódó vámalakiságok:
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk:	Az árutovábbítás szabadsága:
11. cikk, (1) bekezdés, (3) albekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó díjak, rendeletek és alakiságok
11. cikk, (4) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó megkülönböztetésmentesség megerősítése
11. cikk, (11) bekezdés, (1) albekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó garanciák
13. cikk:	Intézményi előírások:
13. cikk, (2) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

▼ M1

PANAMA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) (2) és (3) bekezdése alapján, valamint a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Panama bejelenti, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelölte meg az A kategóriába tartozó kötelezettségvállalásokként, amely rendelkezéseket a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre:

1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (1) bekezdés	Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (1) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
7. cikk, (5) bekezdés	Vámkezelés utáni ellenőrzés
7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakíságok és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk, (1) bekezdés	Megfelelést és együttműködést elősegítő intézkedések
12. cikk, (2) bekezdés	Információcsere
12. cikk, (3) bekezdés	Ellenőrzés
12. cikk, (4) bekezdés	Kérelem
12. cikk, (5) bekezdés	Védelem és titoktartás

▼ **M1**

12. cikk, (6) bekezdés	Információnyújtás
12. cikk, (7) bekezdés	Kérelem elhalasztása vagy elutasítása
12. cikk, (8) bekezdés	Viszonosság
12. cikk, (9) bekezdés	Adminisztratív teher
12. cikk, (10) bekezdés	Korlátozások
12. cikk, (11) bekezdés	Jogosulatlan felhasználás vagy közzététel
12. cikk, (12) bekezdés	Kétoldalú és regionális megállapodások

PARAGUAY

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikke alapján a Paraguayi Köztársaság bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

Cikk/Bekezdés (*)	Leírás
3. cikk	Előzetes határozatok
4. cikk	Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (4) bekezdés	Egyablakos rendszer
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk	Vámügyi együttműködés

(*) Amennyiben meghatározott bekezdésekre történik hivatkozás, a Paraguayi Köztársaság által vállalt kötelezettség az adott bekezdések tartalmára korlátozódik és nem terjed ki a cikk egészére.

PERU

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban Peru bejelenti, hogy a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre, az alábbiak kivételével:

▼ **MI**

- 3. cikk Előzetes határozatok
- 5. cikk, (1) bekezdés Fokozott ellenőrzésekre és vizsgálatokra irányuló értesítések
- 5. cikk, (3) bekezdés Vizsgálati eljárások
- 6. cikk, (3) bekezdés A büntetésekre vonatkozó szabályok
- 8. cikk A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
- 10. cikk, (4) bekezdés Egyablakos rendszer
- 12. cikk Vámügyi együttműködés

FÜLÖP-SZIGETEK

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Fülöp-szigetek tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt alábbi rendelkezéseket az A kategóriába tartozóként jelöli meg:

- 1. cikk, (1) bekezdés Közzététel
- 1. cikk, (2) bekezdés Interneten elérhető információk
- 1. cikk, (3) bekezdés Tájékoztatási pontok
- 1. cikk, (4) bekezdés Értesítés
- 2. cikk, (1) bekezdés Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
- 3. cikk Előzetes határozatok
- 4. cikk Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
- 5. cikk, (2) bekezdés Visszatartás
- 5. cikk, (3) bekezdés Vizsgálati eljárások
- 6. cikk, (1) bekezdés A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
- 6. cikk, (2) bekezdés A behozattal és kivittel kapcsolatban kivetett vámkezelési díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
- 6. cikk, (3) bekezdés A büntetésekre vonatkozó szabályok
- 7. cikk, (1) bekezdés Érkezés előtti feldolgozás
- 7. cikk, (3) bekezdés Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
- 7. cikk, (4) bekezdés Kockázatkezelés
- 7. cikk, (6) bekezdés Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
- 7. cikk, (7) bekezdés A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára

▼ M1

7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
10. cikk, (5) bekezdés	Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága
12. cikk	Vámügyi együttműködés

KATAR

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Katari Állam kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Katari Állam a megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg, az alábbiak kivételével:

- 7. cikk, (7) A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára

SZAÚD-ARÁBIAI KIRÁLYSÁG

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Szaúd-arábiai Királyság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradéktalanul, az alábbiak kivételével:

- 2. cikk, (1) Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
- 10. cikk, (4) Egyablakos rendszer bekezdés

SZENEGÁL

A kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodásról szóló, 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján Szenegál bejelenti az A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásait, az alábbiakban felsorolt rendelkezéseknek megfelelően:

▼ **M1**

	CIKK/BEKEZDÉS	LEÍRÁS
1.	2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2.	2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
3.	4. cikk	Fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárások
4.	5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
5.	5. cikk, (3) bekezdés	Vizsgálati eljárások
6.	7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7.	7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
8.	7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
9.	7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés
10.	7. cikk, (6) bekezdés	Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése
11.	9.	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
12.	10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
13.	10. cikk, (3) bekezdés	Nemzetközi szabványok használata
14.	10. cikk, (4) bekezdés	Egyablakos rendszer
15.	10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
16.	10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
17.	10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
18.	10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
19.	12. cikk	Vámügyi együttműködés

SZINGAPÚR

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Szingapúri Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a Szingapúri Köztársaság a (miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani.

▼ M1

SRÍ LANKA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Srí Lanka a (fenti miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás alábbi rendelkezéseit jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

Rendelkezések	Cím
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (2) bekezdés	Elektronikus fizetés
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága

TAJVAN, PENGHU, KINMEN ÉS MATSU FÜGGETLEN VÁMTERÜLETE

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Tajvan, Penghu, Kinmen és Matsu Független Vámterülete tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás 1–12. cikkében foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradéktalanul.

TÁDZSIKISZTÁN

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság többek között jogosult bejelentést kapni a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

▼ M1

Hivatkozással a fentiekre, Tádzsikisztán kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában szereplő valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradóként.

1. cikk

- (1) bekezdés Közzététel
- (2) bekezdés Interneten elérhető információk

4. cikk Valamennyi rendelkezés

5. cikk

- (2) bekezdés Visszatartás
- (3) bekezdés Vizsgálati eljárások

6. cikk Valamennyi rendelkezés

7. cikk

- (1) bekezdés Érkezés előtti feldolgozás
- (3) bekezdés Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától
- (4) bekezdés Kockázatkezelés
- (5) bekezdés Vámkezelés utáni ellenőrzés
- (6) bekezdés Az átlagos kiadási idők megállapítása és közlése

(8) bekezdés Gyorsított szállítások

(9) bekezdés Romlandó áruk

8. cikk 1. tétel

9. cikk Valamennyi rendelkezés

10. cikk

- (1) bekezdés Alakosságok és dokumentációs követelmények
- (2) bekezdés Másolatok elfogadása
- (3) bekezdés Nemzetközi szabványok használata
- (5) bekezdés Előzetes áruvizsgálat
- (6) bekezdés Vámügynökségek igénybevétele
- (7) bekezdés Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények

(8) bekezdés Elutasított áruk

(9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás

11. cikk Valamennyi rendelkezés

▼ **MI**

THAIFÖLD

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Thaiföldi Királyság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Thaiföld a megállapodás I. szakaszában foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani, az alábbiak kivételével:

3. cikk	Előzetes határozatok: (5) és (6) bekezdés
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások: (4) bekezdés
5. cikk	Egyéb intézkedések: (1) bekezdés (Értesítések) és (3) bekezdés (Vizsgálati eljárások)
6. cikk	Díjakra és illetékekre vonatkozó szabályok: (3) bekezdés, (4) albekezdés és (3) bekezdés, (7) albekezdés (A büntetésekre vonatkozó szabályok)
7. cikk	Áruk kiadása és vámkezelése: (1) bekezdés, (1) albekezdés (Érkezés előtti feldolgozás)
10. cikk	Vámalakiságok: (8) bekezdés (Elutasított áruk) és (9) bekezdés (Áruk ideiglenes behozatala)
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága: (1), (8) és (9) bekezdés
12. cikk	Vámügyi együttműködés: (2) bekezdés (Információcsere), (5) bekezdés, (1) albekezdés, c)–f) pont, valamint (6) bekezdés, (1) albekezdés (Információnyújtás)

TUNÉZIA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás II. szakaszának 15. cikke alapján a Tunéziai Köztársaság kormánya az említett megállapodás alábbi rendelkezéseit jelenti be az A kategóriába tartozóként:

Cikk vagy bekezdés (*)	Leírás
1. cikk, (1) bekezdés	Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés	Interneten elérhető információk
1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
4. cikk	Fellebbezési és felülvizsgálati eljárások
5. cikk, (2) bekezdés	Visszatartás
6. cikk, (3) bekezdés	A büntetésekre vonatkozó szabályok
7. cikk, (1) bekezdés	Érkezés előtti feldolgozás
7. cikk, (3) bekezdés	Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától

▼ M1

9. cikk Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (2) bekezdés Másolatok elfogadása
10. cikk, (5) bekezdés Előzetes áruvizsgálat
10. cikk, (6) bekezdés Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
10. cikk, (8) bekezdés Elutasított áruk
10. cikk, (9) bekezdés Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk a 11. cikk (5) bekezdésének kivételével Az árutovábbítás szabadsága, kivéve az áthaladó áruforgalom számára fizikailag elkülönített infrastruktúra lehetővé tételét.
12. cikk Vámügyi együttműködés
23. cikk, (2) bekezdés A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó nemzeti bizottság

(*) Amennyiben egy cikk egy adott bekezdését határozzák meg, Tunézia kötelezettségvállalása annak az adott bekezdésnek a tartalmára korlátozódik és nem érinti a cikk többi rendelkezését.

TÖRÖKORSZÁG

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Törökország kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy a (fent említett miniszteri határozathoz csatolt) megállapodás I. szakaszában foglalt valamennyi rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg és azokat a megállapodás hatálybalépésekor hajtja végre maradéktalanul, az alábbiak kivételével:

7. cikk, (9) bekezdés „Romlandó áruk”

UKRAJNA

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, Ukrajna kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Ukrajna a megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk, (1) bekezdés Közzététel
1. cikk, (2) bekezdés Interneten elérhető információk
7. cikk, (1) bekezdés Érkezés előtti feldolgozás

▼ M1

7. cikk, (4) bekezdés	Kockázatkezelés (kivéve a 7. cikk (4) bekezdésének (1) albekezdését, a 7. cikk (4) bekezdésének (2) albekezdését és a 7. cikk (4) bekezdésének (3) albekezdését)
7. cikk, (7) bekezdés	A kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló intézkedések engedéllyel rendelkező szereplők számára
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások
7. cikk, (9) bekezdés	Romlandó áruk (kivéve a 7. cikk (9) bekezdésének (1) és a 7. cikk (9) bekezdésének (2) albekezdését)
8. cikk	A határ-ellenőrzési hatóságok közötti együttműködés
9. cikk	Behozatalra szánt, vámellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (8) bekezdés	Elutasított áruk (kivéve a 10. cikk (8) bekezdésének (2) albekezdését)
10. cikk, (9) bekezdés	Áruk ideiglenes behozatala, aktív és passzív feldolgozás
11. cikk	Az árutovábbítás szabadsága (kivéve a 11. cikk (3) bekezdését, a 11. cikk (4) bekezdését, a 11. cikk (5) bekezdését, a 11. cikk (6) bekezdését, a 11. cikk (7) bekezdését, a 11. cikk (8) bekezdését és a 11. cikk (10) bekezdését)

URUGUAY

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36) alapján és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) II. szakaszának 15. cikkével összhangban az Uruguayi Keleti Köztársaság a megállapodás I. szakaszában szereplő összes rendelkezést az A kategóriába tartozóként jelöli meg a megállapodás hatálybalépésével, kivéve a 7. cikk (3) bekezdését („Az áruk kiadásának elkülönítése a vámok, adók, díjak és illetékek végső meghatározásától”), amelyet a B kategóriába tartozó kötelezettségvállalásként jelöl meg.

VIETNAM

A 2013. december 7-i miniszteri határozat (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) alapján az Általános Tanács keretében létrehozott, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésével foglalkozó előkészítő bizottság (a továbbiakban: az előkészítő bizottság) többek között bejelentést kap a tagoktól a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) szerint A kategóriába sorolt kötelezettségvállalásairól.

Hivatkozással a fentiekre, a Vietnami Szocialista Köztársaság kormánya tisztelettel értesíti az előkészítő bizottságot, hogy Vietnam a megállapodás I. szakaszában szereplő alábbi rendelkezéseket jelöli meg az A kategóriába tartozóként és azokat a megállapodás hatálybalépésekor fogja végrehajtani:

1. cikk, (3) bekezdés	Tájékoztatási pontok
1. cikk, (4) bekezdés	Értesítés
2. cikk, (1) bekezdés	Véleménynyilvánítási lehetőség és információk hatálybalépés előtt
2. cikk, (2) bekezdés	Konzultációk
4. cikk, (1) bekezdés	Fellebbezéshez vagy felülvizsgálathoz való jog
6. cikk, (1) bekezdés	A behozatallal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó általános szabályok
6. cikk, (2) bekezdés	A behozatallal és kivitellel kapcsolatban kivetett díjakra és illetékekre vonatkozó különös szabályok
7. cikk, (8) bekezdés	Gyorsított szállítások

▼ M1

9. cikk	Behozatalra szánt, vámenellenőrzés alatt álló áruk mozgatása
10. cikk, (1) bekezdés	Alakítások és dokumentációs követelmények
10. cikk, (2) bekezdés	Másolatok elfogadása
10. cikk, (6) bekezdés	Vámügynökségek igénybevétele
10. cikk, (7) bekezdés	Közös határ-ellenőrzési eljárások és egységes dokumentációs követelmények
11. cikk, (1)–(3) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó díjak, rendeletek és alakítások
11. cikk, (4) bekezdés	Áthaladó áruforgalomra vonatkozó megkülönböztetésmentesség megerősítése

▼B**AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNYHEZ CSATOLT MARRAKESH-I JEGYZŐKÖNYV****A TAGOK,**

az 1947. évi GATT keretében az Uruguayi Fordulóról szóló miniszteri nyilatkozat alapján folytatott tárgyalások lezárultát követően,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

1. Az e Jegyzőkönyvhöz csatolt, valamely tagra vonatkozó engedményes lista azon a napon, amikor a WTO-egyezmény az adott tag vonatkozásában hatályba lép, az 1994. évi GATT-hoz csatolt, az adott tagra vonatkozó engedményes listává válik. Bármilyen, a legkevésbé fejlett országok javára hozott intézkedésekről szóló miniszteri határozatnak megfelelően benyújtott engedményes listát e Jegyzőkönyvhöz csatoltnak kell tekinteni.
2. Az egyes tagok által jóváhagyott vámcsökkentéseket öt egyenlő csökkentési ütemben kell végrehajtani, kivéve, ha arról a tag engedményes listája másképpen rendelkezik. Az első ilyen csökkentést a WTO-egyezmény hatálybalépésének napján kell végrehajtani, majd minden egyes ez után következő csökkentés a rákövetkező évek mindegyikének január 1. napjától hatályos, és a végső szint végrehajtási időpontja nem lehet később, mint a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított négy év, kivéve, ha az adott tag engedményes listája másképpen rendelkezik. Az a tag, amely a WTO-egyezményt annak hatálybalépése után fogadja el, kivéve, amennyiben az adott tag engedményes listája másképpen rendelkezik, köteles azon a napon, amelyen az Egyezmény a tag vonatkozásában hatályba lép mindazokat a csökkentési ütemeket végrehajtani, amelyek már megvalósultak, együtt azokkal a csökkentésekkel, amelyeket az előző mondat szerint a rákövetkező év január 1-jével köteles lett volna végrehajtani, és köteles az összes fennmaradó csökkentési ütemet az előző mondatban meghatározott ütemterv szerint végrehajtani. A csökkentett vámokat minden egyes szakaszban az első tizedesjegyre kell kerekíteni. A mezőgazdaságról szóló megállapodás 2. cikkében meghatározott mezőgazdasági termékeknel a csökkentések szakaszolását oly módon kell végrehajtani, ahogyan azt a tagok engedményes listáinak vonatkozó részei meghatározzák.
3. Az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listákban foglalt engedmények és kötelezettségvállalások végrehajtását kérelemre a tagok általi multilaterális vizsgálatnak vetik alá. Ez azonban nem sértheti a tagoknak a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében foglalt egyezmények szerinti jogait és kötelezettségeit.
4. Azt követően, hogy az e Jegyzőkönyvhöz csatolt, valamely tagra vonatkozó engedményes lista az 1994. évi GATT engedményes listájává vált az 1. pont rendelkezései szerint, az ilyen tag bármikor szabadon visszatarthatja, vagy visszavonhatja részben vagy egészben az ilyen engedményes listában megadott engedményt bármely olyan termék tekintetében, amelynek a fő szállítója az Uruguayi Forduló egy olyan másik résztvevője, amelynek engedményes listája még nem vált az 1994. évi GATT engedményes listájává. Az ilyen intézkedést azonban csak az után lehet foganatosítani, hogy az Árukereskedelmi Tanácsot az engedmény visszatartásáról vagy visszavonásáról írásban értesítették, és miután kérelemre bármely taggal, amelynek vonatkozó engedményes listája már 1994. évi GATT engedményes listájává vált, és amelynek az érintett termékhez lényegi érdekei fűződnek, konzultációt tartottak. Az így visszatartott vagy visszavont engedményeket attól a naptól fogva kell alkalmazni, amely napon a fő szállítói érdekeltséggel rendelkező tag engedményes listája az 1994. évi GATT engedményes listájává válik.
5. a) A mezőgazdaságról szóló megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjaiban az Egyezmény keltére történt hivatkozás céljaira minden egyes olyan termék tekintetében, amelyre az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listában engedményt nyújtanak, az alkalmazandó időpont e Jegyzőkönyv időpontja.

▼B

- b) Az 1994. évi GATT II. cikke (6) bekezdésének a) pontjában az Egyezmény időpontjára történő hivatkozás céljaira az e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes listák tekintetében az alkalmazandó időpont e Jegyzőkönyv időpontja.
6. Az engedményes listák III. részében foglalt, nem vám jellegű intézkedésekkel kapcsolatos engedmények módosítása vagy visszavonása esetén az 1994. évi GATT XVIII. cikkének és az 1980. november 10-én elfogadott, a „XXVIII. cikk szerinti tárgyalási eljárások” (BISD 27S/26-28) rendelkezései alkalmazandók. Ez nem sértheti a tagoknak az 1994. évi GATT szerinti jogait és kötelezettségeit.
7. Minden esetben, amikor valamelyik e Jegyzőkönyvhöz csatolt engedményes lista bármely termék esetében kevésbé kedvező elbánást eredményez, mint amelyet az ilyen termékre az 1947. évi GATT engedményes listái a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt tartalmaztak, az a tag, amelyre az engedményes lista vonatkozik, úgy tekintendő, hogy megtette a megfelelő intézkedéseket, amelyek az 1947. vagy 1994. évi GATT XXVIII. cikke vonatkozó rendelkezései szerint egyébként szükségesek lettek volna. E pont rendelkezései kizárólag Dél-Afrikára, Egyiptomra, Perura és Uruguayra vonatkoznak.
8. A csatolt engedményes listák angol, francia vagy spanyol nyelven hitelesek, ahogyan azt az egyes engedményes listák meghatározzák.
9. A Jegyzőkönyv 1994. április 15-én kelt.

(A résztvevők elfogadott engedményes listáit csatolják a Marrakesh-i Jegyzőkönyvhöz a WTO-egyezmény szerződéses példányában.)

MEGÁLLAPODÁS A MEZŐGAZDASÁGRÓL

A TAGOK,

elhatározva azt, hogy megteremtik a mezőgazdasági kereskedelem reformja bevezetésének alapját a Punta del Este-i Nyilatkozatban lefektetett tárgyalási célokkal összhangban;

emlékeztetve arra, hogy az Uruguayi Forduló félidős felülvizsgálata során megállapodás született arról, hogy a hosszú távú cél „a tisztességes és piacorientált mezőgazdasági kereskedelem rendszerének a megteremtése, valamint, hogy a reformfolyamatot a támogatásokkal és az importtal szembeni védelemmel kapcsolatos kötelezettségvállalásokról szóló tárgyalásokkal és a szilárdabb és hatékonyabban működő GATT-szabályok és -kötelmek megalkotásával indítsák”;

emlékeztetve arra továbbá, hogy „a fent említett hosszú távú cél a mezőgazdasági támogatások és az importtal szembeni védelem egy - megegyezés alapján - meghatározott időn belül történő jelentős és fokozatos csökkentése, melynek eredményeként lehetővé válik a világ agrárpiacán fennálló korlátozások és torzulások kiigazítása, illetve elkerülése”;

elkötelezve amellet, hogy egyedi és kötelező erejű kötelezettségeket vállalnak a piacra jutás, a belső támogatás és az exportverseny területén egyaránt, továbbá hogy megállapodásra jutnak az egészségügyi és növény-egészségügyi kérdésekben;

megállapodva abban, hogy a piacra jutási kötelezettségvállalások végrehajtása során a fejlett ország tagok teljes mértékben figyelembe veszik a fejlődő ország tagok sajátos szükségleteit és körülményeit azzal, hogy ezen tagok szempontjából különös érdeket képviselő mezőgazdasági termékek számára, beleértve a félidős felülvizsgálat során született megállapodásoknak megfelelően a trópusi mezőgazdasági termékek kereskedelmének lehető legteljesebb liberalizálását, valamint a tiltott kábítószeres alapanyagául szolgáló növények termesztésével való felhagyáshoz szükséges termelési diverzifikáció szempontjából különösen fontos termékek számára nagyobb mértékben javítják a piacra jutás lehetőségeit és feltételeit;

figyelembe véve, hogy a reformprogram részét képező kötelezettségeket a méltányosság szem előtt tartásával minden tagnak vállalnia kell, figyelemmel a nem kereskedelmi vonatkozásokra, beleértve az élelmiszer-ellátás biztonságát és a környezet védelmének szükségességét; figyelembe véve azt, hogy megállapodás szerint a fejlődő országoknak nyújtott különleges és eltérő elbánás a tárgyalások szerves részét képezi és számításba véve, hogy a reformprogram végrehajtása negatív hatást gyakorolhat a legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importőr fejlődő országokra,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

I. RÉSZ

I. cikk

Fogalom meghatározások

E megállapodásban, ha a szövegösszefüggésből nem következik más:

- a) az „összesített támogatottsági mutató”, illetve „AMS” azon támogatás pénzformában kifejezett éves szintjét jelenti, amelyet adott mezőgazdasági termékre a mezőgazdasági alaptermékek termelői vagy nem termékspecifikus formában általános körben a mezőgazdasági termelők számára nyújtanak, kivéve az olyan programok keretében nyújtott támogatásokat, amelyek e megállapodás 2. mellékletében szereplő csökkentések alól kivételt képeznek, és amelyeket:

- i. a bázisidőszakban nyújtott támogatásokra vonatkozóan, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag vonatkozó táblái határoznak meg, és

▼ B

- ii. a végrehajtási időszak bármelyik évében és az után nyújtott támogatásokra vonatkozóan, az e megállapodás 3. mellékletében szereplő rendelkezések szerint számítanak ki, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag táblázataiban használt adatok és módszertan figyelembe vétele mellett;
- b) a „mezőgazdasági alaptermék” a belső támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalásokkal kapcsolatban azt a terméket jelenti, amely a lehető legközelebb áll az értékesítési lánc kiindulópontjához, ahogyan ezt a tagok engedményes listái, illetve a vonatkozó segédanyagok meghatározzák;
- c) a „költségvetési kiadások” vagy „kiadások” magukban foglalják a bevételekről való lemondást is;
- d) az „egyenértékű támogatottsági mutató” a támogatás azon pénzformában kifejezett éves szintjét jelenti, amit a mezőgazdasági alaptermékek termelői kapnak egy vagy több olyan eszköz alkalmazása révén, amelynek kiszámítása az AMS módszertana szerint nem megoldható, kivéve az olyan programok keretében nyújtott támogatásokat, amelyek az e megállapodás 2. mellékletében szereplő csökkentések alól kivételt képeznek, és amelyeket:
- i. a bázisidőszakban nyújtott támogatásokra vonatkozóan a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag vonatkozó táblái határoznak meg, és
 - ii. a végrehajtási időszak bármelyik évében és az után nyújtott támogatásokra vonatkozóan az e megállapodás 4. mellékletében szereplő rendelkezések szerint számítanak ki, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag táblázataiban használt adatok és módszertan figyelembevétele mellett;
- e) az „exporttámogatások” az exportteljesítménytől függő támogatásokat jelentik, beleértve az e megállapodás 9. cikkében felsorolt exporttámogatásokat;
- f) a „végrehajtási időszak” az 1995. évvel kezdődő hatéves időszakot jelenti, kivéve a 13. cikk alkalmazásában, amikor is az 1995. évvel kezdődő kilencéves időszakot öleli fel;
- g) a „piacra jutási engedmények” magukban foglalják az e Megállapodás szerint vállalt összes piacra jutási kötelezettséget;
- h) a „teljes összesített támogatottsági mutató”, illetve „teljes AMS” a mezőgazdasági termelőknek juttatott valamennyi belső támogatás összegét jelenti, amit a mezőgazdasági alaptermékekre számított valamennyi összesített támogatottsági mutató, a mezőgazdasági termékekre érvényes valamennyi nem termékspecifikus összesített támogatottsági mutató és az összes egyenértékű támogatottsági mutató összegeként számítanak, és amit:
- i. a bázisidőszakban nyújtott támogatások (azaz „bázis teljes AMS”) és a végrehajtási időszak alatti bármely évben és az után megengedett maximális támogatások (azaz „évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szintek”) vonatkozásában a tagok engedményes listáinak IV. része határoz meg, és

▼B

- ii. a végrehajtási időszak alatti bármely évben és az után ténylegesen juttatott támogatás szintjének (azaz „folyó teljes AMS”) vonatkozásában e Megállapodás rendelkezéseivel, beleértve a 6. cikket, és a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag tábláiban használt adatokkal és módszerekkel összhangban számítanak ki;
- i) az „év” a fenti f) pontban és a tagok egyedi kötelezettségei vonatkozásában naptári, pénzügyi vagy gazdasági évet jelent, az adott tag engedményes listájában meghatározott módon.

*2. cikk***Termékkör**

E Megállapodás hatálya alá az e Megállapodás 1. mellékletében felsorolt termékek (a továbbiakban: mezőgazdasági termék) tartoznak.

II. RÉSZ

*3. cikk***Az engedmények és a kötelezettségek beépítése**

- (1) A belső és exporttámogatásokkal kapcsolatban vállalt kötelezettségek, amelyeket az egyes tagok engedményes listájának IV. része tartalmaz, a támogatások korlátozására vonatkozó kötelezettséget jelentenek, és az 1994. évi GATT szerves részét képezik.
- (2) Figyelemmel a 6. cikk rendelkezéseire a tagok nem támogatják hazai termelőiket az engedményes lista IV. részének I. szakaszában meghatározott kötelezettségi szinteket meghaladó mértékben.
- (3) Figyelemmel a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és (4) bekezdésében foglalt rendelkezésekre a tagok nem nyújtanak az engedményes lista IV. részének II. szakaszában meghatározott mezőgazdasági termékekre vagy termékcsoportokra a 9. cikk (1) bekezdésében felsorolt exporttámogatásokat olyan mértékben, amely meghaladja a költségvetési kiadásokra és a mennyiségre vonatkozóan ugyanott meghatározott kötelezettségek szintjét, és nem nyújtanak ilyen támogatást az engedményes listájuk említett szakaszában fel nem sorolt más mezőgazdasági termékekre.

III. RÉSZ

*4. cikk***Piacra jutás**

- (1) Az engedményes listák által tartalmazott piacra jutási engedmények a vámok lekötésére és csökkentésére, valamint egyéb, a listák által tartalmazott, a piacra jutást szolgáló kötelezettségvállalásokra vonatkoznak.
- (2) A tagok nem tarthatnak fenn olyan intézkedéseket ⁽¹⁾, illetve nem folytathatnak és nem térhetnek vissza azokhoz, amelyeket rendes váموkká alakítottak, kivéve az 5. cikk és az 5. melléklet ettől eltérő rendelkezéseit.

(1) Ilyen intézkedések alatt értendő az import mennyiségi korlátozása, változó importlefelölzések, minimum importárok, diszkrecionális importengedélyezés, állami kereskedelmi vállalatok által alkalmazott nem vámon kívüli intézkedések, az export önkéntes mennyiségi korlátozása és hasonló, a normál vámostól eltérő, határon alkalmazott kereskedelmi intézkedések függetlenül attól, hogy azokat az 1947. évi GATT rendelkezéseitől való országspecifikus eltérés alapján tartják-e fenn, kivéve azokat az intézkedéseket, amelyeket a fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezések vagy az 1994. évi GATT vagy a WTO-egyezmény I.A. mellékletében szereplő egyéb multilaterális kereskedelmi megállapodások egyéb általános, nem agrárspecifikus rendelkezései alapján alkalmaznak.

5. cikk

Különleges védintézkedésekre vonatkozó rendelkezések

(1) Az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) pontja ellenére bármely tag hivatkozhat az alábbiakban szereplő (4) és (5) bekezdésben foglalt rendelkezésekre olyan mezőgazdasági termék importjával kapcsolatban, amelyek esetében az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedéseket rendes vámokká alakították át, és amelyeket az engedményes listán „SSG” rövidítéssel jelöltek mint olyan engedmény tárgyát, amellyel kapcsolatban ezen cikk rendelkezéseire lehet hivatkozni, ha

- a) az adott terméknek az engedményt nyújtó tag vámterületére behozott mennyisége bármelyik év során meghalad egy olyan küszöbszintet, amely a 4. pontnak megfelelően létező piacra jutási lehetőséghez kapcsolódik, vagy
- b) az adott termék CIF paritáson számított és nemzeti pénznemben kifejezett ára, amelyen belép az engedményt nyújtó tag vámterületére, egy olyan küszöbár szintje alá süllyed, amely egyenlő az érintett termék 1986-1988. évi átlagos referencia árával ⁽¹⁾.

(2) A folyó és minimális piacra jutási kötelezettségekkel összefüggő importot, amely az (1) bekezdés szerinti engedmények részét képezi, hozzá kell számítani a import azon mennyiségéhez, amely az (1) bekezdés a) pontjában és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazásához szükséges, azonban az ilyen kötelezettségek szerinti importra nem vethető ki pótvám sem az (1) bekezdés a) pontjára és a (4) bekezdésre, sem az (1) bekezdés b) pontjára és az (5) bekezdésre való hivatkozással.

(3) Bármely szóban forgó terméket tartalmazó szállítmány, amely az (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés alapján meghatározott pótvám kivétele előtt megkötött szerződés értelmében már úton volt, mentesül bármely ilyen pótvám kivétele alól, amennyiben a szóban forgó termék következő évi importmennyiségébe az (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseinek alkalmazása céljából beleszámíthatók.

(4) Bármely pótvám, amelyet az (1) bekezdés a) pontja értelmében vetnek ki, csak a bevezetés évének végéig maradhat érvényben, és nem haladhatja meg az alkalmazás évében érvényes rendes vámtétel egyharmadát. A küszöbszint megállapításához – amely az alábbiakban ismertetett séma szerint történik – az adott termék piacra jutási lehetősége szolgál alapul, amely az importnak a hazai fogyasztáshoz viszonyított százalékos arányát jelenti ⁽²⁾ azon megelőző három év vonatkozásában, amelyek adatok rendelkezésre állnak:

- a) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 10 % vagy annál kisebb, a bázis küszöbszint 125 %-nak felel meg;
- b) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 10 %-nál nagyobb, de a 30 %-ot nem haladja meg, a bázis küszöbszint 110 %-nak felel meg;
- c) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 30 %-nál nagyobb, a bázis küszöbszint 105 %-nak felel meg.

⁽¹⁾ Az ezen alpont rendelkezéseinek alkalmazásához használt referencia ár rendszerint az érintett termék átlagos CIF egységértéke, egyébként pedig más megfelelő ár a minőség, illetve a feldolgozottság függvényében. Ezt az első alkalmazást követően nyilvánosságra kell hozni és hozzáférhetővé kell tenni olyan mértékben, ami ahhoz szükséges, hogy más tagok kiszámíthassák a kivethető pótvámat. A vámpótlék bevezetésére lásd: 25/1999. (V. 26.) GM-PM együttes rendelet.

⁽²⁾ Ahol a hazai fogyasztást nem veszik számításba, ott a (4) bekezdés a) pontja szerinti alap küszöbszint alkalmazandó.

▼ **B**

Minden esetben a pótvám bármely olyan évben kivethető, amikor az engedményt nyújtó tag vámterületére belépő import abszolút mennyisége meghaladja azt az összeget, amelyet (x): a fentiekben meghatározott bázis küszöbszint és a megelőző azon három év, melyre adatok rendelkezésre állnak, átlagos importmennyiségének szorzata, és (y): a szóban forgó termék belső fogyasztásában a legutóbbi olyan évben, amelyre adatok rendelkezésre állnak, az azt megelőző évihez képest bekövetkezett abszolút mennyiségi változás képez, feltéve, hogy a küszöbszint nem lehet kevesebb az (x) szerinti átlagos importmennyiség 105 %-ánál.

(5) Az (1) bekezdés b) pontja értelmében kivetett pótvám a következő módon állapítható meg:

- a) ha a szállítmány nemzeti pénznemben kifejezett CIF paritáson számított importára (a továbbiakban: importár) és az ezen alpont alapján meghatározott küszöbár közötti különbség nem haladja meg a küszöbár 10 %-át, nem vethető ki pótvám;
- b) ha az importár és a küszöbár közötti különbség (a továbbiakban: különbség) nagyobb 10 %-nál, de nem haladja meg a küszöbár 40 %-át, a pótvám annak az értéknek a 30 %-a lehet, amennyivel a különbözet a 10 %-ot meghaladja;
- c) ha a különbözet a küszöbár 40 %-ánál nagyobb, de nem haladja meg annak 60 %-át, a pótvám annak az értéknek az 50 %-a lehet, amennyivel a különbözet a 40 %-ot meghaladja, kiegészítve a b) pont szerinti megengedett pótvámmal;
- d) ha a különbözet a 60 %-nál nagyobb, de nem haladja meg a 75 %-ot, a pótvám annak az összegnek a 70 %-a lehet, amennyivel a különbözet meghaladja a küszöbár 60 %-át, kiegészítve a b) és c) pontok szerint megengedett pótvámokkal;
- e) ha a különbözet a küszöbár 75 %-ánál nagyobb, a pótvám annak az összegnek a 90 %-a lehet, amennyivel a különbözet meghaladja a 75 %-ot, kiegészítve a b), c) és d) pontok szerint megengedett pótvámokkal.

(6) Romlandó és szezonális termékek esetében a fenti feltételek a szóban forgó termék sajátosságainak figyelembevételével alkalmazandók. Ez különösen vonatkozik arra, hogy az (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés esetén rövidebb időszakot lehet figyelembe venni a bázisidőszak megfelelő időszakaira való hivatkozásoknál és az (1) bekezdés a) pontja esetén különböző időszakokra különböző referenciaárák alkalmazhatók.

(7) A különleges védintézkedéseket átlátható módon kell alkalmazni. Valamennyi tag kötelezettsége az (1) bekezdés a) pontja szerinti intézkedés megtétele esetén, hogy azt a Mezőgazdasági Bizottságnak a vonatkozó adatok ismertetésével együtt előzetesen a lehető leghamarabb, de mindenképpen az intézkedés megtételét követő tíz napon belül írásban bejelentse. Abban az esetben, ha a fogyasztás mennyiségének változását a (4) bekezdés szerinti intézkedéssel sújtott egyedi vámsorokra kell felosztani, a vonatkozó adatoknak tartalmazniuk kell e változások felosztásakor felhasznált információt és módszereket. Az a tag, amelyik a (4) bekezdés értelmében hoz intézkedést, konzultációs lehetőséget biztosít valamennyi érdekelt tagnak az intézkedés alkalmazásának feltételeivel kapcsolatban. Minden tag köteles az (1) bekezdés a) pontja szerinti intézkedés megtétele esetén a Mezőgazdasági Bizottságnak a vonatkozó adatok ismertetésével együtt tíz napon belül írásban bejelenteni az első ilyen intézkedés alkalmazását vagy romlandó és szezonális termékek esetében a bármely időszakban elsőként megtett intézkedést. A tagok kötelezik magukat, hogy amennyire lehetséges, nem veszik igénybe az (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseit, ha a szóban forgó termék importmennyisége csökken. Mindkét esetben, ha a tagok ilyen intézkedést hoznak, az intézkedés alkalmazásának feltételeivel kapcsolatban konzultációs lehetőséget kötelesek biztosítani bármely érdekelt tag számára.

▼B

(8) Ha az (1)-(7) bekezdésekkel összhangban hoznak intézkedéseket, a tagok kötelezik magukat, hogy ezen intézkedések vonatkozásában nem foyamodnak az 1994. évi GATT XIX. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (3) bekezdésének vagy a védintézkedésekről szóló megállapodás 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseihez.

(9) E cikk rendelkezései a 20. cikkben meghatározott reformfolyamat időtartamára maradnak érvényben.

IV. RÉSZ

6. cikk

Belső támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalások

(1) Az egyes tagok által a belső támogatások csökkentésére tett és az engedményes listáik IV. részében szereplő kötelezettségvállalások a mezőgazdasági termelőknek juttatott valamennyi belső támogatási intézkedésre vonatkoznak, kivéve azon belső intézkedéseket, amelyek az e cikkben és e Megállapodás 2. mellékletében szereplő feltételek értelmében nem esnek csökkentési kötelezettség hatálya alá. A kötelezettségvállalások teljes összesített támogatottsági mutatóban és „évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szintben” vannak kifejezve.

(2) A félidős felülvizsgálat során született megállapodásnak megfelelően, amely szerint azon közvetlen vagy közvetett kormányzati támogatási intézkedések, amelyeket a mezőgazdaság és a vidék fejlesztésének előmozdítása céljából alkalmaznak, a fejlődő országok fejlesztési programjainak szerves részét képezik, a fejlődő ország tag mezőgazdasága számára általános körben rendelkezésre álló beruházási támogatások és a fejlődő ország tag alacsony jövedelmű és erőforrásokban hiányt szenvedő termelői számára általános körben rendelkezésre álló mezőgazdasági input támogatások nem esnek a belső támogatásokra vonatkozó csökkentési kötelezettség hatálya alá, amelyekre egyébként ilyen fennállna; ez vonatkozik a fejlődő ország tagokban juttatott olyan belső támogatásokra is, amelyek a tiltott kábítószer előállítását szolgáló növények termesztésével való felhagyáshoz szükséges termelési diverzifikációt ösztönzik. Az e pont előírásainak megfelelő belső támogatásokat a tagok folyó teljes AMS számításaiban nem kell figyelembe venni.

(3) Adott tag bármelyik évre vonatkozó belső támogatás csökkentési kötelezettségeinek akkor felel meg, ha a mezőgazdasági termelőknek juttatott, folyó teljes AMS-ben kifejezett belső támogatás nem haladja meg az adott tag engedményes listájának IV. részében meghatározott megfelelő évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szinteket.

(4) a) A tagok nem kötelesek a folyó teljes AMS kiszámítása során figyelembe venni és csökkenteni:

i. azokat a termékspecifikus belső támogatásokat, amelyeket egyébként a folyó AMS kiszámítása során az adott tagnak számításba kellene vennie, ha ezen támogatás mértéke a vizsgált évben nem haladja meg az adott tag érintett mezőgazdasági alapterméke teljes termelési értékének 5 %-át, és

ii. azokat a nem termékspecifikus belső támogatásokat, amelyeket egyébként a folyó AMS kiszámítása során az adott tagnak számításba kellene vennie, ha ezen támogatás mértéke nem haladja meg az adott tag teljes mezőgazdasági termelési értékének 5 %-át;

b) a fejlődő ország tagok számára az e bekezdésben előírt minimális százalékos érték 10 %-nak felel meg.

▼B

- (5) a) A termeléskorlátozó programok részeként nyújtott közvetlen kifizetések nem esnek a belső támogatások csökkentésének kötelezettsége alá, ha
- i. ezek a kifizetések rögzített termőterületekre és hozamokra, vagy
 - ii. ezek a kifizetések a termelési alapszint legfeljebb 85 %-ára, vagy
 - iii. az állatállományt érintő kifizetések rögzített állománynagyságra vonatkoznak.
- b) A fenti feltételeknek megfelelő közvetlen kifizetések esetén a csökkentési kötelezettség alóli kivételnek tükröződnie kell abban, hogy ezen közvetlen támogatások értéke a tag által elvégzett folyó teljes AMS számításból ki van zárva.

*7. cikk***Belső támogatásokra vonatkozó általános szabályok**

- (1) Minden tag biztosítja, hogy a mezőgazdasági termelők érdekében a 2. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő, így csökkentési kötelezettség alá nem tartozó belső támogatásokat tart fenn e Megállapodással összhangban.
- (2) a) Az egyes tagok a folyó teljes AMS kiszámításába bevonják a mezőgazdasági termelők érdekében alkalmazott valamennyi belső támogatási intézkedést, ideértve ezen intézkedések bármilyen módosítását, és minden később bevezetett olyan intézkedést, amely esetében nem igazolható, hogy az e Megállapodás 2. mellékletében meghatározott feltételeket teljesíti vagy hogy e Megállapodás bármelyik más előírása alapján a csökkentési kötelezettség alól mentesül.
- b) Ahol valamely tag engedményes listájának IV. része nem tartalmaz teljes AMS-re vonatkozó kötelezettségeket, az adott tag nem nyújthat támogatást mezőgazdasági termelőinek a 6. cikk (4) bekezdésében meghatározott *de minimis* szinten felül.

V. RÉSZ

*8. cikk***Exportversennyel kapcsolatos kötelezettségek**

Minden egyes tag vállalja, hogy exporttámogatást csak az e Megállapodás és az engedményes listája által meghatározott kötelezettségekkel összhangban nyújt.

*9. cikk***Exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek**

- (1) Az alábbi exporttámogatások tartoznak e Megállapodás csökkentési kötelezettségei alá:
- a) kormányok vagy azok szervezetei által nyújtott közvetlen támogatások, beleértve a természetbeni kifizetést, amelyben cég, iparág, mezőgazdasági termékek termelői, szövetkezet vagy más termelői szövetség, vagy terméktanács exportteljesítménytől függően részesülnek;
 - b) mezőgazdasági termékek nem kereskedelmi jellegű készleteinek kormányok vagy azok szervezetei által exportra történő eladásai vagy értékesítései alacsonyabb áron, mint a hasonló termék után a hazai piac vásárlói felé érvényesített megfelelő ár;

▼B

- c) mezőgazdasági termékek exportja esetén nyújtott olyan kifizetések, amelyek finanszírozása kormányzati intézkedés eredménye, függetlenül attól, hogy a költségvetést terheli-e vagy sem, beleértve az olyan kifizetéseket, amelyeket az érintett mezőgazdasági termékre vagy az exportált termék előállításához felhasznált mezőgazdasági termékre kiszabott befizetési kötelezettség teljesítéséből finanszíroznak;
- d) mezőgazdasági termékek exportjával kapcsolatos marketingköltségek csökkentését célzó támogatások nyújtása (amelyek különböznek a széles körben nyújtott exportösztönzési és tanácsadói szolgáltatásoktól), beleértve a kezelési, feljavítási és más feldolgozási, valamint a nemzetközi szállítmányozási és fuvarozási költségeket;
- e) kormányok által, a belföldi célú szállítmányoknál kedvezőbb feltételek mellett nyújtott vagy előírt belföldi szállítási és fuvaroköltségek az exportra kerülő szállítmányokra;
- f) mezőgazdasági termékekre juttatott támogatások, amelyek feltétele, hogy ezen termékeket az exportált termékek előállításához felhasználják.
- (2) a) A b) pontban leírtak kivételével a végrehajtási időszak egyes éveire vonatkozó exporttámogatási kötelezettségek szintjei, ahogyan ezt a tagok engedményes listái meghatározzák, e cikk (1) bekezdésében felsorolt exporttámogatások vonatkozásában az alábbiakat jelentik:
- i. a költségvetési kiadások csökkentési kötelezettségei esetében, a szóban forgó mezőgazdasági termékre vagy termékcsoportra az adott évben elkülöníthető vagy kifizethető ilyen támogatási kiadások maximális szintjét, és
 - ii. az exportmennyiség csökkentési kötelezettségei esetében a mezőgazdasági termék vagy termékcsoport azon maximális mennyiségét, amelyre az adott évben exporttámogatás nyújtható.
- b) A végrehajtási időszak másodiktól ötödik évéig tartó részének bármelyik évében egy tag az (1) bekezdésben felsorolt exporttámogatást nyújthat a tag engedményes listája IV. részében foglalt termékek vagy termékcsoportok vonatkozásában a kötelezettség éves szintjét meghaladó mértékben, feltéve, hogy:
- i. az ilyen támogatásokra nyújtott költségvetési kiadásoknak a végrehajtási időszak kezdetétől az adott évig halmozott összegei az ilyen költségvetési kiadások bázisidőszaki szintjének 3 %-ánál nagyobb mértékben nem lépik túl azon halmozott összegeket, amelyeket a tag engedményes listájában meghatározott vonatkozó, éves kötelezettség-szintek teljes betartása eredményezett volna,
 - ii. ezen exporttámogatásokban részesülő exportnak a végrehajtási időszak kezdetétől a kérdéses évig, halmozott mennyisége nem lépi túl a bázisidőszaki mennyiség 1,75 %-át meghaladó mértékben azokat a halmozott mennyiségeket, amelyeket a tagok engedményes listájában meghatározott vonatkozó, éves mennyiségi kötelezettség-szintek teljes betartása eredményezett volna,
 - iii. ezen exporttámogatásokra folyósított költségvetési kiadások összes, a teljes végrehajtási időszak alatt halmozott összege, és az ilyen exporttámogatásokban részesülő mennyiségek nem haladják meg azt a mértéket, amit a tagok engedményes listáiban meghatározott, vonatkozó, éves kötelezettség-szintekkel való teljes összhang eredményezett volna, és

▼B

iv. a tagok exporttámogatásokra fordított költségvetési kiadásai és az ilyen támogatásokban részesülő mennyiségek a végrehajtási időszak befejeztével nem lehetnek nagyobbak, mint az 1986-1990-es bázis-időszaki szint 64, illetve 79 %-a. A fejlődő ország tagok esetében ezek a százalékos értékek 76 és 86 %.

(3) Az exporttámogatás körének kiterjesztésére vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos kötelezettségek az engedményes listákban vannak meghatározva.

(4) A végrehajtási időszak folyamán a fejlődő ország tagok nem kötelesek kötelezettséget vállalni az (1) bekezdés d) és e) pontjaiban felsorolt exporttámogatások vonatkozásában, feltéve, hogy ezeket nem alkalmazzák oly módon, hogy kijátszák a csökkentési kötelezettségeket.

*10. cikk***Exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek kijátszásának megelőzése**

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében nem említett exporttámogatások nem alkalmazhatók oly módon, hogy az az exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek kijátszását eredményezze vagy azzal fenyegetsen, illetve nem kereskedelmi jellegű ügyletek sem használhatók ezen kötelezettségek kijátszására.

(2) A tagok vállalják, hogy exporthitelek nyújtására, exporthitel garanciákra vagy biztosítási programok kialakítására vonatkozó nemzetközileg elfogadott kötelezettségek kialakításán fognak munkálkodni és az ilyen kötelezettségekről szóló megállapodás után exporthiteleket, exporthitel garanciákat vagy biztosítási programokat csak ezekkel összhangban nyújtanak, illetve működtetnek.

(3) Bármely tagnak, amely azt állítja, hogy a csökkentési kötelezettsége szintjét meghaladó mennyiséget támogatás nélkül exportált, bizonyítania kell, hogy az adott exportmennyiségre nem nyújtott a 9. cikkben felsorolt vagy egyéb exporttámogatást.

(4) A nemzetközi élelmiszersegélyt adományozó tagok biztosítják, hogy

a) a nemzetközi élelmiszersegély nyújtása közvetlenül vagy közvetve ne legyen a mezőgazdasági termékeknek a fogadó országba történő kereskedelmi exportjához kötve;

b) a nemzetközi élelmiszersegély-ügyleteket, beleértve a pénzforgásban nyújtott kétoldalú élelmiszersegélyt is, a FAO-nak „A feleslegek felszámolására és a konzultációs kötelezettségekre vonatkozó irányelvei”-vel, és ahol helyénvaló, az általános piaci követelmények rendszerével összhangban hajtják végre;

c) az ilyen segélyt ellenszolgáltatás nélkül vagy legalább az 1986. évi élelmiszersegély-egyezmény IV. cikkében biztosított feltételekkel nyújtják.

*11. cikk***Felhasznált termékek köre**

A felhasznált elsődleges mezőgazdasági termék esetében a támogatás termékegységenként semmiképpen sem haladhatja meg az elsődleges termék exportja után fizetendő exporttámogatás termékegységenkénti értékét.

VI. RÉSZ

12. cikk

Az exporttilalmakra és exportkorlátozásokra vonatkozó szabályok

- (1) Amikor bármely tag az 1994. évi GATT XI. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban lévő új exporttilalmat vagy exportkorlátozást vezet be élelmiszerekre vonatkozóan, az adott tag az alábbi rendelkezéseket köteles betartani:
- a) az exporttilalmat vagy exportkorlátozást bevezető tag tekintettel van az ilyen fajta tilalomnak és korlátozásnak az importáló tagok élelmiszer-ellátása biztonságára gyakorolt hatásaira;
 - b) mielőtt bármely tag exporttilalmat vagy exportkorlátozást vezet be, a lehető leghamarabb értesíti erről írásban a Mezőgazdasági Bizottságot, kitérve ezen intézkedések természetére és időtartamára, és kérés esetén konzultál bármelyik olyan taggal, amely importőrként jelentős mértékben érdekelt a szóban forgó intézkedésekhez kapcsolódó bármely kérdésben. Az ilyen exporttilalmat vagy exportkorlátozást bevezető tag kérelemre ellátja az ilyen tagot a szükséges információival.
- (2) A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók fejlődő ország tag esetén, kivéve ha az intézkedéseket nem egy olyan fejlődő ország tag hozta, amely az adott élelmiszer nettó exportőre.

VII. RÉSZ

13. cikk

Megfelelő önmérséklet

A végrehajtási időszak alatt, az 1994. évi GATT és a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (a továbbiakban: szubvenció megállapodás) rendelkezései ellenére:

- a) e Megállapodás 2. mellékletének rendelkezéseivel teljes összhangban lévő belső támogatási intézkedések:
 - i. kiegyenlítő vámok céljából ellenintézkedés alá nem vonható szubvenciók ⁽¹⁾;
 - ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke és a szubvenció megállapodás III. része alapján hozható intézkedések alól, és
 - iii. mentesek azon intézkedések alól, amelyek az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy másik tag részére az 1994. évi GATT II. cikke alapján nyújtott vámengedmények hatálytalánítása vagy hatásuk gyengítése esetén hozhatók;
- b) azon belső támogatási intézkedések, amelyek e Megállapodás 6. cikke rendelkezéseivel teljes összhangban vannak - beleértve az említett cikk (5) bekezdésének követelményeivel összhangban lévő közvetlen kifizetéseket -, ahogy ez a tagok engedményes listáiban tükröződik, valamint a *de minimis* szintet el nem érő és a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban lévő belső támogatások:
 - i. mentesek a kiegyenlítő vámok kivétele alól, kivéve, ha a károkozás vagy kárveszély megállapítása az 1994. évi GATT VI. cikke és a szubvenció megállapodás V. része alapján történik, ugyanakkor bármely kiegyenlítő vámeljárás elindításánál megfelelő önmérsékletet kell tanúsítani;

⁽¹⁾ Az e cikkben szereplő kiegyenlítő vámok megegyeznek az 1994. évi GATT VI. cikkében és a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás V. részében szereplőkkel.

▼B

- ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke (1) bekezdése vagy a szubvenciók megállapodás 5. és 6. cikke szerinti intézkedések meghozatala alól, feltéve, hogy ezek az intézkedések meghatározott árucikk tekintetében nem eredményeznek az 1992-es gazdasági évre meghatározott szintet meghaladó támogatást, és
 - iii. mentesek azon intézkedések alól, amelyek az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy másik tagnak az 1994. évi GATT II. cikke alapján nyújtott vámengedmények hatálytalanítása vagy hatásuk gyengítése esetén hozhatók, feltéve, hogy ezek az intézkedések meghatározott árucikk tekintetében nem eredményeznek az 1992-es gazdasági évre meghatározott szintet meghaladó támogatást;
- c) azok az exporttámogatások, amelyek e Megállapodás V. részének rendelkezéseivel összhangban vannak, ahogy ez a tagok engedményes listáiban tükröződik:
- i. kiegyenlítő vámok hatálya alá csak akkor esnek, ha a károkozásnak vagy kárveszélynek a megállapítása a mennyiség, árakra gyakorolt hatás vagy következmény alapján az 1994. évi GATT VI. cikkével és a szubvenciók megállapodás V. részével összhangban történik, ugyanakkor bármely kiegyenlítő vámeljárást elindításánál megfelelő önmérsékletet kell tanúsítani, és
 - ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke vagy a szubvenciók megállapodás 3., 5. és 6. cikke alapján hozható intézkedések alól.

VIII. RÉSZ

14. cikk

Egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések

A tagok megegyeznek abban, hogy érvényt szereznek az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodásnak.

IX. RÉSZ

15. cikk

Különleges és eltérő elbánás

(1) Annak felismerésével, hogy a fejlődő ország tagok számára nyújtott eltérő és kedvezőbb elbánás a tárgyalások szerves részét képezi, a kötelezettségek vonatkozásában különleges és eltérő elbánás érvényesítendő, amint azt e Megállapodás vonatkozó rendelkezései és az engedményeket és kötelezettségeket magukban foglaló listák tartalmazzák.

(2) A fejlődő ország tagok számára rendelkezésre áll az a lehetőség, hogy csökkentési kötelezettségeiket legfeljebb 10 év alatt hajthassák végre. A legkevésbé fejlett ország tagok nem kötelesek csökkentési kötelezettséget vállalni.

X. RÉSZ

16. cikk

A legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importőr fejlődő országok

(1) A fejlett ország tagok kötelesek meghozni azon intézkedéseket, amelyekről a reformprogramnak a legkevésbé fejlett és a nettó élelmiszer-importőr fejlődő országokra gyakorolt lehetséges negatív hatásaival kapcsolatos intézkedésekről szóló döntés keretében rendelkezés született.

(2) A Mezőgazdasági Bizottság megfelelő módon nyomon követi e döntés következményeit.

XI. RÉSZ

17. cikk

Mezőgazdasági Bizottság

A Mezőgazdasági Bizottság ezennel létrejön.

18. cikk

A kötelezettségek teljesítésének felülvizsgálata

(1) Az Uruguayi Forduló reformprogramja részeként kitérgyalt kötelezettségek végrehajtásának alakulását a Mezőgazdasági Bizottság vizsgálja felül.

(2) A felülvizsgálati eljárás, később meghatározandó témákban és időszakonként, a tagok által benyújtott bejelentések és olyan dokumentációk alapján történik, amelyet a felülvizsgálati eljárást megkönnyítendő, kérés esetén a Titkárság készít.

(3) A (2) bekezdés szerinti benyújtandó bejelentéseken túl bármely belső támogatási intézkedést vagy egy olyan meglévő támogatás módosítását, amelyre csökkentés alóli mentességet igényel valamely tag, azonnal be kell jelenteni. E bejelentésnek tartalmaznia kell az új vagy módosított intézkedéssel kapcsolatos részleteket és annak összhangját a 6. cikkben vagy a 2. mellékletben szereplő feltételekkel.

(4) A felülvizsgálat során a tagoknak megfelelő módon tekintettel kell lenniük a túlzott mértékű infláció hatására, amely befolyásolhatja a tagoknak azon képességét, hogy eleget tudjanak tenni a belső támogatásokkal kapcsolatos kötelezettségeknek.

(5) A tagok egyetértenek abban, hogy a Mezőgazdasági Bizottságban évente megvitatják részvételüket a mezőgazdasági termékek világkereskedelmének rendszeres növekedésében e Megállapodás exporttámogatással kapcsolatos kötelezettségeinek keretében.

(6) A felülvizsgálati eljárás a tagok számára lehetőséget ad arra, hogy bármilyen ügyet felvessenek, ami e Megállapodás reformprogramjában lefektetett kötelezettségek végrehajtásával kapcsolatos.

(7) Bármely tag felhívhatja a Mezőgazdasági Bizottság figyelmét bármely olyan intézkedésre, amelyről úgy véli, hogy arról egy másik tagnak értesítést kellett volna benyújtania.

19. cikk

Konzultáció és vitarendezés

Az e Megállapodással kapcsolatos konzultációk és viták rendezése során az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni.

XII. RÉSZ

20. cikk

A reformfolyamat folytatása

Felismerve, hogy a támogatások és az importtal szembeni védelem hosszú távú célként megjelölt jelentős és növekvő ütemű csökkentése, amely alapvető reformot eredményez, egy folyamatot alkot, a tagok megállapodnak abban, hogy a folyamat folytatására irányuló tárgyalásokat a végrehajtási időszak vége előtt egy évvel kezdeményezni fogják, figyelembe véve:

- a) a csökkentési kötelezettségek végrehajtásából addig származó tapasztalatokat;
- b) a csökkentési kötelezettségek hatását a mezőgazdasági világkereskedelemre;

▼B

- c) a nem kereskedelmi vonatkozásokat, a fejlődő ország tagoknak nyújtott különleges és eltérő elbánást és a tisztességes és piacorientált mezőgazdasági kereskedelmi rendszer kialakításának célját, valamint e Megállapodás preambulumában említett egyéb célokat és szempontokat; és
- d) azt, hogy milyen további kötelezettségvállalásokra van szükség ahhoz, hogy a fent említett hosszú távú célokat el lehessen érni.

XIII. RÉSZ

21. cikk

Záró rendelkezések

- (1) A 1994. évi GATT és a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő egyéb multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezései e Megállapodás rendelkezéseinek függvényében érvényesek.
- (2) E Megállapodás mellékletei ezennel e Megállapodás szerves részét képezik.

▼B*I. MELLÉKLET***TERMÉKKÖR**

1. A következő termékek tartoznak e Megállapodás hatálya alá:

i. HR 1-24 közötti árucsoportba tartozó termékek a hal és haltermékek kivételével, továbbá (*)

ii. HR vtsz.	29.05.43	(mannit)
HR vtsz.	19.05.44	(szorbit)
HR vtsz.	33.01	(illóolajok)
HR vtsz.	35.01-35.05	(albuminok, átalakított keményítő, enyvek)
HR vtsz.	38.09.10	(végkikészítő szerek, keményítőtartalommal)
HR vtsz.	38.23.60	(szorbit, a 29.05.44 vtsz. alszám alá tartozó kivételével)
HR vtsz.	41.01-41.03	(nyersbőrök)
HR vtsz.	43.01	(nyers szőrmék)
HR vtsz.	50.01-50.03	(nyers selyem és selyemhulladék)
HR vtsz.	51.01-51.03	(gyapjú és állati szőr)
HR vtsz.	52.01-52.03	(pamut, nem kártolva, nem fésülve, pamuthulladék, pamut kártolva vagy fésülve)
HR vtsz.	52.01	(len nyersen)
HR vtsz.	53.02	(kender nyersen)

2. A fentiek nem korlátozzák az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó termékkört.

(*) A kerek zárójeltek között szereplő termékleírások nem szükségszerűen kimerítőek.

▼B

2. MELLÉKLET

BELSŐ TÁMOGATÁS: A CSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK ALÓLI MENTESÍTÉS ALAPJA

1. Azoknak a belső támogatási intézkedéseknek, amelyeket adott tag mentesíteni kíván a csökkentési kötelezettségek alól, annak az alapvető követelménynek kell megfelelniük, hogy nincs vagy legfeljebb csak minimális torzító hatásuk van a kereskedelemre és termelésre. Ennek megfelelően az összes olyan intézkedésnek, amelyeket adott tag a csökkentési kötelezettségek alól mentesíteni kíván, a következő alapfeltételeket kell teljesítenie:

a) az adott támogatás olyan államilag finanszírozott kormányzati program része (beleértve az állami bevételekről történő lemondást), amely nem tartalmaz a fogyasztóktól származó közvetlen jövedelemátcsoportosítást,

b) a kérdéses támogatás a termelő számára nem eredményez ártámogatást;

továbbá meg kell felelniük az alábbi specifikus támogatáspolitikai ismérveknek és feltételeknek.

Állami szolgáltatási programok2. *Általános szolgáltatások*

Az e kategóriában szereplő támogatáspolitikák magukban foglalják a programmal kapcsolatos kiadásokat (vagy az állami bevételekről történő lemondást), melyek lehetővé teszik a mezőgazdaság vagy vidéki közösség számára szolgáltatások vagy más előnyök nyújtását. Nem sorolhatók ide a termelőknek és feldolgozóknak folyósított közvetlen kifizetések. Ezeknek a programoknak, amelyeket a következő felsorolás a teljesség igénye nélkül tartalmaz, meg kell felelniük a fenti 1. pont általános ismérveinek és az alábbi specifikus támogatáspolitikai feltételeknek:

a) kutatás, beleértve az általános kutatást, környezetvédelmi programmal kapcsolatos kutatást és meghatározott termékekre irányuló kutatási programokat;

b) kártevők és megbetegedések elleni védekezés, beleértve a kártevők és megbetegedések elleni védekezést szolgáló általános és termékspecifikus rendszabályokat, úgymint a korai figyelmeztető rendszereket, karantént és kiirtást;

c) képzési szolgáltatások, beleértve mind az általános, mind a szakértői képzési formákat;

d) továbbképző és tanácsadó szolgáltatások, beleértve az információáramlás és a kutatási eredményeknek a termelők és fogyasztók felé történő továbbítása könnyítését szolgáló eszközöket;

e) ellenőrzési szolgáltatások, beleértve az általános ellenőrzési szolgáltatást és meghatározott termékek egészségügyi, biztonsági, minősítési és szabványosítási célú ellenőrzését;

f) marketing és reklám szolgáltatások, beleértve a piaci információkat, meghatározott termékekre irányuló tanácsadást és reklámot, de kizárva a határozatlan célú kiadásokat, melyeket az eladók arra használhatnak, hogy az eladási árat lenyomják vagy a vevőnek közvetlen anyagi előnyt biztosítsanak; és

▼B

- g) infrastrukturális szolgáltatások, beleértve az elektromos hálózatot, utakat és szállítóeszközöket, piaci és kikötői létesítményeket, vízellátást, gátakat és csatornázást és környezetvédelmi programokkal összefüggő infrastrukturális létesítményeket. A kiadások minden esetben csak termelési infrastruktúra nyújtására vagy kivitelezésére fordíthatók, és nem használhatók fel a mezőgazdasági birtokon álló létesítmények biztosítására, kivéve az általános körben rendelkezésre álló közszolgáltatásokkal való összeköttetés megteremtését. Nem fordítható termelési input támogatásra vagy működési költségek vagy kedvezményes felhasználói költségek fedezésére.

3. *Élelmiszer-ellátás biztonsága céljából megvalósított állami készletezés* ⁽¹⁾

Termékek felhalmozásával és készletezésével kapcsolatos kiadások (vagy állami bevételről történő lemondás), amelyek szerves részét képezik a nemzeti törvénykezésben meghatározott, az élelmiszer-ellátás biztonságát szolgáló programnak. Ez magában foglalhatja az ilyen program keretében a termékek magán raktározására juttatott segítyt.

Az ilyen készletek mennyiségének és felhalmozásának előre meghatározott, kizárólag az élelmiszer-ellátás biztonságához kapcsolódó céloknak kell megfelelnie. A készlet felhalmozását és felszámolását pénzügyileg átláthatóvá kell tenni. A kormány élelmiszer-vásárlásainak folyó piaci áron és az élelmiszer-ellátás biztonságát szolgáló készletből történő eladásoknak legalább az adott terméknek és minőségnek megfelelő folyó hazai piaci áron kell megvalósulniuk.

4. *Belföldi élelmiszersegély* ⁽²⁾

A rászoruló népességi csoportok részére belföldi élelmiszersegély nyújtásával kapcsolatban jelentkező kiadások (vagy állami bevételről történő lemondás).

Az élelmiszersegélyhez jutás feltétele, hogy világosan leírt, a táplálkozási célokhoz kapcsolódó ismérvekhez kötődjön. Ezeket a segélyeket közvetlenül vagy olyan eszközök révén kell juttatni azoknak, akiket megillet, hogy a jogosultak piaci vagy támogatott áron ezeket megvásárolhassák. A kormány élelmiszer-vásárlásainak folyó piaci áron kell megtörténnie és a segély finanszírozásának és lebonyolításának átláthatónak kell lennie.

5. *Termelőknek nyújtott közvetlen kifizetések*

A termelőknek közvetlen kifizetéseken keresztül nyújtott támogatás (vagy állami bevételről történő lemondás, beleértve a természetbeni juttatásokat), melyeket egy adott tag mentesíteni kíván a csökkentési kötelezettségek alól, a fenti 1. pontban lefektetett alapfeltételeknek, továbbá a közvetlen kifizetések egyedi típusaira az alábbi 6-13. pontokban leírtak szerint alkalmazott specifikus feltételeknek kell megfelelniük. Ahol csökkentés alóli mentességet igényel egy tag a közvetlen kifizetések olyan létező vagy új fajtájára, amely a 6-13. pontban részletezettől eltérő, ott az 1. pontban lefektetett általános ismérveken túl a 6. pont b)-e) alpontjai feltételeinek kell megfelelni.

⁽¹⁾ E melléklet 3. pontja céljából, a fejlődő országok kormányainak az élelmiszer-ellátás biztonságával kapcsolatos céljaik alapján működtetett készletezési programjai, amelyek átláthatóak és hivatalosan nyilvánosságra hozott feltételek és irányelvek szerint működnek, összhangban levőnek tekintendők ezen pont rendelkezéseivel, beleértve azokat a programokat, amelyek során az élelmiszer-ellátás biztonsága céljából létrehozott élelmiszerkészletek vétele és eladása szabályozott áron történik, feltéve, hogy a vételár és a külső referencia ár közötti különbséget az AMS számításánál figyelembe veszik.

⁽²⁾ E melléklet 3. és 4. pontja céljából a fejlődő országok városi és vidéki szegényei élelmiszer-szükségleteinek kielégítése céljából támogatott árban részesített élelmiszerek ésszerű áron való rendszeres biztosítása, e pont rendelkezéseivel összhangban levőnek tekintendő.

▼B

6. *A termelés mennyiségétől és értékétől nem függő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, mint például a jövedelem, a termelői vagy tulajdonosi jogállás, egy meghatározott vagy rögzített bázisidőszakban érvényes termelési tényező használat vagy termelési szint.
 - b) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállomány nagyságát).
 - c) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi árakhoz vagy alapulhat azokon.
 - d) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat a bázisidőszak utáni bármely évben igénybe vett termelési tényezőkhöz vagy alapulhat azokon.
 - e) Az ilyenfajta kifizetésekből való részesedésnek a tényleges termelés nem képezheti feltételét.
7. *A kormány pénzügyi részvétele a jövedelem biztosítását és jövedelemmel kapcsolatos biztonsági hálót célzó programokban*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, csak a mezőgazdaságból származó jövedelem alapján számított jövedelemkiesés alapján lehet szerezni, amely a megelőző hároméves időszak vagy ötéves időszakon alapuló, a legmagasabb és a legalacsonyabb érték elhagyásával képzett hároméves átlagnak figyelembevételével kiszámított átlag bruttó jövedelem vagy (az azonos vagy hasonló támogatási rendszerből adódó bármely kifizetés figyelmen kívül hagyásával számított) egyenértékű nettó jövedelem több, mint 30 %-át teszi ki. Bármely termelő, amelyik ezen feltételt teljesíti, jogosult ilyen kifizetésekre.
 - b) Az ilyenfajta kifizetések a termelő jövedelemkiesésének kevesebb mint 70 %-át egyenlíthetik ki abban az évben, amikor az az ilyen támogatásra jogosultságot szerez.
 - c) Az ilyenfajta bármely kifizetések összege kizárólag a jövedelem nagyságához kapcsolódhat; nem kötődhet a termelő által választott termelés típusához vagy mennyiségéhez (ideértve az állatállomány nagyságát); vagy az ilyen termelésre, vagy az annak során igénybe vett termelési tényezőkre vonatkozó hazai vagy nemzetközi árakhoz.
 - d) Ahol a termelő ugyanabban az évben megkapja a kifizetéseket e pont és a 8. pont (a természeti katasztrófák enyhítése) szerint egyaránt, úgy ezek összege nem érheti el a termelő teljes veszteségének 100 %-át.
8. *Kifizetések (közvetlenül vagy a kormánynak a termésbiztosítás rendszerében való pénzügyi részvételén keresztül) a természeti katasztrófák enyhítésére*
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultság azt követően merül fel, hogy egyrészt a kormányzati szervek formálisan elismerik, hogy természeti vagy hasonló katasztrófa (beleértve betegség kitörését, kártevők elszaporodását, nukleáris balesetet és háborút az érintett tag területén) fordult vagy fordul elő; másrészt a megelőző hároméves időszak vagy a megelőző ötéves időszakon alapuló, a legmagasabb és a legalacsonyabb érték elhagyásával képzett hároméves átlagnak figyelembevételével kiszámított átlagtermelés 30 %-át meghaladó termelési veszteség jelentkezik.

▼B

- b) A katasztrófát követő kifizetések csak a jövedelemben, az állatállományban (beleértve az állatok állatorvosi kezelésével kapcsolatos kifizetéseket), a földben vagy más termelési tényezőkben a kérdéses természeti katasztrófa következtében keletkezett veszteségek vonatkozásában történhetnek.
- c) A kifizetések nem haladhatják meg az ilyen veszteségek pótlásához szükséges teljes költséget, és feltételként nem követelhető vagy szabható meg a jövőben folytatandó termelés típusa vagy mennyisége.
- d) A katasztrófa alatti kifizetések nem léphetik túl a fenti b) pontban meghatározott ismérv szerint megállapított, további károk megakadályozásához vagy enyhítéséhez szükséges szintet.
- e) Ahol a termelő ugyanabban az évben kapja a kifizetéseket e pont és a fenti 7. pont (jövedelem biztosítását és ezzel kapcsolatos biztonsági hálót célzó programok) szerint, úgy ezek összege nem érheti el a termelő teljes veszteségének 100 %-át.
9. *A termelőkre vonatkozó, mezőgazdasági termelésből történő kivonulást célzó programok keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésben részt vevő személyek nyugdíjazásának vagy nem mezőgazdasági tevékenységre való átállásuk könnyítését célzó programok részét képezik.
- b) A kifizetések feltételét az arra jogosultaknak a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésből való teljes és tartós kivonulása képezi.
10. *Erőforrás kivonási programok keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a földnek vagy más erőforrásoknak, beleértve az állatállományt, a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésből történő kivonását célzó programok részét képezik.
- b) A kifizetések feltételét a földnek a piacon értékesíthető termelésből legalább három évig történő kivonása, az állatállomány esetén annak levágása vagy tartós felszámolása képezi.
- c) A kifizetések feltételeként nem követelhető vagy szabható meg a föld vagy más erőforrás olyan alternatív használata, amely piacon értékesíthető mezőgazdasági termelést eredményez.
- d) A kifizetések nem kapcsolódhatnak a termelésben megmaradt föld és más erőforrás használatával megvalósuló termelés típusához vagy mennyiségéhez, illetve a választott termelésre vonatkozó belső vagy nemzetközi árakhoz.
11. *Beruházási segélyek keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a termelői tevékenységnek az objektíven kimutatott szerkezeti hátrányokra válaszul történő pénzügyi és fizikai átszervezését célzó kormányzati programok részét képezik. Az ilyen kifizetésekre való jogosultság alapulhat a mezőgazdasági föld reprivatizálására irányuló, világosan meghatározott kormányzati programon is.
- b) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállomány egyedeit), kivéve, ha teljesül az alábbi e) ismérv.

▼ B

- c) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi áraikon.
 - d) A kifizetések csak akkora időtartamra adhatók, amekkora a kapcsolódó beruházások megvalósításához szükséges.
 - e) A kifizetések feltételül nem követelhető vagy bármely más módon nem szabható meg az arra jogosult által termelendő mezőgazdasági termékek fajtája, kivéve egy adott termék termelésének megszüntetésére vonatkozó követelményt.
 - f) A kifizetéseknek a szerkezeti hátrány kiegyenlítéséhez szükséges mennyiségre kell korlátozódniuk.
12. *Környezetvédelmi programok részét képező kifizetések*
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a környezet védelmét vagy megőrzését célzó és világosan meghatározott kormányzati program részeként kell megállapítani és a kormányprogramban szereplő speciális feltételek teljesítésétől kell függővé tenni, beleértve a termelési módszerekre vagy inputokra vonatkozó feltételeket.
 - b) A kifizetések összegét a kormányzati program teljesítésével kapcsolatban felmerülő többletköltségekre vagy jövedelemkiesésre kell korlátozni.
13. *Regionális támogatási programok részét képező kifizetések*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot a hátrányos helyzetű régiókban működő termelőkre kell korlátozni. Minden ilyen régióknak világosan kijelölt összefüggő földrajzi területet kell alkotnia, amely meghatározható gazdasági és közigazgatási identitással rendelkezik, és amely a törvény vagy más rendelkezés által világosan megjelölt, a régió nehézségeinek az átmeneti jellegű túlműködési körülményekből való származását mutató, semleges és objektív ismérvek alapján hátrányosnak minősül.
 - b) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállományt), eltekintve a termelés csökkentésére vonatkozó előírásoktól.
 - c) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi áraikon.
 - d) A kifizetéseknek csak az arra jogosult területek termelői, de az ilyen területeken belül, az összes termelő számára általános körben kell hozzáférhetőnek lenniük.
 - e) Ahol a kifizetések termelési tényezőkhöz kapcsolódnak, ott azokat, az érintett tényezőkre megállapított küszöbszint felett, csökkenő ütemben kell folyósítani.
 - f) A kifizetéseket az előírt területeken folyó mezőgazdasági termelés során keletkező többletköltségekre vagy jövedelemkiesésre kell korlátozni.

3. MELLÉKLET

BELSŐ TÁMOGATÁS: AZ ÖSSZESÍTETT TÁMOGATOTTSÁGI MUTATÓ KISZÁMÍTÁSA

1. A 6. cikk rendelkezéseinek függvényében az összesített támogatottsági mutatót (AMS) termékspecifikus alapon kell kiszámítani minden egyes olyan mezőgazdasági alaptermékre, amely piaci ártámogatásban, nem mentesített közvetlen kifizetésekben vagy bármely más, csökkentési kötelezettség alól nem mentesített támogatásban („más nem mentesített programok”) részesül. A nem termékspecifikus támogatásokat egy nem termékspecifikus, pénzfornában kifejezett, AMS-ben kell összegezni.
2. Az 1. pont alatt szereplő támogatások tartalmazzák mind a költségvetési kiadásokat, mind azon bevételeket, amelyekről a kormányok vagy azok szervezetei lemondtak.
3. A központi és a helyi támogatásokat egyaránt számításba kell venni.
4. A termelők által fizetett specifikus mezőgazdasági befizetéseket vagy díjakat ki kell vonni az AMS-ből.
5. A belső támogatás csökkentési kötelezettségek végrehajtása során alkalmazandó bázisszintet a bázisidőszakra az alábbiakban felvázoltak szerint kiszámított AMS képezi.
6. Minden mezőgazdasági alaptermékre egy specifikus, pénzfornában kifejezett, AMS-t kell megállapítani.
7. Az AMS-t az érintett termék értékesítési lánc kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani. A mezőgazdasági feldolgozók érdekében alkalmazott intézkedéseket olyan mértékben kell figyelembe venni, amennyire ezek a mezőgazdasági alaptermékek termelői számára előnnyel járnak.
8. Piaci ártámogatás: a piaci ártámogatást a rögzített külső referencia ár és az alkalmazott szabályozott ár közötti különbség és a szabályozott árra jogosult termelés mennyisége szorzatának alkalmazásával kell kiszámítani. Azon költségvetési kifizetéseket, amelyek ezen árkülönbözet fenntartását szolgálják, mint például a felvásárlási és raktározási költségek, az AMS-ben nem kell figyelembe venni.
9. A rögzített külső referencia árat, amelyet az 1986-1988 közötti időszak alapján kell meghatározni nettó exportőr országban rendszerint az érintett mezőgazdasági alaptermék átlagos bázisidőszaki f.o.b. egységára, nettó importőr országában az érintett mezőgazdasági alaptermék átlagos bázisidőszaki CIF egységára jelenti. A rögzített referencia ár minőségi különbségek esetén szükség szerint kiigazítható.
10. Csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetések: a csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetések, amelyek árkülönbözettől függenek, vagy a rögzített referencia ár és az alkalmazott szabályozott ár közötti különbözetnek és a szabályozott árra jogosult termelés mennyiségének szorzata alapján, vagy a költségvetési kiadások alkalmazásával számítandók ki.
11. A rögzített referencia árat az 1968-1988 közötti bázisidőszakot alapul véve kell megállapítani és rendszerint ez képezi a kifizetési mértékek meghatározásakor figyelembe veendő tényleges árat.
12. Azokat, a csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetéseket, amelyek ártól eltérő tényezőkön alapulnak, a költségvetési kiadások alapján kell kiszámítani.
13. Egyéb csökkentési kötelezettség alá eső intézkedések, beleértve az input támogatásokat és olyan másfajta intézkedéseket, mint például a marketing költségeket csökkentő intézkedéseket: az ilyen intézkedések értékét a kormányzati költségvetési kiadások, vagy ahol a költségvetési kiadások teljes mértékben nem tükrözik az érintett támogatást, a támogatás kiszámításának alapját a támogatott termék vagy szolgáltatás ára, és a hasonló termékek vagy szolgáltatások reprezentatív piaci ára különbözetének a termék vagy szolgáltatás mennyiségével képzett szorzata adja.

4. MELLÉKLET

BELSŐ TÁMOGATÁS: AZ EGYENÉRTÉKŰ TÁMOGATOTTSÁGI MUTATÓ KISZÁMÍTÁSA

1. A 6. cikk rendelkezéseinek függvényében az egyenértékű támogatottsági mutatót minden olyan mezőgazdasági alaptermékre ki kell számítani, amelyeknél a 3. mellékletben értelmezett piaci ártámogatás fennáll, de ahol az AMS ezen alkotóelemének kiszámítása nem alkalmazható. Ezeknél a termékeknel a belső támogatás csökkentési kötelezettségek végrehajtásához szükséges bázisszintet egyrészt az alábbi 2. pontban értelmezett egyenértékű támogatottsági mutatóban kifejezett piaci ártámogatási összetevő, másrészt az alábbi 3. pont szerint kiszámított bármilyen, támogatás csökkentési kötelezettség alá eső közvetlen kifizetés vagy egyéb támogatás alkotja. Mind a nemzeti, mind a helyi támogatásokat figyelembe kell venni.
2. Az 1. pontban alkalmazott egyenértékű támogatottsági mutatót termékspecifikus alapon az értékesítési lánc kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani az összes olyan mezőgazdasági alaptermékre, amelyek a piaci ártámogatásban részesülnek, de az AMS piaci ártámogatás alkotóeleme nem számítható ki. Azokra a mezőgazdasági alaptermékekre a piaci ártámogatásra vonatkozó egyenértékű támogatottsági mutatót az alkalmazott szabályozott ár és a termelés ezen árra jogosult részének felhasználása alapján, vagy ahol ez nem alkalmazható, a termelői ár szintentartásához felhasznált költségvetési kiadások alapján kell kiszámítani.
3. Ahol a fenti 1. pont alá eső mezőgazdasági alaptermékek csökkentési kötelezettség alá eső közvetlen kifizetésben vagy csökkentési kötelezettség alá eső bármely más termékspecifikus támogatásban részesülnek, az egyenértékű támogatottsági mutató kiszámításához ezen intézkedések vonatkozásában a megfelelő AMS alkotóelemnél alkalmazott számítást kell alapul venni (amint ezt a 3. melléklet 10-13. pontjai részletezik).
4. Az egyenértékű támogatottsági mutatót a támogatás mennyisége vonatkozásában a mezőgazdasági alaptermék értékesítési láncának kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani. A mezőgazdasági feldolgozók érdekében alkalmazott intézkedéseket olyan mértékben kell figyelembe venni, amennyiben azok a mezőgazdasági alaptermékek termelői számára előnnyel járnak. A termelők által fizetett specifikus mezőgazdasági befizetésekkel vagy díjakkal megfelelő mértékben csökkenteni kell az egyenértékű támogatottsági mutatót.

▼B

5. MELLÉKLET

**KÜLÖNLEGES ELBÁNÁS A 4. CIKK (2) BEKEZDÉSE
VONATKOZÁSÁBAN****A. szakasz**

1. A 4. cikk (2) bekezdése rendelkezései a WTO-egyezmény életbe lépésétől kezdődően nem alkalmazandók bármely olyan elsődleges mezőgazdasági termék és az abból megmunkált vagy készített termékek („kijelölt termékek”) esetében, melyekre az alábbi feltételek teljesülnek (a továbbiakban: „különleges elbánás”):
 - a) a kijelölt termékek importja alacsonyabb az 1986-1988-as bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 3 %-ánál („a bázisidőszak”);
 - b) a kijelölt termékek a bázisidőszak kezdete óta nem részesülnek exporttámogatásban;
 - c) az elsődleges mezőgazdasági termékre hatékony termeléskorlátozó intézkedéseket alkalmaznak;
 - d) ezen termékek a Marrakesh-i Jegyzőkönyvhöz csatolt tagi engedményes lista I. részének 1. B) szakaszában az ST-5. melléklet jelzéssel vannak ellátva, mint olyan termékek, amelyek különleges elbánás alá esnek, tükrözve olyan nem kereskedelmi szempontokat, mint az élelmiszer-ellátás biztonsága és a környezet védelme; és
 - e) a kijelölt termékekre vonatkozó minimális piacrajutási lehetőségek, az érintett tag engedményes listája I. részének 1. B) szakaszában részletezettek szerint, a végrehajtási időszak első évének kezdetétől a bázisidőszak belső fogyasztása 4 %-ának felelnek meg, majd ezt követően a végrehajtási időszak hátralévő részében évente a bázisidőszak megfelelő fogyasztásának 0,8 %-ával nőnek.
2. A végrehajtási időszak bármely évének kezdetén valamely tag, összhangban az alábbi 6. pont rendelkezéseivel, beszüntetheti a különleges elbánás alkalmazását a kijelölt termékek vonatkozásában. Ilyen esetben, az érintett tag fenntartja azokat a minimális piacrajutási lehetőségeket, amelyek az adott időpontra már megvalósultak és a minimális piacrajutási lehetőségeket évente a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 0,4 %-ával növeli a végrehajtási időszak hátralévő részében. Ezt követően a végrehajtási időszak utolsó évében ezen szabályból eredően elért minimális piacrajutási lehetőségek szintjét az érintett tag engedményes listájában fenntartja.
3. Arról a kérdésről folytatott bármiféle tárgyalásokat, hogy a végrehajtási időszak befejezése után legyen-e folytatása a fenti 1. pont szerinti különleges elbánásnak, a végrehajtási időszakon belül azon tárgyalások részeként kell befejezni, amelyeket e Megállapodás 20. cikke előír, figyelembe véve a nem kereskedelmi szempontokat.
4. Ha a 3. pontban jelzett tárgyalások megállapodáshoz vezetnek arról, hogy egy tag folytathatja a különleges elbánás alkalmazását, akkor ennek a tagnak, ezen tárgyalásokon meghatározottak szerint, további és elfogadható engedményeket kell tennie.
5. Ahol a különleges elbánás nem folytatandó a végrehajtási időszak végén, ott az érintett tag az alábbi 6. pont rendelkezéseit hajtja végre. Ilyen esetben a végrehajtási időszak befejezése után a kijelölt termékek minimális piacrajutási lehetőségeit a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 8 %-án az érintett tag engedményes listájában fenn kell tartani.

▼B

6. A kijelölt termékekre fenntartott importtal szembeni azon határon alkalmazott kereskedelmi intézkedések, melyek különböznek a rendes vámoktól, e Megállapodás 4. cikke (2) bekezdése rendelkezései alá esnek annak az évnek a kezdetétől, amelyben a különleges elbánás alkalmazása megszűnik. Az ilyen termékekre rendes vámokat kell fenntartani, melyek lekötötté válnak az érintett tagok engedményes listájában, és amelyek annak az évnek a kezdetétől alkalmazandók, amelyben a különleges elbánás megszűnik, és olyan szinten, mintha a végrehajtási időszak alatt évenként azonos ütemezésben legalább 15 %-os csökkentés végrehajtására került volna sor. Ezeket a vámokat az idecsatolt függelék irányelve szerint számított vámegegyenértékek alapján kell kiszámítani.

B. szakasz

7. A 4. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szintén nem alkalmazandók a WTO-egyezmény hatálybalépésétől kezdődően azon elsődleges mezőgazdasági termék esetében, amely alapélelmiszert képez egy adott fejlődő ország tag hagyományos érendjében, és amelyre vonatkozóan a fenti 1. pont a)-d) alpontjaiban részletezettek túl, amilyen mértékben azok az érintett termékekre érvényesek, az alábbi feltételek teljesülnek:
- a) az érintett termékekre vonatkozó minimális piacrajutási feltételek, az érintett fejlődő ország tag engedményes listája I. részének 1. B) szakaszában részletezettek szerint a végrehajtási időszak első évének kezdetétől az érintett termékek bázisidőszakbeli belső fogyasztása 1 %-ának felelnek meg, majd ezt követően évenkénti azonos ütemezésben a végrehajtási időszak ötödik évének kezdetére a bázisidőszak megfelelő belső fogyasztásának 2 %-áig fognak megfelelni. A végrehajtási időszak hatodik évének kezdetétől az érintett termékekre vonatkozó minimális piacrajutási lehetőségek a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztása 2 %-ának kell hogy megfeleljenek, amely azután évenkénti azonos ütemezésben nő a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztása 4 %-áig a 10. év kezdetére. Ezt követően, ezen szabályból a 10. évben adódó minimális piacrajutási lehetőségek szintjét az érintett fejlődő ország tag engedményes listájában fenn kell tartani.
- b) Az e Megállapodás alá tartozó más termékek esetén megfelelő piacrajutási lehetőség biztosítása történt meg.
8. Arról a kérdésről folytatott bármiféle tárgyalásokat, hogy a végrehajtási időszak kezdetét követően a 10. év vége után legyen-e folytatása a fenti 7. pont szerinti különleges elbánásnak, a végrehajtási időszak kezdetét követő 10. éven belül kell megkezdeni és befejezni.
9. Ha a 8. pontban említett tárgyalások megállapodásra vezetnek arról, hogy valamely tag folytathatja a különleges elbánás alkalmazását, akkor ez a tag ezen tárgyalásokon meghatározottak szerint további és elfogadható engedményeket tesz.
10. Ha a 7. pont szerinti különleges elbánás a végrehajtási időszak kezdetét követő 10. éven túl nem folytatható, az érintett termékekre rendes vámokat kell fenntartani, amelyeket a csatolt függelék irányelvei szerint számított vámegegyenérték alapján kell kiszámítani, melyeket az érintett tag engedményes listájában lekötnek. Más vonatkozásban a 6. pontnak, a fejlődő ország tagok számára biztosított különleges és eltérő elbánás szerint módosított rendelkezései érvényesek.

Függelék az 5. melléklethez

A vámegeyénérték kiszámításának irányelvei az e melléklet 6. és 10. pontjában meghatározott specifikus célok érdekében

1. A vámegeyénérték kiszámítása során, függetlenül attól, hogy az érték szerinti, vagy specifikus formát ölt, a külső árak és a belső árak tényleges különbözetéből kell átlátható módon kiindulni. A használt adatoknál az 1986-1988 közötti időszakot kell alapul venni. A vámegeyénértékeket
 - a) elsősorban a HR négyjegyű szintjén kell megállapítani;
 - b) ahol helyénvaló, ott a HR hatjegyű vagy részletesebb szintjén kell meghatározni;
 - c) a megmunkált vagy feldolgozott termékekre úgy kell megállapítani, hogy az elsődleges mezőgazdasági termék(ek) vámegeyénértékét meg kell szorozni a megmunkált vagy feldolgozott termékeken belül az elsődleges mezőgazdasági termékek értékbeli és/vagy fizikai arányával, ahogy az helyénvaló, és szükség szerint figyelembe kell venni az iparág védelme számára biztosított további elemeket.
2. A külső árakat rendszerint az importáló ország tényleges átlag CIF egységárai képezik. Ahol az átlag CIF egységárak nem állnak rendelkezésre vagy nem megfelelőek, a külső ár:
 - a) egy közeli ország megfelelő átlag CIF egységára; vagy
 - b) a megfelelő fő exportőr(ök) átlag f.o.b. exportárai alapján született becslés, kiigazítva az importáló ország biztosítási, a fuvar és más lényeges költségeire vonatkozó becslések hozzáadásával.
3. A külső árakat rendszerint hazai valutára, az azonos időszakra eső éves átlag piaci átváltási árfolyamot felhasználva, kell átváltani.
4. A belső ár rendszerint a hazai piac reprezentatív nagykereskedelmi ára vagy ennek becsült értéke, ahol megfelelő adat nem áll rendelkezésre.
5. A kiinduló vámegeyénértékek, szükség szerint, kiigazíthatóak, hogy megfelelő együttható felhasználásával figyelembe vegyék a minőségi vagy a választékbeli különbségeket.
6. Ahol a vámegeyénérték e módszer alapján negatív lesz vagy a jelenleg lekötött vámtételnél alacsonyabb, a kiinduló vámegeyénérték megállapítható a jelenleg lekötött vámtételen vagy a termékre vonatkozó nemzeti ajánlat alapján.
7. Ahol a vámegeyénérték azon szintjéhez képest, amit az előző iránymutatások eredményeztek volna, kiigazítás történt, kérés esetén az érintett tagnak teljes körű konzultációs lehetőséget kell biztosítani megfelelő megoldások elérése érdekében.

MEGÁLLAPODÁS AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS NÖVÉNY-EGÉSZSÉGÜGYI INTÉZKEDÉSEK ALKALMAZÁSÁRÓL

A TAGOK,

újólág megerősítve, hogy egyetlen tag sem gátolható abban, hogy az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez szükséges intézkedéseket hozzon és érvényesítsen, azzal a kikötéssel, hogy ezen intézkedéseket nem alkalmazhatja oly módon, hogy az az azonos feltételekkel rendelkező tagok közötti önkényes vagy indokolatlan hátrányos megkülönböztetésnek vagy a nemzetközi kereskedelem leplezett korlátozásának eszközét képezze;

azzal az óhajjal, hogy javítsák az emberi egészséget, az állategészséget és a növény-egészségügyi helyzetet az összes tagnál;

megállapítva, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseket gyakran bilaterális megállapodások vagy jegyzőkönyvek alapján alkalmazzák;

azzal az óhajjal, hogy létrehozzák az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések meghozatalát, továbbfejlesztését és érvényesítését célzó szabályok és szabályozás multilaterális kereteit abból a célból, hogy azoknak a kereskedelemre gyakorolt negatív hatásait minimalizálják;

felismerve azt a jelentős hozzájárulást, amit nemzetközi szabványok, iránymutatások és ajánlások ebben a vonatkozásban tesznek;

azzal az óhajjal, hogy elősegítsék a tagok között a harmonizált egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések használatát az illetékes nemzetközi szervezetek, beleértve a Codex Alimentarius Bizottság, a Járványos Állatbetegségek Nemzetközi Irodája és a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény keretében működő illetékes nemzetközi és regionális szervezetek által kidolgozott nemzetközi szabványok, iránymutatások és ajánlások alapján, anélkül, hogy a tagtól megkövetelnék, hogy megváltoztassák az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelmének általuk alkalmazott megfelelő szintjét;

felismerve, hogy az importáló tagok egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseinek való megfelelés, és ennél fogva a piacrajutás és az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések saját területükön történő kialakítása és alkalmazása során a fejlődő ország tagok különleges nehézségekkel kerülhetnek szembe, és azon óhajuktól vezérelve, hogy segítsék őket e vonatkozású törekvéseikben;

azzal az óhajjal, hogy ezért kidolgozzák a szabályokat az 1994. évi GATT azon rendelkezéseinek alkalmazására, amelyek az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásához kapcsolódnak, különös tekintettel a XX. b) cikk rendelkezéseire ⁽¹⁾,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

1. cikk

Általános rendelkezések

(1) E Megállapodás az összes olyan egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésre vonatkozik, mely közvetve vagy közvetlenül hatással lehet a nemzetközi kereskedelemre. Az ilyen intézkedéseket e Megállapodás rendelkezéseivel összhangban kell kidolgozni és alkalmazni.

(2) E Megállapodás céljaira az A. mellékletben megadott meghatározásokat kell alkalmazni.

(3) A mellékletek e Megállapodás szerves részét képezik.

(4) E Megállapodásban semmi sem érinti a tagok azon jogait, amelyekkel a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás alapján rendelkeznek olyan intézkedések tekintetében, amelyek e Megállapodás hatálya alá nem esnek.

⁽¹⁾ Ezen Egyezményben a XX. cikk b) pontjára történő hivatkozás ezen cikk címsorára is vonatkozik.

2. cikk

Alapvető jogok és kötelezettségek

(1) A tagoknak joguk van olyan egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket hozni, amelyek az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez szükségesek, feltéve, hogy az ilyen intézkedések jelen Megállapodás rendelkezéseivel nem ellentétesek.

(2) A tagok biztosítják, hogy bármely egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedés csak az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez szükséges mértékben kerül alkalmazásra, hogy ezek tudományos elveken alapuljanak, és hogy ezek nem tarthatók fenn elégséges tudományos bizonyíték nélkül, eltekintve az 5. cikk (7) bekezdése szerinti kivételtől.

(3) A tagok biztosítják, hogy azonos vagy hasonló feltételek fennállása esetén az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések önkényes és indokolatlanul hátrányos megkülönböztetést nem idéznek elő a tagok, illetve saját területük és más tagok között. Az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseket nem lehet alkalmazni oly módon, hogy az a nemzetközi kereskedelem leplezett korlátozását képezze.

(4) Azon egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket, amelyek e Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban vannak, összhangban levőnek kell feltételezni a tagok azon kötelezettségeivel, amelyek az 1994. évi GATT-nak az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezései alapján állnak fenn, különös tekintettel a XX. b) cikk rendelkezéseire.

3. cikk

Harmonizáció

(1) Annak érdekében, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések a lehető legszélesebb körben összehangolásra kerüljenek, a tagok egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseiket nemzetközi szabványokra, iránymutatásokra és ajánlásokra alapozzák, ahol ilyenek léteznek, kivéve ha e Megállapodás másképpen intézkedik, különös tekintettel a (3) bekezdésre.

(2) Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések, amelyek összhangban vannak nemzetközi szabványokkal, iránymutatásokkal vagy ajánlásokkal, szükségesnek tekintendők az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelméhez és ezeket összhangban levőnek kell feltételezni e Megállapodás és az 1994. évi GATT vonatkozó rendelkezéseivel.

(3) A tagok bevezethetnek és fenntarthatnak olyan egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket, amelyek az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem magasabb szintjét eredményezik, mint ami a vonatkozó nemzetközi szabványokon, iránymutatásokon vagy ajánlásokon alapuló intézkedések alapján elérhető volna, ha ez tudományosan igazolható vagy ha ez az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelemnek a tag által az 5. cikk (1)-(8) bekezdésében található vonatkozó rendelkezésekkel összhangban megállapított megfelelő szintjéből következik⁽¹⁾. A fentiek ellenére az összes olyan intézkedés, amely az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem azon szintjétől való eltérést eredményez, amely a nemzetközi szabványokon, iránymutatásokon vagy ajánlásokon alapuló intézkedésekkel elérhető lenne, nem ellentétes e Megállapodás semmilyen más rendelkezésével.

(4) A tagok, az erőforrásaik biztosította kereteken belül, teljes részt vállalnak az illetékes nemzetközi szervezetek és alárendelt testületeik munkájában, különös tekintettel a Codex Alimentarius Bizottságra, a Járványos Állatbetegségek Nemzetközi Irodájára, a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény keretében működő nemzetközi és regionális szervezetekre, hogy ezen szervezeteken belül elősegítsék a szabványok, iránymutatások és ajánlások továbbfejlesztését és időszakos felülvizsgálatát az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések összes szempontja vonatkozásában.

⁽¹⁾ A 3. cikk (3) bekezdésének céljaira tudományos igazolhatóság akkor áll fenn, ha a rendelkezésre álló tudományos információ ezen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban történő vizsgálata vagy értékelése alapján a tag megállapítja, hogy a megfelelő nemzetközi szabványok, irányelvek és ajánlások nem elegendőek az állat- vagy növény-egészségügyi védelem általa alkalmazott megfelelő szintjének eléréséhez.

▼B

(5) Az Egészségügyi és Növény-egészségügyi Intézkedések Bizottsága (e Megállapodásban: bizottság), amelyről a 12. cikk (1)-(4) bekezdései rendelkeznek, eljárást fejleszt ki a nemzetközi harmonizációs folyamat ellenőrzésére és az ezzel kapcsolatos erőfeszítéseket koordinálja az illetékes nemzetközi szervezetekkel.

*4. cikk***Egyenértékűség**

(1) A tagok egyenértékűnek fogadják el más tagok egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseit még akkor is, ha azok különböznek a sajátjaiktól vagy más, ugyanezen termékkel kereskedő, tagok által használt intézkedésektől, ha az exportáló tag objektíven bemutatja az importáló tag számára, hogy intézkedései valóra váltják az importáló tag egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelmének megfelelő szintjét. E célból, kérés esetén, vizsgálathoz, teszteléshez vagy más megfelelő eljáráshoz ésszerű hozzáférést kell biztosítani az importáló tag számára.

(2) A tagok, kérés esetén, konzultációt folytatnak meghatározott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések egyenértékűségének elismeréséről szóló bilaterális és multilaterális megállapodások elérése céljából.

*5. cikk***Kockázatbecslés és az egészségügyi és növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének meghatározása**

(1) A tagok biztosítják, hogy egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseiket emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség kockázatainak a körülményeknek megfelelő becslésre alapozzák, számításba véve az illetékes nemzetközi szervezetek által kifejlesztett kockázatbecslési technikákat.

(2) A kockázatbecslés során a tagok figyelembe veszik a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékokat; a vonatkozó feldolgozási és termelési módszereket; a vonatkozó vizsgálati, mintavételi és tesztelési módszereket; meghatározott megbetegedések vagy kártevők elterjedését; kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes térségek létét; a megfelelő ökológiai és környezeti feltételeket és a vesztegzárat vagy másféle kezelési módokat.

(3) Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi életre vagy egészségre gyakorolt kockázat becslése és az ezen kockázattal szemben szükséges egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének eléréséhez alkalmazandó intézkedések meghatározása során a tagok idevágó gazdasági szempontoként a következőket veszik figyelembe: a termelés vagy értékesítés csökkenésében jelentkező potenciális károk, kártevők vagy betegségek bejutása, kialakulása vagy elterjedése kapcsán; az importáló tag területén, az ellenőrzés vagy megsemmisítés során jelentkező költségeket; a kockázat korlátozás alternatív megközelítésének relatív költséghatékonyágát.

(4) Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének meghatározása során a tagok figyelembe veszik a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások minimalizálásának célját.

(5) Az emberi életre vagy egészségre vagy az állati és növényi életre vagy egészségre gyakorolt kockázatokkal szembeni egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének elve alkalmazása során elérendő összhang céljából minden tag elkerüli az önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetéseket azon szintek között, amelyeket a különböző helyzetekben megfelelőnek ítélt, ha az ilyen megkülönböztetések diszkriminációt vagy a nemzetközi kereskedelem leplezett korlátozását eredményezik. A tagok a 12. cikk (1), (2), és (3) bekezdésével összhangban együttműködnek a bizottság keretében abban, hogy kifejlesszék az iránymutatásokat ezen rendelkezés gyakorlati végrehajtásának elősegítése érdekében. Az iránymutatások kifejlesztésében a bizottság figyelembe veszi az összes vonatkozó tényezőt, beleértve az emberi egészséggel szemben jelentkező azon kockázatok kivételes sajátosságait, melyeknek az emberek önkéntesen teszik ki magukat.

▼B

(6) A 3. cikk 2. pontját nem érintve, az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintje elérése céljából alkalmazott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések kialakítása vagy fenntartása során a tagok biztosítják, hogy az ilyen intézkedések ne eredményezzék a kereskedelem nagyobb mérvű korlátozását, mint ami az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének biztosításához szükséges, figyelembe véve a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságot ⁽¹⁾.

(7) Azokban az esetekben, ahol a vonatkozó tudományos bizonyíték nem elégséges, egy tag átmenetileg alkalmazhat egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket a rendelkezésre álló vonatkozó információk alapján, beleértve az illetékes nemzetközi szervezetektől, valamint más tagok által alkalmazott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedésekről kapott információkat. Ilyen körülmények között, a tagok igyekeznek megszerezni azon kiegészítő információkat, amelyek a kockázat objektívebb becsléséhez szükségesek, és ennek megfelelően az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseket ésszerű időn belül felülvizsgálják.

(8) Amikor egy tagnak oka van azt hinni, hogy egy másik tag által bevezetett vagy fenntartott meghatározott egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedés korlátozza, vagy fennáll annak a lehetősége, hogy korlátozza exportját és az intézkedés nem alapszik a vonatkozó nemzetközi szabványokon, iránymutatásokon vagy ajánlásokon vagy ilyen szabványok, iránymutatások vagy ajánlások nem léteznek, az ilyen egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedés indokaira magyarázatot lehet kérni az intézkedést fenntartó tagtól, amelynek ezt meg kell adnia.

6. cikk

Regionális feltételekhez való alkalmazkodás, beleértve a kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes és a kártevők vagy megbetegedések elterjedtségének alacsony szintjét felmutató térségeket

(1) A tagok biztosítják azt, hogy egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseik igazodnak azon térség egészségügyi vagy növény-egészségügyi jellemzőihez - akár egy ország, egy országrész vagy több ország teljes vagy részbeni területéről van szó -, ahonnan az áru származik, illetve ahová az árut szállítják. Valamely régió egészségügyi vagy növény-egészségügyi jellemzőinek vizsgálata során, a tagok, egyebek mellett, figyelembe veszik meghatározott megbetegedések vagy kártevők elterjedtségének szintjét, a megsemmisítést vagy ellenőrzést célzó programok működését és az illetékes nemzetközi szervezetek által kifejlesztett megfelelő ismérveket vagy iránymutatásokat.

(2) A tagok különösen a kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes, vagy a kártevők vagy a megbetegedések elterjedtségének alacsony szintjét felmutató térségek elvét ismerik el. Az ilyen térségek meghatározása során olyan tényezőket kell figyelembe venni, mint a földrajzi feltételek, ökoszisztémák, járványtani felügyelet és az egészségügyi vagy növény-egészségügyi ellenőrzések hatékonysága.

(3) Azon exportáló tagok, amelyek azt állítják, hogy területeiken belül egységes térségeik kártevőktől vagy megbetegedésektől mentesek, vagy a kártevők vagy a megbetegedések elterjedtségének szintje alacsony, ezt az ehhez szükséges bizonyítékokkal alá támasztják, abból a célból, hogy objektíven kimutatható legyen az importáló tag számára, hogy ezen térségek kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes térségek vagy a kártevők vagy megbetegedések elterjedtségének alacsony szintjét felmutató térségek, és valószínűleg azok is maradnak. Ebből a célból, kérés esetén, vizsgálathoz, teszteléshez vagy más megfelelő eljárásokhoz ésszerű hozzáférést kell biztosítani az importáló tag számára.

⁽¹⁾ Az 5. cikk (6) bekezdésének céljából egy intézkedés nem minősül a szükséges szintet meghaladó módon kereskedelemkorlátozó hatásúnak, kivéve, ha létezik egy másik olyan intézkedés, ami figyelembe véve a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságot, ésszerűen rendelkezésre áll, és ami az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjét éri el és lényegesen kevésbé kereskedelemkorlátozó hatással bír.

*7. cikk***Átláthatóság**

A tagok bejelentik az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseikben bekövetkezett változásokat és információt adnak egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseikről a B) melléklet rendelkezéseivel összhangban.

*8. cikk***Ellenőrzési, vizsgálati és jóváhagyási eljárások**

A tagok az ellenőrzési, vizsgálati és jóváhagyási eljárások során betartják a C) melléklet rendelkezéseit, beleértve az adalékanyagok használatának jóváhagyását vagy élelmiszerek, italok és takarmányok szennyezettségi tűréshatárainak megállapítását célzó nemzeti rendszereket, és más tekintetben is biztosítják, hogy eljárásaik e Megállapodás rendelkezéseivel ne legyenek ellentétesek.

*9. cikk***Technikai segítségnyújtás**

(1) A tagok egyetértenek abban, hogy elősegítik a technikai segítségnyújtást más, különösen a fejlődő ország tagok részére, akár kétoldalúan, akár az illetékes nemzetközi szervezeteken keresztül. Az ilyen támogatás, egyebek mellett, megvalósulhat a feldolgozási technológiák, a kutatás és infrastruktúra területén, beleértve a nemzeti szabályozó testületek létesítését, és öltheti tanácsadás, hitelek, adományok és segély formáját, beleértve a szakértelem, a képzés és felszerelés megszerzése céljából nyújtottakat, hogy lehetővé tegyék az ilyen országoknak, hogy alkalmazkodjanak és összhangba kerüljenek azon egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedésekkel, amelyek ahhoz szükségesek, hogy exportpiacikon az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjét elérjék.

(2) Ahol lényeges beruházások szükségesek ahhoz, hogy az exportáló fejlődő ország tag teljesítse az importáló tag egészségügyi vagy növény-egészségügyi követelményeit, az utóbbi fontolóra veszi olyan technikai támogatás nyújtását, amely lehetővé teszi a fejlődő ország tagnak, hogy fenntartsa és kiterjessze az érintett termék piacrajutási lehetőségeit.

*10. cikk***Különleges és eltérő elbánás**

(1) Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések kialakításában és alkalmazásában a tagok figyelembe veszik a fejlődő ország tagok különleges szükségleteit, különösen a legkevésbé fejlett ország tagok tekintetében.

(2) Ahol az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintje lehetőséget ad az új egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések szakaszos bevezetésére, az ezeknek való megfelelésre hosszabb időkeretet kell megszabni a fejlődő ország tagokat érdeklő termékek esetén, hogy azok export lehetőségeiket fenn tudják tartani.

(3) Azzal a szándékkal, hogy biztosítva legyen, hogy a fejlődő ország tagok eleget tudjanak tenni jelen Megállapodás rendelkezéseinek, a bizottság számára lehetővé válik, hogy kérés esetén, ezen országok számára e Megállapodás kötelezettségei alól meghatározott, időben korlátozott, részleges vagy teljes mentességet adjon, figyelembe véve azok pénzügyi, kereskedelmi és fejlesztési szükségleteit.

(4) A tagok ösztönzik és elősegítik a fejlődő ország tagok aktív részvételét az illetékes nemzetközi szervezetekben.

11. cikk

Konzultáció és vitarendezés

- (1) Az e Megállapodás hatálya alá tartozó konzultációkra és vitarendezésekre az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve, ha e Megállapodás erre vonatkozóan kifejezetten másképpen rendelkezik.
- (2) E Megállapodás hatálya alá tartozó, tudományos és műszaki kérdésekről szóló vitában egy vizsgálócsoport tanácsért folyamodik a vizsgálócsoport által kiválasztott szakértőkhöz a vitázó felekkel történő konzultáció során. Ebből a célból a vizsgálócsoport, amikor megfelelőnek tartja, tanácsadó jellegű technikai szakértői csoportot hozhat létre, vagy a vitában érintett bármelyik fél kérésére vagy saját kezdeményezésére konzultálhat az illetékes nemzetközi szervezetekkel.
- (3) Ezen Megállapodásban semmi sem korlátozhatja a tagok más nemzetközi Megállapodásokban foglalt jogait, beleértve azt, hogy más nemzetközi szervezetek keretében vagy bármely nemzetközi megállapodás részeként működő jószolgálati tevékenységet vagy vitarendezési eljárást igénybe vegyenek.

12. cikk

Működtetés

- (1) Az Egészségügyi és Növény-egészségügyi Bizottság ezennel megalakul abból a célból, hogy a konzultációk rendszeres fórumául szolgáljon. A bizottság e Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásához és annak, különösen a harmonizáció vonatkozásában fennálló céljainak elősegítéséhez szükséges feladatokat látja el. A bizottság konszenzussal hozza döntéseit.
- (2) A bizottság bátorítja és ösztönzi a tagok közötti ad hoc jellegű konzultációkat vagy tárgyalásokat meghatározott egészségügyi vagy növény-egészségügyi témákban. A bizottság bátorítja a nemzetközi szabványok, iránymutatások és ajánlások minden tag által történő alkalmazását, és ebben a vonatkozásban támogatást nyújt az élelmiszer-adalékanyagok használatának jóváhagyását, vagy az élelmiszerekben, italokban, takarmányokban előforduló szennyező anyagok túréshatárainak megállapítását célzó nemzetközi és nemzeti szintű rendszerek és megközelítések közötti integráció és koordináció céljából történő technikai konzultációk és tanulmányok megrendezéséhez, illetve elkészítéséhez.
- (3) A bizottság szoros kapcsolatot tart fenn az illetékes nemzetközi szervezetekkel az egészségügyi és növény-egészségügyi védelem területén, különösen a Codex Alimentarius Bizottsággal, a Járványos Állatbetegségek Nemzetközi Irodájával és a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény Titkárságával abból a célból, hogy biztosítva legyenek a rendelkezésre álló legjobb tudományos és technikai tanácsok e Megállapodás működtetéséhez, valamint elkerülhetővé váljon az erőfeszítések fölösleges párhuzamossága.
- (4) A bizottság kifejleszt egy eljárást a nemzetközi harmonizáció folyamatának és a nemzetközi szabványok, iránymutatások és ajánlások alkalmazásának figyelemmel kísérése céljából. Ebből a célból a bizottság, az illetékes nemzetközi szervezetekkel együtt, létrehoz egy, a nemzetközi szabványokat, iránymutatásokat vagy ajánlásokat tartalmazó listát, amely azon egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedésekre vonatkozik, amelyekről a bizottság megállapítja, hogy nagymértékben befolyásolják a kereskedelmet. A lista tartalmazza azon nemzetközi szabványok, iránymutatások vagy ajánlások tagok által történő megjelölését, melyeket azok az import feltételül szabnak, vagy melyek alapján az ezen szabványoknak megfelelő importtermékek bejuthatnak piacaikra. Azon esetekben, amikor egy tag nem nemzetközi szabványt, iránymutatást vagy ajánlást alkalmaz mint importfeltételt, ezen tag tájékoztatást ad ennek okáról és különösen arról, hogy vajon úgy ítéli-e meg, hogy a szabvány nem elég szigorú ahhoz, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjét biztosítsa. Ha egy tag módosítja álláspontját az után, hogy jelezte, hogy az import feltételül szabványokat, iránymutatásokat vagy ajánlásokat alkalmaz, ezen változásról magyarázatot ad, és tájékoztatja mind a Titkárságot, mind az illetékes nemzetközi szervezeteket, kivéve, ha ilyen bejelentést és magyarázatot a B) mellékletben foglalt eljárásokkal összefüggésben ad.

▼B

(5) A főösleges párhuzamosságok elkerülése érdekében a bizottság megfelelő módon dönthet arról, hogy felhasználja az illetékes nemzetközi szervezetekben alkalmazott eljárásokból, különösen a bejelentésekből származó információt.

(6) A bizottság valamely tag kezdeményezésére megfelelő csatornákon keresztül felkérheti az illetékes nemzetközi szervezeteket vagy azok alárendelt testületeit, hogy valamely konkrét szabványra, iránymutatásra vagy ajánlásra, beleértve a 4. pontban szereplő, a nem alkalmazás kérdésében adandó magyarázatok alapján vonatkozó meghatározott ügyeket megvizsgálják.

(7) A bizottság a WTO-egyezmény hatálybalépése után három évvel, valamint amikor erre igény mutatkozik az után, felülvizsgálja e Megállapodás működését és végrehajtását. Ahol az helyénvaló, a bizottság javaslatokat juttathat el az Árukereskedelmi Tanácshoz abból a célból, hogy egyebek mellett ezen Megállapodás végrehajtása során nyert tapasztalatokra tekintettel e Megállapodás szövege módosításra kerüljön.

*13. cikk***Végrehajtás**

A tagok e Megállapodás keretein belül teljes mértékben felelősek az abban foglalt összes kötelezettség betartásáért. A tagok határozott intézkedéseket és mechanizmusokat alkalmaznak és alkotnak annak érdekében, hogy támogassák e Megállapodás rendelkezéseinek betartását a központi kormányzerveken kívüli szervezetek esetében is. A tagok lehetőségeik függvényében olyan ésszerű intézkedéseket hoznak, melyek biztosítják, hogy a területükön működő nem állami szervezetek, valamint azon regionális szervezetek, melyeknek a területükön működő illetékes szervezetek a tagjai, eleget tegyenek e Megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek. Továbbá a tagok nem hozhatnak olyan intézkedéseket, melyek közvetlenül vagy közvetve azzal a hatással járnak, hogy olyan elvárásokat támasztanak ilyen regionális vagy nem állami szervezetekkel vagy önkormányzati szervekkel szemben, illetve azokat arra ösztönzik, hogy e Megállapodás rendelkezéseivel össze nem egyeztethető módon cselekedjenek. A tagok biztosítják, hogy csak akkor támaszkodnak a nem állami szervezetek szolgáltatásaira az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések végrehajtásánál, ha ezen szervezetek eleget tesznek e Megállapodás rendelkezéseinek.

*14. cikk***Záró rendelkezések**

A legkevésbé fejlett ország tagok a WTO hatálybalépését követő öt évig halasztják e Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását az importjukat vagy az import termékeiket érintő egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések vonatkozásában. Más fejlődő ország tagok a WTO-egyezmény hatálybalépését követő két évre halasztják el az 5. cikk 8. pontja és a 7. cikk kivételével ezen Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását az importot vagy az importtermékeket érintő meglévő egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések vonatkozásában, ha a végrehajtás szakértelem, szakmai infrastruktúra vagy erőforrások hiánya miatt nem lehetséges.

A. MELLÉKLET

MEGHATÁROZÁSOK ⁽¹⁾

1. *Egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedés*: bármely olyan intézkedés, melyet arra alkalmaznak, hogy

- a) megvédje az állati vagy növényi életet vagy egészséget a tag területén belül azoktól a kockázatoktól, melyek kártevők, megbetegedések, betegséget hordozó vagy kiváltó organizmusok megjelenésével, kialakulásával, illetve elterjedésével kapcsolatban jelentkeznek;
- b) megvédje az emberi vagy állati életet vagy egészséget a tag területén belül azoktól a kockázatoktól, amelyek adalékanyagok, szennyező anyagok, mérgeanyagok, betegséget kiváltó organizmusok élelmiszerben, italban, illetve takarmányban való jelenlétéből adódhatnak;
- c) megvédje az emberi életet vagy egészséget a tag területén belül azoktól a kockázatoktól, melyek állatok, növények vagy a belőlük készült termékek által hordozott betegségekből vagy kártevők megjelenéséből, kialakulásából vagy elterjedéséből adódhatnak; vagy
- d) megelőzze vagy korlátozza a tag területén belül a kártevők megjelenéséből, kialakulásából vagy elterjedéséből adódó egyéb károkat.

Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedések magukban foglalják az összes vonatkozó törvényt, rendeletet, rendelkezést, követelményt és eljárást, beleértve, egyebek mellett, a végtermékekkel szemben támasztott követelményeket; a feldolgozási és termelési módszereket; a tesztelési, a vizsgálati, a tanúsítási és jóváhagyási eljárásokat; a vesztegzárral kapcsolatos elbánást, beleértve az állatok vagy növények szállításával vagy szállításuk közbeni életben maradásukhoz szükséges anyagokkal összefüggő vonatkozó követelményeket; a vonatkozó statisztikai módszerekre, mintavételi eljárásokra, kockázatbecslési módszerekre vonatkozó eljárásokat; és a közvetlenül az élelmiszer biztonságával összefüggő csomagolási és címkézési követelményeket.

2. *Harmonizáció*: közös egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések megállapítása, elismerése és alkalmazása különböző tagok által.

3. Nemzetközi szabványok, iránymutatások és ajánlások:

- a) az élelmiszer biztonsága vonatkozásában a Codex Alimentarius Bizottság által, élelmiszer-adalékanyagokkal, állatgyógyászati gyógyszerek és rovarirtószerek maradványaival, szennyező anyagokkal, analitikai és mintavételi módszerekkel és a higiéniai gyakorlatra megállapított szabályzatokkal és iránymutatásokkal kapcsolatban megállapított szabványok, útmutatók és ajánlások;
- b) az állategészség és állatkórok vonatkozásában a Járványos Állatbetegségek Nemzetközi Irodája égisze alatt kialakított szabványok, útmutatók és ajánlások;
- c) a növényegészség vonatkozásában a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény Titkárságának égisze alatt, a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény keretén belül működő regionális szervezetek közreműködésével, kialakított nemzetközi szabványok, útmutatók és ajánlások; valamint
- d) azon kérdések vonatkozásában, amelyek nem tartoznak a fent említett szervezetek hatálya alá, azon vonatkozó szabványok, útmutatók és ajánlások, melyeket egyéb illetékes, minden tag számára nyitott, és a bizottság által megjelölt nemzetközi szervezetek léptettek életbe.

⁽¹⁾ Ezen meghatározások céljaira az állat fogalmába beletartoznak a halak és a vadon élő állatok, a növény fogalmába beletartoznak az erdők és a vadon élő növények, a kártevő fogalmába beletartoznak a gyomok, a szennyező anyagok fogalmába beletartoznak a rovarirtószerek, az állatgyógyászati gyógyszerek maradványai és egyéb idegen anyagok is.

▼B

4. *Kockázatbecslés*: kártevők vagy betegségek megjelenése, kialakulása vagy elterjedése valószínűségének felmérése valamely importőr tag területén belül, az alkalmazható egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedéseknek megfelelően, valamint a kapcsolódó potenciális biológiai és gazdasági következmények felmérése; vagy az élelmiszer adalékanyagok, szennyező anyagok, mérgeanyagok vagy betegséget kiváltó organizmusok élelmiszerekben, italokban és takarmányokban való jelenlétéből származó, az emberi vagy állati egészségre kedvezőtlen hatások lehetőségének felmérése.
5. *Az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintje*: a védelem azon szintje, melyet az egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedést hozó tag megfelelőnek tart ahhoz, hogy az a területén belül megvédje az emberi, állati vagy növényi életet vagy egészséget.

MEGJEGYZÉS: Számos tag erre az elvre másképpen, mint „kockázat elfogadható szintjére” hivatkozik.

6. *Kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes térség*: olyan térség, akár egy ország egész területéről, területének egy részéről vagy több ország teljes vagy részbeni területéről van szó, melyet az illetékes hatóságok úgy határoznak meg, hogy ott egy meghatározott kártevő vagy betegség nem fordul elő.

MEGJEGYZÉS: Kártevőktől vagy megbetegedésektől mentes terület körbevehet olyan területet, körül lehet véve olyan területtel, illetve szomszédos lehet olyan területtel – akár egy ország egy részén belül, akár egy olyan földrajzi területen, mely több ország teljes vagy részbeni területéből áll –, mely területen meghatározott kártevők vagy megbetegedések előfordulása tudott, de amely olyan regionális ellenőrző intézkedések alatt áll, mint amilyen például védő-, felügyelet alatt álló és ütközőzónák létrehozása, melyek elszigetelik, illetve megsemmisítik a kérdéses kártevőt vagy betegséget.

7. *A kártevők és megbetegedések elterjedtségének alacsony szintjét felmutató térség*: olyan térség, akár egy ország egész területéről, területének egy részéről vagy több ország teljes vagy részbeni területéről van szó, amelyet az illetékes hatóságok úgy határoznak meg, hogy ott egy meghatározott kártevő, illetve betegség alacsony szinten fordul elő és amely területen hatékony felügyeleti, ellenőrző és megsemmisítési intézkedések vannak érvényben.

B. MELLÉKLET

**AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS NÖVÉNY-EGÉSZSÉGÜGYI ELŐÍRÁSOK
ÁTLÁTHATÓSÁGA**

Az előírások közzététele

1. A tagok biztosítják, hogy minden egészségügyi és növény-egészségügyi előírás⁽¹⁾, melyet elfogadtak, azonnal közzétételre kerüljön oly módon, hogy azokat az érdekelt tagok megismerhessék.
2. Sürgős körülményektől eltekintve, a tagok ésszerű időt biztosítanak az egészségügyi vagy növény-egészségügyi előírások közzététele és azok hatálybalépése között abból a célból, hogy időt adjanak az exportőr tagok, különösen a legkevésbé fejlett ország tagok termelőinek, hogy termékeiket és termelési módszereiket az importőr tag követelményeihez igazítsák.

Tájékoztatási pontok

3. Minden egyes tag működtet egy olyan tájékoztatási pontot, amely azért felelős, hogy megválaszolja az érdeklődő tagok valamennyi ésszerű kérdését, valamint átadja az alábbiakra vonatkozó dokumentumokat:
 - a) a tag területén elfogadott vagy javasolt bármely egészségügyi vagy növény-egészségügyi előírás;
 - b) a tag területén működő bármely ellenőrző és vizsgálati eljárás, termeléssel és vesztegzárral kapcsolatos elbánás, rovarirtószer-tűrőhatár és az élelmiszer-adalékanyagok jóváhagyására vonatkozó eljárások;
 - c) kockázatbecslési eljárások, figyelembe vett tényezők, valamint az egészségügyi vagy növény-egészségügyi védelem megfelelő szintjének meghatározása;
 - d) a tag vagy a területén működő illetékes szervezetek tagsága és részvétele nemzetközi és regionális egészségügyi és növény-egészségügyi szervezetekben és rendszerekben, valamint e Megállapodás keretén belül működő bilaterális és multilaterális megállapodásokban és egyezményekben; ezen megállapodások és egyezmények szövege.
4. A tagok kötelesek biztosítani, hogy abban az esetben, ha érdekelt tagok dokumentumok másolatát kérik, ezen dokumentumokat, eltekintve a szállítási költségektől, a belföldieknek felszámolt áron (ha van ilyen)⁽²⁾ adják át.

Bejelentési eljárások

5. Ha egy nemzetközi szabvány, iránymutatás vagy ajánlás nem létezik, vagy egy javasolt egészségügyi vagy növény-egészségügyi előírás tartalma lényegét tekintve nem egyezik meg egy nemzetközi szabvánnyal, iránymutatással vagy ajánlással, és ha ezen előírás jelentős hatást gyakorolhat más tagok kereskedelmére, akkor a tagok:
 - a) korai szakaszban közzétesznek egy értesítést oly módon, hogy az érdekelt tagok megismerkedhessenek egy adott előírás bevezetését szolgáló javaslattal;

⁽¹⁾ Egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések, mint például törvények, rendeletek vagy utasítások, melyeket általános körben alkalmaznak.

⁽²⁾ Ha ezen Egyezmény belföldire utal, azt egy különálló vámterülettel rendelkező WTO tag esetében úgy kell értelmezni, hogy olyan természetes vagy jogi személyeket jelöl, akik állandó lakó-, illetve telephellyel vagy valóságos és tényleges ipari vagy kereskedelmi egységgel rendelkeznek az adott vámterületen belül.

▼B

- b) a Titkárságon keresztül értesítik a többi tagot az előírás által érintett termékekről és röviden megjelölik a javasolt előírás célját és indokát. Az ilyen bejelentéseknek korai szakaszban kell megtörténniük, hogy lehetőség nyíljon módosítások megtételére és megjegyzések figyelembevételére;
 - c) kérés esetén ellátják a többi tagot a javasolt előírás példányaival, és amennyiben lehetséges, megjelölik azokat a részleteket, amelyek lényegileg térnek el nemzetközi szabványoktól, iránymutatásoktól vagy ajánlásoktól;
 - d) megkülönböztetés nélkül ésszerű időt biztosítanak a többi tagnak, hogy írásban megjegyzéseket tehesse, kérés esetén megvitathassák ezen megjegyzéseket és figyelembe vehessék e megjegyzéseket és az eszmecserék eredményeit.
6. Azonban, ha egy tag számára sürgős egészségvédelmi problémák merülnek fel, vagy felmerülésük fenyeget, akkor a tag szükség szerint, figyelmen kívül hagyhat ezen melléklet 5. pontjában felsorolt lépéseket, feltéve, ha ezen tag
- a) haladéktalanul értesíti a többi tagot a Titkárságon keresztül az adott előírásról és az általa érintett termékekről, és röviden megjelöli az előírás célját és indokát, beleértve a sürgős probléma(k) természetét is;
 - b) kérés esetén a többi tag rendelkezésére bocsátja az előírás példányaikat;
 - c) lehetőséget ad a többi tagnak, hogy írásban megjegyzéseket tegyenek, kérés esetén megvitatja ezen megjegyzéseket, és figyelembe veszi e megjegyzéseket és az eszmecserék eredményeit.
7. A Titkárságnak küldött bejelentések nyelve az angol, a francia vagy a spanyol.
8. A fejlett ország tagok más tag kérésére a dokumentumok példányaikat vagy terjedelmes dokumentumok esetén, a specifikus bejelentési kötelezettség alá eső dokumentumok összefoglalóit angolul, franciául vagy spanyolul azok rendelkezésére bocsátják.
9. A Titkárság haladéktalanul körözteti a bejelentés példányaikat az összes tag, valamint az érdekelt nemzetközi szervezetek részére, és felhívja a fejlődő ország tagok figyelmét bármely olyan bejelentésre, mely olyan termékekre vonatkozik, melyhez különleges érdekeik fűződnek.
10. A tagok ezen melléklet 5., 6., 7. és 8. pontja szerinti bejelentési eljárásokra vonatkozó rendelkezések nemzeti szinten történő végrehajtása felelőseként egyetlen központi kormányzati hatóságot jelölnek ki.

Általános fenntartások

11. Ezen Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy
- a) a tervezetek részleteit, illetve példányaikat meg kellene adni, vagy a szöveget tagok nyelvétől különböző nyelven kellene megjelentetni, kivéve az ezen melléklet 8. pontjában foglaltakat; vagy
 - b) a tagok bizalmas információkat tárjanak fel, ami megakadályozná az egészségügyi vagy növény-egészségügyi jogszabályok végrehajtását, vagy amelyek sértenék egyes vállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit.

C. MELLÉKLET

ELLENŐRZÉSI, VIZSGÁLATI ÉS JÓVÁHAGYÁSI ELJÁRÁSOK ⁽¹⁾

1. A tagok bármely eljárás vonatkozásában biztosítják, hogy ellenőrzik és biztosítják az egészségügyi vagy növény-egészségügyi előírások teljesítését, valamint
 - a) ezen eljárásokat indokolatlan késés nélkül és az importtermékek vonatkozásában a hasonló hazai termékek esetében érvényesítetttnél nem kedvezőtlenebb módon folytatják le, és fejezik be;
 - b) kérés esetén minden eljárás egységes átfutási időtartamát nyilvánosságra hozzák, vagy az átfutás várható időtartamát közlik a kérelmezővel; ha kérelmet kapnak, az illetékes hatóság haladéktalanul megvizsgálja a dokumentáció teljességét és a kérelmezőt minden hiányosságról pontosan és teljeskörűen informálja; az illetékes hatóság, amilyen hamar csak lehetséges, pontosan és teljeskörűen elküldi a kérelmezőnek az eljárás eredményét úgy, hogy az, ha szükséges, kijavító intézkedéseket teheszen; még ha a kérelem hiányos is, a kérelmező kérése esetén az illetékes hatóság ameddig lehetséges, folytatja az eljárást; és kérés esetén a kérelmezőt tájékoztatja az eljárás állásáról, az esetleges késedelmek magyarázatával együtt;
 - c) szükséges szintre korlátozzák a tájékoztatási követelményeket a megfelelő ellenőrzési, vizsgálati és jóváhagyási eljárásokhoz, beleértve az adalékanyagok használatának jóváhagyásához vagy az élelmiszerekben, italokban vagy takarmányokban található szennyező anyagokra vonatkozó tűrési-határok megállapításához;
 - d) az importtermékekre vonatkozó azon információk bizalmas kezelése, melyek az ellenőrzéssel, vizsgálattal és jóváhagyással kapcsolatban felmerülnek, a hazai termékek esetében érvényesítetttnél nem kedvezőtlenebb módon, és úgy érvényesül, hogy megvalósuljon a jogos kereskedelmi érdekek védelme;
 - e) bármely, egy adott termék egy példányára vonatkozó ellenőrzési, vizsgálati és jóváhagyási követelmény az ésszerű és szükséges szintre korlátozódik;
 - f) bármely díj, melyet importtermékekre vonatkozó eljárás esetén vetnek ki, a hasonló hazai termékre vagy bármely más tagtól származó hasonló termékre kivetetthez képest méltányos legyen, és nem haladja meg a szolgáltatás tényleges költségét;
 - g) azonos feltételeket alkalmaznak mind az import, mind a hazai termékek mintavételi eljárásaihoz használt berendezések elhelyezésénél annak érdekében, hogy a minimumra csökkenjen a kérelmezők, importőrök, exportőrök vagy megbízottjaik számára jelentkező kényelmetlenség;
 - h) ha egy termék jellemzőit megváltoztatják, annak az alkalmazandó előírások fényében történt ellenőrzése és vizsgálata után, az így átalakított termékre vonatkozó eljárást arra a szintre korlátozzák, mely szükséges ahhoz, hogy meghatározzák, hogy elegendő bizonyosság áll-e fenn arra nézve, hogy a termék még megfelel a vonatkozó előírásoknak; valamint, hogy
 - i) működtetnek egy olyan eljárást, melynek keretében az ilyen eljárások lefolytatásával kapcsolatban felmerülő panaszokat felülvizsgálják és a panasz beigazolódása esetén az intézkedéseket kiigazítják.

Ha egy importőr tag az élelmiszer-adalékanyagok jóváhagyására vagy az élelmiszerben, italokban és takarmányokban fellelhető szennyező anyagok tűrési-határainak megállapítására vonatkozó olyan rendszert működtet, amely megakadályozza vagy korlátozza az ilyen termékeknek, jóváhagyás hiánya esetén, hazai piacra való bejutását, akkor az importőr tag köteles mérlegelni a vonatkozó nemzetközi szabványoknak a piacrajutás feltételeként történő használatát mindaddig, amíg végleges döntés nem születik.

⁽¹⁾ Az ellenőrzési, vizsgálati és jóváhagyási eljárások egyebek mellett magukban foglalják a mintavételi, tesztelési és tanúsítási eljárásokat.

▼B

2. Ahol egy egészségügyi vagy növény-egészségügyi intézkedés nem a termelés szintjén jelöl ki ellenőrzést, az a tag, amelynek területén a termelés folyik, az ilyen ellenőrzésekhez, valamint az ellenőrző hatóságok munkájának megkönnyítéséhez a szükséges segítséget megadja.
3. E Megállapodásban semmi sem értelmezhető oly módon, hogy az megakadályozza a tagokat abban, hogy saját területükön ésszerű vizsgálatokat folytassanak.

MEGÁLLAPODÁS A TEXTIL- ÉS RUHÁZATI TERMÉKEKRŐL

A TAGOK

emlékeztetve arra, hogy Punta del Estében a miniszterek megegyeztek abban, hogy „a textil- és ruházati területen folyó tárgyalások olyan módozatok kialakítását célozzák, melyek lehetővé teszik ezen szektor majdani integrálását a GATT-ba, a GATT megerősített szabályai és szabályozása alapján, ezáltal hozzájárulva a kereskedelem további liberalizálásához is”;

emlékeztetve arra is, hogy a Kereskedelmi Tárgyalások Bizottsága 1989 áprilisi döntésében megállapodás született arról, hogy az integrálás folyamata a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának befejezését követően, és jelleget tekintve progresszíven kezdődik;

emlékeztetve továbbá arra, hogy megállapodás született arról, hogy a legkevésbé fejlett ország tagok különleges elbánásban részesülnek;

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

1. cikk

(1) E Megállapodás olyan rendelkezéseket állapít meg, amelyeket a tagok a textil- és ruházati szektor 1994. évi GATT-ba való integrálásának átmeneti időszakában alkalmaznak.

(2) A tagok megállapodnak abban, hogy a 2. cikk (18) bekezdésében és a 6. cikk (6) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezéseket olyan módon alkalmazzák, hogy lehetővé tegyék a kis szállítók piacrajtási lehetőségeinek jelentős növelését, valamint a textil- és ruházati kereskedelem területére újonnan belépők üzletileg jelentős kereskedelmi lehetőségeinek fejlesztését⁽¹⁾.

(3) A tagok megfelelő figyelemmel vannak azon tagok helyzetére, amelyek 1986 óta nem fogadták el a nemzetközi textilkereskedelmi megállapodást (e Megállapodásban a továbbiakban: MFA) meghosszabbító jegyzőkönyveket, és amennyire lehetséges, különleges elbánást biztosítanak számukra e Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazása során.

(4) A tagok megállapodnak abban, hogy a gyapottermelő exportőr országok sajátos érdekei a velük való konzultációk révén tükröződnek e Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásában.

(5) Annak érdekében, hogy előmozdítsák a textil- és ruházati szektornak az 1994. évi GATT-ba foglalását, a tagok folyamatos autonóm iparági alkalmazkodást és megnövelt versenyt tesznek lehetővé piacaikon.

(6) A megállapodás eltérő rendelkezése hiányában e Megállapodás nem befolyásolja a tagoknak a WTO-egyezményben és a multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezéseiben foglalt jogait és kötelezettségeit.

(7) Azokat a textil- és ruházati termékeket, amelyekre e Megállapodás vonatkozik, a melléklet tartalmazza.

2. cikk

(1) Az MFA 4. cikke alapján fenntartott, vagy annak 7., illetve 8. cikke alapján bejelentett, a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző napon érvényben lévő bilaterális megállapodásokban foglalt összes mennyiségi korlátozást, ideértve a korlátozási szinteket, a növekedési ütemeket és a rugalmassági rendelkezéseket is, az ilyen korlátozásokat fenntartó tagok az e Megállapodás hatálybalépését

⁽¹⁾ Amennyire lehetséges, a legkevésbé fejlődő ország tagokból származó export szintén kedvezményezettje lehet e rendelkezésnek.

▼B

követő 60 napon belül részletesen bejelentik a 8. cikk alapján létrehozott Textilipari Felügyeleti Szervnek (e Megállapodásban a továbbiakban: TMB). A tagok megállapodnak abban, hogy minden olyan korlátozásra, mely az 1947. évi GATT szerződő felei között állt fenn, és érvényben van a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző napon, a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától fogva e Megállapodás rendelkezései az irányadóak.

(2) A TMB minden tag számára tájékoztatásul megküldi ezeket a bejelentéseket. Bármelyik tag számára nyitva áll a lehetőség, hogy a bejelentések közzétételétől számított 60 napon belül felhívja a TMB figyelmét bármely észrevételre, melyet a bejelentésekre vonatkozólag helyénvalónak ítél. Ezen észrevételeket tájékoztatási célból el kell juttatni a többi tagnak. A TMB adott esetben ajánlásokat tehet az érintett tagoknak.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján bejelentendő korlátozás 12 hónapos időszaka nem esik egybe a WTO-egyezmény hatálybalépését közvetlenül megelőző 12 hónapos időszakkal, akkor az érintett tagok kölcsönösen megállapodnak a korlátozás időszakának az egyezmény évéhez⁽¹⁾ történő hozzáigazítását szolgáló rendelkezésekben, és e cikk alkalmazására figyelemmel megállapítják az ilyen korlátozások elvi bázisszintjét. Az érintett tagok megállapodnak abban, hogy kérésre azonnal konzultációkat kezdenek ilyen kölcsönös megállapodás elérése céljából. Bármely ilyen megállapodás figyelembe veszi – többek között – az elmúlt évek szál lításainak kialakult szezonális jellemzőit. Ezen konzultációk eredményeit be kell jelenteni a TMB-nek, amely, amennyiben helyénvalónak ítéli, ajánlásokat tesz az érintett tagoknak.

(4) Az (1) bekezdés alapján bejelentett korlátozásokat úgy kell tekinteni, hogy azok az illető tagok által a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző napon alkalmazott ilyenfajta korlátozások összességét képezik. Semmilyen, akár termékekre, akár tagokra vonatkozó új korlátozás sem vezethető be, csak e Megállapodás rendelkezései, vagy az 1994. évi GATT vonatkozó rendelkezései alapján⁽²⁾. Azon korlátozásokat, melyeket nem jelentettek be a WTO-egyezmény hatálybalépését követő 60 napon belül, haladéktalanul el kell törölni.

(5) Bármely egyoldalú intézkedés, melyet az MFA 3. cikke alapján, a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően hoztak, fenntartható a benne foglalt időtartamon belül, de 12 hónapnál nem hosszabb ideig, ha azt az MFA keretein belül létrehozott Textilipari Ellenőrző Szerv (e Megállapodásban a továbbiakban: TSB) felülvizsgálta. Ha a TSB-nek nem lett volna lehetősége az ilyen egyoldalú intézkedés felülvizsgálatára, akkor a TMB fogja azt felülvizsgálni az MFA 3. cikke szerinti intézkedésekre irányadó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően. Az MFA 4. cikke alapján, a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően alkalmazott, vita tárgyát képező, bármely intézkedést, melyet a TSB-nek nem volt alkalma felülvizsgálni, a TMB szintén felülvizsgálja az ilyen felülvizsgálatra alkalmazandó MFA szabályoknak és eljárásoknak megfelelően.

(6) A WTO-egyezmény hatálybalépésének napján minden tag az 1994. évi GATT-ba foglalja azon termékeket, melyek a tagnak a mellékletben szereplő termékekre vonatkozó 1990. évi teljes importjának a HR-sorok vagy kategóriák szerint nem kevesebb mint 16 %-át tették ki. Az integrálandó termékek a következő négy csoportból foglalnak magukban termékeket: fűszergyapjúk és fonalak, szövetek, feldolgozott textilipari termékek és ruházati cikkek.

⁽¹⁾ Az egyezmény éve azt a 12 hónapos időszakot jelenti, mely a WTO-egyezmény hatálybalépésének időpontján, majd azt követően 12 hónaponként kezdődik.

⁽²⁾ A vonatkozó 1994. évi GATT rendelkezések nem tartalmazzák a XIX. cikket az 1994. évi GATT-ba még fel nem vett termékek vonatkozásában, kivéve, ha erről a melléklet 3. pontja kifejezetten rendelkezik.

▼B

(7) Az érintett tagok a (6) bekezdés értelmében megtett intézkedések minden részletét bejelentik az alábbiak szerint:

a) azon tagok, melyek az (1) bekezdés alá eső korlátozásokat tartanak fenn, vállalják, függetlenül a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától, hogy az ilyen részleteket az 1994. április 15-i miniszteri határozatban meghatározottnál nem későbbi időpontban bejelentik a GATT Titkárságnak. A GATT Titkárság haladéktalanul, tájékoztatásul megküldi ezen bejelentéseket a többi résztvevőnek. Ezen bejelentéseket - a megalakulása után - a TMB rendelkezésére kell bocsátani az alábbi (21) bekezdés céljaira;

b) azon tagok, melyek a 6. cikk (1) bekezdése szerint fenntartották a jogot, hogy alkalmazzák a 6. cikk rendelkezéseit, ezen részleteket a WTO-egyezmény hatálybalépését követő 60 napnál nem később, vagy azon tagok esetében, amelyekre az 1. cikk (3) bekezdése vonatkozik, nem később, mint a WTO-egyezmény hatálybalépését követő 12. hónap végén bejelentik. A TMB tájékoztatás és felülvizsgálat céljából megküldi e bejelentéseket a többi tagnak és a (21) bekezdés szerint felülvizsgálja őket.

(8) A fennmaradó termékeket, azaz azon termékeket, melyeket nem integráltak az 1994. évi GATT-ba a (6) bekezdés szerint, a HR sorok vagy kategóriák alapján három szakaszban kell integrálni a következők szerint:

a) a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 37. hónap első napján azon termékeket, amelyek a tagnak a mellékletben szereplő termékekre vonatkozó 1990. évi teljes importjának legalább 17 %-át tették ki. Az integrálandó termékek a következő négy csoportból foglalnak magukban termékeket: fűszergyapjúk és fonalak, szövetek, feldolgozott textilipari termékek és ruházati cikkek;

b) a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 85. hónap első napján azon termékeket, amelyek a tagnak a mellékletben szereplő termékekre vonatkozó 1990. évi teljes importjának legalább 18 %-át tették ki. Az integrálandó termékek a következő négy csoportból foglalnak magukban termékeket: fűszergyapjúk és fonalak, szövetek, feldolgozott textilipari termékek és ruházati cikkek;

c) a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 121. hónap első napján a textil- és ruházati szektor teljesen integrálódik az 1994. évi GATT-ba, e Megállapodás alapján alkalmazott valamennyi korlátozás eltörlésre kerül.

(9) Azon tagok, melyek a 6. cikk (1) bekezdésének értelmében bejelentették azon szándékukat, miszerint nem tartják fenn a jogot a 6. cikk rendelkezéseinek alkalmazására, e Megállapodás céljainak értelmében úgy tekintendők, hogy textil- és ruházati termékeiket integrálták az 1994. évi GATT-ba. Az ilyen tagok mentesülnek a (6)-(8), valamint a (11) bekezdés rendelkezéseinek teljesítése alól.

(10) E Megállapodásban semmi sem gátol meg egy tagot, amely a (6) vagy (8) bekezdés értelmében integrációs programot nyújtott be abban, hogy az ilyen programban megadottnál korábban integráljon termékeket az 1994. évi GATT-ba. Bármilyen termék ilyenfajta integrációja azonban egy megállapodási év kezdetekor lép hatályba, és a részleteket legalább három hónappal azelőtt a TMB-nek be kell jelenteni, hogy az azt minden tagnak eljuttathassa.

(11) Az egyes integrációs programokat, a (8) bekezdés értelmében, hatálybalépésüket megelőzően legalább 12 hónappal részletesen be kell jelenteni a TMB-nek, és ezeket a TMB minden tagnak eljuttatja.

▼B

(12) A (8) bekezdésben említett, a fennmaradó termékekre vonatkozó korlátozások bázisszintjeit az (1) bekezdésben említett korlátozási szintek képezik.

(13) E Megállapodás 1. szakaszának ideje alatt (a WTO-egyezmény hatálybalépésétől a 36. hónappal bezárólag) az MFA keretén belüli bilaterális megállapodások minden korlátozási szintjét – melyek érvényben voltak a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző 12 hónapban – évente legalább az egyes korlátozásokra meghatározott és azt 16 %-kal megnövelt növekedési ütemmel kell emelni.

(14) Ha az Árukereskedelmi Tanács vagy a Vitarendezési Testület a 8. cikk (12) bekezdése alapján másként nem dönt, a fennmaradó minden egyes korlátozás szintjét a Megállapodás következő szakaszainak ideje alatt évente legalább a következők szerint kell emelni:

a) a 2. szakaszban (a WTO-egyezmény hatálybalépésének 37-84. hónapjáig bezárólag) az egyes korlátozásokra az 1. szakaszra meghatározott, azt még 25 %-kal megnövelt növekedési ütemmel;

b) a 3. szakaszban (a WTO-egyezmény hatálybalépésének 85-120. hónapjáig bezárólag) a vonatkozó korlátozásokra a 2. szakaszra meghatározott, azt még 27 %-kal megnövelt növekedési ütemmel.

(15) E Megállapodásban semmi sem gátol egy tagot abban, hogy bármely, e cikk alapján fenntartott, az átmeneti időszak bármely megállapodási évének kezdetén hatályban levő korlátozást eltöröljön, feltéve, ha az eltörlés hatálybalépését megelőzően legalább három hónappal ezt az érintett exportőr tagnak és a TMB-nek bejelenti. Az előzetes bejelentésre nyitva álló időszak a korlátozás alá eső tag egyetértésével 30 napra csökkenthető. A TMB az ilyen bejelentéseket minden tagnak eljuttatja. Figyelembe véve a korlátozások e bekezdésben célul kitűzött eltörlését, az érintett tagok figyelembe veszik a más tagokból származó hasonló exportnak nyújtott elbánást is.

(16) A rugalmassági rendelkezések, azaz a swing, carryover és carry forward, melyek az e cikk rendelkezései szerint fenntartott összes korlátozásra alkalmazandók, azonosak azokkal, melyeket az MFA bilaterális megállapodásai a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző 12 hónapos időszakra tartalmaznak. Mennyiségi keret nem állapítható meg és nem tartható fenn a swing, carryover és carry forward kombinált igénybevételére.

(17) Ha ezen cikk bármely rendelkezésének végrehajtásával kapcsolatban a tagok adminisztratív rendelkezéseket tartanak szükségesnek, azok az érintett tagok közötti megállapodások tárgyát képezik. Bármiféle ilyen rendelkezést a TMB részére be kell jelenteni.

(18) Azon tagok számára, amelyek exportja a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző napon korlátozás alá esik, és amely korlátozások 1,2 vagy ennél alacsonyabb százalékot képviselnek valamely importőr tag által 1991. december 31-én alkalmazott és ezen cikk alapján bejelentett korlátozások teljes mennyiségéből, jelentősen javítani kell export piacrajutási lehetőségeket a WTO-egyezmény hatálybalépésekor, e Megállapodás időtartama alatt a (13) és (14) bekezdésben meghatározott növekedési ütemek egy szakasszal történő előrehozatala vagy legalább azonos értékű, kölcsönös megegyezés alapján hozott, a bázisszintek, a növekedési és rugalmassági rendelkezések más összetételére vonatkozó változtatások útján. Az ilyen javításokat a TMB részére be kell jelenteni.

▼B

(19) E Megállapodás érvényességi ideje alatt bármely esetben, amikor egy tag egy adott termék vonatkozásában védintézkedést kezdeményez az 1994. évi GATT XIX. cikke alapján abban az egyéves időszakban, amely a terméknek az 1994. évi GATT-ba e cikk rendelkezései szerint történő integrálását közvetlenül követi, a XIX. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, ahogy azt a Védintézkedésekről szóló Megállapodás értelmezi, kivéve a (20) bekezdésben meghatározottakat.

(20) Ahol ilyen intézkedést nem vámjellegű eszközök révén alkalmaznak, az érintett importőr tag bármely exportőr tag kérésére, melynek exporttermékei olyanok, hogy e Megállapodás alapján korlátozás alá esnek a védintézkedés kezdeményezését közvetlenül megelőző egy éves időszak alatt bármikor, úgy alkalmazza azt az intézkedést, ahogy azt az 1994. évi GATT XIII. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírja. Az ilyen intézkedést az exportőr tagnak kell működtetnie. Az alkalmazott szint nem csökkentheti az érintett exportot egy közelmúltbeli reprezentatív időszak szintje alá, melyet rendszerint az érintett tagból származó exportnak az utolsó olyan három reprezentatív éve átlagából képeznek, melyre statisztikák rendelkezésre állnak. Továbbá, ha a védintézkedést egy évnél hosszabb ideig tartják fenn, az alkalmazott szintet az alkalmazás ideje alatt fokozatosan, szabályos időközönként liberalizálni kell. Ilyen esetekben az exportőr tag nem gyakorolhatja a lényegileg azonos engedmények, vagy más kötelezettségek felfüggesztésének jogát az 1994. évi GATT XIX. cikke (3) bekezdésének a) pontja alapján.

(21) A TMB folyamatos felülvizsgálat alatt tartja e cikk végrehajtását. Bármely tag kérésére felülvizsgál bármely adott ügyet, mely e cikk rendelkezéseinek végrehajtásával függ össze. Az ilyen tagok részvételre történő felkérését követően 30 napon belül megfelelő ajánlásokat vagy megállapításokat tesz az érintett tag vagy tagok számára.

3. cikk

(1) A WTO-egyezmény hatálybalépését követő 60 napon belül azon tagok, melyek textil- és ruházati termékekre korlátozásokat tartanak fenn⁽¹⁾ (amelyek különböznek az MFA alapján fenntartott és a 2. cikk rendelkezései alá tartozó korlátozásoktól), akár összhangban állnak az 1994. évi GATT-tal, akár nem a) azokat részletesen bejelentik a TMB-nek; vagy b) eljuttatják a TMB-hez az ezekről szóló azon bejelentéseket, amelyeket bármely más WTO testületnek benyújtottak. A bejelentések, ahol ez alkalmazható, információt nyújtanak a korlátozás bármilyen 1994. évi GATT szerinti jogalapjára vonatkozóan, beleértve azokat az 1994. évi GATT rendelkezéseket is, amelyekre alapulnak.

(2) Azon tagok, amelyek az (1) bekezdés alá eső korlátozásokat tartanak fenn, kivéve azokat, melyek valamely 1994. évi GATT rendelkezés szerinti jogalappal rendelkeznek

a) a WTO-egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül összhangba hozzák az 1994. évi GATT-tal, és ezt a TMB részére tájékoztatásul bejelentik; vagy

b) fokozatosan megszüntetik egy program szerint, melyet a korlátozásokat fenntartó tag legkésőbb hat hónappal a WTO-egyezmény hatálybalépésének napját követően benyújt a TMB-nek. Ezen program rendelkezik az összes korlátozásnak az e Megállapodás érvényességi idejét meg nem haladó időszakon belül történő megszüntetéséről. A TMB ajánlásokat tehet az érintett tag számára az ilyen programot illetően.

(3) E Megállapodás érvényességi ideje alatt a tagok tájékoztatásul a TMB-nek benyújtják azokat a bejelentéseket, melyeket bármely más WTO testületnek nyújtottak be a textil- és ruházati termékeket érintő új korlátozásokról, vagy az érvényben levő, az 1994. évi GATT bármely rendelkezése alapján fenntartott korlátozásokban bekövetkező bármely változásról, azok hatálybalépésétől számított 60 napon belül.

⁽¹⁾ A korlátozások minden egyoldalú mennyiségi korlátozást, kétoldalú megegyezést és más hasonló hatású intézkedést jelölnek.

▼ B

(4) Bármely tag számára nyitva áll az a lehetőség, hogy ellenbejelentést tegyen a TMB-nek tájékoztatás céljából az 1994. évi GATT szerinti jogalapra, vagy bármely olyan korlátozásra vonatkozóan, melyet esetlegesen nem jelentettek be e cikk rendelkezései alapján. A megfelelő WTO testületnél bármely tag eljárást kezdeményezhet az ilyen bejelentéseket illetően a vonatkozó 1994. évi GATT rendelkezések és eljárások alapján.

(5) A TMB az e cikk szerint benyújtott bejelentéseket tájékoztatásul eljuttatja az összes tagnak.

4. cikk

(1) A 2. cikkben szereplő, valamint a 6. cikk alapján alkalmazott korlátozókat az exportőr tagnak kell működtetnie. Az importőr tagok nem kötelezhetők arra, hogy elfogadjanak a 2. cikk alapján bejelentett, vagy a 6. cikk alapján alkalmazott korlátozásokat meghaladó mennyiségű szállítást.

(2) A tagok megállapodnak abban, hogy az olyan változások bevezetése, mint például a textil, illetve ruházati termékekre vonatkozó gyakorlatban, szabályokban, eljárásokban, osztályozásban történő változások, beleértve azon módosításokat is, melyek a Harmonizált Rendszerhez kapcsolódnak, az e Megállapodás alapján bejelentett vagy alkalmazott korlátozások végrehajtásában és működtetésében: nem boríthatja fel az e Megállapodásban érintett tagok közötti jogok és kötelezettségek egyensúlyát; nem befolyásolhatja hátrányosan egy tag piacrajutási lehetőségét sem; nem akadályozhatja az ilyen lehetőségek teljes kihasználását, illetve nem bomlaszthatja az e Megállapodás alapján folyó kereskedelmet.

(3) Ha egy terméket, amely a korlátozásnak csak egy részét képezi, a 2. cikk rendelkezései alapján integráció céljából bejelentettek, a tagok megegyeznek, hogy az adott korlátozás szintjében történő bármilyen módosítás nem boríthatja fel az e Megállapodásban érintett tagok közötti jogok és kötelezettségek egyensúlyát.

(4) Ha azonban a (2) és (3) bekezdésben említett módosítások szükségessé válnak, a tagok megállapodnak abban, hogy az ilyen módosítást kezdeményező tag tájékoztatja az érintett tagot vagy tagokat, és amikor csak lehetséges, konzultációkat kezdeményez velük az ilyen módosítás bevezetését megelőzően azzal a céllal, hogy kölcsönösen elfogadható megoldást érjenek el a megfelelő és méltányos kiigazítás érdekében. A tagok továbbá megállapodnak abban, hogy amikor a konzultáció a bevezetés előtt nem valósítható meg, az ilyen módosítást kezdeményező tag az érintett tag kérésére, ha lehetséges, 60 napon belül konzultál az érintett tagokkal, hogy kölcsönösen elfogadható megoldást érjenek el a megfelelő és méltányos kiigazítás érdekében. Ha kölcsönösen kielégítő megoldást nem sikerül elérni, bármely, érintett tag az ügyet a TMB elé utalhatja, hogy az, a 8. cikk rendelkezései alapján ajánlásokat tegyen. Ha a TSB-nek nem lett volna lehetősége, hogy felülvizsgálja a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően bevezetett ilyen jellegű módosításokra vonatkozó vitát, akkor ezen vitát a TMB vizsgálja felül az MFA által az ilyen felülvizsgálatokra alkalmazandó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően.

5. cikk

(1) A tagok megállapodnak abban, hogy átszállítás, más útvonalra történő terelés, a származási országra vagy helyre vonatkozó hamis nyilatkozat és a hivatalos dokumentumok hamisítása útján való kijátszás e Megállapodás végrehajtását akadályozza meg abban, hogy az a textil- és ruházati szektort az 1994. évi GATT-ba integrálja. Ennek megfelelően a tagok létrehozzák a szükséges jogi rendelkezéseket és/vagy adminisztratív eljárásokat ezen kijátszások elleni fellépés céljaira. A tagok továbbá megállapodnak abban, hogy hazai törvényeikkel és eljárásaikkal összhangban teljes mértékben együttműködnek, hogy a kijátszásból adódó problémákat kezeljék.

▼B

(2) Ha bármelyik tag úgy véli, hogy e Megállapodást átszállítás, más útvonalra történő terelés, a származási országra vagy helyre vonatkozó hamis nyilatkozat vagy a hivatalos dokumentumok meghamisítása útján kijátsszák és semmilyen, vagy nem megfelelő intézkedések történnek ezen kijátszás kezelésére és/vagy ellenintézkedések fogantatására, akkor ezen tag konzultál az érintett taggal, illetve tagokkal abból a célból, hogy kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak. Az ilyen konzultációkat azonnal el kell kezdeni, és amennyiben lehetséges, 30 napon belül lefolytatni. Ha nem sikerül kölcsönösen kielégítő megoldást elérni, az ügyet bármelyik érintett tag a TMB elé utalhatja, hogy az arra ajánlásokat tegyen.

(3) A tagok megállapodnak abban, hogy hazai törvényeikkel és eljárásaikkal összhangban megteszik a szükséges lépéseket, hogy területükön belül megelőzzék, kinyomozzák a Megállapodást kijátszó gyakorlatot, illetve, amennyiben helyénvaló, az ellen peres és/vagy közigazgatási eljárást indítanak. A tagok megállapodnak abban, hogy hazai törvényeikkel és eljárásaikkal összhangban e Megállapodás tényleges vagy állítólagos kijátszásának esetében megállapítják a vonatkozó tényállást az import, export helyén, és ahol az helyénvaló, az átszállítás helyszínein. A tagok megállapodnak abban, hogy az ilyen, a hazai törvényekkel és előírásokkal összhangban álló együttműködés kérésre és eseti alapon magában foglalja a kijátszás azon módjainak kinyomozását, melyek a korlátozást fenntartó taghoz irányuló, korlátozás alá eső exportot növelik; az okmányok, levelezések, jelentések és más vonatkozó információk lehetőség szerinti cseréjét és üzemeltetéseket és üzemi kapcsolattartásokat elősegítését. A tagok törekednek arra, hogy fényt derítsenek bármely tényleges vagy állítólagos kijátszás esetének körülményeire, beleértve az érintett exportőrök és importőrök abban játszott szerepét.

(4) Ahol nyomozás eredményeképpen elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, hogy kijátszás történt (pl. bizonyíték áll rendelkezésre a valós származási országra vagy helyre és a kijátszás körülményeire vonatkozólag), a tagok megállapodnak abban, hogy megfelelő intézkedéseket tesznek, hogy a problémát a szükséges mértékben kezeljék. Ezen intézkedések magukban foglalhatják az áru beléptetésének megtagadását, vagy ha az áru már belépett, a tényleges származási országra vagy helyre vonatkozó korlátozási szintek kiigazítását, kellő figyelemmel a tényleges körülményekre és származási ország vagy hely szerepére. Ahol bizonyíték áll rendelkezésre azon tagok szerepére vonatkozóan, ahol az árut átszállították, ezen intézkedések magukban foglalhatják az ezekre a tagokra vonatkozó korlátozások bevezetését. Bármely ilyen intézkedés, beleértve időzítésüket és alkalmazási körüket, az érintett tagok közötti kölcsönösen kielégítő megoldást célzó konzultációk megtartása után hajtható végre, valamint azt teljes körű indoklással be kell jelenteni a TMB-nek. Az érintett tagok a konzultációk során a problémát más módon történő orvoslásában is megállapodhatnak. Bármilyen, ilyen alapon hozott megállapodást is be kell jelenteni a TMB-nek, és a TMB, ha megfelelőnek ítéli, ajánlásokat tehet az érintett tagoknak. Ha kölcsönösen kielégítő megoldást nem sikerült elérni, bármely érintett tag a TMB elé viheti az ügyet haladéktalan felülvizsgálat és ajánlás megtétele céljából.

(5) A tagok figyelembe veszik, hogy a kijátszással kapcsolatos ügyekbe belekeveredhetnek olyan szállítmányok, melyek tranzitként haladnak át egy országon vagy területen, és a tranzit helyén változtatás vagy átalakítás nem történt rajtuk. A tagok figyelembe veszik, hogy az ilyen tranzitterületek számára az ilyen szállítmányok ellenőrzése esetleg általánosan nem megvalósítható.

(6) A tagok megállapodnak abban, hogy a rosttartalomra, mennyiségekre, az áru leírására vagy osztályozására vonatkozó hamis nyilatkozatok szintén megakadályozzák e Megállapodás céljának elérését. Ha bizonyíték áll rendelkezésre, hogy bármilyen hamis nyilatkozat született kijátszási célból, a tagok megállapodnak abban, hogy a hazai törvényekkel és eljárásokkal összhangban megfelelő intézkedéseket kell tenni az érintett exportőrök vagy importőrök ellen. Ha bármelyik tag úgy látja, hogy e Megállapodást ilyen hamis nyilatkozattal kijátsszák, és

▼B

semmilyen vagy nem megfelelő adminisztratív intézkedést tettek, hogy kezeljék az ilyen kijátszást és/vagy ellenintézkedéseket fogantatosítsanak az ilyennel szemben, akkor ezen tagnak haladéktalanul konzultálnia kell az érintett taggal abból a célból, hogy kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak. Ha nem sikerül megoldást találni, az ügyet bármely érintett tag a TMB elé viheti, hogy az ajánlásokat tegyen. Ezen rendelkezés nem kívánja meggátolni a tagokat abban, hogy technikai kiigazításokat tegyenek, ha a nyilatkozatokban nem szándékos hibák találhatók.

6. cikk

(1) A tagok elismerik, hogy az átmeneti időszak alatt szükséges lehet egy specifikus védintézkedés mechanizmus (eMegállapodásban a továbbiakban: átmeneti védintézkedés) alkalmazása. Az átmeneti védintézkedést bármelyik tag alkalmazhatja azon termékekre, melyek e Megállapodás mellékletében találhatók, kivéve azokat, melyek a 2. cikk rendelkezései alapján az 1994. évi GATT-ba integrálódtak. Azoknak a tagoknak, melyek nem tartanak fenn a 2. cikk rendelkezései alá eső korlátozásokat, a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 60 napon belül bejelentik a TMB-nek, hogy fenn kívánják-e tartani e cikk rendelkezései alkalmazásának jogát, vagy sem. Azon tagok, melyek nem fogadták el az MFA-t 1986 óta kiterjesztő Jegyzőkönyveket, a WTO-egyezmény hatálybalépését követő hat hónapon belül teszik meg e bejelentéseket. Az átmeneti védintézkedést a lehető legritkábban kell alkalmazni, összhangban e Megállapodás intézkedéseivel és az e Megállapodás keretében folyó integrációs folyamat hatékony végrehajtásával.

(2) E cikk értelmében, egy tag ténymegállapítása alapján akkor lehet védintézkedést életbe léptetni⁽¹⁾, ha igazolásra kerül, hogy egy adott terméket olyan nagy mennyiségben importálnak a tag területére, hogy az súlyos károkat okoz, vagy súlyos károk felléptével ténylegesen fenyeget a hasonló, és/vagy közvetlenül konkurens termékeket előállító hazai ipar számára. A súlyos kárt vagy felléptének tényleges veszélyét bizonyíthatóan az adott terméknek a teljes importon belül megnövekedett mennyiségének kell okoznia, és nem olyan egyéb tényezőknek, mint a technológiai változások vagy a fogyasztói ízlés megváltozása.

(3) A súlyos kár vagy fellépte tényleges veszélyének megállapításakor - amint arra a 2. cikkben utalás történt - a tag megvizsgálja azon import hatását az adott iparág helyzetére, ahogyan azok olyan idevágó közgazdasági változók módosulásaiban tükröződnek, mint az output, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a készletállomány, a piaci részesedés, a kivitel, a bérek, a foglalkoztatottság, a belföldi árak, a nyereség és a beruházás; de melyek egyike, akár önmagában, akár más tényezőkkel együtt, sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Bármely intézkedést, melyet e cikk rendelkezései alapján hoztak, az érintett tagok között kell alkalmazni. Azon tagot vagy tagokat, amelyeknek a (2) és (3) bekezdésben leírt súlyos kár vagy felléptének tényleges veszélye tulajdonítható, az ilyen tagtól vagy tagoktól egyenként származó tényleges vagy közelgő hirtelen és számottevő importnövekedés⁽²⁾, valamint az egyéb forrásokból származó importtal összevetett importszint, piacrészesedés és a kereskedelmi ügyletek egy összehasonlítható szintjén vett import és belföldi árak alapján kell meghatározni; ezen tényezők egyike, akár önmagában, akár más tényezőkkel együtt, sem ad szükségszerűen döntő útmutatást. Ilyen védintézkedés nem alkalmazható olyan tag exportjára, melynek az adott termékbeli exportja e Megállapodás szerint már korlátozás alá esik.

⁽¹⁾ Vámunió önálló egységként vagy egyik tagállama nevében is alkalmazhat védintézkedést. Ha a vámunió mint önálló egység alkalmaz védintézkedést, e Megállapodás szerinti súlyos kár vagy felléptének tényleges veszélye megállapításához szükséges összes követelménynek a vámunióban mint egészben fennálló körülményeken kell alapulniuk. Ha a védintézkedéseket egyik tagállam nevében alkalmazza, a súlyos kár vagy felléptének tényleges veszélye meghatározásához szükséges összes követelménynek az abban a tagállamban fennálló körülményeken kell alapulnia, és az intézkedésnek az adott tagállamra kell korlátozódnia.

⁽²⁾ Egy ilyen közelgő növekedésnek mérhetőnek kell lennie, és nem állapítható meg a létezése állítás, feltételezés vagy a pusztán lehetőség felmerülése, pl. az exportőr tagnál megtalálható termelési kapacitás megléte alapján.

▼B

(5) Súlyos kár vagy fellépte tényleges veszélyének a védintézkedés bevezetésének céljából történő megállapításának érvényességi időtartama, nem lépheti túl a kezdeti bejelentéstől számított 90 napot, amint azt a (7) bekezdés tartalmazza.

(6) Az átmeneti védintézkedés alkalmazása során különös figyelmet kell fordítani az exportőr tagok érdekeire, a következők szerint:

a) a legkevésbé fejlett ország tagoknak jelentősen kedvezőbb elbánást kell nyújtani, mint amelyet ezen bekezdésben megjelölt egyéb ország tagok csoportjának nyújtanak, lehetőleg minden elemében, de legalább az általános feltételek tekintetében;

b) azon tagoknak, melyeknek teljes textil- és ruházatiexport-mennyisége a többi tag teljes exportmennyiségével összehasonlítva kicsi, és csak alacsony százalékban részesülnek az adott terméknek az importőr taghoz irányuló teljes importjából, a (8), (13) és (14) bekezdésben megadott gazdasági mutatók megállapításakor megkülönböztetett és kedvezőbb elbánást kell nyújtani. Ezen szállítók az 1. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően különös figyelemben részesülnek kereskedelmük fejlesztésének jövőbeli lehetőségei, és annak szükségessége kapcsán, hogy kereskedelmi mennyiségű importot engedélyezzenek tőlük;

c) az olyan gyapjútermelő fejlődő ország tagtól származó gyapjútermékek esetében, melyek gazdasága, valamint textil- és ruházati kereskedelme a gyapjúszelektortól függ, melyek teljes textil- és ruházati exportja majdnem kizárólag gyapjútermékekből tevődik össze, és amelyek textil- és ruházati kereskedelmének nagysága az importőr tagok piacain viszonylag kicsi, ezen tagok exportálási szükségleteire különös figyelmet kell fordítani a kvótaszintek, növekedési ütemek és rugalmasság mérlegelésénél;

d) kedvezőbb elbánást kell biztosítani egy tag azon, textil- és ruházati termékekből álló újrabehozatala számára, melyeket ez a tag egy másik taghoz exportált feldolgozásra és az azt követő visszaszállításra, amint azt az importőr tag törvényei és gyakorlata meghatározza, és ami kielégítő ellenőrző és igazoló eljárások alá van vetve, ha ezen termékek olyan tagtól kerülnek behozatalra, melynek ez a fajta kereskedelem teljes textil- és ruházati exportjának jelentős hányadát képviseli.

(7) Az a tag, mely védintézkedés bevezetését tervezi, konzultációt kezdeményez azzal a taggal vagy tagokkal, melyeket ez az intézkedés érintene. A konzultációra való felkéréshez a lehető legfrissebb, specifikus és vonatkozó tényszerű információkat kell csatolni, különösen a következők vonatkozásában: a) a (3) bekezdésben említett tényezők, melyek alapján az intézkedést hozó tag a súlyos kárt, vagy felléptének tényleges veszélyét megállapította, és b) a (4) bekezdésben említett tényezők, melyek alapján a tag védintézkedést készül bevezetni az érintett tag vagy tagok vonatkozásában. Az e cikk alapján tett felkérést illetően az információnak a lehető legszorosabban a termelés beazonosítható szegmensére és a (8) bekezdésben megjelölt referencia időszakra kell vonatkoznia. Az intézkedést hozó tag jelzi azt a meghatározott szintet is, melyre a szóban forgó terméknek az érintett tagtól vagy tagoktól történő importját korlátozni tervezi; ez a szint nem lehet alacsonyabb a (8) bekezdésben megjelölt szintnél. A konzultációt kérő tag ezzel egyidejűleg értesíti a TMB elnökét a konzultációkérésről, beleértve a (3) és (4) bekezdésben kiemelt tényszerű adatokat a javasolt korlátozási szinttel együtt. Az elnök informálja a TMB tagjait a konzultációkérésről, megjelölve a kérelmező tagot, a szóban forgó terméket és a kérést kézhez kapó tagot. Az érintett tag vagy tagok haladéktalanul válaszolnak a felkérésre és a konzultációkat késedelem nélkül megtartják, valamint rendszerint a felkérés kézhezvételétől számított 60 napon belül befejezik.

▼B

(8) Ha a konzultáció során kölcsönös az egyetértés abban, hogy a helyzet korlátozás bevezetését teszi szükségessé az érintett tagból vagy tagokból származó adott termék exportjára, a korlátozás szintjét nem lehet a konzultáció kérését megelőzően két hónappal véget ért tizenkét hónapos időszak alatti, az érintett tagból származó export vagy import tényleges szintjénél alacsonyabban meghatározni.

(9) A megállapodás szerinti korlátozó intézkedés részleteiről a megegyezés megszületését követő 60 napon belül értesíteni kell a TMB-t. A TMB határozza meg, hogy a megállapodás igazolható-e e cikk rendelkezései alapján. A TMB-nek megállapításának megtételéhez rendelkeznie kell a TMB elnöke számára eljuttatott, a (7) bekezdésben említett tényszerű adatokkal, valamint bármely más, az érintett tagok által nyújtott vonatkozó információval. A TMB olyan ajánlásokat tehet az érintett tagoknak, amelyeket helyénvalónak ítél.

(10) Ha azonban a konzultációra való felkérés kézhezvételétől számított 60 nap letelte után sem született megállapodás a tagok között, az a tag, amely a védintézkedés bevezetését tervezte, alkalmazhatja a korlátozást az import vagy export időpontja alapján e cikk rendelkezéseivel összhangban a konzultáció 60 napos időszaka utáni 30 napon belül, és ezzel egy időben ezen tag a TMB elé viheti az ügyet. A tagok bármelyike előtt nyitva áll, hogy az ügyet a 60 napos időszak lejárta előtt a TMB elé utalja. Bármelyik esetben a TMB haladéktalanul lefolytatja az ügy vizsgálatát, beleértve a súlyos kár vagy fellépte tényleges veszélyének és okainak megállapítását, és 30 napon belül megfelelő ajánlásokat tesz az érintett tagoknak. Az ilyen vizsgálatok lefolytatásához a TMB-nek rendelkeznie kell a TMB elnöke számára eljuttatott, a (7) bekezdésben említett tényszerű adatokkal, valamint bármely más, az érintett tagok által nyújtott vonatkozó információval.

(11) Rendkívüli és kritikus körülmények között, mikor a késedelem nehezen korrigálható károkat okozna, a (10) bekezdésben foglalt intézkedés ideiglenesen életbe léptethető azzal a feltétellel, hogy a konzultációra való felkérés és a TMB-nek való bejelentés az intézkedés bevezetésétől számított öt munkanapon belül megtörténik. Abban az esetben, ha a konzultációk nem hoznak megegyezést, a TMB-nek a konzultációk befejeztekor, de mindenképpen legkésőbb az intézkedés végrehajtásának napját követő 60 napon belül be kell jelenteni. A TMB haladéktalanul lefolytatja az ügy vizsgálatát és 30 napon belül ajánlásokat tesz az érintett tagoknak. Abban az esetben, ha a konzultációk mégis megállapodásra vezetnek, a tagok bejelentést tesznek a TMB-nek annak létrejöttékor, de mindenképpen legkésőbb az intézkedés végrehajtását követő 90 napon belül. A TMB olyan ajánlásokat tehet az érintett tagoknak, amelyeket helyénvalónak ítél.

(12) Az e cikk alapján életbe léptetett intézkedéseket egy tag fenntarthatja: a) három évre kiterjedően hosszabítás nélkül, vagy b) a terméknek az 1994. évi GATT-ba való integrálásáig, amelyik elsőként következik be.

(13) Ha a korlátozó intézkedés egy évnél hosszabb ideig marad érvényben, akkor a következő évekre vonatkozó szint az első évre meghatározott szint legalább évi 6 %-os növekedési ütemmel emelt szintje lesz, hacsak másként nem igazolták a TMB-nek. Az illető termék korlátozási szintje két egymást követő év esetében bármelyik évben túlléphető 10 %-os carry forward-dal és/vagy carryover-rel, melyben a carry forward nem képviselhet 5 %-nál többet. Semmilyen mennyiségi korlátozás nem hozható a carryover, a carry forward és a (14) bekezdés rendelkezésének kombinált alkalmazására.

▼B

(14) Ha egy tag adott másik országból származó egynél több termékre tart fenn e cikk alapján korlátozást, akkor a megállapodás szerinti korlátozási szint e cikk rendelkezéseinek megfelelően mindegyik termék vonatkozásában 7 %-kal túlléphető, feltéve hogy a korlátozás alá eső export teljes mennyisége nem lépi túl az e cikk alapján így módon korlátozott termékekre vonatkozó szintek megállapodás szerinti közös mértékegység alapján képzett összegét. Ahol ezen termékek korlátozásának időszakai nem esnek egybe egymással, ezen rendelkezést bármely egymást átfedő időszakra időrányosan kell alkalmazni.

(15) Ha egy termékre e cikk alapján védintézkedést alkalmaznak olyan esetben, amikor az adott termékre korábban az MFA alapján, a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőző 12 hónapos időszakban, vagy e Megállapodás 2. vagy 6. cikke alapján valamely korlátozás volt érvényben, az új korlátozási szint a (8) bekezdésben meghatározott szint lesz, kivéve, ha az új korlátozás

- a) a korábbi korlátozás eltörléséről szóló 2. cikk (15) bekezdésében említett bejelentés napjától számított egy éven belül, vagy
- b) az MFA vagy e cikk rendelkezéseinek értelmében életbe léptetett korábbi korlátozás megszüntetésétől számított egy éven belül lép hatályba, mely esetben a korlátozás szintje nem lehet alacsonyabb mint i. annak az utolsó 12 hónapos időszak korlátozási szintje, mely alatt a termék korlátozás alatt állt, vagy ii. e cikk (8) bekezdésében megadott korlátozási szint.

(16) Ha egy tag, amely nem tart fenn a 2. cikk alapján korlátozást, úgy dönt, hogy alkalmaz ilyen e cikk rendelkezéseinek értelmében, akkor megfelelő rendelkezéseket hoz, amelyekkel: a) teljeskörűen figyelembe vesz olyan tényezőket, mint az export- és importügyletekben szokásos rendes kereskedelmi gyakorlat alapján megállapított áruosztályozás és mennyiségi egységek, mind a szálösszetételt, mind hazai piacának azonos szegmenséért folytatott verseny feltételeit illetően, valamint b) óvakodnak a túlkategorizálástól. A (7) vagy (11) bekezdés szerinti konzultációkérés az ilyen intézkedésekre vonatkozó összes információt tartalmazza.

7. cikk

(1) Az integrációs folyamat részeként, és hivatkozással az Uruguayi Forduló eredményeként a tagok által vállalt meghatározott kötelezettségekre, minden tag olyan intézkedéseket hoz, amelyek szükségesek lehetnek az 1994. évi GATT szabályai és szabályozása betartásához, hogy

- a) jobb piacrjutási lehetőségeket érjenek el a textil- és ruházati termékek esetében olyan intézkedések alkalmazásán keresztül, mint a vámcökkentések és lekötések, a vámok kívüli korlátozások csökkentése vagy eltörlése és a vám, az adminisztratív, illetve az engedélyezési formalitások megkönnyítése;
- b) a tisztességes és méltányos kereskedelmi feltételekre vonatkozó politikák alkalmazását biztosítsák, melyek olyan területeken érintik a textil- és ruházati szektort, mint a dömping- és antidömpingszabályok és eljárások, szubvenciók és kiegyenlítő intézkedések, valamint a szellemi tulajdonjogok védelme; és
- c) a textil- és ruházati szektoron belüli importellenes megkülönböztetést elkerüljék, amikor az általános kereskedelempolitikai célok elérését segítő intézkedéseket hoznak.

Ezen intézkedések nem sérthetik a tagoknak az 1994. évi GATT alapján fennálló jogait és kötelezettségeit.

▼B

(2) A tagok az (1) bekezdésben megjelölt intézkedéseket, amelyek kihatással vannak e Megállapodás végrehajtására, bejelentik a TMB-nek. Amennyiben ezeket már más WTO testületnek bejelentették, akkor az eredeti bejelentésre hivatkozó összefoglalás is elegendő, hogy ezen bekezdés követelményeit kielégítse. Bármely tag számára nyitva áll a lehetőség, hogy ellenbejelentést tegyen a TMB-nek.

(3) Ha bármely tag úgy ítéli meg, hogy egy másik tag nem tette meg a (1) bekezdésben megjelölt intézkedéseket, és ezáltal az e Megállapodás szerinti jogok és kötelezettségek egyensúlya felborul, az ügyet az illetékes WTO testület elé viheti és informálhatja a TMB-t. A WTO testület bármely ezt követően tett megállapításai vagy következtetései a TMB által készített átfogó jelentés részét képezik.

8. cikk

(1) Annak érdekében, hogy ellenőrizzék e Megállapodás végrehajtását, hogy az e Megállapodás rendelkezéseinek alapján megtett intézkedéseket és azoknak az e Megállapodással való összhangját vizsgálhassák, és hogy az e Megállapodásban kifejezetten előírt intézkedéseket végrehajtsák, a Textilipari Felügyeleti Szerv (TMB) ezennel létrejön. A TMB egy elnökből és tíz tagból áll. tagsága kiegyensúlyozott, széleskörűen képviseli a tagokat, biztosítva a tagok megfelelő időközönként történő cserélődését. A TMB tagokat az Árukereskedelmi Tanács által kijelölt tagok nevezik ki, akik feladatkörüket személyre szóló megbízás alapján látják el.

(2) A TMB kialakítja saját működési eljárásait. Egyetértés van arról azonban, hogy a TMB-n belüli konszenzus nem kívánja meg azon tagok által kinevezett tagok beleegyezését és egyetértését, amelyek a TMB felülvizsgálata alatt álló, még el nem döntött ügyben érintettek.

(3) A TMB állandó szervezetnek tekintendő és szükség szerint ülésezik, hogy teljesíteni tudja az e Megállapodás szerintmegha tározott feladatkörét. A tagok által, e Megállapodás vonatkozó cikkei alapján benyújtott bejelentések és információk alapján végzi munkáját, mely információk kiegészülhetnek bármilyen egyéb további információval vagy szükséges részlettel, amelyeket a tagok szolgáltatnak, vagy amelyekről a TMB úgy dönt, hogy kéri tőlük. A TMB támaszkodhat a más WTO testületektől származó bejelentésekre és jelentésekre, valamint más, megfelelőnek ítélt forrásokra is.

(4) A tagok megfelelő konzultációs lehetőséget biztosítanak egymás számára az e Megállapodás működését érintő bármely ügyet illetően.

(5) Az e Megállapodás által előírt bilaterális konzultációkon kölcsönösen egyetértéssel bíró megoldás hiányában a TMB bármelyik tag kérésére, az ügy alapos és haladéktalan kivizsgálását követően, ajánlásokat tesz az érintett tagoknak.

(6) Bármely tag kérésére a TMB haladéktalanul felülvizsgál bármilyen adott ügyet, amelyről az adott tag úgy ítéli meg, hogy az e Megállapodás alapján érdekeit sérti, és amely esetében a tag és az érintett tag vagy tagok közötti konzultációk nem hoztak kölcsönösen kielégítő megoldást. Ilyen ügyekben a TMB olyan észrevételeket tehet, amelyeket az érintett tag számára és a (11) bekezdésben leírt felülvizsgálat céljaira megfelelőnek ítélt.

(7) Mielőtt a TMB kialakítja ajánlásait vagy észrevételeit, kéri azon tagok részvételét, amelyek közvetlenül érintettek lehetnek a szóban forgó ügyben.

▼B

(8) Bármikor, ha a TMB-t ajánlások tételére vagy ténymegállapításra kéri fel, akkor az ezt lehetőleg 30 napon belül teszi meg, hacsak e Megállapodás alapján más időtartam nem lett kijelölve. Minden így született ajánlást vagy megállapítást közölni kell a közvetlenül érintett tagokkal. Mindezen ajánlásokat vagy megállapításokat közölni kell az Árukereskedelmi Tanáccsal is, tájékoztatás céljából.

(9) A tagok törekszenek a TMB ajánlásainak teljes körű elfogadására; a TMB megfelelő felügyeletet gyakorol ezen ajánlások végrehajtása fölött.

(10) Ha egy tag úgy ítéli meg, hogy nem képes a TMB ajánlásainak megfelelni, ennek okait közli a TMB-vel az ajánlások kézhezvételétől számított egy hónapon belül. A megadott okok alapos megvizsgálását követően a TMB haladéktalanul további olyan ajánlásokat ad ki, melyeket helyénvalónak ítél. Ha ezen további ajánlások kiadása után is megoldatlan marad az ügy, bármelyik tag a Vitarendezési Testület elé viheti az ügyet és hivatkozhat az 1994. évi GATT XXIII. cikkének (2) bekezdésére, valamint a Vitarendezési Egyetértés vonatkozó rendelkezéseire.

(11) Annak érdekében, hogy e Megállapodás végrehajtását felügyelje, az Árukereskedelmi Tanács minden egyes integrációs szakasz vége előtt egy átfogó felülvizsgálati eljárást folytat le. A TMB, hogy segítse ezen felülvizsgálatot, legkésőbb öt hónappal minden egyes szakasz vége előtt átfogó jelentést továbbít az Árukereskedelmi Tanácsnak, mely e Megállapodásnak a felülvizsgálat alatt álló szakaszban való végrehajtásáról szól, különösen az integrációs folyamatot, az átmeneti védintézkedés mechanizmusa alkalmazását és az 1994. évi GATT szabályainak és szabályozásának - ahogyan ezeket a 2., 3., 6. és 7. cikk meghatározza - alkalmazását illető ügyekben. A TMB átfogó jelentése az általa az Árukereskedelmi Tanács részére helyénvalónak ítélt ajánlásokat is tartalmazhatja.

(12) Az általa folytatott felülvizsgálat fényében az Árukereskedelmi Tanács konszenzus alapján, általa megfelelőnek ítélt döntéseket hoz, hogy biztosítsa, hogy az e Megállapodásban megtestesülő jogok és kötelezettségek egyensúlya ne sérüljön. A 7. cikkben említett ügyekkel kapcsolatos bármely esetlegesen felmerülő vita megoldásának érdekében a Vitarendezési Testület a 9. cikkben kijelölt végső időpont sérelme nélkül engedélyezheti a 2. cikk (14) bekezdésének kiigazítását a soron következő szakasz felülvizsgálata céljából bármely olyan tagot illetően, amelyről úgy találja, hogy az nem tesz eleget az e Megállapodás szerinti kötelezettségeinek.

9. cikk

E Megállapodást és az abban foglalt minden korlátozást a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 121. hónap első napján el kell törölni, mely napon a textil- és ruházati szektor teljes mértékben integrálódik az 1994. évi GATT-ba. E Megállapodás meghosszabbítása nem lehetséges.

MELLÉKLET

AZ E MEGÁLLAPODÁS HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERMÉKEK LISTÁJA

1. E melléklet felsorolja a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer (HR) kódjai által hatszámjegyű szinten meghatározott textil- és ruházati termékeket.
2. A 6. cikk rendelkezései szerinti védintézkedéseket adott textil- és ruházati termékekre, nem pedig önmagukban a HR sorok alapján kell meghozni.
3. E Megállapodás 6. cikkének rendelkezései szerinti védintézkedések nem alkalmazhatók:
 - a) fejlődő ország tagok háziipari kézziszövött szövet vagy ilyen kézziszövött szövetből kézzel készült háziipari termékei vagy hagyományos népi kézműipari textil- és ruházati termékei exportjára, feltéve, hogy az ilyen termékeket az érintett tagok között létrehozott rendelkezések szerint megfelelően igazolták;
 - b) hagyományos kereskedelemben részt vevő textiltermékekre, melyek kereskedelmileg lényeges mennyiségben 1982 előtt a nemzetközi kereskedelemben részt vettek, mint például táskák, zsákok, szőnyeg fonákoldal kikészítések, kötéláru, bőröndök, gyékényfonatok, gyékényszőnyeg és szőnyegek, melyek tipikusan olyan rostokból készültek, mint a juta, a kókuszrost, a szizál, a manilakender, maguey, valamint a henequen;
 - c) tisztaselyemből készült termékekre.

Ilyen termékekre az 1994. évi GATT XIX. cikkének rendelkezései alkalmazandók, ahogyan azokat a védintézkedésekről szóló megállapodás értelmezi.

A Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer (HR) nomenklatúrája XI. Áruosztályában (textilipari alapanyagok és textilárúk) szereplő termékek

HR-kód	Termékmegnevezés
50. Árucsoport	Selyem
5004.00	Selyemfonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű és a selyemhulladékból készült fonal kivételével
5005.00	Fonal selyemhulladékból, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5006.00	Fonal selyemből és selyemhulladékból, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben; selyemhernyó bél
5007.10	Szövet burettselyemből, mns
5007.20	Más szövet legalább 85 tömeg% selyem vagy selyemhulladék- (a burettselyem kivételével) tartalommal
5007.90	Tiszta selyemszövet
51. Árucsoport	Gyapjú, finom és durva állati szőr; lószőr, fonal és szövet
5105.10	Kártolt gyapjú
5105.21	Fésült gyapjú darabokban
5105.29	Fésűsgyapjú és más fésült gyapjú, kivéve a fésült gyapjút darabokban

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5105.30	Kártolt vagy fésült finom állati szőr
5106.10	Kártolt gyapjúfonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, legalább 85 tömeg% gyapjútartalommal
5106.20	Kártolt gyapjúfonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, 85 tömeg%-nál kevesebb gyapjútartalommal
5107.10	Fésűsgyapjú fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, legalább 85 tömeg% gyapjútartalommal
5107.20	Fésűsgyapjú fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, 85 tömeg%-nál kevesebb gyapjútartalommal
5108.10	Finom állati szőrből készült kártolt fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5108.20	Finom állati szőrből készült fésűs fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5109.10	Gyapjúból és finom állati szőrből készült fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben, legalább 85 tömeg% gyapjú vagy finom állati szőr tartalommal
5109.90	Gyapjúból és finom állati szőrből készült fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben, kevesebb mint 85 tömeg% gyapjú vagy finom állati szőr tartalommal
5110.00	Durva állati szőrből vagy lószőrből készült fonal
5111.11	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet kártolt gyapjúból vagy kártolt finom állati szőrből, legalább 300 gr/m ²
5111.19	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet kártolt gyapjúból vagy kártolt finom állati szőrből, legfeljebb 300 gr/m ²
5111.20	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó kártolt gyapjúból vagy kártolt finom állati szőrből, mesterséges vagy szintetikus végtelen szállal kevert szövet
5111.30	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó kártolt gyapjúból vagy kártolt finom állati szőrből, mesterséges vagy szintetikus vágott szállal kevert szövet
5111.90	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet kártolt gyapjúból vagy kártolt finom állati szőrből, mns
5112.11	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet, fésűsgyapjúból vagy fésűs finom állati szőrből, legfeljebb 200 gr/m ² tömegű
5112.19	Legalább 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet, fésűsgyapjúból vagy fésűs finom állati szőrből, legalább 200 gr/m ² tömegű
5112.20	Legfeljebb 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet, fésűsgyapjúból vagy fésűs finom állati szőrből, mesterséges vagy szintetikus végtelen szállal kevert

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5112.30	Legfeljebb 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet, fésűsgyapjúból vagy fésűs finom állati szőrből, mesterséges vagy szintetikus vágott szállal kevert
5112.90	Legfeljebb 85 tömeg% gyapjút vagy finom állati szőrt tartalmazó szövet, fésűsgyapjúból vagy fésűs finom állati szőrből, mns
5113.90	Szövet durva állati szőrből vagy lószőrből
52. Árucsoport	Pamut
5204.11	Pamut varrocérna, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal
5204.19	Pamut varrocérna, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, kevesebb mint 85 tömeg% pamuttartalommal
5204.20	Pamut varrocérna, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben
5205.11	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legalább 714,29 dtex finomsági számmal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.12	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 714,29, illetve 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.13	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 232,56 és 192,31 dtex finomsági szám között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.14	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 192,31 és 125 dtex finomsági szám között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.15	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 125 dtex finomsági szám alatt, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.21	Egyágú pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legalább 714,29 dtex finomsági számú, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.22	Egyágú pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 714,29, illetve 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.23	Egyágú pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 232,56 és 192,31 dtex finomsági szám között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.24	Egyágú pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 192,31 és 125 dtex finomsági szám között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
5205.25	Egyágú pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 125 dtex finomsági szám alatt, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5205.31	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.32	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.33	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, nem fésült rostból 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 232,56 és 192,31 dtex között, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.34	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 és 125 dtex között, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.35	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, nem fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.41	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.42	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.43	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 és 192,31 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.44	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal, fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 és 125 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5205.45	Több egyágú szálból sodort vagy cérnázott pamutfonal fésült rostból, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.11	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5206.12	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.13	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 és 192,31 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.14	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 és 125 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.15	Egyágú pamutfonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.21	Egyágú fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.22	Egyágú fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.23	Egyágú fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 és 192,31 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.24	Egyágú fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 és 125 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.25	Egyágú fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5206.31	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.32	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.33	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 és 192,31 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5206.34	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 192,31 és 125 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.35	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, nem fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.41	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legalább 714,29 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.42	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 714,29 és 232,56 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.43	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 232,56 és 192,31 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.44	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma 192,31 és 125 dtex között, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5206.45	Több egyágú szálból sodrott vagy cérnázott fonal, fésült rostból, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, finomsági száma legfeljebb 125 dtex, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5207.10	Pamutfonal a varrócérna kivételével, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben
5207.90	Pamutfonal a varrócérna kivételével, legfeljebb 85 tömeg% pamuttartalommal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben
5208.11	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ² , fehérítetlen
5208.12	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ² és 200 gr/m ² között, fehérítetlen
5208.13	Sávolykötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérítetlen
5208.19	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5208.21	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ² , fehérített
5208.22	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 100 gr/m ² és 200 gr/m ² között, fehérített
5208.23	Sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített
5208.29	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített, mns
5208.31	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ² , festett
5208.32	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 100 gr/m ² és 200 gr/m ² között, festett
5208.33	Sávolykötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , festett
5208.39	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , festett, mns
5208.41	Különböző színű fonalakból szőtt vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ²
5208.42	Különböző színű fonalakból szőtt vászonkötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 100 gr/m ² és 200 gr/m ² között
5208.43	Különböző színű fonalakból szőtt sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamut tartalommal, legfeljebb 200 gr/m ²
5208.49	Különböző színű fonalakból szőtt sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamut tartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , mns
5208.51	Vászonkötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 100 gr/m ² , nyomott
5208.52	Vászonkötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, 100 gr/m ² és 200 gr/m ² között, nyomott
5208.53	Sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott
5208.59	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott, mns
5209.11	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen
5209.12	Sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5209.19	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns
5209.21	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérített
5209.22	Sávolykötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérített
5209.29	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , fehérített, mns
5209.31	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , festett
5209.32	Sávolykötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , festett
5209.39	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , festett, mns
5209.41	Különböző színű fonalából szőtt vászonkötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ²
5209.42	Denim szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ²
5209.43	Denim szöveten kívüli, különböző színű fonalából szőtt, más sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ²
5209.49	Másféle szövet, különböző színű fonalából szőtt, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , mns
5209.51	Vászonkötésű pamutszövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , nyomott
5209.52	Sávolykötésű szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , nyomott
5209.59	Másféle szövet, legalább 85 tömeg% pamuttartalommal, több mint 200 gr/m ² , nyomott, mns
5210.11	Vászonkötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérítetlen
5210.12	Sávolykötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérítetlen

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5210.19	Másféle pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns
5210.21	Vászonkötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített
5210.22	Sávolykötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített
5210.29	Másféle szövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített, mns
5210.31	Vászonkötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , festett
5210.32	Sávolykötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , festett
5210.39	Másféle szövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , festett, mns
5210.41	Különböző színű fonalakból szőtt, vászonkötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ²
5210.42	Különböző színű fonalakból szőtt, sávolykötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ²
5210.49	Másféle különféle színű fonalakból szőtt pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , mns
5210.51	Vászonkötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott
5210.52	Sávolykötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott
5210.59	Másféle pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott, mns
5211.11	Vászonkötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen
5211.12	Sávolykötésű pamutzövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5211.19	Másféle pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns
5211.21	Vászonkötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérített
5211.22	Sávolykötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérített
5211.29	Másféle pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , fehérített, mns
5211.31	Vászonkötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , festett
5211.32	Sávolykötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , festett
5211.39	Másféle pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , festett, mns
5211.41	Különféle színű fonalakból szőtt, vászonkötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ²
5211.42	Denim szövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ²
5211.43	Különféle színű fonalakból szőtt sávolykötésű pamutszövet, a denim kivételével 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ²
5211.49	Különféle színű fonalakból szőtt másféle pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , mns
5211.51	Vászonkötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , nyomott
5211.52	Sávolykötésű pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , nyomott
5211.59	Másféle pamutszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb pamuttartalommal, mesterséges vagy szintetikus szállal keverve, több mint 200 gr/m ² , nyomott, mns
5212.11	Másféle pamutszövet, nem több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns
5212.12	Másféle pamutszövet, legfeljebb 200 gr/m ² , fehérített, mns
5212.13	Másféle pamutszövet, legfeljebb 200 gr/m ² , festett, mns

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
5212.14	Különféle színű szálakból szőtt másféle pamutszövet, legfeljebb 200 gr/m ² , mns
5212.15	Másféle pamutszövet, legfeljebb 200 gr/m ² , nyomott, mns
5212.21	Másféle pamutszövet, több mint 200 gr/m ² , fehérítetlen, mns
5212.22	Másféle pamutszövet, több mint 200 gr/m ² , fehérített, mns
5212.23	Másféle pamutszövet, több mint 200 gr/m ² , festett, mns
5212.24	Különféle színű szálakból szőtt másféle pamutszövet, több mint 200 gr/m ² , mns
5212.25	Másféle pamutszövet, több mint 200 gr/m ² , nyomott, mns
53. Árucsoport	Más növényi textilszál; papírfonal és papírszövet
5306.10	Lenfonal, egyágú
5306.20	Lenfonal, többágú, sodrott vagy cérnázott
5307.10	Jutafonal vagy más textilháncs rostból készült fonal, egyágú
5307.20	Jutafonal vagy más textilháncs rostból készült fonal, többágú sodrott vagy cérnázott
5308.20	Valódi kenderfonal
5308.90	Fonal más növényi rostból
5309.11	Lenszövet, legalább 85 tömeg% lentartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5309.19	Lenszövet, legalább 85 tömeg% lentartalommal, fehérítetlen vagy a fehérített kivételével
5309.21	Lenszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb lentartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5309.29	Lenszövet, 85 tömeg%-nál kevesebb lentartalommal, fehérítetlen vagy a fehérített kivételével
5310.10	Jutaszövet vagy más textilháncs rostból készült szövet, fehérítetlen
5310.90	Jutaszövet vagy más textilháncs rostból készült szövet, kivéve a fehérítetlent
5311.00	Más növényi textil rostból készült szövet papírfonalból
54. Árucsoport	Szintetikus vagy mesterséges végtelen szálak
5401.10	Szintetikus vagy mesterséges végtelen szálból készült varrocérna
5401.20	Mesterséges végtelen szálból készült varrocérna
5402.10	Nagy szakítószilárdságú fonal nejlonból vagy más poliamidból, a varrocérna és a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5402.20	Nagy szakítószilárdságú fonal poliészterből, kivéve a varrocérnát és a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonalat
5402.31	Nejlonból vagy más poliamidokból készült terjedelmesített fonal az egyes egyágú szálak finomsági száma kevesebb mint 50 tex, kivéve a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonalat, mns
5402.32	Nejlonból vagy más poliamidokból készült terjedelmesített fonal az egyes egyágú szálak finomsági száma több mint 50 tex, kivéve a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonalat, mns
5402.33	Poliészter szálból készült terjedelmesített fonal a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5402.39	Szintetikus szálból készült terjedelmesített fonal, mns, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.41	Nejlonból vagy más poliamidokból készült fonal, egyágú, sodratlan, mns, a kereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.42	Fonal poliészterből, terjedelmesítéshez részlegesen előkészítve, egyágú, sodratlan, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5402.43	Poliészterből készült fonal, egyágú, sodratlan, mns, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.49	Szintetikus szálból készült fonal, egyágú, sodratlan, mns, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.51	Nejlonból vagy más poliamidokból készült fonal, egyágú, méterenként 50-nél több sodrattal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.52	Poliészter fonal, egyágú, méterenként 50-nél több sodrattal, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5402.59	Szintetikus szálból készült fonal, egyágú, méterenként 50-nél több sodrattal, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5402.61	Nejlonból vagy más poliamid szálból készült fonal, többágú, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5402.62	Poliészter fonal, többágú, méterenként 50-nél több sodrattal, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5402.69	Szintetikus szálból készült fonal, többágú, méterenként 50-nél több sodrattal, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5403.10	Nagy szakítószilárdságú viszkóza-selyem fonal a varrocérna és a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.20	Terjedelmesített mesterséges végtelen szálból készült fonal, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5403.31	Viszkóza-selyemből készült fonal, egyágú, sodratlan, mns, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.32	Viszkóza-selyemből készült fonal, egyágú, méterenként több mint 120 sodrattal, mns, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.33	Cellulóz-acetátból készült fonal, egyágú, mns, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.39	Mesterséges végtelen szálból készült fonal, egyágú, mns, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.41	Viszkóza-selyemből készült fonal, többágú, mns, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.42	Cellulóz-acetátból készült fonal, többágú, mns kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5403.49	Mesterséges végtelen szálból készült fonal, többágú, mns, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5404.10	Szintetikus, legalább 67 dtex finomsági számú monofil, melynek keresztmetszete bármilyen irányban legfeljebb 1 mm
5404.90	Szintetikus anyagból készült, legfeljebb 5 mm széles szalag, és hasonló
5405.00	Mesterséges, végtelen legalább 67 dtex finomsági számú monofil, melynek keresztmetszete bármely irányban legfeljebb 1 mm; mesterséges anyagból készült, legfeljebb 5 mm széles szalag, és hasonló
5406.10	Szintetikus végtelen szálból készült fonal a varrócérna kivételével, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben
5406.20	Mesterséges végtelen szálból készült fonal a varrócérna kivételével, a kiskereskedelemben szokásos kiserelésben
5407.10	Nagy szakítószilárdságú nejlón vagy más poliamid vagy poliészter fonalból készült szövet
5407.20	Szintetikus végtelen szálú fonalból, szalagból vagy hasonló termékből készült szövet
5407.30	A XI. Áruosztályhoz tartozó megjegyzés (9) bekezdésében meghatározott szövet (a párhuzamos szintetikus textílfonalakból képzett rétegekből álló szövetek)
5407.41	Legalább 85 tömeg% végtelen szálú nejlont vagy más poliamidot tartalmazó más szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5407.42	Legalább 85 tömeg% végtelen szálú nejlont vagy más poliamidot tartalmazó más szövet, festett, mns
5407.43	Különböző színű fonalokból szőtt, legalább 85 tömeg% végtelen szállal nejlont vagy más poliamidot tartalmazó más szövet, mns
5407.44	Legalább 85 tömeg% végtelen szálú nejlont vagy más poliamidot tartalmazó más szövet, nyomott, mns
5407.51	Legalább 85 tömeg% végtelen terjedelmesített poliészter szálát tartalmazó más szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5407.52	Legalább 85 tömeg% végtelen terjedelmesített poliészter szálát tartalmazó más szövet, festett, mns
5407.53	Különböző színű fonalokból szőtt, legalább 85 tömeg% végtelen terjedelmesített poliészter szálát tartalmazó más szövet, mns
5407.54	Legalább 85 tömeg% végtelen terjedelmesített poliészter szálát tartalmazó más szövet, nyomott, mns
5407.60	Legalább 85 tömeg% végtelen nem terjedelmesített poliészter szálát tartalmazó más szövet
5407.71	Legalább 85 tömeg% szintetikus végtelen szálát tartalmazó más szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5407.72	Legalább 85 tömeg% szintetikus végtelen szálát tartalmazó más szövet, festett, mns
5407.73	Különböző színű fonalokból szőtt legalább 85 tömeg% szintetikus végtelen szálát tartalmazó más szövet, mns
5407.74	Legalább 85 tömeg% szintetikus végtelen szálát tartalmazó más szövet, nyomott, mns
5407.81	85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó pamuttal kevert más szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5407.82	85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó pamuttal kevert más szövet, festett, mns
5407.83	Különböző színű fonalokból szőtt 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó pamuttal kevert más szövet, mns
5407.84	85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus végtelen szálát tartalmazó pamuttal kevert más szövet, nyomott, mns

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
5407.91	Másféle szintetikus végtelen szálat tartalmazó szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5407.92	Másféle szintetikus végtelen szálat tartalmazó szövet, festett, mns
5407.93	Különféle színű fonalakból szőtt, másféle szintetikus végtelen szálat tartalmazó szövet, mns
5407.94	Másféle szintetikus végtelen szálat tartalmazó szövet, nyomott, mns
5408.10	Nagy szakítószilárdságú viszkóza-selyemből készült szövet
5408.21	Legalább 85 tömeg% mesterséges végtelen szálból, szalagból vagy hasonlóból készült más szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5408.22	Legalább 85 tömeg% mesterséges végtelen szálból, szalagból vagy hasonlóból készült más szövet, festett, mns
5408.23	Különféle színű fonalakból szőtt, legalább 85 tömeg% mesterséges végtelen szálból, szalagból vagy hasonlóból készült más szövet, mns
5408.24	Legalább 85 tömeg% mesterséges végtelen szálból, szalagból vagy hasonlóból készült más szövet, nyomott, mns
5408.31	Mesterséges végtelen szálból készült másféle szövet, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5408.32	Mesterséges végtelen szálból készült másféle szövet, festett, mns
5408.33	Különböző színű fonalakból készült mesterséges végtelen szálból készült szövet, mns
5408.34	Mesterséges végtelen szálból készült másféle szövet, nyomott, mns
55. Árucsoport	Szintetikus vagy mesterséges vágott szálak
5501.10	Nejlonból vagy más poliamidból készült fonókábel
5501.20	Poliészterből készült fonókábel
5501.30	Akrilból vagy modakrilból készült fonókábel
5501.90	Más szintetikus végtelen szálból készült fonókábel, mns
5502.00	Mesterséges végtelen szálból készült fonókábel
5503.10	Nejlonból vagy poliamidból készült vágott szál, nem kártolt, nem fésült
5503.20	Poliészterből készült vágott szál, nem kártolt, nem fésült
5503.30	Akrilból vagy modakrilból készült vágott szál, nem kártolt, nem fésült
5503.40	Polipropilénből készült vágott szál, nem kártolt, nem fésült
5503.90	Más szintetikus vágott, nem kártolt, nem fésült szál, mns
5504.10	Viszkóza-selyemből készült, nem kártolt, nem fésült, vágott szál
5504.90	Más, nem viszkóza-selyemből készült mesterséges vágott, nem kártolt, nem fésült szál
5505.10	Szintetikus szál hulladéka
5505.20	Mesterséges szál hulladéka

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5506.10	Nejlonból vagy más poliamidból készült vágott, kártolt, fésült szál
5506.20	Poliészterből készült vágott, kártolt, fésült szál
5506.30	Akrilból vagy modakrilból készült vágott, kártolt, fésült szál
5506.90	Más szintetikus vágott, kártolt, fésült szál, mns
5507.00	Mesterséges vágott, kártolt, fésült szál
5508.10	Szintetikus vágott szálból készült varrocérna
5508.20	Mesterséges vágott szálból készült varrocérna
5509.11	Legalább 85 tömeg% nejlon vagy egyéb poliamid tartalmú vágott szálból készült fonal, egyágú, a kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével
5509.12	Legalább 85 tömeg% nejlon vagy egyéb poliamid tartalmú vágott szálból készült fonal, többágú, a kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.21	Legalább 85 tömeg% poliészter tartalmú vágott szálból készült fonal, egyágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével
5509.22	Legalább 85 tömeg% poliészter tartalmú vágott szálból készült fonal, többágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.31	Legalább 85 tömeg% akril vagy modakril vágott szálból készült fonal, egyágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével
5509.32	Legalább 85 tömeg% akril vagy modakril vágott szálból készült fonal, többágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.41	Legalább 85 tömeg% egyéb szintetikus vágott szál tartalmú fonal, egyágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével
5509.42	Legalább 85 tömeg% egyéb szintetikus vágott szál tartalmú fonal, többágú, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.51	Fonal vágott poliészter szálból, mesterséges vágott szállal kevert rostból, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.52	Fonal vágott poliészter szálból, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.53	Fonal vágott poliészter szálból, pamuttal keverve, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.59	Fonal vágott poliészter szálból, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.61	Fonal vágott akril szálból gyapjúval keverve, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.62	Fonal vágott akril szálból pamuttal vagy finom állati szőrrel keverve, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns
5509.69	Fonal vágott akril szálból, kiskereskedelemben szokásos kiszerezésű fonal kivételével, mns

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
5509.91	Fonal más szintetikus vágott szálból, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, mns
5509.92	Fonal más szintetikus vágott szálból, pamuttal keverve, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5509.99	Fonal más szintetikus vágott szálból, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5510.11	Fonal legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, egyágú, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével
5510.12	Fonal legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, többágú, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5510.20	Mesterséges vágott szálból készült fonal, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5510.30	Fonal mesterséges vágott szálból pamuttal keverve, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5510.90	Fonal mesterséges vágott szálból, kiskereskedelemben szokásos kiserelésű fonal kivételével, mns
5511.10	Fonal legalább 85 tömeg% szintetikus vágott szál tartalommal, varrocérna kivételével, a kiskereskedelmi forgalomban szokásos kiserelésben
5511.20	Fonal legfeljebb 85 tömeg% szintetikus vágott szál tartalommal, a kiskereskedelmi forgalomban szokásos kiserelésben, mns
5511.30	Mesterséges szálból készült fonal varrocérna kivételével, a kiskereskedelmi forgalomban szokásos kiserelésben
5512.11	Szövet legalább 85 tömeg% vágott poliészter szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5512.19	Szövet legalább 85 tömeg% vágott poliészter szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített kivételével
5512.21	Szövet legalább 85 tömeg% vágott akril szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5512.29	Szövet legalább 85 tömeg% vágott akril szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített kivételével
5512.91	Szövet legalább 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5512.99	Szövet legalább 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített kivételével
5513.11	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített
5513.12	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített
5513.13	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített, mns
5513.19	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített
5513.21	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , festett

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5513.22	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , festett
5513.23	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , festett, mns
5513.29	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , festett
5513.31	Különféle színű fonalakkból szőtt vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ²
5513.32	Különféle színű fonalakkból szőtt sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ²
5513.33	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , festett, mns
5513.39	Különféle színű fonalakkból szőtt kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ²
5513.41	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , nyomott
5513.42	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , nyomott
5513.43	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , nyomott, mns
5513.49	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legalább 170 gr/m ² , nyomott
5514.11	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített
5514.12	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített
5514.13	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített, mns
5514.19	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , fehérítetlen vagy fehérített

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5514.21	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , festett
5514.22	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , festett
5514.23	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , festett
5514.29	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , festett
5514.31	Különféle színű fonalakból szőtt vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ²
5514.32	Különféle színű fonalakból szőtt sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ²
5514.33	Különféle színű fonalakból szőtt kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , mns
5514.39	Különféle színű fonalakból szőtt kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ²
5514.41	Vászonkötésű vágott poliészter szálból készült szövet 85 tömeg%-nál kevesebb szintetikus vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , nyomott
5514.42	Sávolykötésű szövet kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , nyomott
5514.43	Kevesebb mint 85 tömeg% poliészter vágott szál tartalmú szövet pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , nyomott, mns
5514.49	Kevesebb mint 85 tömeg% más szintetikus vágott szál tartalmú szövet, pamuttal keverve, legfeljebb 170 gr/m ² , nyomott
5515.11	Szövet vágott poliészter szálból vágott viszkóza-selyem szállal keverve, mns
5515.12	Szövet vágott poliészter szálból mesterséges szállal keverve, mns
5515.13	Szövet vágott poliészter szálból gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, mns
5515.19	Szövet vágott poliészter szálból, mns
5515.21	Szövet vágott akril szálból mesterséges szállal keverve, mns
5515.22	Szövet vágott akril szálból gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5515.29	Szövet vágott akril vagy modakril szálból, mns
5515.91	Szövet más szintetikus vágott szálból mesterséges szállal keverve, mns
5515.92	Szövet szintetikus vágott szálból gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, mns
5515.99	Szintetikus vágott szálból készült szövet, mns
5516.11	Szövet legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, fehérítetlen vagy fehérített
5516.12	Szövet legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, festett
5516.13	Különböző színű fonalakból szőtt szövet, legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal
5516.14	Szövet legalább 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, nyomott
5516.21	Szövet legfeljebb 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, fehérítetlen vagy fehérített
5516.22	Szövet legfeljebb 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, festett
5516.23	Különféle színű fonalakból szőtt szövet, legfeljebb 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve
5516.24	Szövet legfeljebb 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, szintetikus vagy mesterséges szállal keverve, nyomott
5516.31	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, fehérítetlen vagy fehérített
5516.32	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, festett
5516.33	Különféle színű fonalakból szőtt szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve
5516.34	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, gyapjúval vagy finom állati szőrrel keverve, nyomott
5516.41	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, fehérítetlen vagy fehérített
5516.42	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, festett
5516.43	Különféle színű fonalakból szőtt szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, pamuttal keverve
5516.44	Szövet kevesebb mint 85 tömeg% mesterséges vágott szál tartalommal, pamuttal keverve, nyomott
5516.91	Szövet mesterséges vágott szálból, fehérítetlen vagy fehérített, mns
5516.92	Szövet mesterséges vágott szálból, festett, mns
5516.93	Szövet mesterséges vágott szálból, különféle fonalakból szöve, mns
5516.94	Szövet mesterséges vágott szálból, nyomott, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
56. Árucsoport	Vatta, nemez és nem szőtt szövet; különleges fonalak; zsineg, kötél stb.
5601.10	Egészségügyi cikk vattából, például egészségügyi betét és tampon
5601.21	Vatta pamutból és abból készült cikkek, az egészségügyi cikkek kivételével
5601.22	Vatta mesterséges szálból és abból készült cikkek, az egészségügyi cikkek kivételével
5601.29	Vatta más textilanyagokból és az abból készült cikkek, az egészségügyi cikkek kivételével
5601.30	Textil pihe, -por és örölt elemi szál
5602.10	Tűnemez és textilszálak szövédékeiből önmagukból felhúzott szállal összeöltéssel készített nemez
5602.21	Más gyapjúból vagy finom állati szőrből az impregnált bevont, beborított és rétegelt kivételével stb.
5602.29	Más nemez másféle textilanyagból az impregnált, bevont, beborított és rétegelt kivételével stb.
5602.90	Más nemez, mns
5603.00	Nem szőtt szövet, impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt is
5604.10	Gumi fonal és zsineg, textilanyaggal bevonva
5604.20	Nagy szakítószilárdságú poliészter, nejlon, más poliamid vagy viszkóza-selyem fonal impregnálva vagy bevonva stb.
5604.90	Textilfonal és zsineg és hasonló gumival vagy műanyaggal impregnálva, bevonva vagy ezekbe bemártva, mns
5605.00	Fémezett fonal olyan szálból, amelyet fémszállal, fémcsíkkal vagy fémporral egyesítettek
5606.00	Paszományos fonal, zsenília fonal, hurkolt bordázott fonal
5607.10	Zsineg, kötél és hajókötél jutából vagy más textilhánc rostból
5607.21	Kötöző vagy bálázó zsineg szizálból vagy az agáve nemzetséghez tartozó más növények rostjaiból
5607.29	Más zsineg, kötél és hajókötél fonva vagy sodorva, szizálból
5607.30	Más zsineg, kötél és hajókötél fonva vagy sodorva, abaka-ból vagy más keményszálú rostból
5607.41	Kötöző vagy bálázó zsineg polietilénből vagy polipropilénből
5607.49	Más zsineg, kötél és hajókötél polietilénből vagy polipropilénből, mns
5607.50	Zsineg, kötél és hajókötél más szintetikus rostból
5607.90	Zsineg, kötél és hajókötél más anyagokból

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
5608.11	Kész halászháló műszálas anyagokból
5608.19	Másféle csomózott háló zsinegből, kötélből és más, kész hálók műszálas anyagokból
5608.90	Csomózott háló zsinegből, kötélből, mns és kész hálók más textilanyagokból
5609.00	Fonalból, szalagból készült áru, zsineg, kötél, hajókötél és kötéláru, mns
57. Árucsoport	Szőnyegek és más textil padlóborítók
5701.10	Csomózott szőnyeg gyapjúból vagy finom állati szőrből
5701.90	Csomózott szőnyeg más textilanyagokból
5702.10	Kelim, sumack, karamanie és hasonló kézi szövésű szőnyegek
5702.20	Padlóborító kókuszdió rostból (kókuszrost)
5702.31	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg nem konfekcionálva, gyapjúból vagy finom állati szőrből, mns
5702.32	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg szintetikus vagy mesterséges textilanyagból, nem konfekcionálva, mns
5702.39	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg másféle textilanyagból, nem konfekcionálva, mns
5702.41	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg gyapjúból vagy finom állati szőrből, konfekcionálva, mns
5702.42	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg szintetikus vagy mesterséges textilanyagból, konfekcionálva, mns
5702.49	Más bolyhos (flór) szerkezetű szőnyeg másféle textilanyagból, konfekcionálva, mns
5702.51	Szótt szőnyeg gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem konfekcionálva, mns
5702.52	Szótt szőnyeg szintetikus és mesterséges textilanyagból, nem konfekcionálva, mns
5702.59	Szótt szőnyeg más textilanyagból, nem konfekcionálva, mns
5702.91	Szótt szőnyeg gyapjúból vagy finom állati szőrből, konfekcionálva, mns
5702.92	Szótt szőnyeg szintetikus vagy mesterséges textilanyagból, konfekcionálva, mns
5702.99	Szótt szőnyeg más textilanyagból, konfekcionálva, mns
5703.10	Tűzött szőnyeg gyapjúból vagy finom állati szőrből
5703.20	Tűzött szőnyeg nejlonból vagy más poliamid anyagból
5703.30	Tűzött szőnyeg más, mesterséges vagy szintetikus textilanyagból
5703.90	Tűzött szőnyeg más textilanyagokból
5704.10	Négyzetes alakú, legfeljebb 0,3 m ² nagyságú padlóborító nemezből
5704.90	Más szőnyeg nemezből, mns
5705.00	Más szőnyeg és textilborító, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
58. Árucsoport	Különleges szövetek; bolyhos szövetek; csipke, kárpit stb.
5801.10	Bolyhos szövet gyapjúból vagy finom állati szőrből, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.21	Felvágatlan vetülékbolyhos szövet pamutból, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.22	Vágott kordbársony pamutból, keskenyáru kivételével
5801.23	Más vetülékbolyhos szövet, mns
5801.24	Láncbolyhos szövet, felvágatlan, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.25	Láncbolyhos szövet, felvágott, pamutból, frottír és a keskenyáru kivételével
5801.26	Zsenília szövet pamutból, keskenyáru kivételével
5801.31	Felvágatlan vetülékbolyhos szövet mesterséges vagy szintetikus szálból, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.32	Vágott kordbársony szintetikus vagy mesterséges szálból, keskenyáru kivételével
5801.33	Más vetülékbolyhos szövet mesterséges vagy szintetikus szálból, mns
5801.34	Láncbolyhos szövet, felvágatlan, mesterséges vagy szintetikus szálból, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.35	Láncbolyhos szövet, felvágott, mesterséges vagy szintetikus szálból, a frottír és a keskenyáru kivételével
5801.36	Zsenília szövet mesterséges vagy szintetikus szálból, a keskenyáru kivételével
5801.90	Láncbolyhos szövet és zsenília szövet más textilanyagból, a frottír és a keskenyáru kivételével
5802.11	A frottírtörülköző és hasonló frottír szövet pamutból, a keskenyáru kivételével, fehérítetlen
5802.19	Frottírtörülköző és hasonló frottír szövet pamutból, a fehérítetlen és keskenyáru kivételével
5802.20	Frottírtörülköző és hasonló frottír szövet más textilanyagból, a keskenyáru kivételével
5802.30	Tűzött szövetek az 5703 alá tartozó termékek kivételével
5803.10	Gépszövet pamutból, a keskenyáru kivételével
5803.90	Gépszövet más textilanyagból, a keskenyáru kivételével
5804.10	Tüll és más hálószövet, a szövött, a kötött és a hurkolt termék kivételével
5804.21	Gépi csipke szintetikus vagy mesterséges szálból, végben, szalagban vagy mintázott darabokban
5804.29	Gépi csipke más textilanyagból, végben, szalagban vagy mintázott darabban
5804.30	Kézi csipke végben, szalagban vagy mintázott darabban
5805.00	Kézi szövésű faliszőnyeg, kárpit és keresztöltéssel előállított faliszőnyeg kárpit, konfekcionálva is
5806.10	Szövött keskenyáru bolyhos szövet és zsenília szövet

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
5806.20	Szövött keskenyáru, legalább 5 tömeg% elasztomer fonal vagy gumiszál tartalommal, mns
5806.31	Szövött keskenyáru pamutból, mns
5806.32	Szövött keskenyáru szintetikus vagy mesterséges szálból, mns
5806.39	Szövött keskenyáru más textilanyagokból, mns
5806.40	Vetülékszál nélkül, láncfonalakból ragasztással összeállított keskenyáru
5807.10	Szövött címke, jelvény és hasonló cikk textilanyagból
5807.90	Nem szövött címke, jelvény és hasonló cikk textilanyagból, mns
5808.10	Zsinór méteráruban
5808.90	Díszítópaszomány méteráruban, kötött és hurkolt kivételével, bojt, rojt, szegély, pompon és hasonló cikk
5809.00	Fémfonalból vagy fémezett fonalból szőtt szövet ruházati célokra stb., mns
5810.10	Hímzés látható alapszövet nélkül méteráruban, szalagban vagy mintázott darabokban
5810.91	Hímzés pamutból méteráruban, szalagban vagy mintázott darabokban, mns
5810.92	Hímzés szintetikus vagy mesterséges szálból, méteráruban, szalagban vagy mintázott darabokban
5810.99	Hímzés más textilanyagokból, méteráruban, szalagban vagy mintázott darabokban, mns
5811.00	Réteges termék méteráruban
59 Árucsoport.	Impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt szövetek stb.
5901.10	Szövetek mézgéval vagy keményítőtartalmú anyaggal bevonva, amelyeket könyvfedélnek használnak
5901.90	Pauszvászon; előkészített festővászon; merevített textilszövet; kalapkészítéshez stb.
5902.10	Kerékköpeny korcszövet, magas szakítószilárdságú nejlonból vagy más poliamidból
5902.20	Kerékköpeny korcszövet, magas szakítószilárdságú nejlonból vagy más poliészterből
5902.90	Kerékköpeny korcszövet, magas szakítószilárdságú viszkózasehelyemből
5903.10	Szövet polivinilkloriddal impregnálva, bevonva, beborítva vagy rétegelve, mns
5903.20	Szövet poliuretánnal impregnálva, bevonva, beborítva vagy rétegelve, mns
5903.90	Szövet műanyaggal impregnálva, bevonva, beborítva vagy rétegelve, mns
5904.10	Linóleum kiszabva is

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
5904.91	Padlóborító tűnemez vagy nem szőtt szövet alappal, linóleum kivételével
5904.92	Padlóborító más textilanyag alappal, linóleum kivételével
5905.00	Textil falborítók
5906.10	Gumizott szövet, legfeljebb 20 cm széles ragasztószalag
5906.91	Gumizott, kötött vagy hurkolt szövet, mns
5906.99	Más gumizott szövet, mns
5907.00	Más módon impregnált bevont vagy beborított szövet, mns; festett szövet (például színházi díszletekhez)
5908.00	Textil alapanyagból szőtt, font vagy kötött bél lámpához, tűzhelyhez stb. gázharisnya és csőszerűen kötött gázharisnya
5909.00	Textilanyagból készült tömlő bélelve is és hasonló
5910.00	Szállítószalag meghajtó vagy erőátviteli szíj textilanyagból
5911.00	Kártolószalagnak használt szövet és hasonló általános műszaki célú szövetek
5911.20	Szítaszövet konfekcionálva is
5911.31	Papírgyártó és hasonló gépekben használatos szövet, legfeljebb 650 gr/m ²
5911.32	Papírgyártó és hasonló gépekben használatos szövet, legalább 650 gr/m ²
5911.40	Szűrőkendő, amelyet általában olaj sajtolására vagy hasonló célra használnak, beleértve az emberhajból készítettet is
5911.90	Más textiltermékek és textilárúk műszaki célra, mns
60. Árucsoport	Kötött és hurkolt kelmék
6001.00	Hosszú bolyhos kötött vagy hurkolt kelme
6001.21	Hurkos felületű kötött vagy hurkolt kelme pamutból
6001.22	Hurkos felületű kötött vagy hurkolt kelme mesterséges vagy szintetikus szálból
6001.29	Hurkos felületű kötött vagy hurkolt kelme más textilanyagból
6001.91	Bolyhos, kötött vagy hurkolt kelme pamutból, mns
6001.92	Bolyhos, kötött vagy hurkolt kelme mesterséges vagy szintetikus szálból, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
6001.99	Bolyhos, kötött vagy hurkolt kelme más textilanyagból, mns
6002.10	Kötött vagy hurkolt kelme, legfeljebb 30 cm széles, legalább 5 tömeg% elasztomer vagy gumifonal tartalommal, mns
6002.20	Legfeljebb 30 cm szélességű, más kötött vagy hurkolt kelme, mns
6003.30	Kötött vagy hurkolt kelme, 30 cm-nél szélesebb, legalább 5 tömeg% elasztomer vagy gumifonal tartalommal, mns
6002.41	Lánckötésű kelme, gyapjúból vagy finom állati szőrből, mns
6002.42	Lánckötésű kelme, pamutból, mns
6002.43	Láncköltésű kelme, mesterséges vagy szintetikus szálból, mns
6002.49	Láncköltésű kelme, más anyagokból, mns
6002.91	Kötött vagy hurkolt kelme, gyapjúból vagy finom állati szőrből, mns
6002.92	Kötött vagy hurkolt kelme, pamutból, mns
6002.93	Kötött vagy hurkolt kelme, mesterséges vagy szintetikus szálból, mns
6002.99	Kötött vagy hurkolt kelme, más anyagokból, mns
61. Árucsoport	Kötött és hurkolt ruházati cikkek, kellékek és tartozékok
6101.10	Férfi és fiú felsőkabát, anorák stb., gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6101.20	Férfi és fiú felsőkabát, anorák stb., pamutból, kötött
6101.30	Férfi és fiú felsőkabát, anorák stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6101.90	Férfi és fiú felsőkabát, anorák stb., más textilanyagból, kötött
6102.10	Női és leányka felsőkabát, anorák stb., gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6102.20	Női és leányka felsőkabát, anorák stb., pamutból, kötött
6102.30	Női és leányka felsőkabát, anorák stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6102.90	Női és leányka felsőkabát, anorák stb., más textilanyagból, kötött
6103.11	Férfi- és fiúöltöny, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6103.12	Férfi- és fiúöltöny, szintetikus szálból, kötött
6103.19	Férfi- és fiúöltöny, más textilanyagból, kötött
6103.21	Férfi és fiú ruhaegyüttes, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6103.22	Férfi és fiú ruhaegyüttes, pamutból, kötött
6103.23	Férfi és fiú ruhaegyüttes, szintetikus szálból, kötött

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
6103.29	Férfi és fiú ruhaegyüttes, más textilanyagból, kötött
6103.31	Férfi és fiú zakó és blézer, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6103.32	Férfi és fiú zakó és blézer, pamutból, kötött
6103.33	Férfi és fiú zakó és blézer, szintetikus szálból, kötött
6103.39	Férfi és fiú zakó és blézer, más textilanyagból, kötött
6103.41	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6103.42	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, pamutból, kötött
6103.43	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, szintetikus szálból, kötött
6103.49	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, más textilanyagból, kötött
6104.11	Női és leányka kosztüm, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.12	Női és leányka kosztüm, pamutból, kötött
6104.13	Női és leányka kosztüm, szintetikus szálból, kötött
6104.19	Női és leányka kosztüm, más textilanyagból, kötött
6104.21	Női és leányka ruhaegyüttes, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.22	Női és leányka ruhaegyüttes, pamutból, kötött
6104.23	Női és leányka ruhaegyüttes, szintetikus szálból, kötött
6104.29	Női és leányka ruhaegyüttes, más textilanyagból, kötött
6104.31	Női és leányka blézer, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.32	Női és leányka blézer, pamutból, kötött
6104.33	Női és leányka blézer, szintetikus szálból, kötött
6104.39	Női és leányka blézer, más textilanyagból, kötött
6104.41	Női és leányka ruha, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.42	Női és leányka ruha, pamutból, kötött
6104.43	Női és leányka ruha, szintetikus szálból, kötött
6104.44	Női és leányka ruha, mesterséges szálból, kötött
6104.49	Női és leányka ruha, más textilanyagból, kötött
6104.51	Női és leányka szoknya, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.52	Női és leányka szoknya, pamutból, kötött
6104.53	Női és leányka szoknya, szintetikus szálból, kötött

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
6104.59	Női és leányka szoknya, más textilanyagokból, kötött
6104.61	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6104.62	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, pamutból, kötött
6104.63	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, szintetikus szálból, kötött
6104.69	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, más textilanyagból, kötött
6105.10	Férfi- és fiúing, pamutból, kötött
6105.20	Férfi- és fiúing, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6105.90	Férfi- és fiúing, más textilanyagból, kötött
6106.10	Női és leányka blúz és ingblúz, pamutból, kötött
6106.20	Női és leányka blúz és ingblúz, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6106.90	Női és leányka blúz és ingblúz, más anyagból, kötött
6107.11	Férfi és fiú alsónadrág és rövidnadrág, pamutból, kötött
6107.12	Férfi és fiú alsónadrág és rövidnadrág, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6107.19	Férfi és fiú alsónadrág és rövidnadrág, más textilanyagból, kötött
6107.21	Férfi és fiú hálóing és pizsama, pamutból, kötött
6107.22	Férfi és fiú hálóing és pizsama, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6107.29	Férfi és fiú hálóing és pizsama, más textilanyagból, kötött
6107.91	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., pamutból, kötött
6107.92	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6107.99	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., más textilanyagból, kötött
6108.11	Női és leányka kombiné és alsósoknya, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6108.19	Női és leányka kombiné és alsósoknya, más textilanyagból, kötött
6108.21	Női és leányka rövidnadrág és alsónadrág, pamutból, kötött
6108.22	Női és leányka rövidnadrág és alsónadrág, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6108.29	Női és leányka rövidnadrág és alsónadrág, más textilanyagból, kötött
6108.31	Női és leányka hálóing és pizsama, pamutból, kötött
6108.32	Női és leányka hálóing és pizsama, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6108.39	Női és leányka hálóing és pizsama, más textilanyagból, kötött
6108.91	Női és leányka fürdőköntös, háziköntös stb., pamutból, kötött

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
6108.92	Női és leányka fürdőkötös, házikötös stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6108.99	Női és leányka fürdőkötös, házikötös stb., más textilanyagokból, kötött
6109.10	T-ing, atléta- és más alsó trikóing, pamutból, kötött
6109.90	T-ing, atléta- és más alsó trikóing, más textilanyagból, kötött
6110.10	Pulóver, kardigán és hasonló áru gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6110.20	Pulóver, kardigán és hasonló áru, pamutból, kötött
6110.30	Pulóver, kardigán és hasonló áru, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött
6110.90	Pulóver, kardigán és hasonló áru, más textilanyagból, kötött
6111.10	Csecsemőruha és tartozékai, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6111.20	Csecsemőruha és tartozékai, pamutból, kötött
6111.30	Csecsemőruha és tartozékai, szintetikus szálból, kötött
6111.90	Csecsemőruha és tartozékai, más textilanyagból, kötött
6112.11	Tréningruha, pamutból, kötött
6112.12	Tréningruha, szintetikus szálból, kötött
6112.19	Tréningruha, más textilanyagból, kötött
6112.20	Síöltöny, textilanyagból, kötött
6112.31	Férfi és fiú fürdőruha, szintetikus szálból, kötött
6112.39	Férfi és fiú fürdőruha, más textilanyagból, kötött
6112.41	Női és leányka fürdőruha, szintetikus szálból, kötött
6112.49	Női és leányka fürdőruha, más textilanyagból, kötött
6113.00	Ruhák impregnált, bevont, beborított vagy rétegelt, kötött vagy hurkolt anyagból
6114.10	Ruha, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött, mns
6114.20	Ruha, pamutból, kötött, mns
6114.30	Ruha, mesterséges vagy szintetikus szálból, kötött, mns
6114.90	Ruha, más textilanyagból, kötött, mns
6115.11	Harisnyanadrág szintetikus szálból, amelyben az egyágú fonal finomsága kevesebb, mint 67 dtex
6115.12	Harisnyanadrág szintetikus szálból, amelyben az egyágú fonal finomsága legalább 67 dtex

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
6115.19	Harisnyanadrág, más textilanyagból, kötött
6115.20	Női hosszú vagy térdharisnya, amelyben az egyágú fonal finomsága legfeljebb 67 dtext
6115.91	Harisnya, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött, mns
6115.92	Harisnya, pamutból, kötött, mns
6115.93	Harisnya, szintetikus szálból, kötött, mns
6115.99	Harisnya, más textilanyagból, kötött, mns
6116.10	Ötujjas kesztyű műanyaggal vagy gumival impregnálva, bevonva vagy beborítva, kötött
6116.91	Ötujjas, egyujjas és ujjatlan kesztyű, mns, gyapjúból vagy finom állati szőrből, kötött
6116.92	Ötujjas, egyujjas és ujjatlan kesztyű, mns, pamutból, kötött
6116.93	Ötujjas, egyujjas és ujjatlan kesztyű, mns, szintetikus szálból, kötött
6116.99	Ötujjas, egyujjas és ujjatlan kesztyű, mns, más textilanyagból, kötött
6117.10	Kendő, sálkendő, fátjol és hasonlók, textilanyagból, kötött
6117.20	Nyakkendő, csokornyakkendő és kraváti, textilanyagból, kötött
6117.80	Más kellékek és tartozékok, textilanyagból, kötött
6117.90	Ruhák, ruházati kellékek és tartozékok részei, textilanyagból, kötött
62. Árucsoport	Ruházati cikkek, kellékek és tartozékok, a kötött és hurkolt áruk kivételével
6201.11	Férfi és fiú felsőkabát és hasonló áru, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6201.12	Férfi és fiú felsőkabát és hasonló áru, pamutból, nem kötött
6201.13	Férfi és fiú felsőkabát és hasonló áru, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6201.19	Férfi és fiú felsőkabát és hasonló áru, más textilanyagból, nem kötött
6201.91	Férfi és fiú anorák és hasonló áruk, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6201.92	Férfi és fiú anorák és hasonló áruk, pamutból, nem kötött
6201.93	Férfi és fiú anorák és hasonló áruk, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6201.99	Férfi és fiú anorák és hasonló áruk, más textilanyagból, nem kötött
6202.11	Női és leányka felsőkabát és hasonló áru, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6202.12	Női és leányka felsőkabát és hasonló áru, pamutból, nem kötött
6202.13	Női és leányka felsőkabát és hasonló áru, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6202.19	Női és leányka felsőkabát és hasonló áru, más textilanyagból, nem kötött
6202.91	Női és leányka anorák és hasonló áruk, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
6202.92	Női és leányka anorák és hasonló áruk, pamutból, nem kötött
6202.93	Női és leányka anorák és hasonló áruk, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6202.99	Női és leányka anorák és hasonló áruk, más textilanyagból, nem kötött
6203.11	Férfi- és fiúöltöny, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6203.12	Férfi- és fiúöltöny, szintetikus szálból, nem kötött
6203.19	Férfi- és fiúöltöny, más textilanyagokból, nem kötött
6203.21	Férfi és fiú ruhaegyüttes, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6203.22	Férfi és fiú ruhaegyüttes, pamutból, nem kötött
6203.23	Férfi és fiú ruhaegyüttes, szintetikus szálból, nem kötött
6203.29	Férfi és fiú ruhaegyüttes, más textilanyagból, nem kötött
6203.31	Férfi és fiú zakó és blézer, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6203.32	Férfi és fiú zakó és blézer, pamutból, nem kötött
6203.33	Férfi és fiú zakó és blézer, szintetikus szálból, nem kötött
6203.39	Férfi és fiú zakó és blézer, más textilanyagból, nem kötött
6203.41	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6203.42	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, pamutból, nem kötött
6203.43	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, szintetikus szálból, nem kötött
6203.49	Férfi és fiú hosszúnadrág és sortnadrág, más textilanyagból, nem kötött
6204.11	Női és leányka kosztüm, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.12	Női és leányka kosztüm, pamutból, nem kötött
6204.13	Női és leányka kosztüm, szintetikus szálból, nem kötött
6204.19	Női és leányka kosztüm, más textilanyagokból, nem kötött
6204.21	Női és leányka ruhaegyüttes, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.22	Női és leányka ruhaegyüttes, pamutból, nem kötött
6204.23	Női és leányka ruhaegyüttes, szintetikus szálból, nem kötött
6204.29	Női és leányka ruhaegyüttes, más textilanyagból, nem kötött
6204.31	Női és leányka blézer, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.32	Női és leányka blézer, pamutból, nem kötött
6204.33	Női és leányka blézer, szintetikus szálból, nem kötött
6204.39	Női és leányka blézer, más textilanyagból, nem kötött

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
6204.41	Női és leányka ruha, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.42	Női és leányka ruha, pamutból, nem kötött
6204.43	Női és leányka ruha, szintetikus szálból, nem kötött
6204.44	Női és leányka ruha, mesterséges szálból, nem kötött
6204.49	Női és leányka ruha, más textilanyagból, nem kötött
6204.51	Női és leányka szoknya, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.52	Női és leányka szoknya, pamutból, nem kötött
6204.53	Női és leányka szoknya, szintetikus szálból, nem kötött
6204.59	Női és leányka szoknya, más textilanyagból, nem kötött
6204.61	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6204.62	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, pamutból, nem kötött
6204.63	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, szintetikus szálból, nem kötött
6204.69	Női és leányka hosszúnadrág és sortnadrág, más textilanyagból, nem kötött
6205.10	Férfi- és fiúing, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6205.20	Férfi- és fiúing, pamutból, nem kötött
6205.30	Férfi- és fiúing, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6205.90	Férfi- és fiúing, más textilanyagból, nem kötött
6206.10	Női és leányka blúz és ingblúz, selyemből vagy selyemhulladékból, nem kötött
6206.20	Női és leányka blúz és ingblúz, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6206.30	Női és leányka blúz és ingblúz, pamutból, nem kötött
6206.40	Női és leányka blúz és ingblúz, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6206.90	Női és leányka blúz és ingblúz, más textilanyagból, nem kötött
6207.11	Férfi és fiú alsónadrág és rövidnadrág, pamutból, nem kötött
6207.19	Férfi és fiú alsónadrág és rövidnadrág, más textilanyagból, nem kötött
6207.21	Férfi és fiú hálóing és pizsama, pamutból, nem kötött
6207.22	Férfi és fiú hálóing és pizsama, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6207.29	Férfi és fiú hálóing és pizsama, más textilanyagból, nem kötött
6207.91	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., pamutból, nem kötött
6207.92	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
6207.99	Férfi és fiú fürdőköpeny, házikabát stb., más textilanyagból, nem kötött
6208.11	Női és leányka kombiné és alsósoknya, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6208.19	Női és leányka kombiné és alsósoknya, más textilanyagból, nem kötött
6208.21	Női és leányka hálóing és pizsama, pamutból, nem kötött
6208.22	Női és leányka hálóing és pizsama, mesterséges vagy szintetikus anyagból, nem kötött
6208.29	Női és leányka hálóing és pizsama, más textilanyagból, nem kötött
6208.91	Női és leányka alsónadrág, fürdőköpeny stb., pamutból, nem kötött
6208.92	Női és leányka alsónadrág, fürdőköpeny stb., mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6208.99	Női és leányka alsónadrág, fürdőköpeny stb., más textilanyagból, nem kötött
6209.10	Csecsemőruha és tartozékai, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6209.20	Csecsemőruha és tartozékai, pamutból, nem kötött
6209.30	Csecsemőruha és tartozékai, szintetikus szálból, nem kötött
6209.90	Csecsemőruha és tartozékai, más textilanyagból, nem kötött
6210.10	Nemezből és nem szövött szövetből készült ruhák
6210.20	Férfi és fiú felsőkabát és hasonló áru, impregnált, bevont vagy rétegelt szövetből
6210.30	Női és leányka felsőkabát és hasonló áru, impregnált, bevont vagy rétegelt szövetből
6210.40	Férfi- és fiúruha, impregnált, bevont vagy rétegelt szövetből, mns
6210.50	Női és leányka ruha, impregnált, bevont vagy rétegelt szövetből, mns
6211.11	Férfi és fiú fürdőruha, nem kötött textilanyagból
6211.12	Női és leányka fürdőruha, nem kötött textilanyagból
6211.20	Síöltöny nem kötött textilanyagokból
6211.31	Férfi- és fiúruha, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött, mns
6211.32	Férfi- és fiúruha, pamutból, nem kötött, mns
6211.33	Férfi- és fiúruha, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött, mns
6211.39	Férfi- és fiúruha, más textilanyagból, nem kötött, mns
6211.41	Női és leányka ruha, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött, mns
6211.42	Női és leányka ruha, pamutból, nem kötött, mns
6211.43	Női és leányka ruha, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött, mns

▼ B

HR-kód	Termékmegnevezés
6211.49	Női és leányka ruha, más textilanyagból, nem kötött, mns
6212.10	Melltartó és részei, textilanyagból
6212.20	Csípőszorító, nadrágos csípőszorító és részei, textilanyagból
6212.30	Fűző és részei, textilanyagból
6212.90	Fűző, nadrágtartó és hasonló áruk és azok részei, textilanyagból
6213.10	Zsebkendő, selyemből vagy selyemhulladékból, nem kötött
6213.20	Zsebkendő, pamutból, nem kötött
6213.90	Zsebkendő, más textilanyagból, nem kötött
6214.10	Sál, kendő, fátyol és hasonló, selyemből vagy selyemhulladékból, nem kötött
6214.20	Sál, kendő fátyol és hasonló, gyapjúból vagy finom állati szőrből, nem kötött
6214.30	Sál, kendő fátyol és hasonló, szintetikus szálból, nem kötött
6214.40	Sál, kendő fátyol és hasonló, mesterséges szálból, nem kötött
6214.90	Sál, kendő fátyol és hasonló, más textilanyagokból, nem kötött
6215.10	Nyakkendő, csokornyakkendő és kravátli, selyemből vagy selyemhulladékból, nem kötött
6215.20	Nyakkendő, csokornyakkendő és kravátli, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6215.90	Nyakkendő, csokornyakkendő és kravátli, más textilanyagból, nem kötött
6216.00	Ötujjas, egyujjas és ujjatlan kesztyű, textilanyagból, nem kötött
6217.10	Ruházati kellék és tartozék, textilanyagból, nem kötött, mns
6217.90	Ruhák vagy ruházati tartozékok részei, mns, textilanyagból, nem kötött
63. Árucsoport	Más készáru textilanyagból; kiegészítők; használt ruha és egyéb használt textiláru stb.
6301.10	Takaró elektromos melegítővel, textilanyagból
6301.20	Takaró (az elektromos melegítővel felszerelt kivételével) és úti takaró, gyapjúból vagy finom állati szőrből
6301.30	Takaró (az elektromos melegítővel felszerelt kivételével) és úti takaró, pamutból
6301.40	Takaró (az elektromos melegítővel felszerelt kivételével) és úti takaró, szintetikus szálból
6301.90	Takaró (az elektromos melegítővel felszerelt kivételével) és úti takaró, más textilanyagból
6302.10	Ágynemű, kötött vagy hurkolt
6302.21	Ágynemű, pamutból, nyomott, nem kötött

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
6302.22	Ágynemű, mesterséges vagy szintetikus szálból, nyomott, nem kötött
6302.29	Ágynemű, más textilanyagból, nyomott, nem kötött
6302.31	Ágynemű, pamutból, mns
6302.32	Ágynemű, mesterséges vagy szintetikus szálból, mns
6302.39	Ágynemű, más textilanyagból, mns
6302.40	Asztalnemű, kötött vagy hurkolt
6302.51	Asztalnemű, pamutból, nem kötött
6302.52	Asztalnemű, lenből, nem kötött
6302.53	Asztalnemű, mesterséges vagy szintetikus szálból, nem kötött
6302.59	Asztalnemű, más textilanyagból, nem kötött
6302.60	Testápolási és konyhai textilá, frottírtörülköző vagy hasonló, pamut frottír szövetből
6302.91	Testápolási és konyhai textilá, pamutból, mns
6302.92	Testápolási és konyhai textilá, lenből
6302.93	Testápolási és konyhai textilá, mesterséges vagy szintetikus szálból
6302.99	Testápolási és konyhai textilá, más textilanyagból
6303.11	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, pamutból, kötött
6303.12	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, szintetikus szálból, kötött
6303.19	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, más textilanyagból, kötött
6303.91	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, pamutból, nem kötött
6303.92	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, szintetikus szálból, nem kötött
6303.99	Függöny, drapéria, belső vászonroló és ágyfüggöny, más textilanyagból, nem kötött
6304.11	Ágytakaró, kötött vagy hurkolt, mns
6304.19	Ágytakaró, nem kötött vagy hurkolt, mns
6304.91	Lakástextília, kötött vagy hurkolt, mns
6304.92	Lakástextília, pamutból, nem kötött vagy hurkolt, mns
6304.93	Lakástextília, szintetikus szálból, nem kötött vagy hurkolt, mns
6304.99	Lakástextília, más textilanyagokból, nem kötött vagy hurkolt, mns
6305.10	Zsák és zacskó áruk csomagolására, jutából vagy más textilháncs rostból
6305.20	Zsák és zacskó áruk csomagolására, pamutból

▼B

HR-kód	Termékmegnevezés
6305.31	Zsák és zacskó áruk csomagolására, polietilén vagy polipropilén szalagból
6305.39	Zsák és zacskó áruk csomagolására, más mesterséges textilanyagokból
6305.90	Zsák és zacskó áruk csomagolására, más textilanyagokból
6306.11	Ponyva, vászontető és napellenző, pamutból
6306.12	Ponyva, vászontető és napellenző, szintetikus szálból
6306.19	Ponyva, vászontető és napellenző, más textilanyagból
6306.21	Sátor, pamutból
6306.22	Sátor, szintetikus szálból
6306.29	Sátor, más textilanyagokból
6306.31	Vitorla, szintetikus szálból
6306.39	Vitorla, más textilanyagokból
6306.41	Felfújható matrac, pamutból
6306.49	Felfújható matrac, más textilanyagból
6306.91	Campingcikk, pamutból, mns
6306.99	Campingcikk, más textilanyagból, mns
6307.10	Padló-, edény-, portörlőruha és hasonló törőruhák
6307.20	Mentőmellény és mentőöv, textilanyagból
6307.90	Textil készáru, ideértve a szabásmintát, mns
6308.00	Szőnyeg, faliszőnyeg stb. készítésére szolgáló szövetből és fonalból álló készlet
6309.00	Használt ruha és egyéb használt textiláru

Textil- és ruházati termékek a 30-49, 64-96 Árucsoportokban

HR-kód	Termékmegnevezés	
3005.90	Vatta, géz, kötés és hasonló cikkek	
ex 3921 12 ex 3921 13 ex 3921 90	} Szövött, kötött vagy nem szövött szövet, műanyaggal bevonva, abba mártva vagy rétegelve	
ex 4202 12 ex 4202 22 ex 4202 32 ex 4202 92		} Bőrönd, koffer és hasonló tartó és tok, elsősorban textil külső felülettel
ex 6405.20		
ex 6406.10	Lábbeli felsőrész, mely külső felületének legalább 50 %-a textilanyag	

▼ **B**

HR-kód	Termékmegnevezés
ex 6406.99	Lábszárvédő és bokavédő, textilanyagból
6501.00	Kalapforma, kalaptest és kalaptomp, nemezből, korong és henger nemezből
6502.00	Fonatból vagy bármilyen anyagú szalagból összeállított kalapforma
6503.00	Kalap és más fejfedő nemezből
6504.00	Bármilyen anyagú csíkból fonással vagy más módon összeállított kalap és más fejfedő
6505.90	Kalap és más fejfedő, kötött, vagy csipkéből vagy más textilanyagból
6601.10	Kerti típusú esernyő és napernyő
6601.91	Más esernyőtípusok teleszkópos nyéllel
6601.99	Más esernyők
ex 7019.10	Üvegrostból készült fonal
ex 7019.20	Üvegrostból készült szövet
8708.21	Biztonsági öv gépjárművekhez
8804.00	Ejtőernyő; részei és tartozékai
9113.90	Textilanyagból készült szíj, szalag és karkötő, karórához
ex 9404.90	Vánkos és párna, pamutból; paplan; dunna és hasonló cikkek textilanyagból
9502.91	Babaruha
ex 9612.10	Szőtt szalag, mesterséges vagy szintetikus szálból, kivéve a 30 mm-nél keskenyebbeket, amelyeket véglegesen kazettában helyeztek el

MEGÁLLAPODÁS A KERESKEDELEM TECHNIKAI AKADÁLYAIRÓL

A TAGOK

tekintettel a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójára;

azzal az óhajjal, hogy támogassák az 1994. évi GATT céljait;

elismerve, hogy a nemzetközi szabványok és megfelelőségértékelési rendszerek jelentősen hozzájárulhatnak ehhez a termelés hatékonyságának javítása és a nemzetközi kereskedelem megkönnyítése révén;

azzal az óhajjal, hogy ösztönözzék az ilyen nemzetközi szabványok és megfelelőségértékelési rendszerek kialakítását;

azzal az óhajjal, hogy biztosítsák, hogy a technikai szabályzatok és szabványok, beleértve a csomagolási, megjelölési és címkézési előírásokat, valamint a technikai szabályzatoknak és szabványoknak való megfelelés értékelésére vonatkozó eljárások ne támasszanak szükségtelen akadályokat a nemzetközi kereskedelemben;

elismerve, hogy egyetlen ország sem gátolható abban, hogy az általa szükségesnek tartott szinten intézkedéseket hozzon exportja minőségének biztosítása vagy az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség, a környezet védelme, vagy megtévesztő gyakorlat megakadályozása érdekében, feltéve, hogy ezeket az intézkedéseket nem alkalmazza oly módon, hogy azok az azonos feltételekkel rendelkező országok között önkényes vagy igazolhatatlan megkülönböztetés eszközt vagy a nemzetközi kereskedelem burkolt korlátozását képezzék, és egyébiránt összhangban vannak e Megállapodás rendelkezéseivel;

elismerve, hogy egyetlen ország sem gátolható abban, hogy alapvető nemzetbiztonsági érdekeinek védelméhez szükséges intézkedéseket tegyen;

elismerve, hogy a nemzetközi szabványosítás hozzájárulhat a fejlett országokból a fejlődő országokba irányuló technológia-átadáshoz;

elismerve, hogy a fejlődő országok különleges nehézségeket tapasztalhatnak a technikai szabályzatok és szabványok, valamint a technikai szabályzatoknak és szabványoknak való megfelelés értékelésére vonatkozó eljárások megalkotásában és alkalmazásában, és azzal az óhajjal, hogy segítséget nyújtsanak ilyen irányú törekvéseikhez,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

1. cikk

Általános rendelkezések

1.1. A szabványosítás és a megfelelőségértékelési eljárások általános kifejezéseinek jelentése rendes körülmények között e Megállapodás tárgyának és céljának fényében és figyelembe véve azok szövegösszefüggését, megfelel az Egyesült Nemzetek rendszerének keretében, valamint a nemzetközi szabványalkotó szervezetek által elfogadott meghatározásoknak.

1.2. Azonban e Megállapodás alkalmazásában a kifejezéseknek az 1. mellékletben megadott értelmezése az érvényes.

1.3. E Megállapodás rendelkezései alá tartozik valamennyi termék, beleértve az ipari és mezőgazdasági termékeket is.

1.4. Azok a beszerzési előírások, amelyeket kormányzervek dolgoznak ki kormányzervek termelési és fogyasztási szükségletei vonatkozásában, nem tartoznak e Megállapodás hatálya alá, hanem rájuk alkalmazási területüknek megfelelően a közbeszerzési megállapodás vonatkozik.

▼ B

1.5. E Megállapodás rendelkezései nem alkalmazhatók az Egészségügyi és Növény-egészségügyi Megállapodás A. mellékletében meghatározott egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedésekre.

1.6. A technikai szabályzatokra, szabványokra és megfelelőségértékelési rendszerekre vonatkozó valamennyi utalást ezen Megállapodásban úgy kell értelmezni, hogy magukban foglalják azok bármely módosítását és azok szabályainak vagy termékkörének bármely kiegészítését, kivéve a jelentéktelen természetű módosításokat és kiegészítéseket.

TECHNIKAI SZABÁLYZATOK ÉS SZABVÁNYOK*2. cikk***A technikai szabályzatok és szabványok elkészítése, elfogadása és alkalmazása központi kormányzervek által**

Központi kormányzerveik vonatkozásában:

2.1. A tagok biztosítják, hogy a bármely tag területéről importált termékek a technikai szabályzatok vonatkozásában nem kevésbé kedvező elbánásban részesülnek mint az ugyanazon nemzeti, illetve bármely más országból származó hasonló termékek.

2.2. A tagok biztosítják, hogy a technikai szabályzatokat nem azzal a céllal vagy hatással készítik el, fogadják el, vagy alkalmazzák, hogy azok a nemzetközi kereskedelem szükségtelen akadályait képezzék. E célból a technikai szabályzatok nem korlátozhatják jobban a kereskedelmet annál, mint ami egy jogos cél eléréséhez szükséges, figyelembe véve azt a kockázatot, ami ezen cél el neméréséből adódna. Ilyen jogos célok többek között: nemzetbiztonsági követelmények; megfélemlítő gyakorlat elkerülése; emberi egészség vagy biztonság, állati vagy növényi élet vagy egészség, illetve a környezet védelme. Ilyen kockázatok felmérésekor a mérlegelés idevágó elemei, többek között: az elérhető tudományos és technikai információk, kapcsolódó feldolgozási technológiák vagy a termékek szándékolt végfelhasználása.

2.3. A technikai szabályzatokat nem lehet fenntartani, ha az alkalmazásukra okot adó körülmények vagy célok megszűntek, vagy a megváltozott körülmények, illetve célok a kereskedelmet kevésbé korlátozó módon is kezelhetők, illetve elérhetők.

2.4. Olyan esetben, amikor technikai szabályzatokra van szükség és vonatkozó nemzetközi szabványok léteznek, vagy kidolgozásuk befejezése küszöbön áll, a tagok ezeket vagy ezek megfelelő részeit alkalmazzák technikai szabályzataik alapjaként, kivéve, ha az ilyen nemzetközi szabványok vagy azok idevágó részei hatástalanok, illetve nem megfelelőek a jogos célok elérésére, például alapvető éghajlati vagy földrajzi tényezők, illetve alapvető technológiai problémák miatt.

2.5. Az a tag, amelyik olyan technikai szabályzatot készít el, fogad el, vagy alkalmaz, amelynek jelentős hatása lehet más tagok kereskedelmére, bármely másik tag kérésére kifejti ezen technikai szabályzat indokoltságát a 2-4. pontok rendelkezései által megadott szempontok szerint. Ha egy technikai szabályzatot a 2. pontban kifejezetten megnevezett jogos célból készítenek el, fogadnak el, vagy alkalmaznak és az megfelel a vonatkozó nemzetközi szabványoknak, megdönthetően vélelmezni kell, hogy e szabályzat nem képezi a nemzetközi kereskedelem szükségtelen akadályát.

2.6. A technikai szabályzatok minél szélesebb alapon történő összehangolása érdekében a tagok erőforrásai adta lehetőségeiken belül teljes mértékben részt vesznek olyan termékek nemzetközi szabványainak a megfelelő nemzetközi szabványalkotó szervezetek által történő elkészítésében, amely termékekre technikai szabályzatokat fogadtak el, vagy készülnek elfogadni.

▼B

2.7. A tagok méltányos megfontolás tárgyává teszik azt a lehetőséget, hogy más tag technikai szabályzatait egyenértékűnek fogadják el, mégha ezen szabályzatok különböznek is az övéiktől, feltéve, hogy meggyőződtek arról, hogy ezen szabályzatok kielégítően teljesítik saját szabályzataik céljait.

2.8. Ahol az helyénvaló, a tagok a termékkel szemben támasztott követelményekre épülő technikai szabályzatokat inkább funkcionálisan, mintsem konstrukciós vagy leíró jellemzői alapján határozzák meg.

2.9. Ha nem létezik megfelelő nemzetközi szabvány, vagy ha egy javasolt technikai szabályzat műszaki tartalma nincs összhangban a vonatkozó nemzetközi szabványok műszaki tartalmával, és ha a technikai szabályzatnak jelentős hatása lehet más tagok kereskedelmére, akkor a tagok:

2.9.1. megfelelően korai szakaszban oly módon, hogy arról más tagok érdekelt felei tudomást szerezhessenek, közleményt tesznek közzé, hogy egy adott technikai szabályzat bevezetését javasolják;

2.9.2. a Titkárságon keresztül bejelentik a többi tagnak a javasolt technikai szabályzat által érintett termékeket, röviden utalva annak céljára és indokára. Az ilyen bejelentéseket egy megfelelően korai szakaszban kell megtenni, amikor a szabályzat még módosítható, és az észrevételek figyelembe vehetők;

2.9.3. kérésre a többi tag rendelkezésére bocsátják a javasolt technikai szabályzat részleteit vagy példányait, és amikor csak lehetséges, azonosítják azokban azokat a részeket, amelyek tartalmilag eltérnek a vonatkozó nemzetközi szabványoktól;

2.9.4. megkülönböztetésmentesen ésszerű időt biztosítanak más tagoknak ahhoz, hogy azok írásban észrevételeket tehessenek, kérésre megvitatják ezeket az észrevételeket és az írásos észrevételeket, és megvitatásuk eredményeit figyelembe veszik.

2.10. A 9. pont bevezető rendelkezéseinek figyelembevételével mellett olyan esetekben, amikor a biztonsággal, egészséggel, környezetvédelemmel vagy nemzetbiztonsággal összefüggésben sürgős problémák merülnek fel, vagy ilyenek felmerülése fenyeget valamely tagnál, ez a tag a 9. pontban felsorolt lépések közül elhagyhatja azokat, amelyeket elhagyni szükségesnek ítél, feltéve, hogy a technikai szabályzat elfogadásakor ez a tag:

2.10.1. a Titkárságon keresztül azonnal bejelentést tesz a többi tagnak az adott technikai szabályzatról és az érintett termékekről, röviden utalva a technikai szabályzat céljára és indokára, a sürgős problémák jellegét is beleértve;

2.10.2. kérésre a többi tag rendelkezésére bocsátja a technikai szabályzat példányait;

2.10.3. megkülönböztetésmentesen lehetőséget ad a többi tagnak arra, hogy írásban észrevételeket tehessenek, kérésre megvitatja ezeket az észrevételeket, és ezen írásos észrevételeket és megvitatásuk eredményeit figyelembe veszi.

2.11. A tagok biztosítják valamennyi elfogadott technikai szabályzat azonnali közzétételét vagy más módon való rendelkezésre bocsátását oly módon, hogy a többi tag érdekelt felei megismerhessék azokat.

2.12. Kivéve a 10. pontban megjelölt sürgős körülményeket, a tagok ésszerű időt hagynak a technikai szabályzat közzététele és hatálybalépése között abból a célból, hogy az exportáló ország tagok és különösen a fejlődő ország tagok termelőinek idejük legyen ahhoz, hogy termékeiket vagy gyártási módszereiket az importőr tag követelményeihez igazítsák.

▼B*3. cikk***Technikai szabályzatok helyhatósági és nem állami szervek által történő elkészítése, elfogadása és alkalmazása**

A területükön működő helyhatósági és nem állami szervek vonatkozásában:

3.1. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy ezen szervek eleget tegyenek a 2. cikk rendelkezéseinek, a 2. cikk 9.2. és 10.1. alpontjaiban foglalt bejelentési kötelezettség kivételével.

3.2. A tagok biztosítják, hogy a közvetlenül a központi kormányzat alatti szinten működő helyhatóságok technikai szabályzatairól a 2. cikk 9.2. és 10.1. alpontjaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően bejelentést tesznek, azzal a megjegyzéssel, hogy ilyen bejelentést nem kell tenniük olyan technikai szabályzatokról, amelyek technikai tartalma lényegét tekintve megegyezik az érintett tag központi kormányzatszervei által korábban már bejelentett technikai szabályzatokéval.

3.3. A tagok kérhetik, hogy a kapcsolattartás más tagokkal, beleértve 2. cikk 9. és 10. pontjaiban foglalt bejelentéseket, információnyújtást, észrevételeket, megbeszéléseket, a központi kormányzaton keresztül történjék.

3.4. A tagok nem tesznek olyan intézkedéseket, melyek arra kötelezik vagy ösztönzik a területükön működő helyhatósági vagy nem állami szerveket, hogy a 2. cikk rendelkezéseivel össze nem egyeztethető módon cselekedjenek.

3.5. Ezen Megállapodás szerint a tagok teljes mértékben felelősek a 2. cikk összes rendelkezésének betartásáért. A tagok határozott intézkedéseket és mechanizmusokat dolgoznak ki és alkalmaznak annak elősegítésére, hogy a 2. cikk rendelkezéseit ne csak a központi kormányzatszervek tartsák be.

*4. cikk***Szabványok elkészítése, elfogadása és alkalmazása**

4.1. A tagok biztosítják, hogy a központi kormányzati szabványalkotó szervezeteik elfogadják és eleget tegyenek az e Megállapodás 3. mellékletében foglalt, a szabványok elkészítésére, elfogadására és alkalmazására vonatkozó helyes gyakorlat kódexének (e Megállapodásban a továbbiakban: helyes gyakorlat kódexe). Olyan rendelkezésükre álló ésszerű intézkedéseket hoznak, hogy biztosíthassák, hogy a területükön működő helyhatósági és nem állami szabványalkotó szervezetek, valamint azon regionális szabványalkotó szervezetek, amelyeknek ők maguk, illetve a területükön működő egy vagy több ilyen szabványalkotó szervezet tagja, elfogadják és eleget tegyenek a helyes gyakorlat kódexének. Ezenkívül a tagok nem tesznek olyan intézkedést, mellyel közvetve vagy közvetlenül arra kötelezik vagy ösztönzik ezen szabványalkotó szervezeteket, hogy a helyes gyakorlat kódexével össze nem egyeztethető módon cselekedjenek. A tagok kötelezettségei a helyes gyakorlat kódexében foglalt rendelkezéseknek a szabványalkotó szervezetek által történő betartását illetően attól függetlenül is érvényben vannak, hogy a szabványalkotó szervezet elfogadta-e a helyes gyakorlat kódexét vagy sem.

4.2. Azokat a szabványalkotó szervezeteket, amelyek elfogadták és eleget tesznek a helyes gyakorlat kódexének, a tagok e Megállapodás alapelveivel összhangban állóknak ismerik el.

A TECHNIKAI SZABÁLYZATOKNAK ÉS SZABVÁNYOKNAK VALÓ MEGFELELÉS*5. cikk***Központi kormányzatszervek által végzett megfelelőségértékelési eljárások**

5.1. A tagok biztosítják, hogy olyan esetekben, amikor kifejezett bizonyosság szükséges arról, hogy a termékek megfelelnek a technikai szabályzatoknak vagy szabványoknak, a központi kormányzatszervek az alábbi rendelkezéseket alkalmazzák a más tagok területéről származó termékekre:

▼B

- 5.1.1. a megfelelőségértékelési eljárásokat úgy készítik el, fogadják el és alkalmazzák, hogy más tagországok területéről származó hasonló termékek szállítóinak olyan feltételek mellett biztosítanak hozzáférést, amelyek nem kevésbé kedvezőek, mint amelyeket a hazai vagy bármely más országból származó hasonló termék szállítóinak hasonló helyzetben megadnak; a hozzáférés maga után vonja a szállítók jogát az eljárási szabályok szerint történő megfelelőség értékelésre, beleértve, ha ezen eljárás erről rendelkezik, annak lehetőségét, hogy a megfelelőség értékelést szolgáló vizsgálat telephelyükön történjen és arra, hogy a rendszer tanúsítási jelét megkapják;
- 5.1.2. a megfelelőségértékelési eljárások nem készíthetők el, fogadhatók el és alkalmazhatók azzal a céllal vagy hatással, hogy a nemzetközi kereskedelem szükségtelen akadályait képezzék. Ez többek között azt jelenti, hogy a megfelelőségértékelési eljárások nem lehetnek szigorúbbak, illetve nem alkalmazhatók szigorúbban, mint ami ahhoz szükséges, hogy az importáló tag megfelelően biztos lehessen abban, hogy a termékek megfelelnek az alkalmazandó technikai szabályzatoknak és szabványoknak, figyelembe véve azt a kockázatot, amit a meg nem felelés okozna.
- 5.2. Az 1. pont rendelkezéseinek végrehajtásakor a tagok biztosítják, hogy:
- 5.2.1. a megfelelőségértékelési eljárásokat a lehető leggyorsabban folytatják le és fejezik be, és nem kedvezőtlenebb rend szerint a más tagok területéről származó termékekénél, mint a hasonló hazai termékek esetében;
- 5.2.2. nyilvánosságra hozzák minden egyes megfelelőségértékelési eljárás során alkalmazott szokásos feldolgozási időtartamot, vagy az előrelátható feldolgozási időtartamot kérésre közlik az érintettel; ha az illetékes szerv kérelmet kap, haladéktalanul megvizsgálja a dokumentáció teljességét és pontosan és teljeskörűen tájékoztatja a kérelmezőt az összes hiányosságról; az illetékes szerv, mihamihami lehetséges, pontosan és teljeskörűen értesíti a kérelmezőt a vizsgálat eredményéről, hogy ha szükségessé válik, korrigáló intézkedést lehessen tenni; még akkor is, ha a kérelem hiányos, az illetékes szerv, amíg megvalósítható, folytatja a megfelelőségértékelését, ha a kérelmező így igényli; és kérés esetén a kérelmező tájékoztatást kap az eljárás előrehaladtáról, az esetleges késedelem megindoklásával;
- 5.2.3. az információ-szolgáltatási kötelezettség arra a szükséges mértékre korlátozódik, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy értékeljék a megfelelést és ille-tékeket szabjanak ki;
- 5.2.4. a megfelelőségértékelési eljárásokkal kapcsolatban megszerzett, a más tagok területéről származó termékekkel összefüggő bizalmas információt ugyanúgy tiszteletben tartják, mint a hazai termékek esetében, és olyan módon, hogy a jogos kereskedelmi érdekeket védjék;
- 5.2.5. bármilyen illeték, amelyet más tagok területéről származó termékek megfelelőségének értékelése során vetnek ki, méltányos a nemzeti vagy bármelyik más országból származó hasonló termékek megfelelésének értékelése során kivetendő illetékhez képest, figyelembe véve a kommunikációs, szállítási és egyéb költségeket, melyek a kérelmező telephelyének és a vizsgálatot végző szerv földrajzi elhelyezkedésének különbözőségéből adódnak;
- 5.2.6. a megfelelőségértékelési eljárásnál alkalmazott berendezések elhelyezése és a vizsgálati minták kiválasztása nem történik úgy, hogy szükségtelen nehézséget okozzon a kérelmezőknek vagy ügynökeiknek;
- 5.2.7. ha egy termék részletes leírása az alkalmazandó technikai szabályzatoknak vagy szabványoknak való megfelelés megállapítását követően megváltozik, a módosított termékre vonatkozó megfelelőségértékelési eljárás arra a szükséges mértékre korlátozódik, amellyel megállapítható, hogy létezik-e megfelelő bizonyosság arra, hogy a termék megfelel a vonatkozó technikai szabályzatoknak vagy szabványoknak;

▼B

5.2.8. érvényben van egy olyan eljárás, amely a megfelelőségértékelési eljárások működésével kapcsolatban felmerülő panaszokat vizsgálja felül és korrekciós intézkedéseket tesz lehetővé, ha a panasz igazolódik.

5.3. Az 1. és 2. pontokban foglaltak nem gátolják a tagokat abban, hogy területükön ésszerű szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket hajtsanak végre.

5.4. Azokban az esetekben, amikor kifejezett bizonyosság szükséges arra nézve, hogy a termékek megfelelnek a technikai szabályzatoknak vagy szabványoknak és vonatkozó, a nemzetközi szabványalkotó szervezetek által kiadott útmutatók vagy ajánlások állnak rendelkezésre, vagy azok kidolgozásának befejezése küszöbön áll, a tagok biztosítják, hogy központi kormányz szerveik ezeket vagy ezek vonatkozó részeit használják mint a megfelelőségértékelési eljárás alapját, kivéve - ez esetben, kérésre megfelelő magyarázatot adva -, ha ezen útmutatók vagy ajánlások vagy ezek vonatkozó részei nem megfelelőek az érintett tagok esetében, többek között a következő okok miatt: nemzetbiztonsági követelmények, megtévesztő gyakorlat elkerülése, emberi egészség vagy biztonság, állati vagy növényi élet vagy egészség, vagy a környezet védelme, alapvető éghajlati vagy más földrajzi tényezők, alapvető technológiai vagy infrastrukturális problémák.

5.5. A megfelelőségértékelési eljárások minél szélesebb alapon történő összehangolása érdekében, a tagok erőforrásaik adta lehetőségeiken belül teljes mértékben részt vesznek a megfelelőségértékelési eljárásokra vonatkozó útmutatóknak és ajánlásoknak a megfelelő nemzetközi szabványalkotó szervezetek által történő kidolgozásában.

5.6. Ha nem létezik nemzetközi szabványalkotó szervezetek által kiadott vonatkozó útmutató vagy ajánlás, vagy ha egy javasolt, megfelelőségértékelési eljárás technikai tartalma nincs összhangban a nemzetközi szabványalkotó szervezetek által kiadott vonatkozó útmutatókkal és ajánlásokkal, és ha ezen megfelelőségértékelési eljárásnak jelentős hatása lehet más tagok kereskedelmére, akkor a tagok:

5.6.1. megfelelően korai szakaszban oly módon, hogy arról más tagok érdekelt felei tudomást szerezhessenek, közleményt tesznek közzé arról, hogy egy adott, megfelelőség értékelésre vonatkozó eljárást javasolnak bevezetni;

5.6.2. a Titkárságon keresztül bejelentik a többi tagnak a javasolt megfelelőségértékelési eljárás által érintett termékeket, röviden utalva a megfelelőségértékelésre vonatkozó eljárás céljára és indokára. Az ilyen bejelentéseket megfelelően korai időpontban kell megtenni, amikor a megfelelőségértékelési eljárás módosítható és a vonatkozó észrevételek figyelembe vehetők;

5.6.3. kérésre a többi tag rendelkezésére bocsátják a javasolt eljárás részleteit vagy példányait és amikor csak lehetséges, azonosítják azokban azokat a részeket, amelyek tartalmilag eltérnek a nemzetközi szabványalkotó szervezetek által kiadott vonatkozó útmutatóktól vagy ajánlásoktól;

5.6.4. megkülönböztetésmentesen, ésszerű időt biztosítanak más tagoknak arra, hogy azok írásban észrevételeket tehessenek, kérésre ezen észrevételeket megvitatják, és az írásos észrevételeket és megvitatásuk eredményeit figyelembe veszik.

5.7. A 6. pont bevezető rendelkezéseinek figyelembevételével olyan esetekben, amikor a biztonsággal, az egészséggel, a környezetvédelemmel vagy a nemzetbiztonsággal összefüggésben sürgős problémák merülnek fel, vagy ilyenek felmerülése fenyeget valamely tagnál, ez a tag a 6. pontban felsorolt lépések közül elhagyhatja azokat, amelyeket elhagyni szükségesnek ítél, feltéve, hogy az eljárás elfogadásakor ez a tag:

5.7.1. a Titkárságon keresztül azonnal bejelentést tesz a többi tagnak az adott eljárásról és az érintett termékekről, röviden utalva az eljárás céljára és indokára, a sürgős probléma jellegét is beleértve;

5.7.2. kérésre a többi tag rendelkezésére bocsátja az eljárás szabályainak példányait;

▼B

5.7.3. megkülönböztetésmentesen lehetőséget ad a többi tagnak arra, hogy írásban észrevételeket tehessenek, kérésre megvitatja ezeket az írásos észrevételeket, és ezen írásos észrevételeket, valamint megvitatásuk eredményeit figyelembe veszi.

5.8. A tagok biztosítják valamennyi elfogadott megfelelésgértékelési eljárás azonnali közzétételét, vagy más módon való rendelkezésre bocsátását oly módon, hogy a többi tag érdekelt felei megismerhessék azokat.

5.9. A 7. pontban megjelölt sürgős körülményeket kivéve, a tagok ésszerű időt hagynak a megfelelésgértékelési eljárás követelményeinek közzététele és hatálybalépése között, hogy az exportőr tagok, és különösen a fejlődő ország tagok termelőinek idejük legyen ahhoz, hogy termékeiket vagy gyártási módszereiket az importőr tag követelményeihez igazítsák.

*6. cikk***A megfelelésértékelésnek központi kormányzervek által történő elismerése**

Központi kormányzerveik vonatkozásában:

6.1. A 3. és 4. pontok rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagok, amikor csak lehetséges, biztosítják, hogy más tagok megfelelésgértékelési eljárásainak eredményeit elfogadják, mégha azon eljárások különböznek is sajátjaiktól, feltéve, hogy meggyőződtek arról, hogy ezen eljárások saját eljárásaikkal egyenértékű biztosítékot kínálnak az alkalmazandó technikai szabályzatoknak és szabványoknak történő megfelelésre. Elismerik, hogy előzetes konzultációk lehetnek szükségesek annak érdekében, hogy kölcsönösen kielégítő egyetértésre jussanak, különösen:

6.1.1. az exportőr tag illetékes, megfelelésgértékelést végző szervezeteinek megfelelő és tartós technikai alkalmasságával kapcsolatban, hogy a megfelelésgértékelési eljárásaik eredményeinek folyamatos megbízhatóságával kapcsolatos bizonyosság fennállhasson. Ebben a vonatkozásban a nemzetközi szabványalkotó szervezetek által kiadott vonatkozó útmutatók és ajánlások igazolt betartását, például akkreditáció útján, a technikai alkalmasság meglétének jeleként kell figyelembe venni;

6.1.2. a megfelelésgértékelési eredmények elfogadásának az exportőr tag részéről kijelölt megfelelésgértékelést végző szervezet által kibocsátottakra való korlátozásával kapcsolatban.

6.2. A tagok biztosítják, hogy a megfelelésgértékelési eljárásaik a lehetséges mértékig lehetővé teszik az 1. pontban foglalt rendelkezések végrehajtását.

6.3. A tagok arra ösztönzik egymást, hogy más tagok kérésére álljanak készen tárgyalások folytatására egymás megfelelésgértékelési eljárásainak eredményeit kölcsönösen elismerő megállapodások megkötésére. A tagok megkívánhatják, hogy ezen megállapodások feleljenek meg az 1. pontban előírt ismérveknek, és az érintett termékek kereskedelmét elősegítő lehetőségeikre vonatkozóan kölcsönös megaláztatásra szolgáljanak.

6.4. A tagok arra ösztönzik egymást, hogy más tagok területén működő megfelelésgértékelést végző szervezeteknek lehetővé tegyék a részvételt saját megfelelésgértékelési eljárásaikban, nem kevésbé kedvező feltételek mellett, mint amiket saját területükön vagy bármely más ország területén működő megfelelésgértékelést végző szervezeteknek biztosítanak.

*7. cikk***Helyhatósági szervek által végzett megfelelésgértékelési eljárások**

A területükön működő helyhatósági szervek vonatkozásában:

7.1. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy ezen szervek eleget tegyenek az 5. és 6. cikk rendelkezéseinek, az 5. cikk 6.2. és 7.1. alpontjaiban foglalt bejelentési kötelezettség kivételével.

▼B

7.2. A tagok biztosítják, hogy a közvetlenül a központi kormányzat alatti szinten működő helyhatóságok megfelelőségértékelési eljárásairól az 5. cikk 6.2. és 7.1. alpontjaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően bejelentést tesznek, megjegyezve azonban, hogy ilyen bejelentést nem kell tenniük olyan megfelelőségértékelési eljárások esetén, amelyek technikai tartalma lényegét tekintve megegyezik az érintett tag központi kormánysszervei által korábban már bejelentett megfelelőségértékelési eljárásokéval.

7.3. A tagok kérhetik, hogy a kapcsolattartás más tagokkal, beleértve az 5. cikk 6. és 7. pontjaiban foglalt bejelentéseket, információnyújtást, észrevételeket, megbeszéléseket, a központi kormányzaton keresztül történjék.

7.4. A tagok nem tesznek olyan intézkedéseket, melyek arra kötelezik vagy ösztönzik a területükön működő helyhatósági vagy nem állami szerveket, hogy az 5. és 6. cikk rendelkezéseivel össze nem egyeztethető módon cselekedjenek.

7.5. Ezen Megállapodás szerint a tagok teljes mértékben felelősek az 5. és 6. cikk összes rendelkezéseinek betartásáért. A tagok határozott intézkedéseket és mechanizmusokat dolgoznak ki és alkalmaznak annak elősegítésére, hogy az 5. és 6. cikk rendelkezéseit ne csak a központi kormányzati szervek tartsák be.

*8. cikk***Nem állami szervek által végzett megfelelőségértékelési eljárások**

8.1. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy a területükön működő nem állami szervek, amelyek megfelelőségértékelési eljárásokat végeznek, eleget tegyenek az 5. és 6. cikkben foglalt rendelkezéseknek, kivéve a javasolt megfelelőségértékelési eljárásokra vonatkozó bejelentési kötelezettséget. Ezen kívül a tagok nem tesznek olyan intézkedéseket, amelyek közvetlen vagy közvetett módon azzal a hatással járnak, hogy arra kötelezik vagy ösztönzik ezen szerveket, hogy az 5. és 6. cikkben foglalt rendelkezésekkel össze nem egyeztethető módon cselekedjenek.

8.2. A tagok biztosítják, hogy központi kormányzati szerveik csak akkor támaszkodnak a nem állami szervek által végzett megfelelőségértékelési eljárásokra, ha ezen utóbbi szervek eleget tesznek az 5. és 6. cikkben foglalt rendelkezéseknek, a tervezett megfelelés értékelési eljárásokra vonatkozó bejelentési kötelezettség kivételével.

*9. cikk***Nemzetközi és regionális rendszerek**

9.1. Amikor a technikai szabályzatnak vagy szabványnak történő megfelelésről kifejezett bizonyosság szükséges, a tagok, amennyire ez a gyakorlatban lehetséges, nemzetközi megfelelőségértékelési rendszereket dolgoznak ki és fogadnak el, valamint azok tagjává válnak vagy azokban részt vesznek.

9.2. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy azok a nemzetközi és regionális megfelelőségértékelési rendszerek, melyeknek a területükön működő illetékes szervezetek tagjai, vagy résztvevői, eleget tegyenek az 5. és 6. cikk rendelkezéseinek. Ezen kívül a tagok nem hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek közvetlen vagy közvetett módon azzal a hatással járnak, hogy arra kötelezik vagy ösztönzik az ilyen rendszereket, hogy az 5. és 6. cikkben foglalt bármely rendelkezéssel össze nem egyeztethető módon cselekedjenek.

9.3. A tagok biztosítják, hogy központi kormányzati szerveik csak olyan mértékben támaszkodnak a nemzetközi vagy regionális megfelelőségértékelési rendszerekre, mint amilyen mértékben ezek a rendszerek eleget tesznek az 5. és 6. cikkben foglalt rendelkezéseknek.

TÁJÉKOZTATÁS ÉS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

10. cikk

Tájékoztatás a technikai szabályzatokról és szabványokról, valamint a megfelelőségértékelési eljárásokról

10.1. Minden tag biztosítja olyan tájékoztatási pont létesítését, amely választ tud adni a többi tag, illetve ezen tagok érdekelt feleinek minden ésszerű érdeklődésére, valamint rendelkezésre tudja bocsátani az alábbiakra vonatkozó dokumentációt:

10.1.1. a területén lévő, a központi kormányzati vagy helyhatósági szervek, a technikai szabályzat érvényesítésére törvényesen feljogosított nem állami szervek, vagy az olyan regionális szabványalkotó szervezetek - amelyeknek ezen szervek tagjai vagy résztvevői - által elfogadott vagy javasolt bármely technikai szabályzat;

10.1.2. a területén levő, központi kormányzati vagy helyhatósági szervek, vagy az olyan regionális szabványalkotó szervezetek – amelyeknek ezen szervek tagjai vagy résztvevői – által elfogadott vagy javasolt bármely szabvány;

10.1.3. bármilyen fennálló vagy javasolt megfelelőségértékelési rendszer, amelyet saját területén központi kormányzati vagy helyhatósági szervek, vagy technikai szabályzat érvényesítésére törvényesen feljogosított nem állami szervek, vagy olyan regionális szervezetek - amelyeknek ezen szervek tagjai vagy résztvevői - alkalmaznak;

10.1.4. a tag, vagy a területén működő központi kormányzati vagy helyhatósági szervek nemzetközi és regionális szabványalkotó szervezetekben és megfelelőségértékelési rendszerekben, valamint az e Megállapodás hatálya alá tartozó bilaterális és multilaterális megállapodásokban való tagsága és részvétele; ésszerű információkat kell tudni adniuk ezen rendszerek és megállapodások rendelkezéseiről;

10.1.5. a Megállapodás alapján kiadott közlemények megjelenési helye, vagy tájékoztatás arról, hogy ilyen információt hol lehet beszerezni; és

10.1.6. a 10. cikk 3. pontjában említett tájékoztatási pontok helye.

10.2. Ha azonban törvényi vagy adminisztratív okok miatt egy tag egynél több tájékoztatási pontot hoz létre, az a tag teljes körű és félreérthetetlen információval szolgál a többi tag számára ezen tájékoztatási pontok mindegyikének felelősségi köréről. Ezen kívül ezen tag biztosítja, hogy a nem megfelelő tájékoztatási pontoknak címzett információkérést haladéktalanul továbbítják a megfelelő tájékoztatási pontba.

10.3. Minden tag megteszi a tőle telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy egy vagy több tájékoztatási pontot hozzon létre, melyek választ tudnak adni minden, a többi tag vagy ezen tagok érdekelt felei részéről nyilvánított ésszerű érdeklődésre, valamint rendelkezésre tudják bocsátani a vonatkozó dokumentumokat, vagy információt tudnak adni arról, hogy az alábbiakat hol lehet beszerezni:

10.3.1. bármilyen szabvány, melyet a területén működő nem állami szabványalkotó szervek vagy olyan regionális szabványalkotó szervezetek, melyeknek ezen szervek tagjai vagy résztvevői, elfogadtak vagy javasoltak; és

10.3.2. bármilyen megfelelőségértékelési eljárás vagy tervezett megfelelőségértékelési eljárás, melyet a területén működő nem állami szervek vagy regionális szervezetek, melyeknek ezen szervek tagjai vagy résztvevői, működtetnek;

▼ **B**

10.3.3. a területén működő illetékes nem állami szervek nemzetközi és regionális szabványalkotó szervezetekben és megfelelőségértékelési rendszerekben, valamint az e Megállapodás hatálya alá tartozó bilaterális és multilaterális megállapodásokban való tagsága és részvétele; ésszerű információkat kell tudni adniuk ezen rendszerek és megállapodások rendelkezéseiről.

10.4. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy amikor a többi tag vagy azok érdekelt felei okmányokból példányokat kérnek ezen Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően, ezeket a példányokat olyan méltányos áron adják el nekik (ha árat számítanak fel), ami a tényleges kézbesítési költséget leszámítva azonos azon árral, amin az illető vagy bármely más tag belföldi személye kapja azokat ⁽¹⁾.

10.5. A fejlett ország tagok más tagok kérésére angol, francia vagy spanyol fordításban rendelkezésre bocsátják a bejelentési kötelezettség alá tartozó okmányokat vagy terjedelmes okmányok esetében azok összefoglalóit.

10.6. Amikor a Titkárság e Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően bejelentést kap, annak szövegét minden tagnak és érdekelt nemzetközi szabványalkotó szervezetnek és megfelelőségértékelést végző szervezetnek megküldi, és felhívja a fejlődő ország tagok figyelmét azokra a bejelentésekre, amelyek a számukra különös érdeket képviselő termékekre vonatkoznak.

10.7. Ha egy tag olyan megállapodást kötött egy vagy több más országgal a technikai szabályzatokra, szabványokra vagy megfelelőségértékelési rendszerekre vonatkozóan, amely jelentős hatást gyakorolhat a kereskedelemre, az ezen megállapodásban részt vevő legalább egyik tag bejelentést küld a Titkárságon keresztül a többi tag részére a megállapodás által érintett termékekről, valamint mellékeli a megállapodás rövid leírását. A tagok ösztönzik az érintett tagokat, hogy kérésre a többi taggal konzultációkat kezdjenek abból a célból, hogy hasonló megállapodást kössenek, vagy megszervezzék az ilyen megállapodásokban való részvételüket.

10.8. E Megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezendő úgy, hogy az megkívánja:

10.8.1. a tag nyelvétől eltérő nyelven szövegek közzétételét;

10.8.2. a tag nyelvétől eltérő nyelven részletek közzétételét vagy tervezetszövegek biztosítását, kivéve az 5. pontban foglaltakat; vagy

10.8.3. hogy a tagok bármely olyan információt nyújtsanak, amelynek nyilvánosságra hozatala szerintük ellentétes alapvető biztonsági érdekeikkel.

10.9. A Titkárság részére eljuttatott bejelentések angol, francia vagy spanyol nyelven készülnek.

10.10. A tagok kijelölnek egyetlen központi kormányzati hatóságot, mely felelős az e Megállapodás bejelentési eljárásaira vonatkozó rendelkezések nemzeti szinten történő teljesítéséért, kivéve a 3. mellékletben foglaltakat.

10.11. Ha azonban törvényi vagy adminisztratív okok miatt a bejelentési eljárásokra vonatkozó felelősség megoszlik két vagy több központi kormányzati hatóság között, az érintett tag teljes körű és félreérthetetlen információt szolgáltat a többi tag számára az egyes hatóságok felelősségi köréről.

⁽¹⁾ Belföldi személy alatt itt a WTO elkülönült vámterülettel rendelkező tagjainak esetében olyan természetes vagy jogi személyt kell érteni, aki vagy amely állandó lakóhellyel vagy tényleges és működő ipari vagy kereskedelmi telephellyel rendelkezik e vámterületen belül.

▼ B*11. cikk***Más tagoknak nyújtott technikai segítség**

11.1. A tagok kérésre tanácsot adnak más tagoknak, különösen a fejlődő ország tagoknak a technikai szabályzatok elkészítése vonatkozásában.

11.2. A tagok kérésre tanácsot adnak más tagoknak, különösen a fejlődő ország tagoknak és technikai segítséget nyújtanak nekik kölcsönös megállapodás szerinti feltételek alapján a nemzeti szabványalkotó szervezetek létrehozásához és a nemzetközi szabványalkotó szervezetekben való részvételhez, valamint arra ösztönzik saját nemzeti szabványalkotó szervezeteiket, hogy hasonlóképpen járjanak el.

11.3. A tagok, kérésre, megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak érdekében, hogy a területükön működő szabályozó szervek tanácsot adjanak más tagoknak, különösen a fejlődő ország tagoknak, és technikai segítséget nyújtsanak nekik kölcsönös megállapodás szerinti feltételek mellett:

11.3.1. szabályozó szervek vagy megfelelésség értékelést végző szervezetek létrehozásával kapcsolatban; és

11.3.2. azokkal a módszerekkel kapcsolatban, amelyek leginkább alkalmasak arra, hogy megfeleljenek technikai szabályzataiknak.

11.4. A tagok, kérésre, megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak érdekében, hogy tanácsot biztosítsanak a többi tagnak, különösen a fejlődő ország tagoknak, és hogy kölcsönös megállapodás szerinti feltételek mellett technikai segítséget nyújtsanak nekik a kérő tag területén elfogadott szabványoknak történő megfelelésség értékelését végző szervezetek létesítése tekintetében.

11.5. Kérésre a tagok tanácsot adnak más tagoknak, különösen a fejlődő ország tagoknak, és kölcsönös megállapodás szerinti feltételek mellett technikai segítséget nyújtanak olyan lépések vonatkozásában, amelyeket akkor kell tenniük termelőiknek, ha hozzá akarnak férni a megkeresett tag területén működő kormánysszervek vagy nem állami szervek által alkalmazott megfelelésségértékelési rendszerekhez.

11.6. Kérésre azok a tagok, amelyek nemzetközi vagy regionális megfelelésségértékelési rendszerek tagjai vagy résztvevői, tanácsot adnak a többi tagnak, különösen a fejlődő ország tagoknak, és kölcsönös megállapodás szerinti feltételek mellett technikai segítséget nyújtanak nekik olyan intézmények és jogi keretek létrehozása vonatkozásában, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy teljesítsék az ilyen rendszerekben való tagságból vagy részvételből származó kötelezettségeket.

11.7. Ha ilyen irányú kérést kapnak, a tagok ösztönzik a területükön működő megfelelésség értékelést végző szervezeteket, amelyek tagjai vagy résztvevői nemzetközi vagy regionális megfelelésségértékelési rendszereknek, hogy lássák el tanácsal a többi tagot, különösen a fejlődő ország tagokat, és figyelembe veszik ezek technikai segítségnyújtás iránti kéréseit olyan intézmények létesítése érdekében, amelyek a területükön működő illetékes szervezeteket képessé teszik, hogy elegendet tegyenek a tagságból vagy részvételből eredő kötelezettségeknek.

11.8. A más tagok részére az 1-7. pontban foglaltak alapján történő tanácsadásban és technikai segítségnyújtásban a tagok előnyben részesítik a legkevésbé fejlett ország tagok szükségleteit.

*12. cikk***Különleges és eltérő elbánás a fejlődő ország tagok részére**

12.1. A tagok megkülönböztetett és kedvezőbb elbánást nyújtanak e Megállapodás fejlődő ország tagjainak az alábbi rendelkezéseknek, valamint e Megállapodás egyéb cikkei vonatkozó rendelkezéseinek útján.

▼B

12.2. A tagok különleges figyelmet szentelnek e Megállapodás fejlődő ország tagjainak jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatos rendelkezéseinek, és figyelembe veszik a fejlődő ország tagok sajátos fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit e Megállapodás végrehajtásakor mind nemzeti szinten, mind e Megállapodás intézményes rendelkezéseinek működtetésében.

12.3. A tagok a technikai szabályzatok, szabványok és megfelelőségértékelési rendszerek elkészítésénél és alkalmazásánál figyelembe veszik a fejlődő ország tagok sajátos fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit annak biztosítására, hogy ezek a technikai szabályzatok, szabványok és megfelelőségértékelési eljárások ne képezzék a fejlődő ország tagokból származó export szükségtelen akadályait.

12.4. A tagok elismerik, hogy bár lehetnek nemzetközi szabványok, útmutatók vagy ajánlások, a fejlődő ország tagok a maguk sajátos technológiai és társadalmi-gazdasági körülményei között elfogadnak bizonyos olyan technikai szabályzatokat, szabványokat és megfelelőségértékelési eljárásokat is, amelyek célja a fejlesztési szükségleteiknek megfelelő hazai technológiák és gyártási módszerek és folyamatok fenntartása. A tagországok ezért elismerik, hogy a fejlődő ország tagoktól nem várható el az olyan nemzetközi szabványoknak saját technikai szabályzatok vagy szabványok és ellenőrzési módszerek alaként történő alkalmazása, melyek nem felelnek meg fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteiknek.

12.5. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy a nemzetközi szabványalkotó szervezeteket és nemzetközi megfelelőségértékelési rendszereket úgy szervezzék meg és működtessék, hogy az megkönnyítse az összes tag illetékes szervezeteinek tevékeny és reprezentatív részvételét, figyelembe véve a fejlődő ország tagok sajátos problémáit.

12.6. A tagok megteszik a tőlük telhető összes ésszerű intézkedést annak biztosítására, hogy a nemzetközi szabványalkotó szervezetek a fejlődő ország tagok kérésére megvizsgálják a nemzetközi szabványok kidolgozásának lehetőségét olyan termékekre vonatkozóan, amelyek a fejlődő ország tagok számára különös érdeket képviselnek, és amennyiben ez megoldható, ki is dolgozzák azokat.

12.7. A tagok a 11. cikk rendelkezéseinek megfelelően technikai segítséget nyújtanak a fejlődő ország tagoknak annak biztosítására, hogy a technikai szabályzatok, szabványok és megfelelőségértékelési eljárások elkészítése és alkalmazása ne képezze a fejlődő ország tagokból származó export bővítésének és diverzifikálásának szükségtelen akadályát. E technikai segítségnyújtás feltételeinek meghatározásánál tekintetbe kell venni a kérelmező tag és különösen a legkevésbé fejlett ország tagok fejlettségi szintjét.

12.8. A tagok elismerik, hogy a fejlődő ország tagok sajátos problémákkal kerülhetnek szembe, köztük intézményi és infrastrukturális problémákkal a technikai szabályzatok, szabványok és megfelelőségértékelési eljárások kidolgozásában és alkalmazásában. Elismerik továbbá, hogy a fejlődő ország tagok sajátos fejlesztési és kereskedelmi szükségletei, valamint technológiai fejlettségi szintjük akadályozhatja őket abban, hogy teljes mértékben eleget tegyenek az e Megállapodásból eredő kötelezettségeiknek. A tagok ezért teljes mértékben figyelembe veszik ezt a tényt. Ennek megfelelően annak biztosítása céljából, hogy a fejlődő ország tagok eleget tudjanak tenni ezen Megállapodásnak, a Kereskedelem Technikai Akadályainak Bizottságát, amelyről a 13. cikk rendelkezik (e Megállapodásban a továbbiakban: bizottság) felruházzák azzal a joggal, hogy kérésre meghatározott időben korlátozott kivételeket engedélyezzen az e Megállapodás szerinti kötelezettségek egésze vagy egy része alól. Az ilyen kérelmek elbírálásánál a bizottság figyelembe veszi a technikai szabályzatok, szabványok és megfelelőségértékelési eljárások elkészítésének és alkalmazásának terén mutatkozó sajátos problémákat, a fejlődő ország tag sajátos fejlesztési és kereskedelmi szükségleteit, valamint technológiai fejlettségi szintjét, amelyek csökkenthetik azt a képességét, hogy teljes mértékben teljesítse az e Megállapodás szerinti kötelezettségeit. A bizottság a legkevésbé fejlett ország tagok sajátos problémáira különös figyelmet fordít.

▼B

12.9. A konzultációk során a fejlett ország tagok szem előtt tartják azokat a különleges nehézségeket, amelyeket a fejlődő ország tagok tapasztalnak a szabványok, technikai szabályzatok és a megfelelőségértékelési eljárások kidolgozásánál és alkalmazásánál és attól a kívánságtól vezérelve, hogy segítséget nyújtsanak a fejlődő ország tagoknak ilyen irányú erőfeszítéseikben, a fejlett ország tagok figyelembe veszik azok sajátos szükségleteit a finanszírozás, a kereskedelem és a fejlesztés tekintetében.

12.10. A bizottság időszakonként megvizsgálja a különleges és eltérő elbánást, ahogyan azt e Megállapodás rögzíti, és amelyet a fejlődő ország tagoknak nyújtanak nemzeti és nemzetközi szinten.

INTÉZMÉNYEK, KONZULTÁCIÓK ÉS VITARENDEZÉS*13. cikk***A Kereskedelem Technikai Akadályainak Bizottsága**

13.1. Ezennel létrejön a Kereskedelem Technikai Akadályainak Bizottsága, amely az egyes tagok képviselőiből áll. A bizottság maga választja meg saját elnökét, és szükség szerint - de évente legalább egyszer - tartja üléseit azzal a céllal, hogy alkalmat nyújtson a tagoknak az e Megállapodás működésével vagy céljainak előmozdításával összefüggő bármely ügyben történő konzultálásra, és hogy eljárjon e Megállapodás keretében, vagy a tagok által hozzá utalt ügyekben.

13.2. A bizottság munkacsoportokat vagy egyéb testületeket hoz létre szükség szerint, amelyek elegendő tesznek a bizottság által e Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban rájuk ruházott feladatoknak.

13.3. Egyetértés van arról, hogy el kell kerülni a szükségtelen párhuzamosítást e Megállapodás keretében és a kormányok által más technikai szervezetekben végzett tevékenység között. A bizottság megvizsgálja ezt a problémát azzal a céllal, hogy a lehető legkisebbre csökkentse az ilyen párhuzamosságokat.

*14. cikk***Konzultáció és vitarendezés**

14.1. Az e Megállapodás működését érintő bármilyen ügyvel kapcsolatos konzultációk és vitarendezések a Vitarendezési Teszttel égisze alatt és - a szükséges változtatásokkal - az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezései szerint folynak.

14.2. A vitában részes bármelyik Fél vitaindító kérésére vagy saját kezdeményezésből egy vizsgálócsoport technikai szakértői csoportot hozhat létre, amely technikai jellegű, részletes szakértői vizsgálatot igénylő kérdésekben nyújt segítséget.

14.3. A technikai szakértői csoport a 2. melléklet rendelkezései alapján működik.

14.4. A fent leírt vitarendezési rendelkezéseket olyan esetekben lehet igénybe venni, amikor egy tag úgy találja, hogy egy másik tag nem ért el kielégítő eredményeket a 3., 4., 7., 8. és 9. cikk alapján, s ezért ez kereskedelmi érdekeit jelentősen befolyásolja. Ilyen vonatkozásban ezeknek az eredményeknek egyenértékűeknek kell lenniük azzal, mintha a szóban forgó szervezet is tag lenne.

▼B**ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK***15. cikk***Záró rendelkezések***Fenntartások*

15.1. Nem jegyezhetők be fenntartások e Megállapodás egyetlen rendelkezésével kapcsolatban sem a többi tag egyetértése nélkül.

Felülvizsgálat

15.2. Minden egyes tag közvetlenül azon időpont után, amikor a WTO-egyezmény rá nézve hatályba lép, tájékoztatja a bizottságot azon intézkedéseiről, amelyek e Megállapodás végrehajtásának és működtetésének biztosítása érdekében már érvényben vannak, illetve amelyeket hozni fog. A továbbiakban az ilyen intézkedésekben történő változást szintén be kell jelenteni a bizottságnak.

15.3. A bizottság évente felülvizsgálja e Megállapodás végrehajtását és működését, figyelembe véve annak céljait.

15.4. Legkésőbb a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított harmadik év végén és azt követően minden hároméves időszak végén a bizottság felülvizsgálja e Megállapodás működését és végrehajtását, beleértve az átláthatóságra vonatkozó rendelkezéseket is, azzal a céllal, hogy a 12. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül kiigazításokat javasoljon az e Megállapodásban foglalt jogokban és kötelezettségekben, ha ez szükséges a kölcsönös gazdasági előnyök, valamint a jogok és kötelezettségek egyensúlyának biztosítása érdekében. Tekintettel többek között a Megállapodás végrehajtása során nyert tapasztalatokra, a bizottság szükség szerint javaslatot tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak e Megállapodás szövegének módosítására.

Mellékletek

15.5. A csatolt mellékletek e Megállapodás szerves részét képezik.

I. MELLÉKLET

FOGALMAK ÉS MEGHATÁROZÁSOK E MEGÁLLAPODÁS ALKALMAZÁSÁBAN

Az A Szabványosítással és a kapcsolódó tevékenységekkel összefüggő általános kifejezések és értelmezésük című 2. sz. ISO/IEC útmutató 1991. évi hatodik kiadásában megadott kifejezéseknek, amennyiben e Megállapodásban előfordulnak, azonos a jelentésük azzal, amelyet a fent említett útmutató meghatározásaiban megad, figyelembe véve, hogy a szolgáltatások nem tartoznak e Megállapodás hatálya alá. E Megállapodás alkalmazásában azonban a következő meghatározások használandók:

1. Technikai szabályzat

Olyan okmány, amely meghatározza a termék jellemző ismertetőjegyeit vagy vonatkozó feldolgozási eljárásait és gyártási módszereit, beleértve az alkalmazandó adminisztratív rendelkezéseket, amelyek teljesítése kötelező. Tartalmazhat, vagy kizárólag foglalkozhat termékre, feldolgozási eljárásra vagy gyártási módszerre alkalmazandó terminológiával, jelképekkel, csomagolással, jelöléssel vagy címkézéssel.

Magyarázó megjegyzés

A 2. sz. ISO/IEC útmutatóban található meghatározás önmagában nem teljes, hanem az úgynevezett „építőköcka” rendszeren alapul.

2. Szabvány

Olyan okmány, amelyet egy elismert szervezet fogadott el és amelyet általános és ismételt használatra jóváhagyott; és amely termékre vagy kapcsolódó feldolgozási eljárásokra és gyártási módszerekre vonatkozó szabályokat, iránymutatásokat vagy jellemző ismertetőjegyeket határoz meg, amelyek teljesítése nem kötelező. Tartalmazhat többek között vagy részletesen termékre, feldolgozási eljárásra vagy gyártási módszerre alkalmazandó terminológiát, jelképeket, csomagolást, jelölést vagy címkézést.

Magyarázó megjegyzés

A kifejezések a 2. sz. ISO/IEC útmutatóban meghatározott módon termékekre, feldolgozási eljárásokra és szolgáltatásokra vonatkoznak. E Megállapodás csak termékekre vagy feldolgozási eljárásokra és gyártási módszerekre vonatkozó technikai szabályzatokkal, szabványokkal és megfelelőségértékelési eljárásokkal foglalkozik. A szabványok a 2. sz. ISO/IEC útmutató meghatározása szerint lehetnek kötelezőek vagy önként vállaltak. E Megállapodás alkalmazásában a szabvány önkéntes, a technikai szabályzat pedig kötelező érvényű okmányként van meghatározva. A nemzetközi szabványalkotó közösség által elkészített szabványok konszenzuson alapulnak. E Megállapodás hatálya alá olyan okmányok is tartoznak, amelyek nem alapulnak konszenzuson.

3. Megfelelőségértékelési eljárások

Bármely eljárás, melyet közvetlenül vagy közvetve arra használnak, hogy megállapítsák, hogy a technikai szabályzatokban és szabványokban előírt vonatkozó követelmények teljesülnek-e.

Magyarázó megjegyzés

A megfelelőségértékelési eljárások közé tartoznak többek között a mintavételi, tesztelési, vizsgálati eljárások; a megfelelés értékelése, igazolása és tanúsítása; a regisztráció, akkreditáció, jóváhagyás, valamint ezek kombinációi.

4. Nemzetközi szervezet vagy rendszer

Olyan szervezet vagy rendszer, amely legalább az e Megállapodásban részt vevő összes tag megfelelő szervezetei számára nyitva áll.

5. Regionális szervezet vagy rendszer

Olyan szervezet vagy rendszer, amely csak bizonyos tagok illetékes szervezetei számára áll nyitva.

▼ B**6. Központi kormány szerv**

A központi kormány, annak minisztériumai és annak szervezeti egységei és minden olyan szervezet, amely a kérdéses tevékenység tekintetében a központi kormány felügyelete alá tartozik.

Magyarázó megjegyzés

Az Európai Közösségek esetében a központi kormányzervekre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók. Azonban az Európai Közösségekben belül létrehozhatnak regionális szervezeteket vagy megfelelőségértékelési rendszereket és azok ilyen esetekben az e Megállapodás regionális megfelelőségértékelést végző szervezeteire vagy rendszereire vonatkozó rendelkezései alá tartoznak.

7. Helyhatósági szerv

A központi kormányzattól eltérő kormányzatok (pl. egy szövetségi állam tagjai, tartományok, landok, kantonok, községek stb.); ezek minisztériumai vagy szervezeti egységei és minden olyan szervezet, amely a kérdéses tevékenység tekintetében az ilyen kormányzat felügyelete alá tartozik.

8. Nem állami szerv

Nem központi kormány szerv vagy helyhatósági szerv, beleértve azon nem állami szervezetet, amelyeknek törvényes joguk van egy technikai szabályzat érvényesítésére.

2. MELLÉKLET

TECHNIKAI SZAKÉRTŐI CSOPORTOK

Az alábbi eljárások alkalmazandók a 14. cikk rendelkezéseinek megfelelően létrehozott technikai szakértői csoportra.

1. A technikai szakértői csoportok a vizsgálócsoport hatáskörébe tartoznak. Feladat- és jogkörleírásuk és részletes munkamódszerük felől a vizsgálócsoport dönt, s a technikai szakértői csoport beszámol a vizsgálócsoportnak.
2. A technikai szakértői csoportokban való részvétel olyan személyekre korlátozódik, akik a szóban forgó területen szakértelemmel és szakmai tapasztalattal rendelkeznek.
3. Azon felek állampolgárai, amelyek a vita részesei, nem lehetnek a technikai szakértői csoport tagjai a vitában részes felek közös egyetértése nélkül, kivéve olyan rendkívüli körülményeket, mikor a vizsgálócsoport úgy ítéli meg, hogy a speciális tudományos szakértelem iránti igény más módon nem teljesíthető. A vitában részes felek kormánytisztviselői nem lehetnek a technikai szakértői csoport tagjai. A technikai szakértői csoportok tagjai egyéni minőségükben tevékenykednek és nem mint kormánytisztviselők vagy mint bármely szervezet képviselői. Ezért a kormányok vagy szervezetek nem adhatnak nekik utasításokat a technikai szakértői csoport elé kerülő ügyekre vonatkozóan.
4. A technikai szakértői csoportok konzultálhatnak és információt, valamint technikai tanácsokat szerezhetnek be bármely általuk megfelelőnek ítélt forrásból. Mielőtt a technikai szakértői csoport ilyen információt vagy technikai tanácsot tartalmazó forráshoz fordul valamely tag fennhatóságán belül, tájékoztatja erről az adott tag kormányát. A technikai szakértői csoport kérésére, az általa szükségesnek és megfelelőnek ítélt információk tekintetében minden tag haladéktalanul és teljes körűen válaszol.
5. A vitában részes felek hozzáférhetnek a technikai szakértői csoport számára megadott minden vonatkozó információhoz, ha az nem bizalmas természetű. A technikai szakértői csoport számára átadott bizalmas természetű információt nem lehet kiadni az azt nyújtó kormány, szervezet vagy személy formális felhatalmazása nélkül. Ha a technikai szakértői csoporttól ilyen információt kérnek, de az ezek nyújtására nem kap felhatalmazást, akkor az ezen információt nyújtó kormány, szervezet vagy személy ezen információkról egy nem bizalmas jellegű összefoglalást ad.
6. A technikai szakértői csoport az érintett tagok részére jelentéstervezetet küld azzal a céllal, hogy ezen tagok észrevételeit megszerezze, és szükség esetén figyelembe vegye azokat a végleges jelentés elkészítésénél, melyet a vizsgálócsoporthoz való benyújtáskor szintén megküld az érintett tagoknak.

3. MELLÉKLET

A SZABVÁNYOK ELKÉSZÍTÉSÉRE, ELFOGADÁSÁRA ÉS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ HELYES GYAKORLAT KÓDEXE

Általános rendelkezések

A. E kódex céljaira az e Megállapodás 1. mellékletében megadott meghatározások alkalmazandók.

B. Ezen kódex a WTO bármely tagja területén működő bármely szabványalkotó szervezet számára – legyen az központi kormány szerv, helyhatósági szerv vagy nem állami szerv –, bármely kormányzati regionális szabványalkotó szervezet, melynek egy vagy több tagja a WTO-nak is tagja, és bármely nem állami regionális szabványalkotó szervezet részére, melynek egy vagy több tagja WTO tag területén működik (e kódexben a továbbiakban együttesen: szabványalkotó szervezetek, egyedileg a szabványalkotó szervezet) nyitva áll az elfogadásra.

C. Azon szabványalkotó szervezetek, amelyek csatlakoztak a kódexhez vagy visszaléptek attól, ezt a lépést bejelentik a genfi ISO/IEC Információs Központnak. A bejelentés tartalmazza az érintett szervezet nevét és címét, ezen kívül jelenlegi, illetve jövőbeni szabványalkotói tevékenységének területét. A bejelentés akár közvetlenül az ISO/IEC Információs Központba is küldhető, vagy az ISO/IEC nemzeti tagszervezetén, de amennyire ez lehetséges inkább az ISONET illetékes nemzeti tagján vagy nemzetközi társult szervezetén keresztül történik, ahogyan az helyénvaló.

Anyagi rendelkezések

D. Szabványok tekintetében a szabványalkotó szervezet egy másik WTO tag területéről származó áru számára nem kevésbé kedvező elbánást biztosít, mint amelyet hazai eredetű vagy bármely más országból származó hasonló termékek részére megad.

E. A szabványalkotó szervezet biztosítja, hogy szabványokat nem készít el, fogad el vagy alkalmaz olyan célból vagy hatással, hogy a nemzetközi kereskedelem szükségtelen akadályát képezzék.

F. Ahol nemzetközi szabványok léteznek, vagy kidolgozásuk befejezése küszöbön áll, a szabványalkotó szervezet ezeket vagy vonatkozó részeit az általuk kidolgozott szabványok alapjának tekinti, kivéve ahol az ilyen nemzetközi szabványok vagy vonatkozó részeit hatástalanok vagy nem megfelelőek, például a védelem elégtelen szintje, alapvető éghajlati vagy földrajzi tényezők vagy alapvető technológiai problémák miatt.

G. Abból a célból, hogy olyan széles alapon hangolják össze a szabványokat, amennyire csak lehetséges, a szabványalkotó szervezet megfelelő módon, erőforrásai adta lehetőségein belül, teljes mértékben részt vesz azon nemzetközi szabványoknak az illetékes nemzetközi szabványalkotó szervezetek által történő elkészítésében, amelyek olyan ügyre vonatkoznak, amelyre már szabványokat elfogadott, vagy elfogadni készül. Egy tag területén működő szabványalkotó szervezet számára a részvétel egy adott nemzetközi szabványalkotói tevékenységben, amikor csak lehetséges, egyetlen olyan küldöttségen keresztül történik, amely képviseli az összes olyan szabványalkotó szervezetet, amely szabványokat fogadott el, vagy készül elfogadni a nemzetközi szabványalkotói tevékenység tárgyát képező ügyben.

H. Egy tag területén működő szabványalkotó szervezet minden erőfeszítést megtesz, hogy elkerülje a párhuzamosságot vagy átfedést más, a nemzeti területen működő vagy illetékes nemzetközi vagy regionális szabványalkotó szervezetek munkájával. Szintén minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy nemzeti konszenzusra jussanak az általuk kidolgozott szabványok tekintetében. Ehhez hasonlóan a regionális szabványalkotó szervezet is megtesz minden erőfeszítést, hogy elkerülje a párhuzamosságot vagy átfedést az illetékes nemzetközi szabványalkotó szervezet munkájával.

▼B

I. Szükség esetén a szabványalkotó szervezet a termékkel szemben támasztott követelményekre épülő szabványokat inkább funkcionálisan, mintsem a konstrukciós vagy leíró jellemzői alapján határozza meg.

J. Legalább hathavonta a szabványalkotó szervezet munkaprogramot jelentet meg, amely tartalmazza nevét és címét, valamint a jelenleg elkészítés alatt álló és a megelőző időszakban általa elfogadott szabványokat. A szabvány elkészítési szakasza a kialakításáról szóló döntés pillanatától annak elfogadásáig tart. Az adott szabványtervezetek címeit kérésre közzé kell tenni angolul, franciául vagy spanyolul. A munkaprogram meglétéről szóló értesítést a szabványalkotói tevékenységekről szóló nemzeti - vagy az adott esettől függően regionális - kiadványokban közzé teszik.

A munkaprogram minden egyes szabványra megadja - a vonatkozó ISONET szabály szerint - az adott ügy osztályozását, a szabvány kidolgozásának eddig megvalósult szintjét és utalást az alapul vett bármely nemzetközi szabványra. Legkésőbb munkaprogramjának közzétételkor a szabványalkotó szervezet tájékoztatja ennek létezéséről a genfi ISO/IEC Információs Központot.

A bejelentés tartalmazza a szabványalkotó szervezet nevét és címét, annak a kiadványnak nevét és kiadását, amelyben a munkaprogramot közzétették, az időszakot, amelyre a munkaprogram vonatkozik, az árát (ha kérnek érte), és azt, hogy hol és hogyan szerezhető be. A bejelentés közvetlenül az ISO/IEC Információs Központba is küldhető, vagy inkább az ISONET illetékes nemzeti tagján vagy nemzetközi társult szervezetén keresztül történik.

K. Az ISO/IEC nemzeti tagja minden erőfeszítést megtesz, hogy az ISONET tagjává váljon, vagy hogy tagnak jelöljön egy másik szervezetet, valamint hogy szert tegyen a legmagasabb szintű tagsági típusra, mely ISONET-tag számára lehetséges. A többi szabványalkotó szervezet minden erőfeszítést megtesz, hogy társuljon az ISONET-taggal.

L. Egy szabvány elfogadása előtt a szabványalkotó szervezet legalább 60 napot bocsát rendelkezésre a WTO tagok területén működő érdekelt feleknek, hogy megtegyék észrevételeiket a szabványtervezetre vonatkozólag. Ez az időszak azonban lerövidíthető, ha sürgős biztonsági, egészségügyi vagy környezeti problémák merülnek fel vagy felmerüléskük fenyeget. Az észrevételek benyújtására nyitva álló időszak kezdeténél nem később, a szabványalkotó szervezet értesítést tesz közzé az észrevételek benyújtására nyitva álló időszakra vonatkozólag a j) pontban meghatározott kiadványban. Ezen bejelentés – amennyire lehetséges – tartalmazza azt, hogy a szabványtervezet eltér-e a vonatkozó nemzetközi szabványoktól.

M. A WTO egy tagjának területén működő bármely érdekelt Fél kérésére a szabványalkotó szervezet haladéktalanul rendelkezésre bocsátja azon szabványtervezet szövegét vagy gondoskodik annak rendelkezésre bocsátásáról, amelyet észrevételezésre nyújtott be. Az ezen szolgáltatásért felszámított bármely díj, a kézbesítés tényleges költségeit leszámítva, azonos a hazai és külföldi felek esetében.

N. A szabványalkotó szervezet a szabvány kidolgozásának további szakaszai során figyelembe veszi az észrevételezési időszak alatt beérkezett észrevételeket. Olyan észrevételekre, amelyek azon szabványalkotó szervezeteken keresztül érkeztek, amelyek elfogadták a helyes gyakorlat kódexét, kérésre a lehető leggyorsabban kell válaszolni. A válasz tartalmazza azt, hogy miért van szükség a vonatkozó nemzetközi szabványoktól való eltérésre.

O. Ha a szabványt elfogadták, azt azonnal nyilvánosságra kell hozni.

▼B

P. Egy WTO tag területén működő bármely érintett Fél kérésére a szabványalkotó szervezet haladéktalanul rendelkezésre bocsátja legutóbbi munkaprogramja vagy az általa létrehozott szabvány szövegét, vagy gondoskodik rendelkezésre bocsátásáról. Az ezen szolgáltatásért felszámított bármely díj a kézbesítés tényleges költségeit leszámítva azonos a hazai és külföldi felek esetében.

Q. A szabványalkotó szervezet méltányosan megfontolja az olyan konzultációk lehetőségét és megfelelő lehetőséget biztosít ezekre, amelyek tárgya a helyes gyakorlat kódexét elfogadó szabványalkotó szervezetek által ezen kódex működésére vonatkozólag tett bejelentés. A szabványalkotó szervezet minden objektív erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy minden panaszra megoldást találjon.

▼B**MEGÁLLAPODÁS A KERESKEDELMI VONZATÚ BERUHÁZÁSI INTÉZKEDÉSEKRŐL****A TAGOK**

tekintettel arra, hogy a miniszterek a Punta del Este-i nyilatkozatban megállapodtak, hogy „a GATT-nak a beruházási intézkedések kereskedelmet korlátozó és torzító hatásaira vonatkozó cikkei működésének vizsgálatát követően, tárgyalások útján, amint helyénvaló, további olyan rendelkezéseket dolgoznak ki, amelyek szükségesegek lehetnek az ilyen, kereskedelemre hátrányos hatások elkerüléséhez”;

azzal az óhajjal, hogy a világkereskedelem növekedésének és fokozatos liberalizációjának ösztönzését és a nemzetközi határokat átszelő beruházások elősegítését, hogy erősödjön valamennyi kereskedelmi partner, különösen a fejlődő ország tagok, gazdasági növekedése, a szabad verseny biztosítása mellett;

figyelemmel a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett ország tagok sajátos kereskedelmi, fejlesztési és pénzügyi szükségleteire;

elismerve, hogy bizonyos beruházási intézkedések kereskedelmet korlátozó és torzító hatásokkal járhatnak,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:*1. cikk***Hatály**

E Megállapodás kizárólag az árukereskedelemmel kapcsolatos beruházási intézkedésekre vonatkozik (e Megállapodásban a továbbiakban: TRIM-ek).

*2. cikk***Nemzeti elbánás és mennyiségi korlátozások**

(1) Az 1994. évi GATT szerinti egyéb jogok és kötelezettségek sérelme nélkül egyetlen tag sem alkalmaz olyan TRIM-et, amely nincs összhangban az 1994. évi GATT III. cikke vagy XI. cikke rendelkezéseivel.

(2) Azon TRIM-ek szemléltető listáját, amelyek nincsenek összhangban az 1994. évi GATT III. cikke (4) bekezdésében előírt, a nemzeti elbánásra vonatkozó, valamint az 1994. évi GATT XI. cikke (1) bekezdésében előírt, a mennyiségi korlátozások általános felszámolására vonatkozó kötelezettséggel, e Megállapodás melléklete tartalmazza.

*3. cikk***Kivételek**

Az 1994. évi GATT szerinti valamennyi kivétel érvényes, amennyiben helyénvaló, e Megállapodás rendelkezéseire.

*4. cikk***Fejlődő ország tagok**

Valamely fejlődő ország tag olyan mértékben és olyan módon térhet el ideiglenesen a 2. cikk rendelkezéseitől, ahogyan az 1994. évi GATT XVIII. cikke, az 1994. évi GATT fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezéseiről szóló egyetértése és a fizetésimérleg-okokból megtett kereskedelmi intézkedésekről szóló, 1979. november 28-án elfogadott nyilatkozat (BISD 26S/205-209) a tag számára az 1994. évi GATT III. és XI. cikkeinek rendelkezéseitől való eltérésként megengedik.

5. cikk

Bejelentés és átmeneti rendelkezések

(1) A tagok a WTO-egyezmény hatálybalépését követő 90 napon belül bejelentenek az Árukereskedelmi Tanácsnak minden olyan általuk alkalmazott TRIM-et, amely nincs összhangban e Megállapodás rendelkezéseivel. Az ilyen általános vagy specifikus alkalmazású TRIM-eket alapvető jellemzőikkel együtt jelentik be ⁽¹⁾.

(2) Minden tag felszámolja az 1. pont szerint bejelentett valamennyi TRIM-et a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított két éven belül, fejlett ország tagok esetében, öt éven belül, fejlődő ország tagok esetében és hét éven belül, a legkevésbé fejlett ország tagok esetében.

(3) Az Árukereskedelmi Tanács, kérés alapján, meghosszabbíthatja az 1. pont szerint bejelentett TRIM-ek felszámolására szabott átmeneti időszakot azon fejlődő ország tagok, beleértve a legkevésbé fejlett ország tagokat is, esetében, amelyeknek e Megállapodás rendelkezéseinek teljesítése különös nehézségeket okoz. Az ilyen kérés megvizsgálása során az Árukereskedelmi Tanács figyelembe veszi a szóban forgó tag egyedi fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit.

(4) Az átmeneti időszak alatt a tagok nem módosítják valamely, az 1. pont szerint bejelentett TRIM feltételeit ahhoz képest, ami a WTO-egyezmény hatálybalépése napján érvényben volt, abból a célból, hogy növeljék a 2. cikk rendelkezéseivel való összeegyeztethetlenség mértékét. A WTO-egyezmény hatálybalépése előtt kevesebb, mint 180 nappal bevezetett TRIM-ek nem részesülnek a 2. pont szerinti átmeneti rendelkezések előnyeiből.

(5) A 2. cikk rendelkezései ellenére valamely tag, annak érdekében, hogy ne hozzon hátrányos helyzetbe olyan létező vállalkozásokat, amelyekre egy, az 1. pont szerint bejelentett TRIM vonatkozik, az átmeneti időszakban ugyanezt a TRIM-et új beruházásra is alkalmazhatja, amikor i. az ilyen beruházás és a létező vállalatok termékei hasonló termékek, és ii. szükséges az új beruházás és a létező vállalatok közötti versenyfeltételek torzulásának elkerülése. Egy új beruházásra ilyen módon alkalmazott bármely TRIM-et bejelentik az Árukereskedelmi Tanácsnak. Az ilyen TRIM feltételeinek, a versenyre gyakorolt hatásukat illetően, egyenértékűeknek kell lenniük a létező vállalatokra alkalmazottéval és egyidejűleg kell azokat megszüntetni.

6. cikk

Átláthatóság

(1) A tagok, a TRIM-ek tekintetében, ismételten megerősítik az átláthatóságra és bejelentésre vonatkozó, az 1994. évi GATT X. cikkében, az 1979. november 28-án elfogadott, bejelentésről, konzultációról, vitarendezésről és ellenőrzésről szóló egyetértésben foglalt „Bejelentésre” vonatkozó vállalásban, valamint az 1994. április 15-én elfogadott, a bejelentési eljárásokról szóló miniszteri döntésben foglalt, kötelezettségvállalásukat.

(2) Minden tag bejelenti a Titkárságnak azon kiadványokat, amelyekben TRIM-ek találhatóak, beleértve azokat, amelyeket regionális és helyi kormányzatok, valamint hatóságok alkalmaznak területükön.

(3) Minden tag jóindulatú megfontolás tárgyává teszi az információkéréseket és megfelelő konzultációs lehetőséget biztosít bármely, e Megállapodásból adódó, más tag által felvetett ügyben. Összhangban az 1994. évi GATT X. cikkével egyetlen tag sem köteles olyan információt kiszolgáltatni, aminek feltárása akadályozná törvények érvényesítését vagy más módon ellentétes lenne a közérdekkel vagy sértené egyes, magán vagy állami vállalkozások jogos üzleti érdekeit.

⁽¹⁾ A diszkrecionális jogkörben alkalmazott TRIM-ek esetében minden egyes specifikus alkalmazást be kell jelenteni. Olyan információt, ami konkrét vállalatok jogos üzleti érdekeit sértené, nem kell felfedni.

▼B*7. cikk***A Kereskedelmi Vonzatú Beruházási Intézkedések Bizottsága**

- (1) Ezennel létrehozásra kerül a Kereskedelmi Vonzatú Beruházási Intézkedések Bizottsága (e Megállapodásban a továbbiakban: bizottság), amely minden tag előtt nyitott. A bizottság megválasztja saját elnökét és alelnökét, és üléseit évente legalább egyszer, egyébként pedig bármely tag kérésére tartja.
- (2) A bizottság az Árukereskedelmi Tanács által ráruházott feladatokat végzi és lehetőséget nyújt a tagoknak, hogy konzultáljanak bármely, e Megállapodás működésével és végrehajtásával összefüggő ügyben.
- (3) A bizottság figyelemmel kíséri e Megállapodás működését és végrehajtását, és arról évente jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak.

*8. cikk***Konzultáció és vitarendezés**

Az e Megállapodás kapcsán felmerülő konzultációkra és viták rendezésére az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezései érvényesek.

*9. cikk***Felülvizsgálat az Árukereskedelmi Tanács által**

Nem több mint öt évvel a WTO-egyezmény hatálybalépése után az Árukereskedelmi Tanács felülvizsgálja e Megállapodás működését és, amint helyénvaló, javasolja a Miniszteri Konferencia szövegének módosítását. E felülvizsgálat folyamán az Árukereskedelmi Tanács megvizsgálja, hogy a Megállapodást ki kell-e egészíteni a befektetési politikára és a versenypolitikára vonatkozó rendelkezésekkel.

*MELLÉKLET***SZEMLÉLTETŐ LISTA**

1. Az 1994. évi GATT III. cikke (4) bekezdésében előírt nemzeti elbánás kötelezettségével összhangban nem álló TRIM-ek magukban foglalják azokat, amelyek kötelezőek vagy a hazai törvények, illetve adminisztratív döntések szerint érvényesíthetők, vagy amelyeknek betartása szükséges valamilyen előny megszerzéséhez, és amelyek megkövetelik:
 - a) belföldi származású vagy bármilyen belföldi forrásból származó termék valamely vállalkozás általi megvásárlását vagy felhasználását, függetlenül attól, hogy azt konkrét termékekben, termékek mennyiségében vagy értékében, vagy helyi termelése mennyiségének vagy értékének arányában határozták meg; vagy
 - b) hogy valamely vállalkozás import termék vásárlását vagy felhasználását az általa exportált helyi termékek mennyiségéhez vagy értékéhez viszonyított nagyságra korlátozzák.
2. Az 1994. évi GATT XI. cikkének (1) bekezdésében előírt, a mennyiségi korlátozások általános megszüntetésére vonatkozó kötelezettséggel összhangban nem álló TRIM-ek magukban foglalják azokat, amelyek kötelezőek, vagy a belföldi törvények, illetve adminisztratív döntések szerint érvényesíthetők, vagy amelyek betartása szükséges valamilyen előny megszerzéséhez, és amelyek
 - a) egy vállalkozás helyi termelésében felhasznált vagy ahhoz kapcsolódó termékek általa való importját általában, vagy az általa exportált helyi termelés mennyiségéhez vagy értékéhez kötött nagyságra korlátozzák;
 - b) egy vállalkozás helyi termeléshez felhasznált vagy ahhoz kapcsolódó termék importját úgy korlátozzák, hogy a vállalkozás devizához való hozzáférését a vállalkozásnak tulajdonítható külföldi deviza beáramláshoz kapcsolódó összegre korlátozzák; vagy
 - c) korlátozzák valamely vállalkozás termék exportját vagy exportra történő eladását, függetlenül attól, hogy azt konkrét termékekben, termékek mennyiségében vagy értékében, vagy helyi termelése mennyiségének vagy értékének arányában határozzák meg.

**MEGÁLLAPODÁS A GATT 1994 VI. CIKKÉNEK
VÉGREHAJTÁSÁRÓL**

A TAGOK AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODNAK MEG:

I. RÉSZ

1. cikk

Elvek

A dömpingellenes intézkedés olyan intézkedés, amely csak az 1994. évi GATT VI. cikkében meghatározott körülmények között, és az e Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően kezdeményezett és lefolytatott vizsgálatok után hozható ⁽¹⁾. Az alábbi rendelkezések szabályozzák az 1994. évi GATT VI. cikkének alkalmazását, amennyiben a dömpingellenes törvények vagy rendelkezések alapján eljárásra kerül sor.

2. cikk

A dömping tényének a megállapítása

2.1. A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlító ára akkor, ha e terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

2.2. Ha az exportáló ország belföldi piacán a rendes kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy ha a sajátos piaci helyzet vagy az exportáló ország belföldi piacán történő értékesítés alacsony volumene miatt ezek az eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást ⁽²⁾, a dömping különbözetet úgy kell megállapítani, hogy összehasonlítást kell végezni valamely megfelelő harmadik országba exportált hasonló termék összehasonlító árával, amelynek reprezentatív árának kell lennie, vagy pedig az előállítási költségekkel a származási országban, amelyekhez hozzá kell adni az ügyviteli, értékesítési és általános költségeket, továbbá a nyereség ésszerű összegét.

2.2.1. Az exportáló ország belföldi piacán a hasonló termék értékesítése vagy egy harmadik országnak történő eladás, amely alatta marad az értékesítési, általános és ügyviteli költségekkel növelt egységnyi termék-előállítás (állandó és változó) költségének, az ár miatt nem tekinthető rendes kereskedelmi ügyletnek, és a rendes érték megállapításakor elhanyagolható, ha a hatóságok ⁽³⁾ megállapítják, hogy az eladások megfelelően hosszú

⁽¹⁾ A kezdeményezett kifejezés e Megállapodásban arra a vizsgálatra vonatkozik, amellyel egy fél szabályszerű eljárást indít az 5. cikknek megfelelően.

⁽²⁾ Az exportáló ország hazai piacán fogyasztásra szánt termék mennyiségét általában elegendőnek kell tekinteni a rendes érték megállapítására, amennyiben az ilyen értékesítések a vizsgált termék importáló országba történő értékesítésének legalább 5 %-át teszik ki, azonban ennél alacsonyabb részesedés is elfogadható abban az esetben, amikor bizonyíték támasztja alá, hogy az ilyen alacsony részarányt képviselő eladások mégis elegendő nagyságrendet képeznek a megfelelő összehasonlításhoz.

⁽³⁾ Amikor a Megállapodásban hatóságok kifejezés szerepel, ezt úgy kell érteni, hogy megfelelő, magas szintű hatóságot jelent.

▼B

időtartam⁽¹⁾ alatt történtek, lényeges mennyiségben⁽²⁾ és olyan áron, amely ésszerű időn belül nem fedezi az összes költséget. Ha a vizsgálat időtartama alatt az eladásnál a költség alatti termék egységnyi ára magasabb, mint a költségek súlyozott átlaga, úgy ezt az árat egy ésszerű időn belüli, megtérülést fedező árnak kell tekinteni.

2.2.1.1. A 2. pont alkalmazásában a költségeket általában a vizsgált exportőr vagy termelő által nyilvántartott adatok alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az adatok megfelelnek az exportáló ország általánosan elfogadott számviteli elveinek, és elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit. A hatóságoknak meg kell vizsgálniuk minden olyan bizonyítékot, amely a megfelelő költségfelosztásról rendelkezésükre áll, beleértve azokat is, amelyeket az exportőr vagy a termelő a vizsgálat során bocsátott rendelkezésükre, feltéve, hogy az exportőr vagy a termelő hagyományosan ilyen költségfelosztást alkalmazott, különös tekintettel a helyes amortizációs és értékcsökkenési időszakok, a tőkeberuházások és az egyéb fejlesztési költségek megállapítására. Amennyiben nem szerepelnek a jelen alpont költségfelosztásról szóló részében, a költségeket megfelelő módon ki kell igazítani azoknál az egyszerű költségtételeknél, amelyek a jelen és/vagy jövőbeli termelést segítik elő, vagy olyan körülmények fennállása esetén, amikor a vizsgálat ideje alatt a költségeket induló tevékenységek befolyásolják⁽³⁾.

2.2.2. A 2. pont alkalmazásában az ügyviteli, értékesítési és általános költségeknek, valamint a nyereségnek olyan tényleges adatokon kell alapulniuk, amelyek a vizsgált exportőrnél vagy termelőnél hasonló termék gyártására és értékesítésére vonatkoznak a rendes kereskedelmi forgalomban. Amikor a fenti értékek ilyen módon nem állapíthatók meg, az értékeket a következőképpen kell meghatározni:

- i. az illető exportőrnél vagy termelőnél ténylegesen felmerült és realizált pénzüsszeg, a származási ország belföldi piacán az azonos általános kategóriába tartozó termékek gyártásához és értékesítéséhez viszonyítva;
- ii. a többi vizsgált exportőr vagy termelő esetében ténylegesen felmerült és realizált pénzüsszegek súlyozott átlaga, a hasonló termékek gyártásához és értékesítéséhez viszonyítva a származási ország belföldi piacán;
- iii. bármely egyéb elfogadható módszer, feltéve, hogy az ilyen módon megállapított nyereség nem haladja meg azt a nyereséget, amelyet más exportőrök vagy termelők akkor realizálnak, amikor azonos általános kategóriába tartozó terméket értékesítenek a származási ország belföldi piacán.

⁽¹⁾ A hosszabb ideig tartó időtartam általában egy év, de nem kevesebb, mint hat hónap.

⁽²⁾ Ha a hatóságok megállapítása szerint a rendes érték megállapításához figyelembe vett tranzakciók eladási árának súlyozott átlaga alacsonyabb, mint az egységnyi költségek súlyozott átlaga, illetve, ha az egységnyi költség alatti áron történő értékesítés volumene meghaladja a rendes érték meghatározásához figyelembe vett tranzakciók során értékesített mennyiség 20 %-át.

⁽³⁾ Az induló tevékenységek esetében végrehajtott kiigazításnak tükröznie kell a kezdeti időszak végén felmerült költségeket, vagy ha ez az időszak meghaladja a vizsgálat idejét, azokat a legfrissebb költségeket, a melyeket a hatóságok a vizsgálat idején figyelembe vehetnek.

▼B

2.3. Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, illetve amikor az illetékes hatóságok az exportárat megbízhatatlannak ítélik, mivel az exportőr és az importőr, vagy az exportőr és egy harmadik fél között társulás vagy kompenzációs megállapodás áll fenn, az exportárat annak az árnak az alapján lehet meghatározni, amelyen az importterméket egy független vásárlónak továbbadták. Amennyiben a terméket nem adták tovább független vásárlónak, vagy az átadás nem az import idején fennálló állapotban történt, az exportárat a hatóságok által meghatározott, elfogadható alapon kell kiszámítani.

2.4. Az exportárat és a rendes értéket megfelelően össze kell hasonlítani. Ezt az összehasonlítást azonos kereskedelmi szinten kell elvégezni, általában a gyári átvétel szintjén, azokhoz az eladásokhoz viszonyítva, amelyek, amennyire csak lehetséges, azonos időben zajlottak. Minden esetben, az eset érdemi sajátosságai szerint, megfelelőképpen figyelembe kell venni az eladás, az adózás, a kereskedelmi szint, a mennyiség, a fizikai jellemzők különbségeit, és minden olyan egyéb különbséget, amely bizonyítottan befolyásolja az árak összehasonlíthatóságát⁽¹⁾. A 3. pontban meghatározott esetekben, a költségeket, köztük az import és a viszonteladás között felmerült vám- és adóköltégeket, valamint a halmozódó nyereséget is figyelembe kell venni. Amennyiben a fenti tényezők befolyásolják az árak összehasonlíthatóságát, a hatóságoknak a megállapított exportár kereskedelmi szintjével megegyező kereskedelmi szinten kell megállapítaniuk a rendes értéket, vagy pedig a jelen pont rendelkezései szerint, megfelelőképpen figyelembe kell venniük a fenti tényezőket. A hatóságoknak tudniuk kell az érintett felekkel, hogy milyen információ szükséges a méltányos összehasonlíthatóhoz, és nem róhatnak a felekre túlzott bizonyítási kötelezettséget.

2.4.1. Amikor a 4. pontban előírt összehasonlításhoz valutaátváltásra van szükség, ezt az átváltást az eladás napján érvényes valutaárfolyamon kell végrehajtani⁽²⁾, azzal a kikötéssel, hogy amennyiben az érintett exportértékesítéshez közvetlenül határidős valutaügylet kapcsolódik, akkor a határidős ügylet átváltási árfolyamát kell alkalmazni. Az árfolyam-ingadozást nem kell figyelembe venni, és a hatóságoknak a vizsgálat során legalább 60 napot kell biztosítaniuk az exportőröknek arra, hogy exportárait kiigazíthassák olyan módon, hogy azok tükrözzék a vizsgálat ideje alatti tartós árfolyammozgásokat.

2.4.2. A 4. pont megfelelő összehasonlítást előíró rendelkezéseinek értelmében, a vizsgálat ideje alatt fennálló dömpingkülönbözet létezését általában úgy kell megállapítani, hogy össze kell hasonlítani a rendes érték súlyozott átlagát az összes összehasonlítható exportügylet árának súlyozott átlagával, vagy pedig úgy, hogy a rendes értéket tranzakciónként kell összevetni az exportárakkal. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket akkor lehet összehasonlítani az egyes exportügyletek áraival, ha a hatóságok olyan exportárakat találnak, amelyek jelentősen eltérnek az egyes vásárlók, régiók vagy időszakok esetében, és ha az exportőr magyarázatot nyújt arra nézve, miért nem lehet ezeket a különbségeket megfelelőképpen figyelembe venni a súlyozott átlagonkénti vagy a tranzakciónkénti összehasonlítás alkalmazásakor.

⁽¹⁾ Magától értetődik, hogy fenti tényezők némelyike között átfedés állhat fenn, és a hatóságoknak kell gondoskodniuk arról, hogy e rendelkezés értelmében már végrehajtott kiigazításokat csak egyszer végezzék el.

⁽²⁾ Az eladás napja általában a szerződés megkötésének, a megrendelésnek, a megrendelés visszaigazolásának a napja, vagy a számla kelte, attól függően, hogy melyik dokumentum határozza meg az értékesítés legfontosabb feltételeit.

▼B

2.5. Abban az esetben, amikor a terméket nem közvetlenül a származási országból importálják, hanem közvetítő országból exportálják az importáló tagba, azt az árat, amelyen az exportáló ország a terméket az importáló tagnak eladja, össze kell vetni az exportáló ország összehasonlítható áraival. Az összehasonlítást el lehet végezni a származási ország áraival is, abban az esetben, ha például a terméket egyszerűen csak átrakják a közvetítő ország területén, vagy pedig az exportáló országban nem gyártanak ilyen terméket, illetve ha az exportáló országban nem létezik összehasonlítható ár.

2.6. E Megállapodásban a „hasonló termék” („produit similaire”) azonos terméket jelöl, azaz olyan terméket, amely minden szempontból megegyezik a vizsgált termékkel, illetve ilyen termék hiányában olyan más terméket, amely nem minden szempontból azonos a vizsgált termékkel, de rendelkezik olyan tulajdonságokkal, amelyek rendkívül hasonlítanak a vizsgált termék tulajdonságaihoz.

2.7. E cikk nem sérti az 1994. évi GATT 1. mellékletének VI. cikkében az (1) bekezdéshez csatolt második kiegészítő rendelkezést.

3. cikk

A kár megállapítása ⁽¹⁾

3.1. Az 1994. évi GATT VI. cikkének céljaira történő kármegállapításnak kétségsbevonhatatlan bizonyítékra kell támaszkodnia, és objektíven meg kell vizsgálnia a) a dömpingelt importáru mennyiségét, a dömpingelt importnak a belföldi piac hasonló termékeinek áraira gyakorolt hatását, b) az importnak az ilyen jellegű termékek belföldi előállítására gyakorolt hatását.

3.2. A dömpingelt importáru mennyiségére vonatkozóan a vizsgálatot végző hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy jelentősen megnövekedett-e a dömpingelt importáru mennyisége, akár abszolút értékben, akár az importáló tag termeléséhez vagy fogyasztásához viszonyítva. A dömpingelt import árakra gyakorolt hatásának tekintetében, a vizsgálatot végző hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a dömpingelt importáru ára jelentősen alacsonyabb volt-e az importáló tag hasonló termékeinek áránál, illetve azt, hogy az ilyen import hatása valamilyen más módon jelentős mértékben leszorítja-e az árakat, illetve jelentős mértékben megakadályozza-e az egyébként esedékes áremeléseket. A fenti ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása nem feltétlenül döntő.

3.3. Amikor egynél több országból érkező termékek importja képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, a vizsgálatot végző hatóságok csak abban az esetben határozhatják meg az ilyen import hatását halmozottan, ha megállapítják, hogy a) az egyes országok importjainak viszonylatában kiszámított dömpingkülönbözlet nagyobb, mint az 5. cikk 8. pontjában előírt minimum, és minden országból az elhanyagolhatónál nagyobb mennyiségű importáru érkezik, valamint, hogy b) az egyes importtermékek versenyfeltételeinek, és az importtermékek valamint a hasonló belföldi termékek közti verseny feltételeinek tükrében helyénvaló az import hatásainak halmozott meghatározása.

3.4. A dömpingelt import a vizsgált belföldi iparágra gyakorolt hatásának vizsgálata ki kell hogy terjedjen valamennyi olyan releváns gazdasági tényező és mutató értékelésére, amelyek befolyásolhatják az iparág állapotát, beleértve az értékesítés, a termelés, a nyereség, a piaci részesedés, a termelékenység, a befektetések megtérülésének, illetve a kapacitás kihasználtságának tényleges és potenciális visszaeséseit; a belföldi árakat befolyásoló tényezőket; a dömpingkülönbözlet

⁽¹⁾ Egyéb rendelkezés hiányában, a Megállapodásban a kár kifejezést úgy kell értelmezni, mint a belföldi iparágak okozott jelentős kárt, a belföldi iparágat fenyegető jelentős kár veszélyét, vagy pedig az ilyen iparág létrehozásának jelentős hátráraitását. A kár értelmezésének összhangban kell állnia e cikk rendelkezéseivel.

▼B

nagyságát; a cash flow-ra, az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a fizetésekre, a növekedésre, valamint a tőkebevonási és befektetési képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. A fenti lista nem teljes, és a tényezők közül egy vagy több megléte nem szükségszerűen döntő.

3.5. Be kell bizonyítani, hogy a 2. és 4. pontokban kifejtett dömpinghatásokon keresztül a dömpingelt import e Megállapodás értelmében kárt okoz. A dömpingelt import és a belföldi iparágak okozott kár közötti ok-okozati összefüggést az összes releváns bizonyítékra támaszkodva, a hatóságok előtt kell bebizonyítani. A hatóságoknak meg kell vizsgálniuk minden olyan, a dömpingelt importon kívül ismert tényezőt, amely azzal egy időben kárt okoz a belföldi iparágak; az ilyen egyéb tényezők által okozott kár nem tulajdonítható a dömpingelt importnak. Az ilyen szempontból relevánsnak tekinthető tényezők között szerepel többek között a nem dömpingáron értékesített import ára és mennyisége, a kereslet csökkenése, a fogyasztói szokások változása, a belföldi és külföldi termelők kereskedelemkorlátozó gyakorlata, illetve a köztük folyó verseny, a technológiai fejlődés, valamint a belföldi ipar exportteljesítménye és termelékenységé.

3.6. Amikor a rendelkezésre álló adatok, a termelési folyamat, a termelő forgalma, a nyereség és egyéb hasonló kritériumok alapján lehetséges a belföldi termelés elhatárolása, akkor a dömpingelt import hatását a hasonló termék belföldi előállításához viszonyítva kell meghatározni. Amikor a termelés elhatárolása nem lehetséges, a dömpingelt import hatását annak a legszűkebb termék-csoport vagy termékszála előállításának vizsgálatával kell megállapítani, amely olyan hasonló terméket tartalmaz, amiről valamennyi szükséges információ beszerezhető.

3.7. A jelentős kár veszélyének megállapítása nem pusztán állításon, feltevésen, vagy távoli eshetőségen, hanem tényeken kell alapuljon. Világosan előre láthatónak és közelinek kell lennie a körülmények olyan változásának, amely azt a helyzetet idézi elő, amelyben a dömping kárt okoz ⁽¹⁾. A jelentős kárveszély fennállásának megállapításakor a hatóságoknak többek között az alábbi tényezőket kell megvizsgálniuk:

- i. a belföldi piacra érkező dömpingelt importáru mennyiségének emelkedését, amely valószínűsíti a jelentősen megnövekedett importot;
- ii. elegendő, szabadon felhasználható kapacitás vagy pedig jelentős, küszöbön álló kapacitásnövekedés megjelenését az exportórnél, amely arra utal, hogy valószínűleg jelentősen megnövekedett az importáló tag piacára irányuló dömpingelt export, figyelembe véve, hogy az esetleges exporttöbblet befogadására más exportpiacok is rendelkezésre állnak-e;
- iii. az importáru olyan áron érkezik-e az országba, amely a belföldi árakra jelentős leszorító vagy lefojtó hatást gyakorol, és amely valószínűleg meg fogja növelni a további import iránti keresletet;
- iv. a vizsgálat alatt álló termék raktárkészleteit.

⁽¹⁾ Ennek egyik, bár nem kizárólagos példája az a helyzet, amikor meggyőző ok merül fel annak feltételezésére, hogy a közeljövőben jelentősen meg fog nőni a termék dömpingáru importja.

▼B

A fenti tényezők közül önmagában egy sem adhat döntő útmutatást, de az összes ismérv jelenléte esetén le kell vonni azt a következtetést, hogy további dömpingelt export várható, és hogy dömpingellenes intézkedések hiányában jelentős kár merül majd fel.

3.8. Abban az esetben, amikor a dömpingelt import károkozással fenyeget, a dömpingellenes intézkedések alkalmazásának megfontolásánál és elhatározásánál különös gonddal kell eljárni.

4. cikk

A belföldi iparág meghatározása

4.1. E Megállapodás alkalmazásában a „belföldi iparág” kifejezés a hasonló termék belföldi termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, amelyeknek együttes termékkibocsátása a teljes belföldi termelés jelentős hányadát teszi ki, kivéve az alábbiakat:

- i. abban az esetben, amikor a termelők kapcsolt viszonyban állnak ⁽¹⁾ az állítólagos dömpingtermék importőreivel vagy exportőreivel, illetve ha ők maguk importálják a terméket, a „belföldi iparág” értelmezhető a többi termelőre vonatkozó kifejezésként;
- ii. kivételes esetekben, a tag területe a vizsgált termelés szempontjából két vagy több versenypiacra osztható, és az egyes piacok termelői külön iparágak tekinthetők, amennyiben a) az ilyen piac termelői a szóban forgó áruból teljes vagy majdnem teljes termelésüket ezen a piacon értékesítik, és b) a piac keresletének kielégítésében nem játszanak jelentős szerepet a kérdéses terméket az ország más részein előállító termelők. Ilyen körülmények között a károkozás megállapítható még abban az esetben is, amikor a kár nem érinti a teljes belföldi termelés jelentős hányadát, feltéve, hogy a dömpingelt import egy ilyen elszigetelt piacra összpontosul, és ha, ezen túlmenően, a dömpingelt import kárt okoz a piac valamennyi vagy szinte valamennyi termelőjének.

4.2. A belföldi iparágaknak egy bizonyos terület termelőiként történő értelmezése esetén, úgy ahogy ez az 1. pont ii. alpontjában történt, dömpingellenes vámok csak azokra a vizsgált termékekre vethetők ki ⁽²⁾, amelyeket végső fogyasztásra szállítanak az adott területre. Ha az importáló tag alkotmányjoga nem teszi lehetővé a dömpingellenes vám kivetését ezen az alapon, az importáló tag csak abban az esetben vethet ki dömpingellenes vámkorlátozást nélkül, ha a) az exportőröknek lehetőséget adott arra, hogy beszüntessék az érintett területre irányuló dömpingáru exportot, vagy a 8. cikkkel összhangban biztosítékokat nyújthassanak, és nem kapott azonnal megfelelő biztosítékokat, illetve, ha b) ezeket a vámkorlátozásokat a kérdéses területet ellátó valamennyi termelő termékeire kivetik.

⁽¹⁾ E pont alkalmazásánál, egy termelőről csak akkor mondható, hogy az exportőrrel vagy az importőrrel kapcsolt viszonyban áll, ha a) valamelyikük közvetve vagy közvetlenül irányítja a másikat, vagy b) mindkettő egy harmadik fél közvetett vagy közvetlen irányítása alatt áll, vagy ha c) közösen közvetve vagy közvetlenül irányítanak egy harmadik felet, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett termelő a kapcsolatból kifolyólag másképp viselkedik mint a többi, kapcsolt viszonyban nem álló termelő. E pont céljaira az egyik félről akkor mondható ki, hogy irányítja a másikat, ha a fél jogi vagy működési pozíciójánál fogva korlátozhatja ki, vagy utasíthatja a másikat.

⁽²⁾ A Megállapodásban a kivetni kifejezés egy vám vagy adó visszavonhatatlan vagy végleges jelleggel történő törvényes kivetését vagy beszedését jelenti.

▼B

4.3. Az 1994. évi GATT XXIV. cikkének 8. a) pontja értelmében akkor, amikor két vagy több ország az integráció olyan fokát érte el, amelynél már a közös és egységes piac jellemzőivel rendelkeznek, a teljes integrációs terület iparágát kell az 1. pontban meghatározott belföldi iparágaknak tekinteni.

4.4. A 3. cikk (6) bekezdésének rendelkezései erre a cikkre is alkalmazandók.

*5. cikk***Eljárás kezdeményezése és az azt követő vizsgálat**

5.1. A 6. pontban foglaltak kivételével, az állítólagos dömping létezését, mértékét és hatását megállapító vizsgálatot a belföldi iparág által vagy nevében benyújtott írásos kérelem indítja el.

5.2. Az 1. pontban szereplő kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia a) a dömpingről, b) arról, hogy az 1994. évi GATT 6. cikke értelmében és e Megállapodás értelmezésével összhangban károkozás történt, valamint arról, hogy c) a dömpingelt import és az állítólagos kár között ok-okozati összefüggés áll fenn. Olyan egyszerű állítás, amelyet nem támaszt alá releváns bizonyíték, nem teljesíti a jelen pontban megszabott feltételeket. A kérelemnek tartalmazni kell az alábbi, a kérelmező számára ésszerűen hozzáférhető információkat:

- i. a kérelmező nevét, és a kérelmező belföldi termelésének volumenét és értékét a hasonló termék vonatkozásában. Abban az esetben, amikor az írásos kérelmet egy belföldi iparág nevében nyújtják be, a kérelemnek azonosítania kell azt az iparágat, amelynek a nevében a kérelmet benyújtják, azaz közölnie kell a hasonló terméket előállító ismert belföldi termelők (vagy pedig a hasonló terméket előállító belföldi termelők szövetségeinek) névlistáját, és a lehetséges mértékben meg kell határoznia, milyen mennyiségben és értékben állítják elő ezek a termelők a hasonló terméket;
- ii. az állítólagos dömpingáru teljes leírását, az érintett származási vagy export országot, esetleg országokat, valamennyi ismert exportőr vagy külföldi termelő nevét, és a kérdéses terméket importáló személyek névsorát;
- iii. tájékoztatást a kérdéses termék fogyasztói áráról a származási vagy exportáló országban vagy országokban, (illetve ahol erre mód van, információt arra vonatkozóan, milyen áron adja el a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket egy harmadik országnak esetleg országoknak, vagy információt a termék számított értékéről), információt az exportárakról, vagy ahol erre mód van, arról az árról, amelyen a terméket az importáló tag területén az első független vásárlónak továbbadják;
- iv. az állítólagosan dömpingelt import mennyiségének növekedésére vonatkozó információt, valamint tájékoztatást arról, hogy ez az import milyen hatást gyakorol a hasonló termék áraira a belföldi piacon, és ebből következően milyen hatással jár a belföldi iparágra nézve. Az utóbbi hatást a 3. cikk 2. és 4. pontjában felsoroltakhoz hasonló, a hazai iparág állapotát befolyásoló releváns tényezők és mutatók segítségével be kell bizonyítani.

5.3. A hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a kérelemben közölt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, hogy eldönthessék, elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésükre a vizsgálat elindításához.

▼B

5.4. Csak akkor indítható vizsgálat az 1. pont értelmében, ha a hatóságok a hasonló terméket előállító belföldi termelők által benyújtott kérelem⁽¹⁾ támogatottságának vagy ellenzésének ellenőrzésével megállapították, hogy a kérelem a belföldi iparág részéről vagy annak nevében született⁽²⁾. A kérelemről akkor mondható ki, hogy „a belföldi iparág részéről vagy annak nevében született”, ha élvezzi azoknak a belföldi termelőknek a támogatását, akiknek összkibocsátása meghaladja a termelés 50 százalékát abban a hasonló terméket előállító részében, amely nyilatkozott a kérelem támogatásáról vagy ellenzéséről. Nem indítható azonban vizsgálat abban az esetben, ha a kérelmet nyíltan támogató belföldi termelők a belföldi iparág által előállított hasonló termék össztermelésének kevesebb, mint 25 százalékát képviselik.

5.5. Amennyiben még nem született döntés a vizsgálat megindításáról, a hatóságoknak tartózkodniuk kell a vizsgálatot kezdeményező kérelem bármiféle közzétételétől. A megfelelően dokumentált kérelem kézhezvétele után és a vizsgálat elindítása előtt azonban a hatóságoknak értesíteniük kell az érintett exportáló tag kormányát.

5.6. Amennyiben kivételes körülmények fennállása esetén, az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy a belföldi iparág részéről vagy annak nevében született, a vizsgálatot kezdeményező írásos kérelem kézhezvétele nélkül indítanak ilyen vizsgálatot, csak akkor indíthatják meg az eljárást, ha a 2. pontban előírtaknak megfelelően a vizsgálat megindításához elegendő bizonyítékkal rendelkeznek a dömpingre, a károkozásra, és az ok-okozati összefüggésre vonatkozóan.

5.7. A dömpingre és a károkozásra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell megvizsgálni a) annak eldöntésénél, hogy megindítható-e a vizsgálat, illetve b) később, a vizsgálat során, amelynek előbb kell megkezdődnie, mint a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban az ideiglenes intézkedések bevezetésére megállapított legkorábbi nap.

5.8. Az 1. pontnak megfelelően benyújtott kérelmet el kell utasítani, és a vizsgálatot azonnal le kell zárni, amennyiben az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy a dömpingre és a károkozásra vonatkozóan nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték az ügy továbbviteléhez. Azonnal le kell zárni az ügyet abban az esetben, ha a hatóságok megállapítják, hogy a dömpingkülönbözlet minimális, vagy a potenciális vagy tényleges dömping mennyisége, illetve az okozott kár elhanyagolható. A dömpingkülönbözlet akkor tekinthető minimálisnak, ha nem haladja meg az exportár 2 százalékát. A dömpingelt import mennyisége általában akkor tekinthető elhanyagolhatónak, ha az egy bizonyos országból érkező dömpingelt import volumene a hasonló termék tagba irányuló összes importjának kevesebb, mint 3 százalékát teszi ki, kivéve azt az esetet, amikor azok az országok, amelyekből a dömpingelt import volumene a hasonló termék tagba irányuló importjának kevesebb, mint 3 százalékát teszi ki, együttesen meghaladják a hasonló termék tagba irányuló importjának 7 százalékát.

5.9. A dömpingellenes eljárás nem akadályozhatja a vámkezelést.

5.10. A vizsgálat ideje csak kivételes esetben haladhatja meg a megindítástól számított egy évet, és semmilyen körülmények között nem lehet hosszabb 18 hónapnál.

⁽¹⁾ Széttagolt és rendkívül nagyszámú termelőt egyesítő iparág estén, a hatóságok a támogatottságot, illetve az ellenzést statisztikailag érvényes mintavételi módszerekkel állapítják meg.

⁽²⁾ A tagoknak tudomásuk van arról, hogy egyes tagok területén, a hasonló termék belföldi előállítóinak alkalmazottai, vagy ezen alkalmazottak képviselői támogathatják az 1. pontban tárgyalt vizsgálati kérelmet, illetve maguk is benyújthatnak ilyet.

▼B

6. cikk

Bizonyíték

6.1. A dömpingellenes vizsgálatban érdekelt valamennyi félnek tájékoztatást kell kapnia a hatóságok által igényelt információról, és bőséges lehetőséget kell számukra biztosítani ahhoz, hogy írásban benyújthassanak minden olyan bizonyítékot, amelyre a kérdéses vizsgálat szempontjából relevánsnak tartanak.

6.1.1. A külföldi termelők exportőreinek, akik kézhez kapják a dömpingellenes vizsgálatban használatos kérdőíveket, legalább 30 napot kell biztosítani a válaszára⁽¹⁾. Méltányos elbírálásban kell részesíteni minden, a 30 napos határidő meghosszabbítására irányuló kérelmet, és amennyiben az exportőr kérését megindokolja, a hosszabbítást minden lehetséges esetben meg kell adni.

6.1.2. A bizonyítékokra vonatkozó titoktartási kötelezettséget szem előtt tartva, az érdekelt felek által írásban benyújtott bizonyítékot azonnal hozzáférhetővé kell tenni a vizsgálatban résztvevő többi érdekelt fél számára.

6.1.3. A vizsgálat megindításával egyidőben, a hatóságoknak át kell adniuk az 5. cikk 1. pontjának megfelelően benyújtott írásos kérelem teljes szövegét az ismert exportőröknek⁽²⁾, valamint az exportáló tag hatóságainak, és igény esetén hozzáférhetővé kell tenniük azt a többi a vizsgálatban érintett, érdekelt fél számára. Megfelelően tekintettel kell lenniük az 5. pontban említett titoktartási kötelezettségre.

6.2. A dömpingellenes vizsgálat során valamennyi félnek maradéktalan lehetőséget kell biztosítani érdekei védelmére. Ennek elősegítésére, a hatóságoknak igény szerint lehetőséget kell biztosítaniuk valamennyi érdekelt fél számára, hogy találkozhassanak az ellentétes érdekeket képviselő felekkel, hogy ellentétes nézeteiket és a cáfoló érveiket kifejtthessék. Az ilyen lehetőségek biztosításakor figyelembe kell venni a titoktartás szükségességét és a felek érdekeit. Egyetlen felet sem lehet kötelezni arra, hogy megjelenjen a tárgyaláson, és a távolmaradás nem érintheti hátrányosan az illető fél ügyét. Az érdekelt feleknek indokolt esetben jogukban áll, hogy egyéb információt szóban ismertessenek.

6.3. A 2. pontban foglaltak értelmében, a szóban ismertetett információt a hatóságoknak csak akkor kell figyelembe venniük, ha azt később írásban rögzítették, és az 1.2 alpontnak megfelelően a többi érdekelt fél számára hozzáférhetővé tették.

6.4. Amennyiben lehetséges, a hatóságoknak időben lehetőséget kell biztosítaniuk valamennyi érdekelt fél számára az összes, álláspontjuk ismertetésének szempontjából releváns, a hatóságok által a dömpingellenes vizsgálat során felhasznált információ megtekintésére, amennyiben azok az 5. pont értelmében nem bizalmasak, valamint arra, hogy előterjesztésüket ennek az információnak az alapján készítsék el.

⁽¹⁾ Általános szabályként, az exportőrök számára szabott határidőt a kérdőív kézhezvételétől kezdve kell számítani. Erre a célra, a kézhezvételt egy héttel azután kell megtörténniük tekinteni, hogy a kérdőívet elküldték a címzettnek, vagy pedig továbbították az exportáló tag megfelelő diplomáciai képviselőjének, illetve amennyiben a WTO külön vámterülettel rendelkező tagjáról van szó, az exportterület hivatalos képviselőjének.

⁽²⁾ Magától értetődik, hogy ha az érintett exportőrök száma rendkívül magas, akkor az írásos kérelem teljes szövegét ehelyett csupán az exportáló tag hatóságainak vagy megfelelő szakmai szövetségének kell továbbítani.

▼B

6.5. Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (mivel felfedése például jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat, vagy pedig rendkívül hátrányosan érintené az információt rendelkezésre bocsátó személyt vagy azt a személyt, akitől az információt rendelkezésre bocsátó személy az információt szerezte), vagy olyan információt, amelyet a vizsgálatban érintett felek bizalmas információként bocsátottak rendelkezésre a hatóságoknak, megfelelő indoklás estén, bizalmas információként kell kezelniük. Az ilyen információ nem fedhető fel az információt rendelkezésre bocsátó fél külön engedélye nélkül⁽¹⁾.

6.5.1. A hatóságoknak fel kell kérniük az érdekelt feleket arra, hogy a nem bizalmas összefoglalók összeállításához bizalmas információt bocsássanak rendelkezésre. Ezeknek az összefoglalóknak megfelelően részletezettnek kell lenniük a rendelkezésre bocsátott titkos információ lényegének elfogadható megértéséhez. Kivételes esetekben az érintett felek közölhetik, hogy az ilyen információ nem alkalmas összefoglaló készítésére. Ilyen kivételes esetekben, az érintett félnek meg kell indokolnia, hogy miért nem lehetséges az összefoglaló készítése.

6.5.2. Amennyiben a hatóságok a bizalmas kezelés iránti kérelmet indokolatlannak tartják, és az információ rendelkezésre bocsátója vonakodik akár az információ közzétételétől, akár attól, hogy engedélyt adjon az információ általános összefoglaló formájában történő feltárására, a hatóságok figyelmen kívül hagyhatják az ilyen információt, kivéve azt az esetet, amikor megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét⁽²⁾.

6.6. A 8. pontban leírt esetek kivételével a hatóságoknak a vizsgálat során meg kell győződniük annak az érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott információnak a helyállóságáról, amelyre határozataikat alapozzák.

6.7. A rendelkezésre bocsátott információ ellenőrzésének és a további részletek megszerzésének érdekében, a hatóságok szükség szerint a többi tag területén is folytathatnak vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzik az érintett cégek beleegyezését, és értesítik a kérdéses tag kormányának képviselőit, és amennyiben a tag nem ellenzi a vizsgálatot. A más tagok területén folytatott vizsgálatokra az I. mellékletben meghatározott eljárási szabályok érvényesek. A titoktartási kötelezettséget szem előtt tartva, a hatóságoknak hozzáférhetővé kell tenniük a vizsgálatok eredményeit, vagy pedig a 9. pontnak megfelelően biztosítaniuk kell az eredmények megismertetését azokkal a cégekkel, amelyekre azok vonatkoznak, és hozzáférhetővé kell tennie az eredményeket a kérelmezők számára.

6.8. Azokban az esetekben, amikor valamelyik érdekelt fél meggátolja a szükséges információ hozzáférhetőségét, vagy más módon nem biztosítja azt ésszerű időn belül, illetve amikor jelentősen hátráltatja a vizsgálatot, a rendelkezésre álló adatok alapján előzetes vagy végső, megerősítő vagy elutasító határozat hozható. A jelen pont alkalmazásakor figyelembe kell venni a II. melléklet rendelkezéseit.

6.9. A véghatározat meghozatala előtt a hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érdekelt feleket azokról a alapvető tényekről, amelyek vizsgálatán a végleges intézkedésről szóló döntés alapul. Ezt a tájékoztatást úgy kell időzíteni, hogy a feleknek érdekeik megvédéséhez elegendő idő álljon rendelkezésükre.

⁽¹⁾ A tagoknak tudomásuk van arról, hogy némely tag területén, egy aprólékosan kidolgozott titoktartási rendelet értelemben előfordulhat, hogy az információt fel kell tárn.

⁽²⁾ A tagok elismerik, hogy a titoktartási kérelem nem utasítható el önkényesen.

▼B

6.10. A hatóságoknak általában a vizsgált termék valamennyi ismert exportőre és termelője esetében egyéni dömpingkülönbözetet kell megállapítaniuk. Abban az esetben, amikor az érintett exportőrök, termelők, importőrök vagy a vizsgált termékfajták száma olyan magas, hogy az egyéni dömpingkülönbözet megállapítása nem lehetséges, a hatóságok a vizsgálatot leszűkíthetik akár egy elfogadható számú érdekelt félre vagy termékre olyan módon, hogy a kiválasztás idején rendelkezésükre álló információ alapján statisztikailag érvényes mintát vesznek, a kérdéses országokból érkező export legnagyobb, még elfogadhatóan vizsgálható százalékára.

6.10.1. Az exportőrök, a termelők, az importőrök vagy a termékfajták, bármely, jelen pont értelmében képzett csoportjait, lehetőség szerint az érintett exportőrök, termelők vagy importőrök bejegyzésével, és velük konzultálva kell összeállítani.

6.10.2. Azokban az esetekben, amikor a hatóságok a jelen pont értelmében korlátozták a vizsgálatot, minden olyan exportőr vagy termelő esetében meg kell határozniuk az egyéni dömpingkülönbözetet, amely előzetesen nem került ugyan kiválasztásra, de időben benyújtotta a szükséges információkat abból a célból, hogy azokat a vizsgálat során figyelembe vegyék, kivéve azt a helyzetet, amikor az exportőrök és a termelők száma olyan magas, hogy az egyéni dömpingkülönbözetek meghatározása túl nagy terhet róna a hatóságokra és megakadályozná azt, hogy a vizsgálatot időben befejezzék. Az önkéntes válaszadás nem utasítható vissza.

6.11. E Megállapodás alkalmazásában az „érdekelt felek” az alábbiak:

i. a vizsgálat tárgyát képező termék exportőre, külföldi előállítója vagy importőre, illetve azok a szakmai vagy üzleti szerveződések, amelyek tagságának nagy részét az ilyen termékek előállítói, termelői vagy importőrei alkotják;

ii. az exportáló tag kormány; és

iii. azok a termelők, akik az importáló tagban hasonló terméket állítanak elő, illetve azok a szakmai vagy üzleti szerveződések, amelyek tagságának nagy részét azok a termelők alkotják, akik az importáló tagban hasonló terméket állítanak elő.

Ez a lista nem zárja ki azt, hogy a tagok az említetteken kívül más belföldi vagy külföldi feleket is érdekelt félnek tekintsenek.

6.12. A hatóságoknak lehetőséget kell biztosítaniuk a vizsgált termék ipari felhasználóinak és a reprezentatív fogyasztói szervezeteknek arra, hogy azokban az esetekben, amikor a terméket általánosan kiskereskedelmi szinten hozzák forgalomba, információt nyújthassanak a dömpingre, a kárra és az okozati viszonyra vonatkozóan.

6.13. A hatóságoknak méltányosan figyelembe kell venniük azokat a nehézségeket, amelyeket az igényelt információ nyújtása az érdekelt feleknek, különösen a kisvállalkozásoknak okozhat, és biztosítaniuk kell számukra minden lehetséges segítséget.

6.14. A fenti eljárások nem akadályozhatják meg a tag hatóságait abban, hogy a Megállapodás megfelelő rendelkezéseivel összhangban gyorsan megindítsák a vizsgálatot, ideiglenes vagy végső, megerősítő vagy elutasító határozatokat hozzanak, illetve, hogy alkalmazzák az átmeneti vagy végleges intézkedéseket.

▼B*7. cikk***Ideiglenes intézkedések**

- 7.1. Az ideiglenes intézkedések csak akkor alkalmazhatók, ha
- i. az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően vizsgálatot indítottak, ezt közzétették, és az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak arra, hogy az információt rendelkezésre bocsássák és észrevételeiket megtegyék;
 - ii. a dömping tényéről és az általa a hazai iparágnak okozott kárról előzetes, megerősítő határozat született; és
 - iii. az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az intézkedések szükségesek a vizsgálat alatti károkozás megakadályozására.
- 7.2. Az ideiglenes intézkedés megjelenhet ideiglenes vám formájában, vagy még inkább olyan biztosítékként - készpénzletét vagy óvadék formájában -, amelynek értéke megegyezik az ideiglenesen megállapított dömpingellenes vám összegével, de alacsonyabb, mint az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözet. A dömpingellenes vám kivetésének függőben tartása megfelelő ideiglenes intézkedés, amennyiben közlik a rendes vámot és a dömpingellenes vám becsült értékét, és amennyiben a függőben tartásra ugyanazok a feltételek vonatkoznak, mint a többi ideiglenes intézkedésre.
- 7.3. Ideiglenes intézkedéseket csak a vizsgálat kezdetétől számított 60 napon túl lehet alkalmazni.
- 7.4. Az ideiglenes intézkedések alkalmazását a lehető legrövidebb időre kell korlátozni, amely nem haladhatja meg a négy hónapot, illetve az illetékes hatóságok döntése, vagy az érintett kereskedelem jelentős százalékát képviselő exportőrök kérelme nyomán maximálisan hat hónap hosszúságú lehet. Amikor a vizsgálat során a hatóságok megvizsgálják azt is, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő lenne-e a kár orvoslására, a fenti időszak hat, illetve kilenc hónap lehet.
- 7.5. Az ideiglenes intézkedések alkalmazásakor a 9. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell követni.

*8. cikk***Árral kapcsolatos kötelezettségvállalások**

- 8.1. Az eljárás felfüggeszthető vagy beszüntethető ⁽¹⁾, ideiglenes intézkedések bevezetése vagy dömpingellenes vám kivetése nélkül, ha az exportőr önként, kielégítő kötelezettséget vállal árai felülvizsgálatára, vagy pedig arra, hogy a kérdéses területen beszünteti a dömpingáru exportot, és ezt olyan módon teszi, amely a hatóságokat is meggyőzi arról, hogy a dömping káros hatása megszűnt. Az ilyen kötelezettségvállalás keretében végrehajtott áremelés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges mértéket. Kívánatos, hogy amennyiben az ilyen mértékű emelkedés elegendő a belföldi iparágnak okozott kár orvoslására, az áremelkedések ne legyenek magasabbak a dömpingkülönbözetnél.
- 8.2. Az exportőröktől csak akkor kérhető vagy fogadható el árral kapcsolatos kötelezettségvállalás, ha az importáló tag hatóságai ideiglenes megerősítő határozatot hoztak a dömping tényéről és a dömping által okozott kárról.

⁽¹⁾ A feltételes mód nem értelmezhető úgy, hogy lehetséges az eljárás folytatása és azzal párhuzamosan, az árral kapcsolatos kötelezettségvállalás alkalmazása, a 4. pontban foglaltak kivételével.

▼B

8.3. A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell elfogadni, ha a hatóságok megvalósíthatatlannak ítélik őket, például, ha a tényleges vagy potenciális exportőrök száma túl magas, vagy egyéb okból, beleértve az általános gazdaságpolitikai okokat is. Amennyiben ilyen eset merül fel, és arra lehetőség van, a hatóságoknak meg kell indokolniuk az exportőrnek, hogy miért ítélték kötelezettségvállalását elfogadhatatlannak, és a lehetséges mértékben lehetőséget kell adniuk az exportőrnek arra, hogy megtegye ezzel kapcsolatos észrevételeit.

8.4. Ha a kötelezettségvállalást elfogadták, a dömping és a károkozás vizsgálatát ettől függetlenül le kell folytatni, ha az exportőr így kívánja, vagy a hatóságok így döntenek. Ebben az esetben, ha a dömping vagy a károkozás tényét cáfoló határozat születik, a kötelezettségvállalás automatikusan megszűnik, kivéve azokat az eseteket, amikor az ilyen határozat nagyrészt az árral kapcsolatos kötelezettségvállalásnak köszönhető. Ezekben az esetekben a hatóságok kérhetik a kötelezettségvállalásnak az e Megállapodás rendelkezéseivel összhangban álló, ésszerű ideig történő fenntartását. Abban az esetben, ha a dömping és a károkozás tényét megerősítő határozat születik, a kötelezettségvállalásnak a határozat feltételeinek és e Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően folytatódnia kell.

8.5. Az importáló tag hatóságai tanácsolhatják az árral kapcsolatos kötelezettségvállalást, de az exportőr nem kényszeríthető ilyen kötelezettségvállalásra. Az a tény, hogy az exportőrök nem ajánlanak fel ilyen kötelezettségvállalást, vagy nem fogadják meg az erre vonatkozó felkérést, semmi esetre sem befolyásolhatja hátrányosan ügyük megítélését. A hatóságoknak azonban jogukban áll megállapítani, hogy nagyobb a valószínűsége a kárveszély megvalósulásának abban az esetben, ha a dömpingelt import folytatódik.

8.6. Az importáló tag hatóságai előírhatják, hogy az exportőr, amelynek kötelezettségvállalását elfogadták, időről időre adjon megfelelő tájékoztatást a kötelezettség teljesítéséről és biztosítson lehetőséget a vonatkozó adatok ellenőrzésére. A kötelezettségvállalás megszegése esetén az importáló tag hatóságai e Megállapodás értelmében és rendelkezéseinek megfelelően szükségintézkedéseket hozhatnak, amelyek jelenthetik átmeneti intézkedések azonnali bevezetését a rendelkezésükre álló legjobb információk felhasználásával. Ilyen esetekben, az Egyezményvel összhangban, végleges vám vehető ki azokra a termékekre, amelyek az ilyen ideiglenes intézkedések bevezetése előtt nem több, mint 90 nappal fogyasztás céljára léptettek be az országba, kivéve, ha az ilyen visszamenőleges kivetés vonatkozna a kötelezettségvállalás megszegése előtt érkezett importárura is.

*9. cikk***A dömpingellenes vám kivetése és behajtása**

9.1. Azt a döntést, hogy kivessenek-e dömpingellenes vámot azokban az esetekben, amikor a vám kivetésének minden feltétele teljesül, illetve azt a döntést, hogy a kivetett dömpingellenes vám a teljes dömpingkülönbözettel egyenlő nagyságú legyen-e vagy annál alacsonyabb, az importáló tag hatóságainak kell meghozniuk. Kívánatos, hogy a vám kivetése megengedett legyen az összes tag területén, és hogy annak összege kevesebb legyen mint a különbözet, amennyiben ez az alacsonyabb vám elegendőnek bizonyul a belföldi iparágnak okozott kár orvoslására.

9.2. Amikor valamilyen termékre dömpingellenes vámot vetnek ki, az ilyen dömpingellenes vámot minden esetben be kell hajtani a termék importjának forrásaitól a megfelelő összegben, anélkül, hogy különbséget tennének az egyes, bizonyítottan dömpingelő és kárt okozó források között, kivéve azokat az importforrásokat, amelyekről e Megállapodás értelmében árral kapcsolatos kötelezettségvállalást fogadtak el. A hatóságoknak meg kell nevezniük a kérdéses termék

▼B

szállítóját vagy szállítóit. Akkor azonban, ha egyazon ország több szállítója érintett a termék importjában, és az összes szállítót nem lehet megnevezni, a hatóságok megnevezhetik az érintett szállító országot. Akkor, ha több ország több szállítója érintett, a hatóságok vagy az összes szállítót nevezhetik meg vagy, ha ez nem lehetséges, az összes szállító országot.

9.3. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a 2. cikkben foglaltak szerint meghatározott dömpingkülönbözetet.

9.3.1. Amikor a dömpingellenes vám összegét visszamenőleges alapon vetik ki, a dömpingellenes vám kifizetésének végleges kötelezettségét a lehető leghamarabb meg kell állapítani, általában a dömpingellenes vámösszeg végleges meghatározására irányuló kérelem napjától számított 12 hónapon belül, de semmi esetre sem 18 hónapon azon túl ⁽¹⁾. A jelen alpont értelmében, a visszatérítésnek általában a végleges kötelezettség meghatározásától számított 90 napon belül meg kell történnie. Abban az esetben, ha a visszatérítés nem történik meg 90 napon belül a hatóságoknak erre, igény esetén, magyarázatot kell adniuk.

9.3.2. Amikor a dömpingellenes vám összegét a jövőben bekövetkező import vonatkozásában vetik ki, rendelkezést kell hozni arról, hogy igény esetén azonnal visszatérítendő minden olyan vám, amelyet a dömpingkülönbözetten felül fizettek be. Az ilyen, a tényleges dömpingkülönbözet összegén felül befizetett vám visszatérítésének általában a dömpingellenes vám tárgyát képező termék importőre által benyújtott, megfelelő bizonyítékokkal alátámasztott visszatérítési igény keltétől számított 12 hónapon belül meg kell történnie, de semmi esetre sem később 18 hónapnál. Az engedélyezett visszatérítésnek általában a fenti döntéstől számított 90 napon belül meg kell történnie.

9.3.3. Annak meghatározásakor, hogy jár-e, és milyen mértékű visszatérítés, amikor az exportárat a 2. cikk 3. pontjával összhangban állapították meg, a hatóságoknak figyelembe kell venniük a rendes értékben bekövetkezett bármely változást, az import és a viszonteladás között felmerült költségekben bekövetkezett bármely változást, valamint a viszonteladói ár bármely mozgását, amelyet a későbbi értékesítési ár megfelelően tükröz, és amennyiben a fentiekről meggyőző erejű bizonyíték áll rendelkezésükre, az exportárat a kifizetett dömpingellenes vám levonása nélkül kell megállapítaniuk.

9.4. Amikor a 6. cikk 10. pontjának második mondata értelmében a hatóságok korlátozzák a vizsgálatot, a vizsgálati mintában nem szereplő exportőrök, illetve importőrök importjára kivetett dömpingellenes vám nem haladhatja meg

- i. a kiválasztott exportőröknél vagy termelőknél megállapított dömpingkülönbözet súlyozott átlagát, vagy
- ii. amennyiben a dömpingellenes vámfizetési kötelezettséget a jövőbeli rendes érték alapján számították ki, a kiválasztott exportőrök vagy termelők rendes értékének súlyozott átlaga és az egyedileg nem vizsgált exportőrök vagy termelők exportárai közti különbséget,

⁽¹⁾ Magától értetődik, hogy ha a kérdéses termék bírói felülvizsgálat tárgyát képezi, előfordulhat, hogy ezen alpontban, valamint a 3.2. alpontban említett időhatárok nem tarthatók be.

▼B

feltéve, hogy e pont céljaira, a hatóságok figyelmen kívül hagynak minden zérus és minimális nagyságú különbözetet, valamint azokat a különbözeteket, amelyeket a 6. cikk 8. pontjában leírt körülmények között állapítottak meg. A hatóságok egyedi vámokat vagy rendes értékeket kötelesek alkalmazni bármely olyan exportőr vagy termelő importjára, amelyeket nem vontak be a vizsgálatba, és amelyek a vizsgálat során, a 6. cikk 10.2. alpontja rendelkezései szerint, a szükséges információt benyújtották.

9.5. Ha egy termékre dömpingellenes vámot vetettek ki egy importáló tagban, a hatóságoknak azonnal felülvizsgálatot kell indítaniuk abból a célból, hogy meghatározzák az egyéni dömpingkülönbözeteket azoknál az exportőröknél és termelőknél, amelyek a vizsgálat időszakában nem exportálták a terméket az importáló tagba, feltéve hogy ezek az exportőrök vagy termelők bizonyítani tudják azt, hogy nem állnak kapcsolt viszonyban az exportáló ország olyan termelőivel, illetve exportőreivel, akikre az áru kapcsán dömpingellenes vámot vetettek ki. Az ilyen felülvizsgálatot az importáló tag rendes vámkivetési és felülvizsgálati eljárásaihoz képest gyorsított eljárással kell megkezdeni és lebojnyolítani. A felülvizsgálat ideje alatt az ilyen exportőrök, illetve termelők importjára nem vethető ki dömpingellenes vám. A hatóságok azonban elrendelhetik a dömpingellenes vám kivetésének függőben tartását és/vagy garanciát kérhetnek annak biztosítására, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömpinget állapít meg az ilyen termelők, illetve exportőrök esetében, a dömpingellenes vámok visszamenőleges hatállyal, a felülvizsgálat elindításától kezdve kivethessék.

*10. cikk***Visszamenőleges hatály**

10.1. Az ideiglenes intézkedések és a dömpingellenes vámok csak azokra a termékekre alkalmazhatók, amelyeket a 7. cikk (1) bekezdése, illetve 9. cikk (1) bekezdése értelmében meghozott döntések hatálybalépése után, fogyasztás céljára léptetnek be az országba, eltekintve jelen cikkben felsorolt kivételektől.

10.2. Abban az esetben, ha a kárt véglegesen megállapították (de nem állapították meg kárveszélyt, vagy az iparág létrehozásának jelentős hátráltatását), vagy ha megállapították a kárveszélyt, és a dömpingelt import ideiglenes intézkedések hiányában a kár megállapításához vezetne, a dömpingellenes vám visszamenőleges hatállyal kivethető arra az időszakra, amelyre az ideiglenes intézkedéseket, amennyiben voltak ilyenek, alkalmazták.

10.3. Ha a végleges dömpingellenes vám meghaladja a fizetett vagy fizetendő ideiglenes vám összegét, vagy a biztosíték céljára becsült összeget, a különbözetet nem lehet behajtani. Ha a végleges dömpingellenes vám alacsonyabb, mint a fizetett vagy fizetendő ideiglenes vám, illetve a biztosíték céljára becsült összeg, akkor vagy a különbözetet kell visszatéríteni, vagy pedig a vám összegét kell újraszámítani, az eset sajátosságaitól függően.

10.4. A 2. pontban foglalt kivétellel, abban az esetben, ha megállapították a kárveszélyt vagy a jelentős hátráltatás tényét (de még nem merült fel kár), a végleges dömpingellenes vám csak a kárveszély vagy a jelentős hátráltatás megállapításának napjától vethető ki, az ideiglenes intézkedések időszakában biztosított készpénzletét pedig sürgősen vissza kell téríteni, valamint az esetleges óvadékat sürgősen fel kell szabadítani.

10.5. Abban az esetben, ha a végleges határozat negatív jellegű, az ideiglenes intézkedések időszakában biztosított készpénzletét sürgősen vissza kell téríteni, az esetleges óvadékat pedig sürgősen fel kell szabadítani.

▼B

10.6. Végleges dömpingellenes vám vehető ki azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának megkezdése előtt 90 napon belül, fogyasztás céljára érkeztek az országba, és ha a hatóságok a kérdéses dömpingáruról megállapítják, hogy

- i. a dömping már jelentős ideje kárt okoz, vagy pedig az importőr tudott, vagy tudnia kellett volna arról, hogy az exportőr dömpingel és az ilyen dömping kárt okoz, és
- ii. a kárt egy termék viszonylag rövid időn belül történő, nagy tömegű importja okozta, amely, figyelembe véve az időzítést és a dömpingelt import volumenét, valamint az egyéb körülményeket (mint például az importáru raktárkészleteinek gyors növekedését), lényegesen rontja az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám orvosló hatását, feltéve, hogy az érintett importőrök lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.

10.7. A vizsgálat megindítása után, ha ezt a dömpingellenes vám 6. pont szerint visszamenőleg történő behajtása szükségessé teszi, a hatóságok hozhatnak olyan intézkedéseket, mint például a dömpingellenes vám kivetésének felfüggesztése, amennyiben elegendő bizonyítékkal rendelkeznek arra nézve, hogy az említett pontban felsorolt feltételek teljesülnek.

10.8. Azokra a termékekre, amelyeket a vizsgálat megkezdésének napja előtt fogyasztási célra léptettek be az országba, nem vehető ki visszamenőleges hatályú vám.

11. cikk

A dömpingellenes vámok és az árral kapcsolatos kötelezettségvállalások időtartama és felülvizsgálata

11.1. A dömpingellenes vámnak a kárt okozó dömping hatásának ellensúlyozásához szükséges ideig és mértékben kell érvényben maradnia.

11.2. A hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a vám folytatólagos kivetésének szükségességét, ha erre indok merül fel, ha ezt ők maguk kezdeményezik, illetve, ha valamelyik érdekelt fél, a felülvizsgálat szükségességét meggyőzően alátámasztó információkat benyújtva ezt kérelmezi, feltéve, hogy elegendő idő telt el a végleges dömpingellenes vám kivétele óta ⁽¹⁾. Az érdekelt feleknek jogukban áll, hogy felkérjék a hatóságokat annak megvizsgálására, hogy a vám folyamatos kivétele szükséges-e a dömping ellensúlyozásához, illetve, hogy vám eltörlése vagy módosítása, vagy esetleg mindkettő valószínűsítene-e a károkozás folytatódását, illetve újraedését. Amennyiben, a jelen pontban foglalt felülvizsgálat eredményeképpen a hatóságok úgy döntenek, hogy a dömpingellenes vám kivétele a jövőben nem indokolt, a vámot azonnali hatállyal törölni kell.

11.3. Az 1. és 2. pont rendelkezései mellett, minden végleges dömpingellenes vámot a kivétéstől számított öt éven belül, (illetve a 2. pont szerint végrehajtott legutóbbi felülvizsgálat dátumától számított öt éven belül, amennyiben a felülvizsgálat kiterjedt mind a dömping, mind a károkozás tényére; vagy a jelen pont értelmében végrehajtott legutóbbi felülvizsgálat dátumától számított öt éven belül) be kell szüntetni, kivéve azt az esetet, amikor a hatóságok az említett

⁽¹⁾ A 9. cikk (3) bekezdésében foglalt, a dömpingellenes vám végső kivetéséről szóló határozat, e cikk értelmében önmagában nem jelent felülvizsgálatot.

▼B

dátum előtt saját kezdeményezésre, vagy pedig a belföldi iparág által vagy nevében az említett dátum előtt ésszerű időn belül benyújtott, meggyőző indoklással alátámasztott kérelem nyomán indított felülvizsgálatban úgy határoztak, hogy a vám eltörlése valószínűsítene a dömping, illetve a kár folytatódását vagy újraedését⁽¹⁾. A vám az ilyen jellegű vizsgálat eredményétől függően érvényben maradhat.

11.4. A 6. cikk bizonyítékokra, illetve eljárásra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók minden, a jelen cikk értelmében végrehajtott felülvizsgálatra. Az ilyen felülvizsgálatokat gyorsan, általában a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell bonyolítani.

11.5. Jelen cikk rendelkezései, a szükséges változtatások végrehajtásával vonatkoznak a 8. cikk értelmében elfogadott, árral kapcsolatos kötelezettségvállalásokra is.

*12. cikk***Közzététel és a határozatok indoklása**

12.1. Ha a hatóságok úgy tartják, hogy elegendő bizonyíték van birtokukban ahhoz, hogy az 5. cikk értelmében dömpingellenes vizsgálatot indítsanak, értesíteniük kell azt a tagot vagy tagokat, amelyeknek termékei a vizsgálat tárgyát képezik, a vizsgálatot végző hatóságok előtt ismert többi érdekelt felet, és a közzétételnek is meg kell történnie.

12.1.1. A vizsgálat megindításáról szóló közzétételnek tartalmaznia kell, vagy pedig egy külön jelentésben⁽²⁾ kell elérhetővé tenni, az alábbiakra vonatkozó, kielégítő információt:

- i. az érintett termék, valamint az exportáló ország vagy országok neve;
- ii. a vizsgálat megindításának napja;
- iii. a dömping feltételezésének alapja a kérelemben;
- iv. a károkozás feltételezésének alapjául szolgáló tényezők összefoglalása;
- v. az a cím, amelyre az érdekelt felek előterjesztéseiket küldhetik;
- vi. az a határidő, amelyet az érintett felek álláspontjuk ismertetésére kapnak.

12.2. Közzé kell tenni minden előzetes vagy végleges, megerősítő vagy elutasító határozatot, minden a 8. pont értelmében elfogadott kötelezettségvállalást, a kötelezettségvállalás megszűnését, valamint a végleges dömpingellenes vám eltörlését. Az ilyen közzétételnek megfelelő részletességgel tartalmaznia kell, vagy pedig egy külön jelentésben kell elérhetővé tenni, valamennyi olyan ténymegállapítást és következtetést, amelyet az összes, a vizsgálatot végző hatóságok által lényegesnek tartott tény- és jogkérdés vonatkozásában hoztak. Valamennyi ilyen közzétételt és jelentést el kell juttatni ahhoz a taghoz vagy tagokhoz, amelyek termékei a ténymegállapítás vagy kötelezettségvállalás tárgyát képezik, illetve valamennyi ismert, az ügyben érdekelt félhez.

⁽¹⁾ Amikor a dömpingellenes vámot visszamenőleges hatállyal vetik ki, akkor a 9. cikk 3.1. pontja értelmében végrehajtott legutóbbi vámkivetési eljárás során tett ténymegállapítás, melynek értelmében nem kell vámot kivetni, önmagában nem kötelezi a hatóságokat a végleges vám eltörlésére.

⁽²⁾ Amennyiben a hatóságok e cikk rendelkezései szerint az információt és a magyarázatot külön jelentésben bocsátják rendelkezésre, kötelesek azt bárki számára hozzáférhetővé tenni.

▼B

- 12.2.1. Az ideiglenes intézkedések bevezetéséről szóló közzétételnek megfelelő részletességgel tartalmaznia kell, vagy pedig egy külön jelentésben kell elérhetővé tenni, a dömping tényéről és a károkozásról szóló előzetes döntések indoklását, és hivatkozni kell azokra a tény- és jogkérdésekre, amelyek az érvek elfogadásához vagy elutasításához vezettek. A titoktartási kötelezettséget megfelelő mértékben szem előtt tartva, az ilyen közzétételnek vagy jelentésnek tartalmaznia kell:
- i. a szállítók nevét, vagy ha ez nem lehetséges, az érintett szállító országokat;
 - ii. a termék vámcélokra elegendő leírását;
 - iii. a megállapított dömpingkülönbözetet, valamint az exportár és a rendes érték 2. cikk szerinti megállapításához és összehasonlításához használt módszer alkalmazásának teljes körű indoklását;
 - iv. a kár 3. cikk szerinti meghatározásakor figyelembe vett tényezőket;
 - v. a határozathoz vezető legfontosabb okokat.
- 12.2.2. Abban az esetben, amikor pozitív határozat írja elő a végleges vám kivetését vagy az árral kapcsolatos kötelezettségvállalás elfogadását, a vizsgálat lezárásáról vagy felfüggesztéséről szóló közzétételnek, a titoktartási kötelezettséget szem előtt tartva, tartalmaznia kell, vagy pedig külön jelentésben kell elérhetővé tenni minden olyan, azokra a tényekre, jogkérdésekre és okokra vonatkozó releváns információt, amely a végleges intézkedés bevezetéséhez vagy az árral kapcsolatos kötelezettségvállalás elfogadásához vezetett. Nevezetesen, az értesítésnek vagy jelentésnek tartalmaznia kell a 2.1. alpontban meghatározott információt, az exportőrök és az importőrök vonatkozó érvei és kérései elfogadásának vagy elutasításának indoklását, valamint a 6. cikk 10.2. alpontjának értelmében hozott döntések alapját.
- 12.2.3. A kötelezettségvállalás 8. cikk szerinti elfogadását követő vizsgálat felfüggesztéséről vagy beszüntetéséről szóló közzétételnek tartalmaznia kell, vagy pedig külön jelentésben kell elérhetővé tenni a kötelezettségvállalás nem titkos részét.
- 12.3. A jelen cikk rendelkezései, a szükséges változtatások végrehajtásával, vonatkoznak a 11. cikk értelmében folytatott felülvizsgálatok kezdeményezésére és lebonyolítására, valamint a 10. cikk értelmében, a vámok visszamenőleges hatályú alkalmazásáról szóló döntésekre is.

*13. cikk***Bírói felülvizsgálat**

Minden olyan tagnak, amelynek nemzeti jogrendszere tartalmaz rendelkezéseket a dömpingellenes intézkedésekről, fenn kell tartania bírósági, választott bírósági vagy közigazgatási bíróságait vagy testületeit, illetve eljárásait, többek között a végleges határozatokhoz és a határozatoknak a 11. cikk értelmében történő felülvizsgálatához kapcsolódó közigazgatási intézkedések azonnali felülvizsgálatára. Az ilyen testületeknek vagy eljárásoknak függetleneknek kell lenniük a kérdéses határozatért vagy felülvizsgálatért felelős hatóságoktól.

*14. cikk***Harmadik ország nevében végrehajtott dömpingellenes intézkedés**

14.1. A dömpingellenes intézkedés harmadik ország nevében történő végrehajtását az intézkedést igénylő harmadik ország hatóságainak kell kérelmezniük.

▼B

14.2. A kérelmet alá kell támasztani olyan árinformációval, amely bizonyítja az import dömpingelését és olyan részletes információval, amely bizonyítja, hogy az állítólagos dömping kárt okoz a harmadik ország érintett iparágának. A harmadik ország kormányának minden támogatást biztosítania kell az importáló ország hatóságainak ahhoz, hogy az általuk igényelt további információhoz hozzájussanak.

14.3. Az ilyen kérelem elbírálásakor, az importáló ország hatóságainak az állítólagos dömpinget aszerint kell megítélniük, hogy az milyen hatást gyakorol a harmadik ország érintett hazai iparágának egészére; azaz, a kárt nem határozhatják meg kizárólag annak viszonylatában, hogy az állítólagos dömping milyen hatást gyakorol az érintett iparág importáló országba irányuló exportjára, vagy akár az iparág összes exportjára.

14.4. Az importáló ország joga eldönteni, hogy eljár-e az ügyben vagy sem. Amennyiben az importáló ország úgy dönt, hogy kész eljárást indítani, az importáló ország feladata, hogy az eljárás jóváhagyását az Árukereskedelmi Tanácsnál kérvényezze.

*15. cikk***Fejlődő ország tagok**

Elismert tény, hogy akkor, amikor e Megállapodás értelmében dömpingellenes intézkedéseket alkalmaznak, a fejlett országok tagoknak különös tekintettel kell lenniük a fejlődő ország tagok különleges helyzetére. A fejlődő ország tagok alapvető érdekeit sértő dömpingellenes vámok kivetése előtt fel kell tárnuk a Megállapodás által biztosított építő jellegű jogorvoslatok alkalmazásának lehetőségét.

II. RÉSZ*16. cikk***A Dömpingellenes Gyakorlatok Bizottsága**

16.1. Ezzel megalakul a tagok mindegyikének képviselőiből álló Dömpingellenes Gyakorlatok Bizottsága (e Megállapodásban a továbbiakban: bizottság). A bizottság elnököt választ és évente legalább kétszer tart ülést, egyébként pedig annyiszor, ahányszor e Megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően a tagok igénylik. A bizottság az e Megállapodás és a tagok által ráruházott feladatokat látja el, és az e Megállapodás működésével vagy céljai megvalósításával kapcsolatos ügyekben konzultációs lehetőséget biztosít a tagok számára. A bizottság titkársági teendőit a WTO Titkársága látja el.

16.2. A bizottság szükség esetén kiegészítő szerveket állíthat fel.

16.3. Feladataik ellátása során a bizottság és kiegészítő szervei bármely, általuk megfelelőnek ítélt forrással konzultálhatnak és attól információt kérhetnek. Mielőtt azonban a bizottság vagy annak kiegészítő szerve információt kér egy olyan forrástól, amely az egyik tag fennhatósága alatt áll, erről az érintett tagot tájékoztatnia kell. Meg kell szereznie a tag és a megkeresendő vállalkozások beleegyezését.

16.4. A tagoknak minden előzetes vagy végleges dömpingellenes intézkedés megtételéről haladéktalanul be kell számolniuk a bizottságnak. Biztosítani kell, hogy ezekbe a beszámolóba a Titkárságon a többi tag is betekintést nyerhessen. A tagok félévente jelentést készítenek az elmúlt hat hónap során végrehajtott dömpingellenes intézkedésekről. A félévi jelentéseket a tagok egy elfogadott formanyomtatványon nyújtják be.

▼B

16.5. Minden tagnak értesítenie kell a bizottságot arról, hogy a) mely hatóságai illetékesek az 5. cikkben említett vizsgálatok kezdeményezésében és lebonyolításában, valamint arról, hogy b) milyen belföldi eljárások vonatkoznak az ilyen vizsgálatok kezdeményezésére és lebonyolítására.

*17. cikk***Konzultáció és vitarendezés**

17.1. Amennyiben a jelen pont nem rendelkezik másként, a Megállapodással kapcsolatos jogvitákra és konzultációkra a Vitarendezési Egyetértés érvényes.

17.2. Minden tag megértéssel fogadja más tagoknak az e Megállapodás működését érintő ügyben készített előterjesztéseit, és azokkal kapcsolatban megfelelő konzultációs lehetőséget biztosít.

17.3. Ha valamelyik tag úgy érzi, hogy az e Megállapodásból közvetlenül vagy közvetve származó bármely előnyét egy másik tag vagy tagok megszünteti(k) vagy sérti(k), illetve hogy az(ok) hátráltatják a Megállapodás valamely céljának megvalósítását, lehetősége van arra, hogy a kérdés kölcsönösen kielégítő rendezése érdekében a kérdéses tagtól vagy tagoktól írásos formában konzultációt kérjen. Minden tagnak megértéssel kell fogadnia a többi tag konzultációs kérését.

17.4. A konzultációt kérelmező tag az ügyet a Vitarendezési Testület (DSB) elé viheti, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a 3. pont értelmében folytatott konzultáció nem hozott kölcsönösen elfogadott megoldást, és ha az importáló tag vizsgálatot végző hatóságai megtették az utolsó lépést a végleges dömping-ellenes vám bevezetésére vagy az árral kapcsolatos kötelezettségvállalás elfogadására. A konzultációt kérelmező tag az ügyet akkor is a Vitarendezési Testület (DSB) elé viheti, amikor az ideiglenes intézkedés nagy hatással bír, és megítélése szerint ellentétben áll a 7. cikk 1. pontjával.

17.5. A panaszos fél kérésére a DSB-nek bizottságot kell létrehoznia, amely az alábbi adatok alapján kivizsgálja a kérdést:

- i. a kérelmet benyújtó tag írásos nyilatkozata arról, miként sérült vagy szűnt meg az e Megállapodásból közvetve vagy közvetlenül származó előnye, illetve miként szenvedett hátrányt e Megállapodás céljainak teljesítése, és
- ii. azok a tények, amelyeket a megfelelő belföldi eljárásokkal összhangban az importáló tag hatóságainak rendelkezésére bocsátottak.

17.6. Az 5. pontban említett ügy kivizsgálásakor:

- i. a tényállás vizsgálatakor a bizottságnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy a hatóságok helyesen állapították-e meg a tényeket, és hogy a tények értékelésekor objektív és elfogulatlan módon jártak-e el. Amennyiben a tényeket helyesen állapították meg, és a tények értékelésekor objektív és elfogulatlan módon jártak el, még abban az esetben sem változtatható meg az értékelés, ha a bizottság attól eltérő következtetésre jutott;

▼B

ii. a bizottságnak a Megállapodás vonatkozó rendelkezéseit a nemzetközi közjog általános szabályaival összhangban kell értelmeznie. Ahol a bizottság úgy találja, hogy a Megállapodás egynél többfajta lehetséges értelmezést enged meg, a bizottság akkor nyilváníthatja a hatóságok intézkedését a Megállapodással összhangban állónak, ha az a lehetséges értelmezések egyikére támaszkodik.

17.7. A bizottság rendelkezésére bocsátott titkos információ nem tárható fel az információt rendelkezésre bocsátó személy, testület vagy hatóság hivatalos engedélye nélkül. Amikor a bizottságtól ilyen információt kérnek, de az nincs felhatalmazva az ilyen információ kiadására, a bizottságnak az információ olyan nem titkos összefoglalását kell rendelkezésre bocsátania, amelynek kibocsátására az információt biztosító személy, testület vagy hatóság engedélyt adott.

III. RÉSZ

18. cikk

Záró rendelkezések

18.1. Egy másik tagból érkező dömpingelt export ellen csak akkor hozható konkrét intézkedés, ha az összhangban áll az 1994. évi GATT e Megállapodás szerint értelmezett rendelkezéseivel⁽¹⁾.

18.2. E Megállapodás rendelkezéseivel szemben nem tehető fenntartás a többi tag beleegyezése nélkül.

18.3. Az alábbi 3.1. és 3.2. alpontok értelmében a jelen Megállapodás rendelkezései vonatkoznak mindazokra a vizsgálatokra és a fennálló intézkedésekre azon felülvizsgálataira, amelyeket a WTO-egyezménynek a tag számára történő hatálybalépésével egy időben vagy azt követően készített kérelmek alapján indítottak meg.

18.3.1. A 9. cikk (3) bekezdésében tárgyalt visszatérítési eljárásokban számított dömpingkülönbözetre a legutóbb dömping határozat vagy felülvizsgálat során használt szabályok érvényesek.

18.3.2. A 11. cikk 3. pontjának alkalmazásában az érvényben lévő dömpingellenes intézkedések csak a WTO-egyezménynek a tag számára történő hatálybalépéséig tekintendők érvényesnek, kivéve azokat az eseteket, amikor a tag hatályos belöldi jogrendjébe már ezt megelőzően bevezették a pontban tárgyalttal megegyező típusú kikötést.

(18.4) A WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően a tagnak meg kell tennie minden szükséges, általános vagy egyedi jellegű intézkedést annak biztosítására, hogy törvényi, rendeleti előírásai és közigazgatási eljárásai összhangba kerüljenek e Megállapodás rendelkezéseivel, amennyiben azok az adott tagra vonatkoznak.

18.5. Minden tagnak tájékoztatnia kell a bizottságot a törvényeiben és jogszabályaiban bekövetkező, a jelen Megállapodás szempontjából releváns bármely változásról, valamint az ilyen törvények és jogszabályok végrehajtásában bekövetkezett változásokról.

18.6. A bizottságnak évente felül kell vizsgálnia a jelen Megállapodás alkalmazását és működését, figyelembe véve annak céljait. A bizottságnak évente tájékoztatnia kell az Árukereskedelmi Tanácsot a felülvizsgálatok által felölelt időszak fejleményeiről.

18.7. A mellékletek a Megállapodás szerves részét képezik.

⁽¹⁾ Ez nem zárja ki, hogy amennyiben szükséges, az 1994. évi GATT egyéb releváns rendelkezéseinek értelmében intézkedéseket hozzanak.

*I. MELLÉKLET***A 6. CIKK 7. PONTJA SZERINT VÉGZETT HELYSZÍNI VIZSGÁLAT
ELJÁRÁSAI**

1. A vizsgálat megindításakor az exportáló tag hatóságait és az összes ismert, az ügyben érdekelt céget tájékoztatni kell a helyszíni vizsgálat folytatására irányuló szándékról.
2. Ha kivételes esetekben a vizsgálóbizottságba nem állami szakértőt is be kívánnak vonni, erről tájékoztatni kell az exportáló tag vállalkozásait és hatóságait. Az ilyen nem kormányzati szakértőkre a titkossági követelmények esetén hathatós szankciókat kell alkalmazni.
3. A látogatás időpontjának végleges meghatározása előtt, általános gyakorlatként meg kell szerezni az érintett cég kifejezett hozzájárulását.
4. Az érintett cég hozzájárulásának megszerzését követően, a vizsgálatot végző hatóságoknak azonnal közölniük kell az exportáló tag hatóságaival a felkerezendő cégek nevét és címét, valamint a látogatás kitűzött időpontját.
5. Az érintett céget a látogatás előtt elegendő idővel értesíteni kell.
6. A kérdőív magyarázatának céljából csak az exportáló cég kérésére tehető látogatás. Ilyen látogatás csak akkor tehető, ha a) az importáló tag hatóságai értesítik az érintett tag képviselőit, és b) az utóbbiak nem emelnek kifogást a látogatás ellen.
7. Mivel a helyszíni vizsgálat célja a rendelkezésre bocsátott információ ellenőrzése, illetve további részletek megismerése, a vizsgálatot a kérdőívre adott válasz kézhezvétele után kell lebonyolítani, kivéve, ha a vállalkozás beleegyezik az ettől eltérő idejű látogatásba, és a várható látogatásról a hatóságok az exportáló tag kormányát is értesítik, és az nem emel kifogást ellene; általános gyakorlatnak kell továbbá lennie annak is, hogy az érintett cégeket a látogatást megelőzően tájékoztatják az ellenőrzendő információ általános jellegéről és arról, hogy milyen további információt kell biztosítaniuk, bár ez nem zárja ki azt, hogy a helyszínen az újonnan szerzett információ fényében további részletek kiszolgáltatását kérjék.
8. Az exportáló tag által feltett, és a helyszíni vizsgálat sikerének szempontjából alapvető kérdésekre és információkérésre, amennyiben lehetséges, a látogatást megelőzően választ kell adni.

*II. MELLÉKLET***A 6. CIKK 8. PONTJA SZEMPONTJÁBÓL ELÉRHETŐ LEGJOBB INFORMÁCIÓ**

1. A vizsgálat megindítása után a hatóságoknak a lehető legrövidebb időn belül részletesen meg kell határozniuk, hogy milyen információt kérnek az érdekelt féltől, és azt is, hogy az érintett fél a válaszadáskor milyen módon strukturálja az információt. A hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett fél tudomást szerezzen arról, hogy amennyiben ésszerű időn belül nem szolgáltat információt, a hatóságoknak jogukban áll a rendelkezésükre álló tények alapján határozatot hozni, beleértve azokat a tényeket is, amelyeket a belföldi ipar vizsgálatot kezdeményező kérvénye tartalmaz.
2. A hatóságok kérhetik azt is, hogy az érdekelt fél egy bizonyos adathordozón (pl. mágnesszalagon) vagy egy bizonyos számítógépes nyelven adjon választ. Amennyiben ilyen igény áll fenn, a hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az érintett fél ésszerűen képes-e a választott adathordozón vagy számítógépes nyelven történő válaszadásra, és nem kérhetik a felet arra, hogy az általa használt számítógépes rendszertől eltérő rendszert használjon a válaszadásra. A hatóság nem ragaszkodhat a számítógépes válaszadáshoz, ha az érdekelt fél nem rendelkezik számítógépes nyilvántartási rendszerrel, és ha az igényelt módon történő válaszadás túl nagy terhet róna az érintett félre, pl. jelentős többletköltséggel és fáradtsággal járna. A hatóságok nem ragaszkodhatnak ahhoz, hogy az érintett fél egy bizonyos adathordozón vagy egy bizonyos számítógépes nyelven adjon választ, amennyiben az érintett fél nem a megjelölt adathordozón vagy számítógépes nyelven végzi számítógépes könyvelését, és hogyha az igényelt módon történő válaszadás túl nagy terhet róna az érintett félre, pl. jelentős többletköltséggel és fáradtsággal járna.
3. Minden olyan ellenőrizhető információt, amelyet megfelelő, a vizsgálat során szükségtelen nehézségek nélkül felhasználható formában, megfelelő időben, és amennyiben lehetséges, a hatóságok által igényelt adathordozón vagy számítógépes nyelven nyújtottak be, a határozathozatalkor figyelembe kell venni. Ha az érintett fél nem a meghatározott adathordozón vagy számítógépes nyelven nyújtotta be válaszát, de a hatóságok úgy ítélik meg, hogy 2. pont feltételei teljesülnek, akkor nem mondható, hogy nem megfelelő adathordozón vagy számítógépes nyelven benyújtott válasz jelentősen hátráltatja a vizsgálatot.
4. Amikor a hatóságok nem tudják az illető adathordozón (pl. mágnesszalagon) benyújtott információt feldolgozni, akkor az információt írott vagy más, a hatóságok számára elfogadható formában kell benyújtani.
5. Bár előfordulhat, hogy a rendelkezésre bocsátott információ nem minden szempontból ideális, ez nem indokolja azt, hogy a hatóságok azt figyelmen kívül hagyják, feltéve, hogy az érdekelt Fél legjobb képességei szerint járt el.
6. Amennyiben a bizonyítékot vagy az információt nem fogadják el, az azt benyújtó felet tájékoztatni kell az elutasítás okáról, és a vizsgálat időhatárait megfelelőképpen szem előtt tartva lehetőséget kell számára biztosítani ahhoz, hogy ésszerű időn belül további magyarázatot nyújtson. Amennyiben a hatóságok az ilyen további magyarázatot nem ítélik kielégítőnek, a bizonyíték vagy információ elutasítását minden közzétett határozatban meg kell indokolniuk.

▼B

7. Amikor a hatóságok kénytelenek következtetéseiket, köztük a rendes értékkel kapcsolatos következtetéseket is, másodkézből szerzett információra alapozni, beleértve azt az információt is, amelyeket a vizsgálatot kezdeményező kérvény tartalmaz, rendkívüli körülménnyel kell eljárniuk. Ilyen esetben, amennyiben ez lehetséges, a hatóságoknak a rendelkezésükre álló független források, például nyilvános árlisták, hivatalos importstatisztikák és vámáru-nyilatkozatok, illetve a vizsgálat során a többi érdekelt féltől szerzett információk alapján ellenőrizniük kell az információ valóságát. Nyilvánvaló azonban, hogy az a helyzet, amikor az érdekelt fél nem hajlandó együttműködni, és releváns információt tart vissza a hatóságoktól, olyan eredményhez vezethet, amely az érintett fél számára kedvezőtlenebb annál, amely készséges közreműködése esetén születhetett volna.

▼B**MEGÁLLAPODÁS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMELMI EGYEZMÉNY VII. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRA****ÁLTALÁNOS BEVEZETŐ MEGJEGYZÉSEK**

1. E Megállapodás szerint a vámérték elsődleges alapja az „ügyleti érték” úgy, ahogyan azt az 1. cikk meghatározza. Az 1. cikk a 8. cikkel együtt értelmezendő, amely rendelkezik többek között a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár kiigazításáról azon esetekben, amikor a vevő számára felmerülnek bizonyos olyan specifikus elemek, amelyek a vámcélokra történő értékmegállapítás részének tekintendők, de amiket az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem foglaltak bele. A 8. cikk rendelkezik arról is, hogy az ügyleti értékbe bele kell számítani bizonyos olyan ellenszolgáltatásokat is, amelyek nem pénz, hanem meghatározott termékek vagy szolgáltatások formájában kerülhetnek a vevőtől az eladóhoz. A 2-7. cikkek rendelkeznek a vámérték meghatározásának módszereiről mindazon esetben, amikor az az 1. cikk rendelkezései szerint nem lehetséges.

2. Amikor a vámérték nem határozható meg az 1. cikk rendelkezései szerint, rendes körülmények között konzultációra kerül sor a vámhatóság és az importőr között azzal a céllal, hogy a 2. vagy a 3. cikk rendelkezései szerint megállapodjanak a vámérték alapját illetően. Előfordulhat például, hogy az importőr olyan információval rendelkezik azonos vagy hasonló importárúk vámértékéről, amely a vámhatóság számára az import helyén azonnal nem hozzáférhető. Másrészt a vámhatóságnak is lehet olyan információja azonos vagy hasonló importárúk vámértékéről, amely az importőr számára nem hozzáférhető. A két fél közötti konzultációs folyamat lehetővé teszi az üzleti titoktartás követelményeinek megfelelő információcserét azzal a céllal, hogy a vám céljaira szolgáló érték megfelelő alapját meghatározzák.

3. Az 5. és 6. cikk két bázist állapít meg a vámérték azon esetekben való meghatározásához, amikor az az importáru vagy az importáruval azonos vagy hasonló importáru ügyleti értéke alapján nem határozható meg. Az 5. cikk (1) bekezdése szerint a vámértéket annak az árnak alapján határozzák meg, amelyen az árut az importáló országban egy, az eladótól független vevőnek abban az állapotban értékesítik, ahogyan azok importra kerülnek. Az importőrnek joga van ahhoz is, hogy az import után továbbfeldolgozásra kerülő áruk értékét az 5. cikk szerint határoztassa meg, amennyiben azt kéri. A 6. cikk szerint a vámérték a számított érték alapján kerül megállapításra. Mindkét módszer bizonyos nehézségekkel jár, ezért az importőrnek a 4. cikk rendelkezései szerint joga van választani a két módszer alkalmazási sorrendje között.

4. A 7. cikk rögzíti, hogyan kell a vámértéket meghatározni azokban az esetekben, amikor az egyik előző cikk rendelkezései alapján sem határozható meg. A TAGOK,

tekintettel a többoldalú kereskedelmi tárgyalásokra,

azon óhajtól vezérelve, hogy előmozdítsák az 1994. évi GATT céljainak megvalósítását és további előnyöket biztosítsanak a fejlődő országok nemzetközi kereskedelmének,

elismerve az 1994. évi GATT VII. cikke rendelkezéseinek fontosságát, és azon óhajtól vezérelve, hogy azok alkalmazására, végrehajtásuk fokozottabb egységesége és bizonyossága céljából, szabályokat dolgozzanak ki,

elismerve annak szükségességét, hogy az áruk vámérték-megállapítási rendszere igazságos, egységes és semleges legyen, ami kizárja önkényes vagy fiktív vámértékek alkalmazását,

elismerve, hogy az áruk vámérték-megállapításának alapja a lehető legteljesebb mértékben az értékelendő áru ügyleti értéke kell legyen,

▼B

elismerve, hogy a vámértéknek egyszerű és méltányos, a kereskedelmi gyakorlattal összhangban álló feltételeken kell alapulnia, és hogy az értékelési eljárásnak általánosan, a beszerzési források közötti különbségtétel nélkül, alkalmazottnak kell lennie,

elismerve, hogy az értékelési eljárások nem használhatók fel a dömping elleni harcban,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

I. RÉSZ

A VÁMÉRTÉK-MEGÁLLAPÍTÁS SZABÁLYAI

1. cikk

(1) Az importált áruk vámértéke az ügyleti érték, vagyis az az ár, kiigazítva a 8. cikk rendelkezéseinek megfelelően, amelyet az importáló országba irányuló export célú eladás során az árukért ténylegesen fizettek vagy fizetni fognak, feltéve, hogy

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincsenek egyéb korlátozások, mint

i. amiket az importáló ország törvényei vagy állami hatóságai előírnak vagy megkövetelnek,

ii. amik behatárolják azt a földrajzi területet, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek, vagy

iii. amik az áruk értékét lényegesen nem érintik;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyek értéke az értékelendő áru vonatkozásában nem határozható meg;

c) az áruk vevő általi későbbi viszonteladásából, átruházásából vagy felhasználásából származó haszon semmilyen része nem jut közvetlenül vagy közvetve az eladóhoz, kivéve, ha megfelelő kiigazítás tehető a 8. cikk rendelkezései szerint; és

d) a vevő és az eladó független egymástól, illetve, amennyiben nem függetlenek, hogy az ügyleti érték a 2. pont szerint vámcélokra elfogadható.

(2) a) Annak meghatározásakor, hogy az ügyleti érték elfogadható-e e cikk (1) bekezdésének céljaira, az a tény, hogy a vevő és az eladó a 15. cikk értelmezése szerint nem független egymástól, önmagában nem elegendő alap arra, hogy az ügyleti értéket elfogadhatatlannak tekintsék. Ilyen esetben megvizsgálják az eladás sajátos körülményeit, és elfogadják az ügyleti értéket, amennyiben a kapcsolat nem befolyásolta az árat. Amennyiben az importőr által nyújtott vagy más forrásokból szerzett információ alapján a vámszervek alapos okkal úgy ítélik meg, hogy a kapcsolat befolyásolta az árat, indokaikat közlik az importőrrel, és megfelelő lehetőséget adnak a válaszára. Amennyiben az importőr kéri, az indokok közlése írásban történik.

b) Az egymástól nem független felek közötti eladáskor az ügyleti érték elfogadásra kerül, és az áruk értékelése a jelen cikk (1) bekezdése rendelkezései szerint történik, ha az importőr bizonyítja, hogy a szóban forgó érték szorosan megközelíti az egy időben vagy közel azonos időben előforduló alábbi értékek egyikét:

i. azonos vagy hasonló áruk ugyanazon importáló országba való exportra történő, független vevőknek való eladásának ügyleti értékét;

▼B

ii. azonos vagy hasonló áruknak az 5. cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékét;

iii. azonos vagy hasonló áruknak a 6. cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékét;

A fenti vizsgálatok alkalmazásakor megfelelően figyelembe veszik a kereskedelmi szintek és a mennyiségi szintek között kimutatott különbségeket, a 8. cikkben felsorolt tényezőket, valamint azokat a költségeket, amelyeket az eladó a független vevőknek történő eladások esetén visel, de amelyek a nem független vevőknek történő eladások esetén nem merülnek fel számára.

c) A jelen cikk (2) b) pontjában leírt vizsgálatok az importőr kezdeményezésére és kizárólag összehasonlítási célokból alkalmazandók. Helyettesítő értékek nem állapíthatók meg a jelen cikk (2) b) pontja alapján.

2. cikk

(1) a) Ha az importált áruk vámértéke az 1. cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték az ugyanazon importáló országba irányuló exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy közel azonos időben exportált azonos áruk ügyleti értéke lesz.

b) A jelen cikk alkalmazásánál a vámérték meghatározása azoknak az azonos áruknak az ügyleti értékén alapul, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Amennyiben ilyen eladást nem találnak, azoknak az azonos áruknak az ügyleti értékét alkalmazzák, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azt, hogy figyelembe vegyék a kereskedelmi szintnek és/vagy mennyiségeknek tulajdonítható eltéréseket, feltéve, hogy az ilyen kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékok alapján történnek, amelyekből, függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez, világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

(2) Amikor az ügyleti érték tartalmazza a 8. cikk (2) bekezdésében említett költségeket és díjakat, az ügyleti értéket kiigazítják, hogy figyelembe vegyék az ilyen költségekben és díjakban az importált és a szóban forgó azonos áruk között fennálló jelentős különbségeket, amelyek a távolságok és a szállítási módok eltérése miatt adódnak.

(3) Ha jelen cikk alkalmazásakor az azonos áruknál több ügyleti érték meglétét állapítják meg, a legalacsonyabb ilyen értéket veszik alapul az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

3. cikk

(1) a) Ha az importált áruk vámértéke az 1. és 2. cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték az ugyanazon importáló országba irányuló exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy közel azonos időben exportált hasonló áruk ügyleti értéke lesz.

▼B

b) Jelen cikk alkalmazásánál a vámérték meghatározása azoknak a hasonló áruknak az ügyleti értékén alapul, amelyeket ugyanazon kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Amennyiben ilyen eladást nem találnak, azoknak a hasonló áruknak az ügyleti értékét alkalmazzák, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azt, hogy figyelembe vegyék a kereskedelmi szintnek és/vagy mennyiségeknek tulajdonítható eltéréseket, feltéve, hogy az ilyen kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékok alapján történnek, amelyekből, függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez, világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

(2) Amikor az ügyleti érték tartalmazza a 8. cikk (2) bekezdésében említett költségeket és díjakat, az ügyleti értéket kiigazítják, hogy figyelembe vegyék az ilyen költségekben és díjakban az importált és a szóban forgó hasonló áruk között fennálló jelentős különbségeket, amelyek a távolságok és a szállítási módok eltérése miatt adódnak.

(3) Ha a jelen cikk alkalmazásakor a hasonló áruknál több ügyleti érték meglétét állapítják meg, a legalacsonyabb ilyen értéket veszik alapul az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

4. cikk

Ha az importált áruk vámértéke az 1., 2., és 3. cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámértéket az 5. cikk rendelkezései alapján határozzák meg, vagy ha a vámérték azon cikk alapján sem határozható meg, akkor a 6. cikk rendelkezései szerint; az importőr kívánságára azonban az 5. és 6. cikk alkalmazási sorrendjét megfordítják.

5. cikk

(1) a) Ha az importált áruk, illetve az azonos vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban kerülnek értékesítésre az importáló országában, az importált áruk vámértéke, a jelen cikk szerint, azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, illetve az azonos vagy hasonló importált árukat az értékelendő áruk importjával egy időben vagy azzal közel azonos időben, a legnagyobb aggregált mennyiségben, az eladótól független személyeknek értékesítenek; az alábbiak azonban levonhatók az egységárból:

- i. szokásosan fizetett vagy megállapodás szerinti jutalékok, vagy a szokásos nyereség és az általános költségek fedezésére szolgáló kiadások, amelyek abban az országban az azonos osztályú vagy fajtájú áruk eladásakor merülnek fel;
- ii. a szokásos szállítási, biztosítási és járulékos költségek, amelyek az importáló országban felmerülnek;
- iii. ahol helyénvaló, a 8. cikk (2) bekezdésében említett költségek és díjak; és
- iv. a vámok és egyéb nemzeti adók, amelyeket az importáló országban az áruk behozatala vagy értékesítése miatt fizetni kell.

b) Ha sem az importált árukat, sem azonos vagy hasonló importált árukat nem értékesítenek az értékelendő áru importjával egy időben vagy azzal közel azonos időben, akkor az egyébként az 1. a) pont rendelkezései szerint meghatározandó vámérték azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, illetve az azonos vagy hasonló importált árukat az importáló országban az értékelendő áru importját követő legkorábbi időpontban, de 90 napon belül, változatlan állapotban értékesítenek.

▼B

(2) Ha sem az importált áruk, sem azonos vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban nem kerülnek értékesítésre az importáló országban, akkor, ha az importőr úgy kívánja, a vámérték azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, további feldolgozás után, a legnagyobb aggregált mennyiségben értékesítik olyan importáló országbeli személyeknek, akik függetlenek azoktól a személyektől, akiktől ilyen árut vásárolnak, megfelelően figyelembe véve a további feldolgozás következtében keletkezett hozzáadott értéket és az 1. a) pont szerinti levonásokat.

6. cikk

(1) A jelen cikk rendelkezései szerint az importált áruk vámértéke számított értéken alapul. A számított érték az alábbiakból tevődik össze:

- a) az importált áruk előállításakor alkalmazott anyagok és gyártási műveletek vagy más feldolgozás költsége vagy értéke;
- b) a nyereség és az általános kiadások összege, amely egyenlő azzal az összeggel, ami az exportáló ország termelői által az importáló országba irányuló exportra gyártott és az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésekor általában felmerül;
- c) minden más kiadás költsége vagy értéke, amely szükséges a tag által a 8. cikk (2) bekezdése alapján választott értékmegállapítási mód tükrözéséhez.

(2) Egyik tag sem követelheti meg valamely, nem az ő területén lakó személytől vagy nem kényszerítheti arra, hogy a számított érték meghatározása céljából, vizsgálatra elszámolást készítsen, vagy hogy a könyvelésébe vagy más okmányokba való betekintést tegyen lehetővé. Azonban az áruk előállítójának a vámérték jelen cikk rendelkezései szerinti megállapítása céljából adott információit az importáló ország hatóságai, a termelő hozzájárulásával, más országban ellenőrizhetik, feltéve, hogy erről a szóban forgó ország kormányát előzetesen, kellőképpen értesítik és hogy a kormány a vizsgálatot nem ellenzi.

7. cikk

(1) Ha az importált áruk vámértéke az 1-6. cikk rendelkezései szerint nem állapítható meg, a vámérték meghatározása az importáló országban rendelkezésre álló adatok alapján és olyan ésszerű módszerekkel történik, amelyek összhangban vannak a Megállapodás, valamint az 1994. évi GATT VII. cikke elveivel és általános rendelkezéseivel.

(2) A vámérték nem állapítható meg a jelen cikk rendelkezései alapján az alábbiak szerint:

- a) az importáló országban gyártott áruk eladási ára az importáló országban;
- b) olyan rendszer, amely két lehetséges érték közül vámcélokra a magasabb elfogadását irányozza elő;
- c) áruknak az exportáló ország belföldi piacán alkalmazott ára;
- d) az azonos vagy hasonló áruknak a 6. cikk rendelkezései szerint meghatározott számított értékétől eltérő termelési költség;
- e) más importáló országba irányuló exportra eladott áruk ára;
- f) minimum-vámértékek; vagy
- g) önkényes vagy fiktív értékek.

▼B

(3) Az importőrt, amennyiben azt kéri, írásban tájékoztatják a jelen cikk rendelkezései alapján meghatározott vámértékről és az értékmegállapítás módszeréről.

8. cikk

(1) A vámértéknek az 1. cikk rendelkezései alapján történő meghatározásánál az importált árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz hozzáadják:

a) az alábbi tényezőket, olyan mértékben, ahogyan azokat a vevő viseli, de az árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele:

- i. jutalékok és ügynöki jutalék, kivéve a vásárlási jutalékot,
- ii. a göngyölegek költsége, amelyek vámszempontból egy tekintet alá esnek a szóban forgó áruval,
- iii. csomagolási költség, amely mind a munkabért, mind az anyagköltséget magában foglalja;

b) az alábbi termékek és szolgáltatások megfelelőképpen arányosan megosztott értékét, ha azokat a vevő közvetve vagy közvetlenül, ingyenesen vagy csökkentett költséggel az importált áruk előállításával és exportra való értékesítésével kapcsolatos felhasználáshoz nyújtja, olyan mértékben, ahogyan az ilyen értéket a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele:

- i. az importált áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló elemek,
- ii. importált áruk előállítása során használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló elemek,
- iii. az importált áruk előállítása során felhasznált anyagok,
- iv. mérnöki tervezés, fejlesztés, művészi munka, formatervezés, valamint tervrajzok, vázlatok, amelyek nem az importáló országban készültek és az importált áruk előállításához szükségesek;

c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjakat és licencdíjakat, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, ahogyan az ilyen jogdíjakat és licencdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;

d) az importált áruk későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó haszon bármely részének értékét, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz jut.

(2) Jogszabályai kidolgozásakor minden tag olyan rendelkezéseket alkot, amelyek a vámértékbe részben vagy egészben beszámítják, illetve abból kizárják az alábbiakat:

- a) az importált áruk szállítási költségét a behozatali kikötőig vagy helyig;
- b) az importált árukhoz a behozatali kikötőig vagy helyig való szállításával kapcsolatos be- és kirakási, valamint anyagmozgatási költségét; és
- c) a biztosítási költséget.

(3) A ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak a jelen cikk alapján történő bármilyen növelése kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.

(4) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz kizárólag a jelen cikk rendelkezéseinek megfelelően lehet hozzáadni.

▼B*9. cikk*

(1) Amikor a vámérték meghatározásához valutaátszámítás szükséges, a felhasználandó árfolyam az érintett importáló ország illetékes hatóságai által megfelelően közzétett árfolyam lesz, amely az importáló ország pénznemében kifejezve, a közzététel által érintett időszakra vonatkozólag, lehetőség szerint a legjobban tükrözi a valutának a kereskedelmi ügyletekben érvényes akkori értékét.

(2) Az átszámítás árfolyama az export vagy az import időpontjában érvényes árfolyam lesz, ahogy az egyes tagok azt előírnyoazzák.

10. cikk

Minden természeténél fogva bizalmas vagy a vámérték-meghatározás céljaira bizalmas jelleggel szolgáltatott információt az érintett hatóságok szigorúan bizalmasként kezelnek, és azokat az információt nyújtó személy vagy kormány kifejezett engedélye nélkül nem fedik fel, kivéve amilyen mértékben az információ kiadását egy bírósági eljárással összefüggésben megkövetelhetik.

11. cikk

(1) A tagok jogszabályai, a vámérték-meghatározással kapcsolatban, bírságmentes fellebbezési jogot biztosítanak az importőr vagy a vám megfizetésére kötelezett bármely más személy számára.

(2) Az ilyen bírságmentes fellebbezési jog lehetővé teszi a valamely vámigazgatási hatósághoz vagy független testülethez való fellebbezést, de minden tag jogszabályai biztosítják a bírósági fórumnál való bírságmentes jogorvoslati lehetőséget is.

(3) A fellebbezésről hozott határozatról a fellebbezőt értesítik és a döntés indokolását írásban ismertetik. A fellebbezőt tájékoztatják a határozat elleni bármely további jogorvoslati lehetőségről is.

12. cikk

Az e Megállapodást hatályba léptető törvényeket, szabályozásokat, bírósági döntéseket és általánosan alkalmazandó adminisztratív határozatokat az érintett importáló ország az 1994. évi GATT X. cikkével összhangban közzéteszi.

13. cikk

Ha az importált áruk vámértékének meghatározása során szükségessé válik ezen érték végleges meghatározásának elhalasztása, az importőr mégis kivonhatja az árukat a vámfelügyelet alól, feltéve, hogy amennyiben azt megkövetelik tőle, elegendő garanciát nyújt óvadék, letét vagy egyéb megfelelő eszköz útján, fedezve az áruk után később fizetendő vám összegét. A tagok jogszabályainak tartalmazniuk kell ilyen körülményekre alkalmazandó rendelkezéseket.

14. cikk

Az e Megállapodás I. mellékletében található megjegyzések e Megállapodás szerves részét képezik, és e Megállapodás cikkei a rájuk vonatkozó megjegyzésekkel együtt értelmezendők és alkalmazandók. A II. és a III. melléklet szintén a Megállapodás szerves részét képezi.

▼B

15. cikk

- (1) E Megállapodás alkalmazásában:
- a) az „importált áruk vámértéke” kifejezés az áruknak azt az értékét jelenti, amelyet az érték százalékában kifejezett (érték szerinti) vámoknak az importált árukra történő kivétele céljából határoznak meg;
 - b) az „importáló ország” azt az országot vagy vámterületet jelenti, amelyre a behozatal történik; és
 - c) az „előállított” kifejezés a természetett, gyártott és bányászottat is jelenti.
- (2) E Megállapodásban:
- a) az „azonos áruk” kifejezés olyan árukat jelöl, amelyek minden tekintetben, beleértve a fizikai tulajdonságokat, a minőséget és a hírnevet is, ugyanolyanok. A meghatározásnak egyébként megfelelő áruk kisebb külső megjelenési eltérései nem zárják ki, hogy ezeket az árukat azonosnak tekintsék;
 - b) a „hasonló áruk” kifejezés olyan árukat jelöl, amelyek bár nem minden tekintetben egyezők, de hasonló tulajdonságaik vannak és hasonló anyagokból állnak, ami lehetővé teszi, hogy ugyanazon funkciókat lássák el és a kereskedelemben egymást helyettesítők legyenek. Az áruk hasonlóságának megállapításakor a figyelembe veendő tényezők közé tartozik azok minősége, hírneve és az is, hogy rendelkeznek-e védjeggyel;
 - c) az „azonos áruk” vagy „hasonló áruk” kifejezés nem foglalja magában azokat az árukat, amelyek tervezői, fejlesztési, iparművészeti, formatervezői munkát, valamint olyan terveket és vázlatokat testesítenek meg vagy tükröznek, amelyekre nézve a 8. cikk 1. b) iv. pontja rendelkezései alapján semmiféle kiigazítást nem eszközöltek, mivel ezeket az elemeket az importáló országban készítették;
 - d) áruk kizárólag akkor tekintendők „azonos árunak” vagy „hasonló árunak”, ha azokat ugyanabban az országban állították elő, mint az értékelendő árut;
 - e) más személy által gyártott áruk kizárólag akkor vehetők figyelembe, ha nincsenek olyan azonos vagy hasonló áruk, amelyeknek a gyártója azonos az értékelendő áruk gyártójával.
- (3) E Megállapodásban az „azonos osztályú vagy fajtájú áruk” kifejezés olyan árukat jelent, amelyek egy bizonyos iparág vagy gazdasági szektor által előállított árucsoportba vagy áruskálába tartoznak, és magában foglalja az azonos vagy hasonló árukat is.
- (4) E Megállapodás alkalmazásában személyek kizárólag akkor tekintendők egymástól nem függetlennek, ha
- a) tisztségviselői vagy igazgatói egymás üzleti vállalkozásának;
 - b) jogilag elismert üzlettársak;
 - c) alkalmazói és alkalmazotti viszonyban vannak egymással;
 - d) bárki, közvetve vagy közvetlenül, tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek legalább 5 %-át vagy annál többet;
 - e) egyikük, közvetve vagy közvetlenül irányítja, ellenőrzi a másikat;
 - f) egy harmadik személy, közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket irányítja, ellenőrzi;
 - g) közvetve vagy közvetlenül együtt irányítanak, ellenőriznek egy harmadik személyt; vagy
 - h) ugyanannak a családnak a tagjai.
- (5) Azon személyek, akik egymással társult üzleti kapcsolatban állnak, amelyben az egyik a másiknak kizárólagos ügynöke, elosztója vagy koncessziója, akárhogy is nevezzék, e Megállapodás alkalmazásában egymástól nem függetlennek tekintendők, amennyiben a 4. pontban foglalt kritériumoknak megfelelnek.

▼B*16. cikk*

Írásban benyújtott kérésre az importőr jogosult az importáló ország vámhatóságaitól írásos magyarázatot kapni az importált áruk vámértéke meghatározásának módjáról.

17. cikk

E Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy az korlátozná vagy megkérdőjelezné a vámhatóságok jogát, hogy meggyőződjenek a vámérték-meghatározás céljából tett vagy benyújtott bármely kimutatás, okmány vagy nyilatkozat igazságtartalmáról vagy pontosságáról.

II. RÉSZ

ADMINISZTRÁCIÓ, KONZULTÁCIÓ ÉS VITARENDEZÉS

*18. cikk***Intézmények**

(1) Ezennel létrejön a Vámérték Bizottság (e Megállapodásban a továbbiakban: bizottság), amely valamennyi tag képviselőiből áll. A bizottság megválasztja elnökét és rendes körülmények között évente egyszer, illetve a jelen Megállapodás vonatkozó rendelkezései szerinti időközönként ül össze abból a célból, hogy a tagok számára konzultációs lehetőséget teremtsen a vámérték-meghatározási rendszer bármely tag általi működtetésével kapcsolatos kérdésekről, mivel az érintheti a jelen Megállapodás működését vagy céljainak megvalósítását és a tagok által ráruházott egyéb feladatok véghezvitelét. A WTO Titkársága működik a bizottság titkárságaként.

(2) Létrejön a Vámérték Technikai Bizottság (e Megállapodásban a továbbiakban: Technikai Bizottság), amely a Vámegyüttműködési Tanács (e Megállapodásban a továbbiakban: CCC) fennhatósága alatt gyakorolja az e Megállapodás II. mellékletében meghatározott jogkörét és az ugyanott leírt eljárási szabályok szerint működik.

*19. cikk***Konzultáció és vitarendezés**

(1) Eltérő rendelkezés hiányában a Vitarendezési Egyetértés alkalmazandó az e Megállapodás végrehajtásával kapcsolatos konzultációkra és a viták rendezésére.

(2) Ha bármely tag úgy ítéli meg, hogy a Megállapodásból számára, közvetve vagy közvetlenül, származó bármely előny hatálytalanításra vagy hatásában gyengítésre kerül, vagy pedig a Megállapodás valamely céljának megvalósítása, egy másik tag vagy más tagok intézkedései eredményeként akadályozva van, a kérdés kölcsönösen kielégítő megoldása érdekében konzultációt kérhet a szóban forgó tagtól vagy tagoktól. Mindegyik tag megértéssel vizsgálja meg egy másik tag bármely konzultációs kérelmét.

(3) A Technikai Bizottság, kérésre, tanácsot és segítséget nyújt a konzultációt folytató tagok számára.

(4) Valamely vitázó Fél kérésére vagy saját kezdeményezésére egy, a Megállapodás rendelkezéseivel kapcsolatos vita kivizsgálására létrehozott vizsgálócsoport kérheti a Technikai Bizottságot, hogy bármely technikai megfontolást igénylő kérdésben vizsgálatot végezzen. A vizsgálócsoport meghatározza a Technikai Bizottság feladat- és jogkörét a konkrét vitára vonatkozóan és időhatárt szab a Technikai Bizottság jelentésének elkészítésére. A vizsgálócsoport figyelembe veszi a Technikai Bizottság jelentését. Abban az esetben, ha a Technikai Bizottság a jelen pont szerint elé utalt ügyben képtelen egyetértésre jutni, a vizsgálócsoport alkalmat kell nyújtson a vitázó feleknek véleményük vizsgálócsoport előtti kifejtésére.

▼B

(5) A vizsgálócsoportnak adott bizalmas információt az azt adó személy, testület vagy hatóság engedélye nélkül nem adják ki. Ha ilyen információt kérnek a vizsgálócsoporttól, de annak kiadására nincs felhatalmazása, az információ olyan nem bizalmas összefoglalását adja ki, amelyre az információt szolgáltató személy, testület vagy hatóság felhatalmazást ad.

III. RÉSZ

KÜLÖNLEGES ÉS ELTÉRŐ ELBÁNÁS

20. cikk

(1) Azok a fejlődő ország tagok, amelyek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke végrehajtásáról szóló, 1979. április 12-én kötött megállapodásnak nem tagjai, a WTO-egyezmény számukra való hatálybalépésének dátumától számított legfeljebb öt évvel elhalaszthatják e Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását. Az e Megállapodás alkalmazásának elhalasztását választó fejlődő ország tagok erről a WTO főigazgatóját értesítik.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésein túl azok a fejlődő ország tagok, amelyek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke végrehajtásáról szóló, 1979. április 12-én kötött megállapodásnak nem tagjai, az 1. cikk (2) bekezdése b) pontja iii. alpontjának, valamint a 6. cikknek az alkalmazását a Megállapodás összes többi rendelkezése általuk való alkalmazását követően, legfeljebb három évvel elhalaszthatják. Azok a fejlődő ország tagok, amelyek a Megállapodás ezen bekezdésében megjelölt rendelkezései alkalmazásának elhalasztását választják, erről a WTO főigazgatóját értesítik.

(3) A fejlett ország tagok közösen lefektetett feltételek mellett, technikai segítséget nyújtanak az azt kérő fejlődő ország tagoknak. Ezen az alapon a fejlett ország tagok technikai segítségnyújtási programokat állítanak össze, amelyek magukban foglalhatják, többek között, szakemberek képzését, a végrehajtási intézkedések kidolgozásában való segítségnyújtást, a vámértékelési módszerekre vonatkozó információforrásokhoz való hozzáférés biztosítását és az e Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó tanácsadást.

IV. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Fenntartások

A többi tag jóváhagyása nélkül e Megállapodás egyetlen rendelkezésével kapcsolatban sem tehetők fenntartások.

22. cikk

Nemzeti jogszabályok

(1) Minden tag biztosítja, hogy legkésőbb addig az időpontig, amikor e Megállapodás rendelkezéseit alkalmazni kezdi, törvényi, rendeleti előírásait és közigazgatási eljárásait e Megállapodás rendelkezéseivel összhangba hozza.

(2) Minden tag tájékoztatja a bizottságot az e Megállapodás szempontjából lényeges törvényi és rendeleti előírásait, valamint az azok végrehajtását érintő változásokról.

▼B

23. cikk

Felülvizsgálat

A bizottság évente felülvizsgálja e Megállapodás végrehajtását és működését, szem előtt tartva annak céljait. A bizottság évente tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot a felülvizsgálati időszak alatti fejleményekről.

24. cikk

Titkárság

E Megállapodás titkársági feladatait a WTO Titkárság látja el, kivéve a külön a Technikai Bizottságra ruházott feladatokat, amelyekkel kapcsolatos titkársági teendőket a CCC Titkársága látja el.

*I. MELLÉKLET***MAGYARÁZÓ MEGJEGYZÉSEK****Általános megjegyzés***Az értékelési módszerek sorrendben történő alkalmazása*

1. Az 1–7. cikkek meghatározzák, hogy a jelen Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően az importált áruk vámértéke hogyan állapítandó meg. Az értékelési módszerek az alkalmazás sorrendjében szerepelnek. A vámérték meghatározásának elsődleges módszerét az 1. cikk határozza meg és az importált áruk e cikk rendelkezései szerint értékelendők, amikor az abban leírt feltételek teljesülnek.
2. Amikor a vámérték nem határozható meg az 1. cikk rendelkezései alapján, a meghatározást az utána következő cikkek közül sorrendben az első olyan cikk alapján kell végezni, amely alapján a vámérték meghatározható. A 4. cikkben foglaltak kivételével, kizárólag akkor lehet a sorrendben következő cikk rendelkezéseit alkalmazni, ha az adott cikk szerint a vámérték nem állapítható meg.
3. Ha az importőr nem kéri, hogy az 5. és 6. cikk sorrendjét fordítsák meg, a rendes sorrend követendő. Ha azonban az importőr azt kéri, de a vámérték meghatározása a 6. cikk rendelkezései alapján később lehetetlennek bizonyul, a vámérték az 5. cikk rendelkezései szerint állapítandó meg, amennyiben az lehetséges.
4. Amikor a vámérték az 1-6. cikkek rendelkezései alapján nem határozható meg, az a 7. cikk rendelkezései alapján határozandó meg.

Általánosan elfogadott számviteli elvek alkalmazása

1. Az „általánosan elfogadott számviteli elvek” megjelölés egy országon belül, egy bizonyos időpontban, az arra vonatkozó általános egyetértést vagy mérvadó szakmai támogatottsággal rendelkező álláspontot jelenti, hogy milyen gazdasági erőforrásokat és kötelezettségeket tartsanak eszközként és forrásként nyilván, az eszközökben és forrásokban mely változásokat tartásuk nyilván, hogyan vegyék számba az eszközöket és forrásokat és ezek változásait, mely információkat és milyen módon adjanak közre és milyen pénzügyi beszámolókat készítsenek. Ezek a standardok lehetnek általánosan alkalmazott, széleskörűen megfogalmazott iránymutatások és részletesen meghatározott gyakorlatok vagy eljárások is.
2. E Megállapodás alkalmazásában az egyes tagok vámszervei olyan információkat használnak, amelyeket a kérdéses cikkben foglaltaknak megfelelő országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készítettek. Például a szokásos nyereségnek és az általános költségeknek az 5. cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál olyan információt használnának fel, ami összhangban van az importáló országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel. Másrészt a szokásos nyereségnek és az általános költségeknek a 6. cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál a termelő országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készített információt használnák fel. További példa, hogy a 8. cikk (1) b) ii. pontjában leírt elemnek az importáló országban való meghatározása az abban az országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készített információ felhasználásával történne.

▼ B**Megjegyzés az 1. cikkhez***Ténylegesen megfizetett vagy fizetendő ár*

1. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár az az összes fizetés, amelyet a vevő az importált áruért az eladónak vagy az eladó javára eszközölt vagy eszközöl. A fizetés nem szükségszerűen ölti pénzáttalás formáját. A fizetés történhet akkreditívvel vagy forgatható okmány útján. A fizetés történhet közvetlenül vagy közvetve. Például közvetett fizetésnek minősül, ha a vevő részben vagy egészben kiegyenlíti az eladó valamely tartozását.
2. A vevő által saját számlára végzett tevékenységek, azok kivételével, amelyekre a 8. cikk érték kiigazítást ír elő, nem minősülnek az eladónak történő indirekt fizetésnek, annak ellenére, hogy úgy tekinthetők, hogy az eladónak haszna származik belőlük. Az ilyen tevékenységek költségeit ezért, a vámérték meghatározásánál nem adják hozzá a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz.
3. A vámérték nem tartalmazza a következő díjakat vagy költségeket, feltéve, hogy azok elkülönülnek az importált árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ártól:
 - a) a bevétel után az importált terméken, mint például ipari létesítményen, gépen vagy berendezésen végzett építés, felállítás, összeszerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás díjai;
 - b) a bevétel utáni szállítási költségek;
 - c) az importáló ország illetékei és adói.
4. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár az importált áru árára vonatkozik. Így az oszlatékok és a vevő eladónak eszközölt egyéb kifizetései, amelyek nincsenek kapcsolatban az importált árukkal, nem képezik a vámérték részét.

1. a) iii. pont

Azon korlátozások között, amelyek a fizetett vagy fizetendő árat nem teszik elfogadhatatlanná, olyanok találhatók, amelyek lényegesen nem érintik az áruk értékét. Példa ilyen korlátozásokra az az eset, amikor az eladó azt követeli meg a gépkocsikat vásárló vevőtől, hogy ne értékesítse vagy ne állítsa ki azokat egy meghatározott időpont előtt, amely időpont a modell év kezdetét jelenti.

1. b) pont

1. Amennyiben az eladás vagy az ár bizonyos feltétel vagy ellenszolgáltatás függvénye, amelynek értékét nem lehet meghatározni az értékelendő áruk vonatkozásában, az ügyleti érték vámcélokra nem fogadható el. Néhány példa erre:
 - a) az eladó az importált áru árát azzal a feltétellel állapítja meg, hogy a vevő meghatározott mennyiségben, más árukat is fog vásárolni;
 - b) az importált termék ára függ attól az ártól vagy áraktól, amelyen az importált áru vevője más terméket elad az importált áru eladójának;
 - c) az árat olyan fizetési forma alapján határozzák meg, amely idegen az importált árutól, mint például, amikor az importált áru félkész termék és eladó azzal a feltétellel értékesíti, hogy meghatározott mennyiséget kap a késztermékből.

▼B

2. Mindazonáltal az importált áru előállítására vagy marketingjére vonatkozó feltételek vagy ellenszolgáltatások nem feltétlenül eredményezik az üzleti érték elvetését. Például az a tény, hogy a vevő biztosítja az eladónak a mérnöki tervezést és terveket, amelyek az importáló országban készültek, nem vonja maga után az üzleti értéknek az 1. cikk céljai szempontjából való elvetését. Hasonlóképpen, ha a vevő saját számlájára, bár az eladóval való megegyezés alapján az importált termék marketingjével kapcsolatos tevékenységeket vállal, ezek értéke nem képezi a vámérték részét és az ilyen tevékenységek nem eredményezik az üzleti érték elvetését sem.

2. *pont*

1. A 2. a) és 2. b) pontok az üzleti érték elfogadhatósága megállapításának különféle eszközeit írják le.

2. A 2. a) pont úgy rendelkezik, hogy amikor a vevő és az eladó nem független egymástól, az ügylet körülményeit meg kell vizsgálni, és az üzleti értéket a vámérték alapjául akkor kell elfogadni, ha a kapcsolat nem befolyásolja az árat. Nem cél, hogy minden olyan esetben megvizsgálják a körülményeket, ahol a vevő és az eladó nem független egymástól. Ilyen jellegű vizsgálat kizárólag akkor szükséges, ha kétségek merülnek fel az ár elfogadhatóságát illetően. Amikor a vámszerveknek nincsen kétségük az ár elfogadhatósága felől, az árat az importortól való további információkérés nélkül kell elfogadni. Például lehet, hogy a vámszervek korábban megvizsgálták a kapcsolatot, vagy már részletes információk birtokában lehetnek az eladóról és a vevőről, és az ilyen vizsgálatok, illetve információk alapján a korábbiak során már meggyőződhetek arról, hogy a kapcsolat nem befolyásolja az árat.

3. Amikor a vámszerveknek további vizsgálat nélkül nem áll módjukban az üzleti értéket elfogadni, lehetőséget kell adni az importőrnek olyan további részletes információk szolgáltatására, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a vámszervek képesek legyenek az eladás körülményeinek megvizsgálására. Ezzel összefüggésben a vámszerveknek késznek kell lenniük az ügylet lényegi vonatkozásainak megvizsgálására, beleértve azt is, hogy a vevő és az eladó hogyan szervezi kereskedelmi kapcsolatait és a kérdéses árhoz milyen módon jutottak el, azért, hogy el tudják dönteni, hogy kapcsolatuk befolyásolta-e az árat. Amikor kimutatható, hogy a vevő és az eladó, bár a 15. cikk szerint egymástól nem függetlenek, úgy ad el egymásnak és vásárol egymástól, mintha függetlenek lennének, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat. Például, ha az árat a szóban forgó iparág szokásos árképzési gyakorlatának megfelelően alakították ki, vagy az eladó olyan árat állapít meg, mint amelyet a tőle független vevők számára, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat. Egy további példa: amikor kimutatható, hogy az ár biztosítja minden költség megtérülését és a nyereséget, amely nyereség megfelel egy reprezentatív időszak alatt (például éves szinten) realizált vállalati nyereség átlagos szintjének, olyan termékek eladásánál, amelyek ugyanabba az osztályba vagy fajtához tartoznak, mint az értékelendő áru, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat.

4. A 2. b) pont lehetőséget ad az importőrnek annak bizonyítására, hogy az üzleti érték szorosan megközelíti a vámszervek által korábban elfogadott „vizsgálati” értéket, és ezért az 1. cikk rendelkezései szerint elfogadható. Ha a 2. b) pont szerinti vizsgálat eredménye megfelelő, nincs szükség a 2. a) pont szerinti befolyásolás kérdésének megvizsgálására. Ha a vámszerveknek elegendő információ áll rendelkezésükre további részletes tájékozódás nélkül arról, hogy a 2. b) pontban leírt vizsgálatok egyikének eredménye megfelelő, nincs okuk annak megkövetelésére, hogy az importőr bizonyítsa be, hogy a vizsgálatnak megfelelne. A 2. b) pontban a „független vevők” kifejezés olyan vevőket jelöl, akik bármely konkrét esetben függetlenek az eladótól.

▼B*2. b) pont*

Számos tényező figyelembevétele szükséges annak meghatározásához, hogy egy érték „szorosan megközelít”-e egy másik értéket. Ezek a tényezők magukban foglalják az importált áru és maga az iparág jellegét, azt az évszakot, amikor az árukat importálják és azt, hogy az értékbeli eltérés kereskedelmileg számottevő-e. Mivel e tényezők esetről esetre változhatnak, lehetetlen lenne egy egységes standardot, például egy rögzített százalékot alkalmazni minden esetre. Például, míg egy bizonyos típusú áru esetében egy kisebb értékbeni eltérés elfogadhatatlan, egy másik típusú áru esetében tapasztalható nagy eltérés elfogadható lehet annak megállapításánál, hogy az ügyleti érték szorosan megközelíti-e az 1. cikk 2. b) pontjában meghatározott „vizsgálati” értékeket.

Megjegyzés a 2. cikkhez

1. A 2. cikk alkalmazásánál a vámszervek, amikor lehetséges, az értékelendő árukkal azonos áruk, azonos kereskedelmi szinten és lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítését veszik alapul. Amikor ilyen eladást nem találnak, azonos áruknak az alábbi három feltétel bármelyike mellett történő értékesítése felhasználható:

- a) azonos kereskedelmi szinten, de eltérő mennyiségekben történő értékesítés;
- b) eltérő kereskedelmi szinten, de lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítés; vagy
- c) eltérő kereskedelmi szinten és eltérő mennyiségekben történő értékesítés.

2. Amennyiben találtak olyan értékesítést, amely a fenti három feltétel valamelyikének megfelel, az esettől függően, kiigazításokat tesznek:

- a) kizárólag a mennyiségi tényezőkre vonatkozóan;
- b) kizárólag a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan; vagy
- c) mind a mennyiség, mind pedig a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan.

3. Az „és/vagy” kifejezés lehetővé teszi a rugalmasságot az értékesítések felhasználása és a fent leírt három feltétel bármelyikénél a szükséges kiigazítások elvégzése tekintetében.

4. A 2. cikk alkalmazásában az azonos importált termék ügyleti értéke olyan, az 1. b) és a 2. pont rendelkezései szerint kiigazított, vámértéket jelent, amelyet az 1. cikk szerint már elfogadtak.

5. Az eltérő kereskedelmi szintből vagy mennyiségekből eredő kiigazítás egyik feltétele, függetlenül attól, hogy az az érték növekedéséhez vagy annak csökkenéséhez vezet, hogy az kizárólag olyan bemutatott bizonyíték alapján történjék, amely világosan kimutatja a kiigazítás indokoltságát és pontosságát, például a különböző szintekre vagy mennyiségekre vonatkozó árat tartalmazó érvényes árlisták. A fentiekre példa, hogy ha az értékelendő importált áru 10 egységből álló szállítmány és az egyetlen azonos importált áru, amelyre vonatkozóan ügyleti érték áll rendelkezésre, egy 500 egységből álló szállítmány és ismert, hogy az eladó mennyiségi engedményt ad, akkor a kívánt kiigazítás úgy történhet, hogy az eladó árlistája alapján az abban 10 egységre érvényes árat alkalmazzák. Ez nem teszi azonban szükségessé azt, hogy az eladás 10 egységnyi mennyiségekben történjék, ha az árlistát úgy alakították ki, hogy az más mennyiségekben történő eladásnál is érvényes. Ilyen objektív mérce hiányában azonban a vámérték 2. cikk alapján történő meghatározása nem megfelelő.

▼ B**Megjegyzés a 3. cikkhez**

1. A 3. cikk alkalmazásánál a vámszervek, amikor lehetséges, az értékelendő árukhoz hasonló áruk, azonos kereskedelmi szinten és lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítését veszik alapul. Amikor ilyen eladást nem találnak, hasonló áruknak az alábbi három feltétel bármelyike mellett történő értékesítése felhasználható:
 - a) azonos kereskedelmi szinten, de eltérő mennyiségekben történő értékesítés;
 - b) eltérő kereskedelmi szinten, de lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítés; vagy
 - c) eltérő kereskedelmi szinten és eltérő mennyiségekben történő értékesítés.
2. Amennyiben találtak olyan értékesítést, amely a fenti három feltétel valamelyikének megfelel, az esettől függően, kiigazításokat tesznek:
 - a) kizárólag a mennyiségi tényezőkre vonatkozóan;
 - b) kizárólag a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan; vagy
 - c) mind a mennyiség, mind pedig a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan.
3. Az „és/vagy” kifejezés lehetővé teszi a rugalmasságot az értékesítések felhasználása és a fent leírt három feltétel bármelyikénél a szükséges kiigazítások elvégzése tekintetében.
4. A 3. cikk alkalmazásában a hasonló importált termék ügyleti értéke olyan, az 1. b) és a 2. pont rendelkezései szerint kiigazított vámértéket jelent, amelyet az 1. cikk szerint már elfogadtak.
5. Az eltérő kereskedelmi szintből vagy mennyiségekből eredő kiigazítás egyik feltétele, függetlenül attól, hogy az az érték növekedéséhez vagy annak csökkenéséhez vezet, hogy az kizárólag olyan bemutatott bizonyíték alapján történjék, amely világosan kimutatja a kiigazítás indokoltságát és pontosságát, például a különböző szintekre vagy mennyiségekre vonatkozó árakat tartalmazó érvényes árlisták. A fentiekre példa, hogy ha az értékelendő importált áru 10 egységből álló szállítmány és az egyetlen hasonló importált áru, amelyre vonatkozóan ügyleti érték áll rendelkezésre, egy 500 egységből álló szállítmány és ismert, hogy az eladó mennyiségi engedélyt ad, akkor a kívánt kiigazítás úgy történhet, hogy az eladó árlistája alapján az abban 10 egységre érvényes árat alkalmazzák. Ez nem teszi azonban szükségessé azt, hogy az eladás 10 egységnyi mennyiségekben történjék, ha az árlistát úgy alakították ki, hogy az más mennyiségekben történő eladásnál is érvényes. Ilyen objektív mérce hiányában azonban a vámérték 3. cikk alapján való meghatározása nem megfelelő.

Megjegyzés az 5. cikkhez

1. Az „egységár, amelyen... az árukat a legnagyobb aggregált mennyiségben értékesítették” kifejezés azt az árat jelenti, amelyen az egységeket legnagyobb számban értékesítették olyan személyeknek, akik függetlenek azoktól a személyektől, akiktől ilyen árukat vásárolnak, a behozatal utáni első olyan kereskedelmi szinten, amelyen ilyen eladások történnek.
2. Például az árukat olyan árlista szerint értékesítik, amely kedvezőbb egységárakat biztosít nagyobb mennyiségekben történő vásárlásokra.

▼ B

Értékesítési mennyiség	Egységár	Értékesítések száma	Az egyes áron értékesített össz-mennyiség
1-10 egység	100	10 értékesítés 5 egységenként 5 értékesítés 3 egységenként	65
11-25 egység	95	5 értékesítés 11 egységenként	55
25 egység felett	90	1 értékesítés 30 egységenként 1 értékesítés 50 egységenként	80

A legnagyobb számú egység, amelyet egy áron értékesítettek 80; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 90.

- Másik példa erre: két értékesítés történik. Az elsőben 500 egységet adnak el, egyenként 95 valutaegységért. A másodikban 400 egységet, egyenként 90 valutaegységért. Ebben a példában az egy bizonyos áron értékesített legnagyobb mennyiség 500; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 95.
- Egy harmadik példa a következő eset, amikor különböző mennyiségeket értékesítenek különböző áron.

a) *Értékesítések*

Értékesítési mennyiség	Egységár
40 egység	100
30 egység	90
15 egység	100
50 egység	95
25 egység	105
35 egység	90
5 egység	100

b) *Összesen*

Értékesítési mennyiség	Egységár
65 egység	90
50 egység	95
60 egység	100
25 egység	105

Ebben a példában a legnagyobb számú, egy bizonyos áron értékesített egység 65; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 90.

▼B

5. Az importáló országban, a fenti 1. pontban foglaltak szerinti, bármely értékesítés, amely olyan személy számára történik, aki közvetve vagy közvetlenül, ingyenesen vagy csökkentett áron az importált áru előállításával és exportra történő értékesítésével kapcsolatban való felhasználáshoz, a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott valamely elemet szállítja, nem vehető figyelembe az egységárnak az 5. cikk céljaira való megállapításánál.
6. Megjegyzendő, hogy az 5. cikk (1) bekezdésében említett „nyereség és általános költségek” egy egésznek tekintendők. E levonás összegét az importőr által vagy megbízásából adott információk alapján kell meghatározni, kivéve, ha az importőr adatai nincsenek összhangban az importált termékkel azonos osztályú vagy fajtájú importált áruknak az importáló országban való értékesítésekor nyert adatokkal. Amikor az importőr adatai nincsenek összhangban ezekkel az adatokkal, a nyereség és az általános költségek összege, az importőr vagy megbízottja által adott információk helyett, más idevágó információkra is alapozható.
7. Az „általános költségek” magukban foglalják a szóban forgó áru közvetett és közvetlen marketing költségeit.
8. Az áruk értékesítése miatt fizetendő helyi adók, amelyek tekintetében az 5. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja rendelkezései szerint nem történik levonás, az 5. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja alapján kerülnek levonásra.
9. A jutalékoknak, illetve a szokásos nyereségnek és általános költségeknek az 5. cikk (1) bekezdése rendelkezései szerint történő meghatározásánál az a kérdés, hogy bizonyos áruk „azonos osztályúak vagy fajtájúak”-e mint mások, esetenként, a körülmények figyelembevételével döntendő el. Az azonos osztályú vagy fajtájú importált áruk legszűkebb csoportjának vagy skálájának, amely magában foglalja az értékelendő árukat, és amelyre vonatkozóan a szükséges információk beszerezhetőek, az importáló országban történő értékesítése vizsgálandó meg. Az 5. cikk alkalmazásában az „azonos osztályú vagy fajtájú áru” magában foglal olyan árukat, amelyeket ugyanabból az országból importáltak mint az értékelendő árut, valamint egyéb országokból importált árukat is.
10. Az 5. cikk (1) bekezdése b) pontja alkalmazásában „legkorábbi időpont” az az időpont, ameddig az importált árut vagy az azonos vagy hasonló importált árut, az egységár megállapítása szempontjából, megfelelő mennyiségben értékesítenek.
11. Az 5. cikk (2) bekezdése szerinti módszer alkalmazásakor, a további feldolgozásból eredő hozzáadott érték levonása az ilyen munka költségére vonatkozó objektív és számszerűsíthető adatok alapján történik. A számítások alapját elfogadott ipari formulák, receptek, konstrukciós módszerek és egyéb ipari gyakorlatok képezik.
12. Elismert tény, hogy az 5. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseiben foglalt értékelési módszer rendes körülmények között nem alkalmazható, ha a további feldolgozás eredményeként az importált termékek elveszítik identitásukat. Lehetnek azonban olyan esetek, hogy bár az importált áru identitása elveszett, a feldolgozás során hozzáadott értéket pontosan, túlzott nehézség nélkül meg lehet határozni. Másrészt lehetnek olyan esetek is, amikor az importált áruk megőrzik ugyan identitásukat, de az importáló országban értékesített áruk olyan kis elemét képezik, hogy indokolatlan lenne ezen értékelési eljárás használata. A fentiek miatt, minden egyes ilyen jellegű esetet külön-külön kell megfontolni.

▼B**Megjegyzés a 6. cikkhez**

1. A vámérték e Megállapodás alapján való meghatározása, általános szabályként, az importáló országban egyszerűen hozzáférhető információk alapján történik. A számított érték meghatározása céljából azonban szükséges lehet az értékelendő áruk termelési költségeinek és más olyan információknak a megvizsgálása, amelyeket az importáló országon kívülről kell beszerezni. Továbbá, az áru termelője legtöbb esetben az importáló ország hatóságainak illetékességén kívül esik. A számított érték módszer használata általában azokra az esetekre korlátozódik, amikor az eladó és a vevő nem független egymástól, és a termelő kész átadni az importáló ország hatóságainak a szükséges költségadatokat és lehetőséget nyújtani bármely esetleg szükséges későbbi igazoló vizsgálatra.
2. A 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett „költség vagy érték” az értékelendő áruk termelésére vonatkozó és a termelő által vagy nevében szolgáltatott információk alapján határozandó meg. Annak a termelő üzleti könyvelésén kell alapulnia, feltéve, hogy az összhangban van az árukat előállító országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel.
3. A „költség vagy érték” magában foglalja a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii.-iii. alpontjában meghatározott elemek költségeit is. Ugyancsak tartalmazza a 8. cikkre vonatkozó megjegyzésben foglaltak szerint megfelelően megosztva, a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, a vevő által közvetve vagy közvetlenül, az importált áru előállításával kapcsolatban való felhasználásra szállított bármely elem értékét. A 8. cikk (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontjában meghatározott olyan elemek értéke, amelyeket az importáló országban készítenek, kizárólag olyan mértékben számít bele az értékbe, amilyen mértékben azok költségei a termelőt terhelik. Természetesen a számított érték meghatározásánál az ebben a pontban említett elemek értékét vagy költségét nem lehet duplán felszámítani.
4. A 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett „nyereség és az általános költségek összege” a termelő által vagy nevében rendelkezésre bocsátott információk alapján kerül meghatározásra, kivéve, ha ezek az adatok nincsenek összhangban az exportáló ország termelői által az importáló országba való exportra termelt, az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésében általában megjelenő adatokkal.
5. Ezzel összefüggésben megjegyzendő, hogy a „nyereség és az általános költségek összege” egy egésznek tekintendő. Ebből következik, hogy ha egy konkrét esetben a termelő nyereség adata alacsony és általános költségei magasak, a kettő összeadva mégis összhangban lehet az ugyanolyan osztályú vagy fajtájú áruk eladásában általában megjelenő összegüknek. Ilyen helyzet következhet be, például egy terméknek az importáló országban való bevezetésénél, amikor a termelő nulla vagy alacsony nyereséget vállal a piaci bevezetéssel járó magas általános költségek ellensúlyozására. Ha a termelő bizonyítani tudja, hogy az importált termék eladásából, sajátos kereskedelmi körülmények miatt alacsony a nyeresége, a termelő tényleges nyereség adatait kell figyelembe venni, feltéve, hogy a termelőnek valós kereskedelmi okai vannak az adatok igazolására és árpolitikája tükrözi az érintett iparágon belüli szokásos árpolitikát. Ilyen helyzet fordulhat elő például akkor, amikor a termelők, a kereslet előre nem látható esése miatt, ideiglenesen árcsökkentésre kényszerülnek, vagy amikor valamely, az importáló országban gyártott termékesaladot kiegészítő árut értékesítenek és versenyképességük megőrzése érdekében alacsony nyereséggel is megelégszenek. Ha a termelő saját nyereség- és általános költség adatai nincsenek összhangban az exportáló ország termelői által az importáló országba való exportra termelt, az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésénél általában tükröződő ilyen adatokkal, a nyereség és az általános költségek összege az áru termelője által vagy nevében adott információk helyett más idevágó információkra is alapozható.

▼B

6. Ha a számított érték meghatározásához nem a termelő által vagy nevében adott információkat használják fel, az importőr kérésére, az importáló ország hatóságai a 10. cikk rendelkezéseit figyelembe véve, tájékoztatják az importőrt az ilyen információ forrásáról, a felhasznált adatokról és az azok alapján végzett számításokról.
7. A 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett „általános költségek” magukban foglalják az export áru előállításának és értékesítésének azon közvetett vagy közvetlen költségeit, amelyek nem tartoznak a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja alá.
8. Azt, hogy bizonyos áruk más árukkal „azonos osztályúak vagy fajtájúak”-e, a körülmények figyelembevételével, eseti alapon kell meghatározni. A szokásos nyereségnek és általános költségeknek a 6. cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál az áruk legszűkebb, az értékelendő árukat magában foglaló csoportjának vagy skálájának, az importáló országba történő azon eladásait kell megvizsgálni, amelyekre vonatkozóan a szükséges információk hozzáférhetők. A 6. cikk alkalmazásában az „azonos osztályú vagy fajtájú áruk”-nak ugyanabból az országból kell származniuk, mint az értékelendő áruknak.

Megjegyzés a 7. cikkhez

1. A 7. cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékeknek, a lehető legteljesebb mértékben, korábban meghatározott vámértékeken kell alapulniuk.
2. A 7. cikk szerint az 1-6. cikkeken lefektetett értékelési módszerek alkalmazandók, de e módszerek ésszerűen rugalmas alkalmazása összhangban van a 7. cikk céljaival és rendelkezéseivel.
3. Néhány példa az ésszerű rugalmasságra:
 - a) Azonos áruk - az a követelmény, hogy az azonos áruk exportjának időpontja az értékelendő áruk exportjának időpontjával megegyezzen vagy azt megközelítse, rugalmasan értelmezhető; azonos importált áruk, amelyeket nem abban az országban állítottak elő, amelyben az értékelendő árukat, alapul szolgálhatnak a vámérték megállapításához; azonos importált áruknak az 5. és 6. cikk rendelkezései alapján megállapított vámértékei felhasználhatók.
 - b) Hasonló áruk - az a követelmény, hogy a hasonló áruk exportjának időpontja az értékelendő áruk exportjának időpontjával megegyezzen vagy azt megközelítse, rugalmasan értelmezhető; hasonló áruk, amelyeket nem abban az országban állítottak elő, amelyben az értékelendő árukat, alapul szolgálhatnak a vámérték megállapításához; hasonló importált áruknak az 5. és 6. cikk rendelkezései alapján megállapított vámértékei felhasználhatók.
 - c) Következtetési módszer - az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény, hogy az importált áruk „változatlan állapotban” kerülnek értékesítésre, rugalmasan értelmezhető; a „90 napos” kritériumot lehet rugalmasan alkalmazni.

Megjegyzés a 8. cikkhez

Az (1) bekezdés a) pontjához

A „vételi jutalék” kifejezés olyan díjat jelent, amelyet valamely importőr ügynökének azért a szolgáltatásért fizet, hogy az őt külföldön, az értékelendő áru megvásárlásakor képviseli.

▼B

Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontjához

1. A 8. cikk 1. b) ii. pontjában meghatározott elemeknek az importált árukra történő arányos megosztása két tényezőt foglal magában – magát az elem értékét és azt a módot, ahogyan ez az érték az importált árukra vetítve arányosan megosztandó. Ezen elemek arányos megosztását ésszerű módon, a körülményeknek megfelelően és az általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban kell elvégezni.

2. Az elem értékét illetően, amennyiben azt az importőr meghatározott költséggel, tőle független eladótól szerzi be, az elem értéke ez a költség lesz. Ha az elemet az importőr vagy egy tőle nem független személy állította elő, az elem értéke az előállítási költség lesz. Ha az elemet az importőr korábban már használta, tekintet nélkül arra, hogy ő szerezte-e be vagy állította-e elő, az elem értékének meghatározása céljából az eredeti beszerzési árát vagy előállítási költséget oly módon kell lefelé kiigazítani, hogy az tükrözze a használatot.

3. Miután az elem értékét meghatározták, azt az importált árukra vetítve arányosan meg kell osztani. Különböző lehetőségek vannak. Például az értéket lehet az első szállítmányra arányosan megosztani, ha az importőr a vámot egyszerre kívánja megfizetni a teljes értékre. Másik példa: az importőr kérheti, hogy az értéket az első szállítás időpontjáig legyártott egységekre vetítve arányosan osszák meg. További példa: az importőr kérheti, hogy az értéket a várható teljes termelésre vetítve arányosan osszák meg, amennyiben erre a termelésre szerződés vagy egyedi kötelezettségvállalás van. Az arányos megosztás módszere az importőr által szolgáltatott dokumentációtól függ.

4. A fentiek szemléltetésére: egy importőr a termelő rendelkezésére bocsát egy, az importált termék gyártásánál használandó öntőformát és szerződést köt vele 10,000 egység megvételére. Az első 1,000 egységnyi szállítmány megérkezéseig a termelő már 4,000 egységet gyártott le. Az importőr kérheti a vámszerveket, hogy az öntőforma értékét arányosan osszák meg az 1,000 egységre, a 4,000 vagy a 10,000 egységre vetítve.

Az (1) bekezdés b) pontjának iv. alpontjához

1. A 8. cikk 1. b) iv. pontjában meghatározott elemek miatti hozzáadásokat objektív és számszerűsíthető adatokra kell alapozni. Az importőrnek és a vámszerveknek a hozzáadandó érték meghatározásával kapcsolatos terhei minimalizálása céljából, amilyen mértékig lehetséges, a vevő üzleti könyvelési rendszerében rendelkezésre álló adatokat kell felhasználni.

2. A vevő által szállított, általa vásárolt vagy lízingelt, elemek esetében a hozzáadandó érték az elem vásárlási vagy lízingelési költsége lesz. A közjavat képező, mindenki számára hozzáférhető elemek után az érték kizárólag ezen elemek példányainak megszerzési költségeivel növelhető.

3. A hozzáadandó értékek kiszámításának könnyősége a konkrét vállalkozás szerkezetétől és vezetési gyakorlatától, valamint számviteli módszereitől függ.

4. Lehetséges például, hogy egy vállalkozás, amely különböző termékeket importál különböző országokból, az importáló országon kívüli tervezőközpontja könyvelését oly módon vezeti, hogy pontosan ki tudja mutatni az egyes termékeknek tulajdonítható költségeket. Ilyen esetekben megfelelő módon, közvetlen kiigazítás tehető a 8. cikk rendelkezései szerint.

▼B

5. Más esetben egy vállalkozás az importőr országon kívüli tervezőközpontja költségeit általános költségként is viselheti anélkül, hogy azt az egyes termékekre megosztaná. Ebben az esetben a 8. cikk rendelkezései szerint, az importált termékekre vonatkozóan, megfelelő kiigazítás tehető úgy, hogy a tervezőközpont teljes költségét arányosan megosztják azon teljes termelésre, amely hasznélvezője a tervezőközpont tevékenységének és az így megosztott költséget adják egység alapon az importhoz.
6. A fenti körülmények változásai, természetesen, a költségmegosztás megfelelő módszerének meghatározásakor különböző tényezők figyelembevételét követelik meg.
7. Azokban az esetekben, amikor a kérdéses elem termelésében bizonyos időszakon át több ország vesz részt, a kiigazítást arra az értékre kell korlátozni, amit ténylegesen hozzáadtak a szóban forgó elemhez az importáló országon kívül.

Az (1) bekezdés c) pontjához

1. A 8. cikk 1. c) pontjában említett jogdíjak és licencdíjak, többek között, magukban foglalhatják a szabadalmakért, védjegyekért és szerzői jogokért fizetendő összegeket. Azonban az importált árunak az importáló országban való sokszorosítási jogáért fizetendő díjakat, a vámérték meghatározása során, nem adják hozzá az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz.
2. Az importált áruk elosztási vagy viszonteladási jogáért a vevő által fizetett összeget nem adják hozzá az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz, ha az ilyen fizetések nem képezik feltételét az importált árukhoz az importáló országba való export célú eladásának.

A 3. ponthoz

A 8. cikk rendelkezései által megkövetelt hozzáadáshoz szükséges objektív és számszerűsíthető adatok hiányában az ügyleti érték nem határozható meg az 1. cikk rendelkezései szerint. Ennek szemléltetésére: jogdíjat fizetnek egy bizonyos termék literének az importáló országban való eladási ára alapján, a terméket kilogrammonként importálják és abból oldatot készítenek a beérkezés után. Amennyiben a jogdíj alapja részben az importált áru, részben pedig más, az importált árutól független tényezők (mint amikor az importált árut hazai anyagokkal keverik és az már külön, önmagában nem azonosítható, vagy amikor a jogdíj nem különíthető el a vevő és az eladó közötti, speciális pénzügyi rendezésektől) helytelen lenne megkísérelni a jogdíj hozzáadását. Ha azonban a jogdíj kizárólag az importált terméken alapul és könnyen számszerűsíthető, a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz hozzáadható.

Megjegyzés a 9. cikkhez

A 9. cikk céljaira az „import időpontja” magában foglalhatja a vámkezelés időpontját.

Megjegyzés a 11. cikkhez

1. A 11. cikk jogorvoslati lehetőséget biztosít az importőrnek az értékelendő áruval vonatkozó, a vámszervek által a vámérték tekintetében hozott határozatokkal szemben. A fellebbezés benyújtható először egy magasabb fokú vámszervezethez, de az importőrnek joga van végső lépésként a bírósághoz is fordulni.

▼B

2. A „bírságmentes” azt jelenti, hogy az importőrt nem bírságozhatják meg, vagy számára nem helyezhetnek bírságot kilátásba csupán azért, mert élt fellebbezési jogával. A szokásos bírósági eljárási költség és az ügyvédi díj nem tekinthető bírságnak.
3. Mindazonáltal a 11. cikkben semmi sem gátolja a tagot abban, hogy megkövetelje a kiszabott vám megfizetését a fellebbezés benyújtását megelőzően.

Megjegyzés a 15. cikkhez*4. pont*

A cikk céljaira a „személy” kifejezés, ahol szükséges, a jogi személyt is magában foglalja.

4. e) pont

Jelen Megállapodás céljaira valamely személy akkor gyakorol ellenőrzést egy másik felett, ha az előbbi jogilag vagy gyakorlatilag olyan helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozza vagy irányítja.

II. MELLÉKLET

VÁMÉRTÉK TECHNIKAI BIZOTTSÁG

1. A jelen Megállapodás 18. cikkének megfelelően létre kell hozni a Vámérték Technikai Bizottságot a Váme gyüttműködési Tanács fennhatósága alatt, abból a célból, hogy az technikai szinten biztosítsa a Megállapodás értelmezésének és alkalmazásának egységességét.
2. A Technikai Bizottság feladatköre a következőket foglalja magában:
 - a) felülvizsgálja azokat a technikai problémákat, amelyek a tagok vámérték-meghatározási rendszereiben a napi alkalmazás során felmerülnek és a benyújtott tények alapján tanácsot ad a megfelelő megoldásokra;
 - b) felkérésre tanulmányozza az Egyezményvel összefüggő értékelésre vonatkozó törvényeket, eljárásokat és gyakorlatot, és jelentést készít az ilyen tanulmányok eredményeiről;
 - c) jelentéseket készít és küld szét a jelen Megállapodás működésének technikai vonatkozásairól és helyzetéről;
 - d) a bizottság vagy bármely tag felkérésére tájékoztatást nyújt és tanáccsal szolgál az importált áru vámértéke megállapításával kapcsolatos bármely kérdésben. Az ilyen tájékoztatás és tanácsadás történhet tanácsadói vélemény, megjegyzés vagy magyarázó megjegyzések formájában;
 - e) felkérésre technikai segítséget nyújt a tagoknak a jelen Megállapodás nemzetközi elfogadtatásának előmozdításában;
 - f) vizsgálatot végez a jelen Megállapodás 19. cikkében leírt vizsgáló bizottság által hozzá utalt ügyben; és
 - g) minden más olyan kötelezettségnek eleget tesz, amelyet a bizottság ráruház.

Általános rendelkezés

3. A Technikai Bizottság törekszik arra, hogy a speciális témákkal - különösen azokkal, amelyeket a tagok, a bizottság vagy valamely vizsgálóbizottság hozzá utal - kapcsolatos munkáját rövid időn belül befejezze. A 19. cikk 4. pontja rendelkezései szerint valamely vizsgálóbizottság meghatározza azt a határidőt, amin belül a Technikai Bizottság jelentését be kell nyújtani és a Technikai Bizottság köteles azt ezen a határidőn belül elkészíteni.
4. A Váme gyüttműködési Tanács Titkársága, amikor szükséges, segítséget nyújt a Technikai Bizottság tevékenységéhez.

Képviselés

5. Minden tag jogosult képviseltetni magát a Technikai Bizottságban. Minden tag a Technikai Bizottságba egy képviselőt és egy vagy több helyettes jelölhet ki. A Technikai Bizottságban így képviselt tagra e melléklet mint a Technikai Bizottság tagjára hivatkozik. A Technikai Bizottság tagjainak képviselőit tanácsadók segíthetik. Megfigyelői státuszban a WTO Titkárság is részt vehet az üléseken.
6. A Váme gyüttműködési Tanács azon tagjai, amelyek nem tagjai a WTO-nak, egy küldöttel és egy vagy több helyettesrel vehetnek részt a Technikai Bizottság ülésein. Ezek a küldöttek megfigyelői minőségben vesznek részt az üléseken.

▼B

7. A Technikai Bizottság elnökének jóváhagyásával a Vámegyütműködési Tanács főtitkára (a továbbiakban: főtitkár) meghívhatja olyan kormányok képviselőit is, amelyek sem a WTO-egyezménynek, sem a Vámegyütműködési Tanácsnak nem tagjai, valamint meghívhatja nemzetközi kormányközi és kereskedelmi szervezetek képviselőit a Technikai Bizottság ülésein megfigyelőként való részvételre.
8. A küldötteknek, a helyetteseknek és a tanácsadóknak a Technikai Bizottság üléseire történő kijelölését a főtitkárnak kell bejelenteni.

A Technikai Bizottság ülései

9. A Technikai Bizottság szükség szerint, de legalább évenként kétszer tartja üléseit. Minden ülés időpontját a Technikai Bizottság előző ülésén rögzítik. Az ülés időpontja változhat akár a Technikai Bizottság bármely tagjának javaslatára – a Technikai Bizottság tagjainak egyszerű többsége hozzájárulásával –, akár az elnök kezdeményezésére, sürgős kivizsgálást igénylő esetekben. Az ezen pont első mondatában foglalt rendelkezés mellett a Technikai Bizottságnak szükség szerint üléseznie kell, hogy megvizsgálja azon ügyeket, melyeket valamely, a jelen Megállapodás 19. cikke szerint létrehozott vizsgálóbizottság a Technikai Bizottság elé utal.
10. A Technikai Bizottság üléseit, ha más döntés nem születik, a Vámegyütműködési Tanács székhelyén tartják.
11. A főtitkár a Technikai Bizottság minden tagját, valamint a 6. és 7. pontokban felsoroltakat, legalább 30 nappal korábban – a sürgős eseteket kivéve – tájékoztatja a Technikai Bizottság ülése megnyitásának időpontjáról.

Napirend

12. A főtitkár minden ülésre napirendtervezetet készít, és azt eljuttatja a Technikai Bizottság minden tagjához, valamint a 6. és 7. pontban felsoroltakhoz a sürgős eseteket kivéve legalább 30 nappal az ülés megkezdése előtt. Ez a napirend minden olyan témát felölel, amelynek felvételét a Technikai Bizottság előző ülésén jóváhagyta, továbbá, amelyet az elnök maga kezdeményez, és amelynek felvételét a főtitkár, a bizottság vagy a Technikai Bizottság bármely tagja kéri.
13. A Technikai Bizottság napirendjét az ülés megnyitásakor fogadja el. Az ülésszak alatt a Technikai Bizottság bármikor megváltoztathatja a napirendet.

Tisztségviselők és ügyvitel

14. A Technikai Bizottság a küldöttek közül egy elnököt és egy vagy több alelnököt választ. Az elnök és az alelnökök egyéves időtartamra viselik tisztségüket. A leköszönő elnök és alelnökök újraválaszthatók. Azon elnök vagy alelnök, aki már nem képvisel tagot a Technikai Bizottságban, automatikusan elveszti mandátumát.
15. Ha az elnök az ülésen vagy annak egy részén nincs jelen, akkor az alelnök elnököl. Ilyen esetben az utóbbinak jogai és kötelességei azonosak az elnökével.
16. Az ülés elnöke nem mint a Technikai Bizottság egy tagjának képviselője, hanem mint elnök vesz részt a Technikai Bizottság eljárásaiban.
17. Ezen szabályok által ráruházott jogok gyakorlásán kívül az elnök megnyitja és bezárja az üléseket, vezeti a vitát, megadja a felszólalási jogot és a jelen szabályok értelmében ellenőrzi az eljárást. Az elnök jogosult a felszólalót rendre utasítani, ha annak megjegyzései nem relevánsak.

▼B

18. A küldöttek bármely kérdés tárgyalása során eljárási kérdést vehetnek fel. Ebben az esetben az elnök késedelem nélkül állást foglal. Ha ezt az állásfoglalást kifogásolják, az elnök azt az ülés elé terjeszti határozathozatalra és az érvényben marad, ha meg nem változtatják.
19. A főtitkár vagy a Titkárság általa kijelölt tisztségviselői ellátják a Technikai Bizottság üléseinek titkársági teendőit.

Határozatképesség és szavazás

20. A határozatképességhez a Technikai Bizottság képviselőinek egyszerű többsége szükséges.
21. A Technikai Bizottság minden tagjának egy szavazata van. A Technikai Bizottság a jelen lévő tagok legalább kétharmados szavazati többségével hoz határozatot. Egy bizonyos ügyben a szavazás kimenetelésre tekintet nélkül a Technikai Bizottság szabadon előterjesztheti arra vonatkozó jelentését a bizottság és a Vámegyütműködési Tanács elé, megjelölve az ügyvel kapcsolatos eltérő véleményeket is. E pont rendelkezéseinek sérelme nélkül valamely bizottság által elé utalt ügyekben a Technikai Bizottság konszenzussal határoz. Ha a valamely vizsgálóbizottság által elé utalt ügyben a Technikai Bizottság nem jut egyezsége, a Technikai Bizottság jelentést készít az ügy részleteiről, megjelölve a tagok álláspontját.

Hivatalos nyelvek és jegyzőkönyvek

22. A Technikai Bizottság hivatalos nyelve az angol, francia és a spanyol nyelv. E három nyelv bármelyikén elmondott beszédeket vagy nyilatkozatokat késedelem nélkül lefordítják a többi hivatalos nyelvre, kivéve, ha az összes küldött eltekint a fordítástól. Más nyelveken előadott beszédeket vagy nyilatkozatokat ugyanilyen feltételek mellett angolra, franciára és spanyolra lefordítják; de ebben az esetben az érintett delegációnak kell elkészítenie az angol, francia vagy spanyol nyelvű fordítást. Kizárólag angol, francia és spanyol nyelv használható a Technikai Bizottság hivatalos anyagaiban. Emlékeztetők és a Technikai Bizottság levelezése kizárólag a hivatalos nyelvek egyikén történhet.
23. A Technikai Bizottság minden üléséről jelentést és - ha az elnök szükségesnek tartja - jegyzőkönyvet vagy összefoglaló beszámolót készít. Az elnök vagy megbízottja a Technikai Bizottság munkájáról jelentést tesz a bizottság és a Vámegyütműködési Tanács minden ülésén.

III. MELLÉKLET

1. A Megállapodás rendelkezései végrehajtásának, a 20. cikk (1) bekezdése szerinti, a fejlődő ország tagok általi, 5 évvel való elhalasztása a gyakorlatban egyes fejlődő ország tagok számára kevésnek bizonyulhat. Ilyen esetekben valamely fejlődő ország tag a 20. cikk (1) bekezdésében említett időtartam lejártá előtt kérheti ezen időtartam meghosszabbítását; egyetértés van arról, hogy, azokban az esetekben, amikor a kérdéses fejlődő ország tag megalapozott indokkal szolgál, a tagok jóindulatú megfontolás tárgyává teszik az ilyen kérést.
2. Azok a fejlődő országok, amelyek jelenleg hivatalosan megállapított legkisebb értékek alapján értékelik az árukat, fenntartással élhetnek, hogy lehetőségük legyen ezen értékek korlátozott és átmeneti alapon való megtartására, olyan feltételek mellett, amelyekhez a tagok hozzájárulnak.
3. Azon fejlődő országok, amelyek számára az alkalmazási sorrendnek az importőr kívánságára történő, a Megállapodás 4. cikke rendelkezései alapján való megfordítása komoly nehézséget jelenthet, a 4. cikkre vonatkozóan fenntartással élhetnek, a következő megfogalmazás szerint:

„A ... Kormánya fenntartja a jogot annak elrendelésére, hogy a Megállapodás 4. cikkének vonatkozó rendelkezése kizárólag akkor kerül alkalmazásra, ha a vámhatóságok beleegyeznek az 5. és 6. cikkek sorrendjének megfordításába.”

Amennyiben fejlődő országok ilyen fenntartással élnek, a tagok ehhez, a Megállapodás 21. cikke alatt beleegyezésüket adják.
4. Fejlődő országok fenntartással élhetnek a Megállapodás 5. cikkének 2. pontjára vonatkozóan, a következő megfogalmazás szerint:

„A... Kormánya fenntartja a jogot annak elrendelésére, hogy a Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdése a vonatkozó megjegyzés rendelkezéseivel összhangban kerüljön alkalmazásra, függetlenül attól, hogy az importőr ezt így kívánja, vagy sem. Amennyiben fejlődő országok ilyen fenntartással élnek, a tagok ehhez, a Megállapodás 21. cikke alatt beleegyezésüket adják.”
5. Bizonyos fejlődő országok esetében problémák merülhetnek fel a Megállapodás 1. cikkének végrehajtása során, az országukba történő, kizárólagos képviselők, kizárólagos forgalmazók és kizárólagos engedélyezetttek által lebonyolított importra vonatkozóan. Ha ilyen problémák merülnek fel a Megállapodást alkalmazó fejlődő ország tagokban, e tagok kérésére, e kérdésről tanulmányt készítenek abból a célból, hogy megfelelő megoldásokat találjanak.
6. A 17. cikk elismeri, hogy a Megállapodás alkalmazása során szükséges lehet, hogy a vámszervek vizsgálatot folytassanak a vámérték meghatározása céljából számukra benyújtott bármely nyilatkozat, okmány vagy bevallás helytállóságával vagy pontosságával kapcsolatban. A cikk így elismeri, hogy vizsgálat folytatható például annak igazolása céljából, hogy a vámérték-meghatározással kapcsolatban bevallott vagy a vámszerveknek benyújtott értékelemek teljesek és helyesek-e. A tagok, nemzeti törvényeik és eljárásaik keretei között, jogosultak elvárni az importőrök teljes közreműködését az ilyen vizsgálatok során.
7. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár magában foglal minden olyan fizetést, amely, az importált áruk eladásának feltételeként, a vevő által az eladó részére vagy a vevő által harmadik Fél részére az eladó kötelezettségének kiegyenlítésére, ténylegesen teljesítésre került vagy kerül.

MEGÁLLAPODÁS AZ ELŐZETES ÁRUVIZSGÁLATRÓL

A TAGOK

figyelembe véve, hogy 1986. szeptember 20-án a Miniszterek megállapodtak arról, hogy a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának célja „a világgereskedelem további liberalizálása és kiterjesztése”, „a GATT szerepének erősítése” és „a GATT rendszer, a nemzetközi gazdasági környezet fejlődésének megfelelő, válaszkészségének növelése”;

figyelembe véve, hogy számos fejlődő ország tag az előzetes áruvizsgálathoz folyamodik;

elismerve, hogy a fejlődő országoknak szükséges ezt tenniük, mindaddig és olyan mértékben, amíg ez az importárak minőségének, mennyiségének és árának igazolásához szükséges;

ügylve arra, hogy az ilyen programokat, felesleges késedelem vagy egyenlőtlen elbánás okozása nélkül kell végrehajtani;

megjegyezve, hogy az áruvizsgálat, annak természetéből adódóan, az exportőr tagok területén történik;

elismerve annak szükségességét, hogy az alkalmazó és az exportőr tagok jogait és kötelezettségeit megállapító, egyezményes nemzetközi kereteket hozzanak létre;

elismerve, hogy az 1994. évi GATT elvei és kötelezettségei az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek azon tevékenységeire vonatkoznak, amelyekkel WTO tagok kormányai bízták meg őket;

elismerve azt, hogy kívánatos az átláthatóság biztosítása, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek működése, valamint az előzetes áruvizsgálatra vonatkozó törvények és szabályozások vonatkozásában;

azon óhajtól vezérelve, hogy biztosítsák gyors, hatékony és méltányos megoldások születését az exportőrök és az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek között, jelen Megállapodás alapján felmerülő vitás ügyekben;

EZENNEL AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODNAK MEG:

1. cikk

Alkalmazási kör - meghatározások

(1) A jelen Megállapodás valamennyi, a tagok területén folytatott előzetes áruvizsgálati tevékenységre vonatkozik, függetlenül attól, hogy valamely tag kormánya vagy kormány szerve számára szerződés alapján vagy annak utasítására végzett tevékenységről van szó.

(2) Az „alkalmazó tag” kifejezés olyan tagot jelöl, amelynek kormánya vagy valamely kormány szerve szerződést köt az előzetes áruvizsgálat elvégzésére vagy arra utasítást ad.

(3) Az előzetes áruvizsgálati tevékenység mindazon tevékenységek összessége, amelyek a minőség, a mennyiség, az ár, beleértve a devizaárfolyamot és a pénzügyi feltételeket, és/vagy az alkalmazó tag területére exportálandó áruk vámbesorolása igazolására vonatkoznak.

(4) Az „előzetes áruvizsgáló szervezet” kifejezés olyan szervezetet jelöl, amely valamely taggal való szerződés alapján, vagy annak utasítására előzetes áruvizsgálati tevékenységet folytat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Egyetértés van arról, hogy ez a rendelkezés nem kötelezi a tagokat arra, hogy területükön más tagok kormányzati szervezeteinek megengedjék az előzetes áruvizsgálati tevékenység folytatását.

2. cikk

Az alkalmazó tagok kötelezettségei

Megkülönböztetésmentesség

(1) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálati tevékenységet megkülönböztetésmentesen folytatják, és hogy az ezen tevékenység folytatása során alkalmazott eljárások és kritériumok objektívek, és azokat valamennyi ilyen tevékenység által érintett exportőr esetében egyenlő alapon alkalmazzák. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az általuk szerződöttetett vagy utasított előzetes áruvizsgálatot végző szervezet valamennyi ellenőre egyformán végzi a vizsgálatot.

Kormányzati követelmények

(2) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a törvényekre, szabályozásaikra és követelményeikre vonatkozó előzetes áruvizsgálati tevékenység során az 1994. évi GATT III. cikk 4. pontjának rendelkezéseit a releváns mértékig betartják.

Az áruvizsgálat helyszíne

(3) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy valamennyi előzetes áruvizsgálati tevékenységet, beleértve a Kifogásmentes Áruvizsgálati Jegyzőkönyv kiadását vagy az ennek megtagadásáról szóló értesítést, azon a vámterületen végzik, ahonnan az árut exportálják, vagy ha az áru komplex jellegéből adódóan az áruvizsgálat nem hajtható végre ezen a vámterületen, illetve ha mindkét Fél egyetért, akkor azon a vámterületen, ahol az árut előállították.

Szabványok

(4) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a mennyiségi és minőségi áruvizsgálatot az eladó és a vevő adásvételi szerződésében meghatározott szabványok szerint végzik el, és hogy ilyen szabványok hiányában, a vonatkozó nemzetközi szabványokat ⁽¹⁾ alkalmazzák.

Átláthatóság

(5) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálati tevékenységeket átlátható módon végzik.

(6) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az exportőrök előzetes kérésére, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek az áruvizsgálati követelmények betartásához szükséges valamennyi információt tartalmazó listát adnak át az exportőröknek. Az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek, az exportőrök kérésére, megadják az aktuális információkat. Ezen információk hivatkozást tartalmaznak az alkalmazó tagok előzetes áruvizsgálati tevékenységre vonatkozó törvényeire és szabályozásaira, továbbá tartalmazzák az áruvizsgálati, valamint az ár és devizaárfolyam igazolási célokra alkalmazott eljárásokat és kritériumokat, az exportőrök áruvizsgálatot végző szervezetekkel szembeni jogait, továbbá a 21. pont szerint felállított fellebbezési eljárásokat. További eljárási követelményeket vagy a létező eljárások változásait nem alkalmazzák egy szállítmánnyal kapcsolatban, hacsak a vizsgálat napjának kitűzésekor az érintett exportőrt ezen változásokról nem tájékoztatják. Az olyan típusú vészhelyzetekben azonban, amiket az 1994. évi GATT XX. és XXI. cikke tárgyal, az exportőr előzetes értesítése előtt, ilyen további követelmények vagy változások alkalmazhatók egy szállítmányra. Ez a segítség azonban nem mentesíti az exportőröket az alkalmazó tagok importszabályozásainak betartására vonatkozó kötelezettségeik alól.

(7) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a 6. pontban említett információ megfelelő módon álljon az exportőrök rendelkezésére, továbbá, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek által fenntartott irodák információs központként szolgáljanak, ahol ez az információ hozzáférhető.

⁽¹⁾ Nemzetközi szabvány az a szabvány, amelyet olyan kormányzati vagy nem kormányzati testület fogadott el, amelyek tagsága valamennyi tag előtt nyitott, és amelyek egyik elismert tevékenységi területe a szabványosítás.

▼ B

(8) Az alkalmazó tagok haladéktalanul, olyan módon teszik közzé valamennyi alkalmazandó, az előzetes áruvizsgálati tevékenységre vonatkozó törvényt és rendelkezést, hogy más kormányok és kereskedők megismerhessék azokat.

A bizalmas üzleti információk védelme

(9) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek az előzetes áruvizsgálat során kapott valamennyi információt üzleti titokként kezelik, amennyiben az ilyen információt még nem tették közzé, általában harmadik személyek nem férhetnek hozzá vagy más módon nem vált közkeletűvé. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek e célból eljárásokat tartanak fenn.

(10) Az alkalmazó tagok, kérésre, információt szolgáltatnak a tagoknak azon intézkedéseikről, amelyek révén a 9. pontnak érvényt szereznek. A jelen pont rendelkezései azonban nem követelik meg, hogy bármely tag olyan bizalmas információt tárjon fel, amelynek a felfedése veszélyeztetné az előzetes áruvizsgálati programok hatékonyságát vagy sértené konkrét állami vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit.

(11) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek nem fednek fel bizalmas üzleti információkat harmadik személyeknek, kivéve, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek megoszthatják az információt, a velük szerződő vagy őket utasító kormányzati szervezetekkel. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a velük szerződött vagy általuk utasított előzetes áruvizsgálatot végző szervezetektől kapott bizalmas üzleti információt megfelelően védik. Az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek kizárólag olyan mértékben osztják meg a bizalmas üzleti információt a velük szerződő vagy őket utasító kormányokkal, amennyire az ilyen információ szokás szerint szükséges akkreditívhez vagy más fizetési formákhoz, illetve vám-, importengedélyezési vagy devizagazdálkodási célokra.

(12) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek nem kérnek információt az exportőröktől az alábbiakról:

- a) gyártási adatok, amelyek szabadalmazott, licenccel átengedett vagy fel nem fedett eljárásokra vonatkoznak, vagy olyanokra, amelyek szabadalmaztatása folyamatban van;
- b) közzé nem tett műszaki adatok, kivéve azokat, amelyek szükségesek a műszaki szabályozásoknak vagy szabványoknak való megfelelés igazolásához;
- c) belső árképzés, beleértve a termelési költségeket is;
- d) haszonkulcsok;
- e) az exportőrök és szállítók közötti szerződések feltételei, hacsak az áruvizsgálatot végző szervezet számára a kérdéses vizsgálat lefolytatása másképpen nem lehetséges. Ilyen esetekben a szervezet kizárólag az ehhez a célhoz szükséges információt kéri.

(13) A 12. pontban említett információt, amelyet az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek egyébként nem kérnek, az exportőr önkéntes alapon kiadhatja, egy konkrét eset szemléltetésére.

Összeférhetetlenség

(14) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek, figyelembe véve a 9-13. pontokban foglalt, a bizalmas üzleti információk védelméről szóló rendelkezéseket is, eljárásokat tartanak fenn az összeférhetlenség elkerülésére:

▼B

- a) előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek és bármely más szervezet között, amely a kérdéses előzetes áruvizsgálatot végző szervezetektől nem független, ideértve mindazokat, amelyekben az utóbbiaknak pénzügyi vagy üzleti érdekeltsége van, illetve azokat a szervezeteket, amelyeknek a kérdéses előzetes áruvizsgálatot végző szervezetekben pénzügyi érdekeltsége van, és amelyeknek szállítmányait az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetnek vizsgálnia kell;
- b) előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek és bármely más szervezetek között, ideértve az előzetes áruvizsgálat alá eső egyéb szervezeteket, az áruvizsgálatokra szerződő vagy arra utasítást adó kormányzati szervezetek kivételével;
- c) az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek azon osztályaival, amelyek az áruvizsgálati eljárás elvégzéséhez szükségéstől eltérő tevékenységet végeznek.

Késedelmek

(15) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek a szállítmányok vizsgálata során elkerülék az ok nélküli késedelmeket. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy amennyiben egy előzetes áruvizsgálatot végző szervezet és egy exportőr megállapodik az áruvizsgálat napját illetően, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet a vizsgálatot a kijelölt napon hajtja végre, kivéve, ha azt az exportőr és az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet közös megegyezés alapján megváltoztatja, illetve ha abban az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetet az exportőr vagy vis maior akadályozza meg ⁽¹⁾.

(16) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a végső dokumentumok kézhez vételét és az áruvizsgálat befejezését követően az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek öt munkanapon belül vagy kiadják a Kifogásmentes Áruvizsgálati Jegyzőkönyvet vagy részletes írásbeli magyarázatot adnak, meghatározva a kiadás megtagadásának okait. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az utóbbi esetben az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek lehetőséget adnak az exportőröknek véleményük írásban való ismertetésére, és amennyiben az exportőrök azt kérik, új áruvizsgálatot készítenek elő a legkorábbi, kölcsönösen megfelelő időpontra.

(17) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy amikor az exportőrök azt kérik, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek az áru fizikai vizsgálata előtt elvégzik az ár és, ahol alkalmazásra kerül, a devizaárfolyam előzetes igazolását, az exportőr és importőr közötti szerződés, a pro forma számla és, ahol alkalmazásra kerül, az importengedély iránti kérelem alapján. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet által, egy ilyen előzetes igazolás alapján elfogadott ár vagy devizaárfolyam nem kerül visszavonásra, feltéve, hogy az áruk megfelelnek az importokmányoknak és/vagy az importengedélynek. Biztosítják, hogy az előzetes igazolás megtörténte után, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek azonnal, írásban tájékoztatják az exportőröket az ár és a devizaárfolyam elfogadásáról vagy az ár és/vagy a devizaárfolyam nem elfogadásának részletes okairól.

(18) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy, a fizetési késedelmek elkerülése érdekében, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek az exportőröknek vagy azok kijelölt képviselőinek, amilyen gyorsan lehetséges, megküldik a Kifogásmentes Áruvizsgálati Jegyzőkönyvet.

(19) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy ha a Kifogásmentes Áruvizsgálati Jegyzőkönyvben elírás fordul elő, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet kijavítja a hibát, és a kijavított információt, amilyen gyorsan csak lehetséges, továbbítja a megfelelő feleknek.

⁽¹⁾ Egyetértés van arról, hogy e Megállapodás céljaira a vis maior jelentése ellenállhatatlan kényszer vagy erőszak, előre nem látható események, amelyek felmentenek a szerződés teljesítése alól.

▼B*Az ár igazolása*

(20) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy a túl- vagy alulszámlázás és csalás elkerülése érdekében, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek árigazolást végeznek ⁽¹⁾ az alábbi iránymutatások szerint:

- a) az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek csak akkor utasítják el a szerződéses árat, amiben az exportőr és importőr megegyezett, ha be tudják bizonyítani, hogy a nem megfelelő árra vonatkozó ténymegállapításuk olyan igazolási eljárás alapján alapszik, amely összhangban van a b)-e) alpontokban lefektetett kritériumokkal;
- b) az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet az exportár igazolására folytatott árösszehasonlítást azonos vagy hasonló, ugyanazon exportőr országból, azonos vagy közel azonos időben, versenyhelyzetben és összehasonlítható értékesítési feltételek között, a szokásos kereskedelmi gyakorlattal összhangban és az alkalmazott szokásos árengedmények levonásával, exportra kínált áruk ára(i)ra alapozza:
 - i. csak valós összehasonlítási alapot adó árakat használnak, figyelembe véve az importáló országra, illetve az ár-összehasonlításra használt országra vagy országokra vonatkozó releváns gazdasági tényezőket,
 - ii. az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet nem támaszkodik a más importáló országokba exportra kínált termékek árára abból a célból, hogy a szállítmányra, önkényesen, a legalacsonyabb árat állapítsa meg,
 - iii. az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet figyelembe veszi a c) alpontban felsorolt konkrét elemeket,
 - iv. a fent leírt folyamat bármely szakaszában az előzetes áruvizsgálatot végző szervezet alkalmat biztosít az exportőrnek az ár megmagyarázására;
- c) az árigazolás elvégzése során az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek megfelelően figyelembe veszik az adásvételi szerződés feltételeit és az ügyletre vonatkozó, általánosan alkalmazandó korrekciós tényezőket; ezek a tényezők magukban foglalják, de nem korlátozódnak az értékesítés kereskedelmi szintjére és mennyiségére, a szállítási határidőkre és feltételekre, az áreszkálációs záradékokra, a minőségi specifikációkra, különleges formatervezési jellemzőkre, különleges szállítási vagy csomagolási specifikációkra, a megrendelés nagyságára, az eladás azonnali jellegére, szezonális hatásokra, licenc- vagy más szellemi tulajdonhoz kapcsolódó díjakra, a szerződés részét képező szolgáltatásokra, ha ezeket szokásosan nem külön számlázzák; a tényezők magukban foglalnak bizonyos, az exportőrök áaira vonatkozó elemeket is, mint például az exportőr és az importőr közötti szerződéses kapcsolat;
- d) a fuvardíjak igazolása kizárólag a szállítási mód exportőr országban való megállapodás szerinti árára, amint azt az adásvételi szerződés tartalmazza, vonatkozik;
- e) az alábbi árigazolási célokra nem kerülnek felhasználásra:
 - i. az importőr országban gyártott áruk eladási árai az importőr országban;
 - ii. az exportáló országtól eltérő országból exportra szánt áruk ára;
 - iii. a termelés költsége;
 - iv. önkényes vagy fiktív árak, illetve értékek.

⁽¹⁾ Az alkalmazó tagok kötelezettségei az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek szolgáltatásaira vonatkozólag a vámértékeléssel kapcsolatban azok a kötelezettségek lesznek, amelyeket az 1994. évi GATT-ban és más, a WTO-egyezmény IA mellékletében található Multilaterális Kereskedelmi Egyezményekben elfogadtak.

▼ B*Fellebbezési eljárások*

(21) Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek eljárásokat hoznak létre az exportőrök panaszainak fogadására, megvizsgálására és a vonatkozó döntések meghozatalára, valamint, hogy az ilyen eljárásokra vonatkozó információt, a 6. és 7. pontok rendelkezéseivel összhangban, az exportőrök számára hozzáférhetővé teszik. Az alkalmazó tagok biztosítják, hogy az eljárásokat a következő iránymutatások szerint alakítják ki és tartják fenn:

- a) az előzetes áruvizsgálatot végző szervezetek kijelölnek egy vagy több tisztviselőt, akik a rendes munkaidő alatt, minden városban vagy kikötőben, ahol e szervezetek előzetes áruvizsgálói adminisztrációs irodát tartanak fenn, rendelkezésre állnak abból a célból, hogy fogadják, megvizsgálják az exportőrök fellebbezéseit és panaszait és azokról döntéseket hozzanak;
- b) az exportőrök a kijelölt tisztviselőkkel írásban közlik a kérdéses konkrét ügyletre vonatkozó tényeket, a panasz természetét és a javasolt megoldást;
- c) a kijelölt tisztviselők az exportőrök panaszait jóindulatúan bírálják el, és a b) alpontban említett dokumentumok kézhezvétele után, amint lehetséges, döntést hoznak.

Részleges hatálytalanítás

(22) A 2. cikk rendelkezései részleges hatálytalanításával az alkalmazó tagok biztosítják, hogy, a részszállítmányok kivételével, azon szállítmányokat, amelyek értéke kevesebb, mint az alkalmazó tag által ilyen szállítmányokra meghatározott minimum érték, kizárólag rendkívüli körülmények esetén vizsgálják meg. Ez a minimum érték az exportőröknek a 6. pont szerint továbbított információ részét képezi.

*3. cikk***Az exportőr tagok kötelezettségei***Megkülönböztetésmentesség*

(1) Az exportőr tagok biztosítják az előzetes áruvizsgálói tevékenységre vonatkozó törvényeik és szabályozásaik megkülönböztetésmentes alkalmazását.

Átláthatóság

(2) Az exportőr tagok haladéktalanul, olyan módon teszik közzé az előzetes áruvizsgálói tevékenységre vonatkozó valamennyi alkalmazandó törvényt és szabályozást, hogy lehetővé tegyék más kormányoknak és kereskedőknek azok megismerését.

Technikai segítségnyújtás

(3) Az exportőr tagok, kérésre, kölcsönösen egyeztetett feltételekkel, a Megállapodás céljainak elérését célzó technikai segítséget ajánlanak fel az alkalmazó tagoknak ⁽¹⁾.

*4. cikk***Független felülvizsgálói eljárások**

A tagok ösztözik az előzetes áruvizsgálatot végző szervezeteket és exportőröket vitáik együttes megoldására. Azonban a panasznak a 2. cikk 21. pontjával összhangban való betérjesztését követő második munkanapon bármely Fél a vitát független felülvizsgálat elé utalhatja. A tagok, lehetőségeik határain belül, ésszerű intézkedéseket hoznak, hogy biztosítsák az alábbi eljárások e célból való kialakítását és fenntartását:

⁽¹⁾ Egyetértés van arról, hogy ilyen technikai segítség nyújtható bilaterális, többoldalú, illetve multilaterális alapon.

▼B

- a) ezen eljárásokat független szervezet működteti, amelyet egy, az előzetes áruvizsgálatot végző szervezeteket képviselő, valamint egy, az exportőröket képviselő szervezet közösen hoz létre jelen Megállapodás céljaira;
- b) az a) pontban említett független szervezet szakértői listát állít össze az alábbiak szerint:
- i. az előzetes áruvizsgálatot végző szervezeteket képviselő szervezet által jelölt tagok csoportja,
 - ii. az exportőröket képviselő szervezet által jelölt tagok csoportja,
 - iii. az a) pontban említett független szervezet által jelölt független kereskedelmi szakértők csoportja.

A listán szereplő szakértők földrajzi megoszlása olyan kell, hogy legyen, hogy lehetővé váljon az ezen eljárások során felmerülő bármilyen vita gyors rendezése. Ezt a listát a WTO-egyezmény hatálybalépését követő két hónapon belül összeállítják és évenként felfrissítik. A lista nyilvános, azt a Titkárságra bejelentik és minden tagnak megküldik;

- c) amennyiben egy exportőr vagy egy előzetes áruvizsgálatot végző szervezet vitát kíván kezdeményezni, érintkezésbe kell lépnie az a) alpontban említett független szervezettel és kérnie kell egy vizsgálócsoporthozzását. A független szervezet felelős a vizsgálócsoporthozzásáért. A vizsgálócsoporthozzását három tagból áll. A vizsgálócsoporthozzását úgy választják ki, hogy elkerüljék a felesleges költségeket és késedelmeket. Az első tagot a fenti lista i. csoportjából az érintett előzetes áruvizsgálatot végző szervezet választja ki, azzal a feltétellel, hogy a tag nem áll üzleti kapcsolatban az adott szervezettel. A második tagot a fenti lista ii. csoportjából az érintett exportőr választja, azzal a feltétellel, hogy ez a tag nem áll üzleti viszonyban az exportőrrel. A harmadik tagot az a) pontban említett független szervezet választja a fenti lista iii. csoportjából. Semmilyen kifogás nem emelhető a fenti lista iii. csoportjából választott független kereskedelmi szakértők ellen;
- d) a fenti lista iii. csoportjából választott független kereskedelmi szakértő tevékenykedik a vizsgálócsoporthozzását elnökeként. A független kereskedelmi szakértő meghozza a szükséges döntéseket annak biztosítására, hogy a vizsgálócsoporthozzását gyorsan rendezze a vitát, például, hogy az esetre vonatkozó tények megkívánják-e a vizsgálócsoporthozzását tagjainak találkozását, és amennyiben igen, ezt a találkozót hol tartás meg, figyelembe véve a kérdéses áruvizsgálat helyszínét;
- e) ha a vitában részt vevő felek úgy egyeznek meg, az a) alpontban említett független szervezet kiválaszthat egy független kereskedelmi szakértőt a fenti lista iii. csoportjából, hogy felülvizsgálja a kérdéses vitát. Ez a szakértő meghozza a szükséges döntéseket a vita gyors rendezésének biztosítására, például figyelembe véve a kérdéses áruvizsgálat helyszínét;
- f) a felülvizsgálat tárgya annak megállapítása, hogy a vitatott áruvizsgálat során a vitában részt vevő felek betartották-e jelen Megállapodás rendelkezéseit. Az eljárást gyorsan folytatják le, és lehetőséget adnak mindkét Fél számára, hogy véleményüket személyesen vagy írásban közöljék;
- g) a háromtagú vizsgálócsoporthozzását szavazattöbbséggel hozza. A vitáról szóló döntést a független felülvizsgálatra vonatkozó kérés benyújtásától számított nyolc munkanapon belül hozzák meg, és arról értesítik a vitában részt vevő feleket. Ez az időkorlát a vitában részt vevő felek hozzájárulásával meghosszabbítható. A vizsgálócsoporthozzását vagy a független kereskedelmi szakértő a költségeket az úgy megalapozottsága alapján osztja fel;
- h) a vizsgálócsoporthozzását döntése a vitában részt vevő, előzetes áruvizsgálatot végző szervezetre és az exportőrre nézve kötelező érvényű.

▼ B*5. cikk***Bejelentés**

A tagok benyújtják a Titkársághoz azon törvényeik és szabályozásaik példányait, amelyek által a jelen Megállapodást hatályba léptetik, valamint az előzetes áruvizsgálatra vonatkozó bármely egyéb törvényük és szabályozásuk példányait akkor, amikor az érintett tag tekintetében a WTO-egyezmény hatályba lép. Az előzetes áruvizsgálatra vonatkozó törvények és szabályozások változásainak betartását nem kényszerítik ki az ilyen változások hivatalos közzététele előtt. A változásokat, közzétételüket követően, azonnal bejelentik a Titkárságnak. A Titkárság tájékoztatja a tagokat ezen információk rendelkezésre állásáról.

*6. cikk***Felülvizsgálat**

A WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított második év végén és azután háromévenként a Miniszteri Konferencia felülvizsgálja jelen Megállapodás rendelkezéseit, végrehajtását és működését, figyelembe véve annak céljait és működésének tapasztalatait. Az ilyen felülvizsgálat eredményeként a Miniszteri Konferencia módosíthatja a Megállapodás rendelkezéseit.

*7. cikk***Konzultáció**

A tagok, felkérésre, az e Megállapodásban foglaltak érvényesülését érintő bármilyen ügyre vonatkozóan konzultációt folytatnak más tagokkal. Az ilyen esetekben az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértséssel kiegészített és értelmezett XXII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni e Megállapodásra.

*8. cikk***Vitarendezés**

A tagok között felmerülő, az e Megállapodásban foglaltak érvényesülésére vonatkozó bármely vitás kérdés esetében az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértséssel kiegészített és értelmezett XXIII. cikke rendelkezései irányadók.

*9. cikk***Záró rendelkezések**

- (1) A tagok meghozzák a jelen Megállapodás végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- (2) A tagok biztosítják, hogy törvényeik és szabályozásaik ne legyenek ellentétesek a jelen Megállapodás rendelkezéseivel.

MEGÁLLAPODÁS A SZÁRMAZÁSI SZABÁLYOKRÓL

A TAGOK,

figyelembe véve, hogy 1986. szeptember 20-án a Miniszterek megállapodtak arról, hogy a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának célja „a világkereskedelem további liberalizálása és kiterjesztése”, „a GATT szerepének erősítése” és „a GATT-rendszer, a nemzetközi gazdasági környezet fejlődésének megfelelő, válaszkészségének növelése”;

azon óhajtól vezérelve, hogy előmozdítsák az 1994. évi GATT céljainak megvalósítását;

elismerve, hogy az egyértelmű és kiszámítható származási szabályok és azok alkalmazása megkönnyíti a nemzetközi kereskedelem áramlását;

azon óhajtól vezérelve, hogy biztosítsák, hogy maguk a származási szabályok nem alkotnak szükségtelen akadályokat a kereskedelem útjában;

azon óhajtól vezérelve, hogy biztosítsák, hogy a származási szabályok nem hatástalanítják vagy hatásukban nem gyengítik a tagoknak az 1994. évi GATT szerinti jogait;

elismerve, hogy kívánatos a származási szabályokkal kapcsolatos törvények, szabályozások és gyakorlatok átláthatóságának biztosítása;

azon óhajtól vezérelve, hogy biztosítsák, hogy a származási szabályok megalkotása és alkalmazása pártatlan, átlátható, kiszámítható, következetes és semleges módon történik;

elismerve, hogy a jelen Megállapodás kapcsán felmerülő vitás kérdések gyors, hatékony és méltányos rendezésére konzultációs mechanizmus és eljárás áll rendelkezésre;

azon óhajtól vezérelve, hogy összehangolják és tisztázzák a származási szabályokat;

EZENNEL AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODUNK MEG:

I. RÉSZ

MEGHATÁROZÁSOK ÉS ALKALMAZÁSI KÖR

1. cikk

Származási szabályok

(1) A jelen Megállapodás I–IV. részének céljaira származási szabályokon azon törvények, szabályozások és általános érvényű adminisztratív határozatok értendők, amelyeket bármely tag az áruk származási országának megállapítására alkalmaz, feltéve, hogy az ilyen származási szabályok nem kapcsolódnak szerződéses vagy autonóm kereskedelmi rendszerekhez, amelyek az 1994. évi GATT I. cikkének (1) bekezdése alkalmazásán túlmenő vámpreferenciák nyújtásához vezetnek.

(2) Az 1. pontban említett származási szabályok magukban foglalják az összes olyan származási szabályokat, amelyeket nem preferenciális kereskedelempolitikai eszközöknél használnak, mint pl. a legnagyobb kedvezményes elbánásnak az 1994. évi GATT I., II., III., XI. és XIII. cikke szerinti; az antidömping és kiegyenlítő vámoknak az 1994. évi GATT VI. cikke szerinti; a védintézkedéseknek az 1994. évi GATT XIX. cikke szerinti, a származás megjelölésére vonatkozó követelményeknek a GATT IX. cikke szerinti és bármely diszkriminatív mennyiségi korlátozás vagy vámkvóta alkalmazása esetén. Magukban foglalják továbbá a közbeszerzéseknél és kereskedelmi statisztikáknál alkalmazott származási szabályokat is ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Egyetértés van arról, hogy ez a rendelkezés nem sérti a hazai ipar vagy a hazai ipar hasonló termékei vagy egyéb, bárhol alkalmazott, hasonló fogalomnak a meghatározása céljából hozott megállapításokat.

II. RÉSZ

A SZÁRMAZÁSI SZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

2. cikk

Az átmeneti időszakra vonatkozó szabályok

A származási szabályok összehangolásának a IV. részben lefektetett munkaprogramja befejezéséig, a tagok biztosítják, hogy

- a) amikor általános érvényű adminisztratív határozatokat bocsátanak ki, egyértelműen meghatározzák a teljesítendő követelményeket. Nevezetesen:
 - i. azokban az esetekben, amelyekben a vámtarifa-besorolás megváltozásának kritériumát alkalmazzák, az ilyen származási szabálynak, illetve az alóla való bármely kivételnek, világosan meg kell határozni a vámtarifánómenklatúra azon vámtarifaszámait vagy alszámait, amelyekre a szabály vonatkozik;
 - ii. azokban az esetekben, amelyekben az érték szerinti százalékos kritériumát alkalmazzák, ezen százalékos kiszámításának módszerét is jelezni kell a származási szabályokban;
 - iii. azokban az esetekben, amelyekben a gyártási vagy feldolgozási művelet kritériumát írják elő, a vonatkozó árunak származó státuszt biztosító műveletet pontosan meg kell határozni;
- b) függetlenül attól, hogy milyen kereskedelempolitikai intézkedéshez vagy eszközhöz kapcsolódnak, származási szabályaikat nem használják fel kereskedelmi célok közvetlen vagy közvetett elérését szolgáló eszközként;
- c) maguknak a származási szabályoknak ne legyen korlátozó, torzító vagy bomlasztó hatásuk a nemzetközi kereskedelemre. Nem állítanak indokolatlanul szigorú követelményeket, illetve nem követelik meg a származási ország meghatározásának előfeltételeként, olyan feltétel teljesítését, amely nem a gyártásra vagy feldolgozásra vonatkozik. Azonban a gyártáshoz vagy feldolgozáshoz nem közvetlenül kapcsolódó költségek beszámíthatók, amikor egy érték szerinti százalékos kritériumot az a) alpontnak megfelelően alkalmaznak;
- d) azok a származási szabályok, amelyeket az importra és az exportra alkalmaznak, nem szigorúbbak azon származási szabályoknál, amelyeket annak meghatározására alkalmaznak, hogy az áru hazai-e vagy sem, és nem tesznek különbséget más tagok között, függetlenül az érintett áru gyártójának hovatartozásától ⁽¹⁾;
- e) származási szabályaikat következetesen, egységesen, pártatlanul és ésszerűen alkalmazzák;
- f) származási szabályaik pozitív standardon alapulnak. Azon származási szabályok, amelyek megállapítják, hogy mi nem biztosít származó státuszt valamely árunak (negatív standard), megengedettek valamely pozitív standard magyarázatának részeként vagy olyan egyedi esetekben, amelyekben nem szükséges a származás határozott megállapítása;
- g) a származási szabályokra vonatkozó törvényeiket, szabályozásaikat, bírósági döntéseiket és általános érvényű adminisztratív határozataikat az 1994. évi GATT X. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban teszik közzé, mintha azok hatálya alá esnének;

⁽¹⁾ A közbeszerzések céljaira alkalmazott származási szabályok tekintetében e rendelkezés nem hoz létre további kötelezettségeket azokhoz képest, amelyeket a tagok az 1994. évi GATT alatt már vállaltak.

▼B

- h) valamely exportőr, importőr vagy bármely más személy kellően indokolt kérésére, az arra vonatkozó értékeléseket, hogy milyen származást tulajdonítanak valamely árunak, mihamarabb, de legkésőbb az ilyen értékelésre vonatkozó kérést követő 150 napon belül kiadják⁽¹⁾, feltéve, hogy minden szükséges elem benyújtása megtörtént. Az ilyen értékelésre vonatkozó kérelmeket, azt megelőzően, hogy a szóban forgó áruval folytatott kereskedelem megkezdődik, el kell fogadni és el lehet fogadni bármely későbbi időpontban. Az ilyen értékelések három évig maradnak érvényesek, feltéve, hogy a tények és feltételek, köztük a származási szabályok, amelyek alapján az értékelések készültek, összehasonlíthatóak maradnak. Feltéve, hogy az érintett feleket előzetesen értesítik, az ilyen értékelések elvesztik érvényüket, amikor a j) alpontban említett felülvizsgálat során az értékeléssel ellentétes döntés születik. Az ilyen értékelések nyilvános hozzáférhetőségét, a k) alpont rendelkezéseinek figyelembevételével, biztosítják;
- i) amikor származási szabályait megváltoztatják vagy új származási szabályokat vezetnek be, az ilyen változásokat törvényeknek és szabályozásaiknak megfelelően, és azok sérelme nélkül, nem alkalmazzák visszaható hatállyal;
- j) bármely olyan adminisztratív intézkedés, amelyet a származás megállapítására vonatkozóan tesznek, azonnal felülvizsgálható a megállapítást kibocsátó hatóságtól független bírósági, választottbírói vagy adminisztratív testületek vagy eljárások által, és ezek módosíthatják vagy érvényteleníthetik a megállapítást;
- k) a származási szabályok alkalmazásának céljából szolgáltatott valamennyi természeténél fogva bizalmas vagy bizalmas alapon adott információt az érintett hatóságok szigorúan bizalmasan kezelik, és azokat az információt benyújtó személy vagy kormány külön engedélye nélkül nem fedik fel, kivéve, amilyen mértékben az információ kiadását egy bírósági eljárással összefüggésben megkövetelhetik.

*3. cikk***Az átmeneti időszak utáni szabályok**

Tekintettel minden tag azon céljára, hogy a IV. részben lefektetett harmonizációs munkaprogram eredményeként, összehangolt származási szabályokat alakítsanak ki, a tagok, a harmonizációs munkaprogram eredményeinek bevezetését követően, biztosítják, hogy

- a) a származási szabályokat minden célra egyformán alkalmazzák, ahogyan azt az 1. cikk lefekteti;
- b) származási szabályaik szerint egy bizonyos áru származási országának vagy azt az országot tekintik, amelyben az árut teljes egészében előállították, vagy ha a termék termelésében több ország érintett, azt az országot, amelyben az utolsó lényeges átalakítást végezték;
- c) azok a származási szabályok, amelyeket az importra és az exportra alkalmaznak, nem szigorúbbak azon származási szabályoknál, amelyeket annak meghatározására alkalmaznak, hogy az áru hazai-e vagy sem, és nem tesznek különbséget más tagok között, függetlenül az érintett áru gyártójának hovatartozásától;
- d) származási szabályait következetesen, egységesen, pártatlanul és ésszerűen alkalmazzák;
- e) a származási szabályokra vonatkozó törvényeiket, szabályozásaikat, bírósági döntéseiket és általános érvényű adminisztratív határozataikat az 1994. évi GATT X. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban teszik közzé, mintha azok hatálya alá esnének;

⁽¹⁾ Azon kérelmek tekintetében, amelyeket a WTO-egyezmény hatálybalépésének dátumától számított egy éven belül nyújtanak be, a tagok számára csak az kötelező, hogy a lehető legrövidebb időn belül adják ki ezen értékeléseket.

▼B

- f) valamely exportőr, importőr vagy bármely más személy kellően indokolt kérésére, az arra vonatkozó értékeléseket, hogy milyen származást tulajdonítanak valamely árunak, mihamarabb, de legkésőbb az ilyen értékelésre vonatkozó kérést követő 150 napon belül kiadják, feltéve, hogy minden szükséges elem benyújtása megtörtént. Az ilyen értékelésre vonatkozó kérelmeket, azt megelőzően, hogy a szóban forgó áruval folytatott kereskedelem megkezdődik, el kell fogadni és el lehet fogadni bármely későbbi időpontban. Az ilyen értékelések három évig maradnak érvényesek, feltéve, hogy a tények és feltételek, köztük a származási szabályok, amelyek alapján az értékelések készültek, összehasonlíthatóak maradnak. Feltéve, hogy az érintett feleket előzetesen értesítik, az ilyen értékelések elvesztik érvényüket, amikor a h) alpontban említett felülvizsgálat során az értékeléssel ellentétes döntés születik. Az ilyen értékelések nyilvános hozzáférhetőségét, az i) alpont rendelkezéseinek figyelembevételével, biztosítják;
- g) amikor származási szabályait megváltoztatják vagy új származási szabályokat vezetnek be, az ilyen változásokat törvényeiknek és szabályozásaiknak megfelelően, és azok sérelme nélkül, nem alkalmazzák visszaható hatállyal;
- h) bármely olyan adminisztratív intézkedés, amelyet a származás megállapítására vonatkozóan tesznek, azonnal felülvizsgálható a megállapítást kibocsátó hatóságtól független bírósági, választottbírói vagy adminisztratív testületek vagy eljárások által, és ezek módosíthatják vagy érvényteleníthetik a megállapítást;
- i) a származási szabályok alkalmazásának céljából szolgáltatott valamennyi természeténél fogva bizalmas vagy bizalmas alapon adott információt az érintett hatóságok szigorúan bizalmasan kezelik, és azokat az információt benyújtó személy vagy kormány külön engedélye nélkül nem fedik fel, kivéve, amilyen mértékben az információ kiadását egy bírósági eljárással összefüggésben megkövetelhetik.

III. RÉSZ

**ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK A BEJELENTÉSRŐL,
FELÜLVIZSGÁLATRÓL, KONZULTÁCIÓRÓL ÉS
VITARENDEZÉSRŐL**

4. cikk

Intézmények

(1) Ezennel létrejön a Származási Szabályok Bizottsága (e Megállapodásban a továbbiakban: „bizottság”), amely az egyes tagok képviselőiből áll. A bizottság megválasztja saját elnökét és szükség szerint, de legalább évente egyszer ülésezik abból a célból, hogy a tagoknak módot adjon az e Megállapodás I., II., III. és IV. részének működésével vagy az ezen részekben lefektetett célok elérésének előmozdításával kapcsolatos ügyekben való konzultációra, és hogy teljesítse azon egyéb feladatait, amelyeket e Megállapodás vagy az Árukereskedelmi Tanács számára előír. Amennyiben helyénvaló, a bizottság információt és tanácsot kér az e Megállapodással összefüggő kérdésekben a 2. pontban említett Technikai Bizottságtól. A bizottság olyan egyéb feladatok ellátását is kérheti a Technikai Bizottságtól, amit helyénvalónak tart e Megállapodás fent említett céljainak előmozdítása érdekében. A bizottság titkárságaként a WTO Titkársága működik.

(2) Létrejön a Származási Szabályok Technikai Bizottsága (e Megállapodásban a továbbiakban: „Technikai Bizottság”), amely a Vámegyütműködési Tanács (CCC) fennhatósága alatt működik az e Megállapodás 1. mellékletében meghatározottak szerint. A Technikai Bizottság az e Megállapodás IV. részében megkövetelt és 1. mellékletében előírt technikai munkákat végzi. Amennyiben helyénvaló, a Technikai Bizottság információt és tanácsot kér a bizottságtól az e Megállapodással összefüggő kérdésekben. A Technikai Bizottság olyan egyéb feladatok ellátását is kérheti a bizottságtól, amelyeket helyénvalónak tart e Megállapodás fent említett céljainak előmozdítása érdekében. A Technikai Bizottság titkárságaként a Vámegyütműködési Tanács Titkársága működik.

▼B*5. cikk***A származási szabályok módosításával és új származási szabályok bevezetésével kapcsolatos információ és eljárások**

(1) Minden tag, a WTO-egyezmény számára való hatályossá válásától számított 90 napon belül, átadja a Titkárságnak az abban az időpontban érvényben lévő származási szabályait, a származási szabályokkal kapcsolatos általános érvényű bírósági döntéseit és adminisztratív határozatait. Ha figyelmetlenség folytán valamely származási szabály nem került átadásra, az érintett tag, e tény ismertté válását követően, haladéktalanul átadja azt. A Titkárságnak átadott és annál hozzáférhető információk listáját a Titkárság megküldi a tagoknak.

(2) Azok a tagok, amelyek a 2. cikkben említett időszakban a de minimis módosításokon túlmenően módosítják származási szabályaikat vagy új származási szabályokat vezetnek be, amelyek a jelen cikk céljaira magukban foglalnak minden, az 1. pontban említett és a Titkárságnak át nem adott származási szabályt, az erről szóló értesítést a módosított vagy új szabály hatálybalépésének dátuma előtt legalább 60 nappal oly módon teszik közzé, hogy az érintett felek megismerhessék a származási szabály módosításának vagy új származási szabály bevezetésének szándékát, kivéve, ha a tag számára kivételes körülmények merülnek fel vagy ilyenek felmerülése fenyeget. Ezekben a kivételes esetekben a tag köteles a módosított vagy új szabályt a lehető legsürgősebben megjelentetni.

*6. cikk***Felülvizsgálat**

(1) A bizottság évenként felülvizsgálja a jelen Megállapodás II. és III. részének végrehajtását és működését, különös tekintettel annak céljaira. A bizottság évenként tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot a felülvizsgálati időszakban történt fejleményekről.

(2) A bizottság felülvizsgálja az I., II. és III. rész rendelkezéseit, és a harmonizációs munkaprogram eredményeinek tükrözése céljából javaslatot tesz a szükséges módosításokra.

(3) A bizottság, a Technikai Bizottsággal együttműködve, kialakít egy mechanizmust a harmonizációs munkaprogram eredményei módosításának megfontolására és ilyen módosítások kezdeményezésére, figyelembe véve a 9. cikkben lefektetett elveket és célokat. Ez magában foglalhat olyan eseteket, amikor szükséges a szabályok működőképesebbé és naprakésszé tétele, azért, hogy az új gyártási eljárásokat, ahogyan azokra bármely technológiai változás hat, figyelembe vegyék.

*7. cikk***Konzultáció**

E Megállapodásra az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni.

*8. cikk***Vitarendezés**

E Megállapodásra az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. RÉSZ

A SZÁRMAZÁSI SZABÁLYOK HARMONIZÁCIÓJA

9. cikk

Célok és elvek

(1) Azzal a céllal, hogy a származási szabályokat harmonizálják és, hogy többek között nagyobb biztonságot teremtsenek a világkereskedelemben, a Miniszteri Konferencia a Vámegyütműködési Tanáccsal együtt, az alábbiakban lefektetett munkaprogramba kezd, a következő elvek alapján:

- a) a származási szabályokat minden célra, ahogyan azt az 1. cikk lefekteti, egyformán kell alkalmazni;
- b) a származási szabályoknak rendelkezniük kell arról, hogy egy bizonyos áru származási országának vagy az az ország tekintendő, amelyben az árut teljes egészében előállították, vagy ha a termék termelésében több ország érintett, az az ország, amelyben az utolsó lényeges átalakítást végezték;
- c) a származási szabályoknak objektívnek, érthetőnek és kiszámíthatónak kell lenniük;
- d) függetlenül attól, hogy milyen kereskedelempolitikai intézkedéshez vagy eszközhöz kapcsolódnak, a származási szabályokat ne használják fel kereskedelmi célok közvetlen vagy közvetett elérését szolgáló eszközként. Maguknak a származási szabályoknak ne legyen korlátozó, torzító vagy bomlasztó hatásuk a nemzetközi kereskedelemre. Ne állítsanak indokolatlanul szigorú követelményeket, illetve ne követeljék meg a származási ország meghatározásának előfeltételeként, olyan feltétel teljesítését, amely nem a gyártásra vagy feldolgozásra vonatkozik. A gyártáshoz vagy feldolgozáshoz nem közvetlenül kapcsolódó költségek azonban beszámíthatók egy érték szerinti százalék kritérium alkalmazásának céljaira;
- e) a származási szabályoknak következetesen, egységesen, pártatlanul és ésszerűen működtethetőnek kell lenniük;
- f) a származási szabályoknak koherensnek kell lenniük;
- g) a származási szabályoknak pozitív standardokon kell alapulniuk. A negatív standardok arra használhatók, hogy világossá tegyék a pozitív standardokat.

A munkaprogram

- (2) a) A munkaprogramot a WTO-egyezmény hatálybalépését követően mihamarabb megkezdik és a megkezdést követő három éven belül befejezik.
- b) A 4. cikk rendelkezései szerint létrehozott bizottság és Technikai Bizottság lesz a munka irányítására illetékes testület.
- c) Annak érdekében, hogy a Vámegyütműködési Tanács részletes inputot adjon, a bizottság felkéri a Technikai Bizottságot, hogy az alábbiakban leírt munka eredményeként, az 1. pontban felsorolt elvek alapján, kialakult értelmezéseket és véleményeket átadja. Annak érdekében, hogy a harmonizációs munkaprogram időben befejeződjék, az ilyen munkát termékcsoportok szerint a Harmonizált Rendszer (HR) nomenklatúrájának különböző fejezetei és részei tekintetében kell lefolytatni.
 - i. *A teljes egészében egy adott országban előállított áru, illetve a minimális műveletek vagy eljárások*

A Technikai Bizottság összehangolt meghatározásokat alakít ki a következőkről:

- mely áruk tekintendők olyanoknak, amelyeket teljes egészében egy adott országban állítottak elő. Ennek a munkának a lehető legrészletesebbnek kell lennie,

▼B

- melyek azok a minimális műveletek vagy eljárások, amelyek önmagukban nem biztosítanak származó státuszt valamely árunak.

E munka eredményeit a bizottság kérésének vételét követő három hónapon belül a bizottság elé terjesztik.

ii. *Lényeges átalakítás – a vámtarifa-besorolás megváltozása*

- Valamely adott termékre vagy termékcsoportra alkalmazandó származási szabályok kialakításakor a Technikai Bizottság megfontolja és kidolgozza, a lényeges átalakítás kritériuma alapján, a vámtarifaszám vagy alszám megváltoztatásának alkalmazását, és ha szükséges, azt a nomenklatúrán belüli minimális változtatást, amely megfelel ezen kritériumnak.
- A Technikai Bizottság a fenti munkát termékek alapján, figyelembe véve a HR-nomenklatúra fejezeteit és részeit, oly módon osztja fel, hogy legalább negyedévente a bizottság elé terjeszthesse munkája eredményeit. A Technikai Bizottság a fenti munkát a bizottság kérésének vételétől számított egy éven és három hónapon belül befejezi.

iii. *Lényeges átalakítás – kiegészítő kritériumok*

Miután az ii. alpont szerinti munka befejeződött, a Technikai Bizottság minden egyes termékcsoport vagy egyedi termék kategória vonatkozásában, amelyre nézve a HR-nomenklatúra kizárólagos használata nem teszi lehetővé a lényeges átalakítás kifejezését,

- megfontolja és kidolgozza, a lényeges átalakítás kritériumának figyelembevételével, más követelmények kiegészítő jellegű, illetve kizárólagos használatát, beleértve az érték szerinti százalékos (¹) és/vagy a gyártási vagy feldolgozási műveleteket (²), amikor adott termékekre vagy termékcsoportokra vonatkozó származási szabályokat dolgoz ki,
- javaslatát magyarázattal láthatja el,
- a fenti munkát termékek alapján, figyelembe véve a HR-nomenklatúra fejezeteit és részeit, oly módon osztja fel, hogy legalább negyedévente a bizottság elé terjeszthesse munkája eredményeit. A Technikai Bizottság a fenti munkát a bizottság kérésének vételétől számított két éven és három hónapon belül elvégzi.

A bizottság szerepe

(3) Az 1. pontban felsorolt elvek alapján:

- a) a bizottság időszakosan, a 2. c) pont i., ii. és iii. alpontjában előírt időhatároknak megfelelően megvizsgálja a Technikai Bizottság értelmezéseit és véleményét annak eldöntése érdekében, hogy ezen értelmezéseket és véleményeket támogatja-e. A bizottság felkérheti a Technikai Bizottságot, hogy finomítsa és részletesebben dolgozza ki munkáját és/vagy, hogy új megközelítéseket dolgozzon ki. A Technikai Bizottság segítése céljából a bizottság indokolja a további munkára vonatkozó kérését, és ha helyénvaló, alternatív megközelítéseket javasol;
- b) a 2. c) pont i., ii. és iii. alpontjában meghatározott összes munka befejezésekor, a bizottság átfogó koherenciájuk szempontjából megvizsgálja az eredményeket.

⁽¹⁾ Ha az érték szerinti kritériumot írják elő, a származási szabályokban jelzik e százalék kiszámításának módszerét is.

⁽²⁾ Ha a gyártási vagy feldolgozási művelet kritériumát írják elő, az érintett terméknek származó státuszt biztosító műveletet pontosan meghatározzák.

▼B

A harmonizációs munkaprogram eredményei és az azt követő munka

- (4) A Miniszteri Konferencia a harmonizációs munkaprogram eredményeit az e Megállapodás szerves részét képező mellékletben erősíti meg. A Miniszteri Konferencia meghatározza e melléklet hatálybalépésének időhatárait.

I. MELLÉKLET

A SZÁRMAZÁSI SZABÁLYOK TECHNIKAI BIZOTTSÁGA

Feladatok

1. A Technikai Bizottság folyamatos feladatai magukban foglalják az alábbiakat:
 - a) a Technikai Bizottság bármely tagjának kérésére megvizsgálja a tagok származási szabályainak napi alkalmazásában felmerülő konkrét technikai problémákat és a bemutatott tények alapján tanácsot ad a megfelelő megoldásokról;
 - b) valamely tag vagy a bizottság esetleges kérésére, információt és tanácsot ad bármely, az áru származásának meghatározását érintő ügyben;
 - c) időszaki jelentéseket készít és közzétet a jelen Megállapodás működésének és állapotának technikai vonatkozásairól; és
 - d) évenként felülvizsgálja a jelen Megállapodás II. és III. része végrehajtásának és működésének technikai vonatkozásait.
2. A Technikai Bizottság egyéb olyan feladatokat is ellát, amelyre a bizottság felkéri.
3. A Technikai Bizottság megkísérli ésszerűen rövid időn belül elvégezni a konkrét ügyekkel, különösen a tagok vagy a bizottság által elé terjesztettekkel, kapcsolatos munkáját.

Képviselet

4. Minden tagnak joga van képviseltetnie magát a Technikai Bizottságban. Minden tag egy küldöttet és egy vagy több helyettes jelölhet képviselőjének a Technikai Bizottságba. A Technikai Bizottságban ily módon képviselt tag a továbbiakban a Technikai Bizottság „tagja”. A Technikai Bizottság tagjainak képviselőit a Technikai Bizottság ülésein tanácsadók segíthetik. A WTO Titkársága megfigyelőként vehet részt az ilyen üléseken.
5. A Vámegyütműködési Tanács azon tagjai, amelyek nem tagjai a WTO-nak, egy küldöttel és egy vagy több helyettesel képviselhetik magukat a Technikai Bizottság ülésein. Ezek a képviselők megfigyelőként vesznek részt a Technikai Bizottság ülésein.
6. A Technikai Bizottság elnökének jóváhagyásával a Vámegyütműködési Tanács főtitkára (e mellékletben a továbbiakban: „főtitkár”) meghívhatja olyan kormányok képviselőit, amelyek sem a WTO-nak, sem a Vámegyütműködési Tanácsnak nem tagjai, és meghívhatja nemzetközi kormányzati és kereskedelmi szervezetek képviselőit, hogy megfigyelőként vegyenek részt a Technikai Bizottság ülésein.
7. A küldötteknek, a helyetteseknek és tanácsadóknak a Technikai Bizottság üléseire történő kijelölését a főtitkárnak jelentik be.

Ülések

8. A Technikai Bizottság szükség szerint, de legalább évenként egyszer ülésezik.

Eljárások

9. A Technikai Bizottság megválasztja saját elnökét és kidolgozza eljárásait.

II. MELLÉKLET

KÖZÖS NYILATKOZAT A PREFERENCIÁLIS SZÁRMAZÁSI SZABÁLYOKRÓL

1. Elismerve, hogy bizonyos tagok preferenciális, a nem preferenciális származási szabályoktól eltérő származási szabályokat alkalmaznak, a tagok ezennel a következőkről állapodnak meg.
2. A jelen Közös Nyilatkozat céljaira preferenciális származási szabályoknak azok a törvények, szabályozások és általános érvényű adminisztratív határozatok minősülnek, amelyeket bármely tag annak megállapítására alkalmaz, hogy áruk jogosultak-e a szerződéses vagy autonóm kereskedelmi rendszerek keretében nyújtott preferenciális elbánásra, amely az 1994. évi GATT I. cikke (1) bekezdésének alkalmazásán túlmenő vámpreferenciák megadásához vezet.
3. A tagok megállapodnak annak biztosításáról, hogy
 - a) amikor általános érvényű adminisztratív határozatokat bocsátanak ki, egyértelműen meghatározzák a teljesítendő követelményeket. Nevezetesen:
 - i. azokban az esetekben, amelyekben a vámtarifa-besorolás megváltozásának kritériumát alkalmazzák, az ilyen preferenciális származási szabálynak, illetve az alóla való bármely kivételnek világosan meg kell határozni a vámtarifa-nómenklatúra azon vámtarifaszámait vagy alszámait, amelyekre a szabály vonatkozik;
 - ii. azokban az esetekben, amelyekben az érték szerinti százalék kritériumát alkalmazzák, ezen százalék kiszámításának módszerét is jelzik a preferenciális származási szabályokban;
 - iii. azokban az esetekben, amelyekben a gyártási vagy feldolgozási művelet kritériumát írják elő, pontosan meghatározzák a vonatkozó árunak preferenciális származó státuszt biztosító műveletet;
 - b) preferenciális származási szabályaik pozitív standardon alapulnak. Azon származási szabályok, amelyek megállapítják, hogy mi nem biztosít preferenciális származó státuszt valamely árunak (negatív standard), megengedettek valamely pozitív standard magyarázatának részeként vagy olyan egyedi esetekben, amelyekben nem szükséges a származás határozott megállapítása;
 - c) a preferenciális származási szabályokra vonatkozó törvényeiket, szabályozásaikat, bírósági döntéseiket és általános érvényű adminisztratív határozataikat az 1994. évi GATT X. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban teszik közzé, mintha azok hatálya alá esnének;
 - d) valamely exportőr, importőr vagy bármely más személy kellően indokolt kérésére, az arra vonatkozó értékeléseket, hogy preferenciális származást tulajdonítanak-e valamely árunak, mihamarabb, de legkésőbb az ilyen értékelésre vonatkozó kérést követő 150 napon belül kiadják ⁽¹⁾, feltéve, hogy minden szükséges elem benyújtása megtörtént. Az ilyen értékelésre vonatkozó kérelmeket, azt megelőzően, hogy a szóban forgó áruval folytatott kereskedelem megkezdődik, el kell fogadni és el lehet fogadni bármely későbbi időpontban. Az ilyen értékelések három évig maradnak érvényesek, feltéve, hogy a tények és feltételek, köztük a preferenciális származási szabályok, amelyek alapján az értékelések készültek, összehasonlíthatóak maradnak. Feltéve, hogy az érintett feleket előzetesen értesítik, az ilyen értékelések elvesztik érvényüket, amikor az f) alpontban említett felülvizsgálat során az értékeléssel ellentétes döntés születik. Az ilyen értékelések nyilvános hozzáférhetőségét, a g) alpont rendelkezéseinek figyelembevételével, biztosítják;
 - e) amikor preferenciális származási szabályaikat megváltoztatják vagy új preferenciális származási szabályokat vezetnek be, az ilyen változásokat törvényeiknek és szabályozásaiknak megfelelően, és azok sérelme nélkül nem alkalmazzák visszaható hatállyal;

⁽¹⁾ Azon kérelmek tekintetében, amelyeket a WTO-egyezmény hatálybalépésének dátumától számított egy éven belül nyújtanak be, a tagok számára csak az kötelező, hogy a lehető legrövidebb időn belül adják ki ezen értékeléseket.

▼B

- f) bármely olyan adminisztratív intézkedés, amelyet a preferenciális származás megállapítására vonatkozóan tesznek, azonnal felülvizsgálható a megállapítást kibocsátó hatóságtól független bírósági, választottbírósági vagy adminisztratív testület vagy eljárások által, és ezek módosíthatják vagy érvényteleníthetik a megállapítást;
 - g) a preferenciális származási szabályok alkalmazásának céljából szolgáltatott valamennyi természeténél fogva bizalmas vagy bizalmas alapon adott információt az érintett hatóságok szigorúan bizalmasan kezelik, és azokat az információt benyújtó személy vagy kormány külön engedélye nélkül nem fedik fel, kivéve, amilyen mértékben az információ kiadását egy bírósági eljárással összefüggésben megkövetelhetik.
4. A tagok megállapodnak abban, hogy haladéktalanul benyújtják a Titkárságnak preferenciális származási szabályait, beleértve azon preferenciális rendelkezések felsorolását, amelyekre ezeket alkalmazzák, valamint azokat a preferenciális származási szabályokra vonatkozó bírósági határozataikat és általános érvényű adminisztratív rendeleteiket, amelyek a WTO-egyezménynek az érintett tag vonatkozásában való hatálybalépése időpontjában érvényben vannak. Továbbá, a tagok megállapodnak arról, hogy preferenciális származási szabályaik módosításait, illetve új preferenciális származási szabályait, amint lehetséges, benyújtják a Titkárságnak. A Titkárságnak átadott és annál hozzáférhető információk listáit a Titkárság megküldi a tagoknak.

MEGÁLLAPODÁS AZ IMPORTENGEDÉLYEZÉSI ELJÁRÁSOKRÓL

A TAGOK

figyelembe véve a többoldalú kereskedelmi tárgyalásokat;

azon óhajtól vezérelve, hogy előmozdítsák az 1994. évi GATT céljainak megvalósítását;

tekintetbe véve a fejlődő ország tagok sajátos kereskedelmi, fejlesztési és pénzügyi szükségleteit;

elismerve az automatikus importengedélyezés bizonyos célokra való hasznosságát, valamint azt, hogy az ilyen engedélyezést nem szabad a kereskedelem korlátozására használni;

elismerve, hogy importengedélyezés alkalmazható olyan intézkedések működtetésére, amelyeket az 1994. évi GATT vonatkozó rendelkezései alapján hoztak;

elismerve az 1994. évi GATT rendelkezéseit, amint azok az importengedélyezési eljárásokra vonatkoznak;

azon óhajtól vezérelve, hogy az importengedélyezési eljárásokat ne alkalmazzák az 1994. évi GATT alapelveivel és kötelezettségeivel ellentétes módon;

elismerve, hogy az importengedélyezési eljárások nem megfelelő alkalmazása akadályozhatja a nemzetközi kereskedelmet;

meggyőződve arról, hogy az importengedélyezést, különösen a nem automatikus importengedélyezést, átlátható és kiszámítható módon kell alkalmazni;

elismerve, hogy a nem automatikus engedélyezési eljárások nem szabad, hogy nagyobb adminisztrációs terhet jelentsenek, mint ami feltétlenül szükséges a vonatkozó intézkedés működtetéséhez;

azon óhajtól vezérelve, hogy a nemzetközi kereskedelemben alkalmazott adminisztratív eljárásokat és gyakorlatokat egyszerűsítsék és átláthatóvá tegyék, valamint, hogy biztosítsák ezen eljárások és gyakorlatok igazságos és méltányos alkalmazását és működtetését;

azon óhajtól vezérelve, hogy biztosítsanak egy konzultációs mechanizmust, és biztosítsák a jelen Megállapodás alapján adódó viták gyors, hatékony és méltányos megoldását;

EZENNEL AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODNAK MEG:

1. cikk

Általános rendelkezések

(1) E Megállapodás alkalmazásában az importengedélyezés az importengedélyezési rendszerek működtetésére alkalmazott adminisztratív eljárások⁽¹⁾, amely rendszerek az importáló tag vámterületére való behozatal előfeltételeként megkövetelik kérelem vagy (a vámcélokra előírtakon kívüli) egyéb okmány illetékes közigazgatási szervhez való benyújtását.

(2) A tagok biztosítják, hogy az importengedélyezési rendszerek végrehajtására alkalmazott adminisztratív eljárások összhangban legyenek az 1994. évi GATT, beleértve annak mellékleteit és jegyzőkönyveit vonatkozó rendelkezéseivel, ahogyan azokat a jelen Megállapodás értelmezi, abból a célból, hogy megelőzzék ezen eljárások nem megfelelő működtetéséből esetleg adódó kereskedelmi torzulásokat, tekintetbe véve a fejlődő ország tagok gazdaságfejlesztési céljait, valamint pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit⁽²⁾.

⁽¹⁾ Az engedélyezés, valamint az egyéb hasonló adminisztrációs eljárások.

⁽²⁾ E Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy valamely engedélyezési eljáráson keresztül végrehajtott intézkedés alapja, hatóköre vagy időtartama e Megállapodás szerint kérdés tárgyát képezne.

▼B

- (3) Az importengedélyezési eljárásokra vonatkozó szabályok alkalmazásukat illetően semlegesek, és azokat igazságos és méltányos módon működtetik.
- (4) a) A kérelmek benyújtási eljárására vonatkozó szabályokat és minden információt, beleértve személyek, cégek és intézmények ilyen kérelmek benyújtására való jogosultságát, az illetékes, megkeresendő közigazgatási szerv(ek)et és az engedélyezési kötelezettség alá eső termékek listáit, olyan módon kell nyilvánosságra hozni azokban a forrásokban, amelyeket a 4. cikk szerinti Importengedélyezési Bizottságnak (e Megállapodásban a továbbiakban: bizottság) bejelentenek, hogy azokat a kormányok ⁽¹⁾ és kereskedők megismerhessék. Az ilyen közzététel, amikor lehetséges, 21 nappal az előírás hatálybalépését megelőzően, de semmiképpen sem a hatálybalépést követően történik. Az engedélyezési eljárás szabályaiban vagy az importengedélyezés alá eső termékek listájában bekövetkező bármely változást, az alóli kivételt vagy attól való eltérést szintén a fentiekben meghatározott módon és időhatárokon belül teszik közzé. E kiadványok példányait a Titkárság számára is hozzáférhetővé teszik.
- b) Azok a tagok, amelyek írásban észrevételt kívánnak tenni, kérésre lehetőséget kapnak ezen észrevételek megvitatására. Az érintett tag kellő megfontolás tárgyává teszi ezeket az észrevételeket és a róluk folytatott megbeszélés eredményeit.
- (5) A kérelmek űrlapjai és ahol alkalmazásra kerülnek, a meghosszabbításra vonatkozó űrlapok a lehető legegyszerűbbek kell, hogy legyenek. Az engedélyezési rendszer megfelelő működtetéséhez feltétlenül szükségesnek ítélt okmányoknak és információknak a kérelem benyújtásakor való megadása megkövetelhető.
- (6) A kérelmezési eljárások és ahol alkalmazásra kerülnek, a meghosszabbítási eljárások, a lehető legegyszerűbbek kell, hogy legyenek. Az engedélykérelem benyújtásához a kérelmezőnek ésszerű időtartamot biztosítanak. Ahol végső határidőt jelölnek ki, ott ez az időtartam legalább 21 nap kell, hogy legyen, gondoskodva a meghosszabbíthatóságról olyan esetekben, amikor ezen idő alatt nem érkezik be elegendő kérelem. A kérelmezőnek egy kérelemmel kapcsolatban csak egy közigazgatási szervhez kell fordulnia. Ha elkerülhetetlen, hogy egynél több közigazgatási szervhez kelljen fordulni, ezen szervek száma nem lehet háromnál több.
- (7) Egyetlen kérelmet sem utasítanak el olyan kisebb dokumentációs hibák miatt, amelyek a kérelemben foglalt alapvető adatokat nem változtatják meg. A szükségesnél nem nagyobb, pusztán figyelmeztetésül szolgáló büntetést vetnek ki akkor, ha mulasztás vagy hiba történt a dokumentációban, illetve az eljárásokban, amennyiben nyilvánvaló, hogy csalási szándék vagy vétkes hanyagság nem áll fenn.
- (8) Az engedélyezett importot nem utasítják vissza, ha az engedélyben megjelölt értéktől, mennyiségtől vagy súlytól kisebb eltérés mutatkozik a szállítás közben keletkező, az ömlesztett rakodással járó és a szokásos kereskedelmi gyakorlatnak megfelelő egyéb kisebb különbségek miatt.
- (9) Az engedélyezett importért való fizetéshez szükséges devizát ugyanazon az alapon teszik hozzáférhetővé az engedély birtokosainak, mint azoknak az importőröknek, akik olyan árut hoznak be, amelyhez nem szükséges importengedély.
- (10) A biztonsági kivételek tekintetében az 1994. évi GATT XXI. cikke rendelkezései érvényesek.
- (11) E Megállapodás rendelkezései a tagoktól nem követelik meg olyan bizalmas információ közzétételét, amely akadályozná a törvények érvényesítését, vagy egyéb módon ellentétes lenne a közérdekkel, vagy sértené konkrét állami vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit.

⁽¹⁾ E Megállapodás céljaira a kormányok kifejezés úgy értendő, hogy az magában foglalja az Európai Közösség illetékes hatóságait is.

2. cikk

Automatikus importengedélyezés ⁽¹⁾

(1) Az automatikus importengedélyezés olyan importengedélyezés, amelynek keretében a kérelmet minden esetben jóváhagyják, és amely a 2. a) pontban foglalt követelményeknek megfelel.

(2) Az 1. cikk (1)-(11) bekezdéseiben és e cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseken kívül az alábbi rendelkezések ⁽²⁾ érvényesek az automatikus importengedélyezési eljárásokra:

- a) Az automatikus importengedélyezési eljárásokat nem működtetik úgy, hogy azok korlátozó hatással legyenek az automatikus engedélyezés alá eső importra. Az automatikus engedélyezési eljárás kereskedelemkorlátozó hatásának tekintendő, kivéve egyebek között, ha
- i. bármely személy, cég vagy intézmény, amely eleget tesz az importőr tag automatikus importengedélyezés alá eső termékekkel kapcsolatos importműveletek végzésére vonatkozó jogszabályi előírásainak, egyformán jogosult importengedély kérésére és elnyerésére,
 - ii. az engedélykérelmeket az áruk vámkezelése előtti bármelyik munkanapon be lehet nyújtani,
 - iii. az engedélykérelmeket, amennyiben azokat megfelelően és teljes formában nyújtották be, a kézhezvétel után, az adminisztratív lehetőségek szerint azonnal, de legfeljebb tíz munkanapon belül jóváhagyják.
- b) A tagok elismerik, hogy amikor más megfelelő eljárások nem állnak rendelkezésre, automatikus importengedélyezésre lehet szükség. Az automatikus importengedélyezés fenntartható, amíg a bevezetéséhez vezető körülmények fennállnak, és amíg az alapjául szolgáló adminisztrációs célokat nem lehet megfelelőbb módon elérni.

3. cikk

Nem automatikus importengedélyezés

(1) Az 1. cikk (1)-(11) bekezdéseiben foglaltakon kívül az alábbi rendelkezések érvényesek a nem automatikus importengedélyezési eljárásokra. A nem automatikus importengedélyezési eljárások olyan importengedélyezési eljárások, amelyek nem felelnek meg a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt meghatározásnak.

(2) A nem automatikus engedélyezésnek nem szabad, hogy magának a korlátozásnak a bevezetése által okozotton kívüli kereskedelemkorlátozó, illetve -torzító hatása legyen. A nem automatikus engedélyezési eljárásoknak hatályukban és időtartamukban összhangban kell lenniük azokkal az intézkedésekkel, amelyek végrehajtására alkalmazásra kerülnek, és nem okozhatnak nagyobb adminisztrációs terhet, mint ami feltétlenül szükséges az intézkedés működtetéséhez.

(3) Olyan engedélyezési kötelezettségek esetében, amelyek nem mennyiségi korlátozások érvényesítését szolgálják, a tagok elegendő információt tesznek közzé, hogy a többi tag és a kereskedők megismerjék az engedélyek megadásának és/vagy elosztásának alapját.

⁽¹⁾ Azok a biztosítékok előíró importengedélyezési eljárások, amelyeknek nincs importkorlátozó hatásuk, az 1. és 2. pontok hatálya alá tartozónak tekintendők.

⁽²⁾ Valamely fejlődő ország tag, amely nem volt aláírója az 1979. április 12-én létrehozott Importengedélyezési Eljárásokról szóló Megállapodásnak, és amelynek konkrét nehézségei vannak az a) pont (ii) és (iii) alpontjának előírásaival kapcsolatban, a Bizottságnak való bejelentést követően, a fenti alpontok alkalmazását attól az időponttól számítva, amikor a WTO-egyezmény a szóban forgó tag számára hatályba lép, legfeljebb két évre elhalaszthatja.

▼B

(4) Ha egy tag lehetőséget ad arra, hogy személyek, cégek vagy intézmények kivételt vagy eltérést kérjenek egy engedélyezési kötelezettség tekintetében, e ténynek szerepelnie kell az 1. cikk 4. pontja alapján közzétett tájékoztatásban, együtt az ilyen kérés benyújtási módjáról szóló információval és a lehetséges mértékig azon körülmények jelzésével, amelyek alapján a kéréseket mérlegelik.

(5) a) Bármely tag kérésére, amely érdekelt az érintett termék kereskedelmében, a tagok minden releváns információt megadnak az alábbiakról:

i. a korlátozások működtetése;

ii. egy közelmúltbeli időszakban kiadott importengedélyek;

iii. az ilyen engedélyek szállító országok közötti megoszlása;

iv. ahol megvalósítható, az importengedélyezés alá eső termékekre vonatkozó importstatisztikák (ún. érték és/vagy mennyiség). A fejlődő ország tagoktól nem várják el, hogy emiatt többlet adminisztrációs vagy pénzügyi terhet vállaljanak.

b) Azon tagok, amelyek kvótákat engedélyezéssel működtetnek, az 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott időszakokon belül olyan módon teszik közzé az alkalmazásra kerülő kvóták teljes nagyságát, mennyiség és/vagy érték szerint, a kvóták megnyitásának és zárásának időpontját és az azokban bekövetkező bármely változást, hogy azokat a kormányok és kereskedők megismerhessék.

c) A szállító országok között felosztott kvóták esetében a korlátozásokat alkalmazó tag azonnal tájékoztatja az érintett termék szállításában érdekelt összes többi tagot az egyes szállító országoknak a legutóbb felosztásra került kvótából, mennyiség vagy érték szerint, elkülönített részesedéséről, és ezt az információt olyan módon teszi közzé az 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott időszakokon belül, hogy azt a kormányok és kereskedők megismerhessék.

d) Amennyiben olyan helyzet adódik, amely szükségessé teszi korai kvótamegnyitási időpont megállapítását, az 1. cikk (4) bekezdésében említett információt az 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott időszakokon belül olyan módon teszik közzé, hogy azt a kormányok és kereskedők megismerhessék.

e) Az importáló tag jogi és adminisztratív előírásainak eleget tevő bármely személy, cég vagy intézmény egyformán jogosult arra, hogy engedélykérelmet nyújtson be és azt elbírálják. Ha az engedélyt nem adják meg, a kérelmezővel kérésére közlik ennek indoklását. A kérelmezőnek joga van fellebbezni vagy felülvizsgálatot kérni, az importáló tag jogszabályainak vagy eljárásainak megfelelően.

f) A kérelmek feldolgozásának ideje, kivéve, ha ez a tagnak fel nem róható okok miatt nem lehetséges, nem haladja meg a 30 napot, ha a kérelmeket beérkezésüknek megfelelően, pl. érkezési sorrendben bírálják el, és nem haladja meg a 60 napot, ha valamennyi kérelmet egyidejűleg bírálják el. Az utóbbi esetben a kérelmek feldolgozásának kezdő időpontja a bejelentett kérelmezési időszak zárónapját követő nap.

g) Az engedélyek érvényességi idejét ésszerűen állapítják meg, az nem lehet olyan rövid, hogy kizárja az importot. Az engedély érvényességi ideje nem zárhatja ki a távoli forrásból származó importot, kivéve azokat a különleges eseteket, amikor a behozatal előre nem látott rövid távú igény kielégítéséhez szükséges.

▼B

- h) A kvóták működtetésekor a tagok nem akadályozzák meg az importnak a kiadott engedélyek szerinti lebonyolítását és nem gátolják a kvóták teljes kihasználását.
- i) Az engedélyek kiadásánál a tagok figyelembe veszik annak kívánatos voltát, hogy az engedélyeket ne gazdaságilag jelentéktelen mennyiségű termékre adják ki.
- j) Az engedélyek elosztásánál a tagok figyelembe veszik a kérelmező importteljesítményét. E vonatkozásban tekintetbe veszik, hogy a kérelmezők a múltban számukra kiadott engedélyeket egy közelmúltbeli reprezentatív időszakban teljesen kihasználták-e. Azokban az esetekben, amikor az engedélyeket nem használták ki teljesen, a tag megvizsgálja ennek okait, és az új engedélyek elosztásánál ezen okokat figyelembe veszi. Figyelmet szentelnek annak biztosítására is, hogy az új importőröknek kiadott engedélyek ésszerűen kerüljenek elosztásra, figyelembe véve annak kívánatos voltát, hogy az engedélyeket ne gazdaságilag jelentéktelen mennyiségű termékekre adják ki. E tekintetben különös figyelmet fordítanak azon importőrökre, amelyek fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett ország tagokból származó termékeket importálnak.
- k) Az engedélyek segítségével működtetett, szállító országok között nem osztott kvóták esetében, az engedély birtokosai⁽¹⁾ szabadon választhatnak az import forrásai között. A szállító országok között felosztott kvóták esetében az engedély világosan meghatározza az országot vagy országokat.
- l) Az 1. cikk 8. pontjának alkalmazásakor kompenzációs kiigazítás tehető az engedélyek jövőbeni elosztása során, amikor az import meghaladott egy korábbi engedélyszintet.

*4. cikk***Intézmények**

Ezennel létrejön az Importengedélyezési Bizottság, amely az egyes tagok képviselőiből áll. A bizottság megválasztja saját elnökét és alelnökét, és szükség szerint ülészik azzal a céllal, hogy alkalmat nyújtson a tagoknak a Megállapodás működésére vagy céljainak előmozdítására vonatkozó bármely ügyben való konzultációra.

*5. cikk***Bejelentés**

- (1) Azok a tagok, amelyek engedélyezési eljárásokat vezetnek be vagy változtatnak ezen eljárásokon, a közzétételtől számított 60 napon belül bejelentik ezt a bizottságnak.
- (2) Az importengedélyezési eljárások bevezetéséről szóló bejelentések tartalmazzák a következő információkat:
- a) az engedélyezési eljárás alá eső termékek listája;
 - b) a jogosultságról szóló információk beszerzési helye;
 - c) az adminisztratív szerv(ek), ahová a kérelmek benyújthatók;
 - d) a kiadvány neve és kelte, amelyben az engedélyezési eljárások közzétételre kerülnek;

⁽¹⁾ Esetenként kvóta birtokosokként hivatkoznak rájuk.

▼B

- e) annak jelzése, hogy az engedélyezési eljárás a 2. és 3. cikk meghatározásai szerint automatikus vagy nem automatikus;
- f) az automatikus importengedélyezési eljárások esetén, azok adminisztratív célja;
- g) a nem automatikus importengedélyezési eljárások esetén az engedélyezési eljáráson keresztül végrehajtott intézkedés jelzése; és
- h) az engedélyezési eljárás várható időtartama, ha az bizonyos valószínűséggel megbecsülhető; amennyiben ez nem tehető meg, annak indoklása, hogy ez az információ miért nem adható meg.
- (3) Az engedélyezési eljárásokban történt változásokról szóló bejelentések feltüntetik a fent említett elemeket, ha a változások ezekre vonatkoznak.
- (4) A tagok bejelentik a bizottságnak az(oka)t a kiadvány(oka)t, amely(ek)ben az 1. cikk (4) bekezdésében előírt információk közzétételre kerülnek.
- (5) Bármely érdekelt tag, amely úgy véli, hogy egy másik tag nem jelentette be, az 1-3. pontokban foglalt rendelkezéseknek megfelelően, egy engedélyezési eljárás bevezetését vagy az abban eszközölt változást, az ügyet az ilyen másik tag tudomására hozhatja. Amennyiben a bejelentés közvetlenül ezután sem történik meg, az ilyen tag maga jelentheti be az engedélyezési eljárást vagy az abban történt változást, beleértve minden releváns és hozzáférhető információt.

*6. cikk***Konzultáció és vitarendezés**

Az e Megállapodásban foglaltak érvényesülésére ható bármely üggyel kapcsolatos konzultációkra és viták rendezése tekintetében az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezései érvényesek.

*7. cikk***Felülvizsgálat**

- (1) A bizottság szükség szerint, de legalább két évente egyszer felülvizsgálja a jelen Megállapodás végrehajtását és működését, figyelembe véve annak céljait, valamint a benne foglalt jogokat és kötelezettségeket.
- (2) A bizottság felülvizsgálatának alapjául a Titkárság, az 5. cikk szerinti rendelkezésre bocsátott információk, az importengedélyezési eljárásokról szóló éves kérdőívek válaszai ⁽¹⁾ és más rendelkezésre álló releváns, megbízható információk alapján, tényszerű jelentést készít. E jelentés tartalmazza a fent említett információk kivonatát, különösképpen megjelölve a felülvizsgálati időszak alatti bármely változást, illetve fejleményt, valamint a bizottság által megjelölt bármely egyéb információt.
- (3) A tagok vállalják az importengedélyezési eljárásokról szóló éves kérdőív haladéktalan és hiánytalan kitöltését.
- (4) A bizottság tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot a felülvizsgálati időszakban történt fejleményekről.

⁽¹⁾ Eredetileg mint az 1947. évi GATT 1971. március 23-i L/3515 sz. dokumentumaként kiadva.

▼B

8. cikk

Záró rendelkezések

Fenntartások

(1) A jelen Megállapodás egyetlen rendelkezésével kapcsolatban sem lehet fenntartással élni a többi tag beleegyezése nélkül.

Nemzeti jogszabályok

- (2) a) Minden tag biztosítja, hogy törvényi, rendeleti előírásai és közigazgatási eljárásai legkésőbb a WTO-egyezménynek a tag vonatkozásában történő hatálybalépéséig összhangba kerüljenek e Megállapodás rendelkezéseivel.
- b) Minden tag tájékoztatja a bizottságot az e Megállapodással összefüggő törvényi és rendeleti előírásait, valamint az azok végrehajtását érintő változásokról.

▼B**MEGÁLLAPODÁS A TÁMOGATÁSOKRÓL ÉS KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEKRŐL**

A TAGOK AZ ALÁBBIAKBAN ÁLLAPODNAK MEG:

I. RÉSZ**ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK***1. cikk***A támogatás meghatározása**

1.1. E Megállapodás alkalmazásában támogatásnak minősül, ha

a) 1. a tag területén a kormány vagy más állami szerv (a továbbiakban: kormány) pénzügyi támogatást folyósít, azaz, ha

i. a kormány gyakorlata magában foglalja a közvetlen transzfereket (például vissza nem térítendő támogatás, hitelek és tőkeinjekciók) a pénzeszközök vagy források potenciális közvetlen átadását (például hitelgaranciát),

ii. a kormányt megillető jövedelmek elengedése vagy be nem szedése (például fiskális ösztönzők adókedvezmény formájában) ⁽¹⁾ következik be,

iii. a kormány - az általános infrastruktúra biztosításán túl - árukat vagy szolgáltatásokat nyújt vagy vásárol,

iv. a kormány pénzüsszegeket fizet valamely finanszírozási rendszerbe, vagy valamely magánszervezetet bíz meg vagy utasít arra, hogy a fenti i.-iii. alpontokban illusztrált funkciók közül egyet vagy többet ellásson, ami rendszerint a kormány feladata volna és ez a gyakorlat semmilyen valóságos értelemben nem különbözik a kormányok szokásos gyakorlatától;

vagy

2. az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében a jövedelem- vagy ártámogatás bármelyik formája merül fel;

és

b) ez által a kedvezményezett előnyhöz jut.

1.2. Az 1. pontban meghatározott támogatásokra a II. rész rendelkezései az irányadók, illetve amennyiben a támogatás a 2. cikk rendelkezései értelmében egyedi, akkor e Megállapodás III. vagy V. részének rendelkezéseit kell alkalmazni.

*2. cikk***Egyediség**

2.1. Annak megállapításakor, hogy az 1. cikk 1 pontjában meghatározott támogatás egyedi-e, valamely vállalkozás vagy iparág, vagy vállalkozások vagy iparágak csoportja (a továbbiakban: meghatározott vállalkozás) tekintetében a támogatást nyújtó hatóság illetékességi körén belül az alábbi alapelveket kell alkalmazni:

⁽¹⁾ Az 1994. évi GATT XVI. cikke (és a Megjegyzések a XVI. cikkhez), valamint e Megállapodás 1-111. melléklete rendelkezéseinek megfelelően nem minősül támogatásnak, hogy az exporttermék a hazai felhasználásra szánt hasonló termékre kivetett adók és vámok alól mentesül, vagy az ilyen vámoknak vagy adóknak a megfizetett meg nem haladó összegben történő visszatérítése.

▼ B

- a) Ha a támogatást nyújtó hatóság vagy az e hatóság működését meghatározó törvény kifejezetten a meghatározott vállalkozásokra korlátozza a támogatáshoz való hozzáférést, az ilyen támogatás egyedinek minősül.
- b) Ha a támogatást nyújtó hatóság vagy az a törvény, amelynek alapján a támogatást nyújtó hatóság működik, objektív ismérveket vagy feltételeket ⁽¹⁾ fektet le, amelyek irányadók a támogatásra való jogosultságra, valamint a támogatás összegére nézve, a támogatás nem minősül egyedinek, feltéve, hogy a jogosultság automatikus és az ilyen ismérveket és feltételeket szigorúan alkalmazzák. Az ismérveket vagy feltételeket világosan meg kell határozni törvényben, jogszabályban vagy más hivatalos okmányban oly módon, hogy igazolásuk lehetséges legyen.
- c) Ha az a)-b) alpontokban lefektetett elvek alkalmazása azt eredményezi, hogy látszólag a támogatás nem tűnik egyedinek, mégis oka van azt hinni, hogy a támogatás a valóságban egyedi, más tényezőket is figyelembe lehet venni. Ilyen tényezők: ha egy támogatási programot csak egy korlátozott számú meghatározott vállalkozás vesz igénybe, ha lényegében a meghatározott vállalkozások veszik azt igénybe, ha meghatározott vállalkozásoknak a támogatásból aránytalanul nagy összegeket nyújtanak, illetve az a mód, amely szerint a diszkrecionális jogokat a támogatást nyújtó hatóság a támogatás odaítélésére vonatkozó döntés során alkalmazza ⁽²⁾. A jelen alpont alkalmazása során figyelembe kell venni a támogatást nyújtó hatóság hatáskörén belül a gazdasági tevékenységek diverzifikációjának mértékét, valamint a támogatási program működésének időtartamát.

2.2. Az a támogatás, ami a támogatást nyújtó hatóság hatáskörén belüli kijelölt földrajzi régióon belül elhelyezkedő meghatározott vállalkozásra korlátozódik, egyedinek minősül. Egyetértés született arra vonatkozóan, hogy az erre jogosult összes kormányzati szint által meghatározott vagy megváltoztatott általánosan alkalmazott adókulcsok nem tekintendők egyedi támogatásnak e Megállapodás céljaira.

2.3. Minden olyan támogatás, ami a 3. cikk rendelkezéseit kimeríti, egyedinek tekintendő.

2.4. Az e cikk rendelkezései szerinti egyediség megállapítását világosan alá kell támasztani pozitív bizonyítékokkal.

II. RÉSZ

TILTOTT TÁMOGATÁSOK

3. cikk

Tiltás

3.1. Kivéve a mezőgazdaságról szóló megállapodásban elrendeltek, az alábbi, az

1. cikkben meghatározott jelentésű támogatások tiltottak:

⁽¹⁾ E szóhasználat szerint az objektív ismérvek vagy feltételek olyan ismérveket vagy feltételeket jelölnek, amelyek semlegesek, nem részesítenek előnyben meghatározott vállalatokat másokkal szemben, és amelyek jellegükben gazdaságiak és alkalmazásukban horizontálisak, mint például alkalmazottak száma vagy a vállalkozás mérete.

⁽²⁾ Ebben a vonatkozásban különösen a támogatások iránti kérelmek visszaautásításának, illetve jóváhagyásának gyakoriságára, illetve az ilyen döntések okaira vonatkozó információt kell figyelembe venni.

▼B

- a) törvény szerint vagy ténylegesen az exportteljesítménytől függő támogatások ⁽¹⁾, függetlenül attól, hogy ez az egyedüli feltétel-e vagy több feltétel egyike, beleértve azokat is, amelyeket az I. melléklet illusztrál ⁽²⁾;
- b) az importált termékekkel szemben hazai termékek felhasználásától függő támogatások, függetlenül attól, hogy ez egyetlen feltétel vagy több más feltétel közül csak egy.

3.2. Egyetlen tag sem nyújthat vagy tarthat fenn az 1. pontban említett támogatásokat.

4. cikk

Jogorvoslatok

4.1. Amennyiben valamely tag okkal véli úgy, hogy egy másik tag tiltott támogatást nyújt vagy tart fenn, az ilyen tag konzultációt kérhet a másik ilyen tagtól.

4.2. Az 1. pont szerinti konzultációkra vonatkozó kérés foglaljon magába egy nyilatkozatot a rendelkezésre álló, az érintett támogatás léte, illetve jellegére vonatkozó bizonyítékról.

4.3. Az 1. pont szerinti konzultáció iránti kérésre az a tag, amelyről úgy vélik, hogy a kérdéses támogatást nyújtja vagy fenntartja, köteles a lehető legrövidebb időn belül az ilyen konzultáción részt venni. A konzultációk célja, hogy tisztázza a tényállást és kölcsönösen egyeztetett megoldást érjenek el.

4.4. Ha a konzultáció iránti kérés benyújtásától számított 30 napon belül ⁽³⁾ közösen egyeztetett megoldást nem sikerült elérni, bármely olyan tag, amely részt vesz az ilyen konzultációkon, az ügyet a Vitarendezési Testülethez (DSB) utalhatja egy vizsgálóbizottság azonnali felállításának céljából, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy nem állít fel vizsgálóbizottságot.

4.5. Létrehozásakor a vizsgálóbizottság az Állandó Szakértői Csoport (a továbbiakban e Megállapodásban: PGE) segítségét kérheti ⁽⁴⁾ a tekintetben, hogy a kérdéses intézkedés tiltott támogatás-e. Ha ezt kérik, a PGE köteles azonnal felülvizsgálni a kérdéses intézkedés léte, illetve jellegére vonatkozó bizonyítékokat, és lehetőséget adni az intézkedést alkalmazó vagy fenntartó tag számára, hogy bizonyítsa, hogy a kérdéses intézkedés nem tiltott támogatás. A PGE jelentést készít következtetéseiről a vizsgálóbizottság számára a vizsgálóbizottság által meghatározott határidőn belül. A vizsgálóbizottság módosítás nélkül köteles elfogadni a PGE-nek arra a kérdésre vonatkozó következtetéseit, hogy vajon a kérdéses intézkedés tiltott támogatás-e.

4.6. A vizsgálóbizottság záró jelentését köteles a vitában részt vevő feleknek benyújtani. A jelentést a vizsgálóbizottság feladatmeghatározásának, illetve a jelentés összeállításának napjától számított 90 napon belül meg kell küldeni minden tagnak.

⁽¹⁾ Ez a norma akkor teljesül, amikor a tények azt bizonyítják, hogy a támogatás nyújtása, bár nem a törvények teszik függővé az exportteljesítménytől, a valóságban a tényleges vagy várható exportáláshoz vagy exportjövendelmekhez kötődik. Önmagában az a tény, hogy a támogatást olyan vállalatoknak nyújtják, amelyek exportálnak, pusztán ezen oknál fogva nem minősül exporttámogatásnak e rendelkezés értelmezése szerint.

⁽²⁾ Az I. mellékletben exporttámogatásnak nem minősülőként hivatkozott intézkedések nem tiltottak e Megállapodás ezen vagy bármely más rendelkezése szerint.

⁽³⁾ E cikkben említett minden időszak kölcsönös megállapodás esetén meg hosszabbítható.

⁽⁴⁾ Amint azt a 24. cikk szerint létrehozzák.

▼B

4.7. Ha a kérdéses intézkedést tiltott támogatásnak minősíti, a vizsgálóbizottság azt javasolja, hogy a támogató tag késedelem nélkül vonja vissza a támogatást. Ebben a vonatkozásban a vizsgálóbizottság ajánlásában meghatározza azt az időszakot is, amelyen belül az intézkedést vissza kell vonni.

4.8. A vizsgálóbizottság jelentésének az összes taghoz történt kiküldésétől számított 30 napon belül a DSB elfogadja azt, kivéve, ha a vitában részt vevő valamelyik Fél hivatalosan értesíti a DSB-t arról a döntéséről, hogy fellebbezni kíván, vagy ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy a jelentést nem fogadja el.

4.9. Ha fellebbezést nyújtanak be a vizsgálóbizottság jelentése ellen, a Fellebbezési Testület köteles döntését attól a naptól számított 30 napon belül kibocsátani, amikor a vitában részt vevő Fél hivatalosan bejelenti fellebbezési szándékát. Amennyiben a Fellebbezési Testület úgy ítéli meg, hogy 30 napon belül nem képes jelentését elkészíteni, köteles erről a DSB-t írásban tájékoztatni együtt a késedelem okaival, valamint azzal a becsült időtartammal, amelyen belül benyújtja jelentését. Az eljárás semmilyen esetben sem haladhatja meg a 60 napot. A fellebbezési jelentést a DSB jóváhagyja és azt a vitában részt vevő felek kötelesek feltétel nélkül elfogadni, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy nem hagyja jóvá a fellebbezési jelentést a tagoknak történt kibocsátásától számított 20 napon belül ⁽¹⁾.

4.10. Abban az esetben, ha a DSB ajánlását nem követik a vizsgálóbizottság által meghatározott időtartamon belül, amely a vizsgálóbizottság jelentésének vagy a Fellebbezési Testület jelentésének elfogadásával kezdődik, a DSB felhatalmazza a panasztevő tagot, hogy helyénvaló ellenintézkedéseket hozzon ⁽²⁾, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy a kérést elutasítja.

4.11. Abban az esetben, ha a vitában részt vevő valamelyik Fél választott bírósági eljárást kérelmez a Vitarendezési Egyetértés (VRE) 22. cikkének ⁽⁶⁾ bekezdése szerint, a választottbíróknak kell eldöntenie, hogy az ellenintézkedések helyénvalóak-e ⁽³⁾.

4.12. A jelen cikk szerint folytatott jogviták céljaira a Vitarendezési Egyetértés szerinti időtartamok az ilyen viták lefolytatására a VRE-ben előírt időtartam fele lesz, kivéve a jelen cikkben kifejezetten előírt határidőket.

III. RÉSZ

FELRÓHATÓ TÁMOGATÁSOK

5. cikk

Hátrányos hatások

Egyetlen tag sem okozhat az 1. cikk 1. és 2. pontjaiban említett bármely támogatás alkalmazásának révén más tagok érdekeit érintő hátrányos hatásokat, azaz

a) kárt valamely másik tag hazai iparának ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Ha ebben az időszakban a D 88 ülése nincs betervezve, ebből a célból ilyen ülést kell tartani.

⁽²⁾ Ez a kifejezés nem jelentheti olyan ellenintézkedések engedélyezését, amelyek aránytalanok annak a ténynek a fényében, hogy e rendelkezések olyan támogatásokkal foglalkoznak, amelyek tiltottak.

⁽³⁾ Ez a kifejezés nem jelentheti olyan ellenintézkedések engedélyezését, amelyek aránytalanok annak a ténynek a fényében, hogy e rendelkezések olyan támogatásokkal foglalkoznak, amelyek tiltottak.

⁽⁴⁾ A hazai iparnak okozott kár kifejezés ugyanabban az értelemben használandó, mint az V. részben.

▼B

- b) az 1994. évi GATT szerint más tagoknak közvetlenül vagy közvetetten járó előnyök hatálytalanítását vagy gyengítését, különös tekintettel az 1994. évi GATT II. cikke szerint lekötött engedmények előnyeire ⁽¹⁾,
- c) valamely más tag érdekeinek súlyos sérelmét ⁽²⁾,

A jelen cikk nem vonatkozik a mezőgazdaságról szóló megállapodás 13. cikke szerinti mezőgazdasági termékekre fenntartott támogatásokra.

*6. cikk***Súlyos sérelem**

6.1. Az 5. cikk c) pontjának értelmében súlyos sérelem fennállásának minősül az az eset, amikor

- a) valamely termék teljes, érték szerinti támogatása ⁽³⁾ meghaladja az 5 %-ot ⁽⁴⁾;
- b) valamely iparág által tartósan elszenvedett működési veszteségek fedezetére szolgálnak a támogatások;
- c) valamely vállalkozás által tartósan elszenvedett működési veszteségek fedezetére nyújtanak támogatásokat, kivéve az egyszeri intézkedéseket, amelyek nem ismételhők meg az adott vállalkozás számára, és amelyeket kizárólag azzal a céllal nyújtanak, hogy időt adjanak a hosszú távú megoldások kidolgozására és súlyos szociális problémák elkerülésére;
- d) közvetlen adósságelengedés történik, azaz az állammal szembeni adósságok elengedése, illetve az adósság visszafizetésének fedezetére nyújtott vissza nem térítendő támogatás ⁽⁵⁾.

6.2. Az 1. pont rendelkezései mellett nem állapítható meg súlyos sérelem, amennyiben a támogatást nyújtó tag bizonyítja, hogy a kérdéses támogatás nem eredményezte a 3. pontban felsorolt hatások egyikét sem.

6.3. Az 5. cikk c) pontja értelmében súlyos sérelem merülhet fel bármely esetben, amelyekre az alább felsoroltak egyike vagy közülük több vonatkozik:

- a) a támogatás hatása az, hogy valamely más tag hasonló termékének importját a támogatást nyújtó tag piacáról kiszorítja vagy az ilyen importot akadályozza;
- b) a támogatás hatása az, hogy egy másik tag hasonló termékének exportját egy harmadik ország piacáról kiszorítja vagy az ilyen exportot akadályozza;

⁽¹⁾ A hatálytalanítás vagy gyengítés kifejezést e Megállapodás ugyanabban az értelemben használja, mint az 1994. évi GATT releváns rendelkezései és az ilyen hatálytalanítás vagy gyengítés meglétét e rendelkezések alkalmazási gyakorlatának megfelelően kell megállapítani.

⁽²⁾ A más tag érdekének súlyos sérelme kifejezést e Megállapodás ugyanabban az értelemben használja, mint az 1994. évi GATT XVI. cikkének (1) bekezdése, és ez magában foglalja a súlyos sérelem veszélyét is.

⁽³⁾ Az értékarányosan megállapított támogatás összértékét a VI. melléklet rendelkezései szerint kell kiszámítani.

⁽⁴⁾ Mivel várható, hogy a polgári alkalmazású légi járművekre specifikus multilaterális szabályok vonatkoznak majd, az ezen alponthoz hivatkozott küszöb nem vonatkozik a polgári légi járművekre.

⁽⁵⁾ A tagok elismerik, hogy amennyiben valamely polgári légi jármű program jogdíj alapú finanszírozását nem fizetik vissza teljes mértékben, mert a tényleges értékesítés szintje az előre jelzett szint alá esik, ez önmagában nem képez súlyos sérelmet ezen alponthoz.

▼B

- c) a támogatás hatása, hogy a támogatott termék lényegesen leszorítja az árakat, összehasonlítva egy másik tag hasonló termékének árával ugyanazon piacon, vagy lényegesen lenyomja az árakat vagy értékesítési lehetőségek elvesztését okozza ugyanazon a piacon;
- d) a támogatás hatása a támogatást nyújtó tag világpiacon történő részesedésének növekedése egy adott támogatott elsődleges termék vagy árucikk⁽¹⁾ tekintetében ahhoz az átlagos piaci részesedéshez képest, amivel az előző hároméves időszak során rendelkezett és ez a növekmény következetes tendenciát mutat egy olyan időszakban, amikor a tag a támogatásokat nyújtotta.

6.4. A 3. pont b) alpontja céljaira az export kizorítása vagy akadályozása magában foglal bármely olyan esetet, amelyben a 7. pont rendelkezéseitől függően bebizonyították, hogy változás történt a relatív piaci részesedésekben a nem támogatott hasonló termék kárára (egy megfelelő reprezentatív időszak alatt, mely elegendő hosszúságú ahhoz, hogy demonstrálja az érintett termék piacán bekövetkező világos trendeket, amely rendes körülmények között legalább egy év). A „relatív piaci részesedések változása” magában foglalja az alábbi helyzetek bármelyikét: a) a támogatott termék piaci részesedése nő; b) a támogatott termék piaci részesedése változatlan marad olyan körülmények között, amelyekben a támogatás hiányában annak csökkennie kellett volna; c) a támogatott termék piaci részesedése csökken, de alacsonyabb ütemben, mint ami történt volna a támogatás hiányában.

6.5. A 3. pont c) alpontja céljaira az árleszorítás magában foglal minden olyan esetet, amikor az ilyen árleszorítást a támogatott termék és a nem támogatott hasonló, ugyanazon piacra szállított termék árainak összehasonlításával bizonyították. Az összehasonlítást ugyanazon szintű kereskedés és összehasonlítható időpontok figyelembevételével kell megtenni, ugyancsak figyelembe véve minden más, az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezőt. Azonban, ha az ilyen közvetlen összehasonlítás nem lehetséges, az árleszorítás léte bizonyítható a fajlagos export értékek alapján is.

6.6. Minden olyan tag, melynek a piacán súlyos sérelem felmerülését vélelmezik, az V. melléklet 3. pontjának rendelkezéseitől függően köteles a 7. cikk szerint felmerülő vitában részt vevő feleknek, valamint a 7. cikk 4. pontja szerint létrehozott bizottságnak minden olyan releváns információt rendelkezésére bocsátani, ami beszerezhető a vitában részt vevő felek piaci részesedéseinek változásairól, illetve az érintett termékek áráiról.

6.7. Súlyos sérelmet eredményező kizorítás vagy akadályozás nem merül fel a 3. pont szerint, amennyiben az alábbi körülmények bármelyike fennáll⁽²⁾ a releváns időszak alatt:

- a) a panasztevő tag hasonló terméke exportjának tiltása vagy korlátozása, vagy a panasztevő tagtól származó, érintett harmadik ország piacára irányuló import tiltása vagy korlátozása;
- b) az érintett termékben külkereskedelmi monopóliumot vagy állami külkereskedelmet működtető importáló kormány olyan döntése, hogy nem kereskedelmi okoknál fogva a panasztevő tagtól más országra vagy más országokra tereli át az importot;

⁽¹⁾ Kivéve, ha más multilaterális megállapodás szerint specifikus szabályok vonatkoznak a kérdéses termék vagy árucikk kereskedelmére.

⁽²⁾ Az a tény, hogy e pont hivatkozik bizonyos körülményekre, önmagában nem ruház rájuk semmilyen jogi státuszt akár az 1994. évi GATT, akár e Megállapodás szerint. Ezek a körülmények nem lehetnek elszigeteltek, szörványosak vagy más módon lényegtelenek.

▼B

- c) természeti katasztrófák, sztrájkok, szállítási fennakadások vagy más vis maior, ami lényegesen befolyásolja a panasztevő tagtól származó exportra rendelkezésre álló termékek termelését, minőségét, mennyiségét vagy árait;
- d) a panasztevő országtól származó export korlátozására vonatkozó megállapodások léte;
- e) az érintett termék exportra történő rendelkezésre állásának önkéntes csökkentése a panasztevő tagnál (ideértve többek között azt a helyzetet, amikor a panasztevő tag cégei autonóm módon átirányították e termék exportját új piacokra);
- f) az importáló ország szabványainak vagy más jogszabályi követelményeinek be nem tartása.

6.8. A 7. pontban említett körülmények hiányában a súlyos sérelem létét a bizottságnak benyújtott vagy általa megszerzett információ alapján kell meghatározni, ideértve az V. melléklet rendelkezései szerint benyújtott információt.

6.9. A jelen cikk nem vonatkozik a mezőgazdaságról szóló megállapodás 13. cikke szerinti mezőgazdasági termékekre fenntartott támogatásokra.

7. cikk

Jogorvoslat

7.1. Kivéve a mezőgazdaságról szóló megállapodás 13. cikkében elrendelteteket, amikor valamely tagnak oka van úgy vélni, hogy valamely másik tag által nyújtott vagy fenntartott, az 1. cikkben említett bármely támogatás hazai iparának kárt, előny hatálytalanítást vagy gyengítést vagy súlyos sérelmet okoz, az ilyen tag konzultációt kérhet a másik ilyen tagtól.

7.2. Az 1. pont szerinti konzultáció iránti kérelemnek magában kell foglalnia egy nyilatkozatot a rendelkezésre álló bizonyítékokról a) az érintett támogatás léteiről és jellegéről, valamint b) a belföldi iparnak okozott kárról, vagy az előnyök hatálytalanításáról vagy gyengítéséről, vagy a konzultációt kérő tag érdekeiben okozott súlyos sérelemről⁽¹⁾.

7.3. Az 1. pont szerinti konzultáció kérésekor az a tag, amelyről úgy vélik, hogy a kérdéses támogatási gyakorlatot folytatja vagy fenntartja, köteles a lehető legsürgősebben a konzultációkat megkezdeni. A konzultációk célja, hogy tisztázzák a helyzetre vonatkozó tényeket és közösen egyeztetett megoldást érjenek el.

7.4. Ha a konzultációk 60 napon belül⁽²⁾ nem eredményeznek kölcsönösen egyeztetett megoldást, bármely tag, amely ilyen konzultációban részt vesz, az ügyet a DSB elé utalhatja, hogy vizsgálóbizottságot hozzon létre, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy ilyen vizsgálóbizottságot nem állít fel. A vizsgálóbizottság összetételét és pontos feladatkörét létrehozásától számított 15 napon belül kell meghatározni.

⁽¹⁾ Abban az esetben, ha a kérelem olyan támogatásra vonatkozik, amelyről azt vélik, hogy az a 6. cikk (1) bekezdése szerint súlyos sérelmet okozott, a súlyos sérelemre vonatkozó rendelkezésre álló bizonyíték korlátozódhat arra a rendelkezésre álló bizonyítékra, ami arra vonatkozik, hogy a 6. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesültek-e vagy sem.

⁽²⁾ E cikkben említett bármely határidőt közös megegyezéssel meg lehet hosszabbítani.

▼B

7.5. A vizsgálóbizottság köteles felülvizsgálni az ügyet és zárójelentését a vitában részt vevő feleknek benyújtani. A jelentést a vizsgálóbizottság összetételének és feladatkörének meghatározásától számított 120 napon belül meg kell küldeni minden tagnak.

7.6. 30 napon belül attól a naptól fogva, hogy a vizsgálóbizottság jelentését megküldték az összes tagnak, a DSB elfogadja a jelentést⁽¹⁾, kivéve, ha a vitában részt vevő felek valamelyike hivatalosan értesíti a DSB-t fellebbezési döntéséről, vagy ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy a jelentést nem fogadja el.

7.7. Amikor a vizsgálóbizottság jelentése ellen fellebbezést nyújtanak be, a Fellebbezési Testület köteles döntését attól a naptól számított 60 napon belül meghozni, amikor a vitában részt vevő fél hivatalosan értesíti fellebbezési szándékáról. Amennyiben a Fellebbezési Testület úgy dönt, hogy jelentését 60 napon belül nem tudja meghozni, köteles tájékoztatni a DSB-t írásban a késedelem okairól, valamint arról a becsült időtartamról, amire szüksége lesz jelentésének benyújtásához. Az eljárás azonban semmilyen esetben sem haladhatja meg a 90 napot. A fellebbezési jelentést a DSB jóváhagyja és azt a vitában részt vevő felek kötelesek feltétel nélkül elfogadni, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy nem fogadja el a fellebbezési jelentést, annak a tagoknak történő kibocsátásától számított 20 napon belül⁽²⁾.

7.8. Amennyiben olyan bizottsági jelentést vagy fellebbezési testületi jelentést fogadnak el, amelyben megállapítják, hogy bármely támogatás valamely más tag érdekeire hátrányos hatásokat eredményezett az 5. cikk értelmezése szerint, az ilyen támogatást nyújtó vagy fenntartó tag köteles a helyénvaló intézkedéseket foganatosítani ahhoz, hogy az ilyen hátrányos hatásokat megszüntesse, vagy köteles a támogatást visszavonni.

7.9. Abban az esetben, ha a tag nem foganatosított helyénvaló intézkedéseket a támogatás hátrányos hatásainak megszüntetésére, vagy nem vonta vissza a támogatást attól az időponttól számított 6 hónapon belül, hogy a DSB elfogadta a vizsgálóbizottság jelentését vagy a Fellebbezési Testület jelentését, kompenzációra vonatkozó megállapodás hiányában a DSB felhatalmazza a panasztevő tagot, hogy ellenintézkedéseket tegyen, melyeknek mértékükben összhangban kell állniuk a megállapítás szerint fennálló hátrányos hatások mértékével és jellegével, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy a kérést elutasítja.

7.10. Abban az esetben, ha a vitában részt vevő bármely fél választottbírószági eljárást kér a VRE 22. cikkének (6) bekezdése alapján, a választottbíró köteles eldönteni, hogy az ellenintézkedések összhangban állnak-e a ténymegállapítás szerint létező hátrányos hatások jellegével és mértékével.

IV. RÉSZ

NEM FELRÓHATÓ TÁMOGATÁSOK

8. cikk

A nem felróható támogatások meghatározása

8.1. Az alábbi támogatások nem minősülnek felróhatónak⁽³⁾:

a) a 2. cikk értelmezése szerint egyedinek nem minősülő támogatások;

⁽¹⁾ Ha a DSB ülését erre az időszakra nem tervezték, az ilyen ülést erre a célra össze kell hívni.

⁽²⁾ Ha a DSB ülését erre az időszakra nem tervezték, az ilyen ülést erre a célra össze kell hívni.

⁽³⁾ A tagok elismerik, hogy széles körben nyújtanak kormányzati támogatást különféle célokra, és az a pusztán tény, hogy az ilyen támogatás esetleg nem minősül nem felróható támogatásnak e cikk rendelkezései szerint, még önmagában nem korlátozza a tagok lehetőségét az ilyen támogatás nyújtására.

▼B

- b) a 2. cikk értelmezése szerint egyedinek minősülő támogatások, amelyek azonban megfelelnek az alábbi 2. pont a), b) vagy c) alpontjában felsorolt összes feltételnek.

8.2. A III. és V. részek rendelkezései mellett az alábbi támogatások nem felróhatóak:

- a) cégek által folytatott vagy a felsőoktatás vagy kutatóintézetek által cégekkel kötött szerződés alapján folytatott kutatási tevékenység támogatása, ha: ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ a támogatás ⁽⁴⁾ az ipari kutatás ⁽⁵⁾ költségeinek nem több mint 75 %-át, illetve a verseny előtti fejlesztési tevékenység ⁽⁶⁾ költségeinek nem több mint 50 %-át fedezi ⁽⁷⁾, és feltéve, hogy az ilyen támogatás kizárólag az alábbiakra korlátozódik:

i. személyi jellegű költségekre (kutatók, technikusok és más kiegészítő alkalmazottak, akiket kizárólag a kutatási tevékenység céljaira foglalkoztatnak);

ii. kizárólagosan és állandóan a kutatási tevékenység céljaira használt eszközök, berendezések, föld és épületek költségeire (kivéve, amikor azokat üzleti alapon elidegenítik);

⁽¹⁾ Mivel várható, hogy a polgári légi járművekre specifikus multilaterális szabályok vonatkoznak majd, ezen alpont rendelkezései erre a termékre nem vonatkoznak.

⁽²⁾ A WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított nem később, mint 18 hónappal, a 24. cikkben előírt Támogatási és Kiegészítő Intézkedések Bizottsága (e Megállapodásban a továbbiakban: Bizottság) köteles felülvizsgálni a 2. pont a) alpontja rendelkezéseinek működését azzal a céllal, hogy megtegye az összes szükséges módosítást ezen rendelkezések működésének javítására. Az esetleges módosítások mérlegelésekor a Bizottság köteles gondosan felülvizsgálni az ezen alpontban felsorolt kategóriák definícióit a tagoknak a kutatási programok működésére és a más releváns nemzetközi intézményekben folytatott munkára vonatkozó tapasztalatainak fényében.

⁽³⁾ E Megállapodás nem vonatkozik a felsőoktatás vagy a kutatóintézetek által függetlenül végzett alapkutatásokra. Az alapkutatás kifejezés az általános, tudományos vagy műszaki tudás bővítését jelenti, amely nem kapcsolódik ipari vagy üzleti célokhoz.

⁽⁴⁾ A fel nem róható támogatás engedélyezett szintjét, melyre ezen alpont utal, az adott egyedi projekt tartama alatt felmerülő összes elfogadott költségre történő hivatkozással kell megállapítani.

⁽⁵⁾ Az ipari kutatás kifejezés új tudás felfedezésére irányuló tervezett kutatást vagy kritikai vizsgálatot jelent azzal a céllal, hogy az ilyen tudás hasznosítható legyen új termékek, eljárások vagy szolgáltatások kifejlesztésénél vagy meglévő termékek, eljárások vagy szolgáltatások lényeges javításának elérésében.

⁽⁶⁾ A verseny előtti fejlesztési tevékenység kifejezés az ipari kutatás eredményeinek valamely tervvé vagy ipari formatervvé történő átalakítását jelenti új, módosított vagy javított termékek, eljárások vagy szolgáltatások céljaira, függetlenül attól, hogy azt értékesítésre vagy felhasználásra szánták, ideértve az első prototípus elkészítését is, amelyet nem lehet üzletileg hasznosítani. Magában foglalhatja termékek, eljárások vagy szolgáltatások alternatíváinak koncepcionális kialakítását és megtervezését, az első demonstrációkat vagy kísérleti projekteket, feltéve, hogy ugyanezen projektek nem alakíthatók át és nem használhatók fel ipari alkalmazás vagy üzleti hasznosítás céljaira. Nem foglalja azonban magában a meglévő termékek, gyártósorok, gyártási eljárások, szolgáltatások és más folyamatos műveletek rutinszerű vagy időről időre történő változtatását még akkor sem, ha ezek a változtatások javulást eredményeznek.

⁽⁷⁾ Olyan programok esetében, amelyek átfogják az ipari kutatást és a verseny előtti fejlesztési tevékenységet, a nem felróható támogatás engedélyezett szintje nem haladhatja meg a fenti két kategóriára alkalmazható nem felróható támogatás engedélyezett szintjének egyszerű átlagát, amelyet e pont i-v. alpontjában lefektetett elfogadható költségek alapján kell kiszámítani.

▼B

- iii. a kizárólag kutatási tevékenység céljaira használt tanácsadói és ezzel egyenértékű szolgáltatások költségeire, ideértve a kívülről megvásárolt kutatást, műszaki tudást, szabadalmakat stb.;
- iv. a kutatási tevékenység eredményeként közvetlenül felmerülő addicionális általános költségekre;
- v. egyéb működési költségekre (például anyagköltségek, fogyóeszközök és hasonló), amelyek közvetlenül a kutatási tevékenység eredményeként merülnek fel.
- b) a regionális fejlesztés általános keretein ⁽¹⁾ belül nyújtott támogatás a tag területén belüli hátrányos helyzetű régióknak, valamint a 2. cikk értelmezése szerinti nem egyedi támogatás az arra jogosult régióknak, feltéve, hogy
- i. minden hátrányos helyzetű régióknak világosan elhatárolt, összefüggő földrajzi területnek kell lennie, meghatározható gazdasági és közigazgatási identitással;
- ii. a régiót semleges és objektív ismérvek ⁽²⁾ alapján minősítik hátrányos helyzetűnek, jelezve, hogy a régió nehézségei nem pusztán átmeneti körülményekből adódnak; az ilyen ismérveket világosan meg kell határozni törvényben, jogszabályban vagy más hivatalos okmányban oly módon, hogy az igazolható legyen;
- iii. az ismérvek magukban foglalják a gazdasági fejlettség mérését, ami az alábbi tényezők legalább egyikére kell, hogy épüljön:
- vagy a fejenkénti jövedelem, vagy a háztartások jövedelme fejenként, vagy fejenkénti GDP, amely nem haladhatja meg az érintett felségterület átlagának 85 %-át;
 - munkanélküliségi ráta, aminek legalább az érintett felségterület átlaga 110 %-ot kell kitennie;
- hároméves időtartam alatt mérve; az ilyen mérések azonban lehetnek összetettek és tartalmazhatnak más tényezőket is.

⁽¹⁾ A regionális fejlesztés általános kerete azt jelenti, hogy a regionális támogatási programok egy belsőleg következetes és általánosan alkalmazandó regionális fejlesztési politika részét képezik, valamint azt, hogy a regionális fejlesztési támogatásokat nem nyújtják elszigetelt földrajzi pontokon, amelyeknek nincs vagy gyakorlatilag nincs hatásuk a régió fejlődésére.

⁽²⁾ A semleges és objektív ismérvek olyan ismérveket jelent, amelyek nem preferálnak adott régiókat azon túl, mint ami helyénvaló a regionális fejlesztési politika keretein belül a régiók közötti aránytalanságok megszüntetéséhez vagy csökkentéséhez. Ebben a vonatkozásban a regionális támogatási programoknak magukban kell foglalniuk az egyes támogatott projektekre nyújtható támogatás összegére vonatkozó maximális összeget is. Az ilyen maximális összegeket a támogatott régiók fejlettségi szintjei szerint kell differenciálni, és a beruházási költségek vagy a munkahelyteremtés költségei szerint kell kifejezni. Az ilyen maximált összegeken belül a támogatást elég széles körben kell nyújtani, és el kell kerülni, hogy a támogatást elsődlegesen a 2. cikkben hivatkozott bizonyos vállalatok használják fel, vagy hogy nekik aránytalanul nagy összegű támogatásokat nyújtsanak.

▼B

- c) meglévő berendezések ⁽¹⁾ a törvény vagy jogszabály által bevezetett új környezetvédelmi követelményekhez történő igazodásának elősegítésére nyújtott támogatás, amely a cégek számára súlyosabb korlátokat és nagyobb pénzügyi terhet jelent, feltéve, hogy a támogatás
- i. egyszeri és vissza nem térő intézkedés, valamint
 - ii. az adaptációs költségek 20 %-ára korlátozódik, valamint
 - iii. nem fedezi a támogatott berendezés pótlásának vagy működésének költségét, melyet teljes mértékben a cégeknek kell viselniük, valamint
 - iv. közvetlenül kapcsolódik zavaroknak és környezetszennyezésnek a cég által tervezett csökkentéséhez, azzal arányos és nem fedez semmilyen termelési költségmegtakarítást, amely ezáltal elérhető, valamint
 - v. minden olyan cég rendelkezésére áll, amely az új berendezéseket és/vagy termelési eljárásokat képes befogadni.

8.3. Azt a támogatási programot, amelyre a 2. pont rendelkezéseit meghivatkozzák, még végrehajtása előtt be kell jelenteni a bizottságnak a VII. rész rendelkezései szerint. Az ilyen bejelentésnek elég pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye más tagok számára, hogy értékeljék a programot, annak a 2. pont releváns rendelkezéseiben elrendelt feltételekkel és ismérvekkel való összhangját. A tagok kötelesek a bizottság rendelkezésére bocsátani az ilyen bejelentések évente naprakésszé tett változatait is, különösen az egyes programokra fordított globális ráfordításra, valamint a program bármilyen módosítására vonatkozó információ nyújtásával. A többi tag jogosult információt kérni a bejelentett programok szerinti támogatás egyedi eseteiről ⁽²⁾.

8.4. Valamely tag kérésére a Titkárság köteles felülvizsgálni a 3. pont alapján tett bejelentést, és ahol szükséges, követelhet további információt a támogatást nyújtó tagtól a felülvizsgálat alatt lévő bejelentett programmal kapcsolatban. A Titkárság köteles ténymegállapításairól jelentést tenni a bizottságnak. A bizottság kérésre köteles a Titkárság ténymegállapítását azonnal felülvizsgálni (vagy, ha a Titkárság nem kérte a felülvizsgálatot, akkor magát az értesítést) azzal a céllal, hogy eldöntse, hogy a 2. pontban lefektetett feltételek és ismérvek teljesültek-e. Az e pont szerinti eljárást a bizottságnak a támogatási program bejelentését követő első rendes ülésén kell a legkésőbb befejezni, feltéve, hogy az ilyen bejelentés és a bizottság rendes ülése között legalább 2 hónap telt el. Az e pontban leírt felülvizsgálati eljárás kérésre a 3. pontban említett éves módosított bejelentésekben foglalt lényegesen megváltoztatott programra is vonatkozik.

8.5. Valamely tag kérésére a 4. pontban említett bizottsági döntést vagy a bizottság elmarasztó döntésének hiányát, valamint egyedi esetekben, a bejelentett programban lefektetett feltételek megsértését kötelező érvényű választottbírósi eljárás elé kell utalni. A választottbírósi eljárás a következtetéseit a tagoknak 120 napon belül köteles bemutatni attól a naptól fogva, amikor az ügyet hozzá utalták. Kivéve, ha a jelen pont erről másképpen rendelkezik, a VRE vonatkozik az e pont szerinti választottbírósi eljárásra.

⁽¹⁾ A meglévő berendezések kifejezés olyan berendezésekre utal, amelyek az új környezetvédelmi követelmények bevezetésének idején már legalább két éve működésben voltak.

⁽²⁾ A tagok elismerik, hogy ebben a bejelentési rendelkezésben semmi sem követeli meg a bizalmas információ nyújtását, ideértve a bizalmas üzleti információt.

▼B*9. cikk***Konzultációk és jóváhagyott jogorvoslatok**

9.1. Ha a 8. cikk 2. pontjában említett program végrehajtása során, mindamellett, hogy a program összhangban áll az abban a pontban lefektetett kritériumokkal, valamely tagnak oka van úgy vélni, hogy ez a program súlyosan hátrányos hatásokkal járt ezen tag hazai iparára oly módon, hogy az nehezen helyrehozható kárt okoz, az ilyen tag konzultációt kérhet a támogatást nyújtó vagy fenntartó tagtól.

9.2. Az 1. pont szerinti konzultációkra irányuló kérésre a kérdéses támogatási programot nyújtó vagy fenntartó tag köteles a lehető leggyorsabban az ilyen konzultációt megkezdeni. A konzultációk célja, hogy a helyzet tényeit tisztázzák, és közösen elfogadható megoldást érjenek el.

9.3. Ha kölcsönösen elfogadható megoldást nem sikerül elérni a 2. pont szerinti konzultációk során az ilyen konzultációkéréstől számított 60 napon belül, a konzultációt kérő tag az ügyet a bizottság elé utalhatja.

9.4. Ha az ügyet a bizottság elé utalták, a bizottság köteles késedelem nélkül az érintett tényeket és az 1. pontban említett hatásokra vonatkozó bizonyítékot felülvizsgálni. Ha a bizottság azt állapítja meg, hogy ilyen hatások léteznek, ajánlhatja a támogatást nyújtó tagnak, hogy az módosítsa a programját oly módon, hogy ezek a hatások megszűnjenek. A bizottság köteles konklúzióit attól a naptól számított 120 napon belül bemutatni, amikor az ügyet a 3. pont szerint hozzá utalták. Amennyiben az ajánlást 6 hónapon belül nem követik, a bizottság köteles felhatalmazni a hozzáforduló tagot, hogy a fennállóként megállapított tények természetével és jellegével összhangban álló helyénvaló ellenintézkedéseket hozzon.

V. RÉSZ**KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK***10. cikk***A GATT 1994 VI. cikkének alkalmazása ⁽¹⁾**

A tagok kötelesek minden szükséges intézkedést megtenni, hogy biztosítsák, hogy az a kiegyenlítő vám ⁽²⁾, amelyet bármely tag területéről bármely más tag területére importált termékre kivetnek, összhangban álljon az 1994. évi GATT

⁽¹⁾ A II. vagy III. rész rendelkezéseit is meg lehet hivatkozni az V. rész rendelkezéseivel párhuzamosan; azonban az importáló tag hazai piacán egy bizonyos támogatás hatásait tekintve a kárenyhítésnek csak egy formája (vagy egy kiegyenlítő vám, vagy ha az V. rész követelményei teljesülnek, a 4. vagy a 7. cikk szerinti kiegyenlítő intézkedés) állhat rendelkezésre. A III. és V. részek rendelkezéseit nem lehet meghivatkozni a nem felróhatóknak tekintett intézkedések vonatkozásában a IV. rész rendelkezései szerint. Azonban a VIII. cikk (1) bekezdésének a) pontjában hivatkozott intézkedések vizsgálhatók annak érdekében, hogy meg lehessen határozni, hogy egyediek-e a 2. cikk értelmezése szerint. Ezenkívül a 8. cikk (2) bekezdésében hivatkozott támogatás esetén, melyet a 8. cikk (3) bekezdése szerint nem jelentettek be, a III. vagy V. rész rendelkezései meghivatkozhatók, de az ilyen támogatást nem felróhatóként kell kezelni, ha azt állapítják meg, hogy a 8. cikk (2) bekezdésében lefektetett szabványokkal összhangban áll.

⁽²⁾ A kiegyenlítő vám kifejezés azt a speciális vámot jelenti, amelyet bármely árucikk gyártására, előállítására vagy exportálására közvetlenül vagy közvetetten nyújtott bármely támogatás kiegyenlítésének céljából vetnek ki az 1994. évi GATT VI. cikke (3) bekezdésének rendelkezései szerint.

▼B

VI. cikk rendelkezéseivel, valamint az Egyezmény feltételeivel. Kiegyenlítő vámok kizárólag az Egyezmény és a Mezőgazdasági Egyezmény rendelkezései szerint kezdeményezett⁽¹⁾ és lefolytatott vizsgálatok alapján vehetők ki.

*11. cikk***Kezdeményezés és a rákövetkező vizsgálat**

11.1. Kivéve a 6. pontban foglaltakat, valamely vélelmezett támogatás fennállásának, mértékének és hatásának megállapítását célzó vizsgálatot a hazai ipar által vagy nevében benyújtott írásos kérelemre kell kezdeményezni.

11.2. Az 1. pont szerinti kérelemnek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia a) a támogatás létéről, és ha lehetséges, annak összegéről; b) az 1994. évi GATT VI. cikkének értelmében az e Megállapodás értelmezése szerinti kár létéről; valamint c) a támogatott import és a vélelmezett kár közötti okozati összefüggésről. A releváns bizonyítékkal alá nem támasztott egyszerű nyilatkozat nem tekinthető elegendőnek a jelen pont követelményeinek kielégítésére. A kérelemnek tartalmaznia kell mindazt az információt, ami a kérelmező számára ésszerűen rendelkezésre áll, az alábbiakkal kapcsolatban:

- i. a kérelmező kiléte és a hasonló termék hazai előállítása volumenének és értékének leírása a kérelmező által. Amikor az írásos kérelmet a hazai iparág nevében nyújtják be, a kérelemnek meg kell jelölnie azt az iparágat, amelynek nevében a kérelmet benyújtották a hasonló termék minden ismert belföldi előállítójának listájával (vagy a hasonló termék belföldi előállítóinak szövetségei listájával) és, amennyire lehetséges, az ilyen termelők által a hasonló termékből belföldön előállított mennyiség volumenének és értékének leírása;
- ii. a vélelmezetten támogatott termék teljes leírása, az érintett származási vagy exportáló ország vagy országok nevei, minden egyes ismert exportőr vagy külföldi termelő kiléte, és egy lista az összes ismert személyről, akik az érintett terméket importálják;
- iii. bizonyíték a kérdéses támogatás létre, összegére és jellegére;
- iv. bizonyíték, hogy a belföldi iparágat ért vélelmezett kárt a támogatott import okozta a támogatások hatásai révén; az ilyen bizonyíték tartalmazza információt a vélelmezetten támogatott import volumenének alakulásáról, ezen importnak a hasonló terméknek a hazai piacon lévő árára gyakorolt hatásáról, és ennek következtében az importnak a hazai iparágra gyakorolt hatásáról, ahogyan azt a hazai iparág állapotát bemutató releváns tényezők és indexek bizonyítják, mint például amelyek a 15. cikk 2. és 4. pontjaiban felsorolásra kerültek.

11.3. A hatóságok kötelesek felülvizsgálni a kérelemben bemutatott bizonyíték pontosságát és adekvát voltát, hogy meghatározhassák, hogy a bizonyíték elegendő-e egy vizsgálat kezdeményezésének indoklására.

11.4. Az 1. pont szerint nem lehet vizsgálatot kezdeményezni, csak akkor, ha a hatóságok megállapították a hasonló termék belföldi előállítói által a kérelemre

⁽¹⁾ A kezdeményezett kifejezés, amint azt a Megállapodás a továbbiakban használja, azt az eljárási cselekményt jelenti, amellyel valamely tag hivatalosan megindítja a 11. cikkben elrendelt vizsgálatot.

▼B

kifejezett támogatás vagy ellenzés mértékének vizsgálata alapján ⁽¹⁾, hogy a kérelmet a belföldi iparág vagy annak nevében nyújtották be ⁽²⁾. A kérelmet akkor kell úgy tekinteni, hogy azt a „belföldi iparág vagy annak nevében nyújtották be”, ha azt azok a belföldi gyártók támogatják, akiknek a kollektív termelése a kérelemre vonatkozó támogatását, vagy azzal szembeni ellenvetését kifejező belföldi iparági rész által a hasonló termékből előállított össztermelésnek több mint 50 %-át adják. Azonban a vizsgálatot nem lehet kezdeményezni, amikor a kérelmet kifejezetten támogató belföldi gyártók a belföldi iparág által a hasonló termékből termelt össztermelésnek kevesebb, mint 25 %-át adják.

11.5. Amennyiben döntés nem született a vizsgálat megindítására, a hatóságok kötelesek elkerülni a vizsgálat megindítására benyújtott kérelem bármiféle közzétételét.

11.6. Amennyiben különleges körülmények között az érintett hatóságok úgy döntenek, hogy megindítják a vizsgálatot anélkül, hogy az ilyen vizsgálat megindítására a belföldi iparágtól vagy annak nevében írásos kérelmet kaptak volna, csak akkor folytathatják le az eljárást, ha elegendő bizonyítékuk van a támogatás, a kár és az okozati kapcsolat léteére a 2. pont szerint ahhoz, hogy a vizsgálat megindítását megindokolhassák.

11.7. Mind a támogatásra, mind a kárra vonatkozó bizonyítékok egyidejűleg kell figyelembe venni a) abban a döntésben, hogy a vizsgálatot megindítsák-e vagy sem, valamint b) a vizsgálat folyamán, amelynek indulása nem lehet későbbi annál a legkorábbi időpontnál, amikor e Megállapodás rendelkezései szerint ideiglenes intézkedések alkalmazhatók.

11.8. Azokban az esetekben, amikor a termékeket nem közvetlenül a származási országból importálják, hanem az importáló taghoz egy közvetítő országból exportálják, e Megállapodás rendelkezései teljeskörűen alkalmazandók, és e Megállapodás alkalmazásában az ilyen tranzakciót vagy tranzakciókat úgy kell tekinteni, mintha azok a származási ország és az importáló tag között jöttek volna létre.

11.9. Az 1. pont szerinti kérelmet el kell utasítani és a vizsgálatot haladéktalanul le kell zárni, amint az érintett hatóságok meggyőződtek arról, hogy nincs elegendő bizonyíték akár a támogatás tényéről, akár a kárról ahhoz, hogy indokolja az eljárás további folytatását. Azonnal meg kell szüntetni az eljárást azokban az esetekben, amikor a támogatás összege minimális, vagy ahol a támogatott import volumene, legyen az tényleges vagy potenciális, illetve a kár elhanyagolható. A jelen pont céljaira a támogatás összege akkor tekintendő minimálisnak, ha a támogatás kevesebb az értékben számított 1 %-nál.

11.10. A vizsgálat nem hátráltathatja a vámkezelési eljárásokat.

11.11. Kivéve a különleges körülményeket, a vizsgálatokat egy éven belül be kell fejezni és a megindítástól számított a 18 hónapot egyetlen esetben sem haladhatják meg.

*12. cikk***Bizonyíték**

12.1. Az érdekelt tagoknak és a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálatban részt vevő összes érdekelt feleknek értesítést kell kapniuk arról az információról, amit a hatóságok megkövetelnek, és bőséges lehetőséget kell kapniuk arra, hogy írásban bemutassák mindazt a bizonyítékot, amit relevánsnak tekintenek a kérdéses vizsgálat vonatkozásában.

⁽¹⁾ Rendkívül nagyszámú előállítót tartalmazó, szétagrozott iparágak esetén, a hatóságok statisztikailag érvényes mintavételi módszerek alkalmazásával is meghatározhatják a támogatást vagy ellenzést.

⁽²⁾ A tagok tudatában vannak, hogy bizonyos tagok területén a hasonló termék hazai gyártóinak alkalmazottai vagy az ilyen alkalmazottak képviselői is benyújthatnak vagy támogathatnak kérelmet az 1. pont szerinti vizsgálatra.

▼B

12.1.1. Válaszadásra legalább 30 napot⁽¹⁾ kell adni a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálat során alkalmazott kérdőíveket megkapó exportőröknek, külföldi gyártóknak vagy érdekelt tagoknak. Megfelelően figyelembe kell venni a 30 napos határidő meghosszabbítására irányuló kérelmet, és indokok bemutatása esetén, amikor gyakorlatilag lehetséges, a meghosszabbítás iránti kérelmet teljesíteni kell.

12.1.2. A bizalmas információ védelmének követelménye fenntartásával valamely érdekelt tag vagy érdekelt fél által írásban benyújtott bizonyítékot azonnal a többi, a vizsgálatban résztvevő, érdekelt tag vagy érdekelt fél rendelkezésére kell bocsátani.

12.1.3. Amint a vizsgálatot megindították, a hatóságok kötelesek a 11. cikk (1) bekezdése alapján kézhez vett írásos kérelem teljes szövegét az ismert exportőröknek⁽²⁾ és az exportáló tag hatóságainak megküldeni, és kérésre az érintett más érdekelt feleknek is rendelkezésre bocsátani. Megfelelő figyelemmel kell lenni a bizalmas információ védelmére, ahogyan azt a 4. pont elrendeli.

12.2. Az érdekelt tagok és érdekelt felek indokolt esetben jogosultak az információt szóban előterjeszteni. Amennyiben az ilyen információt szóban terjesztik elő, az érdekelt tagokat és érdekelt feleket utóbb fel kell kérni, hogy az ilyen előterjesztéseket írásban is nyújtsák be. A vizsgálatot lefolytató hatóságok döntése csak olyan információra és olyan érvekre épülhet, amelyek az ilyen hatóság írásos nyilvántartásaiban megtalálhatók, és amelyeket a vizsgálatban részt vevő érdekelt tagok és érdekelt felek rendelkezésére bocsátottak, megfelelő figyelemmel a bizalmas információ védelmének szükségességére.

12.3. Amikor a gyakorlatban lehetséges, a hatóságok kötelesek időben lehetőséget biztosítani az összes érdekelt tagnak és érdekelt félnek, hogy láthassák mindazt az információt, ami releváns ügyük bemutatásához, ami nem bizalmas a 4. pont meghatározása szerint, és amit a hatóságok a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálat során felhasználnak, és hogy előterjesztéseiket az ilyen információ alapján készíthessék el.

12.4. Bármely információt, ami jellege folytán bizalmas (például, mert annak nyilvánosságra hozatala lényeges versenyelőnyt adna a konkurenciának, vagy súlyosan hátrányos hatással járna az információt nyújtó személyre vagy arra a személyre, akitől az információt nyújtó azt beszerezte), vagy amelyet a felek bizalmas alapon nyújtanak, megfelelő indok esetén, a hatóságok kötelesek bizalmasként kezelni. Az ilyen információ nem adható ki az azt nyújtó fél kifejezett engedélye nélkül⁽³⁾.

⁽¹⁾ Általános szabályként, az exportőrök számára megszabott határidőt a kérdőív kézhezvételének napjától kell számítani, ami erre a célra egy héttel az után tekintendő kézhez vettnek, hogy azt a válaszadónak feladták, vagy az exportáló tag megfelelő diplomáciai képviseletének átadták, vagy egy külön vámterület WTO tag esetében, amikor az exportőr terület hivatalos képviselőjének azt átadták.

⁽²⁾ Ezt úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha az érintett exportőrök száma különösen magas, a kérelem teljes szövegét ehelyett csak az exportáló tag hatóságainak vagy a releváns kereskedelmi szövetségeknek kell rendelkezésére bocsátani, akik ezután továbbítják a példányokat az érintett exportőröknek.

⁽³⁾ A tagok tudatában vannak, hogy bizonyos tagok területén a közzététel szűkre szabott védelmi rendelkezés szerint követelhető meg.

▼B

12.4.1. A hatóságok kötelesek megkövetelni a bizalmas információt nyújtó érdekelt tagoktól vagy érdekelt felektől, hogy ezekről nem bizalmas összegzést is nyújtsanak be. Az ilyen összegzéseket elegendő részletezettséggel kell elkészíteni ahhoz, hogy a bizalmasan benyújtott információ lényegét ésszerű határokon belül meg lehessen érteni. Kivételes körülmények között az ilyen tagok vagy felek jelezhetik, hogy az ilyen információt nem lehetséges összegezni. Ilyen kivételes körülmények között nyilatkozatot kell adni arról, hogy miért nem lehetséges az ilyen összegzés.

12.4.2. Ha a hatóságok úgy találják, hogy a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem indokolt, és ha az információ előterjesztője vagy nem hajlandó az információt nyilvánosságra hozni, vagy felhatalmazást adni annak általánosított vagy összegzett formában történő közzétételére, a hatóságok figyelmen kívül hagyhatják az ilyen információt, kivéve, ha számukra meggyőzően bizonyítható, más helyénvaló forrásokból, hogy az információ helyes ⁽¹⁾.

12.5. A 7. pont rendelkezései szerinti körülményektől eltekintve, a hatóságoknak meg kell győződniük a vizsgálat során az érdekelt tag vagy érdekelt felek által benyújtott információ pontosságáról, amelyre ténymegállapításaikat alapozzák.

12.6. A vizsgálatot végző hatóságok vizsgálódásaikat szükség szerint más tagok területén is végezhetik, feltéve, hogy a kérdéses tagot kellő időben erről értesítették, és a tag nem támaszt ellenvetést a vizsgálattal szemben. Továbbá, a vizsgálatot végző hatóságok vizsgálódásaikat végezhetik a cég telephelyein, és megvizsgálhatják a cég nyilvántartásait, ha a) a cég ehhez hozzájárul; és b) a kérdéses tagot erről értesítették és az nem támaszt ellenvetést. A VI. mellékletben foglalt eljárások vonatkoznak a valamely cég telephelyein végzett vizsgálatokra. A bizalmas információ védelmére vonatkozó követelmények fenntartása mellett a hatóságok kötelesek az ilyen vizsgálatok eredményeit azoknak a cégeknek a rendelkezésére bocsátani, amelyekre azok vonatkoznak, illetve ezeket a 8. pont szerint közzétenni, illetve az ilyen eredményeket a kérelmet benyújtók rendelkezésére bocsátani.

12.7. Azokban az esetekben, amikor bármely érdekelt tag vagy érdekelt Fél nem teszi lehetővé a szükséges információhoz való hozzáférést, vagy azt másképpen nem adja meg ésszerű időtartamon belül, vagy lényegesen gátolja a vizsgálatot, előzetes és végleges ténymegállapítások, akár megerősítők vagy elutasítók tehetők a rendelkezésre álló tények alapján.

12.8. A végleges döntés meghozatala előtt a hatóságok kötelesek az összes érdekelt tagot és érdekelt felet a mérlegelés tárgyát képező lényeges tényekről tájékoztatni, amelyek annak a döntésnek az alapját képezik, hogy alkalmazzanak-e végleges intézkedéseket vagy sem. Az ilyen tájékoztatásnak megfelelő időben kell történnie ahhoz, hogy a felek megvédhessék érdekeiket.

12.9. Az Egyezmény alkalmazásában az „érdekelt felek” magukban foglalják:

- i. a vizsgálat tárgyát képező termék exportőrét vagy külföldi gyártóját vagy importőrét, vagy azt a kereskedelmi vagy üzleti szövetséget, melynek a tagjainak a többsége az ilyen termék gyártója, exportőre vagy importőre, valamint
- ii. a hasonló termék előállítóit az importáló tagban, vagy az olyan kereskedelmi vagy üzleti szövetséget, melynek a tagjainak a többsége az importáló tag területén a hasonló terméket állítja elő.

⁽¹⁾ A tagok egyetértenek, hogy a bizalmas kezelésre irányuló kérelmeket nem szabad önkényesen elutasítani. A tagok továbbá abban is egyetértenek, hogy a vizsgálatot végző hatóság a bizalmas kezelésről történő lemondást csak az eljáráshoz releváns információ tekintetében kérheti.

▼B

E lista nem akadályozhatja meg a tagokat abban, hogy lehetővé tegyék a fent említetteken kívüli hazai vagy külföldi felek érdekelt félként történő bevonását.

12.10. A hatóságok kötelesek alkalmat adni a vizsgálat tárgyát képező termék ipari felhasználói és a reprezentatív fogyasztói szervezetek számára azokban az esetekben, amikor a terméket rendszerint a kiskereskedelemben is értékesítik, hogy a vizsgálat szempontjából releváns információt nyújtsanak a támogatás, a kár és az okozati összefüggés viszony tekintetében.

12.11. A hatóságok kötelesek megfelelően figyelembe venni az érdekelt felek esetleges nehézségeit, különös tekintettel a kis társaságokra, a kért információ benyújtásával kapcsolatban, és kötelesek a lehetséges segítséget megadni.

12.12. A fent rögzített eljárások nem célozzák bármely tag hatóságait megakadályozni abban, hogy sürgősen járjanak el a vizsgálat kezdeményezése, az előzetes vagy végleges ténymegállapítás elérése - függetlenül attól, hogy az helytadó vagy elutasító -, illetve az ideiglenes vagy végleges intézkedések alkalmazása tekintetében a jelen Megállapodás releváns rendelkezései szerint.

*13. cikk***Konzultációk**

13.1. A 11. cikk alapján benyújtott kérelem elfogadása utáni legrövidebb időn belül, de mindenképpen bármiféle vizsgálat megindítása előtt azon tagokat, amelyeknek a termékei az ilyen vizsgálat tárgyát képezhetik, meg kell hívni konzultációkra abból a célból, hogy tisztázzák a helyzetet a 11. cikk (2) bekezdésében említett kérdések tekintetében, és kölcsönösen elfogadott megoldást találjanak.

13.2. Továbbá, a vizsgálat teljes időszakában azon tagoknak, amelyeknek a termékei a vizsgálat tárgyát képezik, ésszerű lehetőséget kell adni a konzultációk folytatására azzal a céllal, hogy tisztázzák a tényleges helyzetet és kölcsönösen elfogadott megoldást találjanak ⁽¹⁾.

13.3. A konzultációkra vonatkozó ésszerű lehetőség nyújtását illető kötelezettség sérelme nélkül a konzultációkra vonatkozó rendelkezéseknek nem célja valamely tag hatóságát megakadályozni abban, hogy sürgősen járjon el a vizsgálat kezdeményezése, az előzetes vagy végleges ténymegállapítás elérése tekintetében, legyen az megerősítő vagy negatív, vagy hogy a jelen Megállapodás rendelkezései szerint ideiglenes vagy végleges intézkedéseket alkalmazzon.

13.4. Az a tag, melynek szándékában áll bármiféle vizsgálat kezdeményezése vagy ilyen vizsgálatot folytat, kérésre köteles engedélyezni, hogy azon tag vagy tagok, amelyeknek a termékei az ilyen vizsgálat tárgyát képezik, hozzáférhessenek a nem bizalmas bizonyítékokhoz, ideértve a vizsgálat megindításához vagy lefolytatásához felhasznált bizalmas adatok nem bizalmas összegzését is.

*14. cikk***A támogatás összegének kiszámítása a kedvezményezett előnye alapján**

Az V. rész céljaira, bármilyen módszerről, amelyet a vizsgáló hatóság alkalmaz a támogatásban részesülő előnye kiszámítására az 1. cikk (1) bekezdése szerint, az érintett tag nemzeti törvényeiben vagy végrehajtási jogszabályaiban kell rendelkezni, és annak alkalmazásának minden egyes esetben átláthatónak és megfelelő módon megmagyarázottnak kell lennie. Továbbá, bármely ilyen módszernek összhangban kell állnia az alábbi iránymutatásokkal:

⁽¹⁾ Különösen fontos e pont rendelkezései szerint, hogy megerősítő ténymegállapítást, legyen az előzetes vagy végleges, nem lehet tenni anélkül, hogy ésszerű lehetőséget adnának a konzultációkra. Az ilyen konzultációk hozhatják létre a II., III. vagy X. rész rendelkezései szerinti eljárást.

▼ B

- a) a kormányzati alaptőke-hozzájárulás nem tekinthető előny nyújtásának, kivéve, ha a befektetési döntés nem áll összhangban az adott tag területén a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával (ideértve a kockázati tőke nyújtását is);
- b) a kormány által nyújtott hitel nem tekinthető előny nyújtásának, kivéve azt az esetet, amikor különbség van a között az összeg között, amit a hitelfelvevő cég a kormányhitel után fizet, illetve amit az ilyen cég egy hasonló olyan kereskedelmi hitel után fizetne, amelyet a pénzpiacon ténylegesen meg tudna szerezni. Ebben az esetben az előny az e két összeg különbözete;
- c) a kormány által nyújtott hitelgarancia nem tekinthető előny nyújtásának, kivéve, ha különbség van a között az összeg között, amit a garanciában részesülő cég fizet a kormány által garantált hitelre és aközött, amit egy összehasonlítható kormánygarancia nélküli kereskedelmi hitel után fizetne. Ebben az esetben az előny az e két összeg különbözete, melyet a díjakban fennálló esetleges különbségekre korrigálni kell;
- d) a kormány által nyújtott termékek vagy szolgáltatások vagy az általa történő áruvásárlások nem tekinthetők előny nyújtásának, kivéve, ha az ilyen termék vagy szolgáltatásnyújtás ellenértéke kevesebb mint megfelelő, vagy ha a vásárlás ellenértéke több mint megfelelő. Az ellenérték megfelelőségét a termék vagy szolgáltatásnyújtás, illetve vásárlás országában az érintett termék vagy szolgáltatás adott piaci feltételei szerint kell meghatározni (ideértve az árat, a minőséget, a rendelkezésre állást, a forgalomképességet, a szállítást és a vásárlás vagy értékesítés egyéb feltételeit).

*15. cikk***A kár meghatározása ⁽¹⁾**

15.1. Az 1994. évi GATT VI. cikkének céljaira a kár meghatározása pozitív bizonyítékokra kell hogy épüljön, és magában kell hogy foglalja a a) támogatott import volumenének és a támogatott importnak a hasonló termék ⁽²⁾ belföldi piaci árára gyakorolt hatásának, valamint b) az ilyen importnak az ilyen termékek belföldi előállítására gyakorolt hatásának objektív vizsgálatát.

15.2. A támogatott import volumenének tekintetében a vizsgáló hatóságok kötelesek mérlegelni, hogy lényegesen megnövekedett-e a támogatott import akár abszolút értelemben, akár az importáló tag termeléséhez vagy fogyasztásához képest. Ami a támogatott importnak az árára gyakorolt hatását illeti, a vizsgáló hatóságok kötelesek mérlegelni, hogy a támogatott import lényegesen leszorította-e az árakat az importáló tag hasonló termékének árához képest, vagy, hogy az ilyen import hatása másképpen vezetett-e az árak lényeges lenyomásához vagy olyan áremelések megakadályozásához, amelyek egyébként megtörténtek volna. Az ilyen tényezők közül sem egy, sem több nem adhat szükségszerűen döntő iránymutatást.

⁽¹⁾ E Megállapodás szerint a kár kifejezés, kivéve, ha másként határozták meg, a belföldi ipar súlyos kárát vagy annak veszélyét vagy az ilyen ipar létrehozásának súlyos hátrátását jelenti és azt e cikk rendelkezései szerint kell értelmezni.

⁽²⁾ E Megállapodásban a hasonló termék („produit similaire”) kifejezést úgy kell értelmezni, hogy azt a terméket jelenti, amelyik azonos, azaz hasonló minden vonatkozásban a megfontolás tárgyát képező termékhez, vagy ilyen termék hiányában egy másik terméket, amelyik bár nem minden vonatkozásban hasonló, rendelkezik olyan jellemzőkkel, amelyek nagyban hasonlítanak a megfontolás tárgyát képező termékeihez.

▼B

15.3. Amikor valamely terméknek több mint egy országból származó importját egyidejűleg vetik alá a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálatnak, a vizsgálatot lefolytató hatóságok halmozottan mérhetik fel az ilyen import hatásait, de csak akkor, ha megállapították, hogy a) az egyes országokból származó import vonatkozásában a támogatás összege meghaladja, a 11. cikk 9. pontjában meghatározott minimális értéket és az egyes országokból származó import volumene nem elhanyagolható; valamint b) az import hatásainak halmozott felmérése helyénvaló az importált termékek versenyfeltételei és az importált termékek és a hasonló belföldi termékek közötti versenyfeltételek fényében.

15.4. A támogatott import által a hazai iparágra gyakorolt hatás vizsgálata magában kell hogy foglalja az összes releváns gazdasági tényező és minden olyan mutató értékelését, amely vonatkozik az iparág állapotára, ideértve a termelés, az értékesítés, a piaci részesedés, a nyereség, a termelékenység, a befektetések megtérülése vagy a kapacitáskihasználtság tényleges vagy potenciális csökkenését; a belföldi árakat befolyásoló tényezőket; a cash flow-ra, készletekre, foglalkoztatásra, bérekre, növekedésre, tőke vagy befektetések megszerzésére vonatkozó képességre és a mezőgazdaság esetében arra vonatkozó tényleges és potenciális negatív hatásokat, hogy megnövekedett-e ezzel a kormányzati támogatási programok terhelése. Ez a felsorolás nem teljes, és e tényezők közül sem egy, sem több nem adhat szükségszerűen döntő iránymutatást.

15.5. Bizonyítani kell, hogy a támogatott import a támogatások hatásai⁽¹⁾ révén kárt okoz a jelen Megállapodás értelmezése szerint. A támogatott import és a belföldi iparágban okozott kár közötti okozati összefüggés bizonyítását a hatóságok előtt álló összes releváns bizonyíték vizsgálatára kell építeni. A hatóságok kötelesek megvizsgálni bármely, a támogatott importon kívüli egyéb ismert tényezőt, ami ugyanabban az időpontban kárt okoz a belföldi iparágban. Az ezen egyéb tényezők által okozott károkat nem lehet a támogatott importnak tulajdonítani. Azok a tényezők, amelyek relevánsak lehetnek ebben a vonatkozásban, egyebek között magukban foglalják a kérdéses termék nem támogatott importjának volumenét és árait, a kereslet szűkülését vagy a fogyasztási szokások változását, a külföldi és belföldi termelők kereskedelem-korlátozó gyakorlatát, illetve a közöttük folyó versenyt, a technológia fejlődését és a belföldi iparág exportteljesítményét, illetve termelékenységét.

15.6. A támogatott import hatását a hasonló termék belföldi előállításához képest kell felmérni, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik az ilyen termelés elkülönített meghatározását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a termelők árbevétele és nyeresége. Ha az ilyen termelés ilyen elkülönített beazonosítása nem lehetséges, a támogatott import hatásait azon legszűkebb termékcsoport vagy -skála termelésének vizsgálatára kell építeni, amely magában foglalja a hasonló terméket, amire a szükséges információ megadható.

15.7. Az anyagi kár veszélyének megállapítását tényekre és nem pusztán vélelmekre, vádaskodásra vagy távlati lehetőségekre kell alapozni. A körülmények azon változásának, ami olyan helyzetet teremt, amelyben a támogatás kárt okozna, világosan előreláthatónak és közelinek kell lennie. A anyagi kárveszély létének megállapítása során a vizsgálatot lefolytató hatóságoknak figyelembe kell venniük egyebek között olyan tényezőket, mint

- i. a kérdéses támogatás vagy támogatások jellegét és a belőlük várhatóan felmerülő kereskedelmi kihatásokat;

⁽¹⁾ Amint azt a 2. és 4. pontok lefektetik.

▼B

- ii. a támogatott import ütemének lényeges növekedését a belföldi piacra, jelezve a lényegesen megnövekedett importálás valószínűségét;
- iii. az exportőrnél elegendő szabad kapacitást vagy annak lényeges növekedését a közeljövőben, jelezve a lényegesen megnövelt támogatott export valószínűségét az importáló tag piacára, figyelembe véve az egyéb exportpiacok rendelkezésre állását is, amelyek felszívhatják a további addicionális exportot;
- iv. hogy az import olyan áron lép-e be, amelynek lényeges az árleszorító vagy árnyomó hatása a belföldi árakra, és valószínűleg megnövelné a keresletet a további import iránt; valamint
- v. a vizsgálat alatt álló termékből felhalmozott készleteket.

Ezen tényezők egyike sem adhat szükségszerűen döntő iránymutatást önmagában, de az összes figyelembe vett tényező el kell, hogy vezessen ahhoz a következtetéshez, hogy a további támogatott export közeli, és amennyiben védintézkedést nem hoznak, lényeges kár merülne fel.

15.8. Azokban az esetekben, amikor a támogatott import a kár veszélyével fenyeget, a kiegyenlítő intézkedések alkalmazását különös gonddal kell megfontolni és eldönteni.

16. cikk

A belföldi iparág meghatározása

16.1. A jelen Megállapodás céljaira a „belföldi iparág” kifejezés, kivéve a 2. pont rendelkezéseit, úgy értelmezendő, hogy az a hasonló termékek belföldi előállítóira mint egészre utal, vagy közülük azokra, akiknek az adott termék előállításából a kollektív termelése az azon termékek belföldi előállításának nagyobb részét alkotja, kivéve amikor az előállítók az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolt viszonyban állnak⁽¹⁾, vagy maguk is importőrei az állítólagosan támogatott terméknek vagy egy hasonló terméknek más országokból, ilyenkor a „belföldi iparág” kifejezés értelmezhető úgy, hogy az a többi termelőre utal.

16.2. Kivételes körülmények között a tag felségterülete a kérdéses termelés szempontjából felosztható két vagy több egymással versengő piacra, és az egyes piacokon belüli termelők tekinthetők különálló iparágnak, ha a) az ilyen piacon lévő termelők az érintett termékből előállított termelésük egészét vagy majdnem egészét azon a piacon adják el; valamint b) az adott piacon a keresletet a kérdéses termékből semmilyen lényeges mértékben nem a felségterület más részein lévő termelők elégítik ki. Ilyen körülmények között a kár léte megállapítható még akkor is, ha a teljes belföldi iparág nagyobb részét nem éri kár, feltéve, hogy a támogatott import koncentrációja egy ilyen elszigetelt piacra fennáll, valamint továbbá, hogy a támogatott import az ilyen piacon lévő termelés egészének vagy majdnem egészének gyártóinak kárt okoz.

⁽¹⁾ E pont céljaira az előállítók, illetve gyártók akkor tekintendők úgy, hogy kapcsolt viszonyban állnak az exportőrökkel vagy importőrökkel, ha és amennyiben a) egyikük közvetve vagy közvetlenül ellenőrzése alatt tartja a másikat; vagy b) mindkettőjüket közvetve vagy közvetlenül egy harmadik személy tartja ellenőrzése alatt; vagy c) ők együttesen, közvetve vagy közvetlenül, ellenőrzésük alatt tartanak egy harmadik személyt, feltéve, hogy okkal lehet azt vélelmezni vagy arra gyanakodni, hogy e viszony hatása olyan, hogy az érintett gyártó eltérően viselkedik az ilyen viszonyban nem álló gyártóktól. E pont céljaira egy személy akkor minősül olyannak mint ami, vagy aki ellenőrzést gyakorol egy másik felett, amikor az előző jogi vagy működési szempontból olyan helyzetben van, hogy a másikat korlátozza vagy irányítsa.

▼B

16.3. Amikor a belföldi iparágat úgy értelmezik, mint ami egy bizonyos terület termelőire utal, azaz a 2. pontban meghatározott piacra, a kiegyenlítő vámok csak azon kérdéses termékekre vethetők ki, amelyeket az ilyen területen szántak végső fogyasztásra. Amikor az importáló tag alkotmányos jogszabályai nem teszik lehetővé a kiegyenlítő vámok kivetését ilyen alapon, az importáló tag korlátozás nélkül csak akkor vetheti ki a kiegyenlítő vámokat, ha a) az exportőröknek lehetőséget adtak, hogy leállítsák a támogatott áru exportot az érintett területre vagy más módon adjanak biztosítékokat a 18. cikk szerint, és ebben a vonatkozásban nem adtak azonnal megfelelő biztosítékokat; valamint b) az ilyen vámok csak olyan meghatározott termelők termékeire vethetők ki, amelyek az érintett területet látják el.

16.4. Amennyiben két vagy több ország az 1994. évi GATT XXIV. cikke (8) bekezdése a) pontjának rendelkezései alapján olyan szintű integrációt ért el, hogy jellemzően egy egységes piacot képeznek, az integráció teljes területén lévő iparág tekintendő az 1. és 2. pontokban említett belföldi iparágnak.

16.5. A 15. cikk 6. pontjának rendelkezései alkalmazandók erre a cikkre is.

*17. cikk***Ideiglenes intézkedések**

17.1. Ideiglenes intézkedések csak akkor alkalmazhatók, ha

- a) a 11. cikk rendelkezései szerint indítottak meg vizsgálatot, erről értesítést tettek közzé, és az érdekelt tagoknak és érdekelt feleknek elegendő lehetőséget adtak információ benyújtására és az észrevételezésre;
- b) előzetes megerősítő ténymegállapítás történt, hogy a támogatás létezik, és hogy a támogatott import kárt okozott a belföldi iparágnak; valamint
- c) az érintett hatóságok az ilyen intézkedést szükségesnek találják ahhoz, hogy a kár okozását megakadályozzák a vizsgálat időtartama alatt.

17.2. Az ideiglenes intézkedések ölthetik az ideiglenes kiegyenlítő vámok formáját, melyet a támogatás összegének ideiglenes kiszámított összegével egyenértékű készpénzlettel vagy óvadékkal kell garantálni.

17.3. Az ideiglenes intézkedés nem alkalmazható a vizsgálat kezdeményezésétől számított 60 napnál előbb.

17.4. Az ideiglenes intézkedések alkalmazását a lehető legrövidebb időszakra kell korlátozni, amely nem haladhatja meg a 4 hónapot.

17.5. A 19. cikk releváns rendelkezéseit kell követni az ideiglenes intézkedések alkalmazásakor.

*18. cikk***Vállalások**

18.1. Az eljárást fel lehet ⁽¹⁾ függeszteni vagy meg lehet szüntetni ideiglenes intézkedések vagy kiegyenlítő vámok kivetése nélkül, kielégítő önkéntes vállalások kézhezvételekor, melyek szerint:

- a) az exportőr tag kormánya hozzájárul a támogatás eltörléséhez vagy korlátozásához vagy más intézkedéseket fogantatosít annak hatásaival kapcsolatban; vagy

⁽¹⁾ lehet kifejezés nem értelmezhető úgy, hogy az lehetővé teszi az eljárás folytatását egyidejűleg a vállalások végrehajtásával, kivéve a 4. pont rendelkezéseit.

▼B

b) az exportőr hozzájárul, hogy módosítsa árait oly módon, hogy a vizsgálatot lefolytató hatóságok meggyőződhetnek arról, hogy a támogatás károkozó hatásait megszüntették. Az ilyen vállalatok szerinti áremelések nem lehetnek magasabbak, mint ami szükséges a támogatás összegének kiegyenlítéséhez. Kívánatos, hogy az áremelés a támogatás összegénél kevesebb legyen, ha az ilyen áremelés elegendő ahhoz, hogy a belföldi iparágat ért kárt megszüntesse.

18.2. Vállalatok nem kérhetők és nem fogadhatók el, kivéve, ha az importáló tag hatóságai előzetesen megerősítő megállapítást tettek a támogatás létéről és az ilyen támogatások által okozott kárról, és az exportőröktől származó vállalatok esetén megszerezték az exportőr tag hozzájárulását.

18.3. A felajánlott vállalatokat nem szükséges elfogadni, ha az importáló tag hatóságai gyakorlatilag megvalósíthatatlannak tartják elfogadásukat, például, ha a tényleges vagy potenciális exportőrök száma túl nagy vagy más okoknál fogva, ideértve az általános gazdaságpolitikai indokokat. Amennyiben az eset felmerül, és gyakorlatilag megvalósítható, a hatóságok kötelesek az exportőrnek megadni azokat az indokokat, amelyek arra vezették őket, hogy a vállalat elfogadását nem helyénvalónak tekintsék, és amennyiben lehetséges, kötelesek lehetőséget adni az exportőrnek az erre vonatkozó észrevételeinek közlésére.

18.4. Ha egy vállalat elfogadnak, a támogatás és a kár kivizsgálását ezzel együtt is folytatni kell, ha az exportáló tag így kívánja, vagy ha az importőr tag így dönt. Ilyen esetben, ha a támogatás vagy kár tényéről negatív megállapítás születik, a vállalat automatikusan hatályát veszti, kivéve azokban az esetekben, amikor az ilyen ténymegállapítás nagyrészt a vállalat létének tulajdonítható. Ilyen esetekben az érintett hatóságok megkövetelhetik, hogy a vállalat e Megállapodás rendelkezéseivel összhangban álló ésszerű időtartamra tartsák fenn. Abban az esetben, ha a támogatás és a kár létéről megerősítő ténymegállapítás születik, a vállalat a saját feltételeivel és e Megállapodás rendelkezéseivel összhangban fennmarad.

18.5. Az importáló tag hatóságai javasolhatnak arra vonatkozó vállalatokat, de egyetlen exportőr sem kényszeríthető arra, hogy ilyen vállalatot elfogadjon. Az a tény, hogy kormányok vagy exportőrök nem ajánlanak fel ilyen vállalatokat, vagy nem fogadják el az erre vonatkozó felhívást, semmiképpen sem sértheti az eset elbírálását. A hatóságok azonban szabadon dönthetik el, hogy a kár veszélye valószínűbb-e, ha a támogatott importálás folytatódik.

18.6. Valamely importáló tag hatóságai megkövetelhetik bármely kormánytól vagy exportőrtől, amelytől vállalatot fogadtak el, hogy időszakonként olyan információt nyújtson, amely releváns az ilyen vállalat teljesítése szempontjából, és hogy engedélyezzék a vonatkozó adatok igazolását. A vállalat megsértése esetén az importáló tag hatóságai a jelen Megállapodás alapján annak rendelkezéseivel összhangban gyorsított intézkedéseket foganatosíthatnak, amelyek állhatnak az ideiglenes intézkedések azonnali alkalmazásából a rendelkezésre álló legjobb információ felhasználásával. Ilyen esetekben végleges vámokat lehet kivetni a jelen Megállapodással összhangban a fogyasztásra beléptetett termékekre az ilyen ideiglenes intézkedés alkalmazása előtt nem több mint 90 nappal, de az ilyen visszamenőleges kivetés nem vonatkozhat olyan importra, amit a vállalat megsértése előtt léptettek be.

*19. cikk***A kiegyenlítő vámok kivétele és beszedése**

19.1. Amennyiben, miután ésszerű erőfeszítéseket tettek a konzultáció befejezésére, valamely tag véglegesen megállapítja a támogatás létét és összegét, és azt, hogy a támogatás hatásai folytán a támogatott import kárt okoz, kiegyenlítő vámot vehet ki a jelen cikk rendelkezései szerint, kivéve, ha a támogatást vagy támogatásokat visszavonják.

19.2. Az a döntés, hogy vajon kivessék-e a kiegyenlítő vámot olyan esetekben, amikor az ilyen kivétel összes követelményei teljesültek, illetve az a döntés, hogy a kivetendő kiegyenlítő vám összege a támogatás teljes összege legyen-e vagy annál kevesebb, az importáló tag hatóságaira tartozik. Kívánatos, hogy a kivétel megengedő legyen az összes tag területén, hogy a vám kevesebb legyen, mint a támogatás teljes összege, ha az alacsonyabb összegű vám elegendő lenne ahhoz, hogy a belföldi iparágat ért kárt megszüntesse, és hogy eljárásokat léptessenek életbe, amelyek lehetővé tennék az illetékes hatóságoknak, hogy megfelelő módon figyelembe vegyék a belföldi érdekelt felek⁽¹⁾ nyilatkozatait, akiknek az érdekeit a kiegyenlítő vám kivétele hátrányosan érintheti.

19.3. Amikor kiegyenlítő vámot vetnek ki bármely termékre, az ilyen kiegyenlítő vámot minden esetben a megfelelő összegben kell kivetni megkülönböztetésmentesen az ilyen termék minden olyan forrásból származó importjára, ahol megállapították, hogy az import támogatott és kárt okoz, kivéve az azon forrásokból származó importra, amelyek lemondtak a kérdéses támogatásokról, vagy amelyekről a jelen Megállapodás feltételei szerinti vállalásokat elfogadták. Minden olyan exportőr, amelynek az exportja végleges kiegyenlítő vám hatálya alá esik, de amelyet ténylegesen nem vizsgáltak az együttműködés visszautasításától eltérő okoknál fogva, jogosult gyorsított felülvizsgálatra annak érdekében, hogy a vizsgálatot lefolytató hatóságok azonnali hatállyal megállapíthassák az ezen exportőrré vonatkozó egyedi kiegyenlítő vámtarifát.

19.4. Semmilyen importált termékre nem lehet kiegyenlítő vámot kivetni⁽²⁾, amelynek összege meghaladná a létezőként megállapított támogatás összegét, melyet a támogatott és exportált termék egységére vetített támogatás alapján kell számítani.

*20. cikk***Visszamenőleges hatály**

20.1. Ideiglenes intézkedéseket és kiegyenlítő vámokat csak azokra a termékekre lehet kivetni, amelyeket fogyasztásra az után az időpont után léptettek be, amikor a 17. cikk 1. pontja, illetve a 19. cikk 1. pontja szerinti döntések hatályba lépnek, függően a jelen cikkben lefektetett kivételektől.

20.2. Amikor véglegesen megállapítják a kárt (de nem annak veszélyét vagy valamely iparág létrejöttének lényegi hátráltatását), vagy abban az esetben, amikor véglegesen megállapítják a kár veszélyét, amikor is a támogatott import hatása ideiglenes intézkedések hiányában a kár megállapításához vezetett volna, kiegyenlítő vámokat visszamenőlegesen is ki lehet vetni arra az időszakra, amikor ideiglenes intézkedéseket alkalmaztak, ha volt ilyen.

⁽¹⁾ E pont céljaira a belföldi érdekelt felek kifejezés magában foglalja a vizsgálat tárgyát képező importált termék fogyasztóit és ipari felhasználóit is.

⁽²⁾ Ezen Egyezmény szóhasználata szerint a kivétel valamely vám vagy adó definitív vagy végleges törvényes meghatározását vagy beszedését jelenti.

▼ B

20.3. Ha a végleges kiegyenlítő vám magasabb, mint a készpénzlettel vagy óvadékkal garantált összeg, a különbözetet nem lehet beszédni. Ha a végleges vám kevesebb, mint a készpénzlettel vagy óvadékkal garantált összeg, a többletet vissza kell fizetni, vagy az óvadékot fel kell szabadítani gyorsított módon.

20.4. Kivéve a 2. pont szerinti rendelkezéseket, amikor megállapítják a kár veszélyét vagy a lényeges hátráltatás tényét (de amikor kár még nem merült fel) végleges kiegyenlítő vám csak a kár veszélyének vagy a lényeges hátráltatás tényének megállapításának időpontjától vehető ki, és az ideiglenes intézkedések alkalmazása időszakában tett bármiféle készpénzletet vissza kell téríteni, és az esetleges óvadékot fel kell szabadítani gyorsított módon.

20.5. Amikor a végleges ténymegállapítás negatív, az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időszakában tett esetleges készpénzleteket vissza kell téríteni, és az óvadékot fel kell szabadítani gyorsított módon.

20.6. Kritikus körülmények között, ahol a hatóságok azt állapítják meg, hogy az érintett támogatott termékeknél az 1994. évi GATT és a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangban nem álló módon fizetett vagy nyújtott támogatásokból előnyt élvező termék viszonylag rövid időn belüli tömeges importja nehezen helyrehozható kárt okoz, és ahol az ilyen importra visszamenőleges hatállyal kiegyenlítő vám kivetését szükségesnek találják annak érdekében, hogy az ilyen kár ismétlődését megakadályozzák, a végleges kiegyenlítő vám kivethető olyan importra, amelyet fogyasztásra az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt nem több, mint 90 nappal léptettek be.

*21. cikk***A kiegyenlítő vámok és vállalások időtartama és felülvizsgálata**

21.1. A kiegyenlítő vám csak addig maradhat hatályban, ameddig az szükséges a kárt okozó támogatás ellentételezésére.

21.2. A hatóságok kötelesek felülvizsgálni a vám folytatólagos kivetésének szükségességét, ahol indokolt, saját kezdeményezésükre vagy, feltéve, hogy ésszerű időtartam telt el a végleges kiegyenlítő vám kivetése óta, bármely olyan érdekelt Fél kérésére, amely pozitív információt nyújt be alátámasztva a felülvizsgálat szükségességét. Az érdekelt felek jogosultak felkérni a hatóságokat, hogy azok megvizsgálják, hogy a vám folytatólagos kivetése szükséges-e a támogatás kiegyenlítésére, hogy a kár valószínűsíthetően folytatódna-e vagy megismétlődne-e, ha a vámot megszüntetnék vagy megváltoztatnák vagy mindkét intézkedést végrehajtanák. Ha a jelen pont szerinti felülvizsgálat eredményeként a hatóságok azt állapítják meg, hogy a kiegyenlítő vám már nem indokolt, akkor azt azonnali hatállyal meg kell szüntetni.

21.3. Az 1. és 2. pontok rendelkezései mellett bármely végleges kiegyenlítő vámot meg kell szüntetni, kivetésétől számított nem később mint öt évvel (vagy a 2. pont szerinti legutóbbi felülvizsgálat dátumától számított öt évvel abban az esetben, ha az ilyen felülvizsgálat során vizsgálták mind a támogatást, mind a kárt, vagy a jelen pont szerint), kivéve, ha a hatóságok az ilyen időpont előtt

▼B

kezdemenyezett felülvizsgálat során, melyet vagy saját kezdeményezésükre vagy a belföldi iparág által vagy annak nevében tett megfelelően alátámasztott kérelemre folytatnak le az ilyen időpont előtti ésszerű időtartamon belül, hogy a vám lejárata valószínűsíthetően a támogatás és a kár folytatódásához vagy megismétlődéséhez vezetne ⁽¹⁾. A vám hatályban maradhat az ilyen felülvizsgálat eredményétől függően.

21.4. A 12. cikknek a bizonyítékokra és eljárásokra vonatkozó rendelkezései vonatkoznak a jelen cikk szerint végzett bármely felülvizsgálatra is. Bármilyen ilyen felülvizsgálatot gyorsított módon kell végrehajtani, és azt rendszerint a felülvizsgálat kezdeményezésétől számított 12 hónapon belül be kell fejezni.

21.5. A jelen cikk rendelkezései értelemszerűen a 18. cikk szerint elfogadott vállalásokra is vonatkoznak.

*22. cikk***Hirdetmény és a megállapítások magyarázata**

22.1. Amikor a hatóságok meggyőződtek arról, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a 11. cikk szerinti vizsgálat megindításának indoklására, azt a tagot vagy tagokat, melynek vagy melyeknek a termékei az ilyen vizsgálat alá esnek, és más érdekelt feleket, amelyekről a vizsgálatot lefolytató hatóságok tudják, hogy érdekelték, értesíteni kell és hirdetményt kell közzétenni.

22.2. A vizsgálat megindításáról szóló hirdetményben vagy más módon, külön jelentésben ⁽²⁾ elegendő információt kell közölni az alábbiakról:

- i. az exportőr ország vagy országok és az érintett termék neve;
- ii. a vizsgálat kezdeményezésének időpontja;
- iii. a vizsgálandó támogatási gyakorlat vagy gyakorlatok leírása;
- iv. azon tényezők összegzése, amelyekre a kár vélelmét alapozták;
- v. az a cím, amelyre az érdekelt tagok és érdekelt felek nyilatkozataikat megküldhetik; valamint
- vi. az érdekelt tagok és érdekelt felek számára véleményük ismertetésére nyitva álló határidők.

22.3. Hirdetményt kell közzétenni bármely előzetes vagy végleges ténymegállapításról, legyen az megerősítő vagy negatív, bármely, a 18. cikk szerinti vállalás elfogadásáról szóló döntésről, az ilyen vállalás megszüntetéséről, valamint a végleges kiegyenlítő vám megszüntetéséről. Minden ilyen hirdetményben megfelelő részletességgel ismertetni kell, vagy más módon külön jelentésben rendelkezésre kell bocsátani a vizsgálatot lefolytató hatóságok által lényegesnek tekintett tény-, illetve jogkérdésekkel kapcsolatos megállapításokat és következtetéseket. Minden ilyen hirdetményt és jelentést el kell juttatni ahhoz a taghoz vagy tagokhoz, amelynek vagy amelyeknek a termékei az ilyen ténymegállapítás vagy vállalás hatálya alá esnek, és minden olyan érdekelt Félhez, amelyről ismert, hogy az adott ügyben érdekelték.

⁽¹⁾ Amikor visszamenőleges alapon vetik ki a kiegyenlítő vám összegét, a legutóbbi felmérési eljárásnak azon ténymegállapítása, hogy vámot nem kell kivetni, önmagában nem követeli meg a hatóságoktól, hogy a végleges vámot megszüntessék.

⁽²⁾ Ahol a hatóságok az információt és a magyarázatokat e cikk szerint külön jelentésben adják meg, kötelesek biztosítani, hogy az ilyen jelentés a nyilvánosság rendelkezésére álljon.

▼ B

22.4. Az ideiglenes intézkedések foganatosításáról szóló hirdetményben rögzíteni kell vagy külön jelentésben másképpen rendelkezésre kell bocsátani a támogatás, illetve a kár fennállására vonatkozó előzetes ténymegállapítások megfelelően részletezett magyarázatát, és utalni kell azokra a tény-, illetve jogkérdésekre, amelyek az érvek elfogadásához vagy elutasításához vezettek. Az ilyen hirdetménynek vagy jelentésnek, megfelelő figyelemmel a bizalmas információ védelmének követelményeire, különösen az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- i. a szállítók neve vagy ahol ez gyakorlatilag nem megvalósítható, az érintett szállító országok;
- ii. a terméknek vámcélokra elegendő leírása;
- iii. a megállapított támogatás összege és az alap, amelyre hivatkozva a támogatás létezését megállapították;
- iv. a kár megállapításához releváns megfontolások a 15. cikkben rögzítettek szerint;
- v. a ténymegállapításhoz vezető legfontosabb okok.

22.5. Valamely végleges vám kivetéséről vagy egy vállalat elfogadásáról rendelkező pozitív ténymegállapítás esetében a vizsgálat befejezéséről vagy felfüggesztéséről szóló hirdetménynek vagy egyéb módon rendelkezésre bocsátott külön jelentésnek tartalmaznia kell minden releváns információt a tény- és jogkérdésekről, valamint indokokról, amelyek a végleges intézkedések foganatosításához vagy a vállalat elfogadásához vezettek, megfelelő figyelemmel a bizalmas információ védelmének követelményeire. A hirdetménynek vagy jelentésnek tartalmaznia kell különösen a 4. pontban leírt információt, valamint az érdekelt tagok, az exportőrök és az importőrök releváns érvei vagy igényei elfogadásának vagy elutasításának az indokait.

22.6. Valamely vállalat elfogadása után a vizsgálat befejezéséről vagy elfogadásáról szóló hirdetménynek vagy a más módon rendelkezésre bocsátott külön jelentésnek tartalmaznia kell az ilyen vállalat nem bizalmas részeit.

22.7. E cikk rendelkezései értelemszerűen a 21. cikk szerinti felülvizsgálatok kezdeményezésére és lezárására, valamint a 20. cikk szerinti, a visszamenőleges vámok alkalmazására vonatkozó döntésekre is irányadók.

23. cikk

Bírósági felülvizsgálat

Minden tag, amelynek a nemzeti törvényei rendelkeznek kiegyenlítő vámintézkedésekről, köteles bírósági, választottbírói vagy közigazgatási bíróságokat vagy eljárásokat fenntartani, többek között azzal a céllal, hogy a 21. cikk értelmében szerinti végleges ténymegállapításokhoz, illetve ilyen ténymegállapítások felülvizsgálatához kapcsolódó közigazgatási intézkedéseket azonnal felülvizsgálja. Az ilyen bíróságoknak vagy eljárásoknak függetleneknek kell lenniük a kérdéses ténymegállapításért vagy felülvizsgálatért felelős hatóságoktól, és kötelesek minden érdekelt fél számára, amelyek a közigazgatási eljárásban részt vettek, és amelyeket a közigazgatási intézkedések közvetlenül és egyénileg érintettek, hozzáférést biztosítani a felülvizsgálathoz.

VI. RÉSZ INTÉZMÉNYEK

24. cikk

A Támogatások és Kiegyenlítő Intézkedések Bizottsága, valamint az alárendelt testületek

24.1. Ezennel létrejön a Támogatások és Kiegyenlítő Intézkedések Bizottsága, mely minden egyes tag képviselőiből áll. A bizottság maga választja meg elnökét, és évente legalább kétszer vagy az Egyezmény releváns rendelkezései szerint ül össze bármely tag kérésére. A bizottság az e Megállapodás alapján vagy a tagok által ráruházott feladatokat látja el, és köteles a tagoknak lehetőséget biztosítani a konzultációra bármely, az Egyezmény működéséhez vagy céljai elősegítéséhez kapcsolódó ügyben. A WTO Titkárság látja el a bizottság titkárságának feladatait.

24.2. A bizottság szükség szerint állít fel alárendelt testületeket.

24.3. A bizottság létrehozza az Állandó Szakértői Csoportot, mely öt független személyből áll, akik magasan képzettek a támogatások és kereskedelmi kapcsolatok területén. A szakértőket a bizottság választja meg és évente egy tagot cserél. Az Állandó Szakértői Csoportot fel lehet kérni valamely, a 4. cikk 5. pontjában elrendelt vizsgálóbizottság segítésére. A bizottság szakértői véleményt is kérhet bármely támogatás létéről, illetve jellegéről.

24.4. Az Állandó Szakértői Csoporttal bármely tag konzultálhat, és az szakértői véleményt adhat az adott tag által bevezetni kívánt vagy jelenleg fenntartott támogatás jellegéről. Az ilyen szakértői vélemény bizalmas, és nem hívható fel a 7. cikk szerinti eljárás során.

24.5. Funkcióik végrehajtása során a bizottság és annak bármely alárendelt testülete az általa helyénvalónak tekintett bármely forrással konzultálhat és kérhet tőle információt. Mielőtt azonban a bizottság vagy annak valamely alárendelt testülete ilyen információt kér valamely tag fennhatóságán belüli forrásból, köteles az érintett tagot tájékoztatni.

VII. RÉSZ BEJELENTÉSEK ÉS FELÜGYELET

25. cikk

Bejelentések

25.1. A tagok egyetértenek, hogy az 1994. évi GATT XVI. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül a támogatásokról szóló értesítéseiket legkésőbb minden év június 30-ig be kell nyújtaniuk és be kell tartaniuk a 2-6. pontok rendelkezéseit.

25.2. A tagok kötelesek bármely olyan, a területükön nyújtott vagy fenntartott támogatást az 1. cikk 1. pontjának meghatározása szerint bejelenteni, amely a 2. cikk meghatározása szerint egyedinek minősül.

25.3. A jelentések tartalma legyen megfelelően konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye a többi tag számára, hogy kiértékeljék annak kereskedelmi kihatását, és megértsék a bejelentett támogatási programok működését. Ebben a vonatkozásban és a támogatásokra vonatkozó kérdőív tartalmának és formátumának⁽¹⁾ sérelme nélkül a tagok kötelesek biztosítani, hogy a bejelentés az alábbi információt tartalmazza:

⁽¹⁾ A Bizottság létrehoz egy Munkacsoportot, hogy felülvizsgálja a BISD/9S 193-194. oldalán talált kérdőív tartalmát és formátumát.

▼B

- i. a támogatás formája (azaz vissza nem térítendő támogatás, kölcsön, adókedvezmény stb.);
- ii. a támogatás egységenként vagy olyan esetekben, ha ez nem adható meg, a támogatás teljes összege vagy az adott támogatásra az éves költségvetésben allokált összeg (jelezve ha lehetséges, az előző évi, egységenkénti átlagtámogatást);
- iii. a támogatás gazdaságpolitikai célja vagy céljai;
- iv. a támogatás időtartama és/vagy bármilyen hozzáfűzött más határidő;
- v. statisztikai adatok, amelyek lehetővé teszik a támogatás kereskedelmi kihatásainak felmérését.

25.4. Amennyiben a 3. pont valamely alpontjában kért információt nem adják meg, az erre vonatkozó magyarázatot magában a bejelentésben kell megtenni.

25.5. Ha a támogatást meghatározott termékekre vagy ágazatoknak nyújtják, a bejelentést termék vagy ágazat szerinti bontásban kell megtenni.

25.6. Azok a tagok, amelyek úgy vélik, hogy területükön nincsenek olyan intézkedések, amelyeket az 1994. évi GATT XVI. cikkének (1) bekezdése és e Megállapodás szerint be kellene jelenteni, kötelesek erről a Titkárságot írásban értesíteni.

25.7. A tagok elismerik, hogy valamely intézkedés bejelentése nem prejudikál sem annak jogállására az 1994. évi GATT és e Megállapodás szerint, sem annak az e Megállapodás szerinti hatásaira, sem pedig magának az intézkedésnek a jellegére.

25.8. Bármely tag bármely időben írásban információt kérhet egy más tag által nyújtott vagy fenntartott bármilyen támogatás jellegéről és mértékéről (ideértve a IV. részben említett bármely támogatást is), vagy magyarázatot azokról az indokokról, amelyek alapján egy konkrét intézkedést úgy tekintettek, hogy az nem tartozik a bejelentési kötelezettség hatálya alá.

25.9. Az így felkért tagok kötelesek az ilyen információt a lehető leggyorsabban és átfogó módon megadni, és kérésre készen kell állniuk arra, hogy további információt adjanak az ezt kérő tagnak. Megfelelő részletettségű tájékoztatást kell adniuk különösen ahhoz, hogy lehetővé tegye a másik tag számára, hogy az felmérje, hogy a tagok megfelelnek-e a jelen Megállapodás feltételeinek. Bármely tag, amely úgy ítéli meg, hogy az ilyen információt nem adták meg, az ügyet a bizottság figyelmébe ajánlhatja.

25.10. Bármely tag, amelyik úgy véli, hogy egy másik tag által megtett bármilyen intézkedést, amelynek valamely támogatással egyező hatásai vannak, nem jelentettek be az 1994. évi GATT XVI. cikkének (1) bekezdése, illetve a jelen cikk rendelkezései szerint, az ügyre felhívhatja az ilyen másik tag figyelmét. Ha a vélelmezett támogatást közvetlenül ez után nem jelentik be, az ilyen tag maga hívhatja fel a bizottság figyelmét a kérdéses vélelmezett támogatásra.

25.11. A tagok késedelem nélkül kötelesek bejelenteni a bizottságnak minden előzetes vagy végleges, a kiegyenlítő vámokkal kapcsolatban megtett intézkedést. Az ilyen jelentések a Titkárságon más tagok számára betekintésre rendelkezésre állnak. A tagok félévente kötelesek benyújtani az előző 6 hónapban megtett bármilyen kiegyenlítő vámmal kapcsolatos intézkedésről szóló jelentéseket is. A féléves jelentéseket a Megállapodás szerinti szabványos formátumban kell benyújtani.

25.12. Minden egyes tag köteles értesíteni a bizottságot a) arról, hogy melyek a 11. cikkben említett vizsgálatok megindítására és lefolytatására illetékes hatóságai; valamint b) hogy milyen belföldi eljárásai vannak, amelyek az ilyen vizsgálatok megindítására és lefolytatására irányulnak.

26. cikk

Felügyelet

26.1. A bizottság a háromévente megtartott rendkívüli ülésein megvizsgálja az 1994. évi GATT XVI. cikkének (1) bekezdése és e Megállapodás 25. cikkének 1. pontja alapján benyújtott új és teljes körű bejelentéseket. A közbeeső években benyújtott bejelentéseket (a naprakésszé tett bejelentéseket) a bizottság rendes ülésein kell megvizsgálni.

26.2. A bizottság a 25. cikk 11. pontja szerint benyújtott jelentéseket a bizottság egyes rendes ülésein vizsgálja meg.

VIII. RÉSZ

FEJLŐDŐ ORSZÁG TAGOK

27. cikk

A fejlődő ország tagoknak nyújtott különleges és eltérő elbánás

27.1. A tagok elismerik, hogy a támogatások fontos szerepet játszhatnak a fejlődő ország tagok gazdaságfejlesztési programjaiban.

27.2. A 3. cikk 1. pontjának a) alpontjában említett tiltás nem vonatkozik:

a) a VII. mellékletben említett fejlődő ország tagokra;

b) más fejlődő ország tagokra a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított nyolcéves időtartamra, függően attól, hogy a 4. pont rendelkezéseit betartják-e.

27.3. A 3. cikk 1. pontja b) alpontjában említett tiltása nem vonatkozik a fejlődő ország tagokra a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított öt éves időtartamra, és nem vonatkozik a legkevésbé fejlett ország tagokra, ugyanettől az időponttól számított nyolc évig.

27.4. A 2. pont b) alpontjában említett bármely fejlődő ország tag köteles e nyolcéves időszak alatt exporttámogatásait fokozatosan, lehetőleg progresszív módon megszüntetni. Azonban egyetlen fejlődő ország tag sem növelheti exporttámogatásainak szintjét ⁽¹⁾, és köteles azokat az e pontban elrendelt időszagnál rövidebb idő alatt megszüntetni, amikor az ilyen exporttámogatások alkalmazása nem áll összhangban a tag fejlődési szükségleteivel. Ha valamely fejlődő ország tag szükségesnek véli az ilyen támogatásokat a nyolcéves időszakon túl is alkalmazni, köteles az ilyen időszak letelte előtt legkésőbb egy évvel konzultációkat kezdeni a bizottsággal, amely eldönti, hogy ezen időtartam meghosszabbítása indokolt-e az érintett fejlődő ország tag releváns gazdasági, pénzügyi és fejlesztési szükségleteinek megvizsgálása után. Ha a bizottság úgy dönt, hogy a meghosszabbítás indokolt, az érintett fejlődő ország tag köteles évente konzultációkat folytatni a bizottsággal, hogy megállapítsák, hogy szükség van-e a támogatások fenntartására. Ha a bizottság ilyen megállapítást nem tesz, a fejlődő ország tag köteles még fennálló exporttámogatásait az utolsó engedélyezett időszak végétől számított két éven belül felszámolni.

⁽¹⁾ A WTO-egyezmény hatálybalépésekor exporttámogatást nem nyújtó fejlődő ország tagra e pont az 1986-ban nyújtott exporttámogatások szintjének alapján vonatkozik.

▼B

27.5. Az a fejlődő ország tag, amely bármely termék tekintetében elérte az export-versenyképességet, köteles az ilyen termék(ek)re vonatkozó exporttámogatásait kétéves időszak alatt leépíteni. A VII. mellékletben említett fejlődő ország tag esetében azonban, amely egy vagy több termékre export-versenyképességet ért el, az ilyen termékekre nyújtott exporttámogatásokat fokozatosan, nyolcéves időszak alatt kell megszüntetni.

27.6. Valamely termék export-versenyképessége akkor áll fenn, ha valamely fejlődő ország tag ezen termékből való exportja a világkereskedelemből legalább 3,25 %-os részesedést ért el két egymást követő naptári évben. Az export-versenyképesség vagy a) az export-versenyképességet elért fejlődő ország tag bejelentése alapján, vagy b) bármely tag kérésére a Titkárság által végzett számítás alapján áll fenn. A jelen pont céljaira a termék a harmonizált vámnóménklátúra rendszer fejezetcímeként határozandó meg. A bizottság e rendelkezés működését a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított öt évvel felülvizsgálja.

27.7. A 4. cikk rendelkezései nem vonatkoznak fejlődő ország tag olyan exporttámogatásaira, amelyek a 2-5. pontok rendelkezéseivel összhangban állnak. Az ilyen esetre releváns rendelkezések a 7. cikk rendelkezései.

27.8. Nem lehet feltételezni a 6. cikk (1) bekezdése szerint, hogy valamely fejlődő ország tag által nyújtott támogatás a jelen Megállapodás meghatározása szerinti súlyos sérelmet eredményez. Az ilyen súlyos sérelmet, ahol ez alkalmazható a 9. pont feltételei szerint, pozitív bizonyítékokkal kell alátámasztani a 6. cikk 3-8. pontjainak rendelkezései szerint.

27.9. A 6. cikk (1) bekezdésében említettekén kívüli valamely fejlődő ország tag által nyújtott vagy fenntartott felróható támogatások tekintetében a 7. cikk szerint intézkedés nem engedélyezhető és nem foganatosítható, kivéve, ha vámtarifarendmények vagy az 1994. évi GATT szerinti más kötelezettségek válnak semmissé, vagy sérülnek az ilyen támogatás eredményeként a megállapítás szerint oly módon, hogy az egy másik tag hasonló termékének importját a támogatást nyújtó fejlődő ország tag piacáról kiszorítja, vagy annak bevitelét akadályozza, vagy kivéve, ha az importáló tag piacán a belföldi iparág kárt szenved.

27.10. Valamely fejlődő ország tagból származó termék bármilyen kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálatát meg kell szüntetni, amint az érintett hatóságok megállapítják, hogy

- a) a kérdéses termékre nyújtott támogatások általános szintje nem haladja meg annak egységenként számított értékének 2 %-át; vagy
- b) a támogatott import volumene az importáló tagban a hasonló termék összes importjából kevesebb, mint 4 %-ot képvisel, kivéve, ha az olyan fejlődő ország tagoktól származó import, amelyeknek az össziportból való részesedése kevesebb ugyan 4 %-nál, összesen azonban az importáló tagban a hasonló termék importjából együttesen több mint 9 %-kal részesednek.

27.11. A 2. pont b) alpontjának alkalmazási körén belül azon fejlődő ország tagoknál, amelyek a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított nyolcéves időtartam lejártá előtt megszüntették exporttámogatásaikat, valamint a VII. mellékletben említett fejlődő ország tagoknál a 10. pont a) alpontjában említett mérték 3 % lesz 2 % helyett. Ez a rendelkezés alkalmazandó attól az időponttól, hogy az exporttámogatások megszüntetését bejelentették a bizottságnak, és mindaddig, ameddig a bejelentést tevő fejlődő ország tag nem nyújt exporttámogatásokat. Ez a rendelkezés a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított nyolc év elteltével lejár.

▼B

27.12. A 10. és 11. pontok rendelkezései az irányadók a minimum meghatározására a 15. cikk 3. pontja szerint.

27.13. A III. rész rendelkezései nem vonatkoznak az adósságok közvetlen elengedésére, a szociális költségek fedezetére nyújtott támogatásokra, bármilyen formát öltsenek is azok, ideértve a kormányzati bevételekről való lemondást és a forrásoknak más transzferét, amikor az ilyen támogatásokat a fejlődő ország tag privatizációs programján belül, illetve ahhoz közvetlenül kapcsolódva nyújtják, feltéve, hogy mind az ilyen program, mind pedig az érintett támogatások korlátozott időtartamra vonatkoznak és a bizottságot erről értesítik, és a program az érintett vállalkozás tényleges privatizációját eredményezi.

27.14. A bizottság köteles valamely érdekelt fél kérésére a fejlődő ország tag konkrét exporttámogatási gyakorlatát felülvizsgálni azzal a céllal, hogy megvizsgálja, hogy e gyakorlat összhangban áll-e az ilyen tag fejlesztési szükségleteivel.

27.15. A bizottság köteles valamely érdekelt fejlődő ország tag kérésére felülvizsgálni a konkrét kiegyenlítő intézkedést azzal a céllal, hogy megvizsgálja, hogy összhangban áll-e a 10. és 11. pontok rendelkezéseivel, ahogyan azok a kérdéses fejlődő ország tagra vonatkoznak.

IX. RÉSZ

ÁTMENETI MEGÁLLAPODÁSOK

28. cikk

A meglévő programok

28.1. Azon támogatási programokat, amelyeket bármely tag területén azelőtt vezettek be, hogy az ilyen tag aláírta volna a WTO-egyezményt, és amelyek nem állnak összhangban e Megállapodás rendelkezéseivel:

- a) be kell jelenteni a bizottságnak nem később, mint 90 nappal azután, hogy az ilyen tag számára a WTO-egyezmény hatályba lép; valamint
- b) összhangba kell hozni e Megállapodás rendelkezéseivel a WTO-egyezménynek az ilyen tag számára történő hatálybalépésétől számított három éven belül, és addig az időpontig az ilyen támogatási program nem tartozik a II. rész hatálya alá.

28.2. Egyetlen tag sem bővítheti bármely ilyen program alkalmazási körét, és nem újíthatja azt meg annak lejáratakor.

29. cikk

Piacgazdasággá történő átalakulás

29.1. A központilag tervezett gazdaságból a szabad vállalkozásra épülő piacgazdaságra történő áttérés folyamatában lévő tagok alkalmazhatnak az ilyen átalakuláshoz szükséges programokat és intézkedéseket.

29.2. Az ilyen tagoknál a 3. cikk alkalmazási körébe eső és a 3. pont szerint bejelentett támogatási programokat a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított hét éven belül kell felszámolni, vagy a 3. cikkel összhangba hozni. Ilyen esetben a 4. cikk nem alkalmazható. Ezenkívül ugyanezen időszak alatt:

- a) a 6. cikk 1. pontja d) alpontjának alkalmazási körébe eső támogatási programok nem felróhatóak a 7. cikk alapján;

▼B

b) más felróható támogatások tekintetében a 27. cikk 9. pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni.

29.3. A 3. cikk alkalmazási körébe eső támogatási programokat be kell jelenteni a bizottságnak a WTO-egyezmény hatálybalépése utáni legkorábbi gyakorlatilag megvalósítható időpontban. Az ilyen támogatásokra vonatkozó további bejelentéseket a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított két évig lehet megtenni.

29.4. Kivételes körülmények között az 1. pontban említett tagoknak a bizottság engedélyezheti a bejelentett programjaiktól és intézkedéseiktől, illetve azok időkeretétől való eltérést, amennyiben az ilyen eltéréseket az átalakulási folyamat szempontjából szükségesnek tartják.

X. RÉSZ

VITARENDEZÉS

30. cikk

Az e Megállapodás hatálya alá tartozó konzultációkra és vitarendezésekre az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve, ha e Megállapodás erre vonatkozóan kifejezetten másképpen rendelkezik.

XI. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Ideiglenes alkalmazás

A 6. cikk 1. pontjának és a 8. és 9. cikknek a rendelkezéseit ötéves időtartamra kell alkalmazni, mely időtartam a WTO-egyezmény hatálybalépésével kezdődik. Ezen időszak vége előtt nem később, mint 180 nappal a bizottság felülvizsgálja ezen rendelkezések működését azzal a céllal, hogy meghatározza, hogy ki kell-e terjeszteni azok alkalmazását akár a jelenlegi szövegezés szerint vagy módosított formában, egy további időszakra.

32. cikk

Egyéb záró rendelkezések

32.1. Egy másik tag támogatása ellen konkrét intézkedést nem lehet hozni, kivéve, ha az összhangban áll az 1994. évi GATT-nak az e Megállapodás szerint értelmezett rendelkezéseivel⁽¹⁾.

32.2. E Megállapodás egyetlen rendelkezésével kapcsolatban sem lehet fenntartást kikötni a többi tag hozzájárulása nélkül.

32.3. A 4. ponttól függően a jelen Megállapodás rendelkezéseit kell alkalmazni azon meglévő intézkedések vizsgálatára és felülvizsgálataira, amelyeket olyan kérelmek szerint indítottak meg, amelyeket a WTO-egyezménynek az adott tagra történő hatálybalépésének időpontjában vagy azután kezdeményeztek.

32.4. A 21. cikk 3. pontjának céljaira a meglévő kiegyenlítő intézkedéseket úgy kell tekinteni, hogy azokat egy olyan időpontban hozták meg, amely nem későbbi, mint a WTO-egyezménynek az adott tagra nézve történő hatálybalépésének időpontja, kivéve azokat az eseteket, ha valamely tag hatályos belső törvényei ebben az időpontban már tartalmaztak az ebben a pontban említett típusú kikötést.

⁽¹⁾ E pont nem célozza az 1994. évi GATT releváns rendelkezései alapján hozott intézkedések megakadályozását, ha ez helyénvaló.

▼B

32.5. Minden tag köteles megtenni a szükséges általános vagy egyedi jellegű lépéseket annak biztosítására, hogy legkésőbb a WTO-egyezménynek a tag vonatkozásában történő hatálybalépéséig a tag törvényi, rendeleti előírásai és közigazgatási eljárásai összhangba kerüljenek az Egyezmény rendelkezéseivel, amennyiben azok az érintett tagra vonatkoznak.

32.6. Minden tag köteles tájékoztatni a bizottságot az e Megállapodás szempontjából releváns törvényi, illetve jogszabályi változásairól, illetve az ilyen törvények és jogszabályok végrehajtásában bekövetkezett változásokról.

32.7. A bizottság évente vizsgálja felül e Megállapodás végrehajtását és működését, figyelembe véve annak céljait. A bizottság évente tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot az ilyen felülvizsgálatok tárgyát képező időszakok fejleményeiről.

32.8. A mellékletek e Megállapodás szerves részét képezik.

*I. MELLÉKLET***EXPORTTÁMOGATÁSOK SZEMLÉLTETŐ LISTÁJA**

- a) Valamely kormány exportteljesítménytől függő közvetlen támogatást nyújt valamely vállalkozásnak vagy iparágaknak.
- b) Deviza-visszatartó programok vagy egyéb hasonló gyakorlat, amely az export kedvezményezésével jár.
- c) Kormányok által a belföldi célú szállítmányoknál kedvezőbb feltételek mellett nyújtott vagy előírt belföldi szállítási és fuvar költségek az exportra kerülő szállítmányokra.
- d) Valamely kormány vagy annak valamely szerve, akár közvetlenül, akár kormányutasításon alapuló program által közvetve, olyan kikötések vagy feltételek mellett látja el az exportálandó termékek előállítását importált vagy hazai termékkel, illetve szolgáltatással, amelyek kedvezőbbek, mint azok, amelyek a belső fogyasztásra szánt termékek előállításában felhasznált hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekre vonatkoznak, vagyis ha (termékek esetében) az ilyen kikötések vagy feltételek kedvezőbbek az exportőrök számára, mint amelyek a világszerte kereskedelemben rendelkezésre állnak ⁽¹⁾.
- e) Exportra vonatkozóan az ipari vagy kereskedelmi vállalkozások által fizetett vagy fizetendő közvetlen adókat ⁽²⁾ vagy társadalombiztosítási járulékokat teljesen vagy részlegesen elengedik vagy halasztják, illetve azok alól részleges vagy teljes mentességet adnak ⁽³⁾.
- f) Különleges adóalap-csökkentő tételek engedélyezése, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az exporthoz vagy exportteljesítményhez, a belső fogyasztásra szánt termelésnél engedélyezett meghaladó mértékben.
- g) Az exportált termékek előállítása és elosztása tekintetében a közvetett adók ⁽²⁾ elengedése vagy az alóluk való mentesség meghaladja azt, amelyet a belső fogyasztásra eladott hasonló termék előállítására és elosztására kivetett adók kapcsán engedélyeztek.
- h) Az exportált termékek előállítására használt áruk vagy szolgáltatások tekintetében az input, halmozott közvetett adókat ⁽²⁾ nagyobb mértékben engedik el vagy halasztják, mint azt a belső fogyasztásra szánt hasonló termék előállítására használt áruk és szolgáltatások esetében teszik. Halaszthatók vagy elengedhetők azonban az input, halmozott adók, illetve ezek alól mentesség adható exportált termékekre, miközben belső fogyasztásra eladott termékek

▼B

esetében ezek halasztását és elengedését nem engedélyezik, illetve alóluk mentességet nem adnak, ha az input halmozott adókat olyan inputokra vetik ki, amelyeket az exportált termék előállítása során felhasználnak (szokásos mértékű veszteség mellett) ⁽⁴⁾. Ezt az tételt a termelő folyamatban felhasznált inputokról szóló, a II. mellékletben lefektetett iránymutatások szerint kell értelmezni.

- i) Az exportált termék előállítása során felhasznált importált inputokra kivetett importvámok ^(?) elengedése vagy visszatérítése az exportált termék termelése során felhasznált inputokra kivetett importvámokat meghaladó mértékben (a veszteség miatti szokásos engedmény mellett); azzal azonban, hogy bizonyos esetekben a vállalkozás felhasználhat belső piaci inputokat, amelyek mind minőségben, mind tulajdonságaikban megegyeznek az importált inputokkal, hogy helyettesítse azokat és részesüljön ezen rendelkezés előnyéből, amennyiben mind az import-, mind a megfelelő exportművelet egyazon, ésszerű, legfeljebb 2 éves időszakon belül zajlik le. Ezt az tételt a termelő folyamatban felhasznált inputokról szóló, a II. mellékletben lefektetett iránymutatások, valamint a helyettesítő vámvisszatérítési rendszereknek mint exporttámogatásoknak a meghatározására vonatkozó, a III. mellékletben foglalt iránymutatások szerint kell értelmezni.
- j) Valamely kormány (vagy az általa irányított külön intézmény) exporthitel-garanciát vagy biztosítási programokat, az exportált termékek növekvő költségei ellen biztosító, illetve garanciális programokat vagy árfolyam-biztosító programokat nyújt olyan biztosítási díj ellenében, amely hosszú távon nem fedezi ezen programok működési költségeit és veszteségeit.
- k) Valamely kormány (vagy az általa irányított és/vagy a felhatalmazásával működő külön intézmény) exporthitelt nyújt olyan kamatláb mellett, amely jóval alacsonyabb, mint amelyet valójában fizetni kell a bevont alapokért (vagy fizetni kellene, ha a nemzetközi tőkepiacon vettek volna fel ugyanolyan lejáráttal, feltételekkel és pénznemben és ugyanabban a valutában kölcsönt, mint az exporthitel); illetve részben vagy teljesen megtéríti az exportőröknek vagy pénzügyintézeteknek a hitelfelvétel során felmerülő költségeit, amennyiben ezeket arra használják, hogy számottevő előnyhöz jussanak az exporthitel-feltételek terén.

Ha azonban valamely tag félként vesz részt valamely nemzetközi, hivatalos exporthittel kapcsolatos kötelezettségvállalásban, amelyben 1979. január 1-jétől fogva e Megállapodás legalább 12 eredeti tagja félként vesz részt (és amely lehet ezen eredeti tagok által elfogadott jogfolytonos kötelezettségvállalás is), vagy ha a tag a vonatkozó kötelezettségvállalás kamatlábáról szóló rendelkezéseit alkalmazza, akkor az ezen rendelkezéseknek megfelelő exporthitel-gyakorlat nem tekintendő a jelen Megállapodás által tiltott exporttámogatásnak.

▼B

- 1) Minden, az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében vett exporttámogatás, amely a költségvetést terheli.

(¹) A kereskedelemben rendelkezésre álló fogalma azt jelenti, hogy a hazai és az importált termék közötti választás korlátlan, azt csak üzleti megfontolások határozzák meg.

(²) Ezen Rendelet, illetve mellékletei céljaira:

A közvetlen adó fogalmán a bérekre, nyereségre, kamatra, bérleti díjakra, jogdíjakra, minden egyéb jövedelemre, illetve ingatlan tulajdonra kivetett adó értendő;

Az importadók fogalmán a vámok, illetékek és egyéb másutt fel nem sorolt, importra kivetett kincstári adók értendők;

A közvetett adók fogalmán értékesítési, fogyasztási, forgalmi, hozzáadott érték adókat, vagyonátruházási, névhasználati engedélyre, készletekre és berendezésekre kivetett adókat, bélyegilletéket, valamint vámhatáron kivetett adókat, és minden más nem közvetlen adót és nem importvámot kell érteni;

Az input közvetett adó a termék előállítására használt termékekre és szolgáltatásokra kivetett adót jelenti;

A halmozott közvetett adók azon többfokozatú adókat jelentik, amelyeket akkor vetnek ki, amikor nincsen az adó utólagos jóváírására szolgáló mechanizmus, ha a termelés egyik szakaszában megadózott terméket vagy szolgáltatást a termelés következő szakaszában használják;

Az adók elengedése magába foglalja az adók visszatérítését;

A vámvisszatérítés magába foglalja az importvámok alóli teljes vagy részleges mentesítést, illetve azok halasztását.

(³) A tagok elismerik, hogy a halasztás nem szükségszerűen képez exporttámogatást, ahol például megfelelő kamatköltségeket szednek be. A tagok megerősítik azt az elvet, hogy az egymás ellenőrzése vagy ugyanazon ellenőrzés és irányítás alatt álló exportőr vállalatok és külföldi vevők közötti tranzakcióknál a termékek árai adózási célokra ugyanazok az árak lesznek, amelyeket egymástól független vállalatok, összefonódásmentes tranzakció során felszámítanak. Bármely tag felhívhatja egy másik tag figyelmét azon közigazgatási vagy egyéb gyakorlatra, ami ezzel az elvvel ellentétes, és ami a közvetlen adók lényeges megtakarítását eredményezi export tranzakciókban. Ilyen körülmények között a tagok rendszerint megkísérlik véleményeltéréseiket a létező bilaterális adózási egyezmények vagy más specifikus nemzetközi mechanizmusok segítségével feloldani a tagoknak az 1994.

évi GATT alapján fennálló jogainak és kötelezettségeinek sérelme nélkül, ideértve a konzultációhoz fűződő jogot, amelyet az előző mondat hoz létre.

(⁴) A h) pont nem alkalmazható hozzáadott-érték adórendszerekre és az ennek fejében történő vámhatár-illeték korrekciókra; az hozzáadott-érték adó túlzott elengedésére kizárólag a g) pont vonatkozik.

▼B

II. MELLÉKLET

A TERMELŐ FOLYAMAT SORÁN FELHASZNÁLT INPUTOKRÓL SZÓLÓ IRÁNYMUTATÁSOK ⁽¹⁾

I.

1. A közvetett adók visszatérítési rendszerei lehetővé teszik az exportált termék előállításánál felhasznált inputokra kivetett korábbi, halmozott közvetett adók elengedését vagy halasztását, illetve az alóluk való mentességet (a veszteség miatti szokásos mértékű engedmény mellett). Ehhez hasonlóan a visszatérítési rendszerek is lehetővé teszik az exportált termék előállításánál felhasznált ráfordításokra kivetett importvámok elengedését vagy visszatérítését (a veszteség miatti szokásos mértékű engedmény mellett).

2. Az exporttámogatások e Megállapodás I. mellékletében foglalt szemléltető listájának h) és i) pontja utal a „termelő folyamat során felhasznált input” fogalmára. A h) pont értelmében a közvetett adó-visszatérítési rendszerek képezhetnek exporttámogatást, amennyiben a korábbi halmozott közvetett inputadók oly mérvű elengedését, halasztását, illetve az azok alól való mentességet eredményezik, amely meghaladja a termelő folyamatban felhasznált inputokra ténylegesen kivetett adók összegét. Az i) pont értelmében a visszatérítési rendszerek is képezhetnek exporttámogatást, amennyiben az importvámok oly mérvű visszatérítését vagy elengedését eredményezik, amely meghaladja a termelő folyamat során felhasznált inputokra ténylegesen kivetett vámok összegét. Mindkét pont kiköti, hogy a termelő folyamat során felhasznált inputokkal kapcsolatos ténymegállapításokban a szokásos veszteség miatti engedményt meg kell adni. Az i) pont az importhelyettesítés lehetőségét is megadja, amennyiben az helyénvaló.

II.

Amikor valamely kiegyenlítő vámmal kapcsolatos, e Megállapodás szerinti vizsgálat során azt vizsgálják, hogy valamely exportált termék előállításánál felhasználnak-e inputokat, a vizsgálatot végző hatóságnak a következőképpen kell eljárnia:

1. Ha az a gyanú merül fel, hogy a közvetett adók valamely visszatérítési rendszere vagy valamely vámvisszatérítési rendszer támogatást nyújt azáltal, hogy az exportált termék előállításánál felhasznált inputokra kivetett közvetlen adók vagy importvámok visszatérítése vagy elengedése túlzott, a vizsgálatot végző hatóságnak először azt kell megállapítania, hogy az exportáló tagnak van-e olyan rendszere vagy eljárása, és azt alkalmazza-e, amellyel meghatározható, hogy mely inputokat használnak fel valamely exportált termék előállításánál, és milyen mennyiségben. Ha alkalmaznak ilyen rendszert vagy eljárást, először azt kell a vizsgálatot végző hatóságnak megállapítania, hogy ez a rendszer vagy eljárás mennyiben ésszerű, megfelel-e a kívánt célnak, és általánosan elfogadott kereskedelmi szokásokon alapul-e az exportáló országban. A vizsgálatot végző hatóság szükségesnek tarthatja a 12. cikk 6. pontja értelmében vett bizonyos gyakorlati vizsgálatok végrehajtását az információ ellenőrzése végett, illetve, hogy nyugtázza a maga számára, hogy az eljárást vagy rendszert hatékonyan alkalmazzák.

⁽¹⁾ A termelő folyamat során felhasznált input olyan input, amely fizikailag beépül a termékbe, a termelési eljárás során felhasznált energia, tüzelőanyag és olaj, valamint katalizátorok, amelyek az exportált termék előállításánál felhasználásra kerülnek.

▼B

2. Ha nincs ilyen rendszer vagy eljárás, vagy ha az ésszerűtlen, illetőleg azt bevezették és ésszerűnek találják, de nem alkalmazzák, illetve nem hatékonyan alkalmazzák, az exportáló tagnak további vizsgálatot kell végeznie az érintett tényleges inputok alapján, hogy megállapítsa, történt-e túlfizetés. Ha a vizsgálatot végző hatóság szükségesnek tartja, további vizsgálat hajtható végre az 1. ponttal összhangban.
3. A vizsgálatot végző hatóság akkor tekinti úgy, hogy valamely input beépült valamely exportált termékbe, ha az a termelő eljárás során elhasználódik, és fizikailag jelen van az exportált termékben. Valamely inputnak nem kell olyan formában jelen lennie a végtermékben, mint amilyenben a termelési folyamatba bekerült.
4. Az exportált termék előállítása során elhasznált input mennyiségének megállapításakor tekintettel kell lenni a „veszteség miatti szokásos engedmény”-re, és az ilyen veszteséget úgy kell felfogni, mint ami az exportált termék előállítása során felhasználódott. A „veszteség” fogalma azt jelenti, hogy valamely adott input, amelynek a termelő eljárásban nincsen önálló funkciója, nem használódik fel az exportált termék előállítása során (például a hatékonyság hiánya okán), és ugyanazon gyártó nem nyeri vissza, nem használja fel és nem értékesíti.
5. Amikor a vizsgálatot végző hatóság azt határozza meg, hogy a veszteség miatti engedmény mennyiben „szokásos”, figyelembe kell vennie a termelő eljárást, az exportáló ország iparágának átlagos tapasztalatát és egyéb helyénvaló műszaki tényezőket. A vizsgálatot végző hatóságnak tudatában kell lennie, hogy mennyire fontos az a kérdés, hogy az exportáló tag mennyiben számította ki pontosan a veszteség mennyiségét, amikor ezt a mennyiséget bele szándékozta foglalni az adó- vagy vámvisszatérítésbe.

III. MELLÉKLET

A HELYETTESÍTŐ VÁMVISSZATÉRÍTÉSI RENDSZER MINT EXPORTTÁMOGATÁS MEGÁLLAPÍTÁSÁNAK IRÁNYMUTATÁSAI

I.

A visszatérítési rendszerek lehetővé tehetik valamely más termék előállításánál felhasznált inputokra kivetett importvámok visszafizetését vagy visszatérítését, és ott, ahol ezen utóbbi termék exportjába olyan belső inputok is beépülnek, amelyek minőségükben és jellemzőikben megfelelnek az importált inputoknak. Az exporttámogatások I. mellékletben foglalt szemléltető listájának i) pontja szerint a helyettesítő vámvisszatérítési rendszerek képezhetnek exporttámogatást, amennyiben az importvámok oly mérvű visszatérítését eredményezik, amely meghaladja az eredetileg importált inputokra kivetett váموkat, amelyekre vonatkozóan a visszatérítést igénylik.

II.

Amikor valamely e Megállapodás értelmében vett kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálat során valamely visszatérítési rendszert vizsgál, a vizsgálatot végző hatóságnak a következők szerint kell eljárnia:

1. A szemléltető lista i) pontja kiköti, hogy az exportált termék előállításában belső piaci inputtal helyettesíthető az importált termék, amennyiben az mennyiség, minőség és jellemzők tekintetében megfelel a helyettesített importált inputnak. Lényeges, hogy legyen ellenőrző rendszer vagy eljárás, mert ezzel az exportáló tag kormánya biztosítani és bizonyítani tudja, hogy az input mennyisége, amely után a visszatérítést igénylik, semmilyen formában nem haladja meg a hasonló exportált termékek mennyiségét, és hogy az importvám-visszatérítés nem haladja meg az érintett importált inputokra eredetileg kivetett vámot.
2. Ha felmerül a gyanú, hogy valamely helyettesítő vámvisszatérítési rendszer támogatást jelent, a vizsgálatot végző hatóságnak először azt kell megállapítania, hogy az exportáló tag kormányának van-e ellenőrző rendszere vagy eljárása, és ezt alkalmazza-e. Ha alkalmaznak ilyen rendszert vagy eljárást, először azt kell a vizsgálatot végző hatóságnak megállapítania, hogy ez a rendszer mennyiben ésszerű, megfelel-e a kívánt célnak, és az általánosan elfogadott kereskedelmi gyakorlaton alapul-e az exportáló országban. Ha vizsgálata során a vizsgálatot végző hatóság megállapítja, hogy ezen eljárások megfelelőek, és azokat hatékonyan alkalmazzák, akkor azt kell feltételeznie, hogy nincs támogatás. A vizsgálatot végző hatóság szükségesnek tarthatja a 12. cikk 6. pontja értelmében vett bizonyos gyakorlati vizsgálatok végrehajtását az információ ellenőrzése végett, illetve, hogy nyugtázza a maga számára, hogy az ellenőrző eljárást vagy rendszert hatékonyan alkalmazzák.
3. Ha ilyen ellenőrző eljárás nincsen, vagy ha ésszerűtlen, vagy ha bevezették és ésszerűnek találják, de nem alkalmazzák, illetve nem alkalmazzák hatékonyan, ebben az esetben létezhet támogatás. Ilyen esetben az exportáló tagnak további, az érintett valóságos tranzakciókon alapuló vizsgálatot kell végeznie, hogy megállapítsa, történt-e túlfizetés. Ha a vizsgálatot végző hatóság szükségesnek tartja, további vizsgálat hajtható végre a 2. ponttal összhangban.

▼B

4. Önmagában az, hogy valamely helyettesítő vámvisszatérítési rendelkezés értelmében az exportőrök bizonyos importszállítmányok közül választhatnak, amelyekre visszatérítést igényelhetnek, még nem tekintendő támogatásnak.
5. Az i) pont értelmében túlzott importvám-visszatérítésnek tekintendő, amikor a kormányok a vámvisszatérítési rendszerben visszatérített pénzek után a ténylegesen fizetett vagy fizetendő kamatok mértékéig fizetnek kamatot.

IV. MELLÉKLET

AZ ÖSSZES ÉRTÉKBEN MEGADOTT TÁMOGATÁS SZÁMÍTÁSA (A 6. CIKK 1. PONTJÁNAK A) ALPONTJA) ⁽¹⁾

1. A 6. cikk 1. pontja a) alpontjának céljaira a támogatás összegének bármiféle számítását az azt nyújtó kormánytól felmerülő költségekhez viszonyítva kell elvégezni.
2. Kivéve a 3-5. pontokban foglaltakat, annak meghatározásánál, hogy vajon az általános támogatási ráta meghaladja-e a termék értékének 5 %-át, a termék értékét úgy kell kiszámítani, mint a kedvezményezett cég ⁽²⁾ legutóbbi olyan 12 hónapos időszak során elért árbevételének összértéke, amelyre értékesítési adatok rendelkezésre állnak, és amely megelőzi a támogatás nyújtásának időszakát ⁽³⁾.
3. Amennyiben a támogatás egy adott termék előállításához vagy értékesítéséhez kötődik, a termék értékét úgy kell számítani, mint a kedvezményezett cég legutóbbi olyan 12 hónapos időszakban azon termékből elért árbevételének összértéke, amelyre értékesítési adatok rendelkezésre állnak, és amely megelőzi a támogatás nyújtásának időszakát.
4. Amennyiben a kedvezményezett cég kezdő vállalkozás, súlyos sérelem fennállásának kell tekinteni, ha a támogatás általános mértéke meghaladja az összes befektetett pénzeszköz 15 %-át. A jelen pont céljaira az indulási időszak nem haladhatja meg a termelés első évét ⁽⁴⁾.
5. Ahol a kedvezményezett cég inflációs gazdaságú országban van, a termék értékét úgy kell számítani, mint a kedvezményezett cég összes árbevétele (vagy, amennyiben a támogatás kötött, a releváns termékből származó árbevétele) a megelőző naptári évben, melyet a támogatás nyújtásának hónapját megelőző 12 hónap inflációs rátájával kell indexálni.
6. Egy adott évben az általános támogatási ráta meghatározásához a tag területén a különféle programok alapján és különféle hatóságok által nyújtott támogatásokat összesíteni kell.
7. A WTO-egyezmény hatálybalépésének napját megelőzően nyújtott támogatásokat, melyek hasznát jövőbeni termelésre allokálják, az általános támogatási rátába be kell számítani.
8. Az e Megállapodás releváns rendelkezései szerint nem felróhatóknak minősülő támogatásokat nem lehet beszámítani a 6. cikk 1. pontja a) alpontjának céljaira a támogatás összegének megállapításába.

⁽¹⁾ A tagoknak egymás között megállapodásra kell jutniuk, szükség szerint, azokban az ügyekben, amelyek e melléklet nem határoz meg, vagy amelyek esetében a 6. cikk (1) bekezdése a) pontjának céljaira további tisztázásra van szükség.

⁽²⁾ A kedvezményezett cég a támogatást nyújtó tag felségterületén lévő cég.

⁽³⁾ Az adózáshoz kapcsolódó támogatások esetén a támogatás értékét úgy kell számítani, mint a kedvezményezett cég azon adóévben elért árbevételének összértékét, amelyben az adóhoz kapcsolódó támogatást megszerezte.

⁽⁴⁾ Az indulási helyzet magában foglal olyan eseteket is, ahol termékfejlesztés vagy a támogatásból részesülő termékek gyártásához a berendezések megépítésére pénzügyi kötelezettségvállalások történtek, még akkor is, ha a termelés még nem kezdődött meg.

V. MELLÉKLET

A SÚLYOS SÉRELEMMEEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓ ÖSSZEGYŰJTÉSÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

1. Minden tag köteles együttműködni a 7. cikk 4-6. pontja szerinti eljárás során a valamely vizsgálóbizottság által megvizsgálendő bizonyíték kialakításában. A vitában részt vevő felek és bármely érintett harmadik ország tag köteles a DSB-t értesíteni, mielőtt a 7. cikk 4. pontjának rendelkezéseit igénybe vették, arról a szervezetről, amely ennek a rendelkezésnek a végrehajtásáért felel saját területén belül, és azokról az eljárásokról, amelyeket alkalmazni kell az információkérések kielégítése érdekében.
2. Olyan esetekben, amikor a 7. cikk 4. pontja alapján a DSB elé utalnak ügyeket, a DSB köteles kérésre eljárást kezdeményezni, hogy információt szerezzen a támogató tag kormányától a szükséges mértékben ahhoz, hogy megállapíthassa a támogatás tényét és összegét, a támogatott cégek összes árbevételének értékét, valamint a támogatott termék által okozott hátrányos hatások elemzéséhez szükséges információt⁽¹⁾. Ez a folyamat, amennyiben helyénvaló, magában foglalhatja a támogatást nyújtó tag, illetve a panaszos tag kormányához kérdések intézését információ összegyűjtése céljából, valamint azért, hogy a vitában részt vevő felek rendelkezésére álló információt tisztázza és részletezze a VII. részben lefektetett bejelentési eljárások révén⁽²⁾.
3. A harmadik piacokra gyakorolt hatások esetén a vitában részes bármelyik fél gyűjthet információt, akár a harmadik ország tag kormányának feltett kérdéseken keresztül, amely szükséges a hátrányos hatások elemzéséhez, és ami egyébként ésszerűen nem áll rendelkezésre a panasztevő tagtól vagy a támogatást nyújtó tagtól. Ezt a követelményt oly módon kell teljesíteni, hogy az ne okozzon ésszerűtlen terhet a harmadik ország tag számára. Az ilyen tagtól különösen nem várható el, hogy kifejezetten erre a célra piac- vagy árelemzéseket készítsen. Benyújtandó az az információ, ami már rendelkezésre áll vagy amit az ilyen tag nehézség nélkül megszerezhet (például a releváns statisztikai szolgáltatók által már összegyűjtött legutóbbi statisztikai adatok, amelyeket még nem hoztak nyilvánosságra, az importra, illetve az érintett termékek deklarált értékeire vonatkozó vámadatok stb.). Ha a vitában részes valamelyik fél saját költségére részletes piaci elemzést készített, az ilyen elemzést készítő személy vagy cég feladatát a harmadik ország tag hatóságainak segítenie kell, és az ilyen személynek vagy cégnek minden olyan információhoz hozzáférést kell biztosítani, amit a kormány rendes körülmények között nem kezel bizalmasként.
4. A DSB képviselőt jelöl ki az információgyűjtési folyamat elősegítésének funkciójára. A képviselő egyedüli célja, hogy biztosítsa a vita utóbb következő gyors multilaterális felülvizsgálatához szükséges információ időbeni összeállítását. A képviselő módokat javasolhat a szükséges információ leghatékonyabb összegyűjtésének módjára, és ösztönözheti a felek közötti együttműködést.
5. A 2-4. pontokban vázolt információgyűjtési folyamatot attól a naptól számítva 60 napon belül be kell fejezni, amikor a 7. cikk 4. pontja szerint az ügyet a DSB elé utalták. Az e folyamat során megszerzett információt a DSB által a X. rész rendelkezései szerint létrehozott vizsgálóbizottságnak kell benyújtani. Az ilyen információ egyebek között tartalmazzon adatokat a kérdéses támogatás összegéről (és ahol ez alkalmazható, a támogatott cégek értékesítési

⁽¹⁾ Azokban az esetekben, ahol a súlyos sérelem tényét bizonyítani kell.

⁽²⁾ A DSB információgyűjtési folyamata során figyelembe kell vennie a jellege folytán bizalmas vagy a folyamatban érintett bármely tag által bizalmasan nyújtott információ védelmének szükségességét.

▼B

árbevételéről) a támogatott termék áráiról, a nem támogatott termék áráiról, a piac más szállítóinak áráiról, az érintett piacon a támogatott termék kínálatának változásairól, illetve a piaci részesedések változásairól. Tartalmazzon ezenkívül ellenbizonyítékokat, valamint minden olyan kiegészítő információt, amit a vizsgálóbizottság következtetései levonása során relevánsnak talál.

6. Amennyiben a támogatást nyújtó és/vagy a harmadik országbeli tag nem működnek együtt az információgyűjtési folyamatban, a panasztevő tag súlyos sérelemre vonatkozó keresetét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a támogatást nyújtó és/vagy a harmadik ország tag együttműködésének hiányára vonatkozó tényekkel és körülményekkel együtt nyújtja be. Ahol információ nem áll rendelkezésre a támogatást nyújtó és/vagy a harmadik ország tag együttműködésének hiánya miatt, a bizottság kiegészítheti az adatokat, szükség szerint, az egyébként rendelkezésre álló legjobb információra támaszkodva.
7. Ténymegállapítása során a vizsgálóbizottságnak hátrányos következtetéseket kell levonnia az információgyűjtési folyamatban érintett bármely fél együttműködésének hiányából.
8. Annak eldöntésekor, hogy vajon a rendelkezésre álló legjobb információt használja-e fel, vagy hátrányos következtetéseket vonjon le, a vizsgálóbizottság köteles a DSB a 4. pont szerint kinevezett képviselőjének a tanácsát figyelembe venni az esetleges információkérés ésszerűségére nézve, valamint arra, hogy a felek e kérésekre együttműködően és időben tettek-e erőfeszítéseket.
9. Ebben az információgyűjtési folyamatban semmi sem korlátozza a vizsgálóbizottság azon lehetőségét, hogy további információt keressen, amit lényegesnek talál a vita megfelelő lezárásához, és amelyet a folyamat során megfelelő módon nem kerestek vagy állítottak össze. A vizsgálóbizottság azonban rendszerint ne kérjen további információt az adatok kiegészítésére abban az esetben, ha az információ valamelyik fél pozícióját támasztaná alá, és az információ hiánya az ezen fél részéről az információgyűjtési folyamat során tanúsított együttműködés ésszerűtlen hiányának az eredménye.

*VI. MELLÉKLET***A 12. CIKK 6. PONTJA SZERINT VÉGZETT HELYSZÍNI VIZSGÁLATOKRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK**

1. A vizsgálat megindításakor az exportáló tag hatóságait és az összes ismert, az ügyben érdekelt céget tájékoztatni kell a helyszíni vizsgálat folytatására irányuló szándékról.
2. Ha kivételes esetekben a vizsgálóbizottságba nem kormányzati szakértőt is be kívánnak vonni, erről tájékoztatni kell az exportáló tag vállalkozásait és hatóságait. Az ilyen nem kormányzati szakértőkre a titkossági követelmények esetén hathatós szankciókat kell alkalmazni.
3. A látogatás időpontjának végleges kitűzése előtt, általános gyakorlatként meg kell szerezni az érintett cég kifejezett hozzájárulását.
4. Az érintett cég hozzájárulásának megszerzését követően, a vizsgálatot végző hatóságoknak azonnal közölniük kell az exportáló tag hatóságaival a felkerezendő cégek nevét és címét, valamint a látogatás kitűzött időpontját.
5. Az érintett céget a látogatás előtt elegendő idővel értesíteni kell.
6. A kérdőív magyarázatának céljából csak az exportáló cég kérésére tehető látogatás. Ilyen látogatás csak akkor tehető, ha a) az importáló tag hatóságai értesítik az érintett tag képviselőit, és b) az utóbbiak nem emelnek kifogást a látogatás ellen.
7. Mivel a helyszíni vizsgálat célja a rendelkezésre bocsátott információ ellenőrzése, illetve további részletek megismerése, a vizsgálatot a kérdőívre adott válasz kézhezvétele után kell lebonyolítani, kivéve, ha a vállalkozás beleegyezik az ettől eltérő idejű látogatásba, és a várható látogatásról a hatóságok az exportáló tag kormányát is értesítik, és az nem emel kifogást ellene; általános gyakorlatnak kell továbbá lennie annak is, hogy az érintett cégeket a látogatást megelőzően tájékoztatják az ellenőrzendő információ általános jellegéről, és arról, hogy milyen további információt kell biztosítaniuk, bár ez nem zárja ki azt, hogy a helyszínen, az újonnan szerzett információ fényében további részletek kiszolgáltatását kérjék.
8. Az exportáló tag által feltett, és a helyszíni vizsgálat sikerének szempontjából alapvető kérdésekre és információkérésre, amennyiben lehetséges, a látogatást megelőzően választ kell adni.

*VII. MELLÉKLET***A 27. CIKK 2. PONTJÁNAK A) ALPONTJÁBAN EMLÍTETT FEJLŐDŐ
ORSZÁG TAGOK**

A 27. cikk 2. pontja a) alpontjának feltételei szerint a 3. cikk 1. pontja a) alpontja rendelkezéseinek hatálya alá nem tartozó fejlődő ország tagok az alábbiak:

- a) az ENSZ által legkevésbé fejlett országnak tekintett azon országok, amelyek a WTO tagjai;
- b) az alábbi fejlődő országok, amelyek a WTO tagjai, azon rendelkezések hatálya alá tartoznak, amelyek más fejlődő ország tagokra is vonatkoznak a 27. cikk 2. pontjának a) alpontja szerint, attól fogva, amikor a fejenkénti GNP eléri az 1 000 \$/év összeget ⁽¹⁾: Bolívia, Dominikai Köztársaság, Egyiptom, Elefántcsontpart, Fülöp-szigetek, Ghána, Guatemala, Guayana, India, Indonézia, Kamerun, Kenya, Kongó, Marokkó, Nicaragua, Nigéria, Pakisztán, Srí Lanka, Szenegál és Zimbabwe.

⁽¹⁾ A b) pont szerinti listában fejlődő ország tagok bevonása a Világbank legutóbbi fejenkénti GNP adataira épül.

▼ **M2****MEGÁLLAPODÁS A HALÁSZATI TÁMOGATÁSOKRÓL***1. cikk***Alkalmazási kör**

Ez a megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1.1. cikke szerinti olyan támogatásokra alkalmazandó, amelyek az említett megállapodás 2. cikke értelmében egyediek a vadon élő tengeri halak halászata és a halászattal kapcsolatos tengeri tevékenységek tekintetében. ⁽¹⁾, ⁽²⁾, ⁽³⁾

*2. cikk***Fogalom meghatározások**

E megállapodás alkalmazásában:

- (a) „hal”: az élő tengeri erőforrások valamennyi faja, akár feldolgozva, akár nem;
- (b) „halászat”: halak felkutatása, csalogatása, helyének meghatározása, fogása, kitermelése vagy lehalászása, illetve bármely olyan tevékenység folytatása, amely valószínűsíthetően a halak csalogatását, helyének meghatározását, fogását, kitermelését vagy lehalászását eredményezi;
- (c) „halászati tevékenységek”: a halászatot támogató vagy előkészítő bármely művelet, beleértve olyan halak kirakodását, csomagolását, feldolgozását, átrakását vagy szállítását, amelyeket előzőleg nem szállítottak partra, valamint a személyzet, üzemanyag, felszerelések és egyéb készletek tengeren történő biztosítását;
- (d) „hajó”: halászatra vagy halászati tevékenységekre használt, ilyen célú felhasználásra felszerelt vagy ilyen célú felhasználásra szánt hajó vagy másfajta vízi jármű;
- (e) „üzemeltető”: a hajó tulajdonosa vagy bármely olyan személy, aki a hajóért felelős, illetve azt irányítja vagy ellenőrzi.

*3. cikk***A jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászathoz hozzájáruló támogatások ⁽⁴⁾**

3.1. Egyetlen tag sem nyújthat vagy tarthat fenn támogatást olyan hajó vagy üzemeltető ⁽⁵⁾ számára, aki vagy amely jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot vagy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot támogató halászati tevékenységet folytat.

⁽¹⁾ Az egyértelműség érdekében az akvakultúra és a belvízi halászat nem tartozik e megállapodás hatálya alá.

⁽²⁾ Az egyértelműség érdekében a halászati hozzáférési megállapodások keretében a kormányok között eszközölt kifizetések nem tekintendők támogatásnak e megállapodás értelmében.

⁽³⁾ Az egyértelműség érdekében e megállapodás alkalmazásában a támogatás a támogatást nyújtó tagnak tulajdonítható, függetlenül az érintett hajó lobogójától vagy lajstromától, illetve a kedvezményezett állampolgárságától.

⁽⁴⁾ „Jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat”: az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által 2001-ben elfogadott, a *jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv* (3) bekezdésében meghatározott tevékenységek.

⁽⁵⁾ A 3. cikk alkalmazásában „üzemeltető”: a 2. cikk e) pontja értelmében vett üzemeltető a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatos jogsértés időpontjában. Az egyértelműség érdekében a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató üzemeltetőknek nyújtott támogatások nyújtásának vagy fenntartásának tilalma a halászathoz és a halászattal kapcsolatos tengeri tevékenységekhez nyújtott támogatásokra alkalmazandó.

▼ M2

3.2. A 3. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában egy hajót vagy üzemeltetőt jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytatónak kell tekinteni, ha arról a következők bármelyike megerősítő megállapítást tett ⁽¹⁾, ⁽²⁾:

- (a) egy parti tag, a joghatósága alá tartozó területeken végzett tevékenységek esetében; vagy
- (b) egy tag lobogó szerinti állam, a lobogója alatt közlekedő hajók által végzett tevékenységek esetében; vagy
- (c) az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás a regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás szabályaival és eljárásaival, valamint a vonatkozó nemzetközi joggal összhangban, többek között a hatáskörébe tartozó területeken és fajok tekintetében időben történő értesítés és releváns információk szolgáltatása révén.

3.3. (a) A 3. cikk (2) bekezdése szerinti megerősítő megállapítás ⁽³⁾ valamely tag végleges megállapítására és/vagy valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás általi azon végleges jegyzékbe vételre utal, amely szerint egy hajó vagy üzemeltető jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytatott.

(b) A 3. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 3. cikk (1) bekezdése szerinti tilalom akkor alkalmazandó, ha a parti tag megállapítása releváns tényszerű információkon alapul, és a parti tag a tag lobogó szerinti állam és – ha ismert – a támogatást nyújtó tag rendelkezésére bocsátotta a következőket:

- (i) megfelelő csatornákon keresztül időben történő értesítés arról, hogy egy hajót vagy üzemeltetőt ideiglenesen feltartóztattak jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó vizsgálat céljából, vagy arról, hogy a parti tag vizsgálatot indított jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatban – ideértve a vonatkozó tényszerű információkra, az alkalmazandó jogszabályokra, egyéb rendelkezésekre, közigazgatási eljárásokra vagy egyéb vonatkozó intézkedésekre való hivatkozást is;
- (ii) lehetőség a releváns információk cseréjére ⁽⁴⁾ a megállapítást megelőzően annak érdekében, hogy ezeket az információkat figyelembe lehessen venni a végleges megállapítás megtételkor. A parti tag meghatározhatja az ilyen információcsere módját és időtartamát; valamint
- (iii) értesítés a végleges megállapításról és az alkalmazott szankciókról, beleértve adott esetben azok időtartamát is. A parti tag megerősítő megállapításáról értesíti a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott bizottságot (e megállapodásban a továbbiakban: a bizottság).

3.4. A támogatást nyújtó tag a 3. cikk (1) bekezdése szerinti tilalom alkalmazási időtartamának meghatározásakor figyelembe veszi a hajó vagy az üzemeltető által elkövetett jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat jellegét, súlyosságát és ismétlődését. A 3. cikk (1) bekezdése szerinti tilalom legalább addig alkalmazandó, amíg a tilalmat kiváltó megállapításból eredő szankció ⁽⁵⁾ hatályban marad, vagy legalább addig, amíg a hajót vagy az üzemeltetőt valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás jegyzékbe vette, attól függően, hogy melyik a hosszabb.

⁽¹⁾ E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy arra kötelezné a tagokat, hogy jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatos vizsgálatokat kezdeményezzenek, vagy jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó megállapításokat tegyenek.

⁽²⁾ E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy érintené a jegyzékbe vett szervezeteknek a vonatkozó nemzetközi jogi eszközök szerinti hatáskörét, vagy új jogokat biztosítana a jegyzékbe vett szervezetek számára a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó megállapítások megtételéhez.

⁽³⁾ E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az valamely jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó megállapítás érvényességét vagy végrehajthatóságát kétsélteti vagy befolyásolja.

⁽⁴⁾ Ez magában foglalhatja például a lobogó szerinti állam vagy a támogatást nyújtó tag kérésére a párbeszéd vagy az írásbeli információcsere lehetőségét.

⁽⁵⁾ A szankciók megszüntetése a 3. cikk (2) bekezdésében említett megállapítást megtevő hatóság jogszabályai vagy eljárásai szerint történik.

▼ **M2**

3.5. A támogatást nyújtó tag a 8. cikk (3) bekezdésének megfelelően értesíti a bizottságot a 3. cikk (1) bekezdése alapján hozott intézkedésekről.

3.6. Amennyiben egy tag kikötő szerinti állam értesíti a támogatást nyújtó tagot arról, hogy alapos oka van feltételezni, hogy valamely kikötőjében lévő hajó jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatban vett részt, a támogatást nyújtó tag kellő figyelmet fordít a kapott információkra, és meghozza az általa megfelelőnek ítélt intézkedéseket a támogatásaival kapcsolatban.

3.7. Minden tagnak jogszabályokkal, egyéb rendelkezésekkel és/vagy közigazgatási eljárásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett támogatásokat, beleértve az e megállapodás hatálybalépésekor már létező támogatásokat, ne nyújtsák vagy tartsák fenn.

3.8. Az e megállapodás hatálybalépésétől számított két évig a fejlődő országnak minősülő tagok – köztük a legkevésbé fejlett országnak minősülő tagok (a továbbiakban: LDC-tagok) – által a kizárólagos gazdasági övezetig és azon belül nyújtott vagy fenntartott támogatások mentesülnek az e megállapodás 3. cikkének (1) bekezdésén és 10. cikkén alapuló intézkedések alól.

*4. cikk***A túlhalászott állományokra vonatkozó támogatások**

4.1. Egyetlen tag sem nyújthat vagy tarthat fenn egy túlhalászott állományt érintő halászatra vagy halászati tevékenységre vonatkozó támogatást.

4.2. E cikk alkalmazásában egy halállományt túlhalászottnak kell tekinteni, ha azt a rendelkezésére álló legjobb tudományos bizonyítékok alapján az a parti tag, amelynek joghatósága alatt a halászat folyik, vagy valamely érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás a hatáskörébe tartozó területeken és fajok tekintetében túlhalászottnak ismeri el.

4.3. A 4. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagok odaítélhetik vagy fenntarthatják a 4. cikk (1) bekezdésében említett támogatásokat, amennyiben az ilyen támogatásokat vagy egyéb intézkedéseket az állomány biológiai szempontból fenntartható szintre történő visszaállítása érdekében hajtják végre. ⁽¹⁾

4.4. Az e megállapodás hatálybalépésétől számított két évig a fejlődő országnak minősülő tagok – köztük az LDC-tagok – által a kizárólagos gazdasági övezetig és azon belül nyújtott vagy fenntartott támogatások mentesülnek az e megállapodás 4. cikkének (1) bekezdésén és 10. cikkén alapuló intézkedések alól.

*5. cikk***Egyéb támogatások**

5.1. Egyetlen tag sem nyújthat vagy tarthat fenn halászati támogatásokat vagy halászati tevékenységekre nyújtott támogatásokat a parti tag vagy a tagsággal nem rendelkező parti állam, illetve az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás illetékességén kívül.

5.2. A tagoknak különös gonddal és kellő körültekintéssel kell eljárniuk, amikor támogatást nyújtanak a nem az adott tag lobogója alatt közlekedő hajóknak.

5.3. A tagoknak különös gonddal és kellő körültekintéssel kell eljárniuk, amikor olyan állományokra vonatkozó halászathoz vagy halászati tevékenységekhez nyújtanak támogatást, amelyek állapota ismeretlen.

⁽¹⁾ E bekezdés alkalmazásában a biológiailag fenntartható szint az a szint, amelyet a halászat vagy a halászattal kapcsolatos tevékenység helyszíne felett joghatósággal rendelkező parti tag olyan referenciapontok – például a maximális fenntartható hozam (MFH) vagy más referenciapontok – alkalmazásával határoz meg, amelyek arányban állnak a halászatra vonatkozóan rendelkezésre álló adatokkal; vagy az a szint, amelyet egy érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás a hatáskörébe tartozó területeken és fajok tekintetében meghatároz.

▼ **M2**

6. cikk

Az LDC-tagokra vonatkozó különös rendelkezések

A tagoknak kellő önmérsékletet kell tanúsítaniuk az LDC-tagokat érintő kérdések felvetése során, és a felmerülő megoldásoknak figyelembe kell venniük az érintett LDC-tag sajátos helyzetét, ha van ilyen.

7. cikk

Technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés

Az e megállapodás szerinti szabályok végrehajtása céljából célzott technikai segítségnyújtást és kapacitásépítési támogatást kell nyújtani a fejlődő országnak minősülő tagoknak, beleértve az LDC-tagokat is. E támogatás elősegítése érdekében az érintett nemzetközi szervezetekkel, például az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetével (FAO) és a Nemzetközi Mezőgazdaság-fejlesztési Alappal együttműködésben létre kell hozni egy önkéntes WTO finanszírozási mechanizmust. A WTO-tagok kizárólag önkéntes alapon járulnak hozzá a mechanizmushoz, és nem használhatnak fel rendes költségvetési forrásokat.

8. cikk

Értesítés és átláthatóság

8.1. A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 25. cikkének sérelme nélkül, valamint a halászati támogatásokról szóló értesítések megerősítése és javítása, továbbá a halászati támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalások végrehajtásának hatékonyabb felügyelete érdekében minden tag:

- (a) a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 25. cikke szerinti, a halászati támogatásokról szóló rendszeres értesítés részeként megadja a következő információt⁽¹⁾ ⁽²⁾: azon halászati tevékenység típusa vagy fajtája, amelyre a támogatást nyújtják;
- (b) a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 25. cikke szerinti, a halászati támogatásokról szóló rendszeres értesítés részeként lehetőség szerint megadja a következő információkat⁽¹⁾ ⁽²⁾:
 - (i) a támogatásban részesülő halászat által érintett halállományok állapota (pl. túlhalászás, maximálisan fenntartható halászat vagy alulhalászás) és az alkalmazott referenciapontok, valamint az, hogy ezeken az állományokon osztoznak-e⁽³⁾ más tagokkal, vagy azokat regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás kezeli-e;
 - (ii) az adott halállományra vonatkozó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések;
 - (iii) annak a halászati vállalkozásnak a flottakapacitása, amelynek a támogatást nyújtják;
 - (iv) a támogatásban részesülő halászhajó vagy halászhajók neve és azonosító száma; valamint
 - (v) fogási adatok fajonként vagy fajcsoportonként abban a halászati vállalkozásban, amelynek a támogatást nyújtják.⁽⁴⁾

⁽¹⁾ A 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a tagok ezt az információt a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 25. cikkében előírt és az SCM-bizottság által használt bármely kérdőívben – például G/SCM/6/Rev.1 – előírt valamennyi információ felül rendelkezésre bocsátják.

⁽²⁾ Azon LDC-tagok és fejlődő országnak minősülő tagok esetében, amelyek éves részesedése a tengeri fogások globális volumenéből a WTO Titkársága által közzétett legfrissebb FAO-adatok szerint nem haladja meg a 0,8 százalékot, az ebben az albekezdésben szereplő kiegészítő információkat elegendő négyévente bejelenteni.

⁽³⁾ A „közös állományok” kifejezés azokra az állományokra vonatkozik, amelyek két vagy több parti tag kizárólagos gazdasági övezetében fordulnak elő, vagy e tagok kizárólagos gazdasági övezetén belül és az azokon túli, azokkal szomszédos területen egyaránt előfordulnak.

⁽⁴⁾ Több fajra kiterjedő halászat esetén a tagok ehelyett más releváns és rendelkezésre álló fogási adatokat is megadhatnak.

▼ **M2**

8.2. Minden tag évente írásban értesíti a bizottságot azon hajók és üzemeltetők listájáról, amelyekről megerősítő megállapítást tett azt illetően, hogy azok jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatban vettek részt.

8.3. E megállapodás hatálybalépésétől számított egy éven belül minden tag tájékoztatja a bizottságot az e megállapodás végrehajtásának és igazgatásának biztosítása érdekében meghozott vagy már meglévő intézkedésekről, beleértve a 3., 4. és 5. cikkben meghatározott tilalmak végrehajtása érdekében tett lépéseket is. Minden tag haladéktalanul tájékoztatja a bizottságot az ilyen intézkedések ezt követő változásairól, valamint a 3. cikkben meghatározott tilalmak végrehajtása érdekében hozott új intézkedésekről.

8.4. E megállapodás hatálybalépésétől számított egy éven belül minden tag benyújtja a bizottsághoz halászati rendszerének leírását, hivatkozással az e megállapodás tekintetében releváns jogszabályaira, egyéb rendelkezéseire és közigazgatási eljárásaira, és haladéktalanul tájékoztatja a bizottságot minden ezt követő módosításról. A tag úgy is eleget tehet ennek a kötelezettségnek, hogy a bizottság rendelkezésére bocsát egy naprakész elektronikus linket a tag honlapjához vagy más megfelelő hivatalos honlaphoz, amely ezt az információt tartalmazza.

8.5. A tagok további információkat kérhetnek az értesítő tagtól az e cikk alapján tett értesítésekkel és nyújtott információkkal kapcsolatban. Az értesítő tag a lehető legrövidebb időn belül írásban és átfogóan válaszol az említett megkeresésre. Ha egy tag úgy ítéli meg, hogy az e cikk szerinti értesítést vagy tájékoztatást nem nyújtották be, a tag az ügyet az érintett másik tag vagy a bizottság tudomására hozhatja.

8.6. A tagok e megállapodás hatálybalépésekor írásban értesítik a bizottságot minden olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetről vagy megállapodásról, amelynek részes felei. Az említett értesítésnek tartalmaznia kell legalább a regionális halászati gazdálkodási szervezetet vagy megállapodást létrehozó jogi eszköz szövegét, a hatáskörébe tartozó területet és fajokat, a gazdálkodás tárgyát képező halállományok állapotára vonatkozó információkat, az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseinek leírását, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó megállapításaira irányadó szabályokat és eljárásokat, valamint azon hajók és/vagy üzemeltetők frissített jegyzékét, amelyekről az említett regionális halászati gazdálkodási szervezet vagy megállapodás megállapította, hogy jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatban vettek részt. Ezt az értesítést a tagok egyénileg vagy csoportosan is benyújthatják. ⁽¹⁾ Bármely olyan változásról, amely ezen információkat érinti, azonnal értesíteni kell a bizottságot. A bizottság titkársága jegyzéket vezet az e cikk szerint bejelentett regionális halászati gazdálkodási szervezetekről vagy megállapodásokról.

8.7. A tagok elismerik, hogy egy intézkedés bejelentése nem érinti a) annak az 1994. évi GATT, a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás vagy e megállapodás szerinti jogállását; b) a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás szerinti intézkedés hatásait; vagy c) magának az intézkedésnek a jellegét.

8.8. E cikk egyetlen rendelkezése sem írja elő bizalmas információ szolgáltatását.

9. cikk

Intézményi rendelkezések

9.1. Ezennel létrejön a halászati támogatásokkal foglalkozó bizottság, amely az egyes tagok képviselőiből áll. A bizottság maga választja meg elnökét, és évente legalább kétszer vagy e megállapodás vonatkozó rendelkezései szerint ül össze bármely tag kérésére. A bizottság az e megállapodás alapján vagy a tagok által ráruházott feladatokat látja el, és köteles a tagoknak lehetőséget biztosítani a konzultációra bármely, e megállapodás működéséhez vagy céljainak elősegítéséhez kapcsolódó ügyben. A WTO Titkársága látja el a bizottság titkárságának feladatait.

⁽¹⁾ Ennek a kötelezettségnek úgy is eleget lehet tenni, hogy a tag egy naprakész elektronikus linket bocsát rendelkezésre az értesítő tag honlapjához vagy más megfelelő hivatalos honlaphoz, amely ezt az információt tartalmazza.

▼ **M2**

9.2. A bizottság legalább két évente megvizsgál minden, a 3. és 8. cikk, valamint e cikk alapján benyújtott információt.

9.3. A bizottság évente felülvizsgálja e megállapodás végrehajtását és működését, figyelembe véve annak céljait. A bizottság évente tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot az ilyen felülvizsgálatok tárgyát képező időszakok fejleményeiről.

9.4. Legkésőbb e megállapodás hatálybalépésétől számított öt éven belül, majd azt követően három évente a bizottság felülvizsgálja e megállapodás működését azzal a céllal, hogy azonosítsa az e megállapodás működésének javításához szükséges valamennyi módosítást, figyelembe véve e megállapodás célkitűzéseit. Adott esetben a bizottság javaslatokat juttathat el az Árukereskedelmi Tanácshoz abból a célból, hogy egyebek mellett az e megállapodás végrehajtása során nyert tapasztalatokra tekintettel e megállapodás szövege módosításra kerüljön.

9.5. A bizottság szoros kapcsolatot tart fenn a FAO-val és a halászati gazdálkodás területén működő más érintett nemzetközi szervezetekkel, beleértve az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezeteket vagy megállapodásokat is.

*10. cikk***Vitarendezés**

10.1. Az e megállapodás hatálya alá tartozó konzultációkra és vitarendezésekre az 1994. évi GATT XXII. és XXIII. cikkének a vitarendezési egyetértés által kiegészített és értelmezett rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve, ha azok kifejezetten másképpen rendelkeznek. ⁽¹⁾

10.2. Az (1) bekezdés sérelme nélkül a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 4. cikkének ⁽²⁾ rendelkezéseit kell alkalmazni az e megállapodás 3., 4. és 5. cikke szerinti konzultációkra és vitarendezésre.

*11. cikk***Záró rendelkezések**

11.1. A 3. és 4. cikkben foglaltak kivételével e megállapodás egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a tagokat abban, hogy katasztrófasegélyre ⁽³⁾ támogatást nyújtsanak, feltéve, hogy a támogatás:

- (a) egy konkrét katasztrófa elhárítására korlátozódik;
- (b) az érintett földrajzi területre korlátozódik;
- (c) időben korlátozott; valamint
- (d) olyan újjáépítési támogatás, amely az érintett halászati vállalkozás és/vagy az érintett flotta katasztrófa előtti állapotának helyreállítására korlátozódik.

11.2. (a) E megállapodásnak – beleértve az e megállapodással kapcsolatos megállapításokat, ajánlásokat és odaítéléseket is – nincs semmilyen jogi hatása a területi igényekre vagy a tengeri határok meghatározására.

- (b) Az e megállapodás 10. cikke alapján létrehozott testület nem tesz megállapításokat olyan követelésekkel kapcsolatban, amelyekkel kapcsolatban megállapításait érvényesített területi igényekre vagy a tengeri határok meghatározására kellene alapoznia. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja, valamint a vitarendezési egyetértés 26. cikke nem alkalmazandó az e megállapodás szerinti vitarendezésre.

⁽²⁾ E cikk alkalmazásában a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 4. cikkében szereplő „tiltott támogatás” kifejezés az e megállapodás 3., 4. vagy 5. cikkében meghatározott tilalom alá tartozó támogatásokra vonatkozik.

⁽³⁾ Az egyértelműség érdekében ez a rendelkezés nem alkalmazandó a gazdasági vagy pénzügyi válságokra.

⁽⁴⁾ Ez a korlátozás a vitarendezési egyetértés 25. cikke alapján kinevezett választottbíróra is vonatkozik.

▼ M2

11.3. E megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezhető vagy alkalmazható oly módon, hogy az sértse a tagoknak a nemzetközi jogból, többek között a tengerjogból ⁽¹⁾ eredő joghatóságát, jogait és kötelezettségeit.

11.4. Eltérő rendelkezés hiányában e megállapodás egyetlen rendelkezése sem jelenti azt, hogy egy tagra nézve kötelezőek lennének az olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetek vagy megállapodások intézkedései vagy határozatai, illetve hogy egy tag elismerné azokat, amelyeknek az adott tag nem részes fele vagy együttműködő nem részes fele.

11.5. Ez a megállapodás nem módosítja vagy semmisíti meg a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásban meghatározottak szerinti jogokat és kötelezettségeket.

*12. cikk***A megállapodás felmondása, ha nem fogadnak el átfogó szabályokat**

Amennyiben e megállapodás hatálybalépésétől számított négy éven belül nem fogadnak el átfogó szabályokat, és az Általános Tanács másként nem határoz, e megállapodás azonnal megszűnik.

⁽¹⁾ Beleértve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek vagy megállapodások szabályait és eljárásait.

MEGÁLLAPODÁS A VÉDINTÉZKEDÉSEKRŐL

A TAGOK,

szem előtt tartva a tagoknak az 1994. évi GATT-ra alapozott nemzetközi kereskedelmi rendszer fejlesztésére és erősítésére vonatkozó általános célját;

felismerve az 1994. évi GATT alapelvei tisztázásának és megerősítésének szükségességét, különösen annak XIX. cikke (Rendkívüli intézkedések egyes termékek importjánál) vonatkozásában, valamint annak igényét, hogy visszaállítsák a multilaterális ellenőrzést a védintézkedések felett, és felszámolják az ilyen ellenőrzést megkerülő intézkedéseket;

felismerve a szerkezeti alkalmazkodás fontosságát és annak igényét, hogy a nemzetközi piacokon a versenyt ösztönözzék annak korlátozása helyett; és

felismerve továbbá, hogy e célból egy minden tagra vonatkozó, az 1994. évi GATT alapelvein nyugvó átfogó megállapodásra van szükség,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Általános rendelkezés

Ez a Megállapodás szabályokat állapít meg a védintézkedések alkalmazására; védintézkedések az 1994. évi GATT XIX. cikke szerinti intézkedések.

2. cikk

Feltételek

(1) Egy tag ⁽¹⁾ csak akkor alkalmazhat védintézkedést valamely termékre, ha ez a tag az alábbiakban rögzített előírások szerint megállapította, hogy e terméket területére olyan, abszolút mértékben vagy a hazai termeléshez viszonyítottan megnövekedett mennyiségben és olyan feltételek mellett importálják, amelyek súlyos kárt okoznak a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékeket gyártó hazai iparágnak vagy azt súlyos károkozással fenyegetik.

(2) Védintézkedéseket az importált termékre kell alkalmazni, függetlenül azok forrásától.

3. cikk

Vizsgálat

(1) Egy tag csak az illetékes hatóság által korábban megállapított eljárások szerint lefolytatott és az 1994. évi GATT X. cikkével összhangban közzétett vizsgálatot követően alkalmazhat védintézkedést. E vizsgálat magában foglal egy megfelelő nyilvános közzétételt minden érdekelt fél részére és nyilvános meghallgatásokat vagy más olyan megfelelő módszereket, amelyek lehetővé teszik az importőröknek, az exportőröknek és más érdekelt feleknek, hogy bizonyítékaikat és véleményüket ismertessék, beleértve annak lehetőségét, hogy más

⁽¹⁾ A vámunió védőintézkedést alkalmazhat mint egység vagy valamely tagállama nevében. Amennyiben a vámunió egységként alkalmaz védőintézkedéseket, a súlyos kár vagy kárveszély e Megállapodás szerinti megállapításának összes követelményét azon feltételekre kell alapozni, amelyek a vámunióban, mint egészben fennállnak. Amikor a védőintézkedést valamely tagállam nevében alkalmazzák, a súlyos kár vagy kárveszély megállapításának összes követelményét azon feltételekre kell alapozni, amelyek az adott tagállamban állnak fenn és az intézkedésnek az adott tagállamra kell korlátozódnia. E Megállapodásban semmi sincs, ami előre meghatározná az 1994. évi GATT XIX. cikke és XXIV. cikk (8) bekezdése közötti kapcsolat értelmezését.

▼B

felek álláspontjára válaszolhassanak, és közölhessék véleményüket többek között arról, hogy a védintézkedés alkalmazása a köz érdekét szolgálná-e. Az illetékes hatóságok jelentést tesznek közzé, rögzítve megállapításaikat és megindokolt következtetéseiket, amelyekre az összes idevágó tény és törvény alapján jutottak.

(2) Bármely olyan információt, amely természeténél fogva bizalmas vagy amelyet bizalmas alapon nyújtottak ennek indokát bemutatva, az illetékes hatóságoknak így kell kezelniük. Az ilyen információt nem lehet felfedni az azt szolgáltató fél engedélye nélkül. A bizalmas információt szolgáltató feleket fel lehet kérni nem bizalmas összefoglaló nyújtására, vagy - amennyiben e felek jelzik, hogy az ilyen információ nem összefoglalható - azon okok ismertetésére, amelyek miatt nem készíthető összefoglaló. Mindazonáltal, ha az illetékes hatóságok úgy találják, hogy a bizalmas kezelés iránti kérelem nem indokolt, és ha az érintett fél nem kívánja az információ nyilvánosságra hozatalát vagy nem kíván felhatalmazást adni annak általánosított vagy összefoglalt formában való felfedéséhez, a hatóságok figyelmen kívül hagyhatják ezeket az információkat, kivéve, ha megfelelő forrásokból kielégítő bizonyosságot szereznek az információ helytállóságáról.

*4. cikk***A súlyos kár vagy fenyegető súlyos kár meghatározása**

(1) E Megállapodás alkalmazásában:

- a) a „súlyos kár” a hazai iparág helyzetében bekövetkező jelentős általános rosszabbodást jelent;
 - b) a „fenyegető súlyos kár” a (2) bekezdés szerint közvetlenül a bekövetkezés előtt álló súlyos kárt jelent. A fenyegető súlyos kár megállapítását tényekre kell alapozni és nem csupán állításokra, feltételezésekre vagy távoli lehetőségre;
 - c) a kár vagy fenyegető kár megállapításánál a „hazai iparág” alatt a tag területén működő, hasonló vagy közvetlenül versenyző termékeket termelők összessége értendő, vagy azok, akik összesített kibocsátása a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekből ezen termékek teljes hazai termelésében meghatározó részt képvisel.
- (2) a) E Megállapodás rendelkezései alapján egy hazai iparágban a megnövekedett import által okozott kár vagy fenyegető kár megállapításának vizsgálata során, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az összes vonatkozó objektív és számszerűsíthető tény, amelyek hatással vannak az érintett iparágra, különös tekintettel az érintett termék importszintjének és -mennyiségének abszolút, illetve relatív növekedésére, a megnövekedett importnak a belföldi piaci részesedésére, az értékesítési szintekben, a gyártásban, a termelékenységekben, a kapacitáskihasználtságban, a nyereségben és veszteségben, valamint a foglalkoztatásban bekövetkezett változásokra.

▼B

- b) Az a) pont szerinti megállapításokat csak akkor szabad megtenni, ha a vizsgálat kimutatja objektív bizonyítékok alapján, hogy az érintett termék megnövekedett importja és a károkozás vagy a fenyegető károkozás között okozati összefüggés van. Amikor a hazai iparnak okozott kár a megnövekedett importtal egyidőben, de más okokból következett be, az ilyen kár nem tulajdonítható a megnövekedett importnak.
- c) Az illetékes hatóságoknak a 3. cikk rendelkezéseivel összhangban azonnal közzé kell tenniük a vizsgált eset részletes elemzését, valamint bizonyítaniuk kell a vizsgált tények szakszerűségét.

*5. cikk***Védintézkedések alkalmazása**

(1) A tagok csak olyan mértékben alkalmazhatnak védintézkedéseket, amely szükséges a komoly kár elhárításához vagy orvoslásához, illetve az alkalmazkodás elősegítéséhez. Amennyiben mennyiségi korlátozást alkalmaznak, az ilyen intézkedés nem korlátozhatja az import mennyiségét egy olyan, közelmúlt időszak szintje alá, amely a legutolsó három olyan reprezentatív év átlagos importját jelenti, amelyre vonatkozóan statisztikai adatok rendelkezésre állnak, kivéve, ha a károkozás megelőzéséhez és orvoslásához nyilvánvalóan indokolt más szint alkalmazása. A tagoknak a fenti célok eléréséhez a legalkalmasabb intézkedéseket kell választaniuk.

(2) a) Azokban az esetekben, amikor a szállító országok között kvótát osztanak szét, a korlátozást alkalmazó tag igyekezhet minden olyan taggal megállapodni, amelynek lényeges érdeke fűződik az érintett termék szállításához, a kvóta elosztásáról. Olyan esetekben, amikor a fenti módszer gyakorlati szempontból nem alkalmazható, az érintett tag a kvótát az olyan tagok között, amelyeknek az adott termék szállításához lényeges érdekük fűződik, arányosan, a korábbi reprezentatív időszak teljes importmennyiségében vagy értékében képviselt beszállításaik szerint osztja fel, figyelembe véve az adott termék kereskedelmét befolyásoló vagy arra befolyással bíró bármilyen más körülményt.

b) A tagok eltérhetnek az a) pont rendelkezéseitől, feltéve, ha a 12. cikk (3) bekezdése szerinti konzultációkat a 13. cikk (1) bekezdése szerinti védintézkedésekkel foglalkozó bizottság keretében lefolytatták és a bizottság számára egyértelműen bizonyítják, hogy i. a reprezentatív időszakban a bizonyos tagoktól származó érintett termék importja aránytalan mértékben növekedett a termék ugyanazon időszak alatti összes import növekedéséhez képest, ii. az a) alpont rendelkezéseitől való eltérés okai igazoltak, és iii. az ezen eltérés feltételei az érintett termék összes szállítója szempontjából igazságosak. Egy ilyen intézkedés időtartama nem haladhatja meg a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott kezdeti szakasz időtartamát. A fentiekben említett eltérés nem alkalmazható fenyegető súlyos kár esetében.

*6. cikk***Ideiglenes védintézkedések**

Kritikus körülmények között, amikor a késelem nehezen helyrehozható kárt okozna, a tag ideiglenes védintézkedést hozhat annak előzetes megállapítása után, hogy egyértelmű bizonyíték van a megnövekedett import által okozott súlyos kárról vagy arról, hogy az súlyos kárral fenyeget. Az ideiglenes intézkedés időtartama nem haladhatja meg a 200 napot, amely időszak alatt a 2-7. és a 12. cikkek idevágó követelményeit teljesíteni kell. Ezen intézkedések vámemelés formáját ölthetik, amelyet azonnal vissza kell téríteni, ha a 4. cikk (2) bekezdése szerinti későbbi vizsgálat nem állapítja meg, hogy a megnövekedett import súlyos kárt okozott egy hazai iparágnak vagy súlyos károkozással fenyegette azt. Bármely ideiglenes intézkedés időtartamát a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti kezdeti időtartam és annak bármely meghosszabbítása részeként kell számba venni.

*7. cikk***Védintézkedések időtartama és felülvizsgálata**

(1) Egy tag védintézkedéseket csak az okozott kár elhárításához vagy annak orvoslásához szükséges időszakra alkalmazhat. Az intézkedés időtartama nem haladhatja meg a négy évet, kivéve, ha azt a (2) bekezdés szerint meghosszabbították.

(2) Az (1) bekezdésben említett időtartam meghosszabbítható, feltéve, ha az importőr tag illetékes hatóságai meggyőződtek a 2., 3., 4. és 5. cikkekben leírt eljárásoknak megfelelően arról, hogy a védintézkedés továbbra is szükséges a súlyos kár megelőzéséhez vagy orvoslásához, és bizonyíték van arra, hogy az iparág alkalmazkodik, és feltéve, ha a 8. és 12. cikkek vonatkozó rendelkezéseit betartják.

(3) A védintézkedések alkalmazásának teljes időtartama, beleértve bármely ideiglenes intézkedés alkalmazásának időtartamát, a kezdeti alkalmazás időszakát és annak bármely meghosszabbítását, nem haladhatja meg a nyolc évet.

(4) Az alkalmazkodás elősegítése céljából olyan esetben, ahol a 12. cikk (1) bekezdésének rendelkezései szerint bejelentett védintézkedés hatályának várható időtartama hosszabb mint egy év, az intézkedést az alkalmazó tagnak fokozatosan, rendszeres időközönként liberalizálnia kell az alkalmazási időszak során. Ha az intézkedés több mint három évig hatályos, az ilyen intézkedést alkalmazó tag legkésőbb az érvényesség félidejénél köteles felülvizsgálni a helyzetet, és amennyiben szükséges, vissza kell vonnia az intézkedést vagy gyorsítania kell a liberalizálás ütemét. A (2) bekezdés szerint meghosszabbított intézkedés nem lehet korlátozóbb, mint a kezdeti szakasz végén, és folytatni kell liberalizálását.

(5) Nem alkalmazható ismételt védintézkedés olyan termékkel szemben, amely a WTO-egyezmény hatálybalépését követően hozott védintézkedés tárgya volt, legalább annyi ideig, ameddig az előző intézkedés érvényben volt, feltéve, hogy a nem alkalmazás időtartama legalább két év.

▼B

(6) Az (5) bekezdés rendelkezései mellett ismételt védintézkedés alkalmazható 180 napig vagy rövidebb ideig a termék importjával szemben, ha

- a) a kérdéses termék importjával szemben alkalmazott védintézkedés bevezetése óta legalább egy év telt el; és
- b) ugyanarra a termékre védintézkedést két alkalomnál nem többször alkalmaztak az intézkedés bevezetését közvetlenül megelőző öt éves időszakban.

*8. cikk***Az engedmények mértéke és egyéb kötelezettségek**

(1) Azon tagnak, amelyik védintézkedést kíván bevezetni vagy az érvényben lévő intézkedés meghosszabbítását tervezi, törekednie kell arra, hogy a 12. cikk (3) bekezdése rendelkezéseivel összhangban az engedményeket és egyéb kötelezettségeket lényegében ugyanolyan mértékben tartsa meg, mint amelyek közte és az intézkedés által érintett exportőr tagok között az 1994. évi GATT szerint érvényben vannak. E cél érdekében az érdekelt tagok megállapodhatnak bármely megfelelő kereskedelmi kompenzációs módszerben, hogy az intézkedés kereskedelmükre gyakorolt kedvezőtlen hatását kiegyenlítsék.

(2) Ha a 12. cikk (3) bekezdése szerinti konzultációk során 30 napon belül nem jutnak megegyezésre, az érintett exportőr tagoknak jogukban áll az intézkedés hatálybalépésének napjától számított 90 napnál nem később, hogy felfüggeszsenek, az írásbeli felfüggesztési bejelentés Árukereskedelmi Tanácshoz való beérkezését követő 30 nap lejárta után, olyan lényegében azonos engedményeket vagy más, az 1994. évi GATT szerinti kötelezettségeket a velük szemben védintézkedést alkalmazó tagokkal szemben, amelyek felfüggesztését az Árukereskedelmi Tanács nem kifogásolja.

(3) A (2) bekezdésben említett felfüggesztési jogot a védintézkedés hatályának első három évében nem lehet gyakorolni, feltéve, hogy a védintézkedés az import abszolút mértékű növekedésének következménye volt, és hogy ez az intézkedés megfelel e Megállapodás rendelkezéseinek.

*9. cikk***Fejlődő ország tagok**

(1) Védintézkedés nem alkalmazható a fejlődő ország tagból származó árukkal szemben egészen addig, amíg az importőr tagban az érintett termék importjának részesedése nem haladja meg a 3 %-ot, feltéve, hogy a 3 %-ot egyenként meg nem haladó import részesedésű fejlődő ország tagok együttes részesedése az érintett importált termékből nem haladja meg a 9 %-ot⁽¹⁾.

(2) A fejlődő ország tagnak jogában áll a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott maximális időszakon túl a védintézkedés hatályának legfeljebb még két évvel történő meghosszabbítása. A 7. cikk (5) bekezdésének rendelkezései mellett a fejlődő ország tagnak jogában áll ismételt védintézkedést alkalmazni olyan termék importjával szemben, amely a WTO-egyezmény hatálybalépésének napját követően ilyen intézkedés alá tartozott, a már előzőleg alkalmazott védintézkedés hatálya időtartamának legfeljebb feléig, feltéve, ha már legalább két év telt el az előző intézkedés megszűnése óta.

⁽¹⁾ A 9. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedést a tagnak azonnal be kell jelentenie a Védintézkedések Bizottságának.

▼B

10. cikk

A XIX. cikk szerinti korábbi intézkedések

Az 1947. évi GATT XIX. cikke alapján védintézkedéseket alkalmazó tagoknak a WTO-egyezmény hatálybalépésének napján hatályos védintézkedéseket meg kell szüntetniük legkésőbb nyolc évvel az első alkalmazás napja után, vagy – amennyiben ez a későbbi időpont – öt évvel a WTO-egyezmény hatálybalépése után.

11. cikk

Egyes intézkedések tilalma és megszüntetése

- (1) a) Egyetlen tag sem hozhat egyes termékek importjára az 1994. évi GATT XIX. cikke szerinti rendkívüli intézkedést, és nem törekedhet ilyenre, kivéve, ha az ilyen intézkedés összhangban van az említett cikk rendelkezéseivel és azt e Megállapodás szerint alkalmazzák.
- b) Továbbá önkéntes exportkorlátozást, piacszabályozó intézkedést vagy az exporttal vagy importtal kapcsolatos bármilyen hasonló intézkedést egyetlen tag sem alkalmazhat vagy tarthat fenn, illetve arra nem törekedhet ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Ide tartoznak az egy tag által megtett intézkedések, valamint a két vagy több tag közötti egyezmények vagy megállapodások alapján megtett intézkedések. A WTO-egyezmény hatálybalépésekor hatályos bármely ilyen intézkedést összhangba kell hozni e Megállapodással, vagy meg kell szüntetni a (2) bekezdésnek megfelelően.
- c) E Megállapodás nem alkalmazható olyan intézkedésekre, amelyeket egy tag az 1994. évi GATT-nak a XIX. cikkétől eltérő előírásai alapján, az I.A. mellékletben felsorolt, e Megállapodáson kívüli multilaterális kereskedelmi egyezmények alapján vagy az 1994. évi GATT keretén belül létrejött jegyzőkönyvek, egyezmények és megállapodások alapján igényel, hoz meg vagy tart fenn.

(2) Az intézkedéseknek az (1) bekezdés a) pontjában előírt felszámolására az érintett tagok által legfeljebb 180 nappal a WTO-egyezmény hatálybalépését követően a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságnak benyújtott ütemtervek szerint kerül sor. Az ütemtervek rendelkeznek az (1) bekezdésben előírt valamennyi intézkedésnek a WTO-egyezmény hatálybalépése napjától számított négy éven belül történő megszüntetéséről vagy e Megállapodás rendelkezéseivel való összhangba hozataláról, kivéve importőr tagonként legfeljebb egy olyan egyedi intézkedést ⁽³⁾, amelynek hatálya 1999. december 31-én túl nem terjedhet. Bármely ilyen kivételről a közvetlenül érdekelt tagoknak kell kölcsönösen megegyezniük és azt a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságnak felülvizsgálatra és jóváhagyásra bejelenteniük a WTO hatálybalépését követő 90 napon belül. E Megállapodás mellékletében olyan intézkedés szerepel, amelyről megegyezés született, hogy ezen kivétel alá tartozik.

⁽¹⁾ Az 1994. évi GATT és e Megállapodás vonatkozó előírásaival összhangban álló védőintézkedésként alkalmazott import kvótát közös megegyezés alapján, az exportőr tag alkalmazhatja.

⁽²⁾ A hasonló intézkedések példái közé tartozik az export önmérséklet, exportár vagy importár követő rendszerek, export vagy import megfigyelés, kötelező import kartellek és diszkrecionális export vagy import engedélyezési rendszerek, amelyek bármelyike védelmet biztosít.

⁽³⁾ Az ez alóli egyetlen kivételt, amelyre az Európai Közösségek jogosult, e Megállapodás melléklete tartalmazza.

▼B

(3) A tagok állami vagy magánvállalkozásokon keresztül nem ösztönözhetik vagy támogathatják olyan nem állami intézkedések bevezetését vagy fenntartását, amelyek az (1) bekezdésben említett intézkedésekkel azonos hatásúak.

*12. cikk***Bejelentés és konzultáció**

(1) A tag haladéktalanul bejelenti a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságnak az alábbiakat:

- a) a súlyos kárnak vagy fenyegető súlyos kárnak, valamint okainak kivizsgálására vonatkozó vizsgálat kezdeményezése;
- b) a megnövekedett import következtében fellépő súlyos kár vagy fenyegető súlyos kár megállapítása; és
- c) a védintézkedés alkalmazásáról vagy meghosszabbításáról szóló döntés elfogadása.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjai szerinti bejelentések készítésekor a védintézkedés alkalmazását vagy meghosszabbítását tervező tag a védintézkedésekkel foglalkozó bizottsághoz eljuttat minden vonatkozó információt, amely tartalmazza a megnövekedett import által okozott károk vagy kárveszély bizonyítékait, az érintett termék pontos leírását, valamint a javasolt intézkedést, annak bevezetési időpontját, érvényességének idejét és a fokozatos liberalizáció ütemtervét. Abban az esetben, ha az intézkedést meghosszabbítják, csatolni kell az érintett iparág alkalmazkodásáról szóló bizonyítékokat. Az Árukereskedelmi Tanács vagy a védintézkedésekkel foglalkozó bizottság, amennyiben szükségesnek találja, az intézkedés meghosszabbítását tervező tagtól kiegészítőinformációt kérhet.

(3) A védintézkedés alkalmazását vagy meghosszabbítását tervező tag megfelelő lehetőséget biztosít előzetes konzultációra az érintett terméknél jelentős exportérdekeltséggel rendelkező tagok számára egyebek között a (2) bekezdés szerint nyújtott információk felülvizsgálatára, az intézkedéssel kapcsolatos véleménycserére és egyetértés kialakítására azon módokról, amelyekkel a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott célok elérhetők.

(4) A tag a 6. cikkben említett ideiglenes védintézkedés bevezetése előtt bejelentést tesz a védintézkedésekkel foglalkozó bizottság részére. A konzultációkat az intézkedés bevezetése után azonnal meg kell kezdeni.

(5) A jelen cikkben említett konzultációk eredményeiről, valamint a 7. cikk (4) bekezdése szerinti félidős felülvizsgálatok eredményeiről, a 8. cikk (1) bekezdésében említett bármilyen kompenzációról és a 8. cikk (2) bekezdésében említett engedmények és más kötelezettségek felfüggesztésének szándékáról az érdekelt tagok haladéktalanul bejelentést tesznek az Árukereskedelmi Tanács részére.

(6) A tagok haladéktalanul bejelentik a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságnak a védintézkedésekhez kapcsolódó törvényi és rendeleti előírásait és közigazgatási eljárásait, valamint azok bármilyen változásait.

(7) A 10. cikk és a 11. cikk (1) bekezdése szerinti, a WTO hatálybalépése napján érvényben lévő intézkedéseket fenntartó tagok bejelentik a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságnak ezen intézkedéseket a WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától számított 60 napon belül.

▼B

(8) Bármelyik tag bejelenthet a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságban bármely olyan törvényi, rendeleti előírást, közigazgatási eljárást és bármely olyan intézkedést vagy cselekményt, amellyel e Megállapodás foglalkozik, és amelyet más tagok, akiktől ezt e Megállapodás megkívánja, nem jelentettek be.

(9) Bármely tag bejelenthet a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságban a 11. cikk (3) bekezdése szerinti bármilyen nem állami intézkedést.

(10) Az Árukereskedelmi Tanácshoz intézett, e Megállapodásban előírt minden bejelentés rendszerint a védintézkedésekkel foglalkozó bizottságon keresztül jut el az Árukereskedelmi Tanácshoz.

(11) E Megállapodás bejelentési előírásai nem követelik meg egy tagtól sem olyan bizalmas információk felfedését, amelyek felfedése akadályozhatja a törvények érvényesítését vagy a közérdekkel más módon ellentétes, vagy meghatározott, állami vagy magántulajdonú, cégek jogos kereskedelmi érdekeit sértené.

*13. cikk***Felügyelet**

(1) Az Árukereskedelmi Tanács felügyelete alatt ezennel létrejön a védintézkedésekkel foglalkozó bizottság, amely bármelyik részvételi szándékát kifejező tag előtt nyitott. A bizottság az alábbi funkciókat látja el:

- a) felügyeli e Megállapodás általános végrehajtását, arról éves jelentést készít az Árukereskedelmi Tanács számára, és javaslatokat tesz annak továbbfejlesztésére;
- b) az érintett tag kérelmére megvizsgálja, hogy a védintézkedésekkel kapcsolatban teljesültek-e e Megállapodás eljárási rendelkezései, és a megállapításokról szóló jelentést továbbítja az Árukereskedelmi Tanács felé;
- c) felkérés esetén segít a tagoknak az e Megállapodás rendelkezései szerinti konzultációk lefolytatásában;
- d) megvizsgálja a 10. cikk és a 11. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedéseket, felügyeli az ilyen intézkedések felszámolását, és szükség szerint jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak;
- e) a védintézkedést alkalmazó tag felkérésére felülvizsgálja, hogy az engedmények és más kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó javaslatok „lényegében azonosak”-e, és szükség szerint jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak;
- f) fogadja és felülvizsgálja az e Megállapodás szerinti összes bejelentést, és szükség szerint jelentést tesz az Árukereskedelmi Tanácsnak; és
- g) az Árukereskedelmi Tanács által meghatározott, e Megállapodással kapcsolatos bármilyen más funkciót ellát.

(2) A bizottság felügyeleti funkciójának segítése céljából a Titkárság évente tényszerű jelentést készít e Megállapodás működéséről a bejelentések és más rendelkezésre álló megbízható információk alapján.

▼B

14. cikk

Vitarendezés

Az e Megállapodás hatálya alá tartozó konzultációkra és vitarendezésekre az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni.

▼B*MELLÉKLET***A 11. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT KIVÉTEL**

Érintett országok	Termék	Lejárat
EK/Japán	Személygépkocsik, terepjárók, könnyű haszongépjárművek, kisteherautók (5 tonnáig) és ugyanezen járművek teljesen szétszerelt formában (CKD készletek)	1999. december 31.

ANNEX I B

GENERAL AGREEMENT ON TRADE IN SERVICES

PART I	SCOPE AND DEFINITION
Article I	Scope and Definition
PART II	GENERAL OBLIGATIONS AND DISCIPLINES
Article II	Most-Favoured-Nation Treatment
Article III	Transparency
Article III <i>bis</i>	Disclosure of Confidential Information
Article IV	Increasing Participation of Developing Countries
Article V	Economic Integration
Article V <i>bis</i>	Labour Markets Integration Agreements
Article VI	Domestic Regulation
Article VII	Recognition
Article VIII	Monopolies and Exclusive Service Suppliers
Article IX	Business Practices
Article X	Emergency Safeguard Measures
Article XI	Payments and Transfers
Article XII	Restrictions to Safeguard the Balance of Payments
Article XIII	Government Procurement
Article XIV	General Exceptions
Article XV <i>bis</i>	Security Exceptions
Article XV	Subsidies
PART III	SPECIFIC COMMITMENTS
Article XVI	Market Access
Article XVII	National Treatment
Article XVIII	Additional Commitments
PART IV	PROGRESSIVE LIBERALIZATION
Article XIX	Negotiation of Specific Commitments
Article XX	Schedules of Specific Commitments
Article XXI	Modification of Schedules
PART V	INSTITUTIONAL PROVISIONS
Article XXII	Consultation
Article XXIII	Dispute Settlement and Enforcement
Article XXIV	Council for Trade in Services
Article XXV	Technical Cooperation
Article XXVI	Relationship with Other International Organizations
PART VI	FINAL PROVISIONS
Article XXVII	Denial of Benefits
Article XXVIII	Definitions
Article XXIX	Annexes

▼B

Annex on Article II Exemptions

Annex on Movement of Natural Persons Supplying Services under the Agreement

Annex on Air Transport Services

Annex on Financial Services

Second Annex on Financial Services

Annex on Negotiations on Maritime Transport Services

Annex on Telecommunications

Annex on Negotiations on Basic Telecommunications

▼B**ÁLTALÁNOS EGYEZMÉNY A SZOLGÁLTATÁSOK KERESKEDELMÉRŐL**

A TAGOK,

FELISMERVE a szolgáltatáskereskedelem növekvő jelentőségét a világgazdasági növekedés és fejlődés szempontjából;

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy létrehozzák a szolgáltatás kereskedelmi elvek és szabályok multilaterális kereteit abból a célból, hogy az ilyen kereskedelem átlátható módon bővüljön és fokozatosan liberalizálódjék, mivel ez valamennyi kereskedelmi partner gazdasági növekedését elősegítő és a fejlődő országok fejlesztését támogató eszköz;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a szolgáltatás kereskedelmének egyre magasabb szintű liberalizálása mielőbb megvalósuljon olyan többoldalú körtárgyalásokon keresztül, amelyek célja minden résztvevő fél érdekeinek előmozdítása a kölcsönös előnyök alapján, valamint a jogok és kötelezettségek átfogó egyensúlyának megteremtése, a nemzeti gazdaságpolitikai célok kellő tiszteletben tartása mellett;

ELISMERVE a tagok jogait a szabályozásra, illetve új szabályok bevezetésére saját területükön a szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan a nemzeti gazdaságpolitikai célok keretében, valamint az egyes országokban, a szolgáltatásszabályozás fejlettségében meglévő különbségeket és a fejlődő országok speciális igényét ezen jogok gyakorlására;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy előmozdítsák a fejlődő országok részvételét a szolgáltatások kereskedelmében, illetve szolgáltatási exportjuk növelését, egyebek mellett eme országok szolgáltatásai hatékonyságának és versenyképességének fokozásán keresztül;

KÜLÖNÖS FIGYELEMMEL a legkevésbé fejlett országok komoly nehézségeire, és tekintettel speciális gazdasági helyzetükre és fejlesztési, kereskedelmi, valamint pénzügyi szükségleteikre,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

I. RÉSZ**ALKALMAZÁSI KÖR ÉS MEGHATÁROZÁSOK***I. cikk***Alkalmazási kör és meghatározások**

- (1) Az Egyezmény a tagok azon intézkedéseire vonatkozik, amelyek hatással vannak a szolgáltatások kereskedelmére.
- (2) Az Egyezmény alkalmazásában a szolgáltatások kereskedelme olyan szolgáltatásnyújtást jelent, amely:
 - a) egy adott tag területéről valamely másik tag területére;
 - b) egy adott tag területén valamely másik tag szolgáltatásfogyasztói számára;
 - c) egy adott tag szolgáltatója által valamely másik tag területén lévő üzleti jelenlétén keresztül;
 - d) egy adott tag szolgáltatója által valamely másik tag területén természetes személyek jelenlétén keresztül valósul meg.
- (3) Az Egyezmény alkalmazásában
 - a) „a tagok által megtett intézkedések” az alábbiakat jelentik:
 - i. központi, regionális kormányzati vagy helyhatósági, illetve hatósági intézkedések, valamint

▼B

- ii. a központi, regionális kormányzati vagy helyhatóságok, illetve hatóságok által delegált jogosítványok alapján működő nem állami testületek intézkedései.

Az Egyezményből fakadó és az Egyezmény keretében vállalt kötelezettségek teljesítése során minden tag meghozza a számára lehetséges, szükséges és ésszerű intézkedéseket annak érdekében, hogy területén a regionális kormányzatok, helyhatóságok, illetve hatóságok, valamint a nem állami testületek szintjén az Egyezmény betartása biztosított legyen;

- b) a „szolgáltatások” kifejezés minden érintett szektorra vonatkozik, kivéve az államhatalom gyakorlása során nyújtott szolgáltatásokat;
- c) az „államhatalom gyakorlása során nyújtott szolgáltatások” azokat a szolgáltatásokat jelentik, amelyeket nem üzleti alapon és nem egy vagy több szolgáltatóval versengve nyújtották.

II. RÉSZ

ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK ÉS ELVEK

II. cikk

Legnagyobb kedvezmény elve

(1) Az Egyezmény által érintett bármely intézkedés tekintetében, minden tag bármely másik tag szolgáltatásainak és szolgáltatóinak azonnal és feltétel nélkül köteles biztosítani legalább azt a kedvezményes elbánást, amelyet bármely más tag hasonló szolgáltatásainak és szolgáltatóinak megad.

(2) Bármely tag fenntarthat az (1) bekezdésben foglaltakkal nem összeegyeztethető intézkedést, feltéve, ha az adott intézkedést tartalmazza a II. cikk alóli kivételekről szóló melléklet, és eleget tesz az ott felsorolt feltételeknek.

(3) Az Egyezmény rendelkezéseit nem lehet úgy értelmezni, hogy azok gátolnak bármely tagot a szomszédos országoknak megadandó és biztosítandó, helyi szinten előállított és felhasznált szolgáltatások kereskedelmének elősegítését célzó előnyök nyújtásában az érintkező határvonáknak között.

III. cikk

Átláthatóság

(1) Az Egyezmény működésére vonatkozó vagy azt befolyásoló általános intézkedéseit minden tag köteles azonnal és – a rendkívüli helyzeteket kivéve –, legkésőbb a hatálybalépésükig közzétenni. Szintén kötelesek közzétenni azokat a tag által aláírt nemzetközi megállapodásokat, amelyek hatással vannak a szolgáltatások kereskedelmére vagy befolyásolják azt.

(2) Ahol a közzététel az (1) bekezdésben leírt módon nem vihető véghez, a vonatkozó információkat más úton teszik nyilvánosan hozzáférhetővé.

(3) Minden tag azonnal, de legalább évenként tájékoztatja a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot olyan új törvényi és rendeleti előírás és közigazgatási irányelv bevezetéséről, illetve a már meglévők módosításáról, amelyek jelentősen befolyásolják az Egyezmény egyedi kötelezettségvállalásaiban érintett szolgáltatáskereskedelmet.

▼B

(4) Minden tag azonnal válaszol bármely más tag konkrét információra vonatkozó kérésére az (1) bekezdésben leírt általános alkalmazású intézkedésekkel, illetve nemzetközi megállapodásokkal összefüggésben. Minden tag létrehoz egy vagy több tájékoztató központot azzal a céllal, hogy más tagok kérésére konkrét információt adjon minden ilyen ügyben, valamint azokban a tárgykörökben, amelyek a (3) bekezdésben a bejelentési kötelezettség hatálya alá esnek. Ezeket a tájékoztató központokat a WTO-t létrehozó egyezmény (a továbbiakban: WTO-egyezmény) hatálybalépésétől számított két éven belül kell létrehozni. Az egyes fejlődő ország tagok számára a tájékoztató központok létrehozására vonatkozó rugalmasabb időhatárok megállapításáról megállapodás születhet. A tájékoztató központoknak nem kell a törvények és szabályok letéteményeseiként működniük.

(5) Bármely tag bejelentést tehet a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnál valamely másik tag által megtett intézkedésről, amely - véleménye szerint - befolyásolja az Egyezmény működését.

*III. bis cikk***Bizalmas információk közzététele**

Az Egyezmény semmilyen formában nem követeli meg a tagoktól olyan bizalmas információk szolgáltatását, amelyek közzététele akadályozná a törvények betartását vagy más módon ellenkezne a közérdekkel, illetve hátrányosan érintené az egyes állami vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit.

*IV. cikk***A fejlődő országok növekvő részvétele**

(1) A fejlődő ország tagoknak a világkereskedelemben való növekvő részvételét a különböző tagok által tárgyalt egyedi kötelezettségvállalások segítik elő az Egyezmény III. és IV. részének megfelelően. Ezek az alábbiakra vonatkoznak:

- a) ezen országok belföldi szolgáltatási kapacitásának, hatékonyságának, illetve versenyképességének erősítése, egyebek között, üzleti alapon biztosított technológia-hozzáférési lehetőségeken keresztül;
- b) az elosztási csatornákhöz, valamint az információs hálózatokhoz való kapcsolódási lehetőségek javítása; valamint
- c) a piacrajutási lehetőségek liberalizálása azon szektorokban és szolgáltatási módokban, amelyekben ezek az országok exportérdekeltséggel rendelkeznek.

(2) A fejlett ország tagok és lehetőleg a többi tag is a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított két éven belül tájékoztató állomásokat állítanak fel a fejlődő ország tagok szolgáltatói számára, a piacaikra vonatkozó alábbi információszerezés elősegítésére:

- a) a szolgáltatás technikai és kereskedelmi vonatkozásai;
- b) bejegyzés, elismerés és a szakképzettség megszerzése; és
- c) a szolgáltatási technológiák beszerezhetősége.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben felsoroltak megvalósítása során a legkevésbé fejlett ország tagok különleges elsőbbséget élveznek. Különösen figyelemmel kell lenni azokra a komoly nehézségekre, amelyek a megtárgyalt konkrét kötelezettségek vállalása kapcsán a legkevésbé fejlett országokban jelentkeznek, tekintettel speciális gazdasági helyzetükre, valamint fejlesztési, kereskedelmi és pénzügyi szükségleteikre.

▼B

V. cikk

Gazdasági integráció

(1) Az Egyezmény egyetlen tagot sem gátol abban, hogy részt vegyen olyan megállapodásban, illetve ahhoz csatlakozzon, amely a megállapodásban részt vevő felek között liberalizálja a szolgáltatások kereskedelmét, feltéve, hogy az adott megállapodás:

- a) széles körben lefedi az ágazatokat ⁽¹⁾, és
- b) rendelkezik a felek között vagy körében a megkülönböztetésmentesség megte-remtéséről, illetve a számottevő megkülönböztetések megszüntetéséről a XVII. cikk értelmében, az a) pontban szereplő ágazatokban, az alábbi módon:
 - i. a meglévő diszkriminatív intézkedések megszüntetésén, és/vagy
 - ii. újabb vagy további diszkriminatív intézkedések tiltásán keresztül az egyez-mény hatálybalépésével egyidőben vagy

ésszerű időkorlátok között, kivéve azokat az intézkedéseket, amelyeket a XI., XII., XIV. és XIV. cikkek engedélyeznek.

(2) Az (1) b) pontjában szereplő feltételek teljesítésének értékelésénél figye-lembe kell venni az Egyezmény kapcsolódását az érintett országok között kiala-kuló szélesebb gazdasági integrációs folyamatokhoz, illetve a kereskedelem libe-ralizálásához.

- (3) a) Abban az esetben, ha fejlődő országok is részesei az (1) bekezdésben említett típusú megállapodásoknak, az (1) bekezdésben, és különösen a b) pontban felsorolt feltételek vonatkozásában, az adott ország fejlett-ségi szintjével összhangban rugalmasságra számíthatnak, általános és ágazati, illetve alágazati szinten egyaránt.
- b) Az alább következő (6) bekezdésben foglaltak mellett, amennyiben az (1) bekezdésben említett típusú megállapodásnak csak fejlődő országok a részesei, kedvezőbb elbánás biztosítható azon jogi személyeknek, amelyek ilyen egyezményben részt vevő felek természetes személye-inek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állnak.

(4) Bármely, az (1) bekezdésben említett megállapodás a részt vevő felek közötti kereskedelem előmozdítását célozza és a megállapodáson kívüli országok vonatkozásában a megállapodást megelőzően alkalmazott szinthez képest, nem emelheti az egyes szolgáltatás kereskedelmi ágazatok és alágazatok előtt álló kereskedelmi akadályok szintjét.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében létrejövő megállapodás lezárása, bővítése vagy jelentős módosítása kapcsán, valamely tag az engedményes listá-jában foglalt feltételeknek nem megfelelő módon szándékozik visszavonni, illetve módosítani konkrét kötelezettségeit, legalább 90 nappal előbb be kell jelentenie az ilyen módosítást, illetve visszavonást, és a XXI. cikk (2), (3) és (4) bekezdé-sében leírt eljárás lép érvénybe.

(6) Bármely másik tagnak ama szolgáltatója, amely az (1) bekezdésben emlí-tett megállapodásban részt vevő fél törvényei alapján jogi személynek minősül, jogosult az ilyen egyezményben biztosított elbánásra, feltéve, hogy jelentős üzleti tevékenységet folytat az ilyen megállapodásban részt vevő felek területén.

⁽¹⁾ Ez a feltétel az ágazatok számára, az érintett kereskedelem volumenére és a szolgáltatás nyújtásának módjára értendő. E feltétel teljesítése érdekében az egyezményeknek nem szabad egyetlen szolgáltatási módot sem eleve kizárni.

▼B

- (7) a) Az (1) bekezdésben említett megállapodásokban részt vevő felek kötelesek a megállapodásról, annak bővüléséről és jelentős módosulásáról azonnal bejelentést tenni a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnál. A tanács által kért minden releváns információt szintén kötelesek hozzáférhetővé tenni. A tanács munkacsoportot hozhat létre azzal a feladattal, hogy vizsgálja meg az ilyen megállapodásokat, bővülésüket és módosulásukat, illetve készítsen jelentést a tanács számára a változásoknak a jelen cikkkel való összeegyeztethetőségéről.
- b) Azon tagok, amelyek az (1) bekezdésben említett, meghatározott időtartam alatt végrehajtandó megállapodás részesei, rendszeres időközönként kötelesek beszámolni a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnak a végrehajtásról. A tanács, ha úgy ítéli meg, munkacsoportot állíthat fel a beszámolók értékelésére.
- c) Az a) és b) pontban említett munkacsoportok által készített jelentés alapján a tanács, ha szükségesnek ítéli, ajánlásokat tehet a feleknek.
- (8) Az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás felei nem igényelhetnek kompenzációt azon tagtól, amelynek az ilyen megállapodásból kereskedelmi előnye származik.

*V. bis cikk***Munkaerő-piaci integrációs megállapodások**

Az Egyezmény egyetlen tagot sem gátol abban, hogy olyan megállapodás részesevé váljon, amely megteremti a munkaerőpiac teljes integrációját ⁽¹⁾ a megállapodásban részt vevő felek között, feltéve, hogy az adott megállapodás

- a) mentesíti a megállapodásban részt vevő felek állampolgárait a letelepedésre és munkavállalási engedélyre vonatkozó követelmények alól;
- b) bejelentése a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnál megtörtént.

*VI. cikk***Belföldi szabályozás**

- (1) Azokban az ágazatokban, ahol konkrét kötelezettségek vállalására kerül sor, minden tag köteles biztosítani, hogy a szolgáltatások kereskedelmét érintő általános alkalmazású intézkedések ügykezelése méltányos, tárgyyszerű és elfogulatlan legyen.
- (2) a) Minden tag köteles fenntartani vagy a lehető legrövidebb időn belül létrehozni olyan bírósági, választottbírósági vagy közigazgatási mechanizmust vagy eljárást, amely az érintett szolgáltató kérése alapján rendelkezik a szolgáltatások kereskedelmét érintő adminisztratív döntések megvizsgálásáról, és ha jogos, a megfelelő jogorvoslatról. Amennyiben ezek az eljárások nem függetlenek az adott adminisztratív döntést hozó szervtől, a tagnak rendelkeznie kell a tárgyilagos és elfogulatlan vizsgálatok biztosításáról.
- b) Az a) pont rendelkezései nem értelmezhetők oly módon, hogy azok a tagoktól, alkotmányos rendjükkel és jogrendszerük természetével nem összeegyeztethető bíráskodás vagy eljárások létrehozását követelné meg.

⁽¹⁾ Általában az ilyen integráció szabad bejutást biztosít az érintett fél állampolgárainak a felek munkaerőpiacára, tartalmazza továbbá a fizetésre, a foglalkoztatásra és a szociális juttatásokra vonatkozó feltételeket.

▼B

(3) Abban az esetben, ha egyedi kötelezettségvállalás által érintett szolgáltatás nyújtása engedélyköteles, a belföldi törvények értelmében hiánytalanak minősülő kérelem benyújtásától számított megfelelő határidőn belül a tag illetékes hatósága értesíti a kérelmezőt az engedélykérelemre vonatkozó döntésről. A kérelmező kérésére a tag illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül felvilágosítást ad a kérelem helyzetéről.

(4) Annak érdekében, hogy a minősítési követelményekkel, technikai szabványokkal és az engedélyezési követelményekkel összefüggő intézkedések ne idézzenek elő indokolatlan akadályokat a szolgáltatáskereskedelemben, a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács, az általa létrehozható testületen keresztül, bármilyen szükséges szabályt elrendelhet. Ez – egyebek között – azt célozza, hogy az említett követelmények

- a) alapját tárgyilagos és átlátható kritériumok képezzék, úgy mint hozzáértés és a szolgáltatásnyújtásra való felkészültség;
- b) a szolgáltatások minőségének biztosítása kapcsán ne jelentsenek az indokoltnál nagyobb megterhelést;
- c) az engedélyezési eljárás esetében, önmagukban ne korlátozzák a szolgáltatásnyújtást.

(5) a) Azokban az ágazatokban, ahol valamely tag olyan konkrét kötelezettségeket vállalt, amelyek a (4) bekezdés értelmében ezen ágazatokban kidolgozott szabályok életbeléptetésétől függenek, az adott tag nem alkalmazhat olyan engedélyezési és minősítési követelményeket, valamint technikai szabványokat, amelyek semmissé teszik vagy csorbítják az ilyen konkrét kötelezettségeket oly módon:

- i. hogy nem felelnek meg a (4) bekezdés a), b) vagy c) pontjában leírt kritériumoknak, és
- ii. amit az adott tagtól ésszerűen az érintett ágazatokra a egyedi kötelezettségvállalás idején nem lehetett elvárni.

b) Annak eldöntésére, hogy valamely tag összhangban van-e az (5) bekezdés a) pontjában vállalt kötelezettséggel, figyelembe kell venni azokat a tag által alkalmazott nemzetközi szabványokat, amelyeket illetékes nemzetközi szervezetek ⁽¹⁾ dolgoztak ki.

(6) Azokban az ágazatokban, ahol szakértői szolgáltatások vonatkozásában egyedi kötelezettségvállalások történtek, minden tag köteles megfelelő eljárásokat létrehozni bármely más tag szakértői szakmai felkészültségének igazolására.

*VII. cikk***Elismerés**

(1) A szolgáltatók engedélyezésére vonatkozó szabványok vagy kritériumok teljes vagy részleges teljesítése céljából és az alábbi (3) bekezdésben leírt követelményeknek megfelelően, bármely tag elismerhet más országban szerzett képzettséget és szakmai tapasztalatot és teljesített követelményeket, illetve az ott szerzett engedélyeket és bizonyítványokat. Az ilyen elismerés, amely harmonizáció útján vagy más módon érhető el, alapulhat az érintett országgal kötött egyezményen vagy megállapodáson, illetve egyoldalúan is megadható.

(2) Az a tag, amely részese az (1) bekezdésben részletezett típusú megállapodásnak vagy szabályozásnak, legyen az létező vagy a jövőben létrejövő, köteles megfelelő alkalmat biztosítani a többi érdekelt tagnak arra, hogy tárgyalásokat folytassanak az adott megállapodáshoz vagy szabályozáshoz való csatlakozásról vagy hasonló új megállapodás létrehozásáról az adott országgal. Abban az esetben, ha valamely tag egyoldalúan elismerést biztosít, köteles bármely másik tagnak megfelelő lehetőséget adni annak bizonyítására, hogy a területén szerzett képzettséget, szakmai tapasztalatokat, bizonyítványokat és engedélyeket, illetve a teljesített követelményeket el lehet ismerni.

⁽¹⁾ Az illetékes nemzetközi szervezetek kifejezés azokra a nemzetközi testületekre vonatkozik, amelyek tagsága nyitva áll legalább a WTO minden tagjának illetékes szervei előtt.

▼B

- (3) Egyetlen tag sem intézheti az elismerés megadását oly módon, hogy az megkülönböztetést jelentsen az országok között a szolgáltatókra vonatkozó szabványok alkalmazásában, az engedélyezés és tanúsítás kritériumaiban vagy burkolt korlátozásokat idézzen elő a szolgáltatások kereskedelmében.
- (4) Minden tag:
- a) a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 12 hónapon belül tájékoztatja a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot az érvényben lévő elismerési intézkedéseiről, és közli, hogy ezek az intézkedések támaszkodnak-e az (1) bekezdésben említett típusú egyezményekre, illetve megállapodásokra;
 - b) azonnal, amennyire lehet, előre tájékoztatja a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot az (1) bekezdésben említett típusú megállapodásra vagy szabályozásra vonatkozó tárgyalások megkezdéséről, annak érdekében, hogy bármely más tag megfelelő alkalmat kapjon még az érdemi szakasz előtt a tárgyalásokon való részvételi szándékának jelzésére;
 - c) azonnal értesíti a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot új elismerési intézkedések elfogadásáról, illetve meglévő intézkedések jelentős módosításáról, valamint arról, hogy az intézkedések az (1) bekezdésben említett típusú megállapodások vagy szabályozások alapján születtek-e.
- (5) Amennyiben indokolt, az elismerésnek multilaterális szinten elfogadott ismérvekre kell támaszkodnia. Indokolt esetekben a tagok együtt fognak működni az illetékes kormányközi és nem állami szervezetekkel az elismerésre vonatkozó közös nemzetközi szabványok és kritériumok, valamint az érintett szolgáltatáskereskedelemre és szakmára vonatkozó közös nemzetközi szabványok kidolgozásában.

*VIII. cikk***Monopóliumok és kizárólagos szolgáltatók**

- (1) Minden tag köteles biztosítani, hogy területén egyetlen monopól helyzetben lévő szolgáltató se lépjen fel a tag II. cikkben és az egyedi kötelezettségvállalásokban foglalt kötelemeivel ellentétes módon, az érintett piacon a monopól szolgáltatás nyújtása során.
- (2) Abban az esetben, ha egy monopól szolgáltató közvetlenül vagy leányvállalatán keresztül a monopól jogain kívül eső szolgáltatások nyújtásáért versenyez, amely a tag egyedi kötelezettségvállalása alá esik, a tag köteles biztosítani azt, hogy az érintett szolgáltató ne éljen vissza monopólhelyzetével, a vállalt kötelezettségekkel összhangban nem álló módon lépve fel területén.
- (3) A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács valamely tag kérésére, amely úgy véli, hogy egy másik tag szolgáltatás-nyújtója az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő módon jár el, kérheti az ilyen szolgáltatót létrehozó, fenntartó és engedélyező tagot konkrét információk megadására az érintett tevékenységgel kapcsolatban.
- (4) Ha a WTO-egyezmény hatálybalépését követően valamely tag az egyedi kötelezettségvállalásai által érintett szolgáltatás nyújtására monopóljogot biztosít, az adott tag a tervezett monopóljogok biztosításának megvalósítása előtt nem kevesebb mint három hónappal köteles értesíteni a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot és a XXI. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések kerülnek alkalmazásra.
- (5) E cikk rendelkezései azokra a kizárólagos szolgáltatókkal kapcsolatos esetekre is vonatkoznak, amelyekben a tag formálisan vagy ténylegesen a) engedélyez vagy létrehoz kis számú szolgáltatót, és b) lényegesen gátolja a versenyt saját területén ezen szolgáltatók között.

▼ B*IX. cikk***Üzleti gyakorlat**

(1) A tagok elismerik, hogy a szolgáltatóknak a VIII. cikkben kívül eső üzleti gyakorlata korlátozhatja a versenyt, és ezáltal akadályozhatja a szolgáltatások kereskedelmét.

(2) Minden tag, valamelyik másik tag kérésére, köteles konzultációt kezdeni a célból, hogy az (1) bekezdésben említett gyakorlatot felszámolják. A megkeresett tag teljes és méltányos mérlegelés tárgyává teszi a kérést, és nyilvánosan hozzáférhető, nem bizalmas, a kérdéses ügyet érintő információk nyújtása útján tanúsít együttműködést. A belső törvények és a kérelmező tag által adott, a bizalmasság megtartására vonatkozó garanciák kielégítő voltától függően, a megkeresett tag más információkat is a kérelmező tag rendelkezésére bocsát.

*X. cikk***Rendkívüli védintézkedések**

(1) A megkülönböztetésmentességen alapuló rendkívüli védintézkedésekről többoldalú tárgyalásokra kerül sor. A tárgyalások eredményei legkésőbb a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított három éven belül életbe lépnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett tárgyalási eredmények hatálybalépését megelőző időszakban, bármelyik tag, a XXI. cikk (1) bekezdésének rendelkezései mellett, értesítheti a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot arról a szándékáról, hogy a kötelezettségvállalás hatálybalépésétől számított egyéves időszakot követően szándékában áll-e módosítani vagy visszavonni valamely egyedi kötelezettségvállalását; feltéve, hogy a tag megindokolja a tanácsnak, hogy nem várhat e módosításokkal vagy visszavonásokkal a XXI. cikk (1) bekezdésében meghatározott hároméves időszak elteltéig.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazhatósága a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított három év elteltével megszűnik.

*XI. cikk***Fizetések és átutalások**

(1) A XII. pontban leírt körülmények kivételével a tagok nem korlátozzák az egyedi kötelezettségvállalásaikkal kapcsolatos folyó ügyletekkel összefüggő nemzetközi átutalásokat és fizetéseket.

(2) Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a Nemzetközi Valutaalap tagjainak, a Nemzetközi Valutaalap Alapító Okirata szerinti jogait és kötelezettségeit, ideértve az Alapító Okirattal összhangban lévő átváltási akciókat, feltéve, hogy a tag nem hoz tőke tranzakciókat korlátozó intézkedéseket az ilyen tranzakciókra vonatkozó konkrét kötelezettségeivel ellentétes módon, kivéve a XII. cikk esetében vagy az Alap ilyen irányú kérésére.

*XII. cikk***A fizetési mérleg védelmében hozott korlátozások**

(1) Súlyos fizetési mérleg és külső finanszírozási nehézségek vagy ennek veszélye esetén a tag hozhat vagy fenntarthat korlátozásokat a konkrét kötelezettségei által érintett szolgáltatáskereskedelemre, ideértve az ilyen kötelezettségekkel kapcsolatos tranzakciók kifizetéseit vagy átutalásait. Elismert tény, hogy egy tag gazdasági fejlődése, illetve gazdasági átmenete során jelentkező sajátos fizetési mérleg nehézségek szükségessé tehetik korlátozások alkalmazását, többek között annak biztosítására, hogy fennmaradjon a pénzügyi tartalékok azon szintje, amely a gazdasági fejlődés vagy gazdasági átmenet megvalósításának megfelel.

▼B

- (2) A fenti (1) bekezdésben említett korlátozások:
- a) nem diszkriminálhatnak a tagok között;
 - b) összhangban kell álljanak a Nemzetközi Valutaalap Alapító Okiratával;
 - c) nem okozhatnak szükségtelen károkat valamely másik tag kereskedelmi, gazdasági és pénzügyi érdekeiben;
 - d) nem léphetik túl az (1) bekezdésben leírt körülmények kezeléséhez szükséges mértéket;
 - e) átmenetiek kell legyenek és fokozatosan fel kell számolni azokat, amint az (1) bekezdésben leírt helyzet javul.
- (3) Az ilyen korlátozások által érintett kör meghatározásakor a tagok prioritást adhatnak azoknak a szolgáltatóknak, amelyek alapvetően fontosak gazdasági és fejlesztési programjaik szempontjából. Meghatározott szolgáltatási szektor védelmében azonban ilyen korlátozások nem hozhatók vagy tarthatók fenn.
- (4) Bármely, e cikk (1) bekezdésének értelmében hozott vagy fenntartott korlátozást, illetve az ezekben történő bármely változást azonnal jelenteni kell az Általános Tanácsnak.
- (5)
- a) Az e cikk intézkedéseit alkalmazó tag köteles azonnal konzultációt kezdeni a Fizesítésimérleg-korlátozásokkal Foglalkozó Bizottság által e cikk alapján hozott korlátozásokról.
 - b) A Miniszteri Konferencia időszakos konzultációs eljárásokat⁽¹⁾ hoz létre azzal a céllal, hogy az érintett tagnak olyan ajánlásokat tehessen, amilyeneket szükségesnek ítél.
 - c) Az ilyen konzultációk során felméri az érintett tag fizetésimérleg-helyzetét, valamint a jelen cikk értelmében hozott vagy fenntartott korlátozásokat, többek között figyelembe véve az alábbi tényezőket:
 - i. a fizetési mérleg, illetve külső finanszírozási nehézségek természetét és fokát,
 - ii. a konzultációba bevont tag külső gazdasági és kereskedelmi környezetét,
 - iii. a rendelkezésre álló alternatív korrekciós intézkedéseket.
 - d) A konzultációk érintik a korlátozások (2) bekezdésnek való megfelelését, különös tekintettel a korlátozások fokozatos felszámolására, összhangban a (2) bekezdés e) pontjával.
 - e) Az ilyen jellegű konzultációk során az árfolyamra, monetáris tartalékokra és a fizetési mérlegre vonatkozó, a Nemzetközi Valutaalap által rendelkezésre bocsátott statisztikai és egyéb tényekre vonatkozó minden megállapítást el kell fogadni, és a következtetések alapjául az Alap által, a konzultációba bevont tag fizetési mérlegéről és külső finanszírozási helyzetéről készített felméréseket kell használni.
- (6) Amennyiben olyan tag kívánja e cikk rendelkezéseit alkalmazni, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a Miniszteri Konferencia felülvizsgálati és más szükséges eljárásokat hoz létre.

*XIII. cikk***Közbeszerzés**

- (1) A II., XVI. és XVII. cikk nem vonatkozik azokra a törvényekre, szabályokra és követelményekre, amelyek a kormányzati célokra vásárolt szolgáltatásokat érintik, amennyiben nincs szó ezek kereskedelmi viszon­teladásáról, illetve kereskedelmi értékesítésre szánt szolgáltatások nyújtásáról.

⁽¹⁾ Ez úgy értendő, hogy az (5) bekezdésben leírt eljárások megegyeznek az 1994. évi GATT eljárásaival.

▼B

(2) A WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított két éven belül az Egyezmény keretében a szolgáltatásokat érintő közbeszerzésekkel kapcsolatban többoldalú tárgyalásokat kell tartani.

*XIV. cikk***Általános kivételek**

Amennyiben az ilyen jellegű intézkedések megfelelnek ama követelménynek, hogy alkalmazásuk nem jelenti a szolgáltatáskereskedelem burkolt korlátozását, illetve önkényes és megalapozatlan megkülönböztetés eszközt olyan országok között, ahol hasonló feltételek állnak fenn, az Egyezményt nem lehet úgy értelmezni, hogy az gátolja valamely tagot olyan intézkedések foganatosításában vagy végrehajtásában, amelyek

- a) szükségesek a közkerölcs védelméhez vagy a közrend fenntartásához ⁽¹⁾;
- b) szükségesek az emberi, állati, növényi élet vagy egészség megóvásához;
- c) szükségesek azon törvények és szabályok betartásának biztosításához, amelyek nem állnak ellentétben az Egyezmény rendelkezéseivel, ideértve az alábbiakra vonatkozókat:
 - i. a félrevezető és csalárd gyakorlat megakadályozása vagy a szolgáltatási szerződések nem teljesítése hatásának kezelése,
 - ii. az egyének személyiségi jogainak biztosítása, ami a személyes adatok feldolgozását és terjesztését illeti, és az egyéni nyilvántartások és számlák titkosságának védelme,
 - iii. biztonság;
- d) nem állnak összhangban a XVII. cikkel, feltéve, hogy az elbánásban jelentkező különbségek a közvetlen adóbehajtás és -kivetés igazságosságának és hatékonyságának biztosítását szolgálják ⁽²⁾, más tagok szolgáltatásaira vagy szolgáltatóira vonatkozóan;
- e) nem állnak összhangban a II. cikkel, feltéve, hogy az elbánásban jelentkező különbség a kettős adózás elkerülésére vonatkozó egyezmény nyomán vagy más, a tag számára kötelezettséget jelentő, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény vagy megállapodás eredményeként jött létre.

⁽¹⁾ A közreaddal összefüggő kivétel csak akkor alkalmazható, ha a társadalom valamely alapértékét valós és komoly veszély fenyegeti.

⁽²⁾ A közvetlen adóbehajtás és -kivetés hatékonyságának és igazságosságának biztosítását célzó intézkedések kiterjednek a tag által, saját adórendszere alapján hozott intézkedésekre. Ezek:

- i. vonatkoznak külföldi szolgáltatóra, annak figyelembevételével, hogy a külföldiek adókötelezettségeinek meghatározásánál az érintett tag területén lévő vagy onnan származó tételek adóztathatók meg; vagy
- ii. vonatkoznak a külföldiekre, az adóbehajtás vagy -kivetés biztosítására a tag területén; vagy
- iii. vonatkoznak külföldiekre vagy belföldiekre az adózás elkerülésének, illetve kijátszásának megakadályozására, ideértve a betartást szolgáló intézkedéseket; vagy
- iv. vonatkoznak egy másik tag területén vagy területéről nyújtott szolgáltatás fogyasztóira, az adóbehajtás és -kivetés biztosítására a tag területéről származó fogyasztók vonatkozásában; vagy
- v. megkülönböztetik a világszerte megadóztatott cikkekkel foglalkozó szolgáltatót a többi szolgáltatótól, elismervén az adóalapjuk jellegében mutatkozó különbségeket; vagy
- vi. meghatározzák, szét- és felosztják a belföldiek vagy azok, akik egymással részeseviszonyban álló személyek vagy ugyanazon személy fiókjai között a bevételt, nyereséget, tőke- vagy árfolyamnyereséget, veszteséget, levonást vagy jóváírást, a tag adóalapjának megőrzése érdekében.

A XIV. cikk d) pontjában és e) lánkjegyzetben hivatkozott adózási feltételeket és fogalmakat az intézkedést hozó tag belső törvényeiben adózási meghatározások és fogalmak, illetve ezekkel egyenértékű vagy hasonló meghatározások és fogalmak alapján kell meghatározni.

▼B*XIV. bis cikk***Biztonsági kivételek**

- (1) Az Egyezményben foglaltak nem
- a) követelik meg a tagoktól olyan információk nyújtását, közzétételét, amelyeket alapvető biztonsági érdekeikkel ellentétesnek tekintenek; vagy
- b) gátolják a tagokat alapvető biztonsági érdekeik védelméhez szükségesnek tekintett intézkedések foganatosításában, amelyek érintik:
- i. katonai létesítmények ellátását biztosító közvetlen vagy közvetett szolgáltatások nyújtását,
- ii. a hasadó és fuzionáló anyagokat, illetve ezek alapanyagait,
- iii. háború vagy más, a nemzetközi kapcsolatokat érintő vészhelyzetben megtett intézkedéseket; vagy
- c) gátolják a tagokat abban, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmányában megfogalmazott kötelezettségek nyomán lépéseket tegyenek a nemzetközi béke és biztonság fenntartására.
- (2) A Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsot a lehető legteljesebb mértékben tájékoztatják az (1) bekezdés b) és c) pontjai szerint hozott döntésekről, illetve azok megszüntetéséről.

*XV. cikk***Támogatások**

- (1) A tagok elismerik, hogy bizonyos körülmények között a támogatások torzíthatják a szolgáltatások kereskedelmét. A tagok tárgyalásokba kezdenek az ilyen kereskedelemtorzító hatások elkerüléséhez szükséges multilaterális szabályok megalkotása érdekében ⁽¹⁾. A tárgyalások érintik a kiegyenlítő eljárások indokoltágát is. Az ilyen tárgyalások elismerik a támogatások szerepét a fejlődő országok fejlesztési programjaiban, és figyelembe veszik a tagok, különösen a fejlődő ország tagok által e területen igényelt rugalmasságot. Az ilyen tárgyalások céljából, a tagok kölcsönösen tájékoztatják egymást a hazai szolgáltatóknak nyújtott, a szolgáltatáskereskedelmet érintő támogatásokról.
- (2) Bármely tag, amennyiben úgy ítéli meg, hogy egy másik tag által nyújtott támogatás hátrányosan érinti, konzultációt kezdeményezhet e tárgyban a szóban forgó taggal. Ezen kéréseket jóindulatú figyelemmel kezelik.

III. RÉSZ

EGYEDI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK*XVI. cikk***Piacra jutás**

- (1) Ami az I. cikkben meghatározott szolgáltatási módozatokon keresztül megvalósuló piacra jutást illeti, minden tag legalább olyan kedvező elbánást biztosít valamely másik tag szolgáltatásának, illetve szolgáltatójának, mint amelyet az engedményes listájában elfogadott és meghatározott kitételek, korlátozások és feltételek szerint nyújtania kell ⁽²⁾.

⁽¹⁾ A jövőbeli munkaprogram fogja meghatározni, hogy a multilaterális szabályokra vonatkozó tárgyalások milyen módon és időkeretek között kerüljenek sorra.

⁽²⁾ Ha egy tag az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában hivatkozott módon nyújtott szolgáltatás vonatkozásában piacra jutással kapcsolatos kötelezettséget vállal, és ha a szolgáltatás alapvető részét képezi a határon keresztül történő tőkemozgás, a tag köteles ezáltal az ilyen tőkemozgást lehetővé tenni. Ha egy tag az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában hivatkozott módon nyújtott szolgáltatás vonatkozásában piacra jutással kapcsolatos kötelezettséget vállal, köteles az ezzel összefüggő, területére irányuló tőkeátutalást lehetővé tenni.

▼B

- (2) A piacra jutással kapcsolatos kötelezettségek által érintett ágazatokban, azok az intézkedések, amelyek egy tag által, sem regionális felosztás alapján sem az adott terület egészét figyelembe véve nem foganatosíthatók, illetve tartathatók fenn, az alábbiak szerint kerülnek meghatározásra, hacsak az engedményes listában másképp nem rendelkeznek:
- a) a szolgáltatók számának korlátozása számbeli kvóták, monopóliumok, kizárólagos szolgáltatók vagy a gazdasági szükségesség vizsgálatára irányuló követelmény útján;
 - b) a szolgáltatási ügyletek és tőke összértékének korlátozása számbeli kvóták vagy a gazdasági szükségesség vizsgálatára irányuló követelmény útján;
 - c) a szolgáltatási tevékenységek teljes számának vagy a szolgáltatások kijelölt számbeli egységekben kifejezett mennyiségének korlátozása kvóták vagy a gazdasági szükségesség vizsgálatára irányuló követelmény útján⁽¹⁾;
 - d) adott szolgáltatási ágazatban vagy szolgáltató által foglalkoztatható természetes személyek, illetve konkrét szolgáltatás nyújtásához szükséges és közvetlenül kapcsolódó személyek teljes számának korlátozása számbeli kvóták vagy a gazdasági szükségesség vizsgálatára irányuló követelmény útján;
 - e) a szolgáltatásnyújtást korlátozó, illetve ilyen tevékenységhez jogi személyiséget vagy vegyes vállalkozást előíró intézkedések; és
 - f) a külföldi tőke részvételének korlátozása, a külföldi befektetések teljes értékének meghatározása útján.

*XVII. cikk***Nemzeti elbánás**

- (1) Az engedményes listában szereplő és az ott meghatározott feltételek és minősítések alá eső szolgáltatások vonatkozásában, minden tag valamely másik tag szolgáltatását, illetve szolgáltatóit, a szolgáltatásnyújtást érintő intézkedésekkel összefüggésben legalább olyan elbánásban részesíti, mint saját hasonló szolgáltatásait vagy szolgáltatóit⁽²⁾.
- (2) Valamely tag teljesítheti az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azáltal, hogy egy másik tag szolgáltatásainak és szolgáltatóinak, a saját hasonló szolgáltatásainak és szolgáltatóinak nyújtott elbánással formálisan azonos, illetőleg attól formálisan eltérő elbánást biztosít.
- (3) A formálisan azonos vagy a formálisan eltérő elbánás kevésbé kedvezőnek minősül, amennyiben módosítja a versenyfeltételeket valamely másik tag hasonló szolgáltatásaival vagy szolgáltatóival szemben, az adott tag szolgáltatásainak és szolgáltatóinak javára.

*XVIII. cikk***További kötelezettségek**

A tagok tárgyalhatnak kötelezettségek vállalásáról, a XVI. vagy XVII. cikkeken foglalt engedményes listán nem szereplő, szolgáltatáskereskedelmet érintő intézkedések vonatkozásában, ideértve a képzettséggel, szabványokkal és engedélyezéssel kapcsolatos ügyeket. Az ilyen kötelezettségeket a tagok szerepeltetik engedményes listáikban.

⁽¹⁾ A (2) bekezdés c) pontja nem terjed ki azokra az intézkedésekre, amelyek korlátozzák a tagok szolgáltatásnyújtásaival összefüggő inputot.

⁽²⁾ E cikkben vállalt konkrét kötelezettségek nem értelmezhetők oly módon, hogy bármely tagnak kompenzációt kellene nyújtani azokért az eleve meglévő versenyképességbeli hátrányokért, amelyek az érintett szolgáltatás vagy szolgáltató külföldi jellegéből adódnak.

IV. RÉSZ

FOKOZATOS LIBERALIZÁCIÓ

*XIX. cikk***Tárgyalások egyedi kötelezettségvállalásokról**

(1) Az Egyezményben foglalt célokból következően a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított legkésőbb öt éven belül, és időszakonként ezt követően is, a tagok egymást követő tárgyalási fordulóba kezdenek az egyre magasabb szintű liberalizáció megvalósítása céljából. Ezek a tárgyalások a különböző intézkedések szolgáltatáskereskedelemre gyakorolt negatív hatásainak csökkentésére, illetve megszüntetésére irányulnak, ezáltal biztosítva a hatékony piacrajutást. Ez a folyamat minden részt vevő fél érdekeinek kölcsönösen előnyös alapon történő előmozdítására és a jogok, illetve kötelezettségek átfogó egyensúlyának biztosítására irányul.

(2) A liberalizációs folyamat megvalósítása során a nemzeti gazdaságpolitikai célok, illetve az egyes tagok fejlettségi szintje általános értelemben és az egyes ágazatok szintjén kellő figyelemben részesül. Az egyes fejlődő ország tagok megfelelő rugalmasságot élveznek majd, amely lehetővé teszi kevesebb ágazat megnyitását, kevesebb tranzakció-típus liberalizációját, fejlettségi helyzetüknek megfelelő, fokozatosan bővülő piacra jutást, és amikor a külföldi szolgáltatók számára hozzáférhetővé teszik piacaikat, a IV. cikkben említett célok elérése érdekében ehhez feltételeket szabhatnak meg.

(3) Minden fordulóhoz tárgyalási iránymutatások és eljárások készülnek. Az iránymutatások elkészítésére a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács felmérést végez a szolgáltatáskereskedelemről átfogó módon és az ágazatok vonatkozásában az Egyezmény céljainak figyelembevételével, ideértve a IV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazottakat is. A tárgyalási iránymutatások meghatározzák a tagok által a korábbi tárgyalások óta autonóm módon vállalt liberalizáció kezelésének, illetve a legkevésbé fejlett ország tagok számára a IV. cikk 3. pontja szerint biztosított különleges elbánásnak a módzatait.

(4) A fokozatos liberalizáció folyamatát minden egyes forduló során két-, több- vagy sokoldalú tárgyalásokon mozdítják elő, amelyek a tagok által az Egyezmény keretében vállalt egyedi kötelezettségvállalások általános szintjének növelését célozzák.

*XX. cikk***Egyedi kötelezettségek engedményes listái**

(1) Minden tag engedményes listában rögzíti az Egyezmény III. része szerint vállalt egyedi kötelezettségeit. A vállalt kötelezettségek által érintett ágazatokra vonatkozóan, a lista meghatározza:

- a) a piacra jutással összefüggő kikötéseket, korlátozásokat és feltételeket;
- b) a nemzeti elbánásra vonatkozó feltételeket és minősítést;
- c) a további kötelezettségekkel kapcsolatos vállalásokat;
- d) amennyiben indokolt, az ilyen kötelezettségek végrehajtásának időszavát; és
- e) a kötelezettségek hatálybalépésének időpontját.

(2) A XVI. és XVII. cikkeket össze nem egyeztethető intézkedéseket a XVI. cikkhez kapcsolódó oszlopban kell leírni. Ebben az esetben e leírás adja a XVII. cikkre vonatkozó feltételeket vagy minősítést is.

(3) A konkrét engedményes listákat az Egyezményhez kell csatolni és azok az Egyezmény szerves részét képezik.

▼B*XXI. cikk***Az engedményes listák módosítása**

- (1) a) Valamely tag (e cikkben a továbbiakban: módosító tag) bármikor módosíthat vagy visszavonhat kötelezettségeket engedményes listáján, a kötelezettségek hatálybalépésétől számított három év elteltével, a jelen cikk rendelkezéseinek megfelelően.

b) A módosító tagnak a módosítás vagy visszavonás tervezett bevezetése előtt legkésőbb három hónappal bejelentést kell tennie a Szolgáltatás-kereskedelmi Tanácsnál a kötelezettségnek a jelen cikk értelmében történő módosítási vagy visszavonási szándékáról.

- (2) a) Olyan tag kérésére, amelynek az Egyezményben meghatározott kedvezményeit érinti (a jelen cikkben a továbbiakban: érintett tag) az (1) bekezdés b) pontja alapján bejelentett módosító vagy visszavonási javaslat, a módosító tag köteles tárgyalásokat folytatni annak érdekében, hogy megegyezzenek a szükséges kompenzációs kiigazításokról. Az ilyen tárgyalások és megállapodások során a szóban forgó tagok arra kell hogy törekedjenek, hogy megmaradjon a tárgyalásokat megelőzően vállalt konkrét engedményes listákban szereplő kötelezettségeknél a kereskedelmi szempontból nem kevésbé kedvező, kölcsönösen előnyös kötelezettségek általános szintje.

b) A kompenzációs kiigazításokra a legnagyobb kedvezmény elve alapján kerül sor.

- (3) a) Ha a tárgyalásokra biztosított időszak végéig nem születik megállapodás a módosító tag, illetve az érintett tag között, az érintett tag választottbíróshoz fordulhat. Amennyiben valamely tag érvényesíteni kívánja kompenzációs jogait, részt kell vennie a választottbíráskodásban.

b) Ha egyik érintett tag sem kér választottbíráskodást, a módosító tag szabadon megvalósíthatja a javasolt módosítást, illetőleg visszavonást.

- (4) a) A módosító tag addig nem módosíthatja, illetve vonhatja vissza kötelezettségvállalását, amíg a kompenzációs kiigazításokat nem hozta a választottbíróshoz megállapításaival összhangba.

b) Ha a módosító tag végrehajtja a javasolt módosítást vagy visszavonást és az nem felel meg a választottbíróshoz megállapításainak, bármely érintett tag, amely részt vett a választottbíráskodásban, módosíthat vagy visszavonhat lényegében egyenértékű kedvezményeket, a említett megállapításokkal összhangban. A II. cikk rendelkezései mellett, az ilyen módosítások vagy visszavonások kizárólag a módosító tag vonatkozásában valósíthatók meg.

- (5) A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács eljárásokat hoz létre az engedményes listák kiigazítására vagy módosítására. Bármely tag, amely az engedményes listájában szereplő kötelezettségeit a jelen cikk alapján módosítja vagy visszavonja, köteles az engedményes listáját ezen eljárásoknak megfelelően módosítani.

V. RÉSZ

INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

*XXII. cikk***Konzultáció**

(1) Minden tag jóindulatú mérlegelés tárgyává teszi bármely másik tag által az Egyezmény működését érintő bármely üggyel kapcsolatban felvetett észrevételeket, és ehhez megfelelő konzultációs alkalmat biztosít. Ezekre a konzultációkra a Vitarendezési Egyetértés (VRE) érvényes.

(2) A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács vagy a Vitarendezési Testület (DSB) bármely tag kérésére konzultációt folytathat valamely taggal vagy tagokkal olyan ügyekkel összefüggésben, amelyekre nem sikerült kielégítő megoldást találni az (1) bekezdésben leírt konzultáció útján.

(3) A jelen vagy a XXIII. cikk alapján, egyetlen tag sem hivatkozhat a XVII. cikkre, egy másik tag olyan intézkedésével kapcsolatban, amely a közöttük fennálló, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény hatálya alá esik. tagok közötti nézeteltérés esetén, a tekintetben, hogy egy adott intézkedés ilyen egyezmény hatálya alá tartozik-e, bármelyik tag az ügyet szabadon a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács elé viheti⁽¹⁾. A tanács ezt követően választottbíróóság elé utalja az ügyet. A választottbíró döntése végleges és kötelező a tagok számára.

*XXIII. cikk***Vitarendezés és végrehajtás**

(1) Amennyiben bármely tag úgy véli, hogy valamely másik tag elmulasztja végrehajtani az Egyezmény szerinti kötelezettségeit vagy egyedi vállalásait, igénybe veheti a VRE-t a kölcsönösen kielégítő megoldás elérése céljából.

(2) Amennyiben a DSB úgy ítéli meg, hogy a körülmények súlyossága indokolja a cselekvést, engedélyezheti valamely tag vagy tagok számára az ilyen kötelezettségek és egyedi vállalások alkalmazásának felfüggesztését egy másik tag vagy tagok vonatkozásában, a VRE 22. cikkével összhangban.

(3) Ha valamely tag úgy ítéli meg, hogy egy másik tagtól az Egyezmény III. része szerinti egyedi vállalása alapján megalapozottan elvárt előnyt az Egyezmény rendelkezéseivel nem ellentétes intézkedés alkalmazása hatálytalanítja vagy gyengíti, igénybe veheti a VRE-t. Ha a DSB úgy határoz, hogy a kérdéses intézkedés hatálytalanítja vagy gyengíti az adott előnyt, az érintett tag felhatalmazást kap a XXI. cikk (2) bekezdése alapján kölcsönösen kielégítő kiigazításra, ideértve az intézkedés esetleges módosítását vagy visszavonását. Abban az esetben, ha az érintett tagok nem jutnak megegyezésre, a VRE 22. cikke kerül alkalmazásra.

*XXIV. cikk***Szolgáltatáskereskedelmi Tanács**

(1) A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács látja el azokat a feladatokat, amelyeket az Egyezmény működtetésének megkönnyítésére és céljainak előmozdítására kijelölnek számára. A feladatok hatékony végrehajtása érdekében a tanács saját belátása szerint létrehozhat alárendelt testületeket.

⁽¹⁾ Ami azokat a kettős adózás elkerülését célzó megállapodásokat illeti, amelyek a WTO-egyezmény életbelépésekor fennálltak, az ilyen ügyeket csak az egyezményben részes mindkét fél egyetértésével lehet a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács elé utalni.

▼B

- (2) A tanács, valamint az alárendelt testületek munkájában, hacsak a tanács nem határoz másképp, a tagok képviselői szabadon részt vehetnek.
- (3) A tanács elnökét a tagok választják.

*XXV. cikk***Technikai együttműködés**

- (1) Azon tagok szolgáltatói, amelyeknek ilyen jellegű segítségnyújtásra szükségük van, kapcsolatba léphetnek a IV. cikk (2) bekezdésében említett tájékoztató állomásokkal.
- (2) A fejlődő országok számára történő technikai segítségnyújtásra, a Titkárság által, multilaterális szinten kerül sor és erről a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács dönt.

*XXVI. cikk***Kapcsolatok más nemzetközi szervezetekkel**

Az Általános Tanács megfelelő formában intézkedik az Egyesült Nemzetek Szervezetével és szakosított szervezeteivel, valamint más, a szolgáltatásokban érdekelt kormányközi szervezetekkel való konzultációról és együttműködésről.

VI. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*XXVII. cikk***Előnyök megtagadása**

Az Egyezményből adódó előnyöket bármely tag megtagadhatja:

- a) valamely szolgáltatás nyújtására, ha megállapítja, hogy az adott szolgáltatást egy nem tag területéről vagy olyan tag területéről nyújtják, amelyre a megtagadó tag nem alkalmazza a WTO-egyezményt;
- b) tengeri szállítási szolgáltatások esetében, ha megállapítja, hogy az adott szolgáltatást:
- i. olyan hajó felhasználásával nyújtják, amely egy nem tag, illetve olyan tag törvényei alapján került nyilvántartásba, amelyre a megtagadó tag nem alkalmazza a WTO-egyezményt, és
 - ii. olyan személy nyújtja, aki teljesen vagy részben működtetője és/vagy használója egy nem tagból, illetve olyan tagból származó hajónak, amelyre a megtagadó tag nem alkalmazza a WTO-egyezményt;
- c) valamely szolgáltatást nyújtó jogi személy vonatkozásában, amennyiben megállapítja, hogy az nem valamely másik tag szolgáltatója, illetve olyan tag szolgáltatója, amelyre a megtagadó tag nem alkalmazza a WTO-egyezményt.

*XXVIII. cikk***Meghatározások**

Az Egyezmény alkalmazásában:

- a) az „intézkedés” egy tag bármely intézkedését jelentheti, törvény, szabályozás, szabály, eljárás, döntés, adminisztratív lépés révén vagy bármilyen más formában;
- b) a „szolgáltatás nyújtása” magában foglalja a szolgáltatással összefüggő előállítási, terjesztési, marketing, értékesítési és kiszállítási tevékenységeket;

▼B

- c) „a tagok szolgáltatáskereskedelmet érintő intézkedései” magában foglalják az alábbiakra vonatkozó intézkedéseket:
- i. a szolgáltatás megvásárlása, kifizetése vagy igénybevétele,
 - ii. hozzáférési és felhasználási lehetőség a szolgáltatásnyújtással összefüggő azon szolgáltatásokhoz, amelyeket az érintett tagok igényelnek általános közösségi célokra;
 - iii. tagok állampolgárainak jelenléte, ideértve az üzleti jelenléteket is egy másik tag területén szolgáltatás nyújtása céljából;
- d) az „üzleti jelenléte” bármilyen típus üzleti vagy szakmai jelenléteket jelent, ideértve azokat, amelyek a tag területén szolgáltatás nyújtása céljából az alábbi módon keletkeztek:
- i. jogi személy alapítása, megszerzése vagy fenntartása, vagy
 - ii. fiók vagy képviselői iroda létrehozása vagy fenntartása útján;
- e) a szolgáltatási „ágazat”
- i. egyedi kötelezettségvállalásra történt hivatkozáskor, az adott szolgáltatás egy vagy több vagy mindegyik alágazatát jelöli, amint az a tag engedményes listájában meghatározásra került,
 - ii. egyébként az egész szolgáltatási ágazatot jelenti, ideértve annak összes alágazatát is;
- f) „egy másik tag” szolgáltatása alatt az alábbi módon megvalósuló szolgáltatások értendők:
- i. amelyeket egy másik tag területén vagy területéről, vagy tengeri szállítás esetén, egy másik tag törvényei szerint bejegyzett hajóval vagy másik tag személye által működtetett, illetve teljesen vagy részben használt hajóval nyújtottak, vagy
 - ii. üzleti jelenléte, illetve természetes személyek jelenlétének keresztül egy másik tag szolgáltatója által nyújtott szolgáltatások;
- g) a „szolgáltató” a szolgáltatást nyújtó bármely személyt jelenti ⁽¹⁾;
- h) a „monopol szolgáltató” alatt azon magán- vagy állami személyek értendők, amelyeket egy tag területén lévő piacon, mint az adott szolgáltatás kizárólagos nyújtóit formálisan vagy ténylegesen a tag feljogosít vagy létrehoz;
- i) a „szolgáltatást fogyasztó” bármely olyan személyt jelent, aki szolgáltatást kap vagy felhasználja azt;
- j) a „személy” természetes vagy jogi személyt jelent;
- k) „egy másik tag természetes személye” olyan természetes személyt jelent, aki a másik tag vagy bármely más tag területén lakik, és aki a másik tag törvényei szerint
- i. a másik tag állampolgára, vagy
 - ii. állandó tartózkodásra jogosult a másik tag területén, ha a tagnak
 - 1. nincsenek állampolgárai, vagy

⁽¹⁾ Függetlenül attól, hogy az adott szolgáltatást nem közvetlenül egy jogi személy nyújtja, hanem az az üzleti jelenléte más formáin, például fiókon vagy képviselői irodán keresztül valósul meg, a szolgáltató (vagyis a jogi személy) az ilyen jelenléteken keresztül az ezen Egyezményben a szolgáltatók számára biztosított elbánásban részesül. Az ilyen elbánás kiterjed arra a jelenlétre, amelynek útján a szolgáltatást nyújtják, azonban a szolgáltatóknak, a szolgáltatási területen kívül eső részlegeire az elbánás nem vonatkozik.

▼B

2. a tag az állandó tartózkodásra jogosultaknak lényegében ugyanazt az elbánást nyújtja, mint amit a saját állampolgárainak nyújt, a szolgáltatás-kereskedelmet érintő intézkedések tekintetében, ahogy azt a WTO-egyezmény elfogadásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor bejelentette, feltéve, hogy egyetlen tag sem köteles az ilyen állandó tartózkodásra jogosultaknak kedvezőbb elbánást nyújtani, mint amilyent az ilyen másik tag az ilyen állandó tartózkodásra jogosultaknak nyújt. Az ilyen bejelentésben biztosítékot kell adni arra, hogy az említett állandó tartózkodásra jogosultakra vonatkozóan, saját törvényeivel és szabályozásaival összhangban ugyanolyan felelősséget vállal, mint amilyent az említett másik tag a saját állampolgáraiért visel;
- l) a „jogi személy” olyan szervezetet jelent, amely a hatályos jog szerint megfelelő formában került létrehozásra vagy más módon megszervezésre, függetlenül attól, hogy nyereségérdekelt-e vagy sem, illetve hogy magán- vagy állami tulajdonban van, ideértve a társasági és tröszt formát, valamint a társas vállalkozást, közös vállalkozást, az egyéni vállalkozást és a társulást;
- m) „egy másik tag jogi személye” olyan jogi személyt jelent
- i. amely a másik tag törvényei szerint került létrehozásra vagy más módon megszervezésre, és az adott tag vagy bármely másik tag területén jelentős üzleti tevékenységet folytat, vagy
 - ii. üzleti jelenlétén keresztül nyújtott szolgáltatás esetén
 1. az adott tag természetes személyeinek, vagy
 2. a másik tagnak az i. alpontban meghatározott jogi személyeinek tulajdonában, illetve ellenőrzése alatt áll;
- n) a jogi személy
- i. valamely tag személyeinek „tulajdonában” van, amennyiben az adott tag személyeinek saját jogú vagyoni érdekelttsége meghaladja az 50 %-ot,
 - ii. valamely tag személyei „irányítása” alatt áll, amennyiben ezen személyek rendelkeznek az igazgatók többségének kinevezési jogával vagy jogilag más módon képesek a tevékenység irányítására,
 - iii. „kapcsolt viszonyban” áll egy másik személlyel, amennyiben irányítja azt vagy irányítása alatt van; vagy amikor a szóban forgó személy és a másik személy mindketten egy harmadik irányítása alatt állnak;
- o) a „közvetlen adók” magukban foglalják az összjövedelemre, az osztókére vagy a jövedelem, illetve a tőke egyes elemeire vonatkozó összes adót, a vagyont, az örökösödési és az ajándékozási adót, beleértve a tulajdon átruházásából adódó nyereségre kivetett adót, a bérek és fizetések teljes összegére kivetett, a vállalkozások által fizetendő adót és az értéknövekedési adót.

*XXIX. cikk***Mellékletek**

A mellékletek az Egyezmény szerves részét képezik.

▼B

Melléklet a II. cikk alóli kivételekről

ALKALMAZÁSI KÖR

1. E melléklet meghatározza annak feltételeit, hogy az Egyezmény hatálybalépésekor milyen feltételekkel tehetők kivételek a II. cikk (1) bekezdésében vállalt kötelezettségek alól.
2. A WTO-egyezmény hatálybalépését követően alkalmazott új kivételek kérdését az Egyezmény IX. cikkének (3) bekezdése alapján kell rendezni.

Felülvizsgálat

3. A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács minden öt évnél hosszabb időszakra engedélyezett kivételt megvizsgál. Az első ilyen vizsgálatra legkésőbb a WTO-egyezmény életbe lépését követő öt éven belül sor kerül.
4. A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács a felülvizsgálat során
 - a) megállapítja, fennállnak-e még azok a körülmények, amelyek indokoltá tették a kivételeket; és
 - b) meghatározza az esetleges további vizsgálat időpontját.

Megszűnés

5. Valamely tagoknak, az Egyezmény II. cikkének (1) bekezdésében vállalt kötelezettségei alóli, egy adott intézkedést érintő kivételek megszűnnek a kivételben meghatározott időpontban.
6. Elvileg, az ilyen kivételek időtartama nem haladhatja meg a tíz évet. Mindenestre, ezek a kivételek az elkövetkező liberalizációs fordulók tárgyát fogják képezni.
7. A tag a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnál a kivételi időszak megszűnésekor bejelenti, hogy az összhangban nem álló intézkedést az Egyezmény II. cikkének (1) bekezdésével összhangba hozta.

A II. cikk alóli kivételek listája

A II. cikk (2) bekezdése alapján tett kivételek egyeztetett listáját a WTO-egyezmény szerződéses példányában ide kell csatolni.

▼ B*Melléklet a szolgáltatást nyújtó természetes személyek mozgásáról az Egyezmény értelmében*

1. E melléklet olyan természetes személyeket érintő intézkedésekre vonatkozik, akik valamely tag szolgáltatói, valamint valamely tag természetes személyei, akik egy tag valamely szolgáltatójának alkalmazásában állnak szolgáltatások nyújtása végett.
2. Az Egyezmény nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyek természetes személyek valamely tag munkaerőpiacára történő bejutását érintik, sem az állampolgárságra, letelepedésre vagy állandó jellegű foglalkoztatásra vonatkozó intézkedésekre.
3. Az Egyezmény III. és IV. részével összhangban, a tagok megtárgyalhatnak egyedi kötelezettségvállalásokat a különböző kategóriájú, az Egyezmény alapján szolgáltatást nyújtó természetes személyek mozgására vonatkozóan. Az egyedi kötelezettségvállalások által érintett természetes személyek a kötelezettségvállalásban meghatározott feltételek szerint szolgáltatathatnak.
4. Az Egyezmény nem gátolja meg a tagokat a természetes személyek belépésének vagy területükön való átmeneti tartózkodásának szabályozásában, ideértve azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek a természetes személyek rendezett határátkelésének valamint a területi integritás biztosítására, feltéve, ha ezeket az intézkedéseket nem alkalmazzák oly módon, hogy azok semmissé tegyék vagy csorbítsák valamely tag egyedi kötelezettségvállalásból származó előnyeit ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Belépési vízum megkövetelése bizonyos tagok természetes személyeitől és ennek mellőzése más esetekben, még önmagában nem tekinthető a konkrét kötelezettségvállalásból származó előnyök semmissé tételének vagy csorbításának.

Melléklet a légi szállítási szolgáltatásokról

1. E melléklet a menetrendszerű, illetve nem menetrendszerű légi szállítási szolgáltatásokra, valamint a kiegészítő szolgáltatásokra vonatkozik. Megerősítést nyert, hogy az Egyezmény keretében vállalt bármilyen kötelezettség vagy kötelelem nem csökkenti vagy érinti a tag olyan bilaterális vagy multilaterális megállapodásokban vállalt kötelezettségeit, amelyek a WTO-egyezmény hatálybalépésekor már érvényben voltak.
2. Az Egyezmény, ideértve a vitarendezési eljárásokat is, nem vonatkozik az alábbiakat érintő intézkedésekre, kivéve e melléklet 3. pontjának rendelkezéseit:
 - a) a bármilyen módon biztosított forgalmi jogokra; vagy
 - b) olyan szolgáltatásokra, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a forgalmi jogok gyakorlásához.
3. Az Egyezmény vonatkozik az alábbiakat érintő intézkedésekre:
 - a) repülőgép karbantartási és javítási szolgáltatásokra;
 - b) légi szállítási szolgáltatások eladására és marketingjére;
 - c) a számítógépes helyfoglalási rendszerrel (CRS) összefüggő szolgáltatásokra.
4. Az Egyezmény szerinti vitarendezési eljárásokat csak abban az esetben lehet igénybe venni, ha az érintett tagok kötelezettségeket és egyedi vállalásokat tettek, és ha a két- és más sokoldalú megállapodásokban vagy egyezségekben szereplő vitarendezési lehetőségeket már kimerítették.
5. A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács időszakonként, de legalább ötévenként áttekinti a légi szállítási szolgáltatások fejlődését és e melléklet működését azzal a céllal, hogy mérlegelje az Egyezmény további alkalmazásának lehetőségét az ágazaton belül.
6. Meghatározások
 - a) „repülőgép karbantartási és javítási szolgáltatások” olyan tevékenységet jelentenek, amelyek a szolgálatból részben vagy teljesen kivont repülőgépeket érintenek és nem vonatkoznak az ún. járat karbantartásra;
 - b) a „légi szállítási szolgáltatások értékesítése és marketingje” lehetőséget jelent az érintett légi szállítónak arra, hogy légi szállítási szolgáltatásait szabadon értékesítse és marketingtevékenységet folytasson ezzel összefüggésben, ideértve a piackutatást, hirdetést és terjesztést. Ezek a tevékenységek nem tartalmazzák a légi szállítási szolgáltatás árképzését, sem pedig az alkalmazandó feltételeket;
 - c) a „számítógépes helyfoglalási rendszerrel (CRS) összefüggő szolgáltatások” olyan számítógépes rendszeren keresztül nyújtott szolgáltatást jelent, amely információkat tartalmaz a szállító menetrendjéről, igénybevételi lehetőségeiről, a díjszabásokról és az erre vonatkozó szabályokról, továbbá amelyen keresztül helyfoglalás, illetve jegyváltás lebonyolítható;
 - d) a „forgalmi jogok” a menetrend szerinti, illetve nem menetrend szerinti, ellenszolgáltatásért vagy bérben egy tag területén belül vagy területéről működtetett személy-, áru- vagy postai szállítási szolgáltatásokat jelentik, ideértve a kiszolgáló pontokat, a működtetendő útvonalakat, a lebonyolítható forgalom típusát, a biztosítandó kapacitást, a kiszabandó díjakat és az idevágó feltételeket, a légitársaságok kijelölésének kritériumait, beleértve olyan kritériumokat mint a szám, tulajdonjog és ellenőrzés.

▼B*Melléklet a pénzügyi szolgáltatásokról***1. Alkalmazási kör és meghatározás**

- a) E melléklet a pénzügyi szolgáltatásokat érintő intézkedésekre vonatkozik. Az e mellékletben szereplő, a pénzügyi szolgáltatások nyújtására vonatkozó utalások alatt az Egyezmény I. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatás értendő.
- b) Az Egyezmény I. cikk 3. b) alpontja céljából „az államhatalom gyakorlása során nyújtott szolgáltatások” az alábbiakat jelenti:
 - i. a monetáris és árfolyampolitika végrehajtása során a központi bank vagy monetáris hatóság vagy más állami szerv által kifejtett tevékenység;
 - ii. a törvény által szabályozott társadalombiztosítási rendszer vagy állami nyugdíjrendszer részét képező tevékenységek;
 - iii. egyéb, állami szervek által a kormányzat megrendelésére, illetve garanciája mellett vagy forrásaiból végzett tevékenységek.
- c) Az Egyezmény I. cikke (3) bekezdésének b) pontja céljából ha egy tag engedélyezi, hogy ezen pont b) ii. vagy b) iii. alpontjaiban említett tevékenységeket a pénzügyi szolgáltatói egy állami szervvel vagy egy pénzügyi szolgáltatóval versengve folytathassák, a „szolgáltatások” magukban foglalják ezeket a tevékenységeket.
- d) Az Egyezmény I. cikke (3) bekezdésének b) pontja nem vonatkozik az e mellékletben szereplő szolgáltatásokra.

2. Belföldi szabályozás

- a) Az Egyezmény más rendelkezései mellett, a tagok számára nincs akadálya annak, hogy megalapozott okok alapján, ideértve a befektetők, betétesek, kötvénytulajdonosok vagy olyan személyek védelmét, akiknek valamely pénzügyi szolgáltató bizalmi kötelezettséggel tartozik, illetve a pénzügyi rendszer integritása és stabilitása érdekében intézkedéseket tegyenek. Amennyiben az ilyen intézkedések nem állnak összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, azokat nem lehet eszközül felhasználni arra, hogy a tagok megkerüljék az Egyezmény szerinti kötelezettségeik, illetve vállalásaik teljesítését.
- b) Az Egyezmény nem értelmezhető oly módon, mint ami megköveteli a tagoktól az egyéni ügyfelek ügyeivel és számláival kapcsolatos információ vagy az állami szervek birtokában lévő bármilyen bizalmas vagy saját tulajdonú információ közzétételét.

3. Elismerés

- a) Valamely tag elismerheti egy másik ország azon körülmekintő intézkedéseit, amelyek megszabják, hogy az adott tag a pénzügyi szolgáltatásra vonatkozó intézkedéseit miként kell alkalmazni. Az ilyen elismerés, amely harmonizáción keresztül vagy más módon valósítható meg, történhet az érintett országgal kötött egyezmény vagy megállapodás alapján, illetve autonóm módon is megadható.
- b) Az a) alpontban említett, fennálló vagy jövőbeli egyezményben vagy megállapodásban részes tag, megfelelő alkalmat biztosít más érdekelt tagoknak arra, hogy tárgyaljanak az ilyen egyezményhez, illetve megállapodáshoz történő csatlakozásukról, illetve hasonlóak létrehozásáról, olyan feltételekkel, hogy az egyenértékű szabályozás, ellenőrzés és a szabályozás megvalósítása és amennyiben indokolt, az egyezményben, illetve megállapodásban részes felek közötti információ megosztására vonatkozó eljárások biztosítottak legyenek. Amennyiben egy tag autonóm módon adja meg az elismerést, más tagoknak is megfelelő lehetőséget biztosít annak bizonyítására, hogy az említett feltételek adottak.

▼B

- c) Ha egy tag mérlegeli egy másik ország körültekintő intézkedéseire vonatkozóan az elismerés megadását, a VII. cikk 4. b) pontja nem alkalmazható.

4. Vitarendezés

A körültekintő kérdésekkel és más pénzügyi témákkal foglalkozó vizsgáló bizottságoknak megfelelő szakértelemmel kell rendelkezniük a vitában szereplő pénzügyi szolgáltatást illetően.

5. Meghatározások

A jelen melléklet céljából:

- a) Pénzügyi szolgáltatásnak tekinthető bármely pénzügyi természetű szolgáltatás, amelyet egy tag pénzügyi szolgáltatója nyújt. A pénzügyi szolgáltatások magukban foglalnak minden biztosítási, illetve biztosítással összefüggő szolgáltatást és minden banki és egyéb pénzügyi szolgáltatást (kivéve a biztosítást). A pénzügyi szolgáltatások az alábbi tevékenységekre terjednek ki:

Biztosítási- és biztosítással összefüggő szolgáltatások

- i. közvetlen biztosítás (ideértve az együttes biztosítást):

- A) élet
B) nem élet;

- ii. viszont- és visszamenőlegesen cedált biztosítás;

- iii. biztosításközvetítés, úgy mint brókerség és ügynökölés;

- iv. kiegészítő biztosítási szolgáltatások, úgy mint szaktanácsadás, biztosításmatematikai szolgáltatások, kockázat felmérési és kárrendezési szolgáltatások;

Banki és egyéb pénzügyi szolgáltatások (a biztosítás kivételével)

- v. lakossági betét- és más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtése;
- vi. mindenfajta hitelezés, ideértve a fogyasztási hiteleket, jelzálog hitelt, hitel faktorálást és a kereskedelmi ügyletek finanszírozását;
- vii. pénzügyi lízing;
- viii. minden fizetési és pénzáttalási szolgáltatás, ideértve a hitel-, terhelési és költségkártyákat, utazási csekkeket, banki váltókat;
- ix. garanciák és kötelezettségvállalások;
- x. saját vagy az ügyfél számlájára folytatott kereskedés, ideértve a tőzsdei, a közvetlen eladási vagy egyéb módozatokat, az alábbiak szerint:
- A) pénzügyi instrumentumokat (ideértve a csekkeket, váltókat, letéti jegyeket);
- B) devizaműveleteket;
- C) származékos termékeket, ideértve egyebek mellett a futures és opciós szerződéseket;
- D) árfolyam- és kamatláb instrumentumokat, ideértve olyan termékeket mint a swap és határidős kamatláb- és árfolyam szerződéseket;

▼ B

- E) átruházható értékpapírokat;
 - F) egyéb forgatható instrumentumokat, pénzügyi eszközöket, ideértve a nemes fémeket.
- xi. mindenfajta értékpapír kibocsátásában való részvétel, ideértve a jegyzési garanciavállalást és kibocsátói tevékenységet (nyilvánosan és zárt körben egyaránt) és az ilyen kibocsátásokkal összefüggő szolgáltatások nyújtását;
 - xii. pénzközvetítés;
 - xiii. vagyonkezelés, úgy mint készpénz vagy portfólió kezelés, a közös befektetések minden formájának szervezése, nyugdíjalap kezelés, vagyonkezelői és letéti szolgáltatások;
 - xiv. pénzügyi eszközök elszámolásával és kiegyenlítésével összefüggő szolgáltatások, ideértve értékpapírokat, származékos termékeket és egyéb forgatható instrumentumokat;
 - xv. pénzügyi információk nyújtása és továbbítása és pénzügyi adatfeldolgozás, valamint más pénzügyi szolgáltatók ezzel kapcsolatos szoftverei;
 - xvi. tanácsadás, közvetítés és más kiegészítő pénzügyi szolgáltatások az v.-(xv) alpontban felsorolt tevékenységek vonatkozásában, ideértve hitelreferenciát és -elemzést, a befektetési és portfólió kutatást és tanácsadást, felvásárlással, illetve vállalkozási szerkezetátalakítással és stratégiával összefüggő tanácsadást.
- b) A pénzügyi szolgáltató egy tag olyan természetes vagy jogi személyét jelenti, amely pénzügyi szolgáltatást kíván nyújtani, a „pénzügyi szolgáltató” kifejezés azonban nem terjed ki az állami szervekre.
- c) Az „állami szerv” az alábbiakat jelenti:
- i. Valamely tag kormányzata, központi bankja, monetáris hatósága vagy olyan szerv, amely a tag tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van és elsősorban kormányzati funkciók vagy kormányzati célú tevékenységek végrehajtásával foglalkozik, nem ideértve azokat a szervezeteket, amelyek kereskedelmi alapon nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat, vagy
 - ii. valamely magán szervezet, amikor olyan funkciókat lát el, amelyek a központi bank vagy más monetáris hatóság feladatai lennének.

▼B*Második melléklet a pénzügyi szolgáltatásokról*

1. Az Egyezmény II. cikke és a II. cikk alóli kivételekről szóló melléklet 1. és 2. pontja ellenére valamely tag a WTO-egyezmény hatálybalépése után négy hónappal kezdődő 60 napos időszak során az adott mellékletbe olyan, pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos intézkedéseket vehet fel, amelyek az Egyezmény II. cikkének (1) bekezdésével nincsenek összhangban.
2. Az Egyezmény XXI. cikke mellett bármely tag, a WTO-egyezmény hatálybalépése után négy hónappal kezdődő 60 napos időszak során javíthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja az engedményes listájában szereplő, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egyedi kötelezettségeinek összességét vagy egy részét.
3. A Szolgáltatáskereskedelmi Tanács, az 1. és 2. pontok alkalmazása érdekében bármilyen szükséges eljárást elfogadhat.

▼B*Melléklet a tengeri szállítási szolgáltatásokra vonatkozó tárgyalásokról*

1. A II. cikk és a II. cikk alóli kivételekre vonatkozó melléklet, beleértve azt a követelményt, hogy a tag felsorolja ebben a mellékletben azokat a továbbra is fenntartani kívánt intézkedéseket, amelyek nem hozhatók összhangba a legnagyobb kedvezményes elbánással, a nemzetközi hajózásra, kiegészítő szolgáltatásokra és a kikötői létesítményekhez való hozzáférésére és azok használatára vonatkozóan csak a következő időpontban lép hatályba:
 - a) a tengeri szállítási szolgáltatásokról folyó tárgyalásokon született miniszteri határozat 4. pontjában meghatározott végrehajtás napján, vagy
 - b) a tárgyalások sikertelensége esetén az ezen határozatban előírt, a Tengeri Szállítási Szolgáltatások Tárgyalócsoport Záró Jelentésének keltének napján.
2. Az 1. pont nem vonatkozik a tagok engedményes listáiban szereplő tengeri szállítási szolgáltatásokra tett egyedi kötelezettségvállalásra.
3. Az 1. pontban említett tárgyalások lezárása után és az alkalmazási időpont előtt bármely tag kompenzáció nyújtása nélkül, a XXI. cikk rendelkezései mellett teljesen vagy részben javíthatja, változtathatja vagy visszavonhatja az ebben a szektorban tett egyedi kötelezettségvállalásait.

▼B*Melléklet a távközlésről***1. Célok**

Felismervén a távközlési szolgáltatási ágazat egyedi jellegét és különösen gazdasági tevékenységet folytató önálló ágazatként, illetve más gazdasági tevékenységet folytató támogató eszközként betöltött kettős szerepét, a tagok megállapodtak az alábbi mellékletről azzal a céllal, hogy az Egyezményben a nyilvános távközlés közvetítő hálózataihoz és szolgáltatásaihoz való hozzáférést, illetve azok használatát érintő intézkedésekre vonatkozó rendelkezések kidolgozásra kerüljenek.

2. Alkalmazási kör

- a) E melléklet vonatkozik valamely tag minden olyan intézkedésére, amely érinti a nyilvános távközlés közvetítő hálózataihoz és szolgáltatásaihoz való hozzáférést, illetve használatukat ⁽¹⁾.
- b) E melléklet nem vonatkozik a rádió- és televízió-műsorok kábeles vagy műsorszórás útján történő terjesztésére.
- c) E mellékletben semmi nem értelmezhető oly módon, hogy az
 - i. előírja egy tagnak olyan távközlési közvetítő hálózatok vagy szolgáltatások létrehozásának, kiépítésének, megszerzésének, lízingelésének, működtetésének vagy nyújtásának engedélyezését egy másik tag szolgáltatójának, amelyekről az engedélyes listája nem rendelkezik; vagy
 - ii. előírja egy tag számára (vagy a fennhatósága alatt lévő szolgáltatók számára) olyan távközlési közvetítő hálózatok vagy szolgáltatások létrehozását, kiépítését, megszerzését, lízingelését, működtetését vagy nyújtását, amelyek általában a lakosság számára nem biztosítottak.

3. Meghatározások

E melléklet alkalmazásában:

- a) a „távközlés” jelek elektromágneses eszközökkel történő továbbítását és vételét jelenti;
- b) a „lakossági távközlés közvetítő szolgáltatása” bármely olyan távközlési szállítási szolgáltatást jelent, amelynek általános biztosítását a nyilvánosság számára valamely tag formálisan vagy gyakorlatilag megköveteli. Az ilyen szolgáltatások kiterjedhetnek, egyebek mellett, a táviratra, telefonra, telexre és adattovábbításra, ideértve a felhasználói információk valós időben történő továbbítását két vagy több pont között, a felhasználói információ formájának, illetve tartalmának két végpont közötti változtatása nélkül;
- c) a „nyilvános távközlési közvetítő hálózat” olyan lakossági távközlési infrastruktúrát jelent, amely lehetővé teszi a távközlést a hálózat meghatározott végpontjai között;
- d) a „vállalaton belüli kommunikáció” olyan távközlést jelent, amelyen keresztül az adott vállalat szervezetén belül, a leányvállalataival és ágazati egységeivel, illetőleg a tag belső törvényeivel és jogszabályaival összhangban, társult vállalkozásaival kommunikál. Ezen célból a „leányvállalatokat”, az „ágazati egységeket” és, ahol alkalmazható, a „társult vállalkozásokat” az egyes tagok maguk határozzák meg. Jelen mellékletben a „vállalaton belüli kommunikáció” nem terjed ki olyan kereskedelmi vagy nem kereskedelmi szolgáltatásokra, amelyeket nem leányvállalatnak, ágazati egységnek vagy társult vállalkozásnak minősülő vállalatnak nyújtanak, illetve amelyeket ügyfeleknek vagy potenciális ügyfeleknek kínálnak;

⁽¹⁾ Ez a pont úgy értendő, hogy minden tag biztosítja a Mellékletben foglalt kötelek alkalmazását, a nyilvános távközlés közvetítő hálózatait és szolgáltatásait nyújtók vonatkozásában, a szükséges intézkedéseken keresztül.

▼ B

- e) e melléklet pontjaira és alpontjaira történő utalások minden további felosztásra is kiterjednek.

4. Átláthatóság

Az Egyezmény III. cikkének alkalmazása során minden tag szavatolja, hogy a nyilvános távközlés közvetítő hálózatához és szolgáltatásokhoz való hozzáférést, illetve használatukat érintő releváns információk nyilvánosan megszerezhetők, ideértve a díjszabásokat és a szolgáltatások más feltételeit is; az ilyen hálózatokhoz, illetve szolgáltatásokhoz való műszaki kapcsolódás specifikációját; a tájékoztatást azokról a területekről, amelyek felelősek az ilyen hozzáféréssel, illetve használattal kapcsolatos szabványok kidolgozásáért és elfogadásáért; a felhasználói állomás, illetve más berendezések csatlakoztatására vonatkozó feltételeket; a bejelentési, nyilvántartási, illetve engedélyezési követelményeket, amennyiben vannak ilyenek.

5. A nyilvános távközlés közvetítő hálózatához és szolgáltatásaihoz való hozzáférés, illetve használatuk

- a) Minden tag biztosítja, hogy egy másik tag bármely szolgáltatója, ésszerű és megkülönböztetésmentes feltételekkel, megkapja a nyilvános távközlés közvetítő hálózatát, és szolgáltatásokat illetően a hozzáférési és használati lehetőséget az engedményes listában szereplő szolgáltatások nyújtására. Ez a kötelelem, egyebek között, az alábbiakban következő b)-f) alpontok alapján alkalmazandó ⁽¹⁾.
- b) Minden tag gondoskodik arról, hogy egy másik tag szolgáltatói megkapják a hozzáférési és használati lehetőséget azokra a lakossági távközlési közvetítő hálózatokra és szolgáltatásokra, amelyeket a tag határain belül vagy azon keresztül kínálnak, ideértve a magántulajdonú bérelt hálózatokat is, és e célból biztosítja az e) és f) alpontoknak megfelelően, hogy az ilyen szolgáltatók engedélyt kapnak:
- i. felhasználói állomás vagy más berendezés vásárlására vagy bérlésére, amely csatlakozik a hálózathoz és amely szükséges a szolgáltatók számára szolgáltatások biztosítására;
 - ii. a bérelt vagy saját tulajdonú magánhálózatok összekötésére nyilvános távközlési közvetítő hálózatokkal és szolgáltatásokkal vagy olyan hálózatokkal, amelyek más szolgáltatók tulajdonában vagy bérletében vannak; és
 - iii. a szolgáltatás során a szolgáltató által választott működési protokoll használatára, a nyilvános távközlési közvetítő hálózatok, illetve szolgáltatások biztosítása mellett.
- c) Minden tag gondoskodik arról, hogy valamely másik tag szolgáltatói használhassák a nyilvános távközlési közvetítő hálózatokat, illetve szolgáltatásokat a határokon belüli, illetve keresztülmenő információ továbbítására, ideértve az ilyen szolgáltatók vállalaton belüli kommunikációját, és a hozzáférési lehetőséget a tag területén adatbázisokban vagy más, gépileg olvasható formában tárolt információhoz. A tag bármely olyan új vagy módosító intézkedését, amely jelentősen érinti az említett használatot, be kell jelenteni és arról konzultációt kell folytatni, az Egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.
- d) Az előző pontban foglaltak mellett, egy tag megfelelő intézkedéseket hozhat az üzenetek biztonságának és bizalmasságának szavatolására, azon követelménynek eleget téve, hogy az ilyen intézkedéseket nem alkalmazza oly módon, hogy azok önkényes vagy megalapozatlan megkülönböztetést vagy a szolgáltatáskereskedelem álcázott korlátozását jelentsék.

⁽¹⁾ A diszkriminációmentes kifejezés alatt a legnagyobb kedvezmény elve, illetve a nemzeti elbánás értendő, amint azok az Egyezményben meghatározásra kerültek, továbbá-adott ágazatra vonatkoztatott használat esetén a kifejezés olyan feltételeket jelent, mint amelyeket már hasonló nyilvános távközlési közvetítő hálózatok, illetve szolgáltatások felhasználói hasonló körülmények között élveznek.

▼ B

- e) Minden tag biztosítja, hogy semmilyen feltétel nem nehezíti a nyilvános távközlési közvetítő hálózatokhoz, illetve szolgáltatásokhoz való hozzáférést, illetve azok használatát, kivéve amelyek szükségesek az alábbiakhoz:
- i. a nyilvános távközlési közvetítő hálózatok és szolgáltatások nyújtóinak lakossági szolgáltatási kötelezettségei védelméhez, különös tekintettel azon képességtükre, hogy hálózataikat, illetve szolgáltatásaikat általában a lakosság számára elérhetővé tegyék;
 - ii. a nyilvános távközlési közvetítő hálózatok és szolgáltatások műszaki integritásának védelméhez; vagy
 - iii. annak biztosításához, hogy valamely másik tag csak olyan szolgáltatás nyújtására kapjon engedélyt, amely a tag engedményes listájából következik.
- f) Feltéve, hogy az e) alpontban leírt kritériumok teljesülnek, a nyilvános távközlési közvetítő hálózatokra és szolgáltatásokra vonatkozó feltételek az alábbiakra terjedhetnek ki:
- i. az ilyen szolgáltatások viszonteladásának, illetve megosztott felhasználásának korlátozására;
 - ii. meghatározott műszaki összeköttetés alkalmazásának előírására, ideértve az összeköttetési protokollokat, az ilyen hálózatok és szolgáltatások összekapcsolásának céljából;
 - iii. az ilyen szolgáltatások, amennyiben szükséges, együttes működtethetőségére és a 7. a) pontban meghatározott célok megvalósításának ösztönzésére vonatkozó követelmény előírására;
 - iv. a hálózattal összeköttetést biztosító felhasználói állomás, illetve más berendezés típusának jóváhagyására, és az ilyen berendezések hálózati csatlakozásával kapcsolatos műszaki követelmények meghatározására;
 - v. a bérelt vagy saját tulajdonú bérelt hálózatok, hasonló hálózatokkal, illetve egy másik szolgáltató tulajdonában vagy bérletben lévő hálózattal való összekapcsolásának korlátozására;
 - vi. a bejelentésre, nyilvántartásra, engedélyezésre.
- g) A jelen fejezet fenti pontjaiban foglaltak mellett, valamely fejlődő ország tag, fejlettségi szintjének megfelelően, méltányos feltételeket szabhat meg a nyilvános távközlési közvetítő hálózatokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférésre, illetve ezek használatára vonatkozóan, ezáltal erősítve a hazai távközlési infrastruktúrát és szolgáltatási hátteret, valamint bővítve részvételét a távközlési szolgáltatások nemzetközi kereskedelmében. Ezen feltételek meghatározására a tag engedményes listájában kerül sor.

6. Műszaki együttműködés

- a) A tagok elismerik, hogy a szolgáltatáskereskedelmük bővítéséhez az országokban, különös tekintettel a fejlődő országokra, alapvetően szükséges a hatékony és fejlett távközlési infrastruktúra. E célból a tagok támogatják és ösztönzik, hogy a fejlett és fejlődő országok nyilvános távközlési szállítási hálózatait és szolgáltatásait nyújtó szolgáltatók és más szervezetek a lehető legnagyobb mértékben vegyenek részt a nemzetközi és regionális szervezetek fejlesztési programjaiban, ideértve a Nemzetközi Távközlési Uniót, az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programját és a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankot.
- b) A tagok ösztönzik és támogatják a fejlődő országok közötti együttműködést a távközlés területén, nemzetközi, regionális és szubregionális szinten.

▼ B

- c) A megfelelő nemzetközi szervezetekkel együttműködve, a tagok, lehetőség szerint, a fejlődő országok számára hozzáférhetővé teszik a távközlési szolgáltatásokra és fejlesztésekre, valamint az információs technológiára vonatkozó információkat, ezáltal segítve a belföldi távközlési szolgáltató ágazat megerősödését.
- d) A tagok különös figyelmet fordítanak azokra a lehetőségekre, amelyekkel a külföldi távközlési szolgáltatókat arra lehetne ösztönözni, hogy támogassák a legkevésbé fejlett országok távközlési infrastruktúrájának fejlesztését és távközlési szolgáltatás-kereskedelmük bővítését, technológia átadás, képzés és más tevékenységek útján.

7. Kapcsolatok más nemzetközi szervezetekkel és egyezményekkel

- a) A tagok elismerik a nemzetközi szabványok jelentőségét, ami a távközlési hálózatok és szolgáltatások globális kompatibilitását és egymás közötti működtethetőségét illeti, és ezért vállalják az ilyen szabványok kidolgozásának előmozdítását a megfelelő nemzetközi szervezetek tevékenysége révén, ideértve a Nemzetközi Távközlési Uniót, Nemzetközi Szabványügyi Szervezetet.
- b) A tagok elismerik azt a szerepet, amelyet a kormányközi, illetve nem kormányzati szervezetek és egyezmények játszanak a belföldi és globális távközlési szolgáltatások hatékony működtetésének biztosításában, különös tekintettel a Nemzetközi Távközlési Unióra. A tagok, amennyiben indokolt, megfelelő intézkedéseket tesznek arra, hogy az e melléklet megvalósítása során felmerülő kérdésekről az említett szervezetekkel konzultáljanak.

▼B

Melléklet az alaptávközlési tárgyalásokról

1. A II. cikk és a II. cikk alóli kivételekre vonatkozó melléklet, beleértve azt a követelményt, hogy a tagok ebben a mellékletben felsorolják azokat a továbbra is fenntartott intézkedéseket, amelyek nincsenek összhangban a legnagyobb kedvezményes elbánással, az alaptávközlés vonatkozásában csak a következő időpontban lép hatályba:
 - a) az alaptávközléssel kapcsolatos tárgyalásokról szóló miniszteri határozat 5. pontja szerint meghatározandó végrehajtási napon; vagy
 - b) a tárgyalások sikertelensége esetén, az Alaptávközléssel foglalkozó Tárgyaló Csoport záró jelentésének kelte napján, a fenti határozat szerint.
2. A fenti 1. pont nem vonatkozik az alaptávközléssel összefüggő azon egyedi kötelezettségekre, amelyek a tag engedményes listájában szerepelnek.

ANNEX I C

**AGREEMENT ON TRADE-RELATED ASPECTS OF INTELLECTUAL
PROPERTY RIGHTS**

- PART I GENERAL PROVISIONS AND BASIC PRINCIPLES
- PART II STANDARDS CONCERNING THE AVAILABILITY, SCOPE
AND USE OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS
1. Copyright and Related Rights
 2. Trademarks
 3. Geographical Indications
 4. Industrial Designs
 5. Patents
 6. Layout-Designs (Topographies) of Integrated Circuits
 7. Protection of Undisclosed Information
 8. Control of Anti-Competitive Practices in Contractual Licences
- PART III ENFORCEMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS
- 1 General Obligations
 - 2 Civil and Administrative Procedures and Remedies
 - 3 Provisional Measures
 - 4 Special Requirements Related to Border Measures
 - 5 Criminal Procedures
- PART IV ACQUISITION AND MAINTENANCE OF INTELLECTUAL
PROPERTY RIGHTS AND RELATED *INTER-PARTES*
PROCEDURES
- PART V DISPUTE PREVENTION AND SETTLEMENT
- PART VI TRANSITIONAL ARRANGEMENTS
- PART VII INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS; FINAL PROVISIONS

▼B**EGYEZMÉNY A SZELLEMI TULAJDONJOGOK KERESKEDELMI VONATKOZÁSÁIRÓL**

A TAGOK

ATTÓL AZ ÓHAJUKTÓL

VEZÉRELVE, hogy csökkentsék a nemzetközi kereskedelem torzulásait és akadályait, figyelembe véve továbbá a szellemi tulajdonjogok hatékony és megfelelő oltalma elősegítésének igényét, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a szellemi tulajdonjogok kikényszerítésének eszközei és az erre szolgáló eljárások ne váljanak a jogszerű kereskedelem akadályává,

ELISMERVE evégből az új szabályok és elvek szükségességét

- a) az 1994. évi GATT és a szellemi tulajdonról szóló nemzetközi megállapodások és egyezmények alapelveinek alkalmazhatóságáról,
- b) a kereskedelmi vonatkozású szellemi tulajdonjogok megszerzhetősége, terjedelme és használata megfelelő színvonalának és elveinek előírásait illetően,
- c) a kereskedelmi vonatkozású szellemi tulajdonjogok érvényesítését hatékonyan és megfelelő eszközökkel biztosító előírásokat illetően, figyelembe véve a nemzeti jogrendszerek közti különbségeket,
- d) a kormányok közti jogviták sokoldalú megelőzését és megoldását hatékony és gyors eljárásokkal lehetővé tevő előírásokat illetően, és
- e) a tárgyalások eredményeiben való legteljesebb részvétel irányába ható átmeneti rendelkezéseket illetően,

ELISMERVE a hamisított áruk nemzetközi kereskedelmével foglalkozó sokoldalú elv-, szabály- és büntetési rendszer iránti igényt,

ELISMERVE, hogy a szellemi tulajdonjog magánjog,

ELISMERVE a szellemi tulajdon védelem nemzeti rendszereinek alapját képező közérdekű gazdasági célokat, beleértve a fejlesztési és műszaki célokat,

ELISMERVE a legkevésbé fejlett ország tagoknak a maximális rugalmasságra vonatkozó különleges igényeit hazai jogszabályaik és rendeleteik végrehajtása során annak érdekében, hogy egészséges és életképes műszaki alapot tudjanak létrehozni,

HANGSÚLYOZVA a feszültségek csökkentésének jelentőségét, ami elérhető a kereskedelmi vonzatú szellemi tulajdoni viták sokoldalú eljárás útján való megoldására vonatkozó erősebb elkötelezettséggel,

ATTÓL AZ ÓHAJTÓL VEZÉRELVE, hogy egymást kölcsönösen segítő kapcsolatot létesítsenek a WTO és a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO), valamint egyéb érintett nemzetközi szervezetek között

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ÉS ALAPELVEK

1. cikk

A kötelezettségek jellege és alkalmazási köre

(1) A tagok kötelesek a jelen Megállapodás rendelkezéseinek érvényt szerezni. Feltéve, hogy az így biztosított oltalom nem ellentétes a jelen Megállapodás rendelkezéseivel, a tagok nemzeti jogukban a jelen Megállapodás szerintinél szélesebb körű oltalmat is bevezethetnek, de erre nem kötelesek/kötelezhetők. A tagok szabadon állapíthatják meg a jelen Megállapodás saját jogrendszerükbe és gyakorlatukba történő bevezetésének megfelelő módszerét.

(2) A jelen Megállapodás alkalmazásában a „szellemi tulajdon” alatt a II. rész 1-7. fejezetének tárgyát képező valamennyi szellemi tulajdoni kategória értendő.

(3) A tagoknak a többi tagok állampolgárai számára a jelen Megállapodás szerinti elbánást kell nyújtaniuk⁽¹⁾. A vonatkozó szellemi tulajdonjog tekintetében egy másik tag állampolgára alatt azok a természetes és jogi személyek értendők, akik megfelelnek az oltalom iránti igényvel kapcsolatos követelményeknek a Párizsi Egyezmény (1967), a Berni Egyezmény (1971), a Római Egyezmény és az integrált áramkörök szellemi tulajdonáról szóló egyezmény szerint, amennyiben a WTO valamennyi tagja ezeknek az megállapodásoknak, illetve egyezményeknek részese lenne⁽²⁾. Bármely tagnak, amely élni kíván a Római Egyezmény 5. cikkének (3) bekezdésében vagy 6. cikkének (2) bekezdésében foglalt lehetőséggel, a Szellemi Tulajdon Kereskedelmi Vonatkozásainak Tanácsát (a TRIPS Tanácsot) az előírt módon értesítenie kell.

2. cikk

Szellemi tulajdonról szóló egyezmények

(1) E Megállapodás II., III. és IV. részét illetően a tagoknak meg kell felelniük a Párizsi Egyezmény (1967) 1-12. és 19. cikkeinek.

(2) Az e Megállapodás I-IV. részeiben foglaltak semmiben sem csorbítják a tagoknak egymással szemben a Párizsi Egyezmény, a Berni Egyezmény, a Római Egyezmény és az integrált áramkörök szellemi tulajdonára vonatkozó egyezmény alapján fennálló kötelezettségeit.

⁽¹⁾ E Megállapodásban az állampolgárokra történő hivatkozás alatt, a WTO tagjának önálló vámterülete esetén, olyan természetes és jogi személyek értendők, akik ezen a vámterületen lakóhellyel vagy tényleges és működő ipari vagy kereskedelmi telephellyel rendelkeznek.

⁽²⁾ E Megállapodásban a Párizsi Egyezmény az ipari tulajdon oltalmáról szóló párizsi egyezményre utal; Párizsi Egyezmény (1967) ennek az egyezménynek az 1967. július 14-i, stockholmi szövegére utal. A Berni Egyezmény az irodalmi és művészeti művek védelméről szóló berni egyezményre utal; a Berni Egyezmény (1971) ennek az egyezménynek az 1971. július 24-i, párizsi szövegére utal. A Római Egyezmény az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és műsorsugárzó szervezetek védelméről szóló, 1961. október 26-án Rómában elfogadott nemzetközi egyezményre utal. Az integrált áramkörök szellemi tulajdonjogáról szóló egyezmény (IPIC-egyezmény) a Washingtonban, 1989. május 26-án az integrált áramkörök szellemi tulajdonjogáról elfogadott egyezményre utal. A WTO-egyezmény a WTO-t létrehozó egyezményre utal.

▼ **B**

3. cikk

Nemzeti elbánás

(1) Mindegyik tag a többi tag állampolgárai számára a saját állampolgárainak nyújtottnál nem kevésbé előnyös elbánást köteles nyújtani a szellemi tulajdon oltalmával kapcsolatban ⁽¹⁾, azoktól a kivételektől függően, amelyekről a Párizsi Egyezmény (1967), a Berni Egyezmény (1971), a Római Egyezmény és az integrált áramkörök szellemi tulajdonáról szóló egyezmény rendelkezik. Bármely tagnak, amely élni kíván a Berni Egyezmény 6. cikke és a Római Egyezmény 16. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti lehetőséggel, a TRIPS Tanácsot az ott előírt módon értesítenie kell.

(2) A tagok az (1) bekezdésben megengedett kivételekkel a bírósági és államigazgatási eljárásokban – beleértve a levelezési cím megjelölését vagy valamely tag joghatósága alá eső területen képviselő megbízását – csak annyiban élhetnek, amennyiben ezek a kivételek a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangban álló jogszabályok és rendeletek értelmében szükségesek, és amennyiben az ilyen gyakorlatot nem úgy folytatják, hogy az alkalmas legyen a kereskedelem rejtett korlátozására.

4. cikk

Legnagyobb kedvezményes elbánás

A szellemi tulajdon oltalmával kapcsolatban a tagok bármelyike által bármely más ország állampolgárának biztosított előnyt, kedvezményt, kiváltságot vagy mentességet azonnal és feltétel nélkül meg kell adni valamennyi többi tag állampolgárainak. Ez alól a kötelezettség alól kivételt képeznek a tag által nyújtott olyan előnyök, kedvezmények, kiváltságok vagy mentességek,

- a) amelyek általános jellegű, jogsegélyszolgáltatásra és a jogok érvényesítésére vonatkozó, nem kifejezetten a szellemi tulajdon oltalmáról szóló nemzetközi megállapodásokból következnek;
- b) amelyeket a Berni Egyezmény (1971) vagy a Római Egyezmény előírásainak megfelelően biztosítanak, amelyek felhatalmazást adnak a nemzeti elbánás helyett egy harmadik ország által nyújtott elbánás alkalmazására;
- c) amelyek az előadóművészek, a hangfelvétel gyártók és a műsort sugárzó szervezetek jelen Megállapodásban nem szabályozott jogaira vonatkoznak;
- d) amelyek a szellemi tulajdon oltalmára vonatkozó, a WTO-egyezmény hatálybalépését megelőzően hatályba lépett nemzetközi szerződésekből következnek, amennyiben ezekről a szerződésekről értesítik a TRIPS Tanácsot, és ezek nem képeznek önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetést más tagok állampolgáiraival szemben.

5. cikk

Az oltalom megszerzésére és fenntartására vonatkozó multilaterális egyezmények

A fenti 3. és 4. cikk szerinti kötelezettségek nem alkalmazhatók a Szellemi Tulajdon Világszervezete keretében a szellemi tulajdonjogok megszerzésére és fenntartására vonatkozó megkötött multilaterális egyezmények szerinti eljárásokra.

⁽¹⁾ E Megállapodás 3. és 4. cikke vonatkozásában az oltalom magában foglalja a szellemi tulajdonjogok megszerzhetőségét, megszerzését, terjedelmét, fenntartását és kikényszeríthetőségét érintő ügyeket, valamint az olyan ügyeket, amelyek a szellemi tulajdonjogoknak ezen Egyezménnyel különösen érintett használatát érintik.

▼B*6. cikk***Jogok kimerülése**

A e Megállapodás szerinti vitarendezés alkalmazásában a fenti 3. és 4. cikkben foglaltak fenntartásával, az e Megállapodásban foglaltak a szellemi tulajdonjogok kimerülésének kérdését nem érintik.

*7. cikk***Célok**

A szellemi tulajdonjogok oltalma és érvényesítése járuljon hozzá a műszaki innovációhoz és a technológia átadásához, elterjedéséhez a műszaki ismeretek előállítóinak és felhasználóinak kölcsönös előnyére és a szociális és gazdasági jólétet eredményező módon, a jogok és kötelezettségek egyensúlya mellett.

*8. cikk***Alapelvek**

(1) A tagok nemzeti törvényeik és szabályozásuk megalkotásakor és módosításakor a közegészség és a közélet védelméhez szükséges és olyan intézkedéseket alkalmazhatnak, amelyek a társadalmi-gazdasági és műszaki fejlődéshez létfontosságú ágazatokban a közérdeket előmozdítják, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak e Megállapodás rendelkezéseivel.

(2) A szellemi tulajdonjogok jogosultjai megfelelő intézkedéseket tehetnek a jogaikkal való visszaélés vagy olyan gyakorlatok megakadályozására, amelyek indokolatlanul korlátozzák a kereskedelmet, vagy ellentétesen befolyásolják a nemzetközi technológia átadást, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak e Megállapodás rendelkezéseivel.

II. RÉSZ**A SZELLEMI TULAJDONJOGOK MEGADÁSÁNAK,
TERJEDELMÉNEK ÉS FELHASZNÁLÁSÁNAK
ALAPKÖVETELMÉNYEI**

1. fejezet

Szerzői jogok és kapcsolódó jogok*9. cikk***A Berni Egyezményvel való kapcsolat**

(1) A tagok betartják a Berni Egyezmény (1971) 1-21. cikkeiben, valamint a Függelékében foglaltakat. A tagoknak mindazonáltal e Megállapodás alapján nincsenek olyan jogaik és kötelezettségeik mint amelyeket rájuk a Berni Egyezmény 6. bis cikke vagy az abból levezetett jogok ruháznak.

(2) A szerzői jogi védelem a kifejezésre és nem pedig önmagában az ötletekre, eljárásokra, működési módszerekre vagy matematikai elméletekre vonatkozik.

▼ B*10. cikk***Számítógépes programok és adatállományok**

(1) A számítógépes programok a Berni Egyezmény (1971) szerinti irodalmi művekként akár forráskód akár tárgyi kód formában védettek.

(2) Védettek az adatállományok vagy más anyagok akár gép által olvasható akár más formában, amelyek tartalmuk kiválasztása vagy elrendezése folytán szellemi alkotások. Ez a védelem, amely nem terjed ki magára az adatra vagy anyagra, nem károsíthatja a magán az adaton vagy anyagon fennálló semmilyen szerzői jogot.

*11. cikk***Bérleti jogok**

A tagok legalábbis a számítógépes programok és a filmalkotások tekintetében biztosítják azt a jogot a szerzőknek és jogutódaiknak, hogy engedélyezzék vagy megtiltsák a szerzői alkotásaik eredeti vagy másolati példányainak a nagyközönség részére való kereskedelmi bérbeadását. A tag a filmek tekintetében mentesül ez alól a kötelezettség alól, kivéve, ha az ilyen bérbeadás a szóban forgó művek olyan széles körű másolásához vezetett, ami az illető tagban a szerzőkre és jogutódaikra ruházott kizárólagos sokszorosítási jog anyagi sérelméhez vezetett. A számítógépes programoknál ez a kötelezettség nem vonatkozik az olyan bérbeadásra, ahol nem maga a program a bérbeadás lényegi tárgya.

*12. cikk***Védelmi idő**

Valahányszor egy mű védelmi idejét, ide nem értve a fényképeszeti műveket és az iparművészeti alkotásokat, nem egy természetes személy életének alapján számítják, a védelmi idő nem lehet kevesebb a jogosított kiadás évének végétől számított ötven évnél, vagy pedig, ilyen jogosított kiadás hiányában, a mű elkészítésétől számított ötven évnél, amit az elkészítés naptári évének végétől kell számítani.

*13. cikk***Korlátozások és kivételek**

A kizárólagos jogokra való korlátozásokat és kivételeket a tagok olyan különleges esetekre szorítják, amelyek nem állnak ellentétben a mű szokásos felhasználásával, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit.

*14. cikk***Előadóművészek, hangfelvételgyártók és műsorszórási szervezetek védelme**

(1) A hangfelvételen rögzített előadásuk tekintetében az előadóművészek jogosultak megtiltani a hozzájárulásuk nélküli következő cselekményeket: rögzítetlen előadásuk rögzítését és az ilyen rögzítés sokszorosítását. Az előadóművészek jogosultak megtiltani a hozzájárulásuk nélküli következő cselekményeket is: élő előadásuk sugárzását és a közönséghez közvetítését.

▼B

(2) A hangfelvételyártókat megilleti a hangfelvételeik közvetlen vagy közvetett sokszorosítása engedélyezésének vagy megtiltásának joga.

(3) A műsorszórási szervezeteket megilleti az a jog, hogy megtiltsák a hozzájárulásuk nélküli következő cselekményeket: a sugárzott műsor rögzítését, a rögzítések sokszorosítását és tovább sugárzását, valamint a televízió műsoraik közönséghez közvetítését. Ahol a tagok ilyen jogokat nem adnak a műsorszórási szervezeteknek, megadják a lehetőséget a műsorok tartalmára vonatkozóan fennálló szerzői jogok tulajdonosainak arra, hogy összhangban a Berni Egyezmény (1971) előírásaival, megakadályozzák a fenti cselekményeket.

(4) A 11. cikknek a számítógépes programokra vonatkozó szabályait megfelelően alkalmazni kell a hangfelvételyártókra is és a hangfelvételre nézve jogokat bíró másokra is, ahogyan ezt a tagok joga szabályozza. Abban az esetben, ha az 1994. április 15-én valamely tagban a hangfelvétel bérleti jogok alanyai javára megfelelő térítés rendszere van érvényben, ez a rendszer fenntartható, feltéve, hogy a hangfelvételek kereskedelmi bérlete nem vezet az e jogalanyokat megillető kizárólagos sokszorosítási jog súlyos sérelméhez.

(5) Az előadóművészeket és a hangfelvételyártókat a jelen Megállapodás alapján megillető védelem időtartama legalább ötven év, amelyet annak a naptári évnél a végétől kell számítani, amelyben az előadás vagy a rögzítés történt. A fenti 3. pont szerinti védelem időtartama legalább húsz év, amelyet annak a naptári évnél a végétől kell számítani, amelyben a sugárzás történt.

(6) A fenti (1)-(3) bekezdéssel adott jogok tekintetében bármely tag rendelkezhet feltételekről, korlátozásokról, kivételekről és fenntartásokról olyan mértékig, amint ezt a Római Egyezmény lehetővé teszi. Mindazonáltal a Berni Egyezmény (1971) 18. cikkének előírásai is megfelelően alkalmazandók az előadóművészek és a hangfelvételyártók hangfelvételekre vonatkozó jogaira.

2. fejezet

Védjegyek

15. cikk

Az oltalom tárgya

(1) A védjegy lehet bármely jel vagy jelek bármely kombinációja, amely alkalmas valamely vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztetésére. Az ilyen jel, különösen szó, beleértve a személyneveket, betű, szám, ábrás elem vagy színösszetétel, valamint ezek bármely kombinációja, védjegyként lajstromozható. Amennyiben a jel eleve nem alkalmas a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetésére, a tagok a lajstromozhatóságot a használat során szerzett megkülönböztetőséghez köthetik. A lajstromozás előfeltételeként a tagok megkövetelhetik a jel vizuális érzékelhetőségét.

(2) Az (1) bekezdés nem értelmezhető úgy, hogy az bármely tagot megakadályozza abban, hogy a védjegy lajstromozását más okokból megtagadja, feltéve, hogy azok nem állnak ellentétben a Párizsi Egyezmény (1967) rendelkezéseivel.

▼B

(3) A tagok a lajstromozás előfeltételeként megkövetelhetik a védjegy használatát. A tényleges védjegyhasználat azonban nem feltétele a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának. A bejelentés nem utasítható el pusztán azon okból, hogy a tervezett használat nem kezdődött meg a bejelentés napját követő három év eltelte előtt.

(4) Az áru vagy szolgáltatás jellege, amelyen a védjegyet alkalmazzák, semmiképpen sem jelenthet lajstromozási akadályt.

(5) A tagok minden védjegyet a lajstromozás előtt vagy közvetlenül azt követően közzétesznek és megfelelő lehetőséget nyújtanak a védjegy törlésének kérelmezésére. Lehetővé tehetik továbbá, hogy a védjegy lajstromozása ellen felszólamlással éljenek.

*16. cikk***Az oltalom hatálya**

(1) A lajstromozott védjegy tulajdonosának kizárólagos jogában áll mindenkit megakadályozni abban, hogy engedélye nélkül a kereskedelemben azonos vagy hasonló megjelöléseket használjon olyan árukra vagy szolgáltatásokra, amelyek azonosak vagy hasonlóak azokhoz az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, amelyek vonatkozásában a védjegy oltalomban részesül, amennyiben az ilyen használat megtévesztésre alkalmas. Azonos jel azonos árukra vagy szolgáltatásokra történő használata esetén a megtévesztésre alkalmasságot vélelmezni kell. A fent említett jogok nem érintik a meglévő korábbi jogokat, és nem befolyásolják a tagoknak azt a lehetőségét, hogy a használat alapján biztosítsanak jogokat.

(2) A szolgáltatásokra a Párizsi Egyezmény (1967) 6. bis cikkét kell megfelelően alkalmazni. Annak megítéléséhez, hogy a védjegy közismert-e, figyelembe kell venni a védjegy ismertségét az adott áruval vagy szolgáltatással szokásosan foglalkozó körben, beleértve az adott tagban a védjegy reklámozása révén szerzett ismeretséget is.

(3) A Párizsi Egyezmény (1967) 6. bis cikkét kell megfelelően alkalmazni olyan árukra vagy szolgáltatásokra is, amelyek nem hasonlóak azokhoz az árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, amelyek vonatkozásában a védjegy oltalomban részesül, amennyiben a védjegynek ezen árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata az áru vagy szolgáltatások és a lajstromozott védjegy tulajdonosa közötti kapcsolatra utal, és amennyiben valószínű, hogy a lajstromozott védjegy tulajdonosának érdekeit az ilyen használat sérti.

*17. cikk***Kivételek**

A tagok a védjegyoltalom hatálya alól meghatározott kivételekről rendelkezhetnek mint például a leíró jellegű kifejezések méltányos használata, feltéve, hogy az ilyen kivételek figyelembe veszik a védjegytulajdonos és harmadik felek jogos érdekeit.

*18. cikk***Az oltalom időtartama**

A védjegyet első ízben legalább hétéves időtartamra kell lajstromozni. A védjegy lajstromozása korlátlanul megújítható legalább hétéves időtartamokra.

▼B*19. cikk***A használat követelménye**

(1) Amennyiben a lajstromozás fenntartásához a lajstromozott védjegy használata szükséges, a lajstromozás csak akkor törölhető, ha a védjegyet legalább három évig folyamatosan nem használták, hacsak a védjegytulajdonos nem indokolja kellően a használat hiányát. A használat elmaradásának jogos indokai közé tartoznak a védjegytulajdonos akaratától függetlenül felmerülő, a védjegy használatát gátló körülmények, például a védjegyoltalommal érintett áruk vagy szolgáltatások importjának korlátozása vagy az azokkal szemben támasztott egyéb állami előírások.

(2) A védjegyek a tulajdonos ellenőrzése mellett történő használata harmadik személy által az oltalom fenntartására irányuló védjegyhasználatnak minősül.

*20. cikk***Egyéb követelmények**

A védjegy kereskedelmi használata indokolatlanul nem köthető külön követelményhez, mint például a más védjeggyel történő használat, különleges formában történő használat, vagy a védjegynek valamely vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztető képességét hátrányosan befolyásoló módon történő használat. Ezen rendelkezés nem zárja ki olyan követelmény előírását, hogy az árukat vagy szolgáltatásokat előállító vállalkozást azonosító védjegy a szóban forgó vállalkozás meghatározott áruinak vagy szolgáltatásainak megkülönböztető védjegyével együtt, de nem ahhoz kapcsolva, használják.

*21. cikk***Használati engedély és átruházás**

A tagok meghatározhatják a védjegyre vonatkozó használati engedély és átruházás feltételeit, egyetértve abban, hogy védjegyre kényszerengedély nem adható, és hogy a lajstromozott védjegy tulajdonosa a védjegyhez fűződő jogát átruházhatja azzal az üzletkörrel együtt, amelyhez a védjegy tartozik, vagy anélkül.

*3. fejezet***Földrajzi jelzések***22. cikk***A földrajzi jelzések oltalma**

(1) E Megállapodás alkalmazásában a földrajzi jelzés valamely tag területének, egy vidékének vagy helységének a neve, amelyet az e helyről származó olyan termék megjelölésére használnak, amelynek különleges minősége, hírneve vagy egyéb jellemzője lényegileg ennek a földrajzi származásnak tulajdonítható.

(2) A földrajzi jelzések vonatkozásában a tagok biztosítják a jogi eszközöket az érdekelt felek számára, hogy megakadályozzák:

▼B

- a) a termék megjelölésében vagy külső kialakításában olyan eszközök használatát, amelyek az áru földrajzi eredetével kapcsolatban a közönség megtévesztésére alkalmas módon arra mutatnak vagy azt sugallják, hogy a kérdéses termék olyan földrajzi területről származik, amely eltér annak tényleges származási helyétől;
- b) a Párizsi Egyezmény (1967) 10. bis cikke értelmében tisztességtelen versenycselekményt képező bármely használatot.

(3) A tagok, ha jogszabályaik megengedik - hivatalból vagy az érdekeltek kérésére - kötelesek megtagadni vagy hatálytalanítani a földrajzi jelzésből álló vagy azt tartalmazó védjegy lajstromozását a nem az adott területről származó termékekre vonatkozóan, amennyiben a jelzés használata a védjegyben az adott termékekre és az adott tagban alkalmas a fogyasztók megtévesztésére a tényleges származási helyet illetően.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerinti védelmet kell alkalmazni az olyan földrajzi jelzéssel szemben is, amely ugyan valóságosan tünteti fel az áru származási területét, vidékét vagy helységét, mégis hamisan azt a látszatot kelti, mintha az áru más területről származna.

*23. cikk***A földrajzi jelzések kiegészítő oltalma borok és szeszes italok vonatkozásában**

(1) A tagok biztosítják az érdekelt felek számára a jogi eszközöket annak megakadályozására, hogy a borokat jelölő földrajzi jelzést nem a szóban forgó földrajzi jelzéssel jelölt helyről származó borokra, illetve a szeszes italokat jelölő földrajzi jelzést nem a szóban forgó földrajzi jelzéssel jelölt helyről származó szeszes italokra alkalmazzák, még abban az esetben is, ha a termék valóságos származását is feltüntetik, vagy ha a földrajzi jelzést fordításban vagy „fajta”, „típusú”, „-féle”, „utánzat”, illetve hasonló kifejezéssel együtt tüntetik fel ⁽¹⁾.

(2) Borokat jelölő földrajzi jelzésből álló vagy azt tartalmazó védjegy lajstromozását borokra, illetve szeszes italokat jelölő földrajzi jelzésből álló vagy azt tartalmazó védjegy lajstromozását szeszes italokra meg kell tagadni, vagy érvényteleníteni kell, ha a hazai jogszabályok megengedik - hivatalból, vagy az érdekelt kérésére - a nem az ilyen földrajzi helyről származó borok vagy szeszes italok tekintetében.

(3) Borokra vonatkozó homonim földrajzi jelzések esetében valamennyi megjelölés oltalomban részesül a 22. cikk (4) bekezdésében foglaltak fenntartásával. Mindegyik tag maga határozza meg azokat a gyakorlati feltételeket, amelyek szerint a szóban forgó homonim megjelöléseket egymástól meg kell különböztetni, figyelembe véve, hogy az érintett termelőknek méltányos elbánásban kell részesülniük, és hogy a fogyasztók nem téveszthetők meg.

(4) A borokra vonatkozó földrajzi jelzések oltalmának elősegítésére tárgyalásokat kell kezdeni a TRIPS Tanácsban egy multilaterális rendszer létrehozataláról a rendszerben részt vevő tagokban oltalmazható, borokra vonatkozó földrajzi jelzések közlését és lajstromozását illetően.

⁽¹⁾ A 42. cikk első mondata mellett a tagok ezen kötelezettségek tekintetében rendelkezhetnek adminisztratív eszközökkel történő érvényesítésről.

24. cikk

Nemzetközi tárgyalások: Kivételek

(1) A tagok megállapodnak, hogy tárgyalásokat kezdenek, amelyek célja a 23. cikkben említett egyes földrajzi jelzések oltalmának erősítése. A (4)-(8) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem alkalmazhatja az a tag, amely megtagadja, hogy tárgyalásokat folytasson, illetve bilaterális vagy multilaterális megállapodásokat kössön. A tárgyalásokkal kapcsolatban a tagok készek megfontolni ezen rendelkezések folyamatos alkalmazását azokra a konkrét földrajzi jelzésekre, amelyek használata a tárgyalások tárgyát képezte.

(2) A TRIPS Tanács rendszeresen felülvizsgálja a jelen fejezet rendelkezéseinek alkalmazását; az első ilyen felülvizsgálat a WTO-egyezmény hatálybalépését követő két éven belül történik. Minden olyan ügyet, amely az e rendelkezések szerinti kötelezettségek teljesítését érinti, a tanács tudomására kell hozni, amely bármelyik tag kérelmére bármelyik taggal vagy tagokkal tanácskozik azokról az ügyekről, amelyekre vonatkozóan nem sikerült kielégítő megoldást találni az érdekelt tagok közötti bilaterális, illetve plurilaterális konzultációk révén. A tanács megtesz minden olyan intézkedést, amely e fejezet érvényesülését megkönnyíti, illetve céljait előmozdítja.

(3) A jelen fejezet rendelkezéseinek végrehajtása során a tagok semmiképpen sem korlátozzák a földrajzi jelzéseknek a WTO-egyezmény hatálybalépését közvetlenül megelőzően az adott tagban meglévő oltalmát.

(4) A jelen fejezet rendelkezései nem követelik meg a tagoktól, hogy megakadályozzák azokat az állampolgáraikat és lakosaikat egy másik tag borokra vagy szeszes italokra vonatkozó valamely földrajzi jelzésének folyamatos és párhuzamos használatában árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, akik a szóban forgó földrajzi jelzést folyamatosan használták ugyanarra vagy kapcsolódó árukra és szolgáltatásokra az adott tag területén a) legalább tíz évig 1994. április 15-ét megelőzően, vagy b) jóhiszeműen az említett időpont előtt.

(5) Ha jóhiszemű védjegybejelentést tettek, a védjegyet jóhiszeműen lajstromozták vagy a védjegyhez fűződő jogokat jóhiszemű használat révén szerezték meg

a) a jelen rendelkezéseknek az adott tagban való alkalmazásának a VI. részben meghatározott időpontja előtt, vagy

b) mielőtt a földrajzi jelzést a származási országban oltalmazták volna,

a jelen fejezet végrehajtására tett intézkedések nem érintik a védjegy lajstromozhatóságát, a lajstromozás érvényességét, illetve a védjegyhasználati jogot pusztán azon az alapon, hogy a védjegy azonos vagy hasonló a földrajzi jelzéshez.

(6) A jelen fejezetben semmi sem követeli meg, hogy valamely tagnak alkalmaznia kelljen rendelkezéseit egy másik tag földrajzi jelzésével kapcsolatban olyan árukra vagy szolgáltatásokra, amelyek esetében a szóban forgó megjelölés megegyezik az adott tag területén a köznyelvben az áruk vagy szolgáltatások nevéként szokásosan használt kifejezéssel. A jelen fejezetben semmi sem követeli meg, hogy valamely tagnak alkalmaznia kelljen rendelkezéseit egy másik tag földrajzi jelzésével kapcsolatban olyan borászati termékekre, amelyek esetében a szóban forgó megjelölés megegyezik a WTO-egyezmény hatálybalépésének időpontjában az adott tag területén létező szőlőfajta szokásos nevével.

▼B

(7) Bármely tag kikötheti, hogy a jelen fejezet szerinti védjegyhasználatlaltal vagy lajstromozással kapcsolatos kérelmeket a védjegynek a tagban történt lajstromozásától vagy az oltalom alatt álló megjelöléssel ütköző megjelölésnek az adott tagban történt ismertté válását követő öt éven belül nyújtsák be, amennyiben a védjegyet addig a napig közzétették, és ha ez a nap korábbi mint az ütköző megjelölés használata ismertté válásának napja, feltéve, hogy a földrajzi jelzést nem rosszhiszeműen használták vagy lajstromozták.

(8) A jelen fejezet rendelkezései senkinek sem sérthetik azt a jogát, hogy a kereskedelmi tevékenység során saját nevét vagy üzleti jogelődje nevét használja, kivéve, ha a nevet a közönség megtévesztésére alkalmas módon használják.

(9) E Megállapodás nem tartalmaz kötelezettséget olyan földrajzi jelzések oltalmára, amelyek a származási országban nem állnak oltalom alatt vagy oltalmuk megszűnt, vagy amelyeket az adott országban már nem használnak.

4. fejezet**Ipari minták****25. cikk****Az oltalom feltételei**

(1) A tagok oltalomban részesítik az önállóan alkotott, új vagy eredeti ipari mintákat. A tagok rendelkezhetnek úgy, hogy a minta nem új vagy eredeti, ha nem különbözik lényegesen már ismert mintáktól vagy ismert mintaelemek kombinációjától. A tagok kiköthetik, hogy az oltalom nem terjed ki az olyan mintára, amely lényegében a termék műszaki megoldásának vagy funkciójának a következménye.

(2) Mindegyik tag köteles biztosítani, hogy a textilminták oltalmi feltételei, különösen a költségek, vizsgálat vagy közzététel tekintetében, ne befolyásolják hátrányosan az oltalom megszerzésének lehetőségét. Ezen kötelezettségnek a tagok választásuk szerint az ipari minta jog vagy a szerzői jog útján tehetnek eleget.

26. cikk**Oltalom**

(1) A mintaoltalom jogosultjának jogában áll másokat megakadályozni abban, hogy engedélye nélkül kereskedelmi célra előállítson, forgalmazzon vagy importáljon olyan mintát megtestesítő terméket, amely az oltalmazott minta utánzata vagy lényegében az utánzata.

(2) A tagok rendelkezhetnek az ipari mintaoltalom hatálya alól meghatározott kivételekről, feltéve, hogy az ilyen kivételek nem ésszerűtlenül ellentétesek az oltalmazott ipari minta szokásos hasznosításával, és nem sértik aránytalanul a mintaoltalom jogosultja jogos érdekeit, figyelembe véve harmadik felek jogos érdekeit is.

(3) A mintaoltalom időtartama legalább tíz év.

▼ B

5. fejezet

S z a b a d a l m a k

27. cikk

Szabadalmazható találmány

(1) A 2. és 3. pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, a technika bármely területén létrehozott, akár termékre, akár eljárásra vonatkozó bármely találmány szabadalmazható, feltéve, hogy új, feltalálói tevékenységen alapul és iparilag alkalmazható ⁽¹⁾. A 65. cikk (4) bekezdésében, a 70. cikk (8) bekezdésében és e cikk (3) bekezdésében foglaltak fenntartásával, a szabadalmak engedélyezése és a szabadalmi jogok gyakorlása független a feltalálás helyétől, a műszaki területtől és attól, hogy a terméket importálják vagy belföldön állítják elő.

(2) A tagok kizárhatják a szabadalmi oltalomból azokat a találmányokat, amelyeknek kereskedelmi hasznosítását területükön a közrend vagy a közérkölc megóvása érdekében meg kell akadályozni, beleértve az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség megóvását vagy a környezet komoly károsodásának elkerülését, feltéve, hogy az ilyen kizárás nem pusztán azért történik, mert a hasznosítást belső jogszabályok tiltják.

(3) A tagok emellett kizárhatják a szabadalmi oltalomból:

- a) az emberek vagy állatok kezelésére szolgáló diagnosztikai, gyógyászati és sebészeti eljárásokat;
- b) azokat a növényeket és állatokat, amelyek nem mikroorganizmusok és a növények vagy állatok előállítására szolgáló, lényegében biológiai eljárásokat, melyek eltérnek a nem biológiai és mikrobiológiai eljárásoktól. A tagok biztosítják azonban a növényfajták oltalmát szabadalommal, vagy hatékony *sui generis* rendszerrel vagy ezek bármely kombinációjával. A jelen alpont szerinti rendelkezéseket a WTO-egyezmény hatálybalépését követő négy év elteltével felül kell vizsgálni.

28. cikk

A szabadalom hatálya

(1) A szabadalom az alábbi kizárólagos jogokkal ruházza fel tulajdonosát:

- a) amennyiben a szabadalom tárgya termék, megakadályozhat másokat a szabadalom tárgyának engedélye nélküli gyártásában, használatában, eladásra való felkínálásában, forgalomba hozatalában, vagy ebből a célból történő importálásában ⁽²⁾;
- b) amennyiben a szabadalom tárgya eljárás, megakadályozhat másokat abban, hogy engedélye nélkül használják az adott eljárást, és hogy legalább az adott eljárással közvetlenül előállított terméket használják, eladásra felkínálják, értékesítsék vagy ebből a célból importálják.

⁽¹⁾ E cikk alkalmazásában a feltalálói tevékenység és az ipari alkalmazhatóság fogalmait a tagok a nem nyilvánvalóság és a hasznosság fogalmak szinonimájaként értelmezik.

⁽²⁾ Ez a jog az e Megállapodás szerinti összes többi joghoz hasonlóan, az áruk használata, forgalomba hozatala, importja vagy egyéb terjesztése tekintetében a 6. cikk szerinti rendelkezések hatálya alá tartozik.

▼B

(2) A szabadalomtulajdonosok jogosultak a szabadalom átruházására, öröklés útjánai engedélyezésére és hasznosítási szerződések megkötésére is.

*29. cikk***Követelmények a szabadalom bejelentőjével szemben**

(1) A tagok kötelesek megkövetelni, hogy a szabadalmi bejelentés bejelentője a találmányt kellő világossággal és teljességgel tárja fel, hogy szakember azt megvalósíthassa, és megkövetelhetik a bejelentőtől, hogy a találmánynak a feltaláló által a bejelentés benyújtásakor, vagy ha elsőbbséget igényelnek, a találmány elsőbbségének napján ismert legjobb megvalósítási módját közölje.

(2) A tagok megkövetelhetik a találmány bejelentőjétől, hogy adjon tájékoztatást az adott találmánnyal kapcsolatos külföldi szabadalmaztatás iránti kérelmeiről és azok megadásáról.

*30. cikk***Kivételek a jogok hatálya alól**

A tagok rendelkezhetnek a szabadalomból eredő kizárólagos jogok hatálya alól meghatározott kivételekről, feltéve, hogy az ilyen kivételek nem ésszerűtlenül ellentétesek a szabadalom szokásos hasznosításával és nem sértik aránytalanul a szabadalmas jogos érdekeit, figyelembe véve harmadik felek jogos érdekeit is.

*31. cikk***Egyéb hasznosítás a jogosult engedélye nélkül**

Ha a tagok jogszabályai lehetővé teszik a szabadalom tárgyának a jogosult engedélye nélkül történő egyéb hasznosítását⁽¹⁾, beleértve a kormány által vagy a kormány által feljogosított harmadik fél által történő hasznosítást is, a következő rendelkezések az irányadók:

- a) az ilyen hasznosításra vonatkozó engedélyeket egyedileg kell elbírálni;
- b) az ilyen hasznosítás csak akkor engedélyezhető, ha a hasznosítás előtt a javasolt hasznosító megkísérelte, hogy méltányos kereskedelmi feltételek mellett engedélyt szerezzen a jogosulttól, de erre vonatkozó erőfeszítései elfogadható időn belül nem jártak eredménnyel. E követelményhez egyik tagnak sem kell ragaszkodnia országos szükséghelyzet, egyéb rendkívüli sürgősségi körülmény vagy közhasznú, nem kereskedelmi hasznosítás esetén. Országos szükséghelyzet vagy egyéb rendkívüli sürgősségi körülmény esetén mindazonáltal a jogosultat az ésszerűen lehetséges időn belül értesíteni kell. Közhasznú, nem kereskedelmi hasznosítás esetén, ha az állam vagy a vállalkozó szabadalomkutatás nélkül tudja, vagy kézenfekvő okból tudnia kell, hogy a kormány által vagy annak javára érvényes szabadalmat hasznosítanak vagy fognak hasznosítani, a jogosultat azonnal értesíteni kell;

⁽¹⁾ Az egyéb hasznosítás a 30. cikkben kifejtettektől eltérő hasznosításra utal.

▼B

- c) az ilyen hasznosítás terjedelmét és időtartamát arra a célra kell korlátozni, amelyre engedélyezték, és a félévezetők technológiája esetében csak a közhasznú, nem kereskedelmi hasznosításra vagy az olyan gyakorlat orvoslására, amelyet bírói vagy hatósági eljárás során versenyellenesnek ítélnék;
- d) az ilyen hasznosítás nem lehet kizárólagos;
- e) az ilyen hasznosítás nem engedélyezhető, kivéve a vállalat vagy cégérték azon részével együtt, amelyik a hasznosítás jogát élvezzi;
- f) az ilyen hasznosítást elsősorban a hasznosítást engedélyező tag belső piacának kielégítésére kell engedélyezni;
- g) az ilyen hasznosítási engedély - a hasznosításra feljogosított személyek jogos érdekei megfelelő védelmének fenntartásával - megszűnik, ha és amennyiben az engedélyezéshez vezető körülmények megszűnnek és valószínűleg nem merülnek fel újra. Az illetékes hatóság indokolt kérelem esetén felülvizsgálhatja e körülmények további fennállását;
- h) a jogosultnak az egyes esetek körülményeitől függő megfelelő díj jár, figyelembe véve az engedély gazdasági értékét;
- i) az ilyen hasznosítás engedélyezésével kapcsolatos határozat jogérvényessége az adott tagban bírói úton vagy egyéb független felső hatóság által felülvizsgálható;
- j) az ilyen hasznosítás tekintetében fizetendő díjra vonatkozó bármely határozat az adott tagban bírói úton vagy egyéb független felső hatóság által felülvizsgálható;
- k) a tagok nem kötelesek alkalmazni a b) és f) pont szerinti feltételeket, amennyiben az ilyen hasznosítást bírói vagy hatósági eljárás során versenyellenesnek ítélt gyakorlat orvoslására engedélyezték. A versenyellenes gyakorlat megszüntetésének szükségessége figyelembe vehető az ilyen esetekben járó díj összegének megállapításakor. Az illetékes hatóságoknak jogában áll az engedély megszüntetésének elutasítása, ha és amennyiben az arra okot adó körülmények feltehetően újból felmerülnek;
- l) amennyiben a hasznosítást egy olyan szabadalom („második szabadalom”) hasznosításának lehetővé tételére engedélyezik, amely egy másik szabadalom („első szabadalom”) megsértése nélkül nem hasznosítható, a következő további feltételek érvényesek:
 - i. a második szabadalom tárgyát képező találmány számottevő gazdasági jelentőségű műszaki előrelépést jelent az első szabadalom tárgyát képező találmányhoz viszonyítva,
 - ii. az első szabadalom jogosultját méltányos feltételek mellett keresztlicencia illeti meg a második szabadalom tárgyát képező találmány hasznosítására,
 - iii. az első szabadalomra adott hasznosítási engedély csak a második szabadalom átruházásával együtt ruházható át.

▼B

32. cikk

Megvonás/Megszűnés

A szabadalom megvonásával vagy megszűnésével kapcsolatos bármely határozat bírói úton történő felülvizsgálatára lehetőséget kell biztosítani.

33. cikk

Oltalmi idő

Az igényelhető oltalmi idő nem érhet véget a bejelentés benyújtásának napjától számított 20 éves időszak lejárta előtt⁽¹⁾.

34. cikk

Eljárási szabadalmak: a bizonyítási teher

(1) A 28. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti jogosult jogainak megsértésével kapcsolatos polgári eljárások céljaira, amennyiben a szabadalom tárgya eljárás egy termék előállítására, a bírói szervek jogosultak elrendelni, hogy alperes bizonyítsa, hogy egy azonos termék előállítására szolgáló eljárás eltér a szabadalmazott eljárástól. Ennélfogva a tagok úgy rendelkeznek, hogy – legalább a következő esetek egyikében – bármely azonos terméket, ha azt a szabadalmas engedélye nélkül állították elő, az ellenkező bizonyításának hiányában úgy kell tekinteni, mintha a szabadalmaztatott eljárással állították volna elő:

- a) ha a szabadalmaztatott eljárással előállított termék új;
- b) ha nagymértékben valószínűsíthető, hogy az azonos terméket ezzel az eljárással állították elő, és a szabadalom tulajdonosa megfelelő erőfeszítéssel sem tudta megállapítani, hogy milyen eljárást alkalmaztak.

(2) Bármely tag rendelkezhet úgy, hogy az 1. pont szerinti bizonyítás terhe csak abban az esetben szálljon az állítólagos jogsértőre, ha az a) alpontban említett feltétel teljesült, vagy csak ha a b) alpontban említett feltétel teljesült.

(3) Az ellenkező bizonyítékok összegyűjtésekor figyelembe kell venni az alperes gyártási és üzleti titkaihoz fűződő jogos érdekeit.

6. fejezet

Félvezető áramkörök térbeli elrendezése (topográfiaja)

35. cikk

Kapcsolat az IPIC Egyezményvel

A tagok egyetértenek abban, hogy oltalomban részesítik az integrált áramkörök topográfiáját (a továbbiakban: topográfia) az Integrált Áramkörökre vonatkozó Szellemi Tulajdon Oltalmáról szóló Egyezmény 2-7. cikkével (a 6. cikk 3. bekezdését kivéve), 12. cikkével és a 16. cikk 3. bekezdésével összhangban, eleget téve emellett az alábbi rendelkezéseknek.

⁽¹⁾ Oly módon kell értelmezni, hogy azok a tagok, amelyekben nincs meg az eredeti engedélyezési rendszer, úgy rendelkezhetnek, hogy az oltalmi időt az eredeti engedélyezési rendszerben történt bejelentés napjától számítják.

▼ B*36. cikk***Az oltalom hatálya**

A 37. cikk (1) bekezdése szerinti rendelkezések fenntartásával a tagok jogszerűtlennek tekintik a jogosult⁽¹⁾ engedélye nélküli alábbi cselekményeket: oltalmazott topográfia, az oltalmazott topográfiát megtestesítő félvezető áramkör, vagy az ilyen félvezető áramkört megtestesítő, a jogosulatlanul reprodukált topográfiát a továbbiakban is tartalmazó termék importálása, forgalomba hozatala és egyéb kereskedelmi célú terjesztése.

*37. cikk***A jogosult engedélyéhez nem kötött cselekmények**

(1) A 36. cikktől eltérően egyetlen tag sem tekinti jogszerűtlennek az ebben a cikkben említett cselekmények végrehajtását a jogosulatlanul sokszorosított topográfiát megtestesítő félvezető áramkör vagy egy ilyen félvezető áramkört tartalmazó bármely termék tekintetében, ha az ilyen cselekményeket végrehajtó vagy megrendelő személy nem tudta vagy nem kellett tudnia a félvezető áramkör vagy az ilyen félvezető áramkört tartalmazó termék beszerzése közben, hogy az jogosulatlanul sokszorosított topográfiát testesít meg. A tagok úgy rendelkeznek, hogy az ilyen személy a topográfia jogosulatlan sokszorosításáról történt megfelelő figyelmeztetést követően bármit tehet a raktáron lévő vagy az említett időszak előtt megrendelt készletekkel, de köteles a jogosult számára a méltányos hasznosítási díjnak megfelelő olyan összeget fizetni, amelyet az ilyen topográfiára vonatkozóan szabadon kialakult hasznosítási engedély szerint kellene fizetni.

(2) A 31. cikk a)-k) pontjában említett feltételeket értelemszerűen kell alkalmazni a topográfiával kapcsolatban nem önként adott hasznosítási engedélyekre, vagy a topográfiának a kormány által vagy javára a jogosult engedélye nélküli hasznosítása esetén.

*38. cikk***Oltalmi idő**

(1) A lajstromozást az oltalom feltételeként előíró tagokban a topográfia oltalmi ideje nem érhet véget a lajstromozás iránti bejelentés benyújtási napjától vagy a világon bárhol történő első kereskedelmi hasznosítástól számított 10 év lejártá előtt.

(2) Azokban a tagokban, ahol a lajstromozás nem feltétele az oltalomnak, a topográfia oltalmát a világon bárhol történő első kereskedelmi hasznosítástól számított legalább 10 évre kell biztosítani.

(3) Az 1. és 2. pontokban foglaltak mellett a tag úgy rendelkezhet, hogy az oltalom a topográfia létrehozatala után 15 évvel megszűnik.

⁽¹⁾ Az e fejezet szerinti jogosult fogalmát az IPIC Egyezmény szerinti jogtulajdonos fogalommal azonosan kell értelmezni.

▼B

7. fejezet

Nyilvánosságra nem hozott adatok védelme

39. cikk

(1) A tisztességtelen versennyel szembeni hatékony védelemnek a Párizsi Egyezmény (1967) 10. bis cikkében előírt módon történő biztosítása során a tagok oltalmat biztosítanak a 2. pont szerint nyilvánosságra nem hozott információknak és a 3. pont szerint a kormányok vagy kormányzati szervek rendelkezésére bocsátott adatoknak.

(2) A természetes vagy jogi személyeknek lehetőséget kell adni arra, hogy a jogosan ellenőrzésük alá tartozó információknak a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal ellentétes módon⁽¹⁾, hozzájárulásuk nélkül mások által való megszerzését vagy felhasználását és nyilvánosságra hozatalát megakadályozzák mindaddig, amíg az ilyen információ:

- a) titkos abban az értelemben, hogy mint egységes egész vagy elemei bármely megjelenése és összeállítása általánosan nem ismert, vagy könnyen nem ismerhető meg az olyan körökben mozgó személyek számára, akik rendes körülmények között az említett információval foglalkoznak;
- b) kereskedelmi értékkel rendelkezik, mivel titkos; és
- c) titokban tartása érdekében az adatok felett ellenőrzés gyakorlására feljogosított személy a körülményekhez képest ésszerű lépést tett.

(3) Amennyiben a tagok vegyi elemeket hasznosító gyógyszer- vagy mezőgazdasági vegyi termék forgalomba hozatalának jóváhagyásához olyan, még nyilvánosságra nem hozott tesztek vagy más adatok rendelkezésre bocsátását követelik meg, amelyekhez csak számottevő erőfeszítés révén lehet hozzájutni, védeniük kell az ilyen adatokat a tisztességtelen kereskedelmi felhasználással szemben. Emellett a tagoknak védelmet kell nyújtaniuk az ilyen adatok nyilvánosságra jutásával szemben, kivéve, ha azt a közérdek védelme teszi szükségessé, vagy ha lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy az ilyen adatok a tisztességtelen kereskedelmi felhasználással szemben védelemben részesüljenek.

8. fejezet

A versenyellenes gyakorlat ellenőrzése licenciaszerződésekben

40. cikk

(1) A tagok egyetértenek abban, hogy a szellemi tulajdonjogokkal összefüggő bizonyos versenykorlátozó licenciadási gyakorlat és feltételek károsan befolyásolhatják a kereskedelmet és akadályozhatják a technológia átadását és terjesztését.

(2) A jelen Megállapodásban semmi sem akadályozza meg a tagokat abban, hogy a belső jogszabályaikban meghatározzák azokat a licenciadási gyakorlatokat vagy feltételeket, amelyek bizonyos esetekben visszaélést eredményezhetnek az ipari tulajdonjogokkal szemben, hátrányosan befolyásolva a versenyt a vonatkozó piacokon. A fentiek értelmében a tag, a jelen Megállapodás egyéb

⁽¹⁾ E rendelkezés alkalmazásában a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal ellentétes mód fogalom legalább az olyan gyakorlatot jelenti, mint a szerződésszegés, bizalmas közlés megsértése és szerződésszegésre való rábírás, és tartalmazza a nyilvánosságra nem hozott adatok olyan harmadik felek általi megszerzését, akik tudták vagy zömmel saját hanyagságuk folytán elmulasztották megtudni, hogy a megszerzés magába foglalja az ilyen gyakorlatot is.

▼B

rendelkezéseivel összhangban, olyan megfelelő intézkedésekhez folyamodhat, amelyek megakadályozzák vagy ellenőrzik az ilyen gyakorlatot; ezek az intézkedések kiterjedhetnek például a kizárólagos viszontengedélyezési feltételekre, az érvényességi kifogásokat és a kényszerlicencia-csomagokat megakadályozó feltételekre a szóban forgó tagok vonatkozó törvényeinek és rendeleteinek tükrében.

(3) Kérésre bármely tagnak konzultációt kell folytatnia bármely más taggal, amelynek oka van azt hinni, hogy az ipari tulajdonjog jogosultja - aki azon tag állampolgára vagy lakosa, amelyhez a konzultáció iránti kérést intézték - olyan gyakorlatot folytat, mely megsérti a kéréssel hozzáforduló tagnak a jelen fejezet tár gyához kapcsolódó törvényeit és rendeleteit és amely biztosítani akarja az ilyen jogszabályok betartását a törvény szerinti bármely cselekmény és mindkét tag végső teljes döntési szabadságának megsérülése nélkül. A megkeresett tag teljes és megértő figyelemmel veszi a megkeresést és megfelelő alkalmat nyújt a kéréssel hozzáforduló taggal folytatandó konzultációkhoz és együttműködik a nyilvánosan hozzáférhető, nem bizalmas jellegű, az adott kérdésben fontos információ és a tag számára elérhető egyéb információ nyújtásával a hazai jogszabályok rendelkezéseinek és a hozzáforduló taggal annak titkossága védelmére vonatkozó kölcsönösen előnyös megállapodás megkötésének függvényében.

(4) A tagnak, amelynek állampolgárait vagy lakosait más tagban bírósági eljárás alá vonnak a másik tag jelen fejezet tárgyát képező törvényeinek és rendelkezéseinek állítólagos megsértése miatt, kérésére a másik tag köteles alkalmat adni a 3. pont feltételei melletti konzultációra.

III. RÉSZ

A SZELLEMI TULAJDONJOGOK ÉRVÉNYESÍTÉSE

1. fejezet

Általános kötelezettségek

41. cikk

(1) A tagok kötelesek biztosítani, hogy a nemzeti jogukban rendelkezésre álljanak azok a jogérvényesítési eszközök, amelyek a jelen Megállapodásban meghatározott, szellemi alkotásokra vonatkozó jogok megsértése esetén hatékony eljárást tesznek lehetővé, ideértve a jogsértések megelőzésére, valamint a további jogsértésektől való elrettentésre szolgáló, megfelelő jogorvoslatokat. Az említett eljárásokat oly módon kell alkalmazni, hogy ne gátolják a törvényes kereskedelmet és biztosítékot nyújtsanak a velük való visszaéléssel szemben.

(2) A szellemi tulajdonjogok érvényesítésével kapcsolatos eljárás legyen korrekt és méltányos. Ne legyen indokolatlanul bonyolult vagy költséges; ne legyenek ésszerűtlenül hosszú határidők és indokolatlan késedelmek.

(3) Az ügyek érdemében hozott döntéseket lehetőleg írásba kell foglalni és indokolni kell. Legalább az eljárásban részt vevő felek részére késedelem nélkül rendelkezésre kell ezeket bocsátani. Az ügyek érdemében hozott döntések alapjául olyan bizonyítékok szolgáljanak, amelyekre vonatkozóan a feleknek alkalmuk volt nyilatkozni.

▼B

(4) Az eljárásban részt vevő feleknek lehetőséget kell adni, hogy a határozatot a közigazgatási döntések végső felülvizsgálatára illetékes bíróság felülvizsgálhassa, éspedig - a nemzeti jogoknak az ügy fontosságára irányadó bírósági eljárási szabályaitól függően - legalább az érdemben hozott alapfokú döntés jogi vonatkozásait. Mindamellet nem kell felülvizsgálati lehetőséget biztosítani bűnügyekben történt mentesség esetére.

(5) A tagok egyetértenek, hogy e rész nem tartalmaz kötelezettségeket egy olyan, különálló jogrendszer létrehozására a szellemi tulajdonjogok érvényesítése tekintetében, amely az általános jogérvényesítési rendszer mellett működne. Úgyszintén nem érinti a tagoknak a jogérvényesítéssel kapcsolatos általános jogait. Ez a rész nem jelent semmilyen kötelezettséget a tekintetben, hogy miként osszák meg az anyagi forrásokat a szellemi tulajdonjogok érvényesítése és az általános jogérvényesítés között.

2. fejezet

Polgári és közigazgatási eljárás, jogorvoslatok

42. cikk

Korrekt és méltányos eljárás

A tagok kötelesek biztosítani a jogtulajdonosok ⁽¹⁾ számára a jelen Megállapodásban foglalt bármely szellemi tulajdonjogok érvényesítését szolgáló polgári bírósági eljárást. Az alpereseknek joguk van arra, hogy kellő időben megfelelő részletezettségű írásos értesítést kapjanak, ideértve a kereseti kérelem alapját. A feleknek meg kell engedni a független jogi képviselőt; az eljárások során ne támasszanak túlzottan terhes követelményeket a kötelező személyes megjelenés vonatkozásában. Minden fél jogosult legyen az igények megindoklására és a megfelelő bizonyítékok előterjesztésére. Az eljárás tartalmazzon szabályokat a bizalmas információk meghatározására és védelmére, feltéve, hogy ez nem ütközik az érvényes alkotmányos követelményekbe.

43. cikk

Bizonyítékok

(1) A bíróság legyen felhatalmazva arra, hogy – amennyiben az egyik fél általában rendelkezésre álló bizonyítékot mutat be igényének alátámasztására és olyan bizonyítékot nevez meg az igényének alátámasztására, amely az ellenfél birtokában van – elrendelje az ilyen bizonyítéknak az ellenfél általi bemutatását azzal, hogy a bizalmas információk védelmét megfelelő feltételek mellett biztosítani kell.

(2) Abban az esetben, ha a fél önkényesen és kellő indok nélkül megtagadja az információhoz való hozzáférést, vagy egyébként nem szolgáltatja a szükséges információt ésszerű időn belül, vagy jelentősen akadályozza a jogérvényesítéssel kapcsolatos eljárást, a tag feljogosíthatja a bíróságokat előzetes és végleges – megerősítő vagy elutasító – határozat meghozatalára rendelkezésre álló információ alapján; ideértve a keresetet, illetőleg a tájékoztatáshoz való jutás megtagadása által hátrányosan érintett fél előadását (tényállásait); emellett a feleknek alkalmat kell adni, hogy nyilatkozzanak a tényállásokról és a bizonyítékokról.

⁽¹⁾ E rész alkalmazásában a jogtulajdonos kifejezés magában foglalja az ilyen jogok érvényesítésére feljogosított szövetségeket és egyesületeket is.

▼B*44. cikk***Ideiglenes intézkedések**

(1) A bíróságnak álljon jogában, hogy végzéssel kötelezze a felet valamely jogsértéstől való tartózkodásra, többek közt annak érdekében, hogy meggátolja a vámkezelés után azonnal olyan importárúknak a kereskedelmi csatornába való bejutását a joghatósága területén, amelyek behozatala a szellemi tulajdon megsértését jelentené. A tagok nem kötelesek ilyen felhatalmazást adni olyan védett tárgyak tekintetében, amelyeket valamely személy azt megelőzően szerzett vagy rendelt meg, mielőtt tudomására jutott - vagy tudomására kellett volna kellő alapon jutnia -, hogy az ilyen tárgyakkal való foglalkozás szellemi tulajdonjog-sértést von maga után.

(2) A jelen rész egyéb rendelkezései mellett, és feltéve, hogy a II. résznek a kormányzati vagy kormányok által felhatalmazott harmadik felek általi, a jogtulajdonos engedélye nélküli felhasználásra vonatkozó rendelkezéseit betartják, a tagok jogosultak az ilyen hasznosítással szembeni jogorvoslatot a 31. cikk *h)* alpontja szerinti díjfizetésre korlátozni. Más esetekben a jelen rész szerinti jogorvoslatok alkalmazandók, vagy ha ezen jogorvoslatok ellentétben állnak a tag törvényeivel, megállapított ítélet vagy megfelelő kártérítés kell, hogy rendelkezésre álljon.

*45. cikk***Kártérítés**

(1) A bíróságnak álljon jogában, hogy kötelezze a jogsértőt, hogy kártérítést fizessen a jogtulajdonosnak, amely nyújtson fedezetet a jogtulajdonos által elszenvedett kárra, amit az okozott, hogy a jogsértő tudatosan vagy oly módon, hogy ésszerű alapon tudnia kellett volna, hogy a jogtulajdonos szellemi tulajdonhoz fűződő jogát megsértette.

(2) A bíróságnak álljon jogában, hogy a jogsértőt kötelezze a költségek megfizetésére a jogtulajdonos javára, ideértve a megfelelő ügyvédi költségeket is. Megfelelő esetekben a tagok feljogosíthatják a bíróságot az elmaradt haszon és/vagy előre megállapított összegű kártérítés megítélésére is, még akkor is, ha a jogsértőnek nem volt tudomása vagy ésszerű oka tudni, hogy jogsértő cselekményt követ el.

*46. cikk***Egyéb jogorvoslatok**

A jogsértő cselekményektől való hatékony visszatartás érdekében a bíróságokat fel kell ruházni azzal a joggal, hogy az általuk jogsértőnek minősített árukról minden kártalanítás nélkül a kereskedelmi csatornák mellőzésével rendelkezzenek, mégpedig oly módon, hogy ez semmiféle kárt ne okozzon a tulajdonosnak; vagy ha ez nem ellenkezik az érvényes alkotmányos követelményekkel, az áruk megsemmisítését elrendelni. A bíróságnak úgyszintén álljon jogában a jogsértő áruk előállításában fő szerepet játszó anyagokról kártalanítás nélkül, a kereskedelmi csatornák mellőzésével rendelkezni, éspedig oly módon, hogy további jogsértések kockázatát minimálisra csökkentsék. Az erre irányuló kérelmek elbírálásánál figyelembe kell venni az elkövetett jogsértés súlya és az elrendelt jogorvoslatok közti arányosság szükségességét, továbbá a harmadik felek érdekeit. A hamisított védjeggyel ellátott áruk esetében nem elég a jogtalanul alkalmazott védjegyet eltávolítani és – kivételes esetektől eltekintve – az ilyen árukat a kereskedelmi forgalomba hozatal céljára felszabadítani.

▼B

47. cikk

Jog a tájékozódáshoz

A tagok feljogosítják a bíróságot, hogy kötelezze a jogsértőt, hogy adjon tájékoztatást a jogtulajdonosnak a jogsértő termék vagy szolgáltatás előállításában és forgalomba hozatalában részt vevő harmadik személyek kilétéről és forgalomba hozatali csatornáiról - kivéve, ha ez nem állna arányban a jogsértés súlyával.

48. cikk

Az alperes kártalanítása

(1) A bíróságnak álljon jogában, hogy azt a felet, akinek a kérelmére bizonyos intézkedések történtek, de aki a jogérvényesítési eljárással visszaélt, a tévesen eltiltott vagy korlátozott fél javára megfelelő kártérítésre kötelezze a joggal való visszaélés folytán elszenvedett sérelemért. A bíróság legyen jogosult arra is, hogy a felperest az alperes javára fizetendő költségekben elmarasztalja, ideértve a megfelelő ügyvédi díjat is.

(2) A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmére, illetve érvényesítésére vonatkozó bármely törvény alkalmazása során a tagok csak akkor mentesítsék a hatóságokat és tisztviselőket a kellő jogorvoslati intézkedésekért való felelősségük alól, ha az intézkedések az említett törvények alkalmazása során jóhiszeműen vagy jó szándékkal történtek.

49. cikk

Közigazgatási eljárások

Amennyiben polgári jogorvoslat rendelhető el az ügy lényegét érintő közigazgatási eljárás eredményeként, az idevonatkozó eljárás lényegében feleljen meg az e fejezetben kifejtett elveknek.

3. fejezet

Ideiglenes intézkedések

50. cikk

(1) A bíróságoknak legyen felhatalmazása azonnali és hatékony intézkedések elrendelésére:

a) szellemi tulajdonjog megsértése bekövetkezte megelőzése érdekében, különösen pedig annak érdekében, hogy megelőzhető legyen, hogy az ilyen termékek a joghatóságuk területén kereskedelmi forgalomba kerüljenek, ideértve az importált árukat, közvetlenül vámkezelést követően;

b) az állított jogsértésre vonatkozó bizonyítékok megóvása érdekében.

(2) A bíróságnak álljon jogában ideiglenes intézkedések meghozatala *inaudita altera parte* (a másik fél meghallgatása nélkül) megfelelő esetben, nevezetesen akkor, ha a késelem helyrehozhatatlan kárt okozna a jogtulajdonosnak vagy, ha bizonyíthatóan fennáll a bizonyíték megsemmisítésének kockázata.

▼B

(3) A bíróság legyen felhatalmazva arra, hogy a kérelmezőtől (felperestől) megkövetelje az ésszerűen fellelhető bizonyítékok bemutatását, amelyek révén kellő bizonyosságot szerezhet arról, hogy a kérelmező a jogtulajdonos, valamint hogy a jogát megsértik, illetőleg ilyen jogsértés bekövetkezhet; a bíróság továbbá biztosítékot vagy ezzel egyenértékű garanciát követelhet a felperestől, amely alkalmas az alperes védelmére és a visszaélés meggátolására.

(4) Amennyiben a bíróság az ideiglenes intézkedést *inaudita altera parte* hozta meg, az érintett feleket késedelem nélkül értesíteni kell erről, legkésőbb közvetlenül az intézkedés végrehajtása után. Az alperes kérelmére lehetőséget kell adni a felülvizsgálatra, ideértve az alperes meghallgatását annak eldöntése érdekében, hogy az értesítés megtörténtétől számított ésszerű időn belül el lehessen dönteni az intézkedés módosításának szükségességét, esetleg az intézkedés visszavonását vagy megerősítését.

(5) A kérelmezőt (felperest) kötelezni lehet arra, hogy szolgáltatson további tájékoztatást az adott termék azonosítása érdekében az ideiglenes intézkedést végrehajtani hivatott szerv részére.

(6) A 4. pont sérelme nélkül az 1. és 2. pont alapján megtett ideiglenes intézkedést az alperes kérelmére hatálytalanítani kell, vagy azok egyébként is hatályukat veszítik, ha az ügyben történő határozathozatal eredményező eljárás nem indul meg egy bizonyos, ésszerű határidőn belül. Ezt a határidőt az intézkedést elrendelő bírói szerv határozza meg, amennyiben ezt a tag joga megenyegdi; ennek hiányában nem lehet hosszabb 20 munkanapnál vagy 31 naptári napnál.

(7) Amennyiben az ideiglenes intézkedés visszavonásra kerül vagy hatályát veszti a kérelmező (felperes) cselekménye vagy mulasztása folytán, vagy amennyiben utólag megállapítást nyert, hogy nem történt szellemi tulajdon elleni jogsértés, illetve annak veszélyeztetése, a bíróságnak jogában áll – az alperes kérelmére – a felperest arra kötelezni, hogy alperest kártalanítsa az intézkedés folytán elszenvedett sérelemért.

(8) Amennyiben lehetőség van ideiglenes intézkedéseknek közigazgatási eljárás keretében történő elrendelésére, az ilyen eljárásnak a jelen fejezetben foglalt elveknek kell érdemben megfelelnie.

4. fejezet

A határforgalommal kapcsolatos különleges követelmények ⁽¹⁾

51. cikk

A vámhatóság által a belföldi forgalom részére történő felszabadítás felfüggesztése

A tagok – az alább részletezett rendelkezésekkel összhangban – hozzanak létre olyan eljárásokat ⁽²⁾, amelyek segítségével a jogtulajdonos az illetékes szervhez írásos kérelmet nyújthat be, amennyiben alapos indoka van feltételezni, hogy

⁽¹⁾ Ha egy tag az ugyanazon vámunióhoz tartozó másik tag vonatkozásában lényegében megszüntette a z áruk mozgásának ellenőrzését a közös határon, ez a tag nem köteles e fejezet rendelkezéseit alkalmazni az adott határon.

⁽²⁾ A tagok egyetértenek, hogy ezeket a rendelkezéseket nem kell alkalmazni az olyan importtermékekre, amelyeket a jogtulajdonos maga vagy a jogtulajdonos engedélyével más egy másik országban hoz forgalomba, illetőleg a tranzitárukra sem.

▼ **B**

hamis védjeggyel ellátott vagy szerzői jogot bitorló „kalóz” termékek⁽¹⁾ behozatalára kerül sor: az illetékes – közigazgatási vagy bírói – szervhez intézett említett kérelem arra irányul, hogy a vámhatóság függessze fel a termékek szabad forgalomba bocsátásának engedélyezését. A tagok ilyen kérelem előterjesztését megengedhetik olyan áruk vonatkozásában is, amelyek a szellemi tulajdonjog másfajta megsértését valósítják meg, feltéve, ha eleget tesznek e fejezet követelményeinek. A tagok a fentieknek megfelelő eljárást bevezetik a területükről kivitt jogsértő termékek exportjának felfüggesztése tárgyában is.

52. cikk

A kérelem

Az 51. cikk szerinti intézkedést kezdeményező jogtulajdonos köteles megfelelő bizonyítékot bemutatni, amelyből az illetékes hatóság meggyőződhet arról, hogy a szellemi tulajdonjogának megsértése *prima facie* fennáll, az importáló állam joga értelmében. Köteles az áruról kellően részletes leírást adni, hogy azt a vámhatóság könnyen felismerhesse. Az illetékes hatóság köteles a kérelmezőt ésszerű időn belül értesíteni, hogy elfogadta-e a kérelmet, és hogy a vámszervek milyen időtartamra fogantatosítják az intézkedést, amennyiben az illetékes hatóság erre vonatkozóan is döntött.

53. cikk

Óvadék vagy ennek megfelelő biztosíték

(1) Az illetékes hatóságnak jogában áll, hogy megkövetelje a kérelmezőtől olyan óvadék vagy ezzel egyenértékű biztosíték letételét, amely alkalmas az illetékes hatóság és az alperes védelmére és a visszaélés megakadályozására. Az említett óvadéknak, illetve biztosítéknak nem szabad az eljárás igénybevételelől ésszerűtlenül elrettenenie.

(2) Amennyiben a vámhatóság az e fejezet alapján beadott kérelem folytán felfüggeszti az ipari mintákat, szabadalmakat (IC topográfiát) vagy nem nyilvános információt tartalmazó termékeknek a felszabadítását és ez az intézkedés nem bíróság vagy más független hatóság határozata alapján történik, és az 55. cikkben megszabott határidő anélkül telik le, hogy az erre felhatalmazott hatóság ideiglenes intézkedést hozott volna, továbbá, ha az összes behozatali feltétel teljesült, ez esetben a termék tulajdonosa, importőre vagy címzettje jogosult a termék felszabadítását kérni, ha megfelelő összegű óvadékot letesz a jogtulajdonosnak minden jogsértéssel szembeni megvédése érdekében. Az óvadék letétele nem érinti a jogtulajdonos rendelkezésére álló más jogorvoslatokat; viszont az óvadék felszabadítandó, ha a jogtulajdonos a kereseti igényét nem érvényesíti megfelelő időn belül.

(¹) E Megállapodás alkalmazásában:

- a) hamisított védjeggyel ellátott áru (termék) minden olyan áru - a csomagolást is beleértve -, amely engedély nélkül visel olyan védjegyet, amely azonos az ilyen termékekre érvényesen bejegyzett védjeggyel, illetőleg amely lényeges vonásaiban nem különböztethető meg az utóbbtól, s ami ennek folytán sérti a védjegy birtokosának jogait az importáló állam joga szerint;
- b) szerzői jogot bitorló kalóz termék az olyan másolat, amely a jogtulajdonos, illetőleg az előállítás országában általa feljogosított személy engedélye nélkül készült, s amelyet közvetlenül vagy közvetve olyan termékből állítottak elő, amelynek sokszorosítása az importáló ország joga szerint szerzői, illetve a kapcsolódó jogok megsértésének minősül.

▼B

54. cikk

Értesítés a felfüggesztésről

Az importőrt és a kérelmezőt haladéktalanul értesíteni kell az árunak az 51. cikk szerinti felszabadításának felfüggesztéséről.

55. cikk

A felfüggesztés időtartama

Ha a vámhatóság legkésőbb 10 munkanapon belül attól számítva, hogy a kérelmező értesítést kapott a felfüggesztésről, nem kap értesítést arról, hogy az alperesen kívüli fél érdemi döntésre irányuló eljárást kezdeményezett az ügyben, avagy, ha a hatáskörrel bíró hatóság meghosszabbította a felfüggesztést, az árut fel kell szabadítani, feltéve, hogy az összes többi behozatali, illetve kiviteli feltétel teljesült. Indokolt esetben ezt a határidőt további tíz munkanappal meg lehet hosszabbítani. Ha érdemi döntésre irányuló eljárást kezdeményeztek az ügyben, az alperes kérelmére felülvizsgálatnak van helye, ideértve az alperes meghallgatásának jogát. Ennek során eldöntendő, hogy ezeket az intézkedéseket megfelelő időn belül módosítani, visszavonni vagy helybenhagyni kell-e. Az előző rendelkezést nem érintve: ha az áruk felszabadításának felfüggesztése vagy annak meghosszabbítása ideiglenes bírói intézkedés alapján történt, az 50. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

56. cikk

Az importőr és az áru tulajdonosának a kártalanítása

Az illetékes hatóság legyen jogosult a kérelmezőt arra kötelezni, hogy fizessen megfelelő kártérítést az importőrnek, a címzettnek és az áru tulajdonosának az őket az áru jogellenes visszatartása, illetve az 55. cikk alapján felszabadított áruk visszatartása miatt ért kárért.

57. cikk

Jog a megtekintésre és tájékoztatásra

A bizalmas adatok (titkosság) védelmének sérelme nélkül, a tagok jogosítsák fel az illetékes hatóságokat arra, hogy a jogtulajdonosnak megfelelő lehetőséget nyújtsanak a vámhatóság által visszatartott áru megtekintésére, hogy módjában legyen az igényét megalapozni. Az illetékes hatóság az importőrnek is biztosítson ugyanilyen lehetőséget az áru megtekintésére. Ha az ügyben pozitív ténymegállapítás történt, a tagok ez esetre feljogosíthatják az illetékes hatóságokat, hogy a jogtulajdonossal közöljék a feladó, az importőr, az áru címzettjének nevét és címét és a szóban forgó áru mennyiségét.

58. cikk

Eljárás hivatalból

Azokban az esetekben, amikor a tagok az illetékes hatóságnak előírják, hogy saját kezdeményezésük alapján járjanak el és függesszék fel az olyan áruk felszabadítását, amelyek tekintetében *prima facie* bizonyítékuk van a szellemi tulajdonjog megsértésére:

▼ B

- a) az illetékes hatóság bármikor tájékoztatást kérhet a jogtulajdonostól bármely tényről, amely elősegítheti a hatósági jog gyakorlását;

- b) az importőrt és a jogtulajdonost haladéktalanul értesíteni kell a felfüggesztésről. Ha az importőr fellebbezéssel élt a felfüggesztés ellen az illetékes hatóságok előtt, ez esetben a felfüggesztésre értelemszerűen az 55. cikkben részletezett feltételek érvényesek;

- c) a tagok csak akkor kell az állami hatóságokat és a köztisztviselőket mentesítsék a megfelelő jogorvoslati intézkedésekért való felelősség alól, ha az eljárás megindítása vagy annak szándéka jóhiszeműen történt.

*59. cikk***Egyéb jogorvoslatok**

A jogtulajdonos számára nyitva álló egyéb jogi lépések sérelme nélkül, valamint az alperesnek a bírósági felülvizsgálathoz való jogát fenntartva, az illetékes hatóságnak jogában áll a jogsértő áru megsemmisítését vagy egyéb intézkedést elrendelni a 46. cikkben kifejtett elveknek megfelelően. Hamis védjeggyel ellátott áruk esetében a hatóságok nem engedélyezhetik a jogsértő áru változatlan állapotban történő re-exportálását, és nem vethetik alá azokat másféle vám eljárásnak; erre csupán rendkívüli esetben van mód.

*60. cikk***Minimális behozatal**

A tagok kizárhatják a fenti rendelkezések alkalmazását az utasforgalomban, az utasok személyes poggyászában behozott kis mennyiségű, nem kereskedelmi áruk, illetve kis mennyiségű küldemények tekintetében.

5. fejezet

Büntetőeljárás*61. cikk*

A tagok alkossanak büntetőeljárési és büntetési jogszabályokat, és pedig minimálisan a szándékos védjegyhamisítás és a kereskedelmi nagyságrendű (üzletszerű) szerzői jogi kalózkodás esetére. Az alkalmazandó eszközök között szerepeljen a szabadságvesztés és az elrettentéshez (visszatartáshoz) elegendő összegű pénzbüntetés; ezek legyenek összhangban a hasonló súlyú bűncselekményekkel kapcsolatban alkalmazott büntetéssel. Adott esetben a szankciók között szerepeljen a jogsértést megvalósító termék lefoglalása, elkobzása és megsemmisítése; ugyanez vonatkozzék a bűncselekmény elkövetésénél döntő szerepet játszott anyagokra, eszközökre. A tagok a szellemi tulajdonjogok megsértésének egyéb eseteire is létrehozhatnak büntetőeljárési és büntetési szabályokat, különösen, ha a bűncselekményt szándékosan és kereskedelmi méretekben (üzletszerűen) követik el.

IV. RÉSZ

A SZELLEMI TULAJDONJOGOK MEGSZERZÉSE ÉS FENNTARTÁSA,
A VONATKOZÓ „FELEK KÖZÖTTI” ELJÁRÁSOK

62. cikk

(1) A II. rész 2-6. fejezetében említett szellemi tulajdonjogok megszerzésének és fenntartásának feltételként a tagok előírhatnak bizonyos ésszerű eljárásokat és alakításokat. Ezeknek összhangban kell állniuk a jelen Megállapodás rendelkezéseivel.

(2) Ha a szellemi tulajdonjog megszerzése a jog engedélyezéséhez, illetve lajstromozásához van kötve, a tagok gondoskodjanak arról, hogy az ilyen engedélyezési, illetve lajstromozási eljárásra – a jogszerzéshez fűzött érdemi feltételek teljesítése esetén – ésszerű időn belül sor kerüljön, nehogy az oltalmi idő indokolatlanul lerövidüljön.

(3) A Párizsi Egyezmény (1967) 4. cikke értelemszerűen alkalmazandó a szolgáltatási védjegyekre is.

(4) A szellemi tulajdonjogok megszerzésére és fenntartására vonatkozó eljárások tekintetében, valamint – ahol a tag joga megenged ilyen eljárást – a közigazgatási úton történő visszavonásra és a felek közti eljárási cselekményekre (például felszólamlás, visszavonás és törlés) is alkalmazandók a 41. cikk (2) és (3) bekezdésében kifejített általános elvek.

(5) A fenti 4. pontban említett eljárások során hozott közigazgatási véghatározatokkal szemben biztosítani kell a bírósági vagy kvázi-bírósági felülvizsgálat lehetőségét. Nem kötelező azonban a felülvizsgálatot megengedni a sikertelen felszólamlás, illetve közigazgatási visszavonás esetére, amennyiben az ilyen eljárások jogalapja tekintetében fennáll az érvénytelenítési eljárás lehetősége.

V. RÉSZ

VITÁK MEGELŐZÉSE ÉS RENDEZÉSE

63. cikk

Áttekinthetőség

(1) A jelen Megállapodás tárgyában bármely tag által hatályba léptetett törvényeket és rendeleteket, jogerős bírósági határozatokat és általánosan alkalmazandó hatósági döntéseket (a szellemi tulajdonjogok elérhetőségéről, hatályáról, megszerzéséről, érvényesítéséről és az azokkal való visszaélés megakadályozásáról) nyilvánosságra kell hozni, vagy ha a nyilvánosságra hozatal nem a köz számára hozzáférhető módon történt, nemzeti nyelven, oly módon, hogy a kormányok és a jogosultak számára az azokkal való megismerkedés lehetőségét megteremtsék. Az e Megállapodással összefüggő azon megállapodásokat, amelyek bármely tag kormánya, kormányzati szerve és bármely más tag kormánya vagy kormányzati szerve között hatályban vannak, szintén nyilvánosságra kell hozni.

▼B

(2) A tagoknak értesíteniük kell az (1) bekezdésben említett törvényekről és rendeletekről a TRIPS Tanácsot annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak a tanácsnak a jelen Megállapodás működésének felülvizsgálatában. A tanácsnak meg kell kísérelnie, hogy a lehető legkisebbre csökkentse az e köteleesség végrehajtásából a tagokra eső terhet, és elhatározhatja, hogy eláll annak követelésétől, hogy az ilyen törvényekről és rendeletekről a tanácsot közvetlenül értesíteni kelljen, ha a Szellemi Tulajdon Világszervezetével az ilyen törvényeket és rendeleteket magában foglaló gyűjtemény létrehozásáról folytatott tárgyalások sikeresek. A tanács ezzel összefüggésben megvizsgálja az e Megállapodás szerinti kötelezettségek alapján a Párizsi Egyezmény (1967) 6. ter cikkében előírt értesítésekre vonatkozóan szükséges cselekményeket.

(3) Bármely tag kész arra, hogy a másik tag írásos megkeresésének eleget téve megadja az 1. pont szerinti tájékoztatást. A tag, amely okkal hiszi azt, hogy konkrét bírói döntés vagy hatósági határozat vagy kétoldalú, a szellemi tulajdonjogokat érintő egyezmény érinti a jelen Megállapodás szerinti jogait, írásban kérheti azt is, hogy hozzáférhessen az ilyen konkrét bírói döntések, hatósági határozatok vagy kétoldalú egyezmények részleteihez, vagy azokról tájékozódhasson.

(4) A fenti 1-3. pontok egyike sem követelheti meg a tagoktól, hogy hozzanak nyilvánosságra bizalmas információt, ha ez a jogok érvényesítését akadályozná vagy egyébként ellentétes a közérdekkel, vagy állami vagy magántulajdonú vállalkozások jogos üzleti érdekeit sértené.

*64. cikk***Viták rendezése**

(1) Az e Megállapodás hatálya alá tartozó konzultációkra és vitarendezésekre az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve, ha az alábbiak kifejezetten másképpen rendelkeznek.

(2) Az 1994. évi GATT XXIII. 1. b) és XXIII. 1. c) alpontjait nem kell alkalmazni a jelen Megállapodás szerinti viták rendezésére a WTO-egyezmény hatálybalépésétől számított 5 évig.

(3) A 2. pontban említett időszak alatt a TRIPS Tanács megvizsgálja a jelen Megállapodás vonatkozásában az 1994. évi GATT XXIII. 1. b) és 1. c) alpontjai szerinti kifogások alkalmazási körét és körülményeit, és benyújtja ajánlásait a Miniszteri Konferenciának jóváhagyás végett. A Miniszteri Konferencia az ilyen ajánlások jóváhagyásával vagy a 2. pontban említett időszak kiterjesztésével kapcsolatban csak konszenzussal hozhat bármely határozatot, és a jóváhagyott ajánlások a többi tag vonatkozásában további formális jóváhagyási folyamat nélkül lépnek hatályba.

VI. RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK*65. cikk***Átmeneti rendelkezések**

(1) Az alábbi 2., 3. és 4. pontoktól függően, egyetlen tag sem köteles a jelen Megállapodás rendelkezéseit alkalmazni a WTO-egyezmény hatálybalépését követő egyéves általános határidő lejárta előtt.

▼B

(2) Bármely fejlődő ország tag jogosult a fenti 1. pontban meghatározott, a jelen Megállapodás rendelkezései alkalmazásának időpontját további négyéves időszakra elhalasztani, kivéve az I. rész 3., 4. és 5. cikkeinek rendelkezéseit.

(3) Bármely más tag, ahol a központilag tervezett gazdaságból a piacgazdaságra, szabad vállalkozásra való áttérés folyamatban van, és amely szellemi tulajdoni rendszerének strukturális reformját hajtja végre, és szellemi tulajdonjogának kidolgozása és végrehajtása során különleges nehézségekkel kell megküzdenie, szintén élvezheti az Megállapodás alkalmazására a fenti 2. pontban meghatározott halasztott határidőt.

(4) Amennyiben egy fejlődő ország tag a jelen Megállapodásnál fogva köteles a termékek szabadalmi oltalmát olyan műszaki területekre kiterjeszteni, amelyek az ilyen tag területén a jelen Megállapodás fenti 2. pontja szerinti általános alkalmazási időpontjában ebben a formában nem oltalmazhatók, a jelen Megállapodás II. része 5. fejezetének a termékoltalomra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását ezekre a műszaki területekre további öt évvel elhalaszthatja.

(5) Bármely tag, amely él a fenti 1., 2., 3. vagy 4. pont szerinti átmeneti idővel, köteles biztosítani, hogy nemzeti törvényeiben, jogszabályaiban és gyakorlatában az ezen időszakban eszközölt bármely módosítás ne eredményezze az e Megállapodás rendelkezéseivel való összhang csökkenését.

*66. cikk***A legkevésbé fejlett ország tagok**

(1) Különleges szükségleteikre és követelményeikre, gazdasági, pénzügyi és közigazgatási korlátaikra, valamint életképes műszaki alapjaik megteremtéséhez szükséges rugalmasságra való igényükre tekintettel, a legkevésbé fejlett ország tagok nem kötelesek e Megállapodás rendelkezéseit – a 3., 4. és 5. cikkeket kivéve – a 65. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított 10 évnél korábban alkalmazni. A TRIPS Tanács – a legkevésbé fejlett ország tag indokolt kérelmére – ezt az időszakot meghosszabbíthatja.

(2) A fejlett ország tagoknak ösztönző intézkedésekről kell gondoskodniuk, amelyek előmozdítják és ösztönzik a területükön lévő vállalkozásokat és intézményeket a legkevésbé fejlett ország tagok részére történő technológia átadására, annak érdekében, hogy képessé tegyék azokat egészséges és életképes műszaki alapjuk kialakítására.

*67. cikk***Technikai együttműködés**

A jelen Megállapodás végrehajtásának megkönnyítése érdekében a fejlett ország tagok kötelesek kérelemre és kölcsönösen megállapított feltételek szerint, technikai és pénzügyi együttműködést nyújtani a fejlődő és a legkevésbé fejlett ország tagok számára. Az ilyen együttműködésnek ki kell terjednie a szellemi tulajdonjogok oltalmára és érvényesítésére vonatkozó hazai jogszabályok előkészítésére, az ilyen jogokkal való visszaélés megelőzésére, valamint az ilyen ügyekkel foglalkozó nemzeti hivatalok és ügynökségek létrehozásának és megerősítésének támogatására, beleértve a személyzet képzését.

VII. RÉSZ

INTÉZMÉNYI ELŐÍRÁSOK; ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

68. cikk

A Szellemi Tulajdon Kereskedelmi Vonatkozásai Tanácsa

A TRIPS Tanács figyelemmel kíséri a jelen Megállapodás működését, különösen azt, hogy a tagok eleget tesznek-e az abból származó kötelezettségeknek, valamint lehetővé teszi a tagok számára, hogy konzultáljanak a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozású kérdéseiről. Ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket a tagok ráruháznak, és különösen megad minden segítséget a vitarendezési eljárásokkal kapcsolatban. Feladatai ellátása során a TRIPS Tanács belátása szerint bárkivel konzultálhat, és bármilyen forrásból információkat szerezhet. A Szellemi Tulajdon Világszervezetével konzultálva a tanács az első ülésétől számított egy éven belül megfelelő előkészületeket tesz az említett Szervezet testületeivel való együttműködés kialakítására.

69. cikk

Nemzetközi együttműködés

A tagok megállapodnak, hogy együttműködnek egymással azzal a céllal, hogy megakadályozzák a szellemi tulajdonjogokat sértő termékek nemzetközi kereskedelmét. Ebből a célból nemzeti hatóságaiknál kapcsolattartó helyeket hoznak létre, amelyekről egymást tájékoztatják, és készek információcserét folytatni a bitorlással előállított termékek kereskedelméről. Különösen elősegítik a vámhatóságok közötti információcserét és együttműködnek a hamis védjeggyel ellátott áruk és szerzői jogok bitorlásával előállított termékek kereskedelmére vonatkozóan.

70. cikk

Az oltalom jelenlegi tárgyai

(1) A jelen Megállapodás nem keletkeztet kötelezettségeket olyan cselekményekre vonatkozóan, amelyek a Megállapodásnak az adott tag által történő alkalmazása kezdő időpontja előtt történtek.

(2) Amennyiben a jelen Megállapodás másként nem rendelkezik, a Megállapodás kötelezettségeket keletkeztet azokra a tárgyakra nézve, amelyek a Megállapodásnak az adott tag által történő alkalmazása időpontjában léteznek és amelyeket az adott tag az említett időpontban oltalomban részesít, vagy amelyek kielégítik vagy a későbbiek során ki fogják elégíteni a jelen Megállapodás szerinti oltalmazhatósági feltételeket. A jelen pont, valamint a 3. és 4. pontok tekintetében a meglévő művekre vonatkozó szerzői jogi kötelezettségeket kizárólag a Berni Egyezmény (1971) 18. cikke alapján kell megállapítani, a hangfelvételek előállítóinak és előadóinak a meglévő hangfelvételekhez fűződő jogaira vonatkozó kötelezettségeket pedig kizárólag a Berni Egyezmény (1971) 18. cikke alapján, amint az e Megállapodás 14. cikkének (6) bekezdése értelmében alkalmazandó.

(3) Nem áll fenn kötelezettség az oltalom újra érvénybe helyezésére olyan tárgyakra vonatkozóan, amelyek e Megállapodásnak az adott tag által történő alkalmazása kezdő időpontjában már közkinccsé váltak.

▼B

(4) Meghatározott oltalmi tárgyakra vonatkozó bármely olyan cselekményt illetően, amely a jelen Megállapodással összhangban álló jogszabályok értelmében jogsértővé válik és amely a WTO-egyezménynek az adott tag általi elfogadásának időpontja előtt megkezdődött, vagy amelyre vonatkozóan jelentős beruházást eszközöltek, bármely tag rendelkezhet a jogosultnak biztosított jogorvoslatok korlátozásáról és az ilyen cselekményeknek a Megállapodásnak az adott tagban való hatálybalépése után történő további végzését illetően. Ilyen esetekben azonban a tag köteles rendelkezni arról, hogy a jogosult legalább igazságos ellenszolgáltatást kapjon.

(5) A tagok nem kötelesek alkalmazni a 11. cikk és a 14. cikk 4. pontja rendelkezéseit olyan eredeti példányokra vagy másolatokra, amelyeket a jelen Megállapodásnak az adott tagban való hatálybalépését megelőzően vásároltak.

(6) A tagoknak nem kell alkalmazniuk a 31. cikk vagy a 27. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeket, miszerint a szabadalmi jogokkal a technika területére vonatkozóan megkülönböztetés nélkül élni lehet, azokat a jogosult engedélye nélkül használni lehet, amennyiben a használatra a kormány adott engedélyt, mielőtt a jelen Megállapodás ismertté vált volna.

(7) Azon szellemi tulajdonjogokra vonatkozóan, amelyek esetében az oltalom feltétele a lajstromozás, lehetőség nyílik a jelen Megállapodásnak az adott tag által történő alkalmazása kezdő időpontjában függőben lévő oltalmi bejelentéseknek a módosítására a jelen Megállapodás szerinti fokozott oltalom igénylésével. Az ilyen módosítások új anyagot nem tartalmazhatnak.

(8) Amennyiben a WTO-egyezmény hatálybalépése időpontjában valamelyik tag nem biztosítja a 27. cikk szerinti kötelezettségeknek megfelelő oltalmat gyógyszerek és mezőgazdasági vegyi termékek számára, az adott tagnak:

a) a VI. rész rendelkezései mellett, a WTO-egyezmény hatálybalépése időpontjától kezdődően gondoskodnia kell olyan eszközökről, amelyek lehetővé teszik ilyen találmányokra vonatkozó szabadalmi bejelentések benyújtását;

b) a jelen Megállapodás hatálybalépésétől kezdődően az említett bejelentésekre úgy kell alkalmaznia a jelen Megállapodásban meghatározott oltalmazhatósági feltételeket, mintha azokat az adott tagban történő bejelentési időpontban, illetve elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség időpontjában is alkalmazták volna; valamint

c) a jelen Megállapodásnak megfelelően, a szabadalom megadásától kezdődően és a jelen Megállapodás 33. cikkében meghatározott bejelentési időponttól számított oltalmi idő fennmaradó részére szabadalmi oltalmat kell biztosítani azon bejelentések számára, amelyek kielégítik a b) pontban említett oltalmazhatósági feltételeket.

(9) Ha egy termék valamely tagban a 8. a) pont szerinti szabadalmi bejelentés tárgyát képezi, a VI. rész rendelkezései mellett kizárólagos forgalmazási jogokat kell biztosítani ötéves időtartamra az adott tagban a forgalomba hozatali engedély megszerzését követően, vagy, ha ez rövidebb, amíg az adott tagban a szabadalmi oltalmat engedélyezik vagy a bejelentést elutasítják, feltéve, hogy a szóban forgó termékre a szabadalmi bejelentést a WTO-egyezmény hatálybalépése után egy másik tagban benyújtották és arra szabadalmat adtak, illetve a forgalomba hozatali engedélyt megszerezték.

*71. cikk***Felülvizsgálat és módosítás**

(1) A TRIPS Tanács a 65. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti időszak eltelte után felülvizsgálja e Megállapodás végrehajtását. A végrehajtás során szerzett tapasztalatokat figyelembe véve a tanács ettől az időponttól számítva kétévénként megismétli a felülvizsgálatot. A tanács olyan fejlemények figyelembevételével is végezhet felülvizsgálatot, amelyek indokolják e Megállapodás módosítását vagy változtatását.

(2) Olyan módosításokat, amelyek csupán más multilaterális egyezmények keretében elért és hatályban lévő, és az ilyen egyezmények keretében a WTO valamennyi tagja által elfogadott, magasabb szintű szellemi tulajdonjog oltalomhoz való igazodást célozzák, a TRIPS Tanács egyhangú javaslata alapján a Miniszteri Konferencia elé lehet terjeszteni intézkedés végett a WTO-egyezmény X. cikk (6) bekezdésének megfelelően.

*72. cikk***Fenntartások**

A jelen Megállapodás egyik rendelkezésével szemben sem lehet fenntartással élni a többi tag hozzájárulása nélkül.

*73. cikk***Nemzetbiztonsági kivételek**

A jelen Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy az

- a) bármely tagtól olyan információ szolgáltatását kívánná meg, amelynek nyilvánosságra hozatalát alapvető biztonsági érdekeivel ellentétesnek tartja; vagy
- b) bármely tagot megakadályozna az általa alapvető biztonsági érdekei miatt szükségesnek tartott bármely intézkedés megtételében
 - i. a hasadó anyagok, illetve azon anyagok vonatkozásában, amelyekből a hasadó anyagokat nyerik;
 - ii. a fegyverek, lőszeres és hadfelszerelések kereskedelme, valamint más áruk és anyagok ilyen jellegű kereskedelme vonatkozásában, amelyek közvetlenül vagy közvetve katonai létesítmények ellátását szolgálják;
 - iii. háború idején vagy más, a nemzetközi kapcsolatokban fellépő szükséghelyzet esetén; vagy
- c) bármely tagot megakadályozna az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi béke és biztonság fenntartásáról szóló Alapokmánya szerinti kötelezettségei teljesítését szolgáló bármely intézkedés megtételében.

2. MELLÉKLET

A VITARENDEZÉS SZABÁLYAIRÓL ÉS ELJÁRÁSÁIRÓL SZÓLÓ EGYETÉRTÉS

A TAGOK EZENNEL AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODNAK MEG:

1. cikk

Hatály és alkalmazás

(1) Ezen Egyetértés szabályait és eljárásait kell alkalmazni az Egyetértés 1. függelékben felsorolt megállapodások konzultációs és vitarendezési szabályai és eljárásai szerint folytatott viták esetén (a továbbiakban: „idetartozó megállapodások”). Ezen Egyetértés szabályait és eljárásait kell alkalmazni a tagok közötti, a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény (ezen Egyetértésben a továbbiakban: „WTO-egyezmény”), illetve ezen Egyetértés rendelkezései szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatos konzultációkra és viták rendezésére is, elkülönítetten vagy a más idetartozó megállapodásokkal együtt.

(2) Ezen Egyetértés szabályait és eljárásait az olyan különleges vagy kiegészítő vitarendezési szabályok vagy eljárások függvényében kell alkalmazni, amelyeket az ezen Egyetértéshez csatolt 2. függelékben felsorolt, idetartozó megállapodások tartalmaznak. Amennyiben különbség van az ezen Egyetértés szerinti szabályok és eljárások, illetve a 2. függelékben meghatározott különleges vagy kiegészítő szabályok és eljárások között, a 2. függelékben foglalt különleges vagy kiegészítő szabályok és eljárások az irányadók. Olyan vitákban, amelyekre több mint egy idetartozó megállapodás szabályai és eljárásai vonatkoznak, ha ellentét áll fenn az ilyen felülvizsgálat alatt álló egyezmények különleges vagy kiegészítő szabályai és eljárásai között, és amennyiben a vitában részt vevő felek nem tudnak megállapodni a szabályokról és eljárásokról a vizsgálóbizottság létrehozásától számított 20 napon belül, a Vitarendezési Testület – melyről az 2. cikk (1) bekezdése rendelkezik (ezen Egyetértésben a továbbiakban: „DSB”) – elnöke a vitákban részt vevő felekkel konzultálva határozza meg a követendő szabályokat és eljárásokat a bármely tag által benyújtott kérelemtől számított 10 napon belül. Az elnökre az az elv az irányadó, hogy ahol csak lehetséges, a különleges vagy kiegészítő szabályokat és eljárásokat kell használni, és az ezen Egyetértésben lefektetett szabályokat és eljárásokat olyan mértékig kell alkalmazni, ami szükséges a konfliktusok elkerüléséhez.

2. cikk

Eljárás

(1) Ezennel létrejön a Vitarendezési Testület, hogy ezeket a szabályokat és eljárásokat érvényesítse, valamint, kivéve, ha valamely idetartozó megállapodás erről másként rendelkezik, az idetartozó megállapodások konzultációs és vitarendezési rendelkezéseit is. Eszerint a DSB-nek felhatalmazása van vizsgálóbizottságok létrehozására, a vizsgálóbizottság, illetve a Fellebbezési Testület jelentéseinek elfogadására, a határozatok és ajánlások végrehajtásának figyelemmel kísérésére, illetve az idetartozó megállapodások szerinti engedmények és egyéb kötelezettségek felfüggesztésének jóváhagyására. Az idetartozó megállapodások közé tartozó plurilaterális kereskedelmi megállapodásból adódó vitákat illetően a tag kifejezés csak azokra a tagokra utal, amelyek aláírói a vonatkozó plurilaterális kereskedelmi megállapodásnak. Amennyiben a DSB intéz egy ilyen plurilaterális kereskedelmi megállapodás szerinti vitarendezési eljárást, csak az ebben a megállapodásban részt vevő tagok vehetnek részt a DSB-nek az adott vitával kapcsolatos döntésében vagy tevékenységében.

(2) A DSB köteles a vonatkozó idetartozó megállapodások előírásait érintő vitákban bekövetkező bármilyen fejleményről tájékoztatni a WTO illetékes tanácsait és bizottságait.

▼B

(3) A DSB az ezen Egyetértésben meghatározott időhatárokon belül szükség szerinti gyakorisággal ülésezve végzi tevékenységét.

(4) Ahol ezen Egyetértés szabályai és eljárása a DSB számára döntéshozatalt írnak elő, azt konszenzussal kell meghozni ⁽¹⁾.

3. cikk

Általános rendelkezések

(1) A tagok megerősítik, hogy betartják az 1947. évi GATT XXII. és XXIII. cikke szerinti, ez idáig alkalmazott vitakezelés elveit, szabályait és eljárásait azoknak az ezen Egyetértésben rögzített finomításaival és módosításaival együtt.

(2) A WTO vitarendezési rendszere központi elemet képez a multilaterális kereskedelmi rendszer biztonságának és kiszámíthatóságának biztosításában. A tagok elismerik, hogy az az idetartozó megállapodások tagjai jogainak és kötelezettségeinek védelmét szolgálja, és az egyezmények rendelkezéseit tisztázza a nemzetközi közjog értelmezésének szokásos szabályai szerint. A DSB ajánlásai és határozatai az idetartozó megállapodásokban meghatározott jogokhoz és kötelezettségekhez sem hozzá nem tehetnek, sem el nem vehetnek azokból.

(3) Rendkívül fontos az olyan helyzetek azonnali megoldása, amelyekben valamely tag úgy ítéli meg, hogy az idetartozó megállapodásokból közvetlenül vagy közvetve adódó előnyeit egy másik tag intézkedései csökkentik, a WTO hatékony működése és a tagok jogai és kötelezettségei közötti megfelelő egyensúly fenntartása szempontjából.

(4) A DSB ajánlásai és határozatai arra irányulnak, hogy a problémára az ezen Egyetértésben és más idetartozó megállapodásokban rögzített jogoknak és kötelezettségeknek megfelelő kielégítő megoldást találjon.

(5) Az idetartozó megállapodások konzultációs és vitarendezési szabályai és eljárásai szerint hivatalosan felvetett problémák minden megoldásának, beleértve a választottbírószági döntéseket is, összhangban kell állniuk e megállapodásokkal, és sem a megállapodásokból bármely tag számára adódó előnyöket nem semmisíthetik meg, illetve nem csökkenthetik, sem nem gátolhatják e megállapodások bármely céljának elérését.

(6) Az idetartozó megállapodások konzultációs és vitarendezési szabályai és eljárásai szerint hivatalosan felvetett problémák kölcsönösen elfogadott megoldását a DSB-nek és az érintett tanácsoknak és bizottságoknak be kell jelenteni, ahol erre vonatkozóan bármely tag bármilyen témát felvethet.

(7) Valamely eljárás megindítása előtt a tagnak meg kell ítélnie, hogy vajon az ezen eljárások szerinti kezdeményezés gyümölcsöző lesz-e. A vitarendezési mechanizmus célja, hogy biztosítsa a viták pozitív megoldását. Egyértelműen a vitában részt vevő felek számára kölcsönösen elfogadható és az idetartozó megállapodásokkal összhangban álló megoldásokat kell előnyben részesíteni. Kölcsönösen elfogadható megoldás hiányában a vitarendezési mechanizmus célja rendszerint, hogy biztosítsa az érintett intézkedések visszavonását, amennyiben úgy találják, hogy ezek nem állnak összhangban bármely idetartozó megállapodás rendelkezéseivel. A kompenzációs rendelkezéshez csak akkor lehet fordulni, ha az intézkedés azonnali visszavonása gyakorlatilag megvalósíthatatlan, illetve ideiglenes intézkedésként, az idetartozó egyezménnyel összhangban nem álló intézkedés visszavonásáig. Ezen Egyetértés a vitarendezési eljárást felhívó tag számára végső lehetőségként az idetartozó megállapodások szerinti engedmények vagy más kötelezettségek diszkriminatív módon történő felfüggesztését teszi lehetővé a másik taggal szemben, függően attól, hogy a DSB az ilyen intézkedést jóváhagyja-e.

⁽¹⁾ A Vitarendezési Testület döntése akkor tekintendő konszenzussal meghozottnak valamely elé utalt ügyben, ha a DSB döntéshozó ülésén egyetlen tag sem tesz hivatalos ellenvetést a javasolt döntéssel szemben.

▼B

(8) Azokat az eseteket, amikor valamely idetartozó megállapodás alapján vállalt kötelezettség megsértése fennáll, azt előny hatályalanítása vagy gyengítése prima facie esetének kell tekinteni. Ez azt jelenti, hogy rendszerint fennáll az a vélelem, hogy a szabályok megsértésének hátrányos kihatása van az olyan tagokra, akik az érintett idetartozó megállapodásnak részes felei, és ilyen esetekben annak a tagnak kell megdöntenie a vélelmet, amely ellen a panaszt tették.

(9) Ezen Egyetértés rendelkezései nem sértik a tagok azon jogát, hogy az idetartozó megállapodások rendelkezéseinek hivatalos értelmezését keressék a WTO-egyezmény vagy egy olyan idetartozó megállapodás döntéshozatala révén, amely plurilaterális kereskedelmi megállapodás.

(10) A tagok egyetértenek abban, hogy az egyeztetésre vonatkozó kéréseket, illetve a vitarendezési eljárások alkalmazását nem lehet peres eljárásnak szálni, vagy annak tekinteni, és amennyiben vita merül fel, minden tag jóhiszeműen vesz részt az ilyen eljárásokban annak érdekében, hogy a vitát feloldják. A tagok abban is egyetértenek, hogy a különálló ügyekben tett panaszokat és ellenpanaszokat nem lehet összekötni.

(11) Ezen Egyetértést csak a WTO-egyezmény hatálybalépésekor vagy azt követően, az idetartozó megállapodások konzultációs rendelkezései szerint benyújtott új konzultációs kérelmek tekintetében lehet alkalmazni. Azon viták esetében, amelyeknél a konzultáció iránti kérelmet az 1947. évi GATT vagy az idetartozó megállapodások bármilyen más jogelőd egyezménye alapján nyújtották be még a WTO-egyezmény hatálybalépése előtt, a WTO-egyezmény hatálybalépését közvetlenül megelőzően hatályos vonatkozó vitarendezési eljárásokat és szabályokat kell a továbbiakban is alkalmazni ⁽¹⁾.

(12) A (11) bekezdés rendelkezései ellenére ha valamely fejlődő ország tag nyújt be panaszt valamely idetartozó megállapodás alapján egy fejlett ország tag ellen, a panasztevő fél jogosult az ezen Egyetértés 4., 5., 6. és 12. cikkeiben foglalt rendelkezések alternatívájaként az 1966. április 5-i határozat (BISD 14S/18) megfelelő rendelkezéseire hivatkozni, kivéve, amikor a vizsgálóbizottság úgy ítéli meg, hogy az említett határozat 7. pontjában elrendelt időkeret nem elegendő jelentésének elkészítéséhez, és a panasztevő fél egyetértésével ezt az időkeretet meghosszabbíthatja. Amennyiben különbség van a 4., 5., 6. és 12. cikk szabályai és eljárásai, illetve a határozat megfelelő szabályai és eljárásai között, az utóbbi az irányadó.

*4. cikk***Konzultációk**

(1) A tagok megerősítik elhatározásukat, hogy erősítik és fejlesztik a tagok által alkalmazott konzultációk és eljárások hatékonyságát.

(2) Minden tag vállalja, hogy jóindulatúan veszi figyelembe a valamely más tag által az előző tag területén megtett, a bármely idetartozó megállapodás működését befolyásoló intézkedéssel kapcsolatos kifogásait, és erre tekintettel megfelelő konzultációs lehetőséget biztosít ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ezt a bekezdést kell alkalmazni azokra a vitákra is, amelyeknél a bizottsági jelentést nem fogadták el vagy nem hajtották végre teljes mértékben.

⁽²⁾ Amennyiben a tag területén belüli regionális kormányzatok vagy helyhatóságok vagy más hatóságok által hozott intézkedések tekintetében bármely másik idetartozó megállapodás rendelkezései e bekezdés rendelkezéseitől eltérő rendelkezéseket tartalmaznak, az ilyen másik idetartozó megállapodás rendelkezései az irányadók.

▼B

(3) Ha valamely idetartozó megállapodás alapján konzultációk iránti kérelmet nyújtanak be, az a tag, amelyhez a kérelmet intézik, köteles, kivéve ha erről kölcsönösen másképpen állapodnak meg, a kérelemre annak kézhezvételétől számított 10 napon belül válaszolni, és a konzultációkat a kérelem kézhezvételétől számított nem több mint 30 napon belül jóhiszeműen megkezdeni azzal a céllal, hogy kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak. Amennyiben a tag a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül nem válaszol, vagy a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon vagy más kölcsönösen egyeztetett időtartamon belül nem kezdi meg a konzultációkat, akkor a konzultációk megtartását kérő tag közvetlenül kérheti vizsgálóbizottság létrehozását.

(4) A konzultációt kérő tag köteles minden ilyen konzultáció iránti kérelmet a DSB-nek, illetve az érintett tanácsoknak és bizottságoknak bejelenteni. Minden konzultáció iránti kérelmet írásban kell benyújtani, együtt a kérelem indokaival, ideértve az érintett intézkedések meghatározását és a panasz jogalapjának jelzését.

(5) Az idetartozó megállapodás rendelkezései szerinti konzultációk során, mielőtt ezen Egyetértés alapján további intézkedésekhez fordulnának, a tagoknak meg kell kísérelniük az úgy kielégítő rendezését.

(6) A konzultációk bizalmasak és nem sérthetik a tagok jogait a további eljárások során.

(7) Ha a konzultációk során a vitát a konzultáció iránti kérelem kézhezvételétől számított 60 napon belül nem sikerül rendezni, a panasztevő fél kérheti vizsgálóbizottság létrehozását. A panasztevő fél a 60 napos időszak alatt is kérheti a vizsgálóbizottság létrehozását, ha a konzultáló felek közösen úgy ítélik meg, hogy a konzultációkban a vitát nem sikerül rendezni.

(8) Sürgősség esetén, ideértve a romlandó árut érintő ügyeket is, a tagok kötelesek a konzultációkat a kérelem kézhezvételétől számított nem több mint 10 napon belül megkezdeni. Ha konzultációk során a vitát a kérelem kézhezvételétől számított 20 nap alatt nem sikerült rendezni, a panasztevő fél kérheti vizsgálóbizottság létrehozását.

(9) Sürgősség esetén, ideértve a romlandó árut érintő ügyeket, a vitában részt vevő felek, vizsgálóbizottságok és a Fellebbezési Testület minden erőfeszítést kötelesek megtenni annak érdekében, hogy az eljárást a lehető legnagyobb mértékben felgyorsítsák.

(10) A konzultációk során a tagoknak külön figyelemmel kell lenniük a fejlődő ország tagok sajátos problémáira és érdekeire.

(11) Amennyiben a konzultáló tagok közé nem tartozó valamely tag úgy véli, hogy az 1994. évi GATT XXII. cikkének (1) bekezdése, a GATS XXII. cikkének (1) bekezdése, vagy más idetartozó megállapodás megfelelő rendelkezései szerint tartott konzultációkhoz ⁽¹⁾ lényeges kereskedelmi érdeke fűződik, az ilyen tag

⁽¹⁾ Az idetartozó megállapodások megfelelő konzultációs rendelkezései az alábbiakban kerülnek felsorolásra: Mezőgazdasági Megállapodás, 19. cikk; Megállapodás az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról, 11. cikk (1) bekezdés; Megállapodás a textil- és ruházati termékekről, 8. cikk (4) bekezdés; Megállapodás a kereskedelem technikai akadályairól, 14. cikk (1) bekezdés; Megállapodás a kereskedelmi vonatkozású befektetési intézkedésekről, 8. cikk; Megállapodás az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról, 17. cikk (2) bekezdés; Megállapodás az 1994. évi GATT VII. cikkének végrehajtásáról, 19. cikk (2) bekezdés; Megállapodás a szállítás előtti vizgálatról, 7. cikk; A Megállapodás a származási szabályokról, 7. cikk; Megállapodás az importengedélyezési eljárásokról, 6. cikk; Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről, 30. cikk; Megállapodás a védintézkedésekről, 14. cikk; Egyezmény a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól, 64.1. cikk; valamint bármilyen, a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban foglalt megfelelő konzultációs rendelkezések, amint azokat az egyes megállapodások illetékes szervei meghatározták és arról a DSB-t értesítették.

▼B

kérheti a konzultáló tagokat és a DSB-t, hogy részt vehessen a konzultációban az említett cikk szerinti konzultáció iránti kérelem közreadásának napjától számított 10 napon belül. Az ilyen tagot be kell vonni a konzultációkba, feltéve, hogy az a tag, amelyhez a konzultáció iránti kérelmet címezték, egyetért, hogy a lényeges érdekre vonatkozó igény megalapozott. Ebben az esetben erről tájékoztatják a DSB-t. Ha a konzultációba irányuló bevonásra való kérelmet nem fogadják el, a kérelmező tag szabadon döntheti el, hogy kér-e konzultációt az 1994. évi GATT XXII. cikkének (1) bekezdése, vagy XXIII. cikkének (1) bekezdése, vagy a GATS XXII. cikkének (1) bekezdése vagy XXIII. cikkének (1) bekezdése, vagy a többi idetartozó megállapodás megfelelő rendelkezései szerint.

*5. cikk***Jószolgálat, egyeztetés és közvetítés**

(1) A jószolgálat, a egyeztetés és a közvetítés olyan eljárások, amelyeket önkéntesen vállalnak, ha a vitában résztvevő felek ehhez hozzájárulnak.

(2) A jószolgálati, egyeztetési és közvetítő eljárások, különösen a vitában részt vevő felek által az eljárás során elfoglalt álláspontok, bizalmasan kezelendők és nem sérthetik egyik fél jogait sem az e rendelkezések szerinti további eljárásokban.

(3) A vitában részt vevő bármely fél bármikor kérhet jószolgálatot, egyeztetést vagy közvetítést. Ezek bármikor megkezdődhetnek és bármikor megszüntethetők. Amint a jószolgálati, egyeztetési vagy közvetítési eljárásokat megszüntették, a panaszos fél kérheti vizsgálóbizottság létrehozását.

(4) Amikor a konzultáció iránti kérés kézhezvételétől számított 60 napon belül jószolgálati, egyeztető vagy közvetítő eljárást kezdenek meg, a panasztevő félnek legalább a konzultáció iránti kérelem kézhezvételétől számított 60 napos időtartamot kell hagynia, mielőtt kérheti vizsgálóbizottság létrehozását. A panasztevő fél kérheti vizsgálóbizottság létrehozását e 60 napos időszakon belül is, ha a vitában részt vevő felek együttesen úgy vélik, hogy a jószolgálati, egyeztető vagy közvetítő eljárás nem tudja a vitát feloldani.

(5) Ha a vitában részt vevő felek egyetértenek, a jószolgálati, egyeztető vagy közvetítő eljárás folytatódhat, miközben a vizsgálóbizottsági eljárás folyamatban van.

(6) A főigazgató hivatalos minőségében felajánlhatja jószolgálati, egyeztető vagy közvetítő tevékenységét azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson a tagoknak a vita rendezésében.

*6. cikk***Vizsgálóbizottságok létrehozása**

(1) Ha a panasztevő fél így kéri, vizsgálóbizottságot kell létrehozni legkésőbb azon a DSB ülésen, amely azt az ülést követi, amelynek napirendjén először megjelent a kérelem, kivéve, ha ezen az ülésen a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy nem hoz létre vizsgálóbizottságot ⁽¹⁾.

(2) A vizsgálóbizottság létrehozására vonatkozó kérelmet írásban kell benyújtani. Ebben jelezni kell, hogy tartottak-e konzultációkat, meg kell határozni az érintett konkrét intézkedéseket, és rövid összefoglalást kell adni a panasz jogalapjáról, elegendő részletettséggel ahhoz, hogy a problémát világosan bemutassák. Abban az esetben, ha a kérelmező nem a szokásos feladatmegjelöléssel kéri a vizsgálóbizottság létrehozását, az írásos kérelemben közölni kell a speciális feladatmeghatározás javasolt szövegét.

⁽¹⁾ Ha a panasztevő fél így kéri, a DSB ülését ezzel a céllal a kérelemtől számított 15 napon belül össze kell hívni, feltéve, hogy erről legalább az ülést megelőzően 10 nappal értesítést adnak.

▼B

7. cikk

A vizsgálóbizottságok feladatmeghatározása

(1) A vizsgálóbizottságok feladatmeghatározása a következő, kivéve, ha a vitában részt vevő felek másképpen állapodnak meg a vizsgálóbizottság létrehozásától számított 20 napon belül:

„A vitában részt vevő felek által említett idetartozó megállapodás(ok) megnevezése releváns rendelkezéseinek fényében megvizsgálni a (fél neve) által a ... dokumentumban a DSB elé utalt ügyet és olyan ténymegállapításokat tenni, amelyek segítik a DSB-t ajánlásainak megtételében vagy az azon egyezmény(ek)ben lehetővé tett határozatok meghozatalában.”

(2) A vizsgálóbizottságok kötelesek megvizsgálni a vitában részt vevő felek által említett bármely idetartozó megállapodásban vagy megállapodásokban lévő vonatkozó rendelkezéseket.

(3) Egy vizsgálóbizottság létrehozásakor a DSB felhatalmazhatja annak elnökét, hogy a vitákban részt vevő felekkel konzultálva állítsa össze a bizottság feladatmeghatározását az (1) bekezdés rendelkezéseinek függvényében. Az így összeállított feladatmeghatározást meg kell küldeni minden tagnak. Ha nem a szokásos feladatmeghatározásban állapodnak meg, bármely tag élhet ezzel kapcsolatban felvetéssel a DSB-nél.

8. cikk

A vizsgálóbizottságok összetétele

(1) A vizsgálóbizottságok magasan képzett kormányzati és/vagy nem állami személyekből állnak, ideértve olyanokat, akik szolgáltak már vizsgálóbizottságban, vagy képviseltek ügyet előtte, kép viseltek valamely tagot vagy az 1947. évi GATT valamely szerződő felét, vagy képviselőként szolgáltak bármilyen idetartozó megállapodás, vagy annak jogelőd egyezménye tanácsában és bizottságában, vagy a Titkárságon, oktattak nemzetközi kereskedelmi jogot vagy politikát, vagy publikáltak ezen témakörökben, vagy szolgáltak mint valamely tag vezető kereskedelem-politikai tisztségviselője.

(2) A vizsgálóbizottságok tagjait úgy kell kiválasztani, hogy biztosítani lehessen a tagok függetlenségét, megfelelően sokrétű háttérrel és a tapasztalatok széles skáláját.

(3) Azon tagok állampolgárai, amelyeknek a kormányai ⁽¹⁾ részt vesznek a vitában vagy abban harmadik felek a 10. cikk (2) bekezdésének definíciója szerint, nem szolgálhatnak az adott vitával foglalkozó vizsgálóbizottságban, kivéve, ha a vitában részt vevő felek másképpen állapodnak meg.

(4) Annak érdekében, hogy segítséget nyújtson a vizsgálóbizottsági tagok kiválasztásában, a Titkárság összeállítja egy, az (1) bekezdésben vázolt képesítésekkel rendelkező kormányzati és nem állami személyek indikatív listáját, amelyről a vizsgálóbizottsági tagok szükség szerint kiválaszthatók. Ez a lista magában foglalja az 1984. november 30-i nem állami vizsgálóbizottsági tagok listáját (BISD 31S/9), valamint más, az idetartozó megállapodások bármelyike alapján összeállított névsorokat és indikatív listákat, és megtartja a WTO-egyezmény hatálybalépésének idején e névsorokban vagy indikatív listákon szereplő személyek neveit. A tagok időről időre javasolhatják kormányzati vagy nem állami személyek neveit az indikatív listára történő felvétel céljából, releváns információt adva a nemzetközi kereskedelemre, illetve az idetartozó megállapodások ágazataira vagy tárgyára vonatkozó tudásukról; ezeket a neveket a DSB jóváhagyásával fel kell venni a listára. A lista minden személynél megjelöli az illető ágazatokra vagy az idetartozó megállapodások tárgyára vonatkozó tapasztalatainak vagy szakértelmének konkrét területeit.

⁽¹⁾ Abban az esetben, amikor vámuniók vagy közös piacok valamely vita részt vevő felei, ez a rendelkezés a vámunió vagy közös piac minden tagországának állampolgárára vonatkozik.

▼B

- (5) A vizsgálóbizottságok három tagból állnak, kivéve, ha a vitában részt vevő felek öt vizsgálóbizottsági tagból álló vizsgálóbizottságban állapodnak meg, a vizsgálóbizottság létrehozásától számított 10 napon belül. A tagokat késedelem nélkül tájékoztatni kell a vizsgálóbizottság összetételéről.
- (6) A Titkárság tesz javaslatot a vitában részt vevő feleknek a vizsgálóbizottságba történő jelölésekre. A vitában részt vevő felek nem hozhatnak fel ellenvetést a jelölésekkel szemben, kivéve, ha erre kényszerítő okuk van.
- (7) Ha a vizsgálóbizottsági tagok tekintetében nem jön létre megállapodás a vizsgálóbizottság létrehozásától számított 20 napon belül, bármelyik fél kérésére a főigazgató a DSB elnökével, valamint az érintett tanács vagy bizottság elnökével konzultálva határozza meg a vizsgálóbizottság összetételét olyan tagok kijelölésével, akiket a főigazgató a legmegfelelőbbnek tart a vitában meghivatkozott idetartozó megállapodás vagy megállapodások esetleges vonatkozó, különleges vagy kiegészítő szabályai vagy eljárásai szerint, a vitákban részt vevő felekkel folytatott konzultáció után. A DSB elnöke köteles tájékoztatni a tagokat az így kialakított vizsgálóbizottság összetételéről attól az időponttól számított nem később mint 10 napon belül, hogy az elnök ilyen kérést kap.
- (8) A tagok általános szabályként vállalják, hogy engedélyezik tisztségviselőik számára a vizsgálóbizottsági tagságot.
- (9) A vizsgálóbizottsági tagok egyéni minőségükben és nem mint kormányképviselők vagy bármely szervezet képviselői teljesítik szolgálatukat. A tagok éppen ezért nem adhatnak nekik utasításokat és nem kísérelhetik meg, hogy őket mint egyéneket befolyásolják a vizsgálóbizottság előtt lévő ügyvel kapcsolatban.
- (10) Amikor a vita egy fejlődő ország tag és egy fejlett ország tag között áll fenn, a vizsgálóbizottságba, ha a fejlődő ország tag ezt kéri, legalább egy tagot egy fejlődő ország tagból kell beválasztani.
- (11) A vizsgálóbizottsági tagok költségeit, ideértve az utazási költségeket és a napidíjat, a WTO költségvetéséből kell fedezni az Általános Tanács által elfogadott kritériumok szerint, a Költségvetési, Pénzügyi és Adminisztratív Bizottság ajánlásai alapján.

*9. cikk***Több panaszos esetén követendő eljárás**

- (1) Amikor több mint egy tag kéri vizsgálóbizottság létrehozását ugyanazon ügyben, egyetlen vizsgálóbizottság állítható fel, hogy ezeket a panaszokat megvizsgálja, figyelembe véve az összes érintett tag jogait. Amikor csak lehetséges, egyetlen vizsgálóbizottságot kell létrehozni az ilyen panaszok kivizsgálására.
- (2) Az egyetlen vizsgálóbizottság köteles vizsgálódásait úgy megszervezni és ténymegállapításait a DSB-nek úgy bemutatni, hogy a vitában részt vevő felek azon jogai, amelyeket élvezhettek volna, ha külön-külön vizsgálóbizottságok vizsgálták volna a panaszokat, semmilyen módon se sérüljenek. Ha a vitában részt vevő felek egyike így kéri, a vizsgálóbizottság köteles külön jelentéseket benyújtani a kérdéses vitáról. Az egyes panasztevők által benyújtott írásos előterjesztéseket a többi panasztevőnek is rendelkezé sére kell bocsátani, és minden egyes panasztevő jogosult, hogy jelen legyen, amikor a többi panasztevő bármelyike nézeteit a vizsgálóbizottság előtt ismerteti.
- (3) Ha egynél több vizsgálóbizottságot hoznak létre az ugyanazon ügyre vonatkozó panaszok megvizsgálásához, a lehető legnagyobb mértékig ugyanazon tagokat kell megválasztani az egyes különálló vizsgálóbizottságokba, és az ilyen viták során a vizsgálóbizottsági eljárások ütemezését össze kell hangolni.

10. cikk

Harmadik felek

- (1) A vitában részt vevő felek és az érintett idetartozó megállapodásban részt vevő más tagok érdekeit teljeskörűen figyelembe kell venni a vizsgálóbizottsági eljárás során.
- (2) Bármely olyan tag, amelynek lényeges érdeke fűződik a vizsgálóbizottság előtt lévő üggyhöz, és amelyik érdekelttségéről a DSB-t értesítette (ezen Egyetértésben a továbbiakban: „harmadik fél”) lehetőséget kell, hogy kapjon, hogy a vizsgálóbizottság meghallgassa, illetve, hogy a vizsgálóbizottságnak írásos előterjesztéseket nyújtson be. Ezeket az előterjesztéseket a vitában részt vevő feleknek is át kell adni, és azokat a vizsgálóbizottság jelentésében tükrözni kell.
- (3) A harmadik felek a vitában részt vevő felek előterjesztéseit a vizsgálóbizottság első üléseire megkapják.
- (4) Ha egy harmadik fél úgy véli, hogy valamely intézkedés, amely már vizsgálóbizottsági eljárás tárgya, a neki bármilyen idetartozó megállapodás alapján járó előnyöket megsemmisíti vagy gyengíti, az ilyen tag ezen Egyetértés szerinti rendes vitarendezési eljáráshoz fordulhat. Az ilyen vitát, hacsak lehetséges, az eredeti vizsgálóbizottság elé kell utalni.

11. cikk

A vizsgálóbizottságok funkciója

A vizsgálóbizottságok funkciója, hogy segítséget nyújtson a DSB-nek az ezen Egyetértés, illetve az idetartozó megállapodások szerinti feladatainak ellátásában. Ennek megfelelően a vizsgálóbizottságnak tárgyilagosan fel kell mérnie az előtte lévő ügyet, ideértve a tényállás objektív megállapítását, valamint a releváns idetartozó megállapodások alkalmazhatóságát, illetve az azokkal való összhangot, és olyan további ténymegállapításokat kell tennie, amely segítséget nyújt a DSB-nek az idetartozó megállapodásokban elrendelt ajánlásai vagy határozatai meghozatalában. A vizsgálóbizottságoknak rendszeresen kell a vitában részt vevő felekkel konzultálniuk, és elegendő lehetőséget kell nekik adniuk, hogy kölcsönösen kielégítő megoldást alakítsanak ki.

12. cikk

A vizsgálóbizottsági eljárások

- (1) A vizsgálóbizottságok a 3. függelékben meghatározott munkarendet követik, kivéve, ha a vizsgálóbizottság a vitában részt vevő felekkel történt konzultáció után másképp dönt.
- (2) A vizsgálóbizottsági eljárásoknak megfelelően rugalmasaknak kell lenniük ahhoz, hogy biztosíthatóak a vizsgálóbizottsági jelentések magas színvonalát anélkül, hogy a vizsgálóbizottsági eljárást szükségtelenül késleltetnék.
- (3) A vitában részt vevő felekkel folytatott konzultáció után a vizsgálóbizottsági tagok, amint ez gyakorlatilag megvalósítható, és ahol csak lehetséges, attól számított egy héten belül, hogy megállapodás született a vizsgálóbizottság összetételéről, illetve annak feladatmeghatározásáról, rögzítik a vizsgálóbizottsági eljárás időrendjét, figyelembe véve a 4. cikk (9) bekezdésének rendelkezéseit, amennyiben azok relevánsak.
- (4) A vizsgálóbizottsági eljárás időrendjének meghatározásánál a vizsgálóbizottság elegendő időt ad a vitában részt vevő feleknek, hogy előterjesztéseiket elkészíthessék.
- (5) A vizsgálóbizottságoknak pontos határidőket kell szabniuk a felek által benyújtandó írásos előterjesztésekre, és a feleknek ezeket a határidőket tiszteletben kell tartaniuk.

▼B

(6) A vitában részt vevő egyes felek írásos előterjesztéseiket a Titkárságon helyezik letétbe abból a célból, hogy az azonnal továbbítsa azokat a vizsgálóbizottságnak, illetve a vitában részt vevő másik félnek vagy feleknek. A panasztevő félnek a válaszadó fél első előterjesztése előtt kell benyújtania saját első előterjesztését, kivéve, ha a vizsgálóbizottság a (3) bekezdésben említett időrend rögzítése során úgy dönt a vitában részt vevő felekkel folytatott konzultáció után, hogy a felek első előterjesztéseiket egyidejűleg nyújtják be. Ha az első előterjesztések letétbe helyezésének egymást követően kell történnie, a vizsgálóbizottság szigorú határidőt állapít meg a válaszadó fél előterjesztésének benyújtására. Minden ezután következő írásos előterjesztést egyidejűleg kell benyújtani.

(7) Ha a vitában részt vevő felek nem tudtak kölcsönösen kielégítő megoldást kialakítani, a vizsgálóbizottság írásos jelentés formájában nyújtja be ténymegállapításait a DSB-nek. Ilyen esetekben a vizsgálóbizottság jelentése közli a tényállást, a vonatkozó rendelkezések alkalmazhatóságát, valamint az általa beterjesztett ténymegállapítások és ajánlások alapvető indokait. Amikor a vitában részt vevő felek az ügy rendezésére megoldást találtak, a vizsgálóbizottság jelentése az eset rövid leírására és annak bejelentésére szorítkozik, hogy megoldást találtak.

(8) Az eljárások hatékonyabbá tételének érdekében az az időszak, melynek során a vizsgálóbizottság elvégzi vizsgálódásait, attól az időponttól, amikor a vizsgálóbizottság összetételében és feladatkörében megállapításában egyetértés születik, a zárójelentésnek a vitában részt vevő feleknek történő kibocsátásáig általános szabályként nem haladhatja meg a 6 hónapot. Sürgős esetekben, ideértve a romlandó árukra vonatkozókat, a vizsgálóbizottság igyekszik jelentését a vitában részt vevő feleknek 3 hónapon belül kibocsátani.

(9) Amikor a vizsgálóbizottság úgy véli, hogy nem tudja jelentését 6 hónapon belül vagy sürgősségi eseteken 3 hónapon belül kibocsátani, köteles erről a DSB-t írásban tájékoztatni, a késedelem indokaival, valamint annak az időszaknak a becslésével együtt, amelyen belül kiadja jelentését. A vizsgálóbizottság létrehozásától a jelentésnek a tagoknak történő kiküldéséig eltelő időszak egyetlen esetben sem haladhatja meg a 9 hónapot.

(10) A valamely fejlődő ország tag által megtett intézkedéssel kapcsolatos konzultációk során a felek megállapodhatnak, hogy a 4. cikk (7) és (8) bekezdésében meghatározott időtartamokat meghosszabbítják. Ha a megadott időtartam elteltével a konzultáló felek nem tudnak megállapodni a konzultációk lezárásában, a DSB elnöke dönti el a felekkel való konzultáció után, hogy a megadott időtartamot meghosszabbítsa-e, és ha igen, mennyivel. Ezenkívül valamely fejlődő ország tag elleni panasz vizsgálatakor a vizsgálóbizottságnak elegendő időt kell adnia a fejlődő ország tagnak, hogy érvelését előkészítse és bemutassa. A 20. cikk (1) bekezdésének és a 21. cikk (4) bekezdésének rendelkezéseit az e bekezdés pont szerinti semmilyen cselekmény sem befolyásolja.

(11) Ahol a felek egyike vagy közülük többen fejlődő ország tagok, a vizsgálóbizottság jelentésében kifejezetten ismertetni kell, hogy milyen formában vették figyelembe az idetartozó megállapodások részét képező, a fejlődő ország tagoknak megkülönböztetett és kedvezményesebb elbánást nyújtó vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket a fejlődő ország tag a vitarendezési eljárás során felvetett.

(12) A vizsgálóbizottság a panasztevő tag kérésére 12 hónapot meg nem haladó időtartamra bármikor felfüggesztheti munkáját. Ilyen felfüggesztés esetén az e cikk (8) és (9) bekezdésében, a 20. cikk (1) bekezdésében, valamint a 21. cikk (4) bekezdésében meghatározott határidőket annyi idővel kell meghosszabbítani, amennyire a munkát felfüggesztették. Ha a bizottság munkáját több mint 12 hónapra függesztették fel, a vizsgálóbizottság létrehozására vonatkozó felhatalmazás hatályát veszti.

13. cikk

Az információkérés joga

(1) Minden vizsgálóbizottság jogosult információt és technikai tanácsot kérni bármely, általa helyénvalónak ítélt egyéntől vagy testülettől. Azonban mielőtt valamely tag fennhatósága alá tartozó bármely egyéntől vagy testülettől ilyen információt vagy tanácsot kérne, a vizsgálóbizottság köteles az adott tag hatóságait tájékoztatni. A tagnak azonnal és teljeskörűen kell válaszolnia a vizsgálóbizottság ilyen információra vonatkozó bármely kérésére, ahogyan azt a vizsgálóbizottság szükségesnek és helyénvalónak tartja. Az átadott bizalmas információt a tag fennhatósága alá tartozó információt nyújtó egyén, testület vagy hatóságok hivatalos felhatalmazása nélkül nem lehet kiszolgáltatni.

(2) A vizsgálóbizottságok bármely releváns forrásból kérhetnek információt, és konzultálhatnak szakértőkkel, hogy az ügy bizonyos vonatkozásaival kapcsolatban megismerjék a véleményüket. A vitában részt vevő valamely fél által felvetett tudományos vagy más technikai üggyel kapcsolatos ténykérdés tekintetében a vizsgálóbizottság kérheti egy szakértői felülvizsgáló csoport írásos tanácsadói jelentését. Az ilyen csoport létrehozására és annak eljárásaira vonatkozó szabályokat a 4. függelék tartalmazza.

14. cikk

Bizalmas kezelés

- (1) A vizsgálóbizottság mérlegelései bizalmasak.
- (2) A vizsgálóbizottság jelentéseit a vitában részt vevő felek jelenléte nélkül az átadott információ és az állásfoglalások fényében kell elkészíteni.
- (3) A vizsgálóbizottsági jelentésben az egyes tagok véleménye névtelenül jelenik meg.

15. cikk

Időközi felülvizsgálati szakasz

(1) Az egymással szembenálló előterjesztések és szóbeli érvelések figyelembevételét követően a vizsgálóbizottság átadja jelentéstervezetének leíró (tényekre és érvekre vonatkozó) részét a feleknek megvitatásra. A vizsgálóbizottság által megállapított időn belül a felek írásban adják át megjegyzéseiket.

(2) A felek megjegyzéseinek beérkezési határidejét követően a vizsgálóbizottság a leíró és a bizottság megállapításait és következtetéseit egyaránt tartalmazó időközi jelentést készít a felek részére. A vizsgálóbizottság által megállapított határidőn belül bármely fél írásos kérelmet nyújthat be a vizsgálóbizottságnak, hogy még a zárójelentés tagoknak való megküldése előtt vizsgálja felül az időközi jelentés meghatározott szempontjait. Bármely fél kérésére a vizsgálóbizottság további ülést tart a felekkel az írásos megjegyzésekben felvetett témákról. Ha a megjegyzések megtételére szánt időszak alatt nem érkezik egyik féltől sem észrevétel, az időközi jelentést kell a vizsgálóbizottság zárójelentésének tekinteni, és azonnal továbbítani a tagoknak.

(3) A vizsgálóbizottsági zárójelentés megállapításainak magukban kell foglalniuk az időközi felülvizsgálati szakaszban felvetett érvek tárgyalását is. Az időközi felülvizsgálati szakaszt a 12. cikk (8) bekezdésében meghatározott időszak alatt kell lefolytatni.

16. cikk

A vizsgálóbizottság jelentéseinek elfogadása

(1) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon a tagok rendelkezésére a vizsgálóbizottsági jelentések mérlegelésére, a DSB a jelentéseket a tagoknak történő szétküldés dátumát követő húsz napig nem tűzi ki elfogadásra.

▼B

(2) Azok a tagok, amelyeknek kifogásai vannak a vizsgálóbizottsági jelentésekkel szemben, írásos magyarázatot adnak kifogásaikról a vizsgálóbizottsági jelentést mérlegelő DSB ülés előtt legalább tíz nappal, melyet a DSB továbbít.

(3) A vitában részt vevő felek jogosultak, hogy részt vegyenek a DSB ülésén a vizsgálóbizottsági jelentés mérlegelésében és véleményük teljes egészében rögzítésre kerüljön.

(4) A vizsgálóbizottsági jelentést a tagoknak történő átadástól számított hatvan napon belül tartott DSB ülésen el kell fogadni ⁽¹⁾, kivéve ha a vitában résztvevő bármelyik fél hivatalosan bejelenti a DSB-nek fellebbezésre vonatkozó döntését, vagy ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy nem fogadja el a jelentést. Ha valamelyik fél jelzi, hogy úgy döntött, hogy fellebbez, a DSB addig nem tárgyal a vizsgálóbizottság jelentésének elfogadásáról, amíg a jogorvoslati eljárás le nem zárul. Ez az elfogadási eljárás nem érinti a tagok azon jogát, hogy a vizsgálóbizottság jelentésével kapcsolatos véleményüket kifejezzék.

*17. cikk***Fellebbezési felülvizsgálat**Állandó Fellebbezési Testület

(1) A DSB létrehoz egy állandó Fellebbezési Testületet. A Fellebbezési Testület hallgatja meg a bizottságban tárgyalt esetekkel kapcsolatos fellebbezéseket. A Testület hét tagú, a tagok közül bármely ügyön hárman dolgoznak. A Fellebbezési Testületben szolgáló személyek cserélődnek. E cserélődést a Fellebbezési Testület munkarendje határozza meg.

(2) A DSB a Fellebbezési Testületben szolgáló személyeket négyéves időtartamra nevezi ki, és minden ilyen személy még egyszer újra kinevezhető. Mindazonáltal a közvetlenül ezen Egyetértés hatálybalépését követően kinevezett hét személy közül kisorsolt háromnak a mandátuma két év után lejár. A megüresedő helyeket az üresedések sorrendjében töltik be. Ha valakit olyan személy helyére jelölnek, aki nem töltötte ki a szolgálati idejét, elődje idejének végéig marad hivatalban.

(3) A Fellebbezési Testületet elismert szaktekintélyekből áll, akik jogi, nemzetközi kereskedelmi és általában az idetartozó megállapodások témakörében szakértelmüket bizonyították. Az ilyen tagok nem állhatnak kapcsolatban egyetlen kormánnyal sem. A Fellebbezési Testületi tagság a WTO tagságot széleskörűen reprezentálja. A Fellebbezési Testületben szolgáló minden személynek bármikor azonnal elérhetőnek kell lennie, és lépést kell tartania a WTO vitarendezési és egyéb idetartozó tevékenységével. Nem vehet részt olyan vita mérlegelésében, amely közvetlen vagy közvetett érdekütközést eredményezne.

(4) A vizsgálóbizottság jelentése ellen csak a vitában részt vevő felek fellebbezhetnek, harmadik felek nem. Olyan harmadik felek, amelyek a 10. cikk (2) bekezdése alapján lényeges érdekeltységüket bejelentették a DSB-nél valamely ügyben, írásos előterjesztést tehetnek, és meghallgatási lehetőséget kaphatnak a Fellebbezési Testülettől.

⁽¹⁾ Ha DSB ülés összehívása nincs kitűzve ezen időszak alatt olyan időpontban, ami megfelel a 16. cikk (1) és (4) bekezdésében foglalt kívánalmaknak, ebből a célból DSB ülést kell tartani.

▼B

(5) Általános szabályként a vitában részt vevő bármely fél fellebbezési szándékának hivatalos bejelentésétől a Fellebbezési Testület határozata kiadásának időpontjáig tartó eljárás nem haladhatja meg a hatvan napot. A Fellebbezési Testületnek munkarendje kialakításánál, amennyiben szükséges, figyelembe kell vennie a 4. cikk (9) bekezdésében foglaltakat. Ha a Fellebbezési Testület úgy ítéli meg, hogy hatvan napon belül nem tudja elkészíteni jelentését, írásban tájékoztatja a DSB-t a késedelem okairól, a várható időszak közlésével együtt, amelyen belül elkészíti a jelentést. Az eljárás semmiképp sem haladhatja meg a kilencven napot.

(6) A fellebbezés csak a vizsgálóbizottsági jelentés jogi kérdéseire és a vizsgálóbizottság által kidolgozott jogértelmezésre korlátozódik.

(7) A Fellebbezési Testületet a kívánsága szerinti megfelelő ügyintézési és jogi támogatás illeti meg.

(8) A Fellebbezési Testületben szolgáló személyek költségeit, beleértve az utazási és megélhetési költségeket is, a WTO költségvetéséből kell fedezni, a WTO Általános Tanácsa által elfogadott kritériumok szerint, a Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság ajánlásai alapján.

Fellebbezési felülvizsgálati eljárás

(9) A Fellebbezési Testület munkarendje a DSB elnökével és a főigazgatóval való konzultáció alapján alakul, melyet tájékoztatásul a tagok megkapnak.

(10) A Fellebbezési Testület eljárása bizalmas. A Fellebbezési Testület jelentései a vitában részt vevő felek távollétében és az átadott információk és állásfoglalások fényében készülnek.

(11) A Fellebbezési Testület jelentésében az ott szolgáló egyének véleményei névtelenül jelennek meg.

(12) A Fellebbezési Testület a fellebbezési eljárás folyamán a 6. ponttal összhangban felvetett minden egyes üggyel foglalkozik.

(13) A Fellebbezési Testület fenntarthatja, módosíthatja és visszavonhatja a vizsgálóbizottság jogi megállapításait és következtetéseit.

A Fellebbezési Testület jelentésének elfogadása

(14) A Fellebbezési Testület jelentését a DSB fogadja el; azt a vitában részt vevő feleknek feltétel nélkül el kell fogadniuk, kivéve, ha a DSB konszenzussal a tagoknak történt megküldést követő harminc napon belül úgy dönt, hogy nem fogadja el⁽¹⁾. Ez az elfogadási eljárás nem befolyásolja a tagok jogát, hogy a Fellebbezési Testület jelentésével kapcsolatos véleményüket kifejezzék.

18. cikk

Kommunikáció a vizsgálóbizottsággal vagy a Fellebbezési Testülettel

(1) A vizsgálóbizottsággal vagy Fellebbezési Testülettel ex parte nem lehet kommunikálni a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület által vizsgált ügyekben.

(2) A vizsgálóbizottsághoz vagy Fellebbezési Testülethez benyújtott írásos előterjesztések bizalmasan kezelendők, de hozzáférhetővé kell tenni azokat a vitában részt vevő felek számára. Ezen Egyetértés alapján semmi nem akadályozza a vitában részt vevő egyik felet sem, hogy saját helyzetével kapcsolatos álláspontját a nyilvánosság elé tárja. A tagoknak a másik tagnak a vizsgálóbizottsághoz vagy Fellebbezési Testülethez benyújtott bizalmasan kezelendőként megjelölt információit bizalmasan kell kezelniük. A vitában részt vevő bármely félnek – egy tag felkérésére – az írásos előterjesztésében lévő információkról olyan nem bizalmas összefoglalót kell készítenie, amely a nyilvánosság elé tárható.

⁽¹⁾ Amennyiben a DSB ülését nem tűzik ki ez alatt az idő alatt, e célból össze kell hívni a DSB ülését.

▼B*19. cikk***A vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület ajánlásai**

(1) Ha a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület arra a következtetésre jut, hogy egy intézkedés nem felel meg valamely idetartozó megállapodásnak, ajánlja, hogy az érintett tag ⁽¹⁾ hozza összhangba intézkedéseit az adott egyezményvel ⁽²⁾. Az ajánlásain túl, a vizsgálóbizottság, illetve a Fellebbezési Testület javaslatokat tehet a tagnak az ajánlások megvalósítására.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése szerint a vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület megállapításaiban és ajánlásaiban az idetartozó megállapodásokban meghatározott jogokat és kötelezettségeket nem egészítheti ki, és azokat nem szűkítheti.

*20. cikk***A DSB döntéseinek határideje**

Kivéve, ha a vitában részt vevő felek másképp állapodnak meg, általános szabályként, a vizsgálóbizottság létrehozása és a között az időpont közötti időszak, amelynek során a DSB úgy ítéli meg, hogy a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület jelentését elfogadja, nem lehet hosszabb kilenc hónapnál, ha a jelentéssel szemben nem nyújtottak be fellebbezést, vagy tizenkét hónapnál, ha fellebbezésre kerül sor. Amennyiben akár a vizsgálóbizottság, akár a Fellebbezési Testület a 12. cikk (9) bekezdése vagy a 17. cikk (5) bekezdése értelmében kiterjeszti a jelentés benyújtásának határidejét, ez a többlet idő a fenti időtartamhoz hozzáadódik.

*21. cikk***Az ajánlások és határozatok végrehajtásának felügyelete**

(1) A minden tag számára előnyös, hatékony vitarendezés biztosítása érdekében alapvető a DSB ajánlásainak vagy határozatainak azonnali betartása.

(2) Különös figyelmet kell fordítani a vitarendezési eljárás során megtett intézkedések esetében a fejlődő ország tagok érdekeit érintő ügyekre.

(3) A vizsgálóbizottság vagy Fellebbezési Testület jelentésének elfogadásától számított harminc napon belül ⁽³⁾ megtartott DSB ülésen az érintett tag köteles tájékoztatást adni a DSB ajánlásainak és határozatainak végrehajtására vonatkozó szándékáról. Ha a gyakorlatban nem lehetséges az ajánlások és határozatok azonnali alkalmazása, az érintett tag megfelelő időtartamot kap ennek megtételére. Az megfelelő időtartam:

a) az érintett tag által javasolt időtartam, feltéve, hogy azt a DSB jóváhagyja; vagy ilyen jóváhagyás hiányában;

b) a vitában részt vevő felek között az ajánlások és határozatok elfogadását követő legfeljebb 45 napon belül kialakított kölcsönös megállapodás szerinti időtartam; vagy ilyen megállapodás hiányában;

⁽¹⁾ Az érintett tag a vita azon résztvevője, amelyre a bizottság vagy a Fellebbezési Testület ajánlásai vonatkoznak.

⁽²⁾ Az ajánlásokra vonatkozóan olyan eseteknél, ahol nem merül fel az 1994. évi GATT és más idetartozó megállapodások megsértése, lásd a 26. cikket.

⁽³⁾ Amennyiben a DSB ülést nem tűzik ki ez alatt az idő alatt, e célból össze kell hívni a DSB ülést.

▼B

c) az ajánlások és határozatok elfogadását követő 90 napon belül kötelező választottbírói eljárás során meghatározott időtartam⁽¹⁾. Az ilyen választottbírói eljárás során a választottbíró⁽²⁾ számára útmutatásként szolgál, hogy a vizsgálóbizottság vagy Fellebbezési Testület ajánlásainak alkalmazására a megfelelő időtartam nem haladhatja meg a vizsgálóbizottság vagy Fellebbezési Testület jelentésének elfogadásától számított 15 hónapot. Mindazonáltal ez az idő lehet rövidebb vagy hosszabb a körülményektől függően.

(4) Kivéve, ha a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület a 12. cikk (9) bekezdése vagy 17. cikk 5. pontja szerint kiterjeszti a jelentés elkészítésének határidejét, a vizsgálóbizottság DSB által történő létrehozása időpontjától a megfelelő időszak meghatározásáig terjedő idő nem haladhatja meg a 15 hónapot, hacsak a vitában részt vevő felek másképpen nem állapodnak meg. Ha akár a vizsgálóbizottság, akár a Fellebbezési Testület a jelentés elkészítési idejét kiterjeszti, ezt a többlet időt hozzá kell adni a 15 hónapos időszakhoz, azzal a feltétellel, hogy hacsak a vitában részt vevő felek nem egyeznek meg abban, hogy kivételes körülmények állnak fenn, az össződő nem haladhatja meg a 18 hónapot.

(5) Ha az ajánlások és határozatok betartására tett intézkedések létre vagy az idetartozó megállapodásokkal való összhangjára vonatkozóan véleménykülönbség van, az ilyen vitákat e vitarendezési eljárások igénybevétele útján kell eldönteni, beleértve, ahol ez lehetséges, az eredeti vizsgálóbizottság igénybevétele. A vizsgálóbizottság az ügy hozzáutalása után kilencven napon belül közreadja jelentését. Ha a vizsgálóbizottság úgy ítéli meg, hogy ezen az időn belül nem tudja elkészíteni jelentését, írásban tájékoztatja a DSB-t a késés okairól, annak a várható időszaknak a megjelölésével, amelyen belül beterjeszti a jelentését.

(6) A DSB felügyeli az elfogadott ajánlások vagy határozatok végrehajtását. Az ajánlások vagy határozatok végrehajtásának kérdését bármely tag felvetheti a DSB előtt bármikor annak elfogadását követően. Hacsak a DSB nem dönt másképpen, az ajánlások vagy határozatok végrehajtásának kérdését a DSB ülésének napirendjére kell tűzni a (3) bekezdésben leírt megfelelő időtartam meghatározását követő hat hónapon belül, és mindaddig a DSB napirendjén kell tartani, amíg megoldás nem születik az ügyben. Az érintett tag az ilyen DSB ülés előtt legalább tíz nappal írásban helyzetjelentést készít az ajánlások vagy határozatok végrehajtásában mutatott előrehaladásról.

(7) Ha fejlődő ország tag által felvetett ügyről van szó, a DSB ítéli meg, hogy milyen további intézkedésre van szüksége a körülményeknek megfelelően.

(8) Ha az esetet fejlődő ország tag terjeszti be, annak megítélésében, hogy milyen megfelelő intézkedésre lehet még szükség, a DSB figyelembe veszi nemcsak a panaszolt intézkedésnek a kereskedelmi forgalomra, de az érintett fejlődő ország tagok egész gazdaságára gyakorolt hatását is.

*22. cikk***Kompensáció és engedmények felfüggesztése**

(1) A kompensáció és engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése ideiglenes intézkedések, amelyeket akkor lehet igénybe venni, ha az ajánlásokat és határozatokat megfelelő időtartamon belül nem hajtják végre. Mindazonáltal sem a kompensáció, sem az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése nem részesíthető előnyben az intézkedésnek az idetartozó megállapodásokkal való összhangba hozatalát kívánó ajánlás teljes végrehajtásával szemben. A kompensáció önkéntes, és ha megadják, összhangban kell lennie az idetartozó megállapodásokkal.

⁽¹⁾ Ha a felek nem tudnak megállapodni a választottbíróban, az ügynek a választottbírói eljárásra utalásától számított tíz napon belül a választottbíró a főigazgató a felekkel való konzultáció után tíz napon belül kijelöli.

⁽²⁾ A választottbíró kifejezés utalhat akár személyre, akár testületre.

▼B

(2) Ha az érintett tag az idetartozó megállapodásokkal össze nem egyeztethetőnek talált intézkedését nem tudja megfeleltetni, vagy a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott megfelelő időszakon belül azt az ajánlásokkal és határozatokkal másképpen összhangba hozni, az ilyen tagnak kívánságra, a megfelelő időszak lejártánál nem később tárgyalásokat kell kezdenie bármely féllel a vitarendezési eljárás szerint, kölcsönösen elfogadható kompenzáció kialakításának céljából. Ha kielégítő kompenzációról a megfelelő időszak végétől számított 20 napon belül nem sikerül megállapodni, bármely, a vitarendezési eljárást igénybe vevő fél felhatalmazást kérhet a DSB-től, hogy az érintett taggal szemben felfüggeszse az idetartozó megállapodások szerinti engedmények vagy más kötelezettségek alkalmazását.

(3) Annak megítélésében, hogy milyen engedmények és más kötelezettségek kerüljenek felfüggesztésre, a panaszos fél az alábbi elveket és eljárásokat köteles alkalmazni:

- a) általános elv az, hogy a panaszos fél először ugyanabban a szektorban, illetve ugyanazokban a szektorokban függeszse fel az engedményeket vagy más kötelezettségeket, amelyben a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület a szerződésszegést, vagy az előnyök hatálytalanítását vagy gyengítését megállapította;
- b) amennyiben az adott fél úgy ítéli meg, hogy az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése ugyanazon szektor(ok) vonatkozásában nem alkalmazható vagy nem hatékony, ugyanazon megállapodás más szektorában is törekedhet engedmények vagy egyéb kötelezettségek felfüggesztésére;
- c) amennyiben az adott fél úgy ítéli meg, hogy az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése nem alkalmazható, vagy nem hatékony ugyanazon megállapodás más szektoraiban, és a körülmények kellően komolyak, törekedhet egyéb idetartozó megállapodásokban foglalt engedmények és más kötelezettségek felfüggesztésére;
- d) a fenti elvek alkalmazásánál az adott félnek figyelembe kell vennie az alábbiakat:
 - i. a kereskedelmet abban a szektorban vagy azon megállapodás szerint, amelynél a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület szerződésszegést vagy egyéb előny hatálytalanítást vagy gyengítést állapított meg, valamint az ilyen kereskedelem fontosságát a fél számára;
 - ii. az előnyök hatálytalanításával vagy gyengítésével kapcsolatos szélesebb körű gazdasági tényezőket és az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésének szélesebb gazdasági következményeit;
- e) amennyiben az adott fél úgy határoz, hogy felhatalmazást kér a fenti b) vagy c) alpont értelmében az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére, kérelmében ki kell fejtenie ennek okait; ugyanakkor, amikor kérését a DSB-hez továbbítja, azt továbbítania kell a megfelelő tanácsokhoz, és – a b) alpont alatti kérés esetében – a megfelelő ágazati testületekhez is;
- f) e pont alkalmazásában az „ágazat”
 - i. áruk vonatkozásában az összes árut;
 - ii. szolgáltatások vonatkozásában a jelenleg érvényes „Szolgáltatások ágazati besorolása”-ban szereplő meghatározásnak ⁽¹⁾ megfelelő valamely fő ágazatot;
 - iii. a kereskedelmi vonatkozású szellemi tulajdonjogok esetén a TRIPS-egyezmény II. része 1., 2., 3., 4., 5., 6. vagy 7. fejezetében leírt szellemi tulajdonjogok minden egyes kategóriáját, vagy a III. vagy IV. rész alapján vállalt kötelezettségeket jelenti;

⁽¹⁾ Az MTN.GNS/W/120 sz. dokumentumban 11 szektort különböztetnek meg.

▼B

g) e pont alkalmazásában a „megállapodás”

- i. áruk vonatkozásában a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében felsorolt megállapodásokat együttesen, valamint, amennyiben az érintett, vitában részt vevő felek ezen megállapodásoknak részesei, a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokat;
- ii. szolgáltatások vonatkozásában a GATS-ot;
- iii. a szellemi tulajdonjogok vonatkozásában a TRIPS-egyezményt jelenti.

(4) Az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztési mértékének, amelyre a DSB felhatalmazást ad, azonosnak kell lennie az előnyök hatálytalanításának vagy gyengítésének mértékével.

(5) A Vitarendezési Testület nem ad felhatalmazást engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére, ha egy idetartozó megállapodás az ilyen felfüggesztést tiltja.

(6) A fenti 2. pontban leírtak esetén a DSB kívánságra felhatalmazást ad az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére az ésszerű időtartam lejáratától számított 30 napon belül, kivéve, ha a DSB konszenzussal a kérést elutasító döntést hoz. Mindazonáltal, ha az érintett tag ellenzi a javasolt felfüggesztés mértékét, vagy nehezményezi, hogy a fenti 3. pontban leírt elveket és eljárásokat nem követték, a fenti 3. b) vagy c) alpont szerint, az engedmények vagy más kötelezettségek visszavonására felhatalmazást kérő panaszos fél esetében az ügyet választottbíró elé kell utalni. Az ilyen választottbírósi eljárást az eredeti vizsgálóbizottság folytatja le, ha tagjai rendelkezésre állnak, vagy olyan választottbíró ⁽¹⁾, akit a főigazgató nevez ki. Az eljárást az ésszerű időtartam lejáratától számított 60 napon belül kell lefolytatni. A választottbírósi eljárás ideje alatt engedmények vagy más kötelezettségek nem függeszthetők fel.

(7) A fenti 6. pont értelmében tevékenykedő választottbíró ⁽²⁾ nem vizsgálja a felfüggesztendő engedményeket vagy más kötelezettségeket, de eldönti, hogy vajon az ilyen felfüggesztés mértéke azonos-e az előnyök hatálytalanításának vagy gyengítésének mértékével. A választottbíró ugyancsak dönthet, hogy az engedmények vagy más kötelezettségek javasolt felfüggesztése megengedett-e az idetartozó megállapodás szerint. Mindazonáltal, ha egy ügy, amelyet választottbíró elé utaltak, magában foglalja azt a panaszt, hogy a fenti 3. pont szerinti elveket és eljárásokat nem követték, a választottbíró ezt a panaszt is megvizsgálja. Abban az esetben, ha a választottbíró úgy határoz, hogy az elveket és eljárásokat nem tartották be, a panaszos félnek azokat a fenti 3. pontnak megfelelően kell alkalmaznia. A felek véglegesként kötelesek elfogadni a választottbíró döntését, és az érintett felek nem kérhetnek második választottbírósi eljárást. A DSB-t a választottbíró azonnal tájékoztatja döntéséről. A DSB kérésre felhatalmazást ad az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére, amennyiben a kérés megfelel a választottbírói döntésnek, kivéve, ha a DSB konszenzussal úgy dönt, hogy visszautasítja a kérést.

(8) Az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztése ideiglenes, és csak addig alkalmazandó, amíg, az idetartozó megállapodásoknak nem megfelelő intézkedéseket megszüntetnek, vagy ha az a tag, amelynek alkalmaznia kell az ajánlásokat és határozatokat, megoldást nem talál az előnyök hatálytalanítására vagy gyengítésére vonatkozóan, illetve amíg kölcsönösen kielégítő megoldást nem érnek el. A fenti 21. cikk (6) bekezdésének megfelelően a DSB folyamatosan megfigyelés alatt tartja az elfogadott ajánlások vagy határozatok végrehajtását, beleértve azokat az eseteket is, amikor kompenzációra vagy engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére került sor, de az intézkedésnek az idetartozó megállapodásokkal való összhangba hozatalát előírányzó ajánlásokat nem hajtották végre.

⁽¹⁾ A választottbíró kifejezés személyre és testületre is vonatkozik.

⁽²⁾ A választottbíró kifejezés személyre és testületre is vonatkozik, vagy az eredeti bizottsági tagokra, amennyiben azok választottbírói minőségben járnak el.

▼B

(9) Az idetartozó megállapodások vitarendezési rendelkezései meghivatkozhatók olyan intézkedések tekintetében, amelyek érintik azok betartását a tag területén működő regionális vagy helyi kormányzatok vagy hatóságok által. Ha a DSB úgy dönt, hogy egy idetartozó megállapodás rendelkezését nem vették figyelembe, a felelős tagnak olyan rendelkezésre álló ésszerű intézkedéseket kell tennie, amely biztosítja a rendelkezés betartását. Az idetartozó megállapodások és az ezen Egyetértés kompenzációra és az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó rendelkezései olyan esetekben kerülnek alkalmazásra, amikor nem lehetséges az említett rendelkezések betartása ⁽¹⁾.

*23. cikk***A multilaterális rendszer megerősítése**

(1) Ha a tagok az idetartozó megállapodásokból adódó kötelezettségek megsértésére, vagy az azokból adódó előnyök másféle hatálytalanítására vagy gyengítésére, illetve az idetartozó megállapodások valamely célja elérésének akadályozására vonatkozóan ténymegállapítást, kivéve, ha az ezen Egyetértés szabályai és eljárásai szerinti vitarendezési eljárást veszik igénybe. Az ilyen ténymegállapításokat csak a vizsgálóbizottság, illetve a Fellebbezési Testület DSB által elfogadott jelentésében szereplő tényekkel, illetve az ezen Egyetértés szerint meghozott választottbíróági döntéssel összhangban tehetik meg;

(2) Ezekben az esetekben a tagok

- a) nem tehetnek megállapodás megsértésére, előnyök hatálytalanítására vagy gyengítésére, illetve az idetartozó megállapodások bármely célja elérésének akadályozására vonatkozóan ténymegállapítást, kivéve, ha az ezen Egyetértés szabályai és eljárásai szerinti vitarendezési eljárást veszik igénybe. Az ilyen ténymegállapításokat csak a vizsgálóbizottság, illetve a Fellebbezési Testület DSB által elfogadott jelentésében szereplő tényekkel, illetve az ezen Egyetértés szerint meghozott választottbíróági döntéssel összhangban tehetik meg;
- b) az ezen Egyetértés 21. cikkében foglalt eljárásokat követik az ajánlások és határozatok végrehajtásához az érintett tag számára biztosított ésszerű időtartam meghatározásánál; valamint
- c) az ezen Egyetértés 22. cikkében foglalt eljárást követik az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztési mértékének meghatározásánál, és felhatalmazást szereznek a DSB-től, összhangban ezen eljárásokkal, mielőtt az idetartozó megállapodások szerinti engedményeket vagy más kötelezettségeket felfüggesztenek, válaszul az ajánlások és határozatok megfelelő időtartamon belüli végrehajtásának érintett tag által történő elmulasztására.

*24. cikk***A legkevésbé fejlett ország tagokra vonatkozó különleges eljárások**

(1) A legkevésbé fejlett ország tagra vonatkozóan a vitára és a vitarendezési eljárásra vonatkozó okok meghatározásának minden szakaszában különös figyelmet kell szentelni a legkevésbé fejlett ország tagok különleges helyzetének. Ebben a vonatkozásban a tagoknak a legkevésbé fejlett ország tagokat érintő ügyek felvetésénél ezen eljárás keretében megfelelő önmérsékletet kell tanúsítaniuk. Amennyiben egy legkevésbé fejlett ország tag intézkedése előnyök hatálytalanítását vagy gyengítését eredményezi, a panaszos feleknek kellő önmérsékletet kell tanúsítaniuk a kompenzáció kérelmnél vagy az ezen eljárás értelmében az engedmények vagy más kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó felhatalmazás megszerzésénél.

⁽¹⁾ Ha az idetartozó megállapodás rendelkezései a tag területén működő regionális kormányzatok, helyhatóságok vagy más hatóságok által hozott intézkedések esetén e bekezdés rendelkezéseitől eltérő rendelkezéseket tartalmaznak, az idetartozó megállapodás rendelkezései az irányadók.

▼B

(2) A legkevésbé fejlett ország tagot érintő olyan vitarendezési esetekben, amikor a konzultációk során nem találnak kielégítő megoldást, a főigazgató vagy a DSB elnöke a legkevésbé fejlett ország tag kérésére jószolgálati, egyeztetési és közvetítési ajánlatot tesz abból a célból, hogy a feleknek a vita rendezésében segítséget nyújtson, még a vizsgálóbizottság létrehozására vonatkozó kérés beérkezése előtt. A főigazgató vagy a DSB elnöke a fenti segítségnyújtás során bármely – általa szükségesnek tartott – forrással konzultálhat.

*25. cikk***Választottbíróóság**

(1) A WTO-n belüli gyors választottbíráskodás a vitarendezés egyik alternatívájaként mindkét fél által világosan meghatározott ügyekben megkönnyítheti bizonyos viták megoldását.

(2) Hacsak ezen Egyetértés erről másképpen nem rendelkezik, választottbíró-sághoz csak a felek közötti kölcsönös megegyezés esetén lehet fordulni, amikor a felek megegyeznek a követendő eljárásban. A választottbíróóság igénybevételére vonatkozó megállapodásokról jóval a választottbíró-sági eljárás tényleges megkezdése előtt az összes tagot értesíteni kell.

(3) Más tagok csak akkor vehetnek részt választottbíró-sági eljárásban, ha abba a választottbíró-sághoz folyamodó felek beleegyeznek. Az eljárásban részt vevő felek megegyeznek abban, hogy a választottbíró-ság határozatát magukra nézve kötelezőnek ismerik el. A választottbíró-ság határozatáról a DSB-t és az érintett megállapodások tanácsát vagy bizottságát értesíteni kell, ahol a tagok bármilyen kérdést felvethetnek a tárgyra vonatkozóan.

(4) Ezen Egyetértés 21. és 22. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni a választottbíró-sági határozatokra.

26. cikk

(1) Az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontjában leírt típusú megállapodás megsértését nem érintő panaszok

Ahol az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontjának rendelkezései alkalmazhatók egy idetartozó megállapodásra, a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület csak akkor hozhat határozatokat és ajánlásokat, ha a vitában részt vevő valamelyik fél úgy ítéli meg, hogy egy tag valamely intézkedésének alkalmazása miatt az érintett idetartozó megállapodásból közvetlenül vagy közvetve a fél számára adódó előnyök hatályukat veszítik vagy gyengülnek, vagy ha ezen Egyezmény céljainak elérése akadályba ütközik, akár ütközik ez ezzel az Egyezménnyel, akár nem. Ahol és olyan mértékig, amilyen mértékben azt a fél úgy ítéli meg, és a vizsgálóbizottság vagy Fellebbezési Testület úgy dönt, hogy az ügy olyan intézkedésre vonatkozik, amely nincs ellentétben az idetartozó megállapodás olyan előírásaival, amelyre az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazható, az ezen Egyetértés szerinti eljárást kell alkalmazni, az alábbiak szerint:

- a) a panaszos félnek részletes igazolást kell bemutatnia, amely alátámasztja az olyan intézkedés elleni panaszt, amely nem ütközik az érintett idetartozó megállapodással;
- b) ha megállapítják, hogy az intézkedés megsemmisíti vagy gyengíti a szóban forgó idetartozó megállapodásból adódó előnyöket, vagy akadályozza az ilyen megállapodás céljainak elérését annak megsértése nélkül, nem kötelező az intézkedés visszavonása. Mindazonáltal ilyen esetekben a vizsgálóbizottság vagy a Fellebbezési Testület az érintett tagnak a minden érintett számára kielégítő kiigazítás bevezetését ajánlhatja;
- c) a 21. cikk rendelkezéseitől függetlenül, a 21. cikk (3) bekezdésében leírtak szerinti választottbíró-ság bármelyik fél kérésére foglalkozhat a hatálytalanított vagy gyengített előnyök mértékének meghatározásával, és módokat javasolhat a kölcsönösen kielégítő kiigazítás elérésére; ezek a javaslatok a felek számára nem kötelezőek;

▼B

d) a 22. cikk (1) bekezdése rendelkezéseitől függetlenül a kompenzáció a vita végleges rendezéseként része lehet a minden érintett számára kielégítő kiigazításnak.

(2) Az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti típusú panaszok

Ha az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdése c) pontjának rendelkezései alkalmazhatók egy idetartozó megállapodásnál, vizsgálóbizottság csak akkor hozhat határozatokat és ajánlásokat, ha egy fél úgy ítéli meg, hogy az érintett idetartozó megállapodásból közvetlenül vagy közvetve adódó előnyei hatályukat veszítik vagy gyengülnek, vagy e megállapodás céljainak elérése akadályba ütközik egy olyan helyzetnek a következtében, amelyre vonatkozóan a GATT XXIII. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának rendelkezései nem alkalmazhatók. Ahol és olyan mértékig, amilyen mértékben egy ilyen fél úgy ítéli meg, és a vizsgálóbizottság úgy dönt, hogy az ügy e bekezdés alá tartozik, ezen Egyetértés előírásait csak addig az időpontig kell alkalmazni az eljárás során, amíg a vizsgálóbizottság jelentése közzésre került a tagok között. Az 1989. április 12-i határozat (BISD 36S/61-67) szerinti vitarendezési szabályokat és eljárásokat kell alkalmazni az ajánlások és határozatok elfogadásának mérlegelésére, felügyeletére és végrehajtására. Az alábbiakat kell továbbá alkalmazni:

- a) a panaszos félnek részletes igazolást kell bemutatnia, amely alátámasztja az e pont alatti ügyekre vonatkozó érvanyagot;
- b) az e pont alá tartozó ügyekre vonatkozó esetekben, ha egy vizsgálóbizottság megállapítja, hogy az esetek e pont alá nem tartozó vitarendezési ügyeket is tartalmaznak, a vizsgálóbizottság jelentést ad közre az ilyen ügyekről és külön jelentést az e pont alá tartozó ügyekről is.

27. cikk

A Titkárság feladatai

(1) A Titkárság felelős a bizottságok támogatásáért, különösen a tárgyalat ügyek jogi, történeti és eljárási aspektusaira vonatkozóan, továbbá a titkársági és technikai támogatásért.

(2) Miközben a Titkárság kérésre segítséget nyújt a tagoknak a vitarendezésre vonatkozóan, a fejlődő ország tagok esetében szükség lehet kiegészítő jogi tanácsra és segítségre is a vitarendezés kapcsán. Ezért a Titkárság szakképzett jogi tanácsadót bocsát rendelkezésre a WTO technikai együttműködési szolgálatától, minden ezt kérő fejlődő ország tag számára. Ez a szakértő oly módon segíti a fejlődő ország tagot, hogy a Titkárság folyamatos pártatlansága biztosítva legyen.

(3) A Titkárság speciális szakértői tanfolyamokat tart az érdeklődő tagoknak a vitarendezési eljárásokról és gyakorlatról, hogy lehetővé tegye a tagok szakértői számára a jobb tájékozódást ebben a vonatkozásban.

▼B*I. FÜGGELÉK***AZ EGYETÉRTÉS ALÁ TARTOZÓ MEGÁLLAPODÁSOK**

- A) A Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezmény
- B) Multilaterális kereskedelmi megállapodások
- 1.A. melléklet Multilaterális árukereskedelmi megállapodások
 - 1.B. melléklet Általános egyezmény a szolgáltatások kereskedelméről
 - 1.C. melléklet Egyezmény a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól
 - 2. melléklet Egyetértés a vitarendezés szabályairól és eljárásairól
- C) Plurilaterális kereskedelmi megállapodások
- 4. melléklet Megállapodás a polgári légi járművek kereskedelméről
 - Megállapodás a közbeszerzésről
 - Nemzetközi tejtermék megállapodás
 - Megállapodás a szarvasmarhahúsról

Ezen Egyetértés alkalmazhatósága a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokra az egyes megállapodások feleinek elfogadó határozatától függ, az Egyetértés egyes megállapodásokra vonatkozó alkalmazási feltételeinek lefektetésével, beleértve a 2. függelékbe való felvételre vonatkozó speciális vagy kiegészítő szabályokat vagy eljárásokat is úgy, ahogy azt a DSB-nek bejelentették.

2. FÜGGELÉK

AZ IDETARTOZÓ EGYEZMÉNYEK SPECIÁLIS ÉS KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYAI ÉS ELJÁRÁSAI

Egyezmény	Szabályok és eljárások
Megállapodás az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról	11.2.
Megállapodás a textil- és ruházati termékekről	2.14., 2.21., 4.4., 5.2., 5.4., 5.6., 6.9., 6.10., 6.11., 8.1.–8.12.
Megállapodás a kereskedelem technikai akadályairól	14.2.–14.4., 2. melléklet
Megállapodás az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról	17.4.–17.7.
Megállapodás az 1994. évi GATT VII. cikkének végrehajtásáról	19.3.–19.5., II.2. f), 3. melléklet
Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről	4.2.–4.12., 6.6., 7.2.–7.10., 8.5., 35. lábjegyzet, 24.4., 27.7., V. melléklet
Általános egyezmény a szolgáltatások kereskedelméről	XXII:3, XXIII:3
Melléklet a pénzügyi szolgáltatásokról	4.
Melléklet a légi szállítási szolgáltatásokról	4.
Határozat a GATS egyes vitarendezési eljárásairól	1–5.

Az e Függelékben szereplő szabályok és eljárások listája azokat a rendelkezéseket foglalja magában, amelyekre vonatkozóan csupán a rendelkezés egy része érvényes ebben az összefüggésben.

Bármely, a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban lefektetett különleges vagy kiegészítő szabályok vagy eljárások az egyes egyezmények illetékes testületeinek meghatározása, valamint a DSB-nek küldött értesítés szerint.

▼B**3. FÜGGELÉK****MUNKAREND**

1. Eljárása során a vizsgálóbizottság köteles ezen Egyetértés megfelelő rendelkezéseit követni. E mellett az alábbi munkarendet alkalmazza.
2. A vizsgálóbizottság zárt ülésen ülésezik. A vitában részt vevő vagy más érdekelt felek csak akkor lehetnek jelen az ülésen, ha a vizsgálóbizottság őket maga elé idézi.
3. A vizsgálóbizottság tanácskozásai és a hozzá benyújtott dokumentumok bizalmasan kezelendők. Ezen Egyetértés szerint semmi sem akadályozhatja meg a vitában részt vevő bármely felet, hogy a saját helyzetéről szóló álláspontját nyilvánosságra hozza. A tagok a másik tag által a vizsgálóbizottsághoz benyújtott információt, amelyet e tag bizalmasnak jelöl, bizalmasan kezelik. A vitában részt vevő bármely fél, amely a vizsgálóbizottságnak írásos előterjesztése bizalmas változatát nyújtja be, bármely tag kérésére köteles az előterjesztésben szereplő információ nem bizalmas összefoglalóját is elkészíteni, amely nyilvánosságra hozható.
4. A vizsgálóbizottság – a felekkel tartott – első érdemi ülése előtt, a vita mindkét résztvevőjének írásos előterjesztést kell a vizsgálóbizottságnak átadnia, amelyben közlik az esetre vonatkozó tényeket és érveiket.
5. A felekkel tartott első érdemi ülésen a vizsgálóbizottság felkéri a panasztevő felet, hogy adja elő az esetet. A későbbiekben, de még ugyanezen az ülésen felkéri azt a felet, amellyel szemben a panaszt emelték, hogy adja elő szempontjait.
6. Az összes harmadik felet, amely bejelentette a vitában való érdekelttségét a DSB-nél, írásban hívják meg, hogy a vizsgálóbizottság első érdemi ülésén e célból fenntartott időben adják elő nézeteiket. E harmadik felek mindegyike jelen lehet az ülés teljes ideje alatt.
7. Hivatalos ellenérvelésre a vizsgálóbizottság második érdemi ülésén kerül sor. A bepanaszolt fél jogosult elsőként felszólalni, őt követi a panaszos fél. Mindkét félnek az ülést megelőzően írásban kell a ellenérveit a vizsgálóbizottságnak benyújtania.
8. A bizottság bármikor feltehet kérdéseket a feleknek és felvilágosítást kérhet tőlük akár az ülés folyamán, akár írásban.
9. A vitában részt vevő feleknek és bármelyik – az ezen Egyetértés 10. cikke szerint a szempontjainak előadására meghívott – harmadik félnek szóban elmondott állásfoglalását írásban is a vizsgálóbizottság rendelkezésére kell bocsátani.
10. A teljes átláthatóság érdekében, a fenti 5. és 9. pontokban leírt, benyújtás, ellenérvelés és előterjesztés mindkét fél jelenlétében történik. Ezen túlmenően, a felek minden írásos előterjesztését, beleértve a jelentés leíró részéhez fűzött megjegyzéseket és a vizsgálóbizottság által feltett kérdésekre adott válaszokat is, a másik fél vagy felek rendelkezésére kell bocsátani.

▼B

11. Bármely, az adott vizsgálóbizottságra jellemző, kiegészítő eljárások.

12. A vizsgálóbizottsági munka javasolt időbeosztása:

a) A felek első írásos előterjesztésének beérkezése:	
1. a panaszos féltől:	3–6 hét
2. a bepanaszolt féltől:	2–3 hét
b) A felekkel sorra kerülő első érdemi ülés napja, ideje és helye; harmadik féllel tartott ülés	1–2 hét
c) A felek írásos ellenérveinek beérkezése	2–3 hét
d) A felekkel sorra kerülő második érdemi ülés napja, ideje és helye	1–2 hét
e) A felek részére készülő jelentés leíró részének benyújtása	2–4 hét
f) A felek a jelentés leíró részéhez fűzött megjegyzéseinek beérkezése	2 hét
g) Az időközi jelentés – beleértve a megállapításokat és következtetéseket is – átnyújtása a feleknek	2–4 hét
h) Határidő a fél számára a jelentés részlete(i) áttekintésének kérésére	1 hét
i) A vizsgálóbizottsági felülvizsgálat időszaka, beleértve a felekkel történő lehetséges kiegészítő megbeszélést is	2 hét
j) A végleges jelentés átnyújtása a vita résztvevőinek	2 hét
k) A végleges jelentés kiadása a tagoknak	3 hét

A fenti időrend előre nem látható fejlemények fényében változhat. Szükség esetén a felekkel további megbeszélések is kitűzhetők.

4. FÜGGELÉK

SAKÉRTŐI FELÜLVIZSGÁLATI CSOPORTOK

Az alábbi szabályokat és eljárásokat kell alkalmazni a 13. cikk 2. pontjának rendelkezései alapján létrehozott szakértői felülvizsgálati csoportok alakításánál:

1. A szakértői felülvizsgálati csoportok a vizsgálóbizottság hatáskörébe tartoznak. Feladatkörüket és részletes munkarendjüket a vizsgálóbizottság határozza meg, és a bizottságnak jelentenek.
2. A szakértői felülvizsgálati csoportokban való részvétel a szóban forgó kérdésben szakmailag ranggal és tapasztalattal bíró személyekre korlátozódik.
3. A vitában részt vevő felek állampolgárai nem szolgálhatnak a szakértői felülvizsgálati csoportban a vitában részt vevő felek közös megállapodása nélkül, kivéve az olyan rendkívüli körülményeket, amikor a bizottság úgy ítéli meg, hogy a speciális tudományos szakértelem másképp nem biztosítható. A vitában részt vevő felek kormánytisztviselői nem szolgálhatnak a szakértői felülvizsgálati csoportban. A szakértői felülvizsgálati csoportok tagjai csak személyes minőségükben járnak el, kormány vagy valamely szervezet képviselői nem. Kormányok vagy szervezetek ennél fogva nem adhatnak nekik utasítást szakértői felülvizsgálati csoport elé tartozó ügyekben.
4. A szakértői felülvizsgálati csoportok konzultálhatnak és információt és technikai tanácsot kérhetnek bármilyen forrásból, amit indokoltnak látnak. Mielőtt a szakértői felülvizsgálati csoport valamely tag fennhatósága alá tartozó forrásból kíván ilyen információhoz vagy tanácshoz jutni, tájékoztatnia kell erről az illető tag kormányát. A szakértői felülvizsgálati csoportnak az általa szükségesnek és megfelelőnek ítélt információ kérésére a tagoknak azonnali és teljes körű választ kell adniuk.
5. A vitában részt vevő felek a szakértői felülvizsgálati csoportnak adott összes releváns információhoz hozzájuthatnak, kivéve, ha az bizalmas természetű. A szakértői felülvizsgálati csoportoknak adott bizalmas természetű információ az információt adó kormány, szervezet vagy személy hivatalos hozzájárulása nélkül nem adható ki. Ha a szakértői felülvizsgálati csoporttól ilyen jellegű információra van igény, de az információ kiadására a szakértői felülvizsgálati csoportnak nincs felhatalmazása, az információt adó kormánynak, szervezetnek vagy személynek nem bizalmas összefoglalót kell készítenie erről az információról.
6. A szakértői felülvizsgálati csoport jelentéstervezetét átadja a vitában részt vevő feleknek észrevételezésre, és azokat végleges jelentésében, amelyet a vizsgálóbizottságnak való beterjesztéskor a vitában részt vevő feleknek is átad, megfelelő módon figyelembe veszi. A szakértői felülvizsgálati csoport végleges jelentésének csak tanácsadó szerepe van.

3. MELLÉKLET

KERESKEDELEMPOLITIKAI FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUS

A tagok ezennel az alábbiakban állapodnak meg:

A. Célkitűzések

- i. A kereskedelempolitikai felülvizsgálati mechanizmus (KPFM) célja az ahhoz való hozzájárulás, hogy a tagok pontosabban betartsák a multilaterális kereskedelmi megállapodásokban, és ahol alkalmazásra kerülnek, a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban lefektetett szabályokat, szabályozásokat és kötelezettségeket, és ennélfogva az ahhoz való hozzájárulás, hogy a multilaterális kereskedelmi rendszer, a tagok kereskedelempolitikája és gyakorlata nagyobb átláthatóságának és nagyobb fokú megértésének elérése révén, zavartalanabban működjön. Ennek megfelelően a felülvizsgálati mechanizmus lehetővé teszi az egyes tagok kereskedelempolitikái és gyakorlatai teljes körének, valamint azoknak a multilaterális kereskedelmi rendszer működésére gyakorolt hatásának rendszeres együttes felmérését és értékelését. Nem célja azonban alapul szolgálni a Megállapodások szerinti konkrét kötelezettségek érvényesítéséhez vagy a vitarendezési eljárásokhoz, vagy ahhoz, hogy a tagok számára új politikai kötelezettségek vállalását írják elő.
- ii. A felülvizsgálati mechanizmus szerinti áttekintés, a releváns mértékig, az érintett tag szélesebb értelemben vett gazdasági és fejlesztési szükségleteinek, politikáinak és céljainak tükrében, külső környezetének figyelembevételével folyik. Mindazonáltal a felülvizsgálati mechanizmus feladata annak megvizsgálása, hogy a tag kereskedelempolitikája és gyakorlata hogyan hat a multilaterális kereskedelmi rendszerre.

B. Hazai átláthatóság

A tagok elismerik, hogy mind a tagok gazdasági, mind a multilaterális kereskedelmi rendszer számára nagy értékkel bír a kereskedelempolitikai ügyekben való kormányzati döntéshozatal hazai átláthatósága, és egyetértenek abban, hogy saját rendszerükön belül ösztönzik és támogatják a nagyobb átláthatóságot, elismerve, hogy a hazai átláthatóság megvalósításának önkéntes alapon kell történnie, figyelembe véve minden egyes tag politikai és jogrendszerét.

C. A felülvizsgálat eljárási

- i. Ezennel létrejön a Kereskedelempolitikai Felülvizsgálati Testület (a továbbiakban: KPFT) a kereskedelempolitikai felülvizsgálatok elvégzésére.
- ii. Minden tag kereskedelempolitikája és gyakorlata időszakonként ismétlődő felülvizsgálat tárgya. A felülvizsgálatok gyakoriságának megállapításakor a meghatározó tényező a tagoknak a multilaterális kereskedelmi rendszer működésére gyakorolt hatása lesz, amit egy közelmúltbeli reprezentatív időszakban a világkereskedelemből való részesedésük alapján határoznak meg. Az így azonosított első négy kereskedelmi szereplő (az Európai Közösséget egynek számolva) kétvétenként lesz felülvizsgálat tárgya. A következő tizenhat négyvétenként kerül felülvizsgálatra. A többi tag hatévente kerül sorra, kivéve a legkevésbé fejlett ország tagokat, melyek esetében hosszabb időszak is kiköthető. Egyetértés van arról, hogy az egynél több tagra érvényes, közös külső politikával rendelkező gazdasági szereplők felülvizsgálata kiterjed a kereskedelmet érintő politika valamennyi elemére, beleértve az egyes tagok vonatkozó politikáit és gyakorlatait. Kivételes esetben, ha valamely tag kereskedelempolitikájában vagy gyakorlatában olyan változás következik be, amely kereskedelmi partnereire is jelentős hatást gyakorolhat, a KPFT, konzultációk után, felkérheti az érintett tagot soron következő felülvizsgálatának előre hozására.
- iii. A KPFT ülésein folyó vitákra az A) pontban meghatározott célok az irányadók. Ezen viták középpontjában annak a tagnak a kereskedelempolitikája és gyakorlata áll, amely a felülvizsgálati mechanizmus keretében lefolytatott áttekintés tárgya.

▼B

- iv. A KPFT a felülvizsgálatok lefolytatására alaptervet dolgoz ki. Megvitathatja és tudomásul veheti a tagok új fejleményekről tett jelentéseit. A KPFT, a közvetlenül érintett tagokkal konzultálva, minden évre felülvizsgálati ütemtervet dolgoz ki. Konzultálva a felülvizsgálat alatt álló taggal vagy tagokkal, az elnök vitavezetőket választhat ki, akik a KPFT-ben személyes minőségükben vezetik be a vitát.
- v. A KPFT a következő dokumentációkra alapozza munkáját:
- a) teljes körű jelentés, amelyre a D. pont hivatkozik és amelyet a felülvizsgálat alatt álló tag vagy tagok adnak be,
- b) jelentés, amelyet a Titkárság fogalmaz meg saját felelősségére, a számára hozzáférhető, valamint az érintett tag vagy tagok által rendelkezésére bocsátott információk alapján. A Titkárságnak törekednie kell arra, hogy az érintett taggal vagy tagokkal tisztázza az azok kereskedelempolitikájával és gyakorlatával kapcsolatos kérdéseket.
- vi. A felülvizsgálat alatt álló tag és a Titkárság jelentését, a KPFT vonatkozó ülésének jegyzőkönyvével együtt, a felülvizsgálat befejeztével haladéktalanul nyilvánosságra hozzák.
- vii. E dokumentumokat eljuttatják a Miniszteri Konferenciához, amely tudomásul veszi azokat.

D. Jelentéstétel

A lehető legteljesebb átláthatóság elérése érdekében minden egyes tag rendszeresen jelent a KPFT-nek. A teljes körű jelentések – megegyezés szerinti formátumban, amiről a KPFT dönt – bemutatják az érintett tag vagy tagok által folytatott kereskedelempolitikát és gyakorlatot. E formátum kezdetben az 1989. július 19-i döntés szerinti országtanulmányok vázlatos formátumán alapul (BISD 36S/406-409), szükség szerint módosítva, hogy a jelentések tartalma kiterjedjen a kereskedelempolitikának az 1. mellékletben megtalálható multilaterális kereskedelmi megállapodásokban, és - ahol alkalmazásra kerül - a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban foglalt minden vonatkozására. Ezt a formátumot a KPFT a tapasztalatok fényében átdolgozhatja. A felülvizsgálatok között a tagok rövid jelentésekben számolnak be a kereskedelempolitikájukban bekövetkezett jelentős változásokról; évenként friss statisztikai információkat szolgáltatnak az egyeztetett formátumnak megfelelően. Különös figyelmet fordítanak a legkevésbé fejlett ország tagok számára jelentéseik összeállításánál adódó nehézségekre. A Titkárság, kérésre, technikai segítséget tesz hozzáférhetővé a fejlődő ország tagok és különösen a legkevésbé fejlett ország tagok számára. A jelen-tésben foglalt információkat a lehető legteljesebb mértékben összhangba kell hozni a multilaterális kereskedelmi megállapodások, és - ahol alkalmazásra kerülnek - a plurilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezései alapján tett bejelentésekkel.

E. Kapcsolat az 1994. évi GATT fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezéseivel és a GATS-szal

A tagok elismerik, hogy azon kormányok számára, amelyek az 1994. évi GATT fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezései vagy a GATS alapján is teljes konzultációra kötelezettek, szükséges a terhek minimalizálása. E célból a KPFT elnöke, az érintett taggal vagy tagokkal és a Fizetésimérleg-korlátozásokkal Foglalkozó Bizottság elnökével konzultálva, olyan adminisztratív megoldást dolgoz ki, amely összhangba hozza a kereskedelempolitikai felülvizsgálatok rendes ütemét a fizetési mérleggel kapcsolatos konzultációk ütemtervével, de amely a kereskedelempolitikai felülvizsgálatot 12 hónapnál hosszabb idővel nem halasztja el.

F. A mechanizmus értékelése

A KPFT, nem később mint öt évvel a WTO-egyezmény hatálybalépése után, értékelést készít a KPFM működéséről. Az értékelés eredményét a Miniszteri Konferencia elé terjesztik. Ezt követően a KPFT az általa meghatározott időközönként, illetve a Miniszteri Konferencia kérésének megfelelően, értékelheti a KPFM-et.

▼B

G. A nemzetközi kereskedelmi környezet fejleményeinek áttekintése

A KPFT évenként áttekintést készít a nemzetközi kereskedelmi környezetnek a multilaterális kereskedelmi rendszerre ható fejleményeiről. Az áttekintést segíti a főigazgató éves jelentése, amely leírja a WTO főbb tevékenységeit és kiemeli a kereskedelmi rendszert befolyásoló, jelentős politikai kérdéseket.

ZÁRÓOKMÁNY

a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója eredményeinek összegzéséről

Marrakesh, 1994. április 15.

1. A kormányok és az Európai Közösségek képviselői, a Kereskedelmi Tárgyalások Bizottsága tagjai, akik a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának lezárása érdekében üléseznek, megállapodnak abban, hogy a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény (e záróokmányban a továbbiakban: WTO-egyezmény), valamint a csatolt miniszteri nyilatkozatok és határozatok, illetve a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségvállalásokról szóló egyetértés összegzik tárgyalásaik eredményeit, és e záróokmány szerves részét képezik.
2. E záróokmány aláírásával a képviselők megállapodnak abban, hogy
 - a) a WTO-egyezményt illetékes hatóságaikhoz megvitátásra benyújtják a megállapodás saját eljárásaikkal összhangban történő jóváhagyása céljából; és
 - b) elfogadják a miniszteri nyilatkozatokat és határozatokat.
3. A képviselők egyetértenek abban, hogy a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának valamennyi résztvevője (a továbbiakban: résztvevők) részéről kívánatos a WTO-egyezmény elfogadása, hogy az 1995. január 1-jén, vagy ezt követően a lehető leghamarabb hatályba léphessen. A miniszterek a Punta del Este-i miniszteri nyilatkozat utolsó bekezdésével összhangban, legkésőbb 1994 végén üléseznek, hogy határozzanak az eredmények nemzetközi megvalósításáról, beleértve azok hatálybalépésének időpontját.
4. A képviselők megállapodnak abban, hogy a WTO-egyezmény XIV. cikkével összhangban aláírással vagy más módon történő elfogadásra valamennyi résztvevő számára teljes egészében nyitva áll. A WTO-egyezmény 4. mellékletében szereplő plurilaterális kereskedelmi megállapodás elfogadására és hatálybalépésére a szóban forgó plurilaterális kereskedelmi megállapodás rendelkezései az irányadók.
5. Azon résztvevőknek, melyek nem szerződő felei az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménynek, a WTO-egyezmény elfogadása előtt először tárgyalásokat kell folytatniuk az általános egyezményhez való csatlakozásukról, és annak szerződő feleivé kell válniuk. Azon résztvevők számára, akik a záróokmány keltének napján az általános egyezménynek nem szerződő felei, az ütemterv nem végleges, és az általános egyezményhez való csatlakozásuk, valamint a WTO-egyezmény elfogadása céljából később kerül kidolgozásra.
6. E záróokmányt és a hozzá csatolt szövegeket az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény SZERZŐDŐ FELEINEK főigazgatójánál helyezik letétbe, aki minden résztvevő számára haladéktalanul eljuttat egy hiteles másolatot.

Kelt Marrakesh-ben, az ezerkilencszázkilencvennegyedik év április havának tizenötödik napján, egyetlen eredeti példányban, angol, francia és spanyol nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

[A záróokmány aláírásra váró példányában szerepeltetendő aláírások felsorolása]

▼B**HATÁROZAT A LEGKEVÉSBÉ FEJLETT ORSZÁGOK ÉRDEKÉBEN
TETT INTÉZKEDÉSEKRŐL**

A MINISZTEREK,

felismerve a legkevésbé fejlett országok helyzetét, valamint a világ kereskedelmi rendszerében való hatékony részvételük biztosításának és a kereskedelmi lehetőségeik javítását célzó további intézkedések megtételének szükségességét;

felismerve a legkevésbé fejlett országoknak a piacra jutás terén jelentkező egyedi igényeit, ahol a folyamatos preferenciális piacra jutás továbbra is alapvető eszköze a kereskedelmi lehetőségeik javításának;

újólaj megerősítve a fejlődő országokra vonatkozó megkülönböztetett és kedvezőbb elbánásról, viszonyosságról és teljesebb részvételtől szóló, 1979. november 28-i határozat 2. pontja d) alpontjában, valamint 6. és 8. pontjában szereplő, a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó rendelkezések teljes körű végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalásukat;

tekintettel a résztvevőknek a Punta del Este-i miniszteri nyilatkozat I. része B. szakasza vii. pontjában szereplő kötelezettségvállalására;

1. A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZNAK: amennyiben az Uruguayi Forduló során tárgyalat okmányokban még nem írták elő, a legkevésbé fejlett országoknak – függetlenül attól, hogy elfogadták-e ezeket az okmányokat, és addig, amíg ebben a kategóriában maradnak – a fenti okmányokban meghatározott általános szabályok betartása mellett kizárólag olyan mértékben kell kötelezettségeket és engedményeket vállalniuk, amely összhangban áll egyéni fejlődésükkel, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteikkel, valamint adminisztratív és intézményi képességeikkel. A legkevésbé fejlett országok 1994. április 15-étől további egyéves időszakot kapnak, hogy ütemterveiket a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény XI. cikkében előírtak szerint benyújtsák.

2. A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

- i. a legkevésbé fejlett országok érdekében, ezen belül az Uruguayi Forduló összefüggésében tett valamennyi különleges és megkülönböztetett intézkedés eredményes végrehajtását többek között rendszeres felülvizsgálatok révén kell biztosítani.
- ii. az Uruguayi Forduló során elfogadott, tarifális és nem tarifális intézkedésekre vonatkozó, a legkevésbé fejlett országok kiviteli érdekeltiségébe tartozó termékeket érintő legnagyobb kedvezményes engedményeket a lehetőségekhez mérten autonóm módon, előzetesen és egy lépésben végre lehet hajtani. Mérlegelni kell a GSP és egyéb rendszerek további fejlesztését a legkevésbé fejlett országok kiviteli érdekeltiségébe tartozó termékek tekintetében.
- iii. A különböző megállapodásokban és okmányokban meghatározott szabályokat, valamint az Uruguayi Forduló átmeneti rendelkezéseit a legkevésbé fejlett országok tekintetében rugalmas és segítő módon kell alkalmazni. Ebből a célból együttműködésre készen kell figyelembe venni a legkevésbé fejlett országok által a megfelelő tanácsok és bizottságok felé tett, konkrét és megalapozott észrevételeket.
- iv. A behozatali mentességi intézkedések, valamint az 1947. évi GATT XXXVII. cikke (3) bekezdésének c) pontjában és az 1994. évi GATT megfelelő rendelkezésében említett egyéb intézkedések alkalmazása során külön figyelmet kell fordítani a legkevésbé fejlett országok kiviteli érdekeltiségeire.

▼B

- v. A legkevésbé fejlett országok lényegesen megnövelt technikai segítséget kapnak termelt és kivitt termékeik, illetve szolgáltatásaik körének fejlesztéséhez, megerősítéséhez és változatossá tételéhez, valamint az értékesítés ösztönzéséhez, hogy képesek legyenek teljes mértékben kihasználni a liberalizált piacra jutás előnyeit;
3. MEGÁLLAPODNAK, hogy figyelemmel kísérik a legkevésbé fejlett országok egyedi igényeit, és továbbra is keresik olyan pozitív intézkedések elfogadásának lehetőségét, melyek megkönnyítik ezen országok kereskedelmi lehetőségeinek bővítését.

**NYILATKOZAT A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZETNEK A
GLOBÁLIS GAZDASÁGI DÖNTÉSHOZATAL NAGYOBB MÉRTÉKŰ
KÖVETKEZETESSÉGÉNEK ELÉRÉSÉHEZ VALÓ
HOZZÁJÁRULÁSÁRÓL**

1. A miniszterek felismerik, hogy a világgazdaság globalizációja az egyes országok által folytatott gazdasági politikák között egyre növekvő számú kölcsönhatáshoz vezetett, beleértve a gazdasági döntéshozatal szerkezeti, makrogazdasági, kereskedelmi, pénzügyi és fejlesztési kérdései közötti kölcsönhatásokat is. A fenti politikák közötti összhang megeremítésének feladata nemzeti szinten elsősorban a kormányokra hárul, de azok nemzetközi következetessége fontos és értékes elem e politikák nemzeti szintű hatékonyságának biztosítása terén. Az Uruguayi Forduló során született megállapodás azt mutatja, hogy minden résztvevő kormány elismeri, hogy a liberális kereskedelmi politikák hozzájárulnak saját gazdaságuk, valamint a világgazdaság egésze egészséges növekedéséhez és fejlődéséhez.

2. A gazdasági politika minden egyes területének sikeres működése hozzájárul más területek fejlődéséhez is. Az átváltási árfolyamok rendezettebb gazdasági és pénzügyi háttérrel alapuló nagyobb mértékű stabilitása hozzájárul a kereskedelem bővüléséhez, a fenntartható növekedéshez és fejlődéshez, valamint a külső eredetű egyensúlyhiányok helyreállításához. A gazdasági növekedés és fejlődés biztosításának elősegítéséhez a fejlődő országok számára kedvezményes és nem kedvezményes, pénzügyi és új értéket létrehozó beruházási források megfelelő és időszzerű folyósítására, valamint az adósságproblémák kezelésére irányuló további erőfeszítésekre van szükség. A kereskedelem liberalizációja növekvő jelentőségű összetevője a gyakran jelentős átmeneti szociális költségekkel járó, számos ország által végzett kiigazítási programok sikerének. Ebben az összefüggésben a miniszterek tudomásul veszik a Világbank és az IMF szerepét a kereskedelem liberalizációját érintő kiigazítás támogatásában, beleértve a mezőgazdasági kereskedelmi reformokból származó rövid távú költségeket viselő, nettó élelmiszerimportáló országok támogatását is.

3. Az Uruguayi Forduló pozitív kimenetele nagy előrelépés a következetes és egymást kiegészítő jellegű nemzetközi gazdasági politikák felé. Az Uruguayi Forduló eredményei minden ország számára biztosítják a piacra jutás bővülését, valamint a megerősített, multilaterális kereskedelmi szabályok keretét. Biztosítják továbbá, hogy a kereskedelempolitikát átláthatóbban, valamint a nyitott kereskedelmi környezet által a hazai versenyképességre kifejtett jótékony hatások alaposabb ismeretével folytassák. Az Uruguayi Forduló eredményeként született, megerősített, multilaterális kereskedelmi szabályok képesek szélesebb fórumot teremteni a liberalizáció számára, hozzájárulni a hatékonyabb felügyelethez, és biztosítani a multilaterális megállapodásokban szereplő szabályok és elvek szigorú betartását. Ezek az eredmények azt jelentik, hogy a kereskedelempolitika a jövőben fontosabb szerepet játszhat a globális gazdasági döntéshozatal következetességének biztosításában.

4. A miniszterek ugyanakkor elismerik, hogy a kereskedelmen kívül gyökerező nehézségeket nem lehet kizárólag a kereskedelem terén tett intézkedésekkel orvosolni. Ez hangsúlyozza a globális gazdasági döntéshozatal egyéb elemeinek javítását célzó, az Uruguayi Fordulón elért eredmények hatékony végrehajtásának kiegészítése érdekében tett erőfeszítések fontosságát.

5. A gazdaságpolitika különböző kérdései közötti kapcsolatok szükségessé teszik, hogy a fenti területek mindegyikéért felelős nemzetközi intézmények következetes, és egymást kölcsönösen támogató politikákat folytassanak. A Kereskedelmi Világszervezetnek ezért valamennyi intézmény feladatának, titoktartási követelményeinek és a döntéshozatali eljárásai szükséges autonómiájának tiszteletben tartása mellett együttműködést kell folytatnia és kialakítania a monetáris és fiskális ügyekért felelős nemzetközi szervezetekkel, anélkül, hogy a kormányokkal szemben kölcsönös feltételrendszereket vagy további feltételeket támasztana. A miniszterek felkérlik továbbá a WTO főigazgatóját, hogy a globális gazdasági döntéshozatal nagyobb mértékű következetességének elérése céljából a Nemzetközi Valutaalap ügyvezető igazgatójával és a Világbank elnökével együtt tekintsék át a WTO feladatainak a Bretton Woods-i intézményekkel folytatott együttműködésre ható következményeit, valamint az ilyen együttműködés lehetséges formáit.

HATÁROZAT A BEJELENTÉSI ELJÁRÁSOKRÓL

A miniszterek úgy határoznak, hogy a miniszteri konferencia számára javasolják a bejelentési eljárások javításáról és felülvizsgálatáról szóló, alább szereplő határozat elfogadását.

A TAGOK,

azzal az óhajjal, hogy javítsák a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezmény (a továbbiakban: WTO-egyezmény) szerinti bejelentési eljárások működését, és ezáltal hozzájáruljanak a tagállamok kereskedelmi politikáinak átláthatóságához, és az e célból létrehozott felügyeleti rendelkezések hatékonyságához;

emlékeztetve a WTO-egyezmény szerinti közzétételi és bejelentési kötelezettségekre, beleértve az egyes csatlakozási jegyzőkönyvek, mentességek, valamint a tagokkal kötött egyéb megállapodások szerint vállalt kötelezettségeket;

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODNAK MEG:

I. Általános bejelentési kötelezettség

A tagok újólal megerősítik a multilaterális kereskedelmi megállapodások, illetve adott esetben a plurilaterális kereskedelmi megállapodások szerinti kötelezettségvállalásaikat a közzététel és a bejelentés tekintetében.

A tagok emlékeztetnek a bejelentésről, konzultációról, vitarendezésről és felügyeletről szóló, 1979. november 28-án elfogadott egyetértésben (BISD 26S/210) meghatározott kötelezettségvállalásaikra. Tekintettel azon kötelezettségvállalásukra, hogy az 1994. évi GATT működését érintő kereskedelmi intézkedések elfogadását a lehető legnagyobb mértékben be kell jelenteniük, mely esetben a bejelentés maga nem sérti az intézkedések összhangját a multilaterális kereskedelmi megállapodásokkal, illetve adott esetben a plurilaterális kereskedelmi megállapodásokkal, sem az említett megállapodások szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jellegüket, a tagok számára megfelelő esetben az intézkedések csatolt jegyzéke az irányadó. A tagok ezért megállapodnak, hogy az ilyen intézkedések bevezetésére vagy módosítására az 1979. évi egyetértésben szereplő bejelentési kötelezettség vonatkozik.

II. A bejelentések központi hivatala

A Titkárság felügyelete alatt létrejön a bejelentések központi hivatala. Amíg a tagok továbbra is a meglévő bejelentési eljárásokat követik, a Titkárság biztosítja, hogy a központi hivatal nyilvántartsa az érintett tag által tett intézkedéssel kapcsolatban szolgáltatott információ azon elemeit, melyek az intézkedés céljára, a kereskedelem általa lefedett részére, valamint a bejelentés alapjául szolgáló előírásra vonatkoznak. A központi hivatal a tagok és a kötelezettség alapján egyaránt nyilvántartja az adatokat.

A központi hivatal minden tagot évente értesít azokról a rendszeres bejelentési kötelezettségekről, amelyeknek a következő év során az adott tagnak várhatóan eleget kell tennie.

A központi hivatal felhívja az egyes tagok figyelmét a teljesítetlenül maradt rendszeres bejelentési kötelezettségeikre.

A központi hivatal által nyilvántartott, az egyes bejelentésekre vonatkozó információkat kérésre a szóban forgó bejelentés megismerésére jogosult bármely tag megkapja.

▼B**III. A bejelentési kötelezettségek és eljárások felülvizsgálata**

Az Árukereskedelmi Tanács vállalja, hogy felülvizsgálja a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő megállapodások szerinti bejelentési kötelezettségeket és eljárásokat. A felülvizsgálatot egy munkacsoport végzi, amelyben bármely tag részt vehet. A csoport a WTO-egyezmény hatálybalépésének napját követően haladéktalanul létrejön.

A munkacsoport feladatmeghatározása a következő:

- el kell végeznie a tagoknak a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő megállapodások szerinti meglévő bejelentési kötelezettségei alapos felülvizsgálatát, melynek célja e kötelezettségek lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítése, szabványosítása és egységesítése, valamint e kötelezettségek teljesítésének javítása, szem előtt tartva a tagok kereskedelempolitikai átláthatóságának, valamint az e célból létrehozott felügyeleti szabályok hatékonyságának növelésére irányuló célkitűzést, továbbá szem előtt tartva azt is, hogy néhány fejlődő ország tagnak bejelentési kötelezettségeinek teljesítéséhez segítségre lehet szüksége;
- legfeljebb két évvel a WTO-egyezmény hatálybalépése után ajánlásokat kell tennie az Árukereskedelmi Tanácsnak.

*MELLÉKLET***AZ ÉRTESÍTÉSI KÖTELEZETTSÉG ALÁ TARTOZÓ INTÉZKEDÉSEK
INDIKATÍV LISTÁJA ⁽¹⁾**

Vámtarifa (ezen belül a lekötések köre és alkalmazási területe, a GSP rendelkezések, szabadkereskedelmi területek/vámuniók tagjai esetében alkalmazott vámtételek, egyéb preferenciák)

Vámkontingensek és pótdíjak

MennyiségI korlátozások, beleértve az önkéntes exportkorlátozást és a behozatalt érintő rendes forgalomba hozatali szabályokat

Egyéb nem tarifális intézkedések, mint az engedélyezési és összekeverési követelmények; változó lefőlözések

Vámérték-megállapítás

Származási szabályok

Közbeszerzés

Technikai akadályok

Védintézkedések

Dömpingellenes intézkedések

Kiegyenlítő intézkedések

Exportadók

Exporttámogatások, adómentességek és kedvezményes exportfinanszírozás

Szabadkereskedelmi övezetek, beleértve a vámszabadterületen végzett gyártást

Exportkorlátozások, beleértve az önkéntes exportkorlátozást és a behozatalt érintő rendes forgalomba hozatali szabályokat

Egyéb kormányzati segítségnyújtás, beleértve a támogatásokat, adómentességeket

Az állami kereskedelmet folytató vállalkozások szerepe

A behozatallal és kivittel kapcsolatos devizaellenőrzés

Kormányzati megbízáson alapuló kompenzációs kereskedelem

A WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások alá tartozó bármely egyéb intézkedés

⁽¹⁾ A lista nem változtatja meg a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodásokban, vagy adott esetben a WTO-egyezmény 4. mellékletében szereplő plurilaterális kereskedelmi megállapodásokban meghatározott, meglévő értesítési kötelezettségeket.

▼B**NYILATKOZAT A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET ÉS A
NEMZETKÖZI VALUTAALAP KAPCSOLATÁRÓL**

A MINISZTEREK,

tudomásul véve az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEI és a Nemzetközi Valutaalap között fennálló szoros kapcsolatot, valamint az 1947. évi GATT fenti kapcsolatra irányadó rendelkezéseit, különösen az 1947. évi GATT XV. cikkét;

felismerve a résztvevők arra irányuló vágyát, hogy a Kereskedelmi Világszervezet és a Nemzetközi Valutaalap között a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások alá tartozó területek tekintetében fennálló kapcsolat azokon a rendelkezéseken alapuljon, melyek az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEI és a Nemzetközi Valutaalap közötti kapcsolatra nézve irányadók voltak;

újólág megerősítik, hogy a záróokmány eltérő rendelkezése hiányában a WTO és a Nemzetközi Valutaalap között a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő multilaterális kereskedelmi megállapodások alá tartozó területek tekintetében fennálló kapcsolat azokon a rendelkezéseken fog alapulni, melyek az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEI és a Nemzetközi Valutaalap közötti kapcsolatra nézve irányadók voltak.

▼B**HATÁROZAT A LEGKEVÉSBÉ FEJLETT ÉS A NETTÓ ÉLELMISZER-
IMPORTÁLÓ FEJLŐDŐ ORSZÁGOKAT ÉRINTŐ REFORMPROGRAM
LEHETSÉGES NEGATÍV HATÁSAINA VONATKOZÓ
INTÉZKEDÉSEKRŐL**

1. A miniszterek elismerik, hogy az Uruguayi Forduló eredményeinek fokozatos végrehajtása egészében a kereskedelem bővülése és a gazdasági növekedés növekvő lehetőségeit fogja megteremteni valamennyi résztvevő számára.
2. A miniszterek elismerik, hogy a mezőgazdaság terén zajló kereskedelem nagyobb liberalizációjához vezető reformprogram során a legkevésbé fejlett és a nettó élelmiszer-importáló országok negatív hatásokat tapasztalhatnak a külső forrásból ésszerű feltételek szerint behozott alapvető élelmiszerek megfelelő kínálatának elérhetősége terén, beleértve az alapvető élelmiszerek kereskedelmi behozatala rendes szintjeinek finanszírozása terén jelentkező rövid távú nehézségeket is.
3. A miniszterek ezek alapján megfelelő mechanizmusok létrehozásáról állapodnak meg annak biztosítása érdekében, hogy az Uruguayi Fordulónak a mezőgazdaság terén zajló kereskedelemmel kapcsolatos eredményei ne befolyásolják hátrányosan az élelmiszersegély olyan szintű elérhetőségét, amely elegendő a fejlődő országok, különösen a legkevésbé fejlett és a nettó élelmiszer-importáló országok élelmiszer-szükségleteinek megfelelő segítségnyújtás folytatásához. A miniszterek e célból megállapodnak, hogy:
 - i. ellenőrzik az 1986. évi élelmiszersegély-egyezmény szerinti Élelmiszersegélyezési Bizottság által időszakosan megállapított élelmiszersegély szintjét, és a megfelelő fórumon tárgyalásokat kezdeményeznek élelmiszersegélyre vonatkozó olyan szintű kötelezettségvállalások elérése érdekében, amelyek elegendőek a fejlődő országokban a reformprogram alatt felmerülő jogos szükségletek kielégítésére;
 - ii. iránymutatásokat fogadnak el annak biztosítására, hogy a legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importáló fejlődő országok az 1986. évi élelmiszersegély-egyezmény IV. cikkével összhangban növekvő arányban kapjanak teljesen térítésmentes formában és/vagy megfelelő kedvezményes feltételekkel alapvető élelmiszereket;
 - iii. segélyezési programjaik keretében alaposan megvitatják a legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importáló fejlődő országoknak nyújtandó technikai és pénzügyi segítségre vonatkozó, a mezőgazdasági termelékenységük és infrastruktúrájuk javítását célzó kéréseket.
4. A miniszterek megállapodnak továbbá annak biztosításában, hogy a mezőgazdasági exporthitelekre vonatkozó bármely megállapodás megfelelően rendelkezzen a legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importáló fejlődő országokra vonatkozó eltérő elbánásról.
5. A miniszterek elismerik, hogy az Uruguayi Forduló eredményeként bizonyos fejlődő országok a kereskedelmi behozatal rendes szintjeinek finanszírozása terén rövid távú nehézségeket tapasztalhatnak, és a finanszírozási nehézségek orvoslása érdekében ezek az országok jogosultak lehetnek arra, hogy a kiigazítási programok keretében a meglévő lehetőségek vagy esetleg kialakítandó lehetőségek szerint részesüljenek a nemzetközi pénzügyi intézmények forrásaiból. Ebben a tekintetben a miniszterek tudomásul veszik az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEINEK főigazgatója által a Nemzetközi Valutaalap ügyvezető igazgatójával és a Világbank elnökével folytatott konzultációkról készített jelentés 37. cikkét (MTN.GNG/NG14/W/35).
6. E határozat rendelkezéseit a miniszteri konferencia rendszeresen felülvizsgálja, és e határozat nyomán követését szükség esetén a Mezőgazdasági Bizottság ellenőrzi.

▼B**HATÁROZAT AZ ÁRUKNAK A TEXTIL- ÉS RUHÁZATI
TERMÉKEKRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS 2. CIKKÉNEK (6)
BEKEZDÉSÉBE TÖRTÉNŐ ELSŐ FELVÉTELÉNEK
BEJELENTÉSÉRŐL**

A miniszterek megállapodnak, hogy a textil- és ruházati termékekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdése alá tartozó korlátozásokat fenntartó résztvevők a fenti megállapodás 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően fogantatandó intézkedésekre vonatkozóan legkésőbb 1994. október 1-jéig minden adatot bejelentenek a GATT Titkárságának. A GATT Titkársága a fenti bejelentéseket tájékoztatás céljából haladéktalanul megküldi a többi résztvevőnek. Ezeket a bejelentéseket a textil- és ruházati termékekről szóló egyezmény 2. cikkének (21) bekezdése céljából a Textilipari Felügyeleti Szerv rendelkezésére bocsátják, amint az létrejön.

▼B**HATÁROZAT A WTO-ISO SZABVÁNYOK INFORMÁCIÓS RENDSZERÉRŐL SZÓLÓ, JAVASOLT EGYETÉRTÉSÉRŐL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy javasolják, a Kereskedelmi Világszervezet kössön egyetértést a Nemzetközi Szabványügyi Szervezettel (ISO) olyan információs rendszer létrehozásáról, amelynek keretében:

1. az Isonet tagjai a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás 3. mellékletében szereplő, a szabványok elkészítésére, elfogadására és alkalmazására vonatkozó helyes gyakorlat kódexének C. és J. bekezdésében említett bejelentéseket az ott megjelölt módon az ISO/IEC genfi információs központjába továbbítják;
2. a következő (alfa)numerikus osztályozási rendszereket kell használni a J. bekezdésben említett munkaprogramok során:
 - a) szabványosztályozási rendszer, melynek segítségével a szabványügyi szervek a munkaprogramban említett minden egyes szabványt (alfa)numerikus jelöléssel láthatnának el a tárgyára vonatkozóan;
 - b) a stádiumot jelölő kódrendszer, melynek segítségével a szabványügyi szervek a munkaprogramban említett minden egyes szabványt (alfa)numerikus jelöléssel láthatnának el a szabvány fejlesztési stádiumára vonatkozóan; e célból legalább öt fejlesztési stádiumot kell megkülönböztetni: 1. az a stádium, amelyben a szabvány kialakítására vonatkozó határozat megszületett, de a technikai munka még nem kezdődött el; 2. az a stádium, amelyben a technikai munka már megindult, de a vélemények benyújtására szolgáló időszak még nem kezdődött el; 3. az a stádium, amelyben a vélemények benyújtására szolgáló időszak már elkezdődött, de még nem telt le; 4. az a stádium, amelyben a vélemények benyújtására szolgáló időszak már letelt, de a szabványt még nem fogadták el; és 5. az a stádium, amelyben a szabványt elfogadták;
 - c) az összes nemzetközi szabványra kiterjedő azonosító rendszer, melynek segítségével a szabványügyi szervek a munkaprogramban említett minden egyes szabványt (alfa)numerikus jelöléssel láthatnának el az alapul felhasznált nemzetközi szabvány(ok)ra vonatkozóan;
3. az ISO/IEC információs központja a helyes gyakorlat kódexének C. bekezdésében említett bármely bejelentés egy másolatát azonnal eljuttatja a Titkárságnak;
4. az ISO/IEC információs központja rendszeresen közzéteszi a számára a helyes gyakorlat kódexének C. és J. bekezdése szerint megküldött bejelentésekben szereplő információkat; ez a kiadvány, amelyért ésszerű díjat lehet felszámítani, az Isonet valamennyi tagja számára, és a Titkárságon keresztül a WTO tagjai számára is elérhető.

▼B**HATÁROZAT AZ ISO/IEC INFORMÁCIÓS KÖZPONTJA
KIADVÁNYAINAK FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény 1.A. mellékletében szereplő, a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően az említett megállapodással létrehozott bizottság, a Kereskedelem Technikai Akadályainak Bizottsága a konzultációra és vitarendezésre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül évente legalább egyszer felülvizsgálja az ISO/IEC információ központjának a megállapodás 3. mellékletében szereplő, a szabványok elkészítésére, elfogadására és alkalmazására vonatkozó helyes gyakorlat kódexének megfelelően megkapott információkról szóló kiadványát, hogy alkalmat biztosítson a tagok számára a kódex működésével kapcsolatos bármely kérdés megvitatására.

E megvitatás elősegítése érdekében a Titkárság tagonként elkészíti azon szabványügyi szervek jegyzékét, amelyek már elfogadták a kódexet, valamint azon szabványügyi szervek jegyzékét, amelyek az előző felülvizsgálat óta fogadták el a kódexet, vagy azóta léptek ki belőle.

A Titkárság azonnal megküldi a tagok számára azoknak a bejelentéseknek a másolatait is, amelyeket az ISO/IEC információs központjától kap.

▼B

HATÁROZAT A KIJÁTSZÁSOK ELLENI INTÉZKEDÉSEKRŐL

A MINISZTEREK,

tudomásul véve, hogy bár a dömpingellenes vámokra vonatkozó intézkedések kijátszásának problémája az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodást megelőző tárgyalások részét képezte, a tárgyalások során nem sikerült konkrét szövegről megállapodni;

szem előtt tartva, hogy e területen kívánatos volna az egységes szabályok lehető leghamarabbi alkalmazása,

úgy határoznak, hogy az ügyet annak megoldása érdekében a fenti megállapodással létrehozott bizottság, a Dömpingellenes Gyakorlatok Bizottsága elé utalják.

▼B

**HATÁROZAT AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI
EGYEZMÉNY VI. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ
MEGÁLLAPODÁS 17. CIKKE (6) BEKEZDÉSÉNEK
FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL**

A miniszterek a következőképpen határoznak:

Az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás 17. cikke (6) bekezdésében szereplő felülvizsgálati eljárást három év elteltével kell felülvizsgálni annak a kérdésnek a megvitatása céljából, hogy általános alkalmazásra alkalmas-e.

▼B

**NYILATKOZAT AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS
KERESKEDELMI EGYEZMÉNY VI. CIKKÉNEK
VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSNAK VAGY A
SZUBVENCIOKRÓL ÉS KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEKRŐL SZÓLÓ
MEGÁLLAPODÁS V. RÉSZÉNEK MEGFELELŐ VITARENDEZÉSRŐL**

A miniszterek az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodásnak vagy a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás V. részének megfelelő vitarendezés tekintetében elismerik a dömping-ellenes és kiegyenlítő vámokra vonatkozó intézkedésekből fakadó viták következetes feloldásának szükségességét.

▼B**HATÁROZAT A NYILATKOZATBAN SZEREPLŐ ÉRTÉK HELYTÁLLÓSÁGÁT VAGY PONTOSSÁGÁT ILLETŐ, A VÁMIGAZGATÁS RÉSZÉRŐL OKKAL TÖRTÉNŐ KÉTSÉGBEVONÁS ESETEIRŐL**

A miniszterek felkérik az 1994. évi GATT VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás alapján létrehozott Vámérték Bizottságot, hogy a következő határozatot hozza:

A VÁMÉRTÉK BIZOTTSÁG,

újólág megerősítve, hogy az 1994. évi GATT VII. cikke végrehajtásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) szerinti vámérték-megállapítás legfőbb alapja az ügyleti érték;

felismerve, hogy a vámigazgatási szerveknek esetleg olyan ügyekkel is foglalkozniuk kell, ahol okkal vonják kétségbe a nyilatkozatban szereplő érték alátámasztására a kereskedők által megadott adatok vagy bemutatott dokumentumok helytállóságát vagy pontosságát;

hangsúlyozva, hogy ennek során a vámigazgatási szervek nem sérthetik a kereskedők jogos kereskedelmi érdekeit;

figyelemmel a megállapodás 17. cikkére, a megállapodás III. melléklete 6. pontjára, valamint a Vámérték Technikai Bizottsága vonatkozó határozataira,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

1. Amennyiben egy nyilatkozat bemutatásakor a vámigazgatási szerv okkal vonja kétségbe a nyilatkozat alátámasztására megadott adatok vagy bemutatott dokumentumok helytállóságát vagy pontosságát, a vámigazgatási szerv további magyarázatot kérhet az importőről, beleértve az arra vonatkozó dokumentumokat vagy más bizonyítékokat, hogy a nyilatkozatban szereplő érték a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy fizetendő, a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban kiigazított teljes összeget jelenti. Ha a további információ kézhezvételét követően vagy válasz hiányában a vámigazgatási szervnek továbbra is megalapozott kétségei vannak a nyilatkozatban szereplő érték helytállóságát vagy pontosságát illetően, a 11. cikk rendelkezéseit szem előtt tartva úgy tekintheti, hogy a behozott áru vámértékét az 1. cikk rendelkezései szerint nem lehet meghatározni. A végleges határozat meghozatala előtt a vámigazgatási szerv – kérés esetén írásban – közli az importőrrel a benyújtott adatok vagy dokumentumok helytállóságának vagy pontosságának kétségbe vonását alátámasztó okokat, és az importőr ésszerű lehetőséget kap a válaszára. A végleges határozat meghozatalakor a vámigazgatási szerv írásban tájékoztatja az importőrt a határozataról, valamint annak indoklásáról.

2. A megállapodás alkalmazása során teljes mértékben helyénvaló, ha valamely tag kölcsönös megállapodás szerinti feltételek alapján segítséget nyújt egy másik tag számára.

▼B**HATÁROZAT A MINIMÁLIS ÉRTÉKEKRE, VALAMINT A KIZÁRÓLAGOS ÜGYNÖKÖK, KIZÁRÓLAGOS FORGALMAZÓK ÉS KIZÁRÓLAGOS ENGEDMÉNYESEK ÁLTAL VÉGZETT BEHOZATALRA VONATKOZÓ SZÖVEGEKRŐL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy a következő szövegeket az 1994. évi GATT VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás alapján létrehozott Vámérték Bizottság elé utalják elfogadásra.

I.

Amennyiben egy fejlődő ország fenntartással él arra vonatkozóan, hogy a III. melléklet 2. pontja értelmében a hivatalosan meghatározott minimális értékeket fenntartsa, és megfelelő okot mutat fel, a bizottság a fenntartásra vonatkozó kérést együttműködésre készen vitatja meg.

Amennyiben egy fenntartás elfogadásra kerül, a III. melléklet 2. pontjában említett feltételeknek teljes mértékben figyelembe kell venniük az érintett fejlődő ország fejlődését, valamint pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit.

II.

1. Számos fejlődő ország fejezi ki aggodalmát, hogy problémák jelentkezhetnek a kizárólagos ügynökök, kizárólagos forgalmazók és kizárólagos engedményesek által végzett behozatalokra vonatkozó vámérték-megállapítás során. A 20. cikk (1) bekezdése szerint a fejlődő ország tagok a megállapodás alkalmazása előtt akár ötéves halasztási időszakot is kaphatnak. Ebben az összefüggésben azok a fejlődő ország tagok, melyek élnek ezzel a rendelkezéssel, ezt az időszakot arra használhatják, hogy elvégezzék az alkalmazás megkönnyítéséhez szükséges megfelelő vizsgálatokat, és egyéb megfelelő intézkedéseket tegyenek.

2. Ennek figyelembevételével a bizottság az ajánlja, hogy a Vámegyüttműködési Tanács a II. melléklet rendelkezéseivel összhangban nyújtson segítséget a fejlődő ország tagoknak a lehetséges aggodalomra okot adó területeket érintő vizsgálatok kialakításához és elvégzéséhez, beleértve a kizárólagos ügynökök, kizárólagos forgalmazók és kizárólagos engedményesek által végzett behozattal kapcsolatos vizsgálatokat is.

▼B**HATÁROZAT A SZOLGÁLTATÁSOK KERESKEDELMÉRŐL SZÓLÓ
ÁLTALÁNOS EGYEZMÉNYRE VONATKOZÓ INTÉZMÉNYI
RENDELKEZÉSEKRŐL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy azt ajánlják a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnak, első ülésén fogadja el a kiegészítő testületekről szóló alábbi határozatot.

A SZOLGÁLTATÁSKERESKEDELMI TANÁCS,

a XXIV. cikkel összhangban eljárva, a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény működésének megkönnyítése és célkitűzéseinek támogatása érdekében,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

1. A tanács által esetleg létrehozott kiegészítő testületek évente, illetve szükség szerint gyakrabban jelentést tesznek a tanácsnak. Minden ilyen testület kialakítja saját eljárási szabályzatát, és megfelelő esetben saját kiegészítő testületeket hozhat létre.

2. Valamennyi ágazati bizottság elvégzi a tanács által számára kijelölt feladatokat, és lehetőséget ad a tagok számára, hogy az érintett ágazatot érintő, a szolgáltatások kereskedelméhez kapcsolódó kérdésekről és az adott ágazatra vonatkozó melléklet működéséről konzultáljanak. E feladatok közé a következők tartoznak:

- a) az Egyezmény alkalmazásának folyamatos felülvizsgálata és felügyelete az érintett ágazat tekintetében;
- b) az érintett ágazatban zajló kereskedelemmel kapcsolatos bármely kérdést illetően javaslatok vagy ajánlások kidolgozása, hogy a tanács azokat megvitassa;
- c) amennyiben létezik az ágazatra vonatkozó melléklet, az ágazatra vonatkozó melléklet módosítását célzó javaslat megvitatása, valamint megfelelő ajánlások tétele a tanács számára;
- d) fórum biztosítása a technikai megbeszélésekhez, a tagok intézkedéseire vonatkozó tanulmányok elvégzése, és az érintett ágazatban a szolgáltatások kereskedelmére ható egyéb technikai kérdések vizsgálatának elvégzése;
- e) technikai segítség nyújtása a fejlődő ország tagok, valamint a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezményhez való csatlakozásról tárgyalásokat folytató fejlődő országok számára a kötelezettségek vagy az érintett ágazatban a szolgáltatások kereskedelmét befolyásoló egyéb ügyek tekintetében; és
- f) együttműködés a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény szerint létrehozott bármely más kiegészítő testülettel, vagy az érintett ágazatban tevékenykedő bármely egyéb nemzetközi szervezettel.

3. Ezennel létrejön a Pénzügyi Szolgáltatások Kereskedelmi Bizottsága, melynek feladatai a 2. pontban szerepelnek.

▼B**HATÁROZAT A SZOLGÁLTATÁSOK KERESKEDELMÉRŐL SZÓLÓ
ÁLTALÁNOS EGYEZMÉNYRE VONATKOZÓ BIZONYOS
VITARENDEZÉSI ELJÁRÁSOKRÓL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy azt ajánlják a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnak, első ülésén fogadja el az alábbi határozatot.

A SZOLGÁLTATÁSKERESKEDELMI TANÁCS,

figyelemmel az egyezményből fakadó kötelezettségek egyedi jellegére és a meghatározott kötelezettségvállalásokra, valamint a szolgáltatások kereskedelmének egyedi jellegére, tekintettel a XXII. és XXIII. cikk szerinti vitarendezésre,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. A vizsgálóbizottsági tagok kiválasztásának segítése érdekében össze kell állítani a vizsgálóbizottsági tagok jegyzékét.
2. A tagok e célból javasolhatják a 3. pontban említett képezésekkel bíró személyek nevét a jegyzékbe való felvételre, és benyújtják a képesítéseiket tartalmazó önéletrajzukat, amely megfelelő esetben tartalmazza az ágazatra vonatkozóan szerzett szakértelem megjelölését.
3. A vizsgálóbizottságok magasan képzett kormányzati és/vagy nem kormányzati személyekből állnak, akik a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményrel és/vagy a szolgáltatások kereskedelmével kapcsolatos kérdésekben, ezen belül a kapcsolódó szabályozási ügyek terén tapasztalattal rendelkeznek. A vizsgálóbizottsági tagok személyes minőségben látják el feladataikat, és nem valamely kormány vagy szervezet képviselőjeként.
4. Az ágazati kérdéseket érintő vitákkal foglalkozó vizsgálóbizottságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel arra a meghatározott szolgáltatási ágazatra vonatkozóan, amelyet a vita érint.
5. A Titkárság vezeti a jegyzéket, és a tanács elnökével konzultálva eljárásokat alakít annak kezelésére.

▼B**HATÁROZAT A SZOLGÁLTATÁSOK KERESKEDELMÉRŐL ÉS A KÖRNYEZETRŐL**

A miniszterek úgy határoznak, hogy azt ajánlják a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnak, első ülésén fogadja el az alábbi határozatot.

A SZOLGÁLTATÁSKERESKEDELMI TANÁCS,

elismerve, hogy a környezet védelméhez szükséges intézkedések ellentétesek lehetnek az egyezmény rendelkezéseivel; és

megállapítva, hogy mivel a környezet védelméhez szükséges intézkedések jellemzően az emberek, állatok és növények életének vagy egészségének védelmét célozzák, nem egyértelmű, hogy szükséges-e a XIV. cikk b) pontjában szereplő rendelkezéseknél többet előírni,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. Annak meghatározása érdekében, hogy szükség van-e az Egyezmény XIV. cikkének bármilyen módosítására a fenti intézkedések figyelembevételéhez, felkéri a Kereskedelmi és Környezeti Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szolgáltatások kereskedelme és a környezet közötti kapcsolatot, beleértve a fenntartható fejlődés kérdését is, és esetleges ajánlásokkal együtt készítsen róla jelentést. A bizottság megvizsgálja továbbá a kormányközi megállapodások környezetre kifejtett hatását, valamint azok kapcsolatát az Egyezménnyel.
2. A bizottság a Miniszteri Konferenciának a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény hatálybalépését követő első kétéves ülésén jelenti munkájának eredményeit.

▼B**HATÁROZAT A TERMÉSZETES SZEMÉLYEK MOZGÁSÁRA
VONATKOZÓ TÁRGYALÁSOKRÓL**

A MINISZTEREK,

tudomásul véve az Uruguayi Forduló során a természetes személyek szolgáltatásnyújtást célzó mozgására vonatkozóan lezajlott tárgyalásokból eredő kötelezettségvállalásokat;

szem előtt tartva a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény célkitűzéseit, beleértve a fejlődő országok növekvő részvételét a szolgáltatások kereskedelmében, valamint szolgáltatásaik exportjának bővülését;

felismerve a természetes személyek mozgásával kapcsolatos kötelezettségvállalások magasabb szintje elérésének fontosságát annak terén, hogy kialakuljon a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményből eredő előnyök egyensúlya,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZNAK:

1. A természetes személyek szolgáltatásnyújtást célzó mozgásának további liberalizációjára vonatkozó tárgyalások az Uruguay Forduló lezárulását követően is folytatódnak, a résztvevőknek a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény szerinti magasabb szintű kötelezettségvállalásai elérésének lehetővé tétele céljából.
2. A tárgyalások lefolytatása céljából létrejön a természetes személyek mozgásával foglalkozó tárgyalócsoport. A csoport létrehozza saját eljárási szabályzatát, és rendszeresen jelentést tesz a szolgáltatások kereskedelmével foglalkozó tanácsnak.
3. A tárgyalócsoport első tárgyalási ülését legkésőbb 1994. május 16-án tartja. A tárgyalásokat lezárja, és legkésőbb hat hónappal a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény hatálybalépését követően zárójelentést készít.
4. A fenti tárgyalásokból eredő kötelezettségvállalások a tagok egyes kötelezettségvállalásokra vonatkozó ütemterveiben szerepelnek.

HATÁROZAT A PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOKRÓL

A MINISZTEREK,

megállapítva, hogy a résztvevők által az Uruguayi Forduló lezárásakor a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozóan vállalt kötelezettségvállalások a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezménynek (a továbbiakban: WTO-egyezmény) a legnagyobb kedvezmény alapján történő hatálybalépésével megegyező időpontban lépnek hatályba,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZNAK:

1. A WTO-egyezmény hatálybalépésétől számítva legfeljebb hat hónapig tartó időszak leteltekor a tagok ellentételezés felajánlása nélkül, szabadon bővíthetik, módosíthatják vagy visszavonhatják a fenti ágazatot érintő kötelezettségvállalásaik egészét vagy azok egy részét, a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény XXI. cikkének rendelkezései ellenére. A tagok ugyanakkor véglegesítik a fenti ágazatot érintő, a legnagyobb kedvezmény alóli mentességekkel kapcsolatos álláspontjukat, a II. cikk alóli mentességekről szóló melléklet rendelkezései ellenére. A WTO-egyezmény hatálybalépésének napjától kezdve a fent említett időszak végéig nem alkalmazandók a II. cikk alóli mentességekről szóló mellékletben felsorolt mentességek, amelyek a más résztvevők által vállalt kötelezettségvállalások szintjétől vagy más résztvevők mentességeitől függenek.

2. A Pénzügyi Szolgáltatások Kereskedelmi Bizottsága figyelemmel kíséri az e határozat értelmében lefolytatott bármely tárgyalás alakulását, és arról a szolgáltatások kereskedelmével foglalkozó tanács számra legkésőbb négy hónappal a WTO-egyezmény hatálybalépésének napját követően jelentést tesz.

HATÁROZAT A TENGERI SZÁLLÍTÁSI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ TÁRGYALÁSOKRÓL

A MINISZTEREK,

megállapítva, hogy a résztvevők által az Uruguayi Forduló lezárásakor a tengeri szállítási szolgáltatásokra vonatkozóan vállalt kötelezettségvállalások a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezménynek (a továbbiakban: WTO-egyezmény) a legnagyobb kedvezmény alapján történő hatálybalépésével megegyező időpontban lépnek hatályba,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZNAK:

1. A tengeri szállítási szolgáltatások ágazatában a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény keretében önkéntes alapon tárgyalásokat kell folytatni. A tárgyalások témaköre átfogó, amely a nemzetközi hajózást, a kiegészítő szolgáltatásokat, valamint a kikötői létesítményekhez való hozzáférést és azok használatát érintő kötelezettségvállalásokat célozza, és meghatározott időn belül a korlátozások feloldásához vezet.

2. E feladat ellátására a tengeri szállítási szolgáltatásokkal foglalkozó tárgyalócsoport (a továbbiakban: NGMTS) jön létre. Az NGMTS rendszeresen jelentést készít a fenti tárgyalások alakulásáról.

3. Az NGMTS keretében folytatott tárgyalások nyitottak a részvételi szándékát jelző valamennyi kormány, illetve az Európai Közösségek számára. Mostanáig a következők jelentették be részvételi szándékukat a tárgyalásokon:

Argentína, Kanada, az Európai Közösségek és tagállamaik, Finnország, Hongkong, Izland, Indonézia, Korea, Malajzia, Mexikó, Új-Zéland, Norvégia, a Fülöp-szigetek, Lengyelország, Románia, Szingapúr, Svédország, Svájc, Thaiföld, Törökország, az Egyesült Államok.

A részvételi szándékról szóló további értesítéseket a WTO-egyezmény letéteményesének kell címezni.

4. Az NGMTS első tárgyalási ülését legkésőbb 1994. május 16-án tartja. A tárgyalásokat lezárja, és legkésőbb 1996. júniusában zárójelentést készít. Az NGMTS zárójelentésében szerepel a fenti tárgyalások eredményeinek végrehajtására vonatkozó időpont.

5. A tárgyalások lezárásáig a II. cikknek, valamint a II. cikk alóli mentességekről szóló melléklet 1. és 2. pontjának alkalmazása felfüggesztésre kerül, és nincs szükség a legnagyobb kedvezmény alóli mentességek felsorolására. A tárgyalások lezárásakor a tagok ellentételezés felajánlása nélkül, szabadon bővíthetik, módosíthatják vagy visszavonhatják a fenti ágazatra vonatkozóan az Uruguayi Forduló során tett bármely kötelezettségvállalásukat, az egyezmény XXI. cikkének rendelkezései ellenére. A tagok ugyanakkor véglegesítik a fenti ágazatot érintő, a legnagyobb kedvezmény alóli mentességekkel kapcsolatos álláspontjukat, a II. cikk alóli mentességekről szóló melléklet rendelkezései ellenére. Amennyiben a tárgyalások nem járnak sikerrel, a Szolgáltatáskereskedelmi Tanács határoz arról, a fenti feladattal összhangban folytatódjanak-e a tárgyalások.

6. A tárgyalásokból eredő bármely kötelezettségvállalás, beleértve hatálybalépésének napját is, szerepel a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményhez csatolt ütemtervben, és arra az egyezmény összes rendelkezése vonatkozik.

▼B

7. Azonnali kezdettel és a 4. pont szerint meghatározandó végrehajtási időpontig fennállóan egyetértés született, hogy a résztvevők a tengeri szállítási szolgáltatások kereskedelmére vonatkozóan semmilyen intézkedést nem alkalmaznak, kivéve, ha azokat más országok által alkalmazott intézkedésekre adott válaszként, vagy a tengeri szállítási szolgáltatások nyújtása szabadságának megőrzése vagy növelése céljából teszi, és semmiképp nem oly módon, ami tárgyalási pozíciójukat javítaná vagy befolyásukat növelné.

8. A 7. pont végrehajtása az NGMTS felügyelete alá tartozik. Bármely résztvevő felhívhatja az NGMTS figyelmét bármely tevékenységre vagy mulasztásra, amely megítélése szerint a 7. pont teljesítése szempontjából jelentőséggel bír. Úgy kell tekinteni, hogy a fenti értesítéseket az NGMTS-hez akkor nyújtották be, amikor a Titkárság azokat átveszi.

HATÁROZAT AZ ALAPVETŐ TÁVKÖZLÉSRE VONATKOZÓ TÁRGYALÁSOKRÓL

A MINISZTEREK A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZNAK:

1. Az alapvető távközlési hálózatok és szolgáltatások (a továbbiakban: alapvető távközlés) fokozatos liberalizációja céljából a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény keretében önkéntes alapon tárgyalásokat kell folytatni.
2. A tárgyalások kimenetelének sérelme nélkül azok témaköre átfogó, és semmilyen alapvető távközlés nem zárható ki eleve.
3. E feladat ellátására az alapvető távközléssel foglalkozó tárgyalócsoport (a továbbiakban: NGBT) jön létre. Az NGBT rendszeresen jelentést készít a fenti tárgyalások alakulásáról.
4. Az NGBT keretében folytatott tárgyalások nyitottak a részvételi szándékát jelző valamennyi kormány, illetve az Európai Közösségek számára. Mostanáig a következők jelentették be részvételi szándékukat a tárgyalásokon:

Ausztrália, Ausztria, Kanada, Chile, Ciprus, az Európai Közösségek és tagállamai, Finnország, Hongkong, Magyarország, Japán, Korea, Malajzia, Mexikó, Új-Zéland, Norvégia, a Szlovák Köztársaság, Svédország, Svájc, Thaiföld, Törökország, az Egyesült Államok.

A részvételi szándékról szóló további értesítéseket a WTO-egyezmény letéteményesének kell címezni.

5. Az NGBT első tárgyalási ülését legkésőbb 1994. május 16-án tartja. A tárgyalásokat lezárja, és legkésőbb 1996. április 30-án zárójelentést készít. Az NGBT zárójelentésében szerepel a fenti tárgyalások eredményeinek végrehajtására vonatkozó időpont.
6. A tárgyalásokból eredő bármely kötelezettségvállalás, beleértve hatálybalépésének napját is, szerepel a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményhez csatolt ütemtervben, és arra az Egyezmény összes rendelkezése vonatkozik.
7. Azonnali kezdettel és az 5. pont szerint meghatározandó végrehajtási időpontig fennállóan egyetértés született, hogy a résztvevők az alapvető távközlés kereskedelmére vonatkozóan semmilyen intézkedést nem alkalmaznak oly módon, ami tárgyalási pozíciójukat javítaná vagy befolyásukat növelné. Egyetértés született, hogy ez a rendelkezése nem gátolja az alapvető távközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó, kereskedelmi vagy kormányzati megállapodások megkötését.
8. A 7. pont végrehajtása az NGBT felügyelete alá tartozik. Bármely résztvevő felhívhatja az NGBT figyelmét bármely tevékenységre vagy mulasztásra, amely megítélése szerint a 7. pont teljesítése szempontjából jelentőséggel bír. Úgy kell tekinteni, hogy a fenti értesítéseket az NGBT-hez akkor nyújtották be, amikor a Titkárság azokat átveszi.

HATÁROZAT A SZAKMAI SZOLGÁLTATÁSOKRÓL

A miniszterek úgy határoznak, hogy azt ajánlják a Szolgáltatáskereskedelmi Tanácsnak, első ülésén fogadja el az alábbi határozatot.

A SZOLGÁLTATÁSKERESKEDELMI TANÁCS,

elismerve a szakmai képezésekkel, műszaki szabványokkal és engedélyezéssel kapcsolatos szabályozó intézkedések által a szakmai szolgáltatások kereskedelmének bővülésére kifejtett hatást;

azzal az óhajjal, hogy multilaterális szabályokat alkossanak annak biztosítása céljából, hogy egyedi kötelezettségvállalások megtételekor ezek a szabályozó intézkedések ne képezzenek szükségtelen akadályokat a szakmai szolgáltatások nyújtása terén,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

1. A belföldi szabályozásról szóló VI. cikk (4) bekezdésében előirányzott munkaprogramot azonnal el kell indítani. Ebből a célból létrejön a szakmai szolgáltatásokkal foglalkozó munkacsoport, hogy megvizsgálja az annak biztosításához szükséges szabályokat, hogy a képzési előírásokkal és eljárásokkal, a műszaki szabványokkal és az engedélyezési előírásokkal kapcsolatos intézkedések a szakmai szolgáltatások terén ne képezzenek szükségtelen akadályt a kereskedelemben, és minderről jelentést készítsen.

2. A munkacsoport elsőként ajánlásokat tesz a számviteli ágazatra vonatkozó multilaterális szabályok kidolgozására, hogy az egyedi kötelezettségvállalások megvalósuljanak. A fenti ajánlások megtételekor a munkacsoport a következőkre összpontosít:

- a) a piacra jutásra vonatkozó multilaterális szabályok kialakítására annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti szabályozási követelmények: i. objektív és átlátható kritériumokon alapulnak, mint az alkalmasság és a képesség szolgáltatás nyújtására; ii. a szolgáltatás minőségének biztosításához szükségesnél nem jelentenek több akadályt, ezáltal megkönnyítik a számviteli szolgáltatások hatékony liberalizációját;
- b) nemzetközi szabványok alkalmazására, és ennek során ösztönzi az együttműködést a VI. cikk (5) bekezdése b) pontjában meghatározott érintett nemzetközi szervezetekkel, hogy a VII. cikk (5) bekezdése teljes mértékben érvényesüljön;
- c) az Egyezmény VI. cikke (6) bekezdése hatékony alkalmazásának elősegítésére, a képezések elismerésére vonatkozó iránymutatások kialakítása révén.

E szabályok kidolgozása során a munkacsoport figyelembe veszi a szakmai szolgáltatásokat szabályozó állami és nem állami szervezetek jelentőségét.

▼B

**HATÁROZAT A VITARENDEZÉS SZABÁLYAIRÓL ÉS
ELJÁRÁSÁIRÓL SZÓLÓ EGYETÉRTÉS ALKALMAZÁSÁRÓL ÉS
FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL**

A MINISZTEREK,

EMLÉKEZTETVE az 1994. február 22-i határozatra, mely szerint az 1947. évi GATT meglévő szabályai és eljárásai a vitarendezés terén a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény hatálybalépésének napjáig maradnak hatályban;

FELKÉRIK az illetékes tanácsokat és bizottságokat, döntsenek úgy, hogy folytatják működésüket az olyan viták rendezése céljából, amelyekkel kapcsolatban a konzultációra vonatkozó kérés a fenti időpontot megelőzően érkezett;

FELKÉRIK a Miniszteri Konferenciát, hogy a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény hatálybalépését követő négy éven belül végezze el a Kereskedelmi Világszervezet szerinti vitarendezési szabályok és eljárások teljes körű felülvizsgálatát, és a felülvizsgálat elvégzését követő első ülése alkalmával hozzon döntést arra vonatkozóan, a fenti vitarendezési szabályok és eljárások további alkalmazására, módosítására vagy megszüntetésére van-e szükség.

▼B**EGYETÉRTÉS A PÉNZÜGYI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKRÓL**

Az Uruguayi Forduló résztvevőinek a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) szerint, az Egyezmény III. része rendelkezéseinek alkalmazási körébe tartozó megközelítés egy alternatívája alapján lehetőségük volt meghatározott kötelezettségvállalásokat tenniük a pénzügyi szolgáltatásokat illetően. Egyetértés született, hogy ezt a megközelítést a következő megegyezés alapján lehet alkalmazni:

- i. nem ellentétes az egyezmény rendelkezéseivel;
- ii. nem sérti semelyik tag arra vonatkozó jogát, hogy meghatározott kötelezettségvállalásait az Egyezmény III. részében szereplő megközelítéssel összhangban ütemezze;
- iii. az ebből eredő meghatározott kötelezettségvállalásokat a legnagyobb kedvezményes elbánás alapján kell alkalmazni;
- iv. semmilyen vélelem nem született a liberalizáció mértékét illetően, amelyre vonatkozóan a tag az Egyezmény szerint kötelezettséget vállalt.

A tárgyalások alapján, és az esetlegesen meghatározott feltételekre és kritériumokra is figyelemmel, az érdekelt tagok ütemterveikbe az alább szereplő megközelítésnek megfelelő meghatározott kötelezettségvállalásokat vettek fel.

A. Standstill

Az alább szereplő kötelezettségvállalásokra vonatkozó bármely feltétel, korlátozás és kritérium az egyezménynek meg nem felelő meglévő intézkedésekre korlátozódik.

B. Piacra jutás*Monopoljogok*

1. Az Egyezmény VIII. cikkén felül a következők alkalmazandók:

Az egyes tagok a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó ütemtervükben felsorolják a meglévő monopoljogokat, és törekednek azok megszüntetésére vagy azok körének csökkentésére. A pénzügyi szolgáltatásokról szóló melléklet 1. b) pontja ellenére ezt a pontot kell alkalmazni a melléklet 1. b) iii. alpontjában említett tevékenységekre.

Közigazgatási intézmények által megvásárolt pénzügyi szolgáltatások

2. Az egyezmény XIII. cikke ellenére az egyes tagok biztosítják, hogy egy másik tag területükön letelepedett pénzügyi szolgáltatói a területén a pénzügyi szolgáltatásoknak az adott tag közigazgatási intézményei általi megvásárlása vagy beszerzése tekintetében a legnagyobb kedvezményes elbánásban vagy nemzeti elbánásban részesüljenek

Határokon átnyúló kereskedelem

3. Az egyes tagállamok lehetővé teszik a nem letelepedett pénzügyi szolgáltatóknak, hogy a következő szolgáltatásokat főkötelezettként közvetítőn keresztül vagy közvetítőként, és a nemzeti elbánásnak megfelelő feltételek szerint nyújtsa:

- a) az alábbiakkal kapcsolatos kockázatok biztosítása:
 - i. tengeri szállítás és gazdasági célú repülés, valamint űrhajó fellövése űrfuvarozás (beleértve a műholdakat is), melyek biztosítása a következők egyikére vagy mindegyikére terjed ki: a szállított áru, az árut szállító jármű és az ezekből eredő felelősség; és

▼B

- ii. nemzetközi árutovábbításban részt vevő áruk;
 - b) a melléklet 5. a) iv. alpontjában említett viszontbiztosítás és visszaengedményezés, valamint a biztosítást kiegészítő szolgáltatások;
 - c) a melléklet 5. a) xv. alpontjában említett pénzügyi információszolgáltatás és -továbbítása és pénzügyi adatfeldolgozás, valamint a melléklet 5. a) xvi. alpontjában említett, a banki és egyéb pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódó tanácsadói és egyéb kiegészítő tevékenységek, a közvetítés kivételével.
4. Az egyes tagok lehetővé teszik lakosaik számára, hogy egy másik tag területén vásárolják meg a melléklet alábbi részeiben szereplő pénzügyi szolgáltatásokat:
- a) a 3. a) alpont;
 - b) a 3. b) alpont; és
 - c) az 5. a) v–xvi. alpont.

Kereskedelmi jelenlét

5. Az egyes tagok a valamely más tag pénzügyi szolgáltatóit felruházzák azzal a joggal, hogy a területükön kereskedelmi jelenlétüket kialakítsák vagy kiterjesszék, akár létező vállalatok megvásárlása révén is.
6. A tagok teltételeket támaszthatnak vagy eljárásokat hoznak létre a kereskedelmi jelenlét kialakításának vagy kiterjesztésének engedélyezésére, amennyiben azok nem kerülnek meg az adott tag 5. pont szerinti kötelezettségét, és összhangban állnak az Egyezményből fakadó egyéb kötelezettségekkel.

Új pénzügyi szolgáltatások

7. A tagok lehetővé teszik a valamely más tag területükön letelepedett pénzügyi szolgáltatói számára, hogy a területükön új pénzügyi szolgáltatásokat nyújtsanak.

Információ továbbítása és információfeldolgozás

8. Egyik tag sem tesz olyan intézkedéseket, amelyek megakadályozzák az információ továbbítását vagy a pénzügyi információk feldolgozását, beleértve az adatok elektronikus továbbítását, vagy amelyek a nemzetközi megállapodásoknak megfelelő behozatali szabályokra is figyelemmel megakadályozzák a berendezések átadását, amennyiben az ilyen információtovábbítás, pénzügyi információfeldolgozás vagy berendezés-átadás a pénzügyi szolgáltató rendes üzleti tevékenységének elvégzéséhez szükséges. E pont semelyik rendelkezése nem korlátozza a tagoknak a személyes adatok, a magánélet és az egyéni nyilvántartások és számlák bizalmas jellegének védelmére vonatkozó jogát, amennyiben ezt a jogot nem az Egyezmény rendelkezéseinek megkerülésére használják fel.

A személyzet ideiglenes belépése

9. a) Az egyes tagok lehetővé teszik bármely tag olyan pénzügyi szolgáltatójának alábbi személyzete számára, hogy ideiglenesen a területükre lépjen, amely az adott tag területén kialakította kereskedelmi jelenlétét vagy annak kialakítása folyamatban van:
- i. olyan védett adatok birtokában levő felső vezetők, melyek alapvetően fontosak a pénzügyi szolgáltató szolgáltatásainak kialakításához, ellenőrzéséhez és működtetéséhez; és

▼ B

- ii. a pénzügyi szolgáltató műveleteinek szakemberei.
- b) Az egyes tagállamok a területükön rendelkezésre álló képezett személyzetre is figyelemmel lehetővé teszik a bármely más tag pénzügyi szolgáltatójának kereskedelmi jelenlétével kapcsolatban álló alábbi személyzet ideiglenes belépését:
- i. a pénzügyi szolgáltató számítógépes szolgáltatásaival, távközlési szolgáltatásaival és könyvelésével foglalkozó szakemberek; és
 - ii. biztosításmatematikai és jogi szakemberek.

Megkülönböztetéstől mentes intézkedések

10. Az egyes tagállamok törekednek arra, hogy megszüntessék vagy korlátozzák a más tagok pénzügyi szolgáltatóira az alábbiak által kifejtett jelentős káros hatásokat:
- a) megkülönböztetéstől mentes intézkedések, melyek megakadályozzák, hogy a pénzügyi szolgáltatók a tag területén az adott tag által meghatározott formában az adott tag által engedélyezett összes pénzügyi szolgáltatást nyújthassák;
 - b) megkülönböztetéstől mentes szolgáltatások, melyek a pénzügyi szolgáltató tevékenységeinek kiterjesztését a tag teljes területére korlátozzák;
 - c) valamely tag intézkedései, amennyiben ez a tag ugyanazokat az intézkedéseket alkalmazza a banki és értékpapír-szolgáltatások nyújtására, és bármely más tag pénzügyi szolgáltatója az értékpapír-szolgáltatásokra összpontosítja tevékenységeit; és
 - d) egyéb intézkedések, melyek annak ellenére, hogy tiszteletben tartják az Egyezmény rendelkezéseit, káros hatással vannak bármely tag pénzügyi szolgáltatóinak azon képességére, hogy a tag piacán működjenek, versengjenek vagy oda bejussanak;

feltéve, hogy az e pont szerint tett intézkedések nem különböztetnék meg hátrányosan az ilyen intézkedéseket tevő tag pénzügyi szolgáltatóit.

11. A 10. pont a) és b) alpontjában említett megkülönböztetéstől mentes intézkedések tekintetében a tagok törekednek arra, hogy ne korlátozzák vagy gátolják a piaci lehetőségek jelenlegi szintjét, sem pedig azokat az előnyöket, amelyeket a többi tag pénzügyi szolgáltatói a tag területén létező csoportként már élveznek, feltéve, hogy ez a kötelezettségvállalás nem eredményezi az ilyen intézkedéseket alkalmazó tag pénzügyi szolgáltatóinak hátrányos megkülönböztetését.

C. Nemzeti elbánás

1. A nemzeti elbánásra vonatkozó feltételek szerint az egyes tagállamok bármely más tag területükön letelepedett pénzügyi szolgáltatói számára hozzáférést biztosítanak a közigazgatási intézmények által működtetett elszámolási rendszerekhez, valamint a rendes üzletmenet során rendelkezésre álló hivatalos finanszírozási és refinanszírozási forrásokhoz. E pontnak nem célja, hogy hozzáférést biztosítson a tag végső hitelezői forrásaihoz.

▼B

2. Amennyiben valamely tag előírja, hogy autonóm testületi, értékpapír- vagy határidős tőzsdei vagy piaci, elszámoló ügynökségi vagy bármely más szervezeti vagy szövetségi tagság vagy részvétel, vagy az azokhoz való hozzáférés szükséges ahhoz, hogy bármely egyéb tag pénzügyi szolgáltatója az adott tag pénzügyi szolgáltatóival megegyező feltételek szerint nyújthasson pénzügyi szolgáltatásokat, vagy amennyiben a tag e szervezetek számára közvetlenül vagy közvetve kiváltságokat vagy előnyöket nyújt a pénzügyi szolgáltatások nyújtása terén, az adott tag biztosítja, hogy ezek a szervezetek bármely más tagnak a tag területén letelepedett pénzügyi szolgáltatóit nemzeti elbánásban részesítsék.

D. Fogalommeghatározások

Ezen eljárás alkalmazásában:

1. Nem letelepedett pénzügyi szolgáltató: valamely tag pénzügyi szolgáltatója, amely egy másik tag területére irányuló pénzügyi szolgáltatásokat nyújt egy másik tag területén található létesítményből, függetlenül attól, hogy a szóban forgó pénzügyi szolgáltató rendelkezik vagy nem rendelkezik kereskedelmi jelenléttel annak a tagnak a területén, ahol a pénzügyi szolgáltatást nyújtja.
2. Kereskedelmi jelenlét: valamely tag területén levő, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával foglalkozó vállalkozás, beleértve a teljes mértékben vagy részben a vállalat tulajdonásban lévő leányvállalatokat, közös vállalatokat, személyesítő társaságokat, egyéni cégeket, franchise vállalkozásokat, fióktelepeket, ügynökségeket, képviselői irodákat vagy egyéb szervezeteket.
3. Új pénzügyi szolgáltatás: pénzügyi jellegű szolgáltatás, beleértve a meglévő vagy új termékekkel kapcsolatos szolgáltatásokat vagy a termék szolgáltatásának módját, amelyet valamely tag területén egyik pénzügyi szolgáltató sem nyújt, de egy másik tag területén igénybe vehető.

4. MELLÉKLET

MEGÁLLAPODÁS A KÖZBESZERZÉSRŐL

A MEGÁLLAPODÁSBAN RÉSZES FELEK (a továbbiakban: felek),

FELISMERVE, hogy a közbeszerzésre vonatkozó törvények, rendeletek, eljárások és gyakorlatok tekintetében a jogok és kötelezettségek hatékony multilaterális keretere van szükség annak érdekében, hogy a világkereskedelem nagyobb mértékű liberalizációját és bővülését biztosítsák, és javuljon a világkereskedelmi kapcsolatok nemzetközi kerete;

FELISMERVE, hogy a közbeszerzésre vonatkozó törvényeket, rendeleteket, eljárásokat és gyakorlatokat nem szabad olyan módon előkészíteni, bevezetni vagy alkalmazni külföldi vagy belföldi termékek és szolgáltatások, valamint külföldi vagy belföldi szállítók esetében, hogy védelmet biztosítsanak a belföldi termékeknek vagy szolgáltatásoknak, illetve a belföldi szállítóknak, és nem tehetnek megkülönböztetést a külföldi termékek vagy szolgáltatások, illetve a külföldi szállítók között;

FELISMERVE, hogy kívánatos a közbeszerzésre vonatkozó törvények, rendeletek, eljárások és gyakorlatok átláthatóságának biztosítása;

FELISMERVE, hogy a közbeszerzésekkel kapcsolatos nemzetközi rendelkezések tisztességes, azonnali és hatékony végrehajtása, valamint a jogok és kötelezettségek egyensúlyának lehető legmagasabb szinten való fenntartása érdekében nemzetközi eljárásokat kell meghatározni az értesítésekre, konzultációkra, ellenőrzésekre és a vitarendezésre vonatkozóan;

FELISMERVE, hogy figyelembe kell venni a fejlődő országok – különösen a legkevésbé fejlett országok – fejlődési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az 1979. április 12-én létrehozott, 1987. február 2-án módosított, közbeszerzésekre vonatkozó megállapodás IX. cikke (6) bekezdésének b) pontjával összhangban a viszonyosság alapján kibővítsék és javítsák a megállapodást, és hatályát kiterjesszék a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekre is;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a Megállapodásban részt nem vevő kormányokat ösztönözzék a Megállapodás elfogadására és az ahhoz történő csatlakozásra;

VÁLLALVA a további tárgyalásokat a fenti célkitűzések megvalósítása érdekében;

A KÖVETKEZŐKÉNT ÁLLAPODUNK MEG:

I. cikk

Hatály és hatókör

(1) Ez a Megállapodás a hatálya alá tartozó, az I. függelékben ⁽¹⁾ meghatározott szervek által végzett beszerzésekkel kapcsolatos törvényekre, rendeletekre, eljárásokra vagy gyakorlatokra vonatkozik.

⁽¹⁾ Minden fél részére, az I. függelék 5 mellékletre van felosztva:

- Az 1. melléklet a központi kormányzati szervek jegyzékét tartalmazza.
 - A 2. melléklet a központi kormányzat alá tartozó szervek jegyzékét tartalmazza.
 - A 3. melléklet minden olyan más szerv jegyzékét tartalmazza, amely e megállapodás rendelkezéseivel összhangban beszerzést végez.
 - A 4. melléklet az e megállapodás hatálya alá tartozó – akár pozitív, akár negatív szempontból felsorolt – szolgáltatásokat részletezi.
 - Az 5. melléklet a megállapodás hatálya alá tartozó építési szolgáltatásokat részletezi.
- A vonatkozó értékhatárokat az egyes felekre vonatkozó mellékletek tartalmazzák.

▼B

(2) Ez a Megállapodás bármilyen szerződéses módon végzett beszerzésre vonatkozik, beleértve az olyan módszerekkel történő beszerzéseket, mint az adásvétel vagy lízing, a bérbeadás vagy részletvásárlás, a megvásárlás lehetőségével is, ezen belül termékek és szolgáltatások bármilyen összetételére vonatkozóan.

(3) Ha az e Megállapodás hatálya alá tartozó beszerzésekkel összefüggésben szervenek azt írják elő, hogy az I. függelékben nem szereplő vállalkozások egyedi követelményeknek megfelelően kössenek szerződéseket, ezekre a követelményekre értelemszerűen a III. cikket kell alkalmazni.

(4) Ezt a Megállapodást az I. függelékben meghatározott értékhatárok alatti beszerzési szerződésekre kell alkalmazni.

*II. cikk***A szerződések értékének meghatározása**

(1) E Megállapodás végrehajtásának alkalmazásában a szerződések értékének ⁽¹⁾ meghatározásánál a következő rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az érték meghatározásánál számításba kell venni a díjazás minden formáját, így minden támogatást, díjat, jutalékot és kapott kamatot.

(3) Az illetékes szerv nem választhatja meg az érték meghatározási módszert és egyetlen beszerzés sem osztható fel e Megállapodás alkalmazása elkerülésének a szándékával.

(4) Ha az odaitéendő mennyiség egynél több szerződés odaitéléséhez vagy szerződések több részben történő odaitéléséhez vezet, az érték meghatározásának alapja vagy:

a) az előző költségvetési év vagy 12 hónap folyamán megkötött hasonló ismétlődő szerződés tényleges értéke, lehetőség szerint hozzáigazítva a következő 12 hónap folyamán várható mennyiség- és értékváltozásokhoz; vagy

b) az eredeti szerződést követő költségvetési évben vagy 12 hónapban ismétlődő szerződések becsült értéke.

(5) Termékek vagy szolgáltatások lízing, bérbeadás vagy részletvásárlás útján történő beszerzésére vonatkozó szerződések esetén, illetve olyan szerződések esetén, amelyek nem határozzák meg a teljes árat, az érték meghatározás alapja a következő:

a) a határozott időre kötött szerződés esetén, ha a szerződés időtartama 12 hónap vagy annál rövidebb, a szerződés időtartamára vonatkozó teljes szerződéses érték, illetve ha a szerződés időtartama meghaladja a 12 hónapot, a teljes szerződéses érték, beleértve a becsült maradványértéket;

b) határozatlan időre kötött szerződések esetén a havi részlet 48-szorosa.

Kétség esetén az érték meghatározás második alapját, azaz a b) pontot kell alkalmazni.

(6) Olyan esetekben, ha a tervezett beszerzés opciós záradék szükségességét írja elő, az érték meghatározás alapja a megengedett legmagasabb összegű beszerzés összértéke, amely magában foglalja az opciós vásárlásokat is.

*III. cikk***Nemzeti elbánás és megkülönböztetésmentesség**

(1) A felek az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzésekre vonatkozó valamennyi törvény, rendelet, eljárás és gyakorlat tekintetében haladéktalanul és feltétel nélkül ugyanolyan elbánásban részesítik a felek termékeit és szolgáltatásait kínáló más felek termékeit, szolgáltatásait és szállítóit, mint:

⁽¹⁾ Ezt a megállapodást kell alkalmazni minden olyan beszerzési szerződésre, amely esetében a szerződés becsült értéke a IX. cikknek megfelelően a hirdetmény közzétételkor eléri vagy meghaladja az értékhatárt.

▼B

- a) amilyent a hazai termékek, szolgáltatások és szállítók számára biztosítanak; és
 - b) amilyent a bármely más fél termékei, szolgáltatásai és szállítói számára biztosítanak.
- (2) A felek az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzésekre vonatkozó valamennyi törvény, rendelet, eljárás és gyakorlat tekintetében biztosítják:
- a) hogy szerveik ne részesítsék a külföldi érdekeltség vagy tulajdonjog mértéke alapján kedvezőtlenebb elbánásban az egyik belföldi székhelyű szállítót, mint a másikat;
 - b) hogy szerveik nem tegyenek megkülönböztetést a belföldi székhelyű szállítók között a megrendelt áru vagy szolgáltatás előállítási országa alapján, amennyiben az előállítási ország a IV. cikk rendelkezéseinek megfelelően a Megállapodásban részes fél.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a behozatalra vagy azzal kapcsolatban kivetett bármilyen jellegű vámra és díjra, az ilyen vámok és díjak kivetésének módszerére, az egyéb behozatali szabályokra és alaki követelményekre, sem a szolgáltatások kereskedelmét érintő, az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzésekre vonatkozó olyan egyéb intézkedésekre, amelyek nem az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzésekre vonatkozó törvények, rendeletek, eljárások vagy gyakorlatok.

*IV. cikk***Származási szabályok**

- (1) A felek nem alkalmaznak az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzés céljából más felektől behozott vagy beszerzett termékekre vagy szolgáltatásokra olyan származási szabályokat, amelyeket eltérnek a rendes kereskedelmi forgalomban és a szóban forgó tranzakció idején ugyanazon féltől behozott vagy beszerzett azonos termékekre vagy szállításokra alkalmazott származási szabályoktól.
- (2) A Kereskedelmi Világszervezet létrehozó egyezmény (a továbbiakban: WTO-egyezmény) I.A. mellékletében szereplő, a származási szabályokról szóló megállapodás alapján átvételre kerülő áruk származási szabályainak harmonizálására vonatkozó munkaprogram és a szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó tárgyalások befejezését követően a felek figyelembe veszik az említett munkaprogram és tárgyalások eredményeit az (1) bekezdés szerinti módosításánál.

*V. cikk***A fejlődő országok számára biztosított különleges és eltérő elbánás***Célkitűzések*

- (1) A felek e Megállapodás végrehajtása és alkalmazása során e cikk rendelkezései alapján figyelembe veszik a fejlődő országok, különösen a legkevésbé fejlett országok fejlődési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteit a következők érdekében:
- a) fizetésimérleg-helyzetük megóvása és a gazdaságfejlesztési programok végrehajtására alkalmas tartalékszint biztosítása;
 - b) a hazai ipar létrehozásának vagy fejlesztésének elősegítése, ezen belül a vidéki vagy elmaradt területeken a kistermelői és a háziipar fejlesztése; valamint a gazdaság más ágazatainak gazdasági fejlesztése;
 - c) az ipartelemek támogatása addig, amíg azok teljes egészében vagy alapvetően közbeszerzésekre támaszkodnak; valamint
 - d) gazdasági fejlődésük ösztönzése a fejlődő országok között létrejött, a Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) Miniszteri Konferenciájának bemutatott és e konferencia által nem kifogásolt regionális vagy globális megállapodások alapján.

▼B

(2) E Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően a közbeszerzéseket érintő törvények, rendeletek és eljárások előkészítése és alkalmazása során mindegyik szerződő fél a fejlődő országokból történő nagyobb mértékű behozatalt tesz lehetővé, szem előtt tartva a legkevésbé fejlett, valamint a gazdasági fejlődés legalsó szintjén álló országok sajátos problémáit.

Hatókör

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a fejlődő országok fejlődési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteikkel összhangban lévő feltételekkel tudjanak csatlakozni e Megállapodáshoz, a fejlődő országok e Megállapodás rendelkezéseinek hatálya alá tartozó beszerzései tekintetében a tárgyalások során kellően figyelembe veszik az (1) bekezdésben felsorolt célkitűzéseket. A fejlett országok az e Megállapodás rendelkezéseinek hatálya alá tartozó szervek és szolgáltatásaik jegyzékének elkészítésekor arra törekcsenek, hogy azok tartalmazzák a fejlődő országok számára fontos kiviteli termékek és szolgáltatások beszerzésével foglalkozó szerveket.

Megegyezés szerinti kivételek

(4) Az e Megállapodás alapján folytatott tárgyalások során a fejlődő országok tárgyalhatnak más résztvevőkkel a nemzeti elbánásra vonatkozó szabályok alóli, kölcsönösen elfogadható kivételekről a hatókörre vonatkozó jegyzékben szereplő egyes szervek, termékek vagy szolgáltatások tekintetében, figyelembe véve az egyes esetek sajátos körülményeit. E tárgyalások során megfelelően figyelembe veszik az (1) bekezdés a)–c) pontjában említett szempontokat. A fejlődő országok között létrejött, az (1) bekezdés d) pontjában említett regionális vagy globális megállapodásokban részes fejlődő országok tárgyalást folytathatnak a hatóköri jegyzékre vonatkozó kivételekről, számításba véve többek között az érintett regionális és globális megállapodásokban előírt, a közbeszerzésekre vonatkozó rendelkezéseket, és különösen azokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyek a közös iparfejlesztési programok tárgyát képezhetik.

(5) E Megállapodás hatálybalépését követően a Megállapodásban részes fejlődő országok a XXIV. cikk (6) bekezdésében szereplő, a Megállapodás hatálya alá tartozó jegyzékek módosítására vonatkozó rendelkezésekkel összhangban fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteik tekintetében módosíthatják ezeket a jegyzékeket, vagy arra kérhetik a Közbeszerzési Bizottságot (a továbbiakban: bizottság), hogy az egyes esetek sajátos körülményeinek figyelembevételével, valamint az (1) bekezdés a)–c) pontját tekintve véve biztosítsanak kivételt a nemzeti elbánásra vonatkozó szabályok alól a Megállapodás hatálya alá tartozó jegyzékben szereplő egyes szervek, termékek vagy szolgáltatások tekintetében. E Megállapodás hatálybalépését követően a Megállapodásban részes fejlődő országok azt is kérhetik, hogy a fejlődő országok közötti regionális vagy globális megállapodásokban való részvételük alapján az egyes esetek sajátos körülményeinek figyelembevételével, valamint az (1) bekezdés d) pontját tekintve véve a bizottság biztosítson kivételt a Megállapodás hatálya alá tartozó jegyzékben szereplő egyes szervek, termékek vagy szolgáltatások tekintetében. A Megállapodásban részes fejlődő országoknak a jegyzékek módosítására vonatkozó minden egyes kérelméhez csatolni kell a kérelemhez tartozó dokumentációt, illetve az ügy mérlegeléséhez esetlegesen szükség információkat.

(6) Az e Megállapodáshoz annak hatálybalépését követően csatlakozó országokra értelemszerűen a (4) és (5) bekezdést kell alkalmazni.

(7) A (4), (5) és (6) bekezdésben említett, megegyezés szerinti kivételek az alábbi (14) bekezdés rendelkezéseivel összhangban elvégzendő felülvizsgálat tárgyát képezik.

Technikai segítségnyújtás a Megállapodásban részes fejlődő országok részére

(8) Kérelem alapján a Megállapodásban részes fejlett országok az általuk helyénvalónak tartott minden technikai segítséget megadnak a Megállapodásban részes fejlődő országoknak a közbeszerzések területén felmerülő problémáik megoldása érdekében.

(9) Ez a segítségnyújtás, amelyet a Megállapodásban részes fejlődő országok között megkülönböztetéstől mentesen biztosítanak, többek között a következőkre vonatkozik:

— konkrét szerződések odaítélésére vonatkozó sajátos technikai problémák megoldása; és

— minden más olyan probléma, amelynek a segítségnyújtás keretében történő kezeléséről a kérelmező és egy másik fél egymással megállapodik.

▼ B

(10) A (8) és (9) bekezdésben említett technikai segítségnyújtás magában foglalja a minősítési dokumentáció és a Megállapodásban részes fejlődő országok szállítói által készített ajánlatoknak az illetékes szerv által kijelölt hivatalos WTO-nyelvre történő fordítását, feltéve, hogy a fejlett ország nem tekinti a fordítást a maga számára terhet jelentő feladatnak, amely esetben a Megállapodásban részes fejlődő országok részére a Megállapodásban részes fejlett országokhoz vagy azok illetékes szerveihez címzett kérelmük alapján magyarázatot kell adni.

Információs központok

(11) A Megállapodásban részes fejlett országok egyénileg vagy közösen információs központokat hoznak létre a Megállapodásban részes fejlődő országok részére többek között a közbeszerzésekre vonatkozó törvényekkel, rendeletekkel, eljárásokkal és gyakorlatokkal, a tervezett beszerzésekre vonatkozóan közzétett hirdetésekkel kapcsolatos információkra, az e Megállapodás hatálya alá tartozó illetékes szervek címére vonatkozó, valamint a beszerzett vagy beszerezni kívánt termékek vagy szolgáltatások jellegével és volumenével kapcsolatos információkra irányuló indokolt kérései megválaszolására, beleértve a jövőbeli pályázatokra vonatkozóan rendelkezésre álló információkat is. A bizottság ugyancsak létrehozhat információs központot.

Különleges elbánás a legkevésbé fejlett országok részére

(12) Tekintettel az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEINEK a fejlődő országokkal kapcsolatos eltérő és kedvezőbb elbánásról, a viszonyosságról és a fejlődő országok teljesebb körű részvételéről szóló 1947. november 28-i határozata (BLS/D 26S/203-205) 6 pontjára, a Megállapodásban részes fejlődő országok javára megállapított általános és egyedi intézkedések összefüggésében különleges elbánást biztosítanak a Megállapodásban részes legkevésbé fejlett országok és ezen országokban letelepedett szállítók, illetve szolgáltatásnyújtók részére az említett országokból származó termékek és szolgáltatások tekintetében. A felek e Megállapodás kedvezményeit nyújthatják a Megállapodásban nem részes legkevésbé fejlett országok szállítóinak, illetve szolgáltatásnyújtóinak is az említett országokból származó termékek vagy szolgáltatások tekintetében.

(13) Az egyes fejlett országok kérelem alapján az általuk helyénvalónak tartott segítséget nyújthatják a legkevésbé fejlett országokban letelepedett potenciális ajánlattevők részére az ajánlataik benyújtásához és azon termékek vagy szolgáltatások megválasztásához, amelyek az illetékes szerveik, valamint a legkevésbé fejlett országokban letelepedett szállítók számára fontosak lehetnek, és hasonlóképpen segítséget nyújtanak számukra ahhoz, hogy teljesítsék a tervezett beszerzés tárgyát képező termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó műszaki előírásokat és szabványokat.

Felülvizsgálat

(14) A bizottság évente felülvizsgálja e cikk rendelkezéseinek működését és hatékonyságát, és a felek által megküldött jelentések alapján háromévenként általános felülvizsgálatot végeznek a hatásaik kiértékelése céljából. A bizottság e háromévenkénti felülvizsgálatok részeként és e Megállapodás – különösen a III. cikk – rendelkezéseinek lehető legteljesebb megvalósítása céljából, valamint az érintett fejlődő országok fejlődésére, pénzügyi és kereskedelmi helyzetére tekintettel megvizsgálja, hogy az e cikk (4)–(6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban előírt kivételeket kell-e módosítani vagy bővíteni.

(15) Az egyes fejlődő országok a XXIV. cikk (7) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a további tárgyalási fordulók során gazdasági, pénzügyi és kereskedelmi helyzetük figyelembevételével mérlegelik a Megállapodás hatálya alá tartozó jegyzékeik bővítését.

*VI. cikk***Műszaki előírások**

(1) A majd közbeszerzés tárgyát képező termékek vagy szolgáltatások jellemzőit – minőség, teljesítmény, biztonság és méretek, szimbólumok, terminológia, csomagolás, jelölés és címkézés – vagy azok gyártási eljárásait és módszereit, valamint a beszerzést végző szervek által előírt megfelelésgértékkel kapcsolatos követelményeket megállapító műszaki előírások nem készíthetők, vehetők át vagy alkalmazhatók a nemzetközi kereskedelem nemkívánatos akadályainak megteremtése céljával vagy ilyen hatás elérése érdekében.

▼B

- (2) A beszerzést végző szervek által meghatározott műszaki előírásoknak – megfelelő esetben –:
- inkább a teljesítményre kell vonatkozniuk, mintsem a formatervre vagy a leíró jellegű jellemzőkre; és
 - ha léteznek nemzetközi szabványok, akkor azokon kell alapulniuk; más esetben pedig nemzeti műszaki szabályzatokon ⁽¹⁾, elismert nemzeti szabványokon ⁽²⁾ vagy építési szabályzatokon.
- (3) Nem tartalmazhatnak bizonyos védjegyre vagy kereskedelmi névre, szabadalomra, formatervre vagy típusra, konkrét származásra, gyártóra vagy szállítóra vonatkozó követelményt vagy hivatkozást, kivéve, ha a beszerzési követelményeknek nincs más kellően pontos és érthető leírási módja, és feltéve, hogy a pályázati dokumentációban a „vagy azzal egyenértékű” szavak szerepelnek.
- (4) A szervek a verseny kizárásához vezető módon nem kérhetnek vagy fogadhatnak el a műszaki előírások elkészítéséhez felhasználható tanácsokat egy konkrét beszerzésre vonatkozóan olyan cégtől, amelynek a beszerzésben való kereskedelmi érdekeltsége lehet.

*VII. cikk***Pályázati eljárások**

- (1) A felek biztosítják, hogy szerveik a pályázati eljárásaikat megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák, és hogy azok összhangban legyenek a VII–XVI. cikk rendelkezéseivel.
- (2) A szervek nem adhatnak egyetlen szállítónak sem olyan tájékoztatást egy konkrét beszerzésre vonatkozóan, amely a verseny kizárásához vezethet.
- (3) E Megállapodás alkalmazásában:
- A nyílt pályázati eljárások olyan eljárások, amelyek során minden érdekelt szállító benyújthat ajánlatot.
 - A meghívásos pályázati eljárások olyan eljárások, amelyek során a X. cikk (3) bekezdésével és e melléklet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban csak a beszerzést végző szerv által ajánlattételre felkért szállítók nyújthatnak be ajánlatot.
 - A tárgyalásos pályázati eljárások olyan eljárások, amelyek során a beszerzést végző szerv egyénileg, kizárólag a XV. cikkben meghatározott feltételek mellett keres meg szállítókat.

*VIII. cikk***A szállítók minősítése**

A szállítókra vonatkozó minősítési eljárás során a szervek nem tesznek megkülönböztetést a másik fél szállítói között, illetve a belföldi szállítók és a másik fél szállítói között. A minősítési eljárásoknak a következőkkel kell összhangban lenniük:

- a pályázati eljárásban való részvétel minden feltételét megfelelő időben közzéteszik, hogy az érdekelt szállítók megkezdhessék, és amennyire az a beszerzési eljárás hatékony működésével összhangban áll, teljesíthessék a minősítési eljárásokat;

⁽¹⁾ E megállapodás alkalmazásában a műszaki szabályzat olyan dokumentum, amely egy termék vagy szolgáltatás jellemzőit vagy az ahhoz kapcsolódó eljárásokat és gyártási módszereket határozza meg, beleértve azokat az alkalmazandó közigazgatási rendelkezéseket, amelyek betartása kötelező. Részben vagy egészében tartalmazhat egy adott termékre, szolgáltatásra, eljárásra vagy termelési módszerre vonatkozó terminológiát, szimbólumokat, csomagolási, jelölési vagy címkézési előírásokat.

⁽²⁾ E megállapodás alkalmazásában a szabvány egy elismert szervezet által elfogadott olyan dokumentum, amely közös vagy ismétlődő alkalmazás céljából olyan szabályokat, útmutatókat vagy jellemzőket ír elő termékekre vagy szolgáltatásokra, illetve az azokhoz kapcsolódó eljárásokra és gyártási módszerekre, amelyek betartása nem kötelező. Részben vagy egészében tartalmazhat egy adott termékre, szolgáltatásra, eljárásra vagy termelési módszerre vonatkozó terminológiát, szimbólumokat, csomagolási, jelölési vagy címkézési előírásokat.

▼ **B**

- b) a pályázati eljárásokban való részvétel feltételei azokra a feltételekre korlátozódnak, amelyek lényegesek abból a szempontból, hogy biztosítsák a vállalkozásnak a szóban forgó szerződés teljesítésére való képességét. A szállítóktól a részvételhez megkövetelt feltételek – ezen belül a fizetési garanciák, a műszaki minősítések, továbbá a szállítók pénzügyi, kereskedelmi és műszaki alkalmasságának megteremtéséhez szükséges információk –, valamint a minősítések ellenőrzése nem lehet a másik fél szállítóira nézve kedvezőtlenebb, mint a belföldi szállítókra vonatkozóan, és nem tehetnek megkülönböztetést a másik fél szállítói között sem. A szállítók pénzügyi, kereskedelmi és műszaki alkalmasságát a szállító globális üzleti tevékenysége, valamint a beszerzés végző szerv területén folytatott tevékenysége alapján kell megítélni, kellően figyelembe véve a szállítással foglalkozó szervezetek közötti jogi kapcsolatokat;
- c) a szállítók minősítésének folyamata és az ahhoz szükséges idő nem használható fel arra, hogy a másik fél szállítóit ne vegyék fel a szállítók jegyzékére, vagy hogy azokat ne vegyék figyelembe bizonyos tervezett beszerzéseknél. A szervek minősített szállítóknak ismerik el azokat a belföldi szállítókat vagy a másik fél azon szállítóit, amelyek teljesítik egy bizonyos tervezett beszerzés részvételi feltételeit. Egy bizonyos beszerzésben való részvételt kérelmező olyan szállítókat, amelyeket esetleg még nem minősítettek, ugyancsak figyelembe kell venni, ha elegendő idő áll rendelkezésre a minősítési eljárás befejezéséhez.
- d) azoknak a szerveknek, amelyek folyamatosan jegyzéket vezetnek a minősített szállítókról, biztosítaniuk kell, hogy a szállítók bármikor jelentkezhessenek minősítésre; továbbá azt is biztosítaniuk kell, hogy minden minősített szállítót, amely ezt kéri, reálisan rövid időn belül felvegyenek a jegyzékbe;
- e) ha a IX. cikk (1) bekezdése szerinti hirdetmény közzétételét követően egy még nem minősített szállító kérelmezi egy tervezett beszerzésben való részvételét, a beszerzést végző szerv azonnal elindítja a minősítési eljárást;
- f) a minősített szállító státust kérelmező szállítót az érintett szerv értesíti az ezzel kapcsolatban hozott döntésről. A szervek által folyamatosan vezetett jegyzékben szereplő minősített szállítókat ugyancsak értesíteni kell az ilyen jegyzékek megszűnéséről, vagy arról, ha már nem szerepelnek azokban;
- g) a felek biztosítják, hogy:
- i. az egyes szervek és azok részlegei egységes minősítési eljárást folytatásnak, kivéve az olyan eseteket, amikor kellően alátámasztott indokok miatt attól eltérő eljárásra van szükség; és
 - ii. erőfeszítéseket tegyenek, hogy a szervek minősítési eljárásai közötti különbségek a lehető legkisebbre csökkenjenek.
- h) az a)–g) pont rendelkezései semmilyen módon se gátolják valamely szállító olyan indokokkal történő kizárását, mint például a csőd vagy valótlan nyilatkozatok, feltéve, hogy az ilyen eljárás összhangban van a nemzeti elbánással és a Megállapodás megkülönböztetésmentességre vonatkozó rendelkezéseivel.

*IX. cikk***A tervezett beszerzésekkel kapcsolatos ajánlati felhívás**

- (1) A (2) és (3) bekezdésnek megfelelően a szervek minden tervezett beszerzésre vonatkozóan ajánlati felhívást tesznek közzé, kivéve, ha a XV. cikk másképpen írja elő (tárgyalásos pályázat). A hirdetményt a II. függelékben felsorolt megfelelő kiadványban kell közzé tenni.
- (2) A részvételi felhívás a (6) bekezdésben előírtaknak megfelelően a tervezett beszerzésről szóló hirdetmény formájában történhet.
- (3) A 2. és 3. mellékletben felsorolt szervek részvételi felhívásként a tervezett beszerzésről szóló, a (7) bekezdésben előírtak szerinti hirdetményt, illetve a minősítési rendszerre vonatkozó, a (9) bekezdésben előírtak szerinti hirdetményt alkalmazhatják.

▼B

(4) Azok a szervek, amelyek részvételi felhívásként a tervezett beszerzésről szóló hirdetményt alkalmazzák, utólag minden olyan szállítót felkérnek, amelyek a részvétel iránti érdeklődésüket fejezték ki, hogy erősítsék meg érdekeltségüket azon információk alapján, amelyek legalább a (6) bekezdésben említett adatokat tartalmazzák.

(5) Azok a szervek, amelyek részvételi felhívásként a minősítési rendszerről szóló hirdetményt alkalmazzák, a XVIII. cikk (4) bekezdésében említett szempontokra is figyelemmel és kellő időben olyan tájékoztatást adnak, amely mindazok számára lehetővé teszi a beszerzésben való részvétel megalapozott mérlegelését, akik kifejezték a részvétel iránti érdeklődésüket. Ezek az információk a (6) és (8) bekezdésben említett hirdetményekben foglalt adatokat tartalmazzák, amennyiben az ilyen adatok rendelkezésre állnak. Az egyik szállító részére megadott információkat megkülönböztetéstől mentesen biztosítani kell a többi érdekelt szállító részére is.

(6) A tervezett beszerzésről szóló, a (2) bekezdésben említett egyes hirdetmények a következő adatokat tartalmazzák:

- a) a beszerzés jellege és mennyisége, beleértve a további beszerzésekre vonatkozó opciókat és, lehetőség szerint, a várható időzítés megadását, ha ilyen opciókkal lehet élni; ismétlődő szerződések esetén azok jellege és mennyisége, és lehetőség szerint a beszerzendő termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó későbbi pályázati hirdetmények várható időpontja;
- b) nyílt, meghívásos vagy tárgyalásos eljárást alkalmaznak;
- c) az áruk vagy szolgáltatások szállítása/teljesítése megkezdésének vagy befejezésének időpontja;
- d) a részvételi felhívásra való jelentkezés benyújtásának vagy a szállítók szállítói jegyzékbe kerülése érdekében történő előminősítésének, illetve az ajánlatok átvételének helye és határideje, valamint az(ok) a nyelv(ek), amely(ek)en az ajánlatokat be kell nyújtani;
- e) a szerződést odaítélő, valamint a dokumentáció és az egyéb dokumentumok megszerzéséhez szükséges információkat szolgáltató szerv címe;
- f) a szállítóktól megkövetelt gazdasági és műszaki követelmények, pénzügyi garanciák és információk;
- g) a pályázati dokumentációért fizetendő összegek nagysága és fizetési feltételei;
- h) a szerv adásvételre, lízingre, bérbeadásra vagy részletvásárlásra vonatkozó ajánlatokra, vagy e módszerek közül többfélére írja-e ki a pályázatot.

(7) A tervezett beszerzésekre vonatkozóan a (3) bekezdésben említett hirdetményeknek a (6) bekezdésben említett, rendelkezésre álló lehető legtöbb információt tartalmazniuk kell. Mindenképpen tartalmazniuk kell a (8) bekezdésben említett információkat, és;

- a) annak jelzését, hogy az érdekelt szállítóknak a szerv számára ki kell fejezniük a beszerzés iránti érdeklődésüket;
- b) a kapcsolattartási pontot, mely ahhoz a szervhez kapcsolódik, amelytől további információk szerezhetők be.

(8) A szerv a tervezett beszerzés minden egyes esetére vonatkozóan a WTO egyik hivatalos nyelvén összefoglaló hirdetményt tesz közzé. A hirdetmény legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) a szerződés tárgya;
- b) az ajánlatok vagy az ajánlati felhívásra való jelentkezés benyújtására megállapított határidők;
- c) azok a címek, ahonnan a szerződéssel kapcsolatos dokumentumok kérhetők.

▼B

(9) Meghívásos pályázati eljárások esetén a minősített szállítók jegyzékét folyamatosan vezető szervek a III. függelékben felsorolt kiadványok egyikében évente egyszer a következő adatokat tartalmazó hirdetményt adnak ki:

- a) a vezetett jegyzékek felsorolása a címeikkel együtt, a jegyzékek alapján beszerzésre kerülő termékek vagy szolgáltatások, illetve a termék- vagy szolgáltatáskategóriák tekintetében;
- b) az említett jegyzékbe történő bejegyzés céljából a szállítók által teljesítendő feltételek, és azok a módszerek, amelyek szerint az érintett szerv megvizsgálja az említett feltételeket; és
- c) a jegyzékek érvényességi ideje, valamint azok megújításának formai követelményei.

Ha a (3) bekezdésnek megfelelően ilyen hirdetményt alkalmaznak részvételi felhívásként, a hirdetmény ezen kívül a következő információkat tartalmazza:

- d) az érintett termékek vagy szolgáltatások jellege;
- e) annak megjelölése, hogy a hirdetmény részvételi meghívást jelent.

Ha azonban a minősítési rendszer legfeljebb három évre szól, és a rendszer időtartamát a hirdetményben tudatják, valamint azt is, hogy további hirdetményt nem fognak közzétenni, akkor elegendő a hirdetményt csak egyszer, a rendszer alkalmazási időszakának kezdetén közzé tenni. Az ilyen rendszer nem alkalmazható oly módon, hogy kijátsszák e Megállapodás rendelkezéseit.

(10) Ha valamely tervezett beszerzésben való részvételre vonatkozó felhívás közzétételét követően, de a hirdetményben vagy a pályázati dokumentációban az ajánlatok felbontására vagy átvételére meghatározott határidők kezdete előtt szükségessé válik a hirdetmény módosítása vagy ismételt kiadása, a módosítást vagy az újra kiadott hirdetményt ugyanolyan módon kell közzé tenni, mint ahogy azokat az eredeti dokumentumokat tették közzé, amelyeket a módosítás érint. Minden olyan lényeges információt, amelyet egy bizonyos tervezett beszerzéssel kapcsolatban az egyik szállítónak megadnak, egyidejűleg kellő időn belül meg kell adni minden más érintett szállítónak is, hogy a szállítóknak módjuk legyen az ilyen információkat mérlegelni, és azok alapján reagálni.

(11) A szervek az e cikkben említett hirdetményekben vagy minden más olyan kiadványban, amelyben a hirdetmények megjelennek, nyilvánvalóvá teszik, hogy a beszerzés a Megállapodás hatálya alá tartozik.

*X. cikk***Kiválasztási eljárások**

(1) A meghívásos pályázati eljárások esetében a lehető legnagyobb mértékű hatékony nemzetközi verseny biztosítása érdekében, a szervek a beszerzési rendszer hatékony működésével összhangban minden tervezett beszerzéshez a lehető legtöbb belföldi szállítótól és a másik fél lehető legtöbb szállítójától kérnek ajánlatokat. Az eljárásban részt vevő szállítókat tisztességes és megkülönböztetéstől mentes eljárás során választják ki.

(2) A minősített szállítók jegyzékét folyamatosan vezető szervek a pályázatra meghívni kívánt szállítókat az említett jegyzékekben szereplő szállítók közül választhatják ki. A kiválasztásnak mindenkor egyenlő lehetőségeket kell biztosítania a jegyzékben szereplő szállítók részére.

(3) Azon szállítók számára, amelyek egy bizonyos tervezett beszerzésben való részvételért folyamodnak, lehetővé kell tenni, hogy ajánlatot nyújtsanak be, és azt figyelembe vegyék, ha – még nem minősített szállítók esetén – elegendő idő áll rendelkezésre a VIII. és IX. cikk szerinti minősítési eljárás elvégzéséhez. A részvételre engedélyezett további szállítók számát addig lehet növelni, amíg az nem gátolja a beszerzési rendszer hatékony működését.

(4) A meghívásos pályázati eljárásokban való részvételre vonatkozó kérelmeket telex, távirat vagy telefax útján lehet benyújtani

▼ B*XI. cikk***Ajánlattételi és teljesítési határidők***Általános rendelkezések*

- (1) a) Az előírt határidőknek elegendőknek kell lenniük arra, hogy a másik fél szállítói, valamint a belföldi szállítók elkészíthessék és benyújthassák ajánlataikat a pályázati eljárás lezárása előtt. E határidők meghatározásánál a szerveknek –indokolt szükségleteiknek megfelelően – olyan tényezőket kell figyelembe venniük, mint a tervezett beszerzés összetett volta, a tervezett alvállalkozás mértéke és az ajánlatok külföldi, valamint belföldi helyszínekről postai úton történő továbbításához szükséges szokásos idő.
- b) A felek biztosítják, hogy az ajánlatok vagy a pályázatban való részvételre vonatkozó meghívás iránti kérelmek kézhezvétele határidejének meghatározásakor szerveik kellően vegyék számításba a közzététel késedelmét.

Határidők

- (2) A (3) bekezdésben foglaltak kivételével
- a) a nyílt eljárás esetén az ajánlatok kézhezvételének határideje a IX. cikk (1) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított legalább 40 nap;
- b) meghívásos eljárás esetén – ha nem alkalmazzák a minősített szállítók folyamatosan vezetett jegyzékeit – a pályázatban való részvételre irányuló meghívásra vonatkozó kérelem benyújtásának határideje a IX. cikk (1) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított legalább 25 nap; az ajánlatok kézhezvételének határideje az ajánlati felhívás kibocsátásának időpontjától számított legalább 40 nap,
- c) a minősített szállítók folyamatosan vezetett jegyzékeinek alkalmazásával járó meghívásos eljárások esetén az ajánlatok kézhezvételének határideje az ajánlati felhívás kibocsátásának kezdeti időpontjától számított legalább 40 nap, még akkor is, ha az ajánlati felhívás kibocsátásának kezdeti időpontja egybeesik a IX. cikk (1) bekezdésében említett közzététel időpontjával.
- (3) A (2) bekezdésben említett határidők az alábbi körülmények esetén rövidíthetők:
- a) ha 40 nappal, de legfeljebb 12 nappal korábban külön hirdetményt tesznek közzé, és a hirdetmény legalább a következőket tartalmazza:
- i. a IX. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti, rendelkezésre álló lehető legtöbb információ;
 - ii. a IX. cikk (8) bekezdésében említett információk;
 - iii. annak jelzése, hogy az érdekelt szállítóknak a szerv számára ki kell fejezniük a beszerzés iránti érdeklődésüket; és
 - iv. a kapcsolattartási pont, mely ahhoz a szervezethez kapcsolódik, amelytől további információk szerezhetők be,
- az ajánlatok kézhezvételéhez előírt 40 napos határidő felváltható egy, az ajánlatok elkészítéséhez kellően hosszú határidővel, amely általában legalább 24 nap, de semmiképpen nem lehet rövidebb 10 napnál;
- b) a IX. cikk (6) bekezdésének értelmezése szerinti ismétlődő jellegű szerződésekre vonatkozó második vagy további közzétételek esetén az ajánlatok kézhezvételéhez előírt 40 napos határidő legfeljebb 24 napos határidőre csökkenthető;
- c) ha a szerv által kellően indokolt sürgősségi helyzet lehetetlenné teszi a szóban forgó határidők betartását, a (2) bekezdésben meghatározott határidők lerövidíthetők, de semmiképpen nem lehetnek rövidebbek a IX. cikk (1) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított 10 napnál;

▼ B

d) a 2. és 3. mellékletben felsorolt szervek által végzett beszerzésekre a (2) bekezdés c) pontjában említett határidő a szerv és a kiválasztott szállítók közötti közös megegyezéssel rögzíthető. Megegyezés hiányában a szerv olyan határidőket rögzíthet, amelyek elég hosszúak az ajánlatok elkészítéséhez, és semmiképpen nem rövidebbek 10 napnál.

(4) A szerv saját ésszerű szükségleteinek megfelelően a szállítási határidőknél figyelembe kell venni olyan tényezőket, mint a tervezett beszerzés összetett volta, a tervezett alvállalkozás mértéke és a gyártáshoz, az áru kitérolásához és a szállítási helyszínektől történő szállításához vagy a szolgáltatások nyújtásához reálisan szükséges idő.

*XII. cikk***Pályázati dokumentáció**

(1) Ha a pályázati eljárás során egy szerv engedélyezi az ajánlat több nyelven történő benyújtását, e nyelvek egyikének a WTO valamelyik hivatalos nyelvének kell lennie.

(2) A szállítók részére biztosított pályázati dokumentáció minden olyan információt tartalmaz, amely lehetővé teszi az annak megfelelő ajánlatok benyújtását, beleértve a tervezett beszerzésről szóló hirdetményben közzéteendő információkat a IX. cikk (6) bekezdésének g) pontjában előírt információk kivételével, valamint a következő információkat:

- a) annak a szervnek a címe, amelyhez az ajánlatot el kell küldeni;
- b) az a cím, ahova a kiegészítő információkra vonatkozó kéréseket kell elküldeni;
- c) az(ok) a nyelv(ek), amelye(ke)n az ajánlatokat vagy a pályázati dokumentációkat be kell nyújtani;
- d) az ajánlatok kézhezvételének hatánapja, valamint az az időtartam, amely alatt bármely ajánlatnak rendelkezésre kell állnia elfogadásra;
- e) azok a személyek, akik jelen lehetnek az ajánlatok felbontásánál, valamint a felbontás napja, ideje és helye;
- f) a szállítóktól megkövetelt gazdasági és műszaki követelmények, pénzügyi garanciák és információk vagy dokumentumok;
- g) az igényelt termékek vagy szolgáltatások, illetve minden követelmény – beleértve a teljesítendő műszaki előírásokat, megfelelőségi igazolásokat, a szükséges terveket, rajzokat és oktatási anyagokat – teljes körű leírása;
- h) a szerződés odaítélésének kritériumai, ezen belül az áron kívül minden olyan tényező, amelyet figyelembe kell venni az ajánlatok értékelésénél, valamint azok a költségelemek, amelyeket az ajánlati árak értékelésénél be kell számítani, például a szállítási, biztosítási és ellenőrzési költségek, valamint a többi fél termékei vagy szolgáltatásai esetén a vámok és egyéb behozatali díjak, adók, valamint a fizetés pénzneme;
- i) a fizetési feltételek;
- j) és minden más feltétel vagy kondíció;
- k) a XVII. cikknek megfelelően azok a feltételek és kondíciók – ha vannak ilyenek –, amelyek alapján a Megállapodásban nem részes felektől származó, de az említett cikk szerinti eljárásokra vonatkozó ajánlatokat elfogadják.

▼B*A pályázati dokumentációnak a szervek általi továbbítása*

- (3) a) A nyílt eljárásoknál a szervek az eljárásban részt vevő bármely szállító kérésére eljuttatják a pályázati dokumentációt, és azonnal választ adnak az azzal kapcsolatos magyarázatokra vonatkozó ésszerű kérésekre.
- b) A meghívásos eljárásoknál a szervek az eljárásban való részvételért folyamodó bármely szállító kérésére eljuttatják a pályázati dokumentációt, és azonnal választ adnak az azzal kapcsolatos magyarázatokra vonatkozó ésszerű kérésekre.
- c) A szervek azonnal választ adnak a pályázati eljárásban részt vevő szállítók által a vonatkozó információk megszerzése céljából benyújtott minden ésszerű kérdésre, amennyiben ezek az információk nem biztosítanak az adott szállító részére előnyt a versenytársaival szemben a szerződés odaítélésére vonatkozó eljárás során.

*XIII. cikk***Az ajánlatok benyújtása, kézhezvétele és felbontása, valamint a szerződések odaítélése**

- (1) Az ajánlatok benyújtásának, kézhezvételének és felbontásának, valamint a szerződések odaítélésének a következő szempontoknak kell megfelelnie:
- a) az ajánlatokat rendes körülmények között írásban, közvetlenül vagy postai úton kell benyújtani. Ha ajánlatok telex, távirat vagy telefax útján való benyújtása engedélyezett, az ily módon készült ajánlatoknak tartalmazniuk kell az ajánlat értékeléséhez szükséges valamennyi információt, különösen az ajánlattevő által javasolt végleges árat, valamint egy nyilatkozatot arról, hogy az ajánlattevő egyetért a pályázati felhívás valamennyi feltételével, kondíciójával és rendelkezésével. Az ajánlatot levélben vagy egy aláírt telex-, távirat- vagy faxmással azonnal vissza kell igazolni. Ajánlatok telefonon történő benyújtása nem engedélyezett. A telex, távirat vagy telefax tartalma mérvadó olyan esetekben, ha eltérés vagy ellentmondás tapasztalható annak tartalma és a határidő után kézhez vett bármely dokumentáció tartalma között; és
- b) az ajánlattevők részére a nem szándékosan elkövetett formai hibáknak az ajánlat felbontása és a szerződés odaítélése közötti kijavítására esetlegesen biztosított lehetőség nem eredményezhet semmilyen megkülönböztetést jelentő gyakorlatot.

Az ajánlatok kézhezvétele

- (2) A szállítókat nem büntetik, ha az ajánlatot a pályázati dokumentációban megjelölt irodában az előírt határidő után veszik át, amennyiben a késedelmet kizárólag a szerv hibás eljárása okozta. Az ajánlatokat más kivételes körülmények esetén is figyelembe veszik, ha az érintett szerv eljárási szabályai így rendelkeznek.

Az ajánlatok felbontása

- (3) A szervek által nyílt vagy meghívásos eljárások keretében kért valamennyi ajánlatot a felbontás szabályszerűségét garantáló eljárások és feltételek alapján veszik át és bontják fel. Az ajánlatok kézhezvételének és felbontásának is meg kell felelnie e Megállapodás nemzeti elbánásra és megkülönböztetésmentességre vonatkozó rendelkezéseinek. Az ajánlatok felbontásával kapcsolatban szerzett információk a szerv felett felügyeletet gyakorló hatóságok rendelkezésére az érintett szervnél maradnak annak érdekében, hogy azokat szükség esetén a XVIII., XIX., XX. és XXII. cikkben szereplő eljárásokhoz felhasználhassák.

A szerződések odaítélése

- (4) a) Ahhoz, hogy az odaítélésről dönthessenek, az ajánlatoknak a felbontás időpontjában meg kell felelniük a hirdetményben vagy a pályázati dokumentációban szereplő alapvető követelményeknek, és olyan szállítótól kell származniuk, amely megfelel a részvétel feltételeinek. Ha egy szerv olyan ajánlatot kapott, amely a többi benyújtott ajánlathoz viszonyítva irreálisan alacsony árat adott meg, érdeklődhet az ajánlattevőnél, hogy meggyőződjön arról, az meg tud felelni a részvételi feltételeknek, és képes a szerződés feltételeinek teljesítésére.

▼B

- b) Azt az esetet kivéve, ha egy szerv úgy dönt közérdekből, hogy nem ítéli oda a szerződést, a szerv annak az ajánlattevőnek ítéli oda a szerződést, amelyről megállapították, hogy teljes mértékben képes a szerződés teljesítésére, és amelynek – akár hazai termékre vagy szolgáltatásra, akár a többi fél termékeire vagy szolgáltatásaira vonatkozó – ajánlata a legáltalósabb, vagy olyan ajánlat, amelyet a hirdetményekben vagy a pályázati dokumentációban megállapított konkrét értékelési feltételek szempontjából a legelőnyösebbnek ítélnék.
- c) A szerződéseket a pályázati dokumentációban meghatározott feltételeknek és alapvető követelményeknek megfelelően kell odaítélni.*Opciók záradékok*
- (5) Az opciók záradékok nem alkalmazhatók oly módon, amellyel kijátsszák a Megállapodás rendelkezéseit.

*XIV. cikk***Tárgyalás**

- (1) A felek a következők szerint írhatják elő szerveik számára a tárgyalások lefolytatását:
- a) olyan beszerzésekkel összefüggésben, amelyeknél – konkrétan a IX. cikk (2) bekezdésében említett hirdetményben (szállítók meghívása a tervezett beszerzési eljárásban való részvételle) – jelezték erre irányuló szándékukat; vagy
- b) ha az értékelésből az állapítható meg, hogy egyetlen ajánlatot sem lehet nyilvánvalóan legkedvezőbbnek minősíteni a hirdetményekben vagy a pályázati dokumentációkban meghatározott konkrét értékelési feltételek alapján.
- (2) A tárgyalásokat elsődlegesen arra kell felhasználni, hogy megállapítsák az ajánlatok erősségeit és gyengéit.
- (3) A szervek az ajánlatokat bizalmasan kezelik. Különösen olyan céllal nem adnak ki információkat, hogy bizonyos résztvevőket segítsenek abban, hogy ajánlataikat más résztvevőkéihez igazítsák.
- (4) A szervek a tárgyalások során nem tehetnek megkülönböztetést a különböző szállítók között. Különösen arról gondoskodnak, hogy:
- a) a résztvevők kizárása a hirdetményekben és a pályázati dokumentációban meghatározott feltételeknek megfelelően történjen;
- b) a feltételek és a műszaki követelmények mindennemű módosítását írásban továbbítsák a tárgyalás valamennyi résztvevőjének;
- c) valamennyi, még versenyben lévő résztvevőnek lehetőséget biztosítsanak arra, hogy új vagy módosított ajánlatokat nyújtsanak be a felülvizsgált követelmények alapján; és
- d) a tárgyalások befejezése után a tárgyalások valamennyi résztvevője lehetőséget kapjon arra, hogy az általános határidővel összhangban végső ajánlatot tegyen.

*XV. cikk***Tárgyalásos pályáztatás**

- (1) A VII–XIV. cikknek a nyílt és a meghívásos pályáztatási eljárást szabályozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni a következő feltételek esetén, feltéve, hogy a tárgyalásos pályáztatást nem a lehető legnagyobb mértékű verseny elkerülése érdekében alkalmazzák, illetve olyan módon, amely megkülönböztetést teremt a többi fél szállító között, illetve védelmet nyújt a belföldi gyártóknak vagy szállítóknak:

▼B

- a) ha nem érkeznek be ajánlatok a nyílt vagy meghívásos pályázati eljárásra, vagy ha a benyújtott ajánlatok összejátszáson alapultak, illetve ha nem felelnek meg a pályázat általános követelményeinek, vagy olyan szállítóktól származnak, amelyek nem felelnek meg az e Megállapodás szerint előírt részvételi feltételeknek, azonban azzal a feltétellel, hogy az eredeti pályázati követelményeket nem módosítják lényegesen az odaitélt szerződésben;
- b) ha művészeti alkotások vagy kizárólagos jogok, például szabadalmak vagy szerzői jogok védelmével összefüggő okokból, illetve műszaki okok miatti verseny hiányában a termékeket vagy szolgáltatásokat csak egy bizonyos szállító szállíthatja vagy nyújthatja, és nem áll fenn reális alternatíva vagy helyettesítés lehetősége;
- c) amennyiben feltétlenül szükséges, ha a szerv által előre nem látható események által előidézett rendkívüli sürgősségi okokból a termékeket és szolgáltatásokat nyílt vagy meghívásos pályázattal nem lehet időben beszerezni;
- d) az eredeti szállító további olyan szállításai, amelyek már megtörtént szállítások vagy felszerelések pótlásának részeként vagy már megtörtént szállítások, szolgáltatások vagy felszerelések bővítésére szolgálnak, amennyiben a szállító személyének megváltoztatása arra kényszerítené a szervet, hogy a már meglévő berendezésekkel vagy szolgáltatásokkal⁽¹⁾ való felcserélhetőség követelményeinek meg nem felelő berendezéseket vagy szolgáltatásokat szerezzen be;
- e) ha egy szerv olyan prototípusokat vagy első terméket, illetve szolgáltatást vásárol, amelyet egy egyedi kutatási, kísérleti, tanulmányi vagy eredeti fejlesztési szerződés keretében vagy céljából, a szerv kérésére fejlesztettek ki. Miután ezeket a szerződéseket teljesítették, az ezt követő termék- vagy szolgáltatásbeszerzésekre a VII–XIV. cikk⁽²⁾ vonatkozik;
- f) ha előre nem látható körülmények folytán az eredeti pályázati dokumentációban leírt konstrukciós szolgáltatások teljesítéséhez olyan kiegészítő konstrukciós szolgáltatások válnak szükségessé, amelyek nem szerepeltek abban, és a szervnek a kiegészítő konstrukciós szolgáltatásokra vonatkozó szerződéseket az adott konstrukciós szolgáltatásokat végző vállalkozónak kell odaítélnie, mivel a kiegészítő konstrukciós szolgáltatásokat műszaki és gazdasági okok miatt nehéz lenne elválasztani az eredeti szerződéstől, és az jelentős kényelmetlenséget okozna a szerv számára. A kiegészítő konstrukciós szolgáltatásokra odaítélt szerződések összértéke azonban nem haladhatja meg a főszerződés 50 %-át;
- g) a hasonló konstrukciós szolgáltatások megismétléséből álló, olyan alaprojektnek megfelelő konstrukciós szolgáltatások esetén, amelyekre a VII–XIV. cikknek megfelelően az eredeti szerződést odaítélték, és amely esetében a szerv az eredeti konstrukciós szolgáltatásra vonatkozóan tervezett beszerzésről szóló hirdetményben jelezte, hogy tárgyalásos pályázattal lehet alkalmazni az ilyen új konstrukciós szolgáltatásokra vonatkozó szerződések odaítélésénél;
- h) árupiacon vásárolt termékek esetében;
- i) olyan kivételesen kedvező feltételek mellett történő vásárlások esetén, amelyekre csak nagyon rövid ideig van lehetőség. Ez a rendelkezés az olyan vállalkozások szokatlan értékesítéseivel kíván foglalkozni, amelyek rendes körülmények között nem szállító vállalkozások, illetve üzleti vagyontárgyak felszámolási eljárás vagy csődtömeggondnokság alatt történő értékesítésével. Nem kíván foglalkozni a szokásos szállítóktól történő rendes vásárlásokkal;
- j) tervezési pályázat nyertesének odaítélt szerződések esetén, feltéve, hogy a pályázatot e Megállapodás elveivel összhangban szervezték meg, nevezetesen úgy, hogy a IX. cikk értelmében megfelelően minősített szállítókat hívnak meg az ilyen pályázatban való részvételre, amelyet független bírálóbizottság bírál el a tervezési szerződések nyertesének történő odaítélés céljából.

⁽¹⁾ Egyetértés van abban, hogy a már „meglévő berendezés” szoftvereket is magában foglal, amennyiben a megállapodás hatálya kiterjedt szoftverek eredeti beszerzésére is.

⁽²⁾ Első termék vagy szolgáltatás eredeti kifejlesztése magában foglalhat korlátozott mértékű gyártást vagy szolgáltatásnyújtást annak érdekében, hogy felölelje a helyszínen végzett vizsgálat eredményeit, és kimutatható legyen, hogy a termék vagy szolgáltatás alkalmas a minőségi szabványok szempontjából elfogadható mennyiségben történő gyártásra vagy szolgáltatás nyújtására. Nem terjed ki az olyan mennyiségben történő gyártásra vagy szolgáltatásnyújtásra, amely azok kereskedelmi életképességét vagy a kutatási és fejlesztési költségek megtérülését biztosítja.

▼B

(2) A szervezeteknek az (1) bekezdés rendelkezései alapján odaítélt minden egyes szerződésről jegyzőkönyvet kell készíteniük. A jegyzőkönyvek tartalmazzák a beszerzést végző szerv nevét, a beszerzett áruk és szolgáltatások értékét és fajtáját, a származási országot, valamint azokat az e cikkben említett feltételeket, amelyek alapján a szerződést odaítélték. Ez a jegyzőkönyv az érintett szervezetnél marad, hogy a szerv felett felügyeletet gyakorló hatóságok rendelkezésére bocsássák annak érdekében, hogy szükség esetén a XVIII., XIX., XX. és XXII. cikkben szereplő eljárásokhoz felhasználhassák.

*XVI. cikk***Ellenszolgáltatás**

(1) A szervek a szállítók, termékek vagy szolgáltatások minősítésénél és kiválasztásánál vagy az ajánlatok értékelésénél és a szerződések odaítélésénél nem számítanak fel, nem kérnek és nem vesznek figyelembe ellenszolgáltatást⁽¹⁾.

(2) Az általános politikai szempontok, így a fejlesztésre vonatkozó szempontok tekintetében azonban a fejlődő országok a csatlakozásuk alkalmával tárgyalhatnak az ellenszolgáltatások alkalmazásáról, például belföldi tartalom bennfoglalására vonatkozó követelmények feltételeiről. Ilyen követelmények csak a beszerzési eljárásban való részvétel céljából történő minősítésre alkalmazhatók, a szerződés odaítélésének feltételeként azonban nem. A feltételeknek objektíveknek, egyértelműen meghatározottaknak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük. Ezeket a feltételeket az adott ország I. függelékében kell feltüntetni, és pontos megszorításokat tartalmazhatnak az ellenszolgáltatások e Megállapodás hatálya alá tartozó szerződésekben történő előírására. Az ilyen feltételek alkalmazásáról értesíteni kell a bizottságot, és azokat fel kell tüntetni a tervezett beszerzésről szóló hirdetményben és a többi dokumentációban.

*XVII. cikk***Átláthatóság**

(1) A felek szorgalmazzák szerveiknél, hogy jelöljék meg azokat a feltételeket és kondíciókat – beleértve a versenyeztetéssel járó pályázati eljárásoktól való bármilyen eltérést vagy a kifogásolási eljárások igénybevételeének lehetőségét – amelyek alapján az e Megállapodásban nem részes országokban működő szállítóktól származó ajánlatokat elfogadják, de amely országok a saját szerződéseik odaítélésénél az áttekinthetőség megteremtése érdekében mégis:

- a) a VI. cikknek megfelelően a szerződéseikre vonatkozóan adnak előírásokat (műszaki előírások);
- b) közzéteszik a IX. cikkben említett beszerzési hirdetményeket, ezen belül – a IX. cikk (8) bekezdésében említett, a WTO valamelyik hivatalos nyelvén megjelent hirdetmény változatában (a tervezett beszerzésről szóló összefoglaló hirdetmény) – azon feltételek és kondíciók leírását, amelyek alapján az e Megállapodásban részes országokban működő szállítóktól származó ajánlatokat elfogadják;
- c) hajlandók biztosítani azt, hogy beszerzési szabályaik rendes körülmények között egy beszerzés folyamán ne változzanak, ha pedig az ilyen változtatások elkerülhetetlennek bizonyulnak, megfelelő jogorvoslati eszközt biztosítsanak.

(2) Az e Megállapodásban nem részes kormányok, amelyek megfelelnek az (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeknek, ha a feleket erről tájékoztatják, jogosultak megfigyelőként részt venni a bizottságban.

*XVIII. cikk***A szervek kötelezettségeire vonatkozó információk és vizsgálatok**

(1) A szervek az egyes szerződéseknek a XIII–XV. cikk alapján történő odaítélésétől számított legkésőbb 72 napon belül hirdetményt jelentetnek meg a II. függelékben felsorolt megfelelő kiadványokban. Ezek a hirdetmények a következőket tartalmazzák:

⁽¹⁾ Közbeszerzéseknél az ellenszolgáltatások a helyi fejlesztések ösztönzésére vagy a fizetésiméreg-elszámolások javítására alkalmazott intézkedések a belföldi tartalom, a technológia engedélyezése, beruházási előírások, csereüzletek vagy hasonló követelmények segítségével.

▼B

- a) az odaítélt szerződésben szereplő termékek és szolgáltatások jellege és mennyisége;
 - b) a szerződést odaítélő szerv neve és címe;
 - c) az odaítélés dátuma;
 - d) a nyertes ajánlattevő neve és címe
 - e) a nyertes ajánlat értéke, illetve a szerződés odaítélésénél figyelembe vett legmagasabb és legalacsonyabb értékű ajánlat;
 - f) ha szükséges, a IX. cikk (1) bekezdése alapján kiadott hirdetmény azonosítási eszközei, illetve az említett eljárás alkalmazásának indokolása a XV. cikk értelmében; valamint
 - g) az alkalmazott eljárás típusa.
- (2) Valamelyik fél szállítójának kérelme alapján az egyes szervek haladéktalanul biztosítják a következőket:
- a) beszerzési gyakorlataik és eljárásaik magyarázata;
 - b) megfelelő információk annak indoklására, miért utasították el a szállító minősítésre való jelentkezését, miért szüntették meg addigi minősítését, és miért nem azt választották ki;
 - c) a sikertelen ajánlattevő részére megfelelő információk annak indokairól, miért nem választották ki annak ajánlatát, továbbá a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a nyertes ajánlattevő nevééről.
- (3) A szervek haladéktalanul és kérésre írásban tájékoztatják a résztvevő szállítókat a szerződés odaítélésével kapcsolatos döntéseikről.
- (4) A szervek azonban dönthetnek úgy, hogy a szerződés odaítélésével kapcsolatban egyes, az (1) bekezdés és a (2) bekezdés c) pontja szerinti információkat visszatartanak, ha az ilyen információk nyilvánosságra hozatala akadályozná a jogszabályok végrehajtását, vagy más módon ellenkezne a közérdekkel, illetve sértené köz- vagy magánvállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit, vagy sérthetné a szállítók közötti tisztességes versenyt.

*XIX. cikk***A felek kötelezettségeire vonatkozó információk és vizsgálatok**

- (1) A felek a IV. függelékben felsorolt megfelelő kiadványokban haladéktalanul közzétesznek minden, az e Megállapodás hatálya alá tartozó közbeszerzéssel kapcsolatos jogszabályt, szabályzatot, bírósági határozatot, általános alkalmazásra vonatkozó közigazgatási határozatot, valamint minden eljárást (beleértve a szokásos szerződéses záradékokat), mégpedig olyan módon, hogy a többi félnek és szállítónak módja legyen megismerni azokat. A felek készek kérésre bármely félnek elmagyarázni a közbeszerzési eljárásaikat.
- (2) A sikertelen ajánlattevő kormánya, amely részes e Megállapodásban, a XXII. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül bekérhet olyan kiegészítő információkat a szerződés odaítélésével kapcsolatban, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy a beszerzést tisztességesen és pártatlanul folytatták le. A beszerzést végző kormány ennek érdekében információkat szolgáltat a nyertes ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a szerződéses árról. Ez utóbbi információkat a sikertelen ajánlattevő kormánya abban az esetben hozhatja nyilvánosságra, ha ezt a jogát a titoktartási kötelezettség tiszteletben tartásával gyakorolja. Ha ezeknek az információknak a nyilvánosságra hozatala sértené a jövőbeni ajánlatok közötti versenyt, ezeket az információkat csak az azon féllel történt konzultációt követően és annak beleegyezésével lehet nyilvánosságra hozni, amely a sikertelen ajánlattevő kormányának az információkat átadta.

▼B

(3) A Megállapodás hatálya alá tartozó szervek által végzett beszerzésekkel és az azok egyéni szerződés-odaitéléseivel kapcsolatban rendelkezésre álló információkat kérésre át kell adni bármelyik fél részére.

(4) A bármelyik fél részére átadott azon bizalmas információk, amelyek akadályoznák a jogszabályok végrehajtását vagy más módon ellentétesek a közérdekkel, illetve köz- vagy magánvállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit sértenék vagy sérthetnék a szállítók közötti tisztességes versenyt, nem hozhatók nyilvánosságra az információt szolgáltató fél hivatalos engedélye nélkül.

(5) A felek statisztikai adatokat gyűjtenek az e Megállapodás hatálya alá tartozó beszerzéseikről, és azokat évente megküldik a bizottságnak. Ezek a jelentések a következő információkat tartalmazzák az e Megállapodás hatálya alá tartozó, beszerzést végző szervek által odaitélt szerződések tekintetében:

- a) az 1. mellékletben szereplő szervek esetében mind az értékhatár feletti, mind az értékhatár alatti szerződések becslült értékéről készült statisztikák, összességében és szervek szerinti bontásban; a 2. és 3. mellékletben szereplő szervek esetében az értékhatár feletti szerződések becslült értékére vonatkozó statisztikák, összességében és szervkategóriák szerinti bontásban;
- b) az 1. mellékletben szereplő szervek esetében az értékhatár feletti szerződések számára és összértékére vonatkozó statisztikák az egységes besorolási rendszer szerint szervek és termék- és szolgáltatáskategóriák szerinti bontásban; a 2. és 3. mellékletben szereplő szervek esetében az értékhatár feletti szerződések becslült értékére vonatkozó statisztikák szervkategóriák, valamint termék- és szolgáltatáskategóriák szerinti bontásban;
- c) az 1. mellékletben szereplő szervek esetében szervenkénti, valamint termék- és szolgáltatáskategória szerinti bontásban készült statisztika a XV. cikk egyes esetei alapján odaitélt szerződések számáról és összértékéről; a 2. és 3. mellékletben szereplő szervkategóriák esetében a XV. cikk egyes esetei alapján az értékhatár feletti szerződések összértékéről készült statisztikák; és
- d) az 1. mellékletben szereplő szervek esetében a vonatkozó mellékletekben szereplő, a Megállapodástól való eltérések alapján odaitélt szerződések számáról és összértékéről szóló statisztikák; a 2. és 3. mellékletben szereplő szervkategóriák esetében a vonatkozó mellékletekben szereplő, a Megállapodástól való eltérések alapján odaitélt szerződések összértékéről szóló statisztikák.

Ha ilyen információk rendelkezésre állnak, a felek statisztikai adatokat szolgáltatnak a szervek által beszerzett termékek és szolgáltatások származási országáról. E statisztikák összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében a bizottságnak útmutatást kell adnia az alkalmazandó módszerekről. Az e Megállapodás hatálya alá tartozó beszerzések hatékony figyelemmel kísérésének biztosítása érdekében a bizottság egyhangú határozatot hozhat az a)–d) pontban szereplő követelmények módosításáról a szolgáltatandó statisztikai információk jellege és terjedelme, valamint az alkalmazandó csoportosítások és besorolások tekintetében.

*XX. cikk***Kifogásolási eljárások***Konzultációk*

(1) Valamely szállító panasza esetén, amely szerint e Megállapodást megsértették egy beszerzéssel kapcsolatban, a felek arra ösztönzik e szállítót, hogy a beszerzést végző szervekkel folytatott konzultáció keretében igyekezzen megoldást találni a panasza ügyében. Ilyen esetekben a beszerzést végző szervnek pártatlanul és gyorsan, olyan módon kell elbírálnia az ilyen panaszt, amely nem sérti a kifogásolási mechanizmus keretében korrekciós intézkedések elfogadását.

Kifogás

(2) A felek olyan, megkülönböztetéstől mentes, gyors, átlátható és hatékony eljárást biztosítanak, amely lehetővé teszi, hogy a szállítók kifogást emeljenek a Megállapodás azon beszerzések keretében felmerülő állítólagos megsértése miatt, amelyekben érdekelték vagy érdekelték voltak.

▼B

- (3) A felek kifogásolási eljárásaikat írásban biztosítják, és általánosan hozzáférhetővé teszik.
- (4) A felek biztosítják, hogy az e Megállapodás hatálya alá tartozó beszerzésekkel kapcsolatos eljárás összes szempontjára vonatkozó dokumentációt három évig megőrizték.
- (5) Az érdekelt szállítótól kérhetik a kifogásolási eljárás megindítását, és hogy attól az időponttól számított meghatározott időn belül értesítse a beszerzéssel foglalkozó szervet, amikor a panasz alapja ismertté válik, vagy ésszerűen ismertté kellett volna válnia, de 10 napnál nem rövidebb időn belül.
- (6) A kifogásokat egy bíróságnak vagy egy pártatlan és a beszerzés eredményében nem érdekelt független vizsgáló szervnek kell kivizsgálnia, amelynek tagjai a megbízatásuk időtartama alatt nem állnak külső befolyás alatt. Az olyan vizsgáló szervezetet, amelyek nem bíróságok, bírói vizsgálatnak kell alávetni, vagy olyan eljárásokat kell alkalmazniuk, amelyek biztosítják, hogy:
- a) a résztvevőket meg lehessen hallgatni, mielőtt véleményt alkotnak, vagy határozatot hoznak;
 - b) a résztvevőket képviselni vagy kísérni lehessen;
 - c) a résztvevők hozzáférhessenek az eljárás egészéhez;
 - d) az eljárás nyilvános legyen;
 - e) a véleményeket és határozatokat írásban adják ki egy olyan nyilatkozattal együtt, amely tartalmazza a vélemények vagy határozatok indokolását;
 - f) tanúkat lehessen bevonni;
 - g) a dokumentumokat ismertessék a vizsgáló szervvel.
- (7) A kifogásolási eljárások a következőket biztosítják:
- a) gyors ideiglenes intézkedések a Megállapodás megsértésének orvoslása és a kereskedelmi lehetőségek megőrzése érdekében. E cselekvés a beszerzési eljárás felfüggesztését eredményezheti. Az eljárások biztosíthatják azonban azt, hogy az érintett érdekekre, ezen belül a közérdekekre nézve alapvetően hátrányos következményeket számításba vehessék az arra vonatkozó döntés meghozatalakor, hogy alkalmazzanak-e ilyen intézkedést. Ilyen esetben csak a cselekvés elmaradását kell írásban indokolni;
 - b) egy értékelést és a kifogásolás indokolására vonatkozó döntés lehetőségét;
 - c) a Megállapodás megsértésének orvoslását vagy az elszenvedett veszteségek vagy károk megtérítését, amely az ajánlat elkészítésének és a kifogásolásnak a költségeire korlátozódhat.
- (8) A szereplők kereskedelmi és egyéb érdekeinek megóvása érdekében a kifogásolási eljárásokat rendes körülmények között késlekedés nélkül kell befejezni.

*XXI. cikk***Intézmények**

- (1) Létrejön a felek képviselőiből álló közbeszerzési bizottság. A bizottság választja meg saját elnökét és elnökhelyettesét, és szükség szerint, de évente legalább egyszer összeül abból a célból, hogy a feleknek lehetőséget biztosítson a konzultációra az e Megállapodás működésével vagy célkitűzései teljesítésének támogatásával kapcsolatos ügyekben, és olyan egyéb feladatokat lásson el, amelyeket a felek a bizottságra ruháztak.

▼B

(2) A bizottság munkacsoportokat vagy más olyan kisegítő szerveket hozhat létre, amelyek a bizottság által átadott feladatokat látják el.

*XXII. cikk***Konzultációk és vitarendezés**

(1) Ha e Megállapodás alábbi részeiben ettől kifejezetten eltérően nem rendelkeznek, e Megállapodásra a WTO- egyezmény keretében felmerülő viták rendezésére irányadó vitarendezés szabályairól és eljárásairól szóló egyetértés (a továbbiakban: a vitarendezési egyetértés) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Ha valamelyik fél úgy értékeli, hogy valamely, az e Megállapodásból közvetlenül vagy közvetve származó kedvezménye miatt szűnik meg vagy csorbul, vagy e Megállapodás bármely célkitűzésének elérését az akadályozza, hogy egy másik fél vagy más felek az e Megállapodás alapján fennálló kötelezettségeiket nem teljesítik, illetve egy másik fél vagy felek e Megállapodás rendelkezéseivel ellentétes vagy nem ellentétes intézkedést alkalmaznak, az adott fél az ügy kölcsönösen elfogadható megoldása érdekében írásban ellenvetéseket vagy javaslatokat tehet az ügyben véleménye szerint érintett másik fél vagy felek részére. Az ilyen intézkedésről az alábbiak szerint azonnal értesíteni kell a vitaren dezési egyetértés alapján létrehozott Vitarendezési Testületet (a továbbiakban: DSB). Az ennek során megkeresett félnek készségesen kell foglalkoznia a hozzá eljuttatott ellenvetésekkel vagy javaslatokkal.

(3) A DSB-nek jogában áll fórumokat létrehozni, a fórumok vagy a fellebbviteli szervek jelentéseit elfogadni, ajánlásokat tenni, vagy adott ügyben határozatokat hozni, a határozatok és ajánlások végrehajtására vonatkozó ellenőrzéseket tartani, és engedélyezni a koncessziók vagy az e Megállapodás alapján fennálló egyéb kötelezettségek felfüggesztését, illetve jogorvoslattal kapcsolatos konzultációkat kezdeményezni, amennyiben az e Megállapodással ellentétesnek tartott intézkedések visszavonása nem lehetséges, és természetesen csak az e Megállapodásban részes WTO-tagok vehetnek részt a DSB-nek az e Megállapodás szerinti vitarendezésre vonatkozó határozatai meghozatalában vagy cselekvéseiben.

(4) Ha a vitában érintett felek a fórum létrehozásától számított 20 napon belül másképp nem állapodnak meg, a fórum a következő hatáskörrel rendelkezik:

„E Megállapodás, valamint a (a vitában érintett felek által említett, bármely más vonatkozó megállapodás megnevezése) megfelelő rendelkezései alapján a (a fél neve) által a ... dokumentumban a DSB-hez utalt ügy kivizsgálása és olyan megállapítások megtétele, amelyek segíteni fognak a DSB-nek az ajánlásai megtételében, illetve az e Megállapodásban előírt határozatok meghozatalában.”

Olyan viták esetén, amelyeknél a vitában érintett valamelyik fél e Megállapodást, valamint a vitarendezési egyetértés 1. mellékletében felsorolt egy vagy több más megállapodást is alkalmazni kívánja, a (3) bekezdést a fórumok jelentéseinek csak az e Megállapodás értelmezésére és alkalmazására vonatkozó részeire kell alkalmazni.

(5) Az e Megállapodás keretében kialakult vitás kérdések kivizsgálására a DSB által létrehozott fórumokban olyan személyek vesznek részt, akik a közbeszerzés területén minősítést szereztek.

(6) Mindent meg kell tenni az eljárások lehető leggyorsabb lefolytatása érdekében. A fórumnak a vitarendezési egyetértés 12. cikke (8) és (9) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően igyekeznie kell, hogy zárójelentését legkésőbb négy hónapon belül eljuttassa a vitában érintett felekhez, késedelem esetén pedig azon időponttól számított legfeljebb hét hónapon belül, amikor a fórum összetételéről és hatásköréről megállapodás született. Következésképpen mindent meg kell tenni a vitarendezési egyetértés 20. cikkének (1) bekezdésében és 21. cikkének (4) bekezdésében meghatározott időszakok két hónappal történő csökkentése érdekében. A fórum a vitarendezési egyetértés 21. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően igyekszik továbbá, hogy olyan esetben, ha az ajánlások és határozatok teljesítése érdekében hozott intézkedések létezését vagy a hatályos Megállapodással való összhangot illetően nincs egyetértés, 60 napon belül meghozza a határozatát.

▼B

(7) A vitarendezési egyetértés 1. függelékében felsorolt, az e Megállapodástól eltérő bármely megállapodás keretében felmerülő viták – a vitarendezési egyetértés 22. cikkének (2) bekezdésétől eltérően – nem eredményezhetik az e Megállapodás szerinti engedmények vagy egyéb kötelezettségek felfüggesztését, továbbá az e Megállapodás alapján felmerülő viták nem eredményezhetik az említett 1. függelékben felsorolt bármely más megállapodás szerinti engedmények vagy egyéb kötelezettségek felfüggesztését.

*XXIII. cikk***A Megállapodás alóli kivételek**

(1) E Megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely akadályozza a feleket abban, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, vagy ne hozzanak nyilvánosságra olyan információkat, amelyeket a fegyverek, lőszeres vagy hadianyagok beszerzésével vagy a nemzetbiztonság, illetve a honvédelem szempontjából elengedhetetlen beszerzésekkel kapcsolatos fontos biztonsági érdekeik védelme érdekében szükségesnek tartanak.

(2) Azon követelményre is figyelemmel, hogy ilyen intézkedéseket ne alkalmazzanak olyan módon, amellyel önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetést teremtenek azon országok között, amelyekben azonos feltételek vannak érvényben, illetve amelyek a nemzetközi kereskedelem rejtett korlátozását jelentik, e Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, mint ami akadályozza a feleket abban, hogy olyan intézkedéseket hozzanak vagy hajtsanak végre, amelyek: a közerkölcs, közrend vagy közbiztonság, az emberek, állatok és növények életének, illetve egészségének és a szellemi tulajdonnak a védelméhez szükségesek; illetve amelyek fogyatékos személyek, jótékonyági intézmények vagy börtönben lévő személyek által előállított termékekre vagy általuk nyújtott szolgáltatásokra vonatkoznak.

*XXIV. cikk***Záró rendelkezések****1. Elfogadás és hatálybalépés**

Ez a Megállapodás 1996. január 1-jén lép hatályba azon kormányok ⁽¹⁾ esetében, amelyek elfogadták az e Megállapodás I. függelékének 1–5. mellékletében foglalt hatókört, és amelyek 1994. április 15-én aláírásukkal elfogadják a Megállapodást, illetve amelyek az említett időpontig utólagos megerősítés függvényében írják alá a Megállapodást, majd 1996. január 1. előtt utólagosan megerősítik a Megállapodást.

2. Csatlakozás

Minden olyan kormány, amely tagja a WTO-nak, illetve – a WTO- egyezmény hatálybalépése előtt – az 1947. évi GATT szerződő fele, és nem részese e Megállapodásnak, csatlakozhat e Megállapodáshoz az adott kormány és a felek által elfogadott feltételek alapján. A csatlakozásra egy olyan csatlakozási okiratnak a WTO főigazgatójánál történő letétbe helyezése alapján kerül sor, amelyben kinyilvánítják, hogy egyetértenek a feltételekkel. A Megállapodás a csatlakozó kormányok esetében a Megállapodáshoz való csatlakozás időpontját követő 30. napon lép hatályba.

3. Átmeneti rendelkezések

a) Hongkong és Korea e Megállapodás alkalmazását – a XXI. és XXII. cikk kivételével – legkésőbb 1997. január 1-jéig elhalaszthatja. Ha 1997. január 1-jét megelőzően kezdik alkalmazni a rendelkezéseket, annak dátumáról a WTO főigazgatóját 30 nappal korábban értesítik.

⁽¹⁾ E Megállapodás alkalmazásában a „kormány” kifejezés magában foglalja az Európai Közösségek illetékes hatóságait.

▼ B

- b) Az e Megállapodás hatálybalépése és a Hongkong általi alkalmazása közötti időszak során Hongkong és az e Megállapodás azon többi szerződő fele között fennálló jogokra és kötelezettségekre, amelyek 1994. április 15-én tagjai voltak az 1979. április 12-én Genfben létrejött és 1987. február 2-án módosított közbeszerzésekre vonatkozó megállapodásnak (az „1988. évi megállapodás”), az 1988. évi megállapodás azon lényegi ⁽¹⁾ rendelkezései irányadók – a módosított vagy helyesbített mellékleteit is beleértve –, amely rendelkezéseket az említett célra történő hivatkozással e Megállapodásba emeltek, és amelyek 1996. december 31-ig hatályban maradnak.
- c) E Megállapodás azon részes felei között, amelyek az 1988. évi megállapodásnak is részes felei, az e Megállapodásban szereplő jogok és kötelezettségek az 1998. évi megállapodásból eredő jogok és kötelezettségek helyébe lépnek.
- d) A XXII. cikk a WTO- egyezmény hatálybalépéséig nem lép hatályba. Addig az 1988. évi megállapodás VII. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni az e Megállapodás keretében zajló konzultációkra és vitarendezésre, amely rendelkezéseket az említett célra történő hivatkozással e Megállapodásba emeltek. E rendelkezéseket az e Megállapodással létrehozott bizottság támogatásával kell alkalmazni.
- e) A WTO- egyezmény hatálybalépésének időpontját megelőzően a WTO szerveire való hivatkozást a GATT megfelelő szerveire való hivatkozásként, a WTO főigazgatójára és a WTO Titkárságára való hivatkozást pedig az 1947. évi GATT SZERZŐDŐ FELEI főigazgatójára, illetve GATT Titkárságára való hivatkozásként kell értelmezni.

4. *Fenntartások*

E Megállapodás egyetlen rendelkezése tekintetében sem lehet fenntartásokkal élni.

5. *Nemzeti jogalkotás*

- a) A legkésőbb az e Megállapodás hatálybalépésének időpontjáig e Megállapodást elfogadó vagy ahhoz csatlakozó minden egyes kormány biztosítja törvényi, rendeleti és közigazgatási eljárásainak, valamint az e Megállapodás mellékelt jegyzékeikben szereplő szervek által alkalmazott szabályok, eljárások és gyakorlatok e Megállapodás rendelkezéseivel való összhangját.
- b) A felek tájékoztatják a bizottságot az e Megállapodáshoz kapcsolódó törvények és rendeleteik, valamint az ilyen törvények és rendeletek alkalmazása valamennyi módosításáról.

6. *Helyesbítések és módosítások*

- a) A helyesbítésekről, a szervek egyik mellékletből a másikba történő áthelyezéséről, illetve kivételes esetekben az I–IV. függelékre vonatkozó módosításokról értesíteni kell a bizottságot azon információ közlésével, hogy a változás várhatóan milyen következményekkel járhat az e Megállapodás kölcsönösen elfogadott hatókörére nézve. Ha a helyesbítések, áthelyezések vagy egyéb módosítások csupán formai jellegűek vagy kis mértékűek, hatályba lépnek, ha 30 napon belül nem emelnek ellenük kifogást. Ettől eltérő esetekben a bizottság elnöke azonnal összehívja a bizottság ülését. A bizottság mérlegeli a javaslatot és a kompenzációs kiigazításra vonatkozó valamennyi igényt annak érdekében, hogy fenntartsa a jogok és kötelezettségek egyensúlyát, valamint az e Megállapodás kölcsönösen elfogadott hatókörének az értesítést megelőző szintjéhez viszonyított szintjét. Ha a felek nem jutnak megegyezésre, az ügyben a XXII. cikk rendelkezéseinek megfelelően kell eljárni.

⁽¹⁾ Az 1998. évi megállapodás összes rendelkezése, kivéve a preambulomot, a VII. és IX. cikket az (5) bekezdés a) és b) pontja, valamint a (10) bekezdés kivételével.

▼B

- b) Ha valamelyik fél a jogait gyakorolva vissza akar vonni egy, az I. függelékben szereplő szervet azzal az indokkal, hogy az adott szerv felett a kormány által gyakorolt ellenőrzés vagy befolyás ténylegesen megszűnt, erről az említett fél értesíti a bizottságot. Az ilyen módosítások a bizottság következő ülésének befejezése utáni napon lépnek hatályba, feltéve, hogy az értesítés időpontjától számított 30 nappal előbb nem kerül sor az ülésre, és nem emeltek ellenük kifogást. Kifogás esetén az ügyben a XXII. cikk szerinti konzultációs és vitarendezési eljárásoknak megfelelően kell eljárni. Az I. függelék tervezett módosítása és az abból eredő bármely kompenzációs kiigazítás mérlegelése során tekintetbe kell venni a kormány által gyakorolt ellenőrzés vagy befolyás megszüntetésének piacot megnyitó hatásait.

7. *Ellenőrzések, tárgyalások és jövőbeni munka*

- a) A bizottság évente ellenőrzi e Megállapodás végrehajtását és működését, annak célkitűzései figyelembevételével. A bizottság évente tájékoztatja a WTO általános tanácsát az ilyen ellenőrzésekkel vizsgált időszakok során bekövetkezett fejleményekről.
- b) A felek legkésőbb az e Megállapodás hatálybalépésének időpontjától számított harmadik év végén és azt követően rendszeres időközönként további tárgyalásokat folytatnak e Megállapodás továbbfejlesztése, valamint annak érdekében, hogy a Megállapodás felek közötti hatókörét a fejlődő országokra vonatkozó V. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével minél nagyobb mértékben terjesszék ki a viszonyosság alapján.
- c) A felek törekszenek az olyan megkülönböztető intézkedések és gyakorlatok bevezetésének vagy alkalmazása meghosszabbításának elkerülésére, amelyek torzítják a nyílt beszerzést, és a b) pont szerinti tárgyalások keretében igyekeznek megszüntetni azokat az intézkedéseket és gyakorlatokat, amelyek e Megállapodás hatálybalépésének időpontjában még érvényben maradtak.

8. *Információtechnológia*

Annak biztosítására, hogy a Megállapodás ne jelentse a műszaki fejlődés szükségtelen akadályát, a felek a bizottság keretében rendszeres konzultációt folytatnak az információtechnológia közbeszerzésekben való alkalmazásának fejlődéséről, és szükség esetén tárgyalást folytatnak a Megállapodás módosításairól. E konzultációk célja különösen annak biztosítása, hogy az információtechnológia alkalmazása az átlátható eljárások révén segítse a nyílt, megkülönböztetéstől mentes és hatékony közbeszerzést, hogy az e Megállapodás hatálya alá tartozó szerződések egyértelműen beazonosíthatóak legyenek, és hogy egy bizonyos szerződéssel kapcsolatban minden rendelkezésre álló információ megtalálható legyen. Ha valamelyik fél újítást kíván bevezetni, arra törekszik, hogy figyelembe vegye a többi fél potenciális problémákra vonatkozóan kifejezett véleményét.

9. *Módosítások*

A felek e Megállapodást többek között a végrehajtása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével módosíthatják. Amennyiben a felek a bizottság által megállapított eljárásoknak megfelelően a módosításra vonatkozóan már egyezsége jutottak, az ilyen módosítások egyik fél esetében sem lépnek addig hatályba, amíg azokat az érintett fél el nem fogadta.

10. *Felmondás*

- a) A Megállapodást bármelyik fél felmondhatja. A felmondás attól az időponttól számított 60 nap elteltével lép hatályba, amikor a WTO főigazgatója a felmondásról szóló írásos értesítést megkapta. Az ilyen értesítés kézhezvételétől kezdve bármelyik fél kérheti a bizottság ülésének azonnali összehívását.
- b) Ha az e Megállapodásban részes valamelyik fél a WTO- egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül nem válik a WTO tagjává, vagy megszünteti a WTO-tagságát, ugyanezen időponttól kezdve nem részes e Megállapodásnak sem.

▼B11. *E Megállapodás nem alkalmazása egyes felek között*

Ezt a Megállapodást nem kell alkalmazni két olyan fél között, amelyek közül a Megállapodás elfogadása vagy az ahhoz való csatlakozása idején valamelyikük nem járult hozzá az ilyen alkalmazáshoz.

12. *Megjegyzések, függelékek és mellékletek*

E Megállapodás megjegyzései, függelékei és mellékletei a Megállapodás szerves részét képezik.

13. *Titkárság*

Az e Megállapodással kapcsolatos titkársági munkát a WTO Titkársága végzi.

14. *Letétbe helyezés*

Ezt a Megállapodást a WTO főigazgatójánál helyezik letétbe, aki minden félnek haladéktalanul megküldi e Megállapodás hiteles másolatát, valamint az e cikk 6. pontjának megfelelő helyesbítéseinek és módosításainak, az e cikk 9. pontjának megfelelő változtatásainak a hiteles másolatát, továbbá a Megállapodás e cikk 1. és 2. pontjának megfelelő valamennyi elfogadásáról vagy ahhoz történő csatlakozásról, és az e cikk 10. pontjának megfelelő valamennyi visszalépésről szóló értesítést.

15. *Bejegyzés*

Ez a Megállapodás az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének rendelkezéseivel összhangban kerül bejegyzésre.

Kelt Marrakesh-ben, az ezerkilencszázkilencvennegyedik év április hó tizenötödik napján egy-egy példányban angol, francia és spanyol nyelven, és ha e Megállapodás függelékeire vonatkozóan ettől eltérően nem rendelkeztek, a szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

▼B

MEGJEGYZÉSEK

Az „ország” vagy „országok” kifejezést, annak megfelelően, ahogy e Megállapodásban, valamint a függelékekben használják, úgy kell értelmezni, mint amely magában foglal bármilyen külön vámterületet, amely részes e Megállapodásban.

Az e Megállapodásban részes külön vámterület esetében, amelynél az e Megállapodásban szereplő valamely kifejezést a „nemzeti” jelző kíséri, az ilyen kifejezés – amennyiben másként nem határozták meg – az adott vámterületre vonatkozik.

1. cikk (1) bekezdése

tekintettel a feltételekhez kötött segélyekkel kapcsolatos általános politikai szempontokra, beleértve a fejlődő országok feltételhez nem kötött segélyekre irányuló célkitűzését, ez a Megállapodás mindaddig nem alkalmazható a fejlődő országoknak nyújtott, feltételhez kötött segélyek támogatása során végzett beszerzésekre, amíg a felek ezt gyakorolják.

INTERNATIONAL DAIRY ARRANGEMENT

PREAMBLE

Recognizing the importance of milk and dairy products to the economy of many countries ⁽¹⁾ in terms of production, trade and consumption;

Recognizing the need, in the mutual interests of producers and consumers, and of exporters and importers, to avoid surpluses and shortages, and to maintain prices at an equitable level;

Noting the diversity and interdependence of dairy products;

Noting the situation in the dairy products market, which is characterized by very wide fluctuations and the proliferation of export and import measures;

Considering that improved cooperation in the dairy products sector contributes to the attainment of the objectives of expansion and liberalization of world trade, and the implementation of the principles and objectives concerning developing countries agreed upon in the Tokyo Declaration of Ministers dated 14 September 1973 concerning the Multilateral Trade Negotiations;

Determined to respect the principles and objectives of the General Agreement on Tariffs and Trade (hereinafter referred to as „General Agreement” or „GATT”) ⁽²⁾ and, in carrying out the aims of this Arrangement, effectively to implement the principles and objectives agreed upon in the said Tokyo Declaration;

The participants to the present Arrangement have, through their representatives, agreed as follows:

PART ONE

GENERAL PROVISIONS

Article I

Objectives

The objectives of this Arrangement shall be, in accordance with the principles and objectives agreed upon in the Tokyo Declaration of Ministers dated 14 September 1973 concerning the Multilateral Trade Negotiations,

— to achieve the expansion and ever greater liberalization of world trade in dairy products under market conditions as stable as possible, on the basis of mutual benefit to exporting and importing countries;

— to further the economic and social development of developing countries.

Article II

Products Coverage

1. This Arrangement applies to the dairy products sector. For the purpose of this Arrangement, the term „dairy products” is deemed to include the following products, as defined in the Customs Cooperation Council Nomenclature:

⁽¹⁾ In this Arrangement and in the Protocols annexed thereto, the term „country” is deemed to include the European Economic Community.

⁽²⁾ This preambular provision applies only among participants that are Contracting Parties to the GATT.

▼B

	<i>CCCN</i>
(a) Milk and cream, fresh, not concentrated or sweetened	04.01
(b) Milk and cream, preserved, concentrated or sweetened	04.02
(c) Butter	04.03
(d) Cheese and curd	04.04
(e) Casein	ex 35.01

2. The International Dairy Products Council established in terms of Article VII: 1(a) of this Arrangement (hereinafter referred to as the Council) may decide that the Arrangement is to apply to other products in which dairy products referred to in paragraph 1 of this Article have been incorporated if it deems their inclusion necessary for the implementation of the objectives and provisions of this Arrangement.

*Article III***Information**

1. The participants agree to provide regularly and promptly to the Council the information required to permit it to monitor and assess the overall situation of the world market for dairy products and the world market situation for each individual dairy product.

2. Participating developing countries shall furnish the information available to them. In order that these participants may improve their data collection mechanisms, developed participants, and any developing participants able to do so, shall consider sympathetically any request to them for technical assistance.

3. The information that the participants undertake to provide pursuant to paragraph 1 of this Article, according to the modalities that the Council shall establish, shall include data on past performance, current situation and outlook regarding production, consumption, prices, stocks and trade, including transactions other than normal commercial transactions, in respect of the products referred to in Article II of this Arrangement, and any other information deemed necessary by the Council. Participants shall also provide information on their domestic policies and trade measures, and on their bilateral, plurilateral or multilateral commitments, in the dairy sector and shall make known, as early as possible, any changes in such policies and measures that are likely to affect international trade in dairy products. The provisions of this paragraph shall not require any participant to disclose confidential information which would impede law enforcement or otherwise be contrary to the public interest or would prejudice the legitimate commercial interests of particular enterprises, public or private.

Note: It is understood that under the provisions of this Article, the Council instructs the secretariat to draw up, and keep up to date, an inventory of all measures affecting trade in dairy products, including commitments resulting from bilateral, plurilateral and multilateral negotiations.

*Article IV***Functions of the International Dairy Products Council and Cooperation between the Participants to this Arrangement**

1. The Council shall meet in order to:

(a) make an evaluation of the situation in and outlook for the world market for dairy products, on the basis of a status report prepared by the secretariat with the documentation furnished by participants in accordance with Article III of this Arrangement, information arising from the operation of the Protocols covered by Article VI of this Arrangement, and any other information available to it;

▼B

(b) review the functioning of this Arrangement.

2. If after an evaluation of the world market situation and outlook referred to in paragraph 1(a) of this Article, the Council finds that a serious market disequilibrium, or threat of such a disequilibrium, which affects or may affect international trade, is developing for dairy products in general or for one or more products, the Council will proceed to identify, taking particular account of the situation of developing countries, possible solution for consideration by governments.

3. Depending on whether the Council considers that the situation defined in paragraph 2 of this Article is temporary or more durable, the measures referred to in paragraph 2 of this Article could include short-, medium-or long-term measures to contribute to improve the overall situation of the world market.

4. When considering measures that could be taken pursuant to paragraphs 2 and 3 of this Article, due account shall be taken of the special and more favourable treatment, to be provided for developing countries, where this is feasible and appropriate.

5. Any participant may raise before the Council any matter affecting this Arrangement *inter alia* for the same purposes provided for in paragraph 2 of this Article. Each participant shall promptly afford adequate opportunity for consultation regarding such matter⁽¹⁾ affecting this Arrangement.

6. If the matter affects the application of the specific provisions of the Protocols annexed to this Arrangement, any participant which considers that its trade interests are being seriously threatened and which is unable to reach a mutually satisfactory solution with the other participant or participants concerned, may request the Chairman of the Committee for the relevant Protocol established under Article VII:2(a) of this Arrangement, to convene a special meeting of the Committee on an urgent basis so as to determine as rapidly as possible, and within four working days if requested, any measures which may be required to meet the situation. If a satisfactory solution cannot be reached, the Council shall, at the request of the Chairman of the Committee for the relevant Protocol, meet within a period of not more than fifteen days to consider the matter with a view to facilitating a satisfactory solution.

Article V

Food Aid and Transactions other than Normal Commercial Transactions

1. The participants agree:

(a) In cooperation with FAO and other interested organizations, to foster recognition of the value of dairy products in improving nutritional levels and of ways and means through which they may be made available for the benefit of developing countries.

(b) In accordance with the objectives of this Arrangement, to furnish, within the limits of their possibilities, dairy products to developing countries by way of food aid. Participants should notify the Council in advance each year, as far as practicable, of the scale, quantities and destinations of their proposed contributions of such food aid. Participants should also give, if possible, prior notification to the Council of any proposed amendments to the notified programme. It would be understood that contributions could be made bilaterally or through joint projects or through multilateral programmes, particularly the World Food Programme.

⁽¹⁾ It is confirmed that the term „matter” in this paragraph includes any matter which is covered by multilateral agreements negotiated within the framework of the Multilateral Trade Negotiations, in particular those bearing on export and import measures. It is further confirmed that the provisions of Article IV:5 and this footnote are without prejudice to the rights and obligations of the parties to such agreements.

▼B

(c) Recognizing the desirability of harmonizing their efforts in this field, as well as the need to avoid harmful interference with normal patterns of production, consumption and international trade, to exchange views in the Council on their arrangements for the supply and requirements of dairy products as food aid or on concessional terms.

2. Donated exports to developing countries, exports destined for relief purposes or welfare purposes in developing countries, and other transactions which are not normal commercial transactions shall be effected in accordance with the FAO „Principles of Surplus Disposal and Consultative Obligations”. Consequently the Council shall cooperate closely with the Consultative Sub-Committee on Surplus Disposal.

3. The Council shall, in accordance with conditions and modalities that it will establish, upon request, discuss, and consult on, all transactions other than normal commercial transactions and other than those covered by the Agreement on Interpretation and Application of Articles VI, XVI and XXIII of the General Agreement on Tariffs and Trade.

PART TWO

SPECIFIC PROVISIONS

*Article VI***Protocols**

1. Without prejudice to the provisions of Articles I to V of this Arrangement, the products listed below shall be subject to the provisions of the Protocols annexed to this Arrangement:

Annex I

— *Protocol Regarding Certain Milk Powders*

Milk powder and cream powder, excluding whey powder

Annex II

— *Protocol Regarding Milk Fat*

Milk fat

Annex III

— *Protocol Regarding Certain Cheeses*

Certain cheeses

PART THREE

*Article VII***Administration of the Arrangement**1. *International Dairy Products Council*

(a) *An International Dairy Products Council shall be established within the framework of the GATT. The Council shall comprise representatives of all participants to the Arrangement and shall carry out all the functions which are necessary to implement the provisions of the Arrangement. The Council shall be serviced by the GATT secretariat. The Council shall establish its own rules of procedure.*

▼B(b) *Regular and special meetings*

The Council shall normally meet at least twice each year. However, the Chairman may call a special meeting of the Council either on his own initiative, at the request of the Committees established under paragraph 2 (a) of this Article, or at the request of a participant to this Arrangement.

(c) *Decisions*

The Council shall reach its decisions by consensus. The Council shall be deemed to have decided on a matter submitted for its consideration if no member of the Council formally objects to the acceptance of a proposal.

(d) *Cooperation with other organizations*

The Council shall make whatever arrangements are appropriate for consultation or cooperation with inter-governmental and non-governmental organizations.

(e) *Admission of observers*

- (i) The Council may invite any non-participating country to be represented at any meeting as an observer.
- (ii) The Council may also invite any of the organizations referred to in paragraph 1 (d) of this Article to attend any meeting as an observer.

2. *Committees*

- (a) *The Council shall establish a Committee to carry out all the functions which are necessary to implement the provisions of the Protocol Regarding Certain Milk Powders, a Committee to carry out all the functions which are necessary to implement the provisions of the Protocol Regarding Milk Fat and a Committee to carry out all the functions which are necessary to implement the provisions of the Protocol Regarding Certain Cheeses. Each of these Committees shall comprise representatives of all participants to the relevant Protocol. The Committees shall be serviced by the GATT secretariat. They shall report to the Council on the exercise of their functions.*

(b) *Examination of the market situation*

The Council shall make the necessary arrangements, determining the modalities for the information to be furnished under Article III of this Arrangement, so that

- the Committee of the Protocol Regarding Certain Milk Powders may keep under constant review the situation in and the evolution of the international market for the products covered by this Protocol, and the conditions under which the provisions of this Protocol are applied by participants, taking into account the evolution of prices in international trade in each of the other dairy products having implications for the trade in products covered by this Protocol;
- the Committee of the Protocol Regarding Milk Fat may keep under constant review the situation in and the evolution of the international market for the products covered by this Protocol, and the conditions under which the provisions of this Protocol are applied by participants, taking into account the evolution of prices in international trade in each of the other dairy products having implications for the trade in products covered by this Protocol;

▼B

- The Committee of the Protocol Regarding Certain Cheeses may keep under constant review the situation in and the evolution of the international market for the products covered by this Protocol, and the conditions under which the provisions of this Protocol are applied by participants, taking into account the evolution of prices in international trade in each of the other dairy products having implications for the trade in products covered by this Protocol.

(c) Regular and special meetings

Each Committee shall normally meet at least once each quarter. However, the Chairman of each Committee may call a special meeting of the Committee on his own initiative or at the request of any participant.

(d) Decisions

Each Committee shall reach its decisions by consensus. A committee shall be deemed to have decided on a matter submitted for its consideration if no member of the Committee formally objects to the acceptance of a proposal.

PART FOUR

*Article VIII***Final Provisions****1. Acceptance⁽¹⁾**

- (a) This Arrangement is open for acceptance, by signature or otherwise, by governments members of the United Nations, or of one of its specialized agencies and by the European Economic Community.
- (b) Any government⁽²⁾ accepting this Arrangement may at the time of acceptance make a reservation with regard to its acceptance of any of the Protocols annexed to the Arrangement. This reservation is subject to the approval of the participants.
- (c) This Arrangement shall be deposited with the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT who shall promptly furnish a certified copy thereof and a notification of each acceptance thereof to each participant. The texts of this Arrangements in the English, French and Spanish languages shall all be equally authentic.
- (d) Acceptance of this Arrangement shall carry denunciation of the Arrangement Concerning Certain Dairy Products, done at Geneva on 12 January 1970 which entered into force on 14 May 1970, for participants having accepted that Arrangement and denunciation of the Protocol Relating to Milk Fat, done at Geneva on 2 April 1973 which entered into force on 14 May 1973, for participants having accepted that Protocol. Such denunciation shall take effect on the date of entry into force of this Arrangement.

2. Provisional application

Any government may deposit with the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT a declaration of provisional application of this Arrangement. Any government depositing such a declaration shall provisionally apply this Arrangement and be provisionally regarded as participating in this Arrangement.

⁽¹⁾ The terms „acceptance” or „accepted” as used in this Article include the completion of any domestic procedures necessary to implement the provisions of this Arrangement.

⁽²⁾ For the purpose of this Arrangement, the term „government” is deemed to include the competent authorities of the European Economic Community.

▼ B3. *Entry into force*

- (a) This Arrangement shall enter into force, for those participants having accepted it, on 1 January 1980. For participants accepting this Arrangement after that date, it shall be effective from the date of their acceptance.
- (b) The validity of contracts entered into before the date of entry into force of this Arrangement is not affected by this Arrangement.

4. *Validity*

This Arrangement shall remain in force for three years. The duration of this Arrangement shall be extended for further periods of three years at a time, unless the Council at least eighty days prior to each date of expiry, decides otherwise.

5. *Amendment*

Except where provision for modification is made elsewhere in this Arrangement the Council may recommend an amendment to the provisions of this Arrangement. The proposed amendment shall enter into force upon acceptance by the governments of all participants.

6. *Relationship between the Arrangement and the Annexes*

The following shall be deemed to be an integral part of this Arrangement, subject to the provisions of paragraph l(b) of this Article:

- the Protocols mentioned in Article VI of this Arrangement and contained in its Annexes I, II and III;
- the lists of reference points mentioned in Article 2 of the Protocol Regarding Certain Milk Powders, Article 2 of the Protocol Regarding Milk Fat, and Article 2 of the Protocol Regarding Certain Cheeses, contained in Annexes I(a), II(a) and III(a) respectively;
- the Schedules of price differentials according to milk fat content mentioned in Article 3:4, note 3 of the Protocol Regarding Certain Milk Powders and Article 3:4, note I of the Protocol Regarding Milk Fat, contained in Annexes I(b) and II(b) respectively;
- the register of processes and control measures referred to in Article 3:5 of the Protocol Regarding Certain Milk Powders, contained in Annex Ic.

7. *Relationship between the Arrangement and the GATT*

Nothing in this Arrangement shall affect the rights and obligations of participants under the GATT ⁽¹⁾.

8. *Withdrawal*

- (a) Any participant may withdraw from this Arrangement. Such withdrawal shall take effect upon the expiration of sixty days from the day on which written notice of withdrawal is received by the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT.
- (b) Subject to such conditions as may be agreed upon by the participants, any participant may withdraw from any of the Protocols annexed to this Arrangement. Such withdrawal shall take effect upon the expiration of sixty days from the day on which written notice of withdrawal is received by the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT.

Done at Geneva this twelfth day of April nineteen hundred and seventy-nine.

⁽¹⁾ This provision applies only among participants that are Contracting Parties to the GATT.

▼B*ANNEX I***PROTOCOL REGARDING CERTAIN MILK POWDERS**

PART ONE

*Article 1***Product Coverage**

1. This Protocol applies to milk powder and cream powder falling under CCCN heading No 04.02, excluding whey powder.

PART TWO

*Article 2***Pilot Products**

1. For the purpose of this Protocol, minimum export prices shall be established for the pilot products of the following description:

(a) Designation: Skimmed-milk powder

Milk fat content: less than or equal to 1,5 per cent by weight
Water content: less than or equal to 5 per cent by weight

(b) Designation: Whole milk powder

Milk fat content: 26 per cent by weight

Water content: less than or equal to 5 per cent by weight

(c) Designation: Buttermilk powder ⁽¹⁾

Milk fat content: less than or equal to 11 per cent by weight
Water content: less than or equal to 5 per cent by weight

Packaging: in packages normally used in the trade, of a net content by weight of not less than 25 kg, or 50 lbs, as appropriate

Terms of sale: f.o.b. ocean-going vessels from the exporting country or free-at-frontier exporting country.

By derogation from this provision, reference points are designated for the countries listed in Annex I (a) ⁽²⁾. The Committee established in pursuance of Article VII: 2 (a) of the Arrangement (hereinafter referred to as the Committee) may amend the contents of that Annex.

Prompt payment against documents.

⁽¹⁾ Derived from the manufacture of butter and anhydrous milk fat.

⁽²⁾ Annex I (1) is not reproduced.

▼B*Article 3***Minimum Prices***Level and observance of minimum prices*

1. Participants undertake to take the steps necessary to ensure that the export prices of the products defined in Article 2 of this Protocol shall not be less than the minimum prices applicable under the present Protocol. If the products are exported in the form of goods in which they have been incorporated, participants shall take the steps necessary to avoid the circumvention of the price provisions of this Protocol.

2. (a) The minimum price levels set in the present Article take account, in particular, of the current market situation, dairy prices in producing participants, the need to ensure an appropriate relationship between the minimum prices established in the Protocols to the present Arrangement, the need to ensure equitable prices to consumers, and the desirability of maintaining a minimum return to the most efficient producers in order to ensure stability of supply over the longer term.

- (b) The minimum prices provided for in paragraph 1 of the present Article applicable at the date of entry into force of this Protocol are fixed at:
 - (i) US\$ 425 ⁽¹⁾ per metric ton for the skimmed-milk powder defined in Article 2 of this Protocol.

 - (ii) US \$ 725 ⁽²⁾ per metric ton for the whole milk powder defined in Article 2 of this Protocol.

 - (iii) US \$ 425 ⁽³⁾ per metric ton for the buttermilk powder defined in Article 2 of this Protocol.

3. (a) The levels of the minimum prices specified in the present Article can be modified by the Committee, taking into account, on the one hand, the results of the operation of the Protocol and, on the other hand, the evolution of the situation of the international market.

- (b) The levels of the minimum prices specified in the present Article shall be subject to review at least once a year by the Committee. The Committee shall meet in September of each year for this purpose. In undertaking this review the Committee shall take account in particular, to the extent relevant and necessary, of costs faced by products, other relevant economic factors of the world market, the need to maintain a long-term minimum return to the most economic producers, the need to maintain stability of supply and to ensure acceptable prices to consumers, and the current market situation and shall have regard to the desirability of improving the relationship between the levels of the minimum prices set out in paragraph 2(b) of the present Article and the dairy support levels in the major producing participants.

Adjustment of minimum prices

4. If the products actually exported differ from the pilot products in respect of the fat content, packaging or terms of sale, the minimum prices shall be adjusted so as to protect the minimum prices established in this Protocol for the products specified in Article 2 of this Protocol according to the following provisions:

⁽¹⁾ US\$ 600 per metric ton since 1 October 1981.

⁽²⁾ US\$ 830 per metric ton since 5 June 1985.

⁽³⁾ US\$ 600 per metric ton since 1 October 1981.

▼ B

Milk fat content:

If the milk fat content of the milk powders described in Article 1 of the present Protocol excluding buttermilk powder ⁽¹⁾ differs from the milk fat content of the pilot products as defined in Article 2.1 (a) and (b) of the present Protocol, then for each full percentage point of milk fat as from 2 per cent, there shall be an upward adjustment of the minimum price in proportion to the difference between the minimum prices established for the pilot products defined in Article 2.1 (a) and (b) of the present Protocol ⁽²⁾.

Packaging:

If the products are offered otherwise than in packages normally used in the trade, of a net content by weight less than 25 kg or 50 lbs, as appropriate, the minimum prices shall be adjusted so as to reflect the difference in the cost of packaging from the type of package specified above.

Terms of sale:

If sold on terms other than f.o.b. from the exporting country or free-at-frontier exporting country ⁽³⁾, the minimum prices shall be calculated on the basis of the minimum f.o.b. prices specified in paragraph 2 (b) of this Article, plus the real and justified costs of the services provided: if the terms of the sale include credit, this shall be charged for at the prevailing commercial rates in the country concerned.

Exports and imports of skimmed-milk powder and buttermilk powder for purposes of animal feed

5. Dy derogation from the provisions of paragraphs 1 to 4 of this Article participants may, under the conditions defined below, export or import, as the case may be, skimmed-milk powder and buttermilk powder for purposes of animal feed at prices below the minimum prices provided for in this Protocol for these products. Participants may make use of this possibility only to the extent that they subject the products exported or imported to the processes and control measures which will be applied in the country of export or destination so as to ensure that the skimmed-milk powder and buttermilk powder thus exported or imported are used exclusively for animal feed. These processes and control measures shall have been approved by the Committee and recorded in a register established by it ⁽⁴⁾. Participants wishing to make use of the provisions of this paragraph shall give advance notification of their intention to do so to the Committee which shall meet, at the request of a participant, to examine the market situation. The participants shall furnish the necessary information concerning their transactions in respect of skimmed-milk powder and buttermilk powder for purposes of animal feed, so that the Committee may follow development in this sector and periodically make forecasts concerning the evolution of this trade.

Special conditions of sales

6. Participants undertake within the limit of their institutional possibilities to ensure that practices such as those referred to in Article 4 of this Protocol do not have the effect of directly or indirectly bringing the export prices of the producers subject to the minimum price provisions below the agreed minimum prices.

⁽¹⁾ As defined in Article 2.1 (c) of this Protocol.

⁽²⁾ See Annex I(b), „Schedule of price differentials according to milk fat content”. (Annex I (b) is not reproduced).

⁽³⁾ See Article 2.

⁽⁴⁾ See Annex I(c), „Register of Processes and Control Measures”. It is understood that exporters would be permitted to ship skimmed-milk powder and buttermilk powder for animal feed purposes in an unaltered state to importers which have had their processes and control measures inserted in the Register. In this case, exporters would inform the Committee of their intention to ship unaltered skimmed-milk powder and or buttermilk powder for animal feed purposes to those importers which have their processes and control measures registered. (Annex I (c) is not reproduced).

▼B*Field of application*

7. For each participant, this Protocol is applicable to exports of the products specified in Article 1 of this Protocol manufactured or repacked inside its own customs territory.

Transactions other than normal commercial transactions

8. The provisions of paragraphs 1 to 7 of this Article shall not be regarded as applying to donated exports to developing countries or to exports destined for relief purposes or food-related development purposes or welfare purposes in developing countries.

*Article 4***Provision of Information**

1. In cases where prices in international trade of the products covered by Article 1 of this Protocol are approaching the minimum prices mentioned in Article 3:2(b) of this Protocol, and without prejudice to the provisions of Article III of the "Arrangement, participants shall notify to the Committee all the relevant elements for evaluating their own market situation and, in particular, credit or loan practices, twinning with other products, barter or three-sided transactions, refunds or rebates, exclusivity contracts packaging costs and details of the packaging, so that the Committee can make a verification.

*Article 5***Obligations of Exporting Participants**

1. Exporting participants agree to use their best endeavours, in accordance with their institutional possibilities, to supply on a priority basis the normal commercial requirements of developing importing participants, especially those used for food-related development purposes and welfare purposes.

*Article 6***Cooperation of Importing Participants**

1. Participants which import products covered by Article 1 of this Protocol undertake in particular:

- (a) to cooperate in implementing the minimum prices objective of this Protocol and to ensure, as far as possible, that the products covered by Article 1 of this Protocol are not imported at less than the appropriate customs valuation equivalent to the prescribed minimum prices;
- (b) without prejudice to the provisions of Article III of the Arrangement and Article 4 of this Protocol, to supply information concerning imports of products covered by Article 1 of this Protocol from non-participants;
- (c) to consider sympathetically proposals for appropriate remedial action if imports at prices inconsistent with the minimum prices threaten the operation of this Protocol.

2. Paragraph 1 of this Article shall not apply to imports of skimmed-milk powder and buttermilk powder for purposes of animal feed, provided that such imports are subject to the measures and procedures provided for in Article 3:5 of this Protocol.

▼B

PART THREE

*Article 7***Derogations**

1. Upon request by a participant, the Committee shall have the authority to grant derogations from the provisions of Article 3, paragraphs 1 to 5 of this Protocol in order to remedy difficulties which observance of minimum prices could cause certain participants. The Committee shall pronounce on such a request within three months from the date of the request.

*Article 8***Emergency Action**

1. Any participant, which considers that its interests are seriously endangered by a country not bound by this Protocol, can request the Chairman of the Committee to convene an emergency meeting of the Committee within two working days to determine and decide whether measures would be required to meet the situation. If such a meeting cannot be arranged within the two working days and the commercial interests of the participant concerned are likely to be materially prejudiced, that participant may take unilateral action to safeguard its position, on the condition that any other participants likely to be affected are immediately notified. The Chairman of the Committee shall also be formally advised immediately of the full circumstances of the case and shall be requested to call a special meeting of the Committee at the earliest possible moment.

▼B*ANNEX II***PROTOCOL REGARDING MILK FAT**

PART ONE

*Article 1***Product Coverage**

1. This Protocol applies to milk fat falling under CCCN heading No 04.03, having a milk fat content equal to or greater than 50 per cent by weight.

PART TWO

*Article 2***Pilot Products**

1. For the purpose of this Protocol, minimum export prices shall be established for the pilot products of the following descriptions:

(a) Designation: Anhydrous milk fat

Milk fat content: 99,5 per cent by weight

(b) Designation: Butter

Milk fat content: 80 per cent by weight

Packaging:

In packages normally used in the trade, of a net content by weight of not less than 25 kg or 50 lbs, as appropriate.

Terms of sale:

F.o.b. from the exporting country or free-at-frontier exporting country. By derogation from this provision, reference points are designated for the countries total in Annex II(a)Annex II(a) is not reproduced. ⁽¹⁾. The Committee established in pursuance of Article VII:2(a) of the Arrangement (hereinafter referred to as the Committee) may amend the contents of that Annex.

Prompt payment against documents.

*Article 3***Minimum Prices**

Level and observance of minimum prices

1. Participants undertake to take the steps necessary to ensure that the export prices of the products defined in Article 2 of this Protocol shall not be less than the minimum prices applicable under the present Protocol. If the products are exported in the form of goods in which they have been incorporated, participants shall take the steps necessary to avoid the circumvention of the price provisions of this Protocol.

⁽¹⁾ Annex II(a) is not reproduced.

▼B

2. (a) The minimum price levels set out in the present Article take account, in particular, of the current market situation, dairy prices in producing participants, the need to ensure an appropriate relationship between the minimum prices established in the Protocols to the present Arrangement, the need to ensure equitable prices to consumers, and the desirability of maintaining a minimum return to the most efficient producers in order to ensure stability of supply over the longer term.
- (b) The minimum prices provided for in paragraph 1 of the present Article applicable at the date of entry into force of this Protocol are fixed at:
 - (i) US\$ 1 100 ⁽¹⁾ per metric ton for the anhydrous milk fat defined in Article 2 of this Protocol.
 - (ii) US \$ 925 ⁽²⁾ per metric ton for the butter defined in Article 2 of this Protocol.
3. (a) The levels of the minimum prices specified in the present Article can be modified by the Committee, taking into account, on the one hand, the results of the operation of the Protocol and, on the other hand, the evolution of the situation of the international market.
- (b) The levels of the minimum prices specified in the present Article shall be subject to review at least once a year by the Committee. The Committee shall meet in September of each year for this purpose. In undertaking this review the Committee shall take account in particular, to the extent relevant and necessary, of costs faced by producers, other relevant economic factors of the world market, the need to maintain a long-term minimum return to the most economic producers, the need to maintain stability of supply and to ensure acceptable prices to consumers, and the current market situation and shall have regard to the desirability of improving the relationship between the levels of the minimum prices set out in paragraph 2(b) of the present Article and the dairy support levels in the major producing participants. *Adjustment of minimum prices*
4. If the products actually exported differ from the pilot products in respect of the fat content, packaging or terms of sale, the minimum prices shall be adjusted so as to protect the minimum prices established in this Protocol for the products specified in Article 2 of this Protocol according to the following provisions:

Milk fat content:

If the milk fat content of the product defined in Article 1 of the present Protocol differs from the milk fat content of the pilot products as defined in Article 2 of the present Protocol then, if the milk fat content is equal to or greater than 82 per cent or less than 80 per cent, the minimum price of this product shall be, for each full percentage point by which the milk fat content is more than or less than 80 per cent, increased or reduced in proportion to the difference between the minimum prices established for the pilot products defined in Article 2 of the present Protocol.

Packaging:

If the products are offered otherwise than in packages normally used in the trade, of a net content by weight of not less than 25 kg or 50 lbs., as appropriate, the minimum prices shall be adjusted so as to reflect the difference in the cost of packaging from the type of package specified above.

⁽¹⁾ US\$ 1 200 per metric ton since 5 June 1985.

⁽²⁾ US\$ 1 000 per metric ton since 5 June 1985.

▼ B

Terms of sale:

If sold on terms other than f.o.b. from the exporting country or free-at-frontier exporting country ⁽¹⁾, the minimum prices shall be calculated on the basis of the minimum f.o.b. prices specified in paragraph 2(b) of this Article, plus the real and justified costs of the services provided, if the terms of the sale include credit this shall be charged for at the prevailing commercial rates in the country concerned.

Special conditions of sales

5. Participants undertake within the limit of their institutional possibilities to ensure that practices such as those referred to in Article 4 of this Protocol do not have the effect of directly or indirectly bringing the export prices of the products subject to the minimum price provisions below the agreed minimum prices.

Field of application

6. For each participant, this Protocol is applicable to exports of the products specified in Article 1 of this Protocol manufactured or repacked inside its own customs territory.

Transactions other than normal commercial transactions

7. The provisions of paragraphs 1 to 6 of this Article shall not be regarded as applying to donated exports to developing countries or to exports destined for relief purposes of food-related development purposes or welfare purposes in developing countries.

Article 4

Provision of Information

1. In cases where prices in international trade of the products covered by Article 1 of this Protocol are approaching the minimum prices mentioned in Article 3.2(b) of this Protocol, and without prejudice to the provisions of Article III of the Arrangement, participants shall notify to the Committee all the relevant elements for evaluating their own market-situation and, in particular, credit or loan practices, twinning with other products, barter or three-sided transactions, refunds or rebates, exclusivity contracts, packaging costs and details of the packaging, so that the Committee can make a verification.

Article 5

Obligations of Exporting Participants

1. Exporting participants agree to use their best endeavours, in accordance with their institutional possibilities, to supply on a priority basis the normal commercial requirements of developing importing participants, especially those used for food-related development purposes and welfare purposes.

Article 6

Cooperation of Importing Participants

1. Participants which import products covered by Article 1 of this Protocol undertake in particular:

⁽¹⁾ See Article 2.

▼B

- (a) to cooperate in implementing the minimum prices objective of this Protocol and to ensure, as far as possible, that the products covered by Article 1 of this Protocol are not imported at less than the appropriate customs valuation equivalent to the prescribed minimum prices;
- (b) without prejudice to the provisions of Article III of the Arrangement and Article 4 of this Protocol, to supply information concerning imports of products covered by Article 1 of this Protocol from non-participants;
- (c) to consider sympathetically proposals for appropriate remedial action if imports at prices inconsistent with the minimum prices threaten the operation of this Protocol.

PART THREE

*Article 7***Derogations**

1. Upon request by a participant, the Committee shall have the authority to grant derogations from the provisions of Article 3, paragraphs 1 to 4 of this Protocol in order to remedy difficulties which observance of minimum prices could cause certain participants. The Committee shall pronounce on such a request within three months from the date of the request.

*Article 8***Emergency Action**

1. Any participant, which considers that its interests are seriously endangered by a country not bound by this Protocol, can request the Chairman of the Committee to convene an emergency meeting of the Committee within two working days to determine and decide whether measures would be required to meet the situation. If such a meeting cannot be arranged within the two working days and the commercial interests of the participant concerned are likely to be materially prejudiced, that participant may take unilateral action to safeguard its position, on the condition that any other participants likely to be affected are immediately notified. The Chairman of the Committee shall also be formally advised immediately of the full circumstances of the case and shall be requested to call a special meeting of the Committee at the earliest possible moment.

▼B*ANNEX III***PROTOCOL REGARDING CERTAIN CHEESES**

PART ONE

*Article 1***Product Coverage**

1. This Protocol applies to cheeses falling under CCCN heading No 04.04, having a fat content in dry matter, by weight, equal to or more than 45 per cent and a dry matter content, by weight, equal to or more than 50 per cent.

PART TWO

*Article 2***Pilot Product**

1. For the purpose of this Protocol, a minimum export price shall be established for the pilot product of the following description:

Designation:

Cheese

Packaging:

In packages normally used in the trade of a net content by weight of not less than 20 kg or 40 lbs., as appropriate.

Terms of sale:

F.o.b. from the exporting country or free-at-frontier exporting country.

By derogation from this provision, reference points are designated for the countries listed in Annex III(a) ⁽¹⁾. The Committee established in pursuance of Article VII:2(a) of the Arrangement (hereinafter referred to as the Committee) may amend the contents of that Annex.

Prompt payment against documents.

*Article 3***Minimum Price***Level and observance of minimum price*

1. Participants undertake to take the steps necessary to ensure that the export prices of the products defined in Articles 1 and 2 of this Protocol shall not be less than the minimum price applicable under the present Protocol. If the products are exported in the form of goods in which they have been incorporated, participants shall take the steps necessary to avoid the circumvention of the price provisions of this Protocol.

⁽¹⁾ Annex III(a) is not reproduced.

▼ B

2. (a) The minimum price level set out in the present Article takes account, in particular, of the current market situation, dairy prices in producing participants, the need to ensure an appropriate relationship between the minimum prices established in the Protocols to the present Arrangement, the need to ensure equitable prices to consumers, and the desirability of maintaining a minimum return to the most efficient producers in order to ensure stability of supply over the longer term.
- (b) The minimum price provided for in paragraph 1 of the present Article applicable at the date of entry into force of this Protocol is fixed at US \$ 800 ⁽¹⁾ per metric ton.
3. (a) The level of the minimum price specified in the present Article can be modified by the Committee, taking into account, on the one hand, the results of the operation of the Protocol and, on the other hand, the evolution of the situation of the international market.
- (b) The level of the minimum price specified in the present Article shall be subject to review at least once a year by the Committee. The Committee shall meet in September of each year for this purpose. In undertaking this review the Committee shall take account in particular, to the extent relevant and necessary, of costs faced by producers, other relevant economic factors of the world market, the need to maintain a long-term minimum return to the most economic producers, the need to maintain stability of supply and to ensure acceptable prices to consumers, and the current market situation and shall have regard to the desirability of improving the relationship between the level of the minimum price set out in paragraph 2(b) of the present Article and the dairy support levels in the major producing participants.

Adjustment of minimum price

4. If the products actually exported differ from the pilot products in respect of the packaging or terms of sale, the minimum price shall be adjusted so as to protect the minimum price established in this Protocol according to the following provisions:

Packaging:

If the products are offered otherwise than in packages as specified in Article 2, the minimum price shall be adjusted so as to reflect the difference in the cost of packaging from the type of package specified above.

Terms of sale:

If sold on terms other than f.o.b. from the exporting country or free-at-frontier exporting country ⁽²⁾, the minimum price shall be calculated on the basis of the minimum f.o.b. price specified in paragraph 2(b) of this Article, plus the real and justified costs of the services provided; if the terms of the sale include credit, this shall be charged for at the prevailing commercial rates in the country concerned.

Special conditions of sale

5. Participants undertake within the limit of their institutional possibilities to ensure that practices such as these referred to in Article 4 of this Protocol do not have the effect of directly or indirectly bringing the export prices of the products subject to the minimum price provisions below the agreed minimum price.

Field of application

6. For each participant, this Protocol is applicable to exports of the products specified in Article 1 of this Protocol manufactured or repacked inside its own customs territory.

⁽¹⁾ US\$ 1 000 per metric ton since 1 October 1981.

⁽²⁾ See Article 2.

▼ B*Transactions other than normal commercial transactions*

7. The provisions of paragraphs 1 to 6 of this Article shall not be regarded as applying to donated exports to developing countries or to exports destined for relief purposes or food-related development purposes or welfare purposes in developing countries.

*Article 4***Provision of Information**

1. In cases where prices in international trade of the products covered by Article 1 of this Protocol are approaching the minimum price mentioned in Article 3:2(b) of this Protocol and without prejudice to the provisions of Article III of the Arrangement participants shall notify to the Committee all the relevant elements for evaluating their own market situation and, in particular, credit or loan practices, twinning with other products, barter or three-sided transactions, refunds or rebates, exclusivity contracts, packaging costs and details of the packaging, so that the Committee can make a verification.

*Article 5***Obligations of Exporting Participants**

1. Exporting participants agree to use their best endeavours, in accordance with their institutional possibilities, to supply on a priority basis the normal commercial requirements of developing importing participants, especially those used for food-related development purposes and welfare purposes.

*Article 6***Cooperation of Importing Participants**

1. Participants which import products covered by Article 1 of this Protocol undertake in particular:

- (a) to cooperate in implementing the minimum price objective of this Protocol and to ensure, as far as possible, that the products covered by Article 1 of this Protocol are not imported at less than the appropriate customs valuation equivalent to the prescribed minimum price;
- (b) without prejudice to the provisions of Article III of the Arrangement and Article 4 of this Protocol, to supply information concerning imports of products covered by Article 1 of this Protocol from non-participants;
- (c) to consider sympathetically proposals for appropriate remedial action if imports at prices inconsistent with the minimum price threaten the operation of this Protocol.

PART THREE*Article 7***Derogations**

1. Upon request by a participant, the Committee shall have the authority to grant derogations from the provisions of Article 3, paragraphs 1 to 4 of this Protocol in order to remedy difficulties which observance of minimum prices could cause certain participants. The Committee shall pronounce on such a request within thirty days from the date of the request.

▼B

2. The provisions of Article 3:1 to 4 shall not apply to exports, in exceptional circumstances, of small quantities of natural unprocessed cheese which would be below normal export quality as a result of deterioration or production faults. Participants exporting such cheese shall notify the GATT secretariat in advance of their intention to do so. Participants shall also notify the Committee quarterly of all sales of cheese effected under the provisions of this paragraph, specifying in respect of each transaction, the quantities, prices and destinations involved.

*Article 8***Emergency Action**

1 Any participant, which considers that its interests are seriously endangered by a country not bound by this Protocol, can request the Chairman of the Committee to convene an emergency meeting of the Committee within two working days to determine and decide whether measures would be required to meet the situation. If such a meeting cannot be arranged within the two working days and the commercial interests of the participant concerned are likely to be materially prejudiced, that participant may take unilateral action to safeguard its position, on the condition that any other participants likely to be affected are immediately notified. The Chairman of the Committee shall also be formally advised immediately of the full circumstances of the case and shall be requested to call a special meeting of the Committee at the earliest possible moment.

MEGÁLLAPODÁS A SZARVASMARHAHÚSRÓL

PREAMBULUM

Meggyőződve arról, hogy a fokozott nemzetközi együttműködést oly módon kell megvalósítani, amely hozzájárul a hús- és élőállat-kereskedelem nagyobb mértékű liberalizációjának, stabilitásának és bővülésének eléréséhez;

Figyelemmel arra, hogy szükséges a nemzetközi szarvasmarhahús- és élőállat-kereskedelem súlyos zavarainak elkerülése;

Felismerve, hogy a szarvasmarhahús termelése és az élő állatok tenyésztése, valamint ezek kereskedelme számos ország, különösen egyes fejlett és fejlődő országok gazdasága számára igen fontos;

Szem előtt tartva az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban „Általános Egyezmény” vagy „GATT”) ⁽¹⁾ elveivel és céljaival kapcsolatban fennálló kötelezettségeiket;

Azzal a szándékkal, hogy a többoldalú kereskedelmi tárgyalásokról szóló, 1973. szeptember 11-i tokiói miniszteri nyilatkozatban szereplő elvek és célok megvalósítása érdekében, különösen a fejlődő országokra vonatkozó különleges és kedvezőbb elbánás terén elérjék e megállapodás céljait;

E Megállapodás résztvevői képviselőik útján a következőkben állapodtak meg:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. cikk

Célkitűzések

E Megállapodás célkitűzései a következők:

1. a nemzetközi hús- és élőállatpiac bővülésének, minél nagyobb liberalizációjának és stabilitásának előmozdítása, a szarvasmarhahús és az élő állatok világkereskedelmét gátló akadályok és megszorítások, ezen belül a fenti kereskedelmet felosztó akadályok és megszorítások fokozatos megszüntetésének elősegítésével, valamint a világkereskedelem nemzetközi keretének javításával, amely a fogyasztóknak és termelőknek, importőröknek és exportőröknek egyaránt előnyére válik;
2. a nagyobb mértékű nemzetközi együttműködés ösztönzése a szarvasmarhahús- és élőállat-kereskedelmet érintő valamennyi kérdésben, különösen a nemzetközi húságazat terén történő nagyobb mértékű ésszerűsítés és a források hatékonyabb elosztása céljából;
3. a fejlődő országok számára további előnyök biztosítása a nemzetközi szarvasmarhahús- és élőállat-kereskedelem terén az e termékek világkereskedelmének bővítésében való részvétel lehetőségének javításával az említett országok vonatkozásában, többek között az alábbiak révén:
 - a) az árak hosszú távú stabilitásának elősegítése a szarvasmarhahús és az élő állatok bővülő világpiacának összefüggésében; és
 - b) a szarvasmarhahúst és élő állatot exportáló fejlődő országok jövedelme fenntartásának és növelésének segítése;

⁽¹⁾ Ezt a rendelkezést kizárólag a GATT szerződő feleire vonatkozóan kell alkalmazni.

▼B

melyek célja, hogy így a szarvasmarhahús és az élő állatok piaca hosszú távú stabilitásának biztosítása révén további jövedelmet eredményezzenek;

4. a versenyen alapuló kereskedelem további bővítése, figyelembe véve a hatékony termelők hagyományos helyzetét.

*II. cikk***Termékkör**

Ez a Megállapodás a szarvasmarhahústra vonatkozik. E Megállapodás alkalmazásában a „szarvasmarhahús” kifejezésbe az alábbiak tartoznak bele:

	<i>VTN</i>
a) Élő szarvasmarhafélék	01.02
b) Szarvasmarhafélék élelmezési célra alkalmas vágási mellékterméke és belsősége frissen, hűtve vagy fagyasztva	ex 02.01
c) Szarvasmarhafélék élelmezési célra alkalmas vágási mellékterméke és belsősége sózva, sós lében tartósítva, szárítva vagy füstölve	ex 02.06
d) Szarvasmarhafélék más elkészített vagy konzervált húsa vagy vágási mellékterméke és belsősége	ex 16.02

és bármely egyéb készítmény, amellyel e megállapodás V. cikkében meghatározott kifejezések szerint a Nemzetközi Hústanács a fentieket e megállapodás célkitűzéseinek és rendelkezéseinek végrehajtása érdekében kiegészíti.

*III. cikk***Információ és piacfigyelés**

(1) Valamennyi résztvevő megállapodik, hogy rendszeresen és haladéktalanul benyújtja a tanács számára azokat az információkat, melyek lehetővé teszik a tanács számára a hús átfogó világpiaci helyzetének, valamint az egyes húsfajták világpiaci helyzetének figyelését és megismerését.

(2) A részt vevő fejlődő országok a számukra rendelkezésre álló információt nyújtják be. Annak érdekében, hogy ezek az országok javíthassák adatgyűjtő mechanizmusait, a fejlett résztvevők, valamint az erre képes fejlődő résztvevők a hozzájuk technikai segítségnyújtásra vonatkozóan érkező kéréseket együttműködésre készen kezelik.

(3) Az információ – melynek a tanács által megállapított részletes szabályoknak megfelelő benyújtását a résztvevők e cikk (1) bekezdésének megfelelően vállalták – a II. cikkben említett termékek termelésének (többek között az állományok összetételének alakulására), fogyasztásának, árainak, készleteinek és kereskedelmének korábbi teljesítményére és jelenlegi állapotára, valamint ezek kilátásainak értékelésére vonatkozó adatokból, valamint a tanács által szükségesnek ítélt, különösen a versengő termékekre vonatkozó bármilyen egyéb információból áll. A résztvevők hazai politikáikkal és kereskedelmi intézkedéseikkel, ezen belül a szarvasmarha-ágazatot érintő kétoldalú és többoldalú kötelezettségvállalásaikkal kapcsolatban is információval szolgálnak, és a lehető leg hamarabb értesítést küldenek e politikák és intézkedések olyan változásairól, amelyek feltehetően érintik az élő szarvasmarhafélék és a szarvasmarhahús nemzetközi kereskedelmét. E bekezdés rendelkezései nem kötelezik egyik résztvevőt sem olyan bizalmas információ közlésére, ami akadályozná a bűnüldözést, vagy másképpen ütközne közérdekbe, vagy sértené bizonyos állami vagy magánvállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit.

(4) A Megállapodás Titkársága nyomon követi a piaci adatokban, különösen az állományok méretében, a készletekben, a vágásokban, valamint a hazai és nemzetközi árakban bekövetkező változásokat, hogy lehetővé tegye a kereslet és a kínálat helyzetében kialakuló súlyos egyensúlyhiány jeleinek korai észlelését. A Titkárság folyamatosan tájékoztatja a tanácsot a világpiacon kialakuló jelentős fejleményekről, valamint a termelés, a fogyasztás, a kivitel és a behozatal kilátásairól.

▼B

Megjegyzés: Egyetértés született abban, hogy e cikk rendelkezései szerint a tanács utasítja a Titkárságot a szarvasmarhahús- és élőállat-kereskedelmet érintő intézkedések, ezen belül a kétoldalú, többoldalú, sokoldalú tárgyalásokból eredő kötelezettségvállalások nyilvántartásának elkészítésére és naprakészen tartására.

*IV. cikk***A Nemzetközi Hústanács feladatai, valamint az e megállapodás résztvevői közötti együttműködés**

- (1) A tanács abból a célból ülésezik, hogy
- a) az e Megállapodás III. cikke szerint benyújtott dokumentáció – ezen belül a hazai és kereskedelmi politikák működésével kapcsolatos és a Titkárság számára hozzáférhető bármely egyéb információ – alapján a Megállapodás Titkársága által készített, a jelenlegi helyzetről és lehetséges alakulásáról szóló magyarázó elemzés alapján értékelje a világ kínálati és keresleti helyzetét és ennek kilátásait,
 - b) elvégezze az e megállapodásban foglaltak érvényesülésének átfogó vizsgálatát,
 - c) lehetőséget biztosítson a szarvasmarhahús nemzetközi kereskedelmét érintő kérdésekre vonatkozó rendszeres konzultációra.
- (2) Ha a világ kínálati és keresleti helyzetére vonatkozó, e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett értékelést követően, vagy a III. cikk (3) bekezdése szerinti valamennyi vonatkozó információ értékelését követően a tanács bizonyítottan látja a nemzetközi húspiac súlyos egyensúlyhiányát vagy ennek veszélyét, a tanács – figyelembe véve különösen a fejlődő országokban kialakult helyzetet – konszenzus révén és a kormányok általi megvitatás céljából meghatározza a GATT elveinek és szabályainak megfelelő lehetséges megoldásokat a helyzet orvoslására.
- (3) Attól függően, hogy a tanács az e cikk (2) bekezdésében meghatározott helyzetet átmenetinek vagy tartósabbnak ítéli-e, az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések lehetnek az importőrök, valamint az exportőrök által megtett rövid, közép- vagy hosszú távú intézkedések, melyek hozzájárulnak a világpiac átfogó helyzetének javításához, e megállapodás célkitűzéseivel és céljaival, különösen a nemzetközi hús- és élőállatpiacok bővítésének, lehető legnagyobb mértékű liberalizációjának és stabilitásának céljával összhangban.
- (4) Az e cikk (2) és (3) bekezdése alapján javasolt intézkedések megvitatásakor megfelelően mérlegelni kell a fejlődő országokat érintő különleges és kedvezményesebb elbánást, amennyiben ez kivitelezhető és helyénvaló.
- (5) A résztvevők vállalják, hogy a lehető legnagyobb mértékben hozzájárulnak az e Megállapodás I. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósításához. A résztvevők e célból, valamint az Általános Egyezmény elveivel és szabályaival összhangban rendszeresen részt vesznek a IV. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt megbeszéléseken az e Megállapodással kitűzött célok, különösen a szarvasmarhahús és az élőállatok világkereskedelmét gátló akadályok megszüntetésére vonatkozó célok elérése lehetőségeinek feltérképezése érdekében. E megbeszéléseknek kell előkészíteniük a kereskedelmi problémákat célzó és a GATT szabályaival és elveivel összhangban álló, valamint a minden érintett fél által közösen elfogadható lehetséges megoldások későbbi, a kölcsönös előnyök megfelelő figyelembevételével történő megvitatását.
- (6) Valamennyi résztvevő a tanács elé terjeszthet bármilyen, e megállapodást érintő kérdést, többek között az e cikk (2) bekezdésében meghatározottakkal megegyező célokból. A tanács valamely résztvevő kérésére legkésőbb tizenöt napon belül ülésezik, hogy az e megállapodást érintő bármely kérdést⁽¹⁾ megvitassa.

⁽¹⁾ Megjegyzés: Megerősítjük, hogy az e bekezdésben szereplő „kérdés” kifejezésbe bármely kérdés beleértendő, amely a többoldalú kereskedelmi tárgyalások keretében létrejött többoldalú megállapodások alá tartozik, különösen a kivitltre és behozatalra vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos kérdések. Megerősítjük továbbá, hogy a IV. cikk (6) bekezdésének rendelkezései, valamint ez a lábjegyzet nem sértik a fenti megállapodások feleinek jogait és kötelezettségeit.

▼B

MÁSODIK RÉSZ

V. cikk

A Megállapodás működése1. *Nemzetközi Hústanács*

A GATT keretében létrejön a Nemzetközi Hústanács. A tanács a megállapodás összes résztvevőjének képviselőiből áll, és a megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges feladatokat látja el. A tanácsot a GATT Titkársága segíti. A tanács megállapítja saját eljárási szabályzatát, különösen a IV. cikkben előírt konzultációk részletes szabályait.

2. *Rendszeres és különleges ülések*

A tanács rendes esetben évente legalább kétszer ülésezik. Az elnök azonban saját kezdeményezésére vagy a megállapodás egy résztvevőjének kérésére összehívhatja a tanács különleges ülését.

3. *Határozatok*

A tanács határozatait konszenzussal hozza határozatait. Ha egyik tag sem él hivatalos ellenvetéssel a javaslat elfogadásával szemben, úgy kell tekinteni, hogy a tanács a hozzá megvitásra benyújtott kérdésben határozatot hozott.

4. *Együtműködés más szervezetekkel*

A tanács minden intézkedést megtesz, ami a kormányközi és nem állami szervezetekkel folytatott konzultáció vagy együtműködés érdekében helyénvaló.

5. *Megfigyelők beengedése*

- a) A tanács bármely nem résztvevő országot meghívhatja, hogy ülésein megfigyelőként képviseltesse magát.
- b) A tanács szintén meghívhatja az e cikk (4) bekezdésben említett szervezetek bármelyikét, hogy ülésein megfigyelőként részt vegyen.

HARMADIK RÉSZ

VI. cikk

Záró rendelkezések1. *Elfogadás* ⁽¹⁾

- a) Ez a megállapodás aláírással vagy más módon történő elfogadásra nyitva áll az Egyesült Nemzetek vagy annak valamely szakosított intézménye tagjainak kormányai, illetve az Európai Gazdasági Közösség előtt.
- b) Az elfogadás időpontjában az e Megállapodást elfogadó kormányok ⁽²⁾ bármelyike élhet fenntartással a Megállapodás bármely rendelkezésének elfogadása tekintetében. A fenntartáshoz a résztvevők jóváhagyása szükséges.
- c) E Megállapodást a GATT SZERZŐDŐ FELEINEK főigazgatójánál helyezik letétbe, aki minden résztvevő részére haladéktalanul eljuttat egy-egy hiteles másolatot, és értesítést küld minden egyes elfogadásról. E Megállapodás szövege angol, francia és spanyol nyelven egyaránt hiteles.

⁽¹⁾ Az e cikkben használt „elfogadás” vagy „elfogadott” kifejezésekbe beleértendő az e Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges nemzeti eljárások lezárulása.

⁽²⁾ E Megállapodás alkalmazásában az „kormány” kifejezésbe az Európai Gazdasági Közösség illetékes hatóságai is beleértendők.

▼ B

d) E Megállapodás hatálybalépésével a Nemzetközi Hús Konzultációs Csoport megszűnik.

2. *Ideiglenes alkalmazás*

Bármely kormány nyilatkozatot helyezhet letétbe a GATT SZERZŐDŐ FELEINEK főigazgatójánál e Megállapodás ideiglenes alkalmazásáról. Az ilyen nyilatkozatot letétbe helyező bármely kormány ideiglenesen alkalmazza ezt a Megállapodást, és azt ideiglenesen e Megállapodás résztvevőjének kell tekinteni.

3. *Hatálybalépés*

Ez a Megállapodás az azt elfogadó résztvevőkre nézve 1980. január 1-jén lép hatályba. A Megállapodást az említett időpont után elfogadó résztvevőkre nézve az elfogadás napján lép hatályba.

4. *Érvényesség*

Ez a Megállapodás három évig marad érvényben. Ha a tanács legalább nyolcvan nappal a lejárati napja előtt eltérő értelmű határozatot nem hoz, e Megállapodás időtartama további hároméves időszakokra meghosszabbodik.

5. *Módosítás*

Azt az esetet kivéve, ha e Megállapodás a módosításról másutt rendelkezik, a tanács javasolhatja e Megállapodás rendelkezéseinek módosítását. A javasolt módosítás akkor lép hatályba, ha azt az összes résztvevő kormánya elfogadja.

6. *Kapcsolat e Megállapodás és a GATT között*

E Megállapodás semelyik rendelkezése nem érinti a résztvevőknek a GATT szerint fennálló jogait és kötelezettségeit⁽¹⁾.

7. *Felmondás*

Bármely résztvevő felmondhatja e Megállapodástól. Az ilyen felmondás hatvan nappal azt az időpontot követően lép hatályba, melyen a GATT SZERZŐDŐ FELEINEK főigazgatója a felmondásról írásbeli értesítést kapott.

⁽¹⁾ Ezt a rendelkezést kizárólag a GATT szerződő feleire vonatkozóan kell alkalmazni.

*I. MELLÉKLET***LEVÉLVÁLTÁS-TERVEZET URUGUAY ÉS AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG KÖZÖTT**

Az Európai Közösség beleegyezik, hogy az Uruguayi Forduló szerinti piacra jutásról szóló végleges ajánlatában az Uruguayból származó, jó minőségű marhahústra vonatkozóan kétezzer metrikus tonnányi kiegészítő mennyiséget szerepeltessen (0201.30.00–0206.10.85 szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve: 0202.30.90–206 29.91 szarvasmarhafélék húsa fagyaszttva).

Az Európai Közösség és Uruguay megállapodnak, hogy a továbbiakban nem alkalmazandó a Tokiói Fordulóról szóló megállapodásban szereplő rendelkezés, mely szerint az Európai Közösség felkészült annak a lehetőségnek a megfontolására, hogy Uruguay jó minőségű marhahúsból további éves mennyiségeket exportáljon, ha az ilyen húsrészek vonatkozó kontingensének teljes mennyiségét a többi kedvezményezett ország nem használja fel teljes mértékben.

A fenti rendelkezés ugyanattól a naptól kezdve nem alkalmazandó, amelyen a kétezzer metrikus tonnányi kiegészítő mennyiség életbe lép.